Čís. 340.
Přednosta
okresního finančního ředitelství
v BRNĚ.

Zákonník říšský

15-B-234

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1902.

Ve Vídni.
Z císařské královské tiskárny dvorní a státní.
1902.

(Böhmisch.)

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PRÁVNICKÉ FAKULTY UJEP
Sb 40/1992/7725

První repertorium.

Seznam chronologický

zákonů a nařízení, vydaných v Zákonníku říšském na rok 1902.

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
19. ledna	Státní smlouva mezi Rakousko-Uherskem a Pruskem o přeložení zemské hranice poděl řeky Przemszy v trati od Slupna až k jejímu ústí do Visly	130	473
1901.			
26. června	Dodatečné prohlášení k státní smlouvě ze dne 3. prosince 1873, Z. Ř. č. 34 z roku 1874, mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a spojeným královstvím Veliké Britannie a Irska o vzájemném vydávání zločinců	185	647
27. (14.) června	Státní smlouva mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a královstvím Rumunským o vzájemném vydávání zločinců	123	485
25. října	Zákon o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky	26	23
6. prosince	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, jímž zapovídá se podomní obchod v léčebném místě Svatojanských Láznich	1	1
22. „	Zákon o příspěvcích k bursovnímu fondu za zaznamenávání cenných papírů na pražské burse na zboží a cenné papíry a na terstské burse	2	1
22. „	Zákon o poplatkových úlevách pro dílčí úpisy dluží a jejich kupony, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících	4	5
23. „	Zákon o poplatkových úlevách pro půjčky městských obcí Celovce, Lvova, Warnsdorfu a Nového Města Vídeňského a okresního výboru silničního v Moravské Ostravě	5	5
23. „	Zákon o poplatkových úlevách pro půjčky království Českého, královského hlavního města Prahy a městských obcí Lublaně, Moravské Ostravy, Warnsdorfu, Bozena a Meranu	6	6
23. „	Zákon o poplatkových úlevách pro půjčky království Českého, královských hlavních měst Prahy a Krakova, městských obcí Lublaně, Kladna a Moravské Ostravy a obce Vilkovic	7	7
23. „	Zákon, jímž od kolků a bezprostředních poplatků osvobozuje se půjčka 4,752.000 K, kterou město Liberec učiní na základě zemského zákona ze dne 10. března 1901	8	8

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právnické fakulty UJEP

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1901.			
23. prosince	Zákon o poplatkových úlevách pro půjčku 4,000.000 K, kterou Krajsko učiní za příčinou stálé dotace fondu pro veřejné práce a pro zvelebení zemědělství v Krajině	9	8
23. „	Zákon o poplatkových úlevách pro obec Oberndorf, která byla povodní postižena	10	8
1902.			
4. ledna	Vyhláška ministeria finančního o změnách v seznamu celních úřadův	11	9
5. „	Nařízení ministeria finančního, že zavedeno bylo úřední vtiskování kolkových známek za 2 h a za 10 h na nákladní listy, účetní a jinaké blankety u c. k. hlavní celnice v Olomouci	3	3
7. „	Vyhláška ministeria obchodního, že L. typ elektrického počítadla byl definitivně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem	12	9
10. „	Zákon, kterým se částečně mění a doplňuje zákon ze dne 13. dubna 1896, Z. Ř. č. 61, o rozšíření dočasného osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Brněnské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních	13	10
10. „	Zákon, kterým prodlužuje se působnost ustanovení v § 6 zákona ze dne 27. května 1876, Z. Ř. č. 115, uvedených, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolkův a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemkův obecních v Dalmatsku	14	10
15. „	Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí, kterým zvyšuje se náhrada poskytovaná přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu v Teplicích	15	11
15. „	Nařízení ministra práv ve shodě s ministrem financí o poplatcích vězenským dozorcům soudův a mužských trestnic při přespolních úkonech a přeložení	16	11
15. „	Zákon o zcízení některých vojenských nemovitostí v Černovicích	18	13
15. „	Zákon o zcízení západního a severozápadního okruhu, jakož i několika hradebních pozemků v Krakově	19	13
15. „	Zákon o zcízení několika vojenských nemovitostí v Brně	20	14
17. „	Vyhláška ministeria obchodního, že LIII. typ počítadla elektřiny byl prozatímně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem	17	12
18. „	Zákon o sčítání živnostenských a rolnických podniků	21	14
20. „	Vyhláška ministeria železničného a ministeria finančního, že změněno bylo nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou	22	15
22. „	Zákon, jímž upravují se poplatky konsulské	40	45
24. „	Zákon o fondu melioračním	28	29
26. „	Zákon o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru	24	19

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1902.			
26. ledna	Zákon, kterým mění se ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru	25	20
28. „	Nařízení ministeria finančního, kterým, dokud nebude jinak ustanoveno, prodlužuje se lhůta v nařízení ze dne 9. února 1901, Z. Ř. č. 11, daná k výměně drobných mincí stříbrných po 20, 10 a 5 kr. r. č. za poloviční hodnotu jmenovitou	23	17
29. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, jímž zapovídá se podomní obchod v obvodě města Brucku nad Litavou	29	29
30. „	Nařízení ministeria orby, kterým ve shodě s Dolnorakouským výborem zemským mění se článek II, IV a V v nařízení ministeria orby ze dne 22. dubna 1897, Z. Ř. č. 101, o zemské komisi pro vinařské záležitosti Dolních Rakous	30	30
1. února	Nařízení ministerií vnitra, práv, obchodu a orby, jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky	27	26
1. „	Výnos ministeria finančního o zpětném zasílání zásilek piva, kořalky a cukru, které byly po poště řádně s přestupným listem zaslány	52	143
5. „	Nařízení ministeria vnitra, kterým personál c. k. vlastní správy léků ve Vídni a nemocničných lékárnen klade se na roveň personálu veřejných lékáren	31	30
5. „	Nařízení ministeria orby, kterým pro Tyrolsko zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Tyrolským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Tyrolsku	32	31
6. „	Nařízení ministeria obchodního, kterým zavádějí se poštovské známky frankovací po 35 haléřích	33	32
11. „	Nařízení ministeria finančního, jímž stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů	46	121
13. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž vydávají se ustanovení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 25, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru	35	35
13. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž vydávají se ustanovení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru	36	36

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
14. února	Nařízení ministeria financí, kterým na základě XX. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, dává se státní záruka za obligace (r. 1902 vydané) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni se záznamem „kategorie státem zaručená“ ...	37	86
15. „	Nařízení veškerého ministerstva, kterým činí se na základě zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, výjimečná opatření pro město Terst říší bezprostředně poddané a jeho obvod ...	34	83
15. „	Listina o koncessi pro místní dráhu o rozchodu úzkém z Przeworska do Bachorze (Dynowa) ...	39	89
15. „	Vyhláška ministeria železničného, že doplněna a částečně změněna byla Nejvyšší koncessní listina ze dne 6. února 1894, Z. Ř. č. 70, pro místní dráhu z Tridentu přes Borgo k říšským hranicím u Tezze (pro dráhu Valsuganskou), ponechavší c. k. vláda zvýšila státní záruku za tuto dráhu ...	42	65
15. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že zřízena byla celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Martinščici na Cresse ...	47	135
17. „	Nařízení ministeria obchodního, jímž na základě předpisů pro zamezení srážek na moři vydává se 1. dodatek k nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 254, o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků a doplňuje se jeho § 40. ...	38	87
17. „	Vyhláška ministeria železničného o seznamu železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892 ...	43	67
19. „	Zákon, kterým vydávají se ustanovení o výslužném katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích ...	48	137
20. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízen byl berní a soudní schovací úřad v Liesingu v Dol. Rakousích ...	44	68
22. „	Zákon, jímž se prodlužuje na rok 1902 platnost ustanovených braneckých kontingentů a povoluje se, aby byly vybrány ...	41	63
25. „	Zákon, kterým mění a doplňuje se řád živnostenský ...	49	138
1. března	Nařízení ministeria obchodního o průkazu způsobilosti k dosažení námořnického důstojenství v obchodním loďstvu ...	45	69
4. „	Nařízení ministeria práv, jímž obce Kahujów, Honiatycze a Werbiž i s předměstím Sajkowem přidělují se k obvodu okresního soudu Szczerzeckého v Halči ...	50	140
4. „	Nařízení ministra práv o soudcovské službě přípravné ...	51	140
7. „	Nařízení ministrů obchodu a vnitra, jímž provozování telegrafních jednatelstev (telegrafních kanceláří, telegrafních korrespondenčních kanceláří) zařaďuje se mezi koncessované živnosti ...	53	143

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1902.			
12. března	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování, jímž se vydávají ustanovení, aby proveden byl zákon, daný dne 19. února 1902, Z. Ř. č. 48, o výslužném katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích	54	144
12. „	Vyhláška ministeria finančního ve shodě s ministeriem železnic, ministeriem vnitra a ministeriem práv, že obligací (r. 1902 vydaných) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce se záznamem „kategorie státem zaručená“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův	69	225
15. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Gänserndorfu do Gaunersdorfu	57	177
15. „	Vyhláška ministeria železničného o koncessování elektrickou silou hnané drobné železničné trati o rozchodu obyčejném z Hlavního náměstí ve St. Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse	58	183
16. „	Nařízení ministeria práv o pojmenování okresního soudu Bystřického v Krajině	55	145
17. „	Nařízení veškerého ministerstva, aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, kterým byly upraveny poplatky konsulské	68	221
18. „	Nařízení ministerií financí a obchodu o regeneraci (čištění) minerálného oleje řídšího 770 stupňů, kterého již bylo upotřebeno za rozpouštěcí a extrakční prostředek ku průmyslovým účelům, aby znova byl upotřeben za prostředek rozpouštěcí a extrakční	59	184
19. „	Nařízení ministeria finančního, jímž mění se částečně vykonávací předpis o prostém dani upotřebení cukru řepového a lihu k výrobkům cukr a alkohol obsahujícím, které se vyvážejí přes hranici celní	65	219
23. „	Vyhláška ministeria železničného, že doplněna a částečně změněna byla Nejvyšší koncessní listina ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, pro Ypskou dráhu a koncessní listina ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92, pro místní dráhu Gstadt—Ypsice, poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tyto dráhy	61	187
24. „	Vyhláška ministeria železničného, že doplněna a částečně změněna byla koncessní listina ze dne 22. června 1897, Z. Ř. č. 152, pro železnice z Zeltwega do Wolfsberka a z Dolního Dravberka do Velenje, poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tyto dráhy	62	188
24. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z České Lípy do Kamenického Šenova	63	188
24. „	Vyhláška ministeria železničného o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Dornbirna do Lustenavy	72	229
25.	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra, financí, orby a železnic o výkonu sčítání živnostenských a rolnických podniků	56	147

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1902.			
25. března	Zákon, jímž poskytují se poplatkové úlevy a osvobození od poplatků půjčkám zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův	70	225
26. „	Zákon o zmocnění ku konversi akcií haličské dráhy Karla Ludvíka, které odkolkováním byly proměněny v státní úpisy dlužní	60	185
26. „	Zákon o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v době od 1. dubna až do 31. května 1902	64	193
26. „	Nařízení ministeria vnitra a obchodu o obchodu se sehnanou kyselinou octovou	66	219
26. „	Vyhláška ministeria obchodního, že XXXV. typ vodoměru připuštěn byl definitivně k ověřování cejchovním úřadem	75	239
28. „	Zákon, jímž půjčka 285 milionů korun, kterou město Vídeň učiní, osvobozuje se od kolkových a bezprostředních poplatků, a že dlužních úpisů této půjčky může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův	67	220
4. dubna	Zákon, jímž doplňuje se zákon ze dne 15. června 1890. Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených	87	259
4. „	Zákon, jímž mění se zákon ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61, kterým poskytnuty byly nezúročitelné zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených	136	483
6. „	Nařízení veškerého ministerstva, kterým zrušují se výjimečná opatření, učiněná nařízením veškerého ministerstva ze dne 15. února 1902, Z. Ř. č. 34, pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod	71	227
8. „	Vyhláška ministeria finančního, že změněn byl název berního úřadu Bystřického v Krajině	76	241
9. „	Vyhláška ministeria železničního o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém z Lince do Kleinmünchen	73	231
10. „	Vyhláška ministeria finančního, že královská uherská hlavní celnice II. třídy v Klenace byla zmocněna vyřizovati vyvážený cukr	77	241
10. „	Vyhláška ministeria finančního, že hlavní celnice II. třídy v Běláce byla zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané	78	241
10. „	Nařízení ministeria finančního ve shodě s ministeriem orby, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 16. června 1894, Z. Ř. č. 127, o poplatkových úlevách pro půjčky a podpory k opětnému zřízení vinic mšicí révovou *(Phylloxera vastatrix)* zničených	92	271
15. „	Nařízení ministra práv o doručování soudních jednacích spisů trestních poštou	74	233

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
15. dubna	Vyhláška ministeria obchodního, že odvoláno bylo prozatímné připuštění XXXVII., XXXVIIHK a XLVII. typu elektrického počitadla a že XXXIX., XLI., XLV., XLV*a* a LIV. typ elektrického počitadla definitivně byl připuštěn	82	249
17. „	Zákon, že kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích	79	248
19. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Tábora do Bechyně	80	248
19. „	Listina o koncessi pro místní dráhu ze Světlé přes Ledeč do Kácova	83	250
22. „	Výnos ministra věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem vnitra veškerým lékařským dekanatům o změně lékařského rigorosního řádu vydaného ministerským nařízením ze dne 21. prosince 1899, Z. Ř. č. 271	89	263
23. „	Nařízení ministerií vnitra, práv a obchodu o balení čaje	81	247
23. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, že ustanovení zákona o dani z cukru vztahují se k mléčnému cukru a že vybírá se spotřební dávka z mléčného cukru s. p. 329 při dovozu z cizozemska	85	257
24. „	Vyhláška ministeria finančního, že c. k. vedlejší celnice II. třídy v Moose (v Tyrolsku) jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané	86	257
26. „	Vyhláška ministeria železničného, že opětně prodloužena byla lhůta k zahájení vozby po několika tratech sítě drobných drah v obvodu královského hlavního města Prahy a sousedních obcí	90	264
26. „	Vyhláška ministeria železničného o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v Marianských Láznich	93	272
27. „	Zákon o zřizování závazných společenstev zemědělských	91	265
28. „	Císařský patent, jímž svolává se zemský sněm Štýrský	84	255
30. „	Nařízení ministeria finančního, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, kterým byl doplněn zákon ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených	88	259
1. května	Vyhláška ministeria finančního, že v Szegedě byla zřízena celničná expositura	94	274
5. „	Výnos ministeria finančního, jímž vyhlašují se nové návody, a to I. jak stanoví se obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím cestou analytickou, II. jak zkouší se čokoláda na obsah kakaa a III. jak stanoví se obsah nezměněného alkoholu ve voňavkách, trestích a pod.	102	293
9. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu o prodeji závaží, kterými se kontroluje váha zlatých zemských mincí korunové měny ve veřejném obchodě, a vydávaných úředně vah na zlaté mince	99	287
10. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím naproti Krapině	104	307

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1902.			
11. května	Nařízení ministeria práv, jímž uvádí se v činnost okresní soud v Dobřanech	95	**275**
11. „	Nařízení ministeria práv, jímž uvádí se v činnost okresní soud ve Vejprtech	96	**275**
11. „	Vyhláška ministeria železničného, že změněn byl předpis nařízením železničného ministeria ze dne 16. července 1897, Z. Ř. č. 176, vydaný o stejnokroji zřízenců při státních a soukromých železnicích, tím že zavádí se stejnokrojní bluza pro úředníky a úřednické aspiranty	100	**288**
13. „	Nařízení ministeria finančního o bezprostředním dopisování mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady za příčinou provedení státní smlouvy ze dne 21. června 1899, Z. Ř. č. 158 z r. 1900	111	**419**
15. „	Vyhláška ministeria železničného o smluvených dne 25. února 1902 úlevách pro vzájemnou dopravu mezi železnicemi Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé v příčině věcí podle mezinárodní úmluvy o dopravě zboží po železnicích z dopravy vyloučených nebo podmínečně připuštěných	97	**277**
15. „	Vyhláška ministeria železničného o zvláštní úmluvě ze dne 12. dubna 1902 mezi c. k. rakouskou vládou a císařskou německou vládou k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích pro německo-rakouské dopravy	98	**284**
15.	Nařízení veškerého ministerstva, jímž upravuje se řízení v občanských rozepřích právních před konsulskými soudy	101	**291**
15. „	Nařízení ministeria finančního, jímž zavádí se prodej bílé soli u solivarní správy v Úži (Aussee)	105	**311**
16. „	Výnos ministeria finančního o vydání bankovek po 50 korunách	103	**305**
16. „	Nařízení ministeria vnitra o stejnokroji empiriků povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silničných mistrů, říčních mistrů, přístavních mistrů)	106	**313**
21. „	Nařízení ministeria orby, kterým pro Dalmatsko zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Dalmatským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Dalmatsku	110	**417**
23. „	Vyhláška ministeria finančního, že v Dobřanech a ve Vejprtech v Čechách zřízeny byly berní a soudní schovací úřady	107	**317**
24. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, jímž snižuje se výměra táry pro bavlněnou přízi v balíkách	112	**419**
26. „	Zákon, jímž vláda se zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem	108	**317**

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
28. května	Nařízení ministeria obchodního, kterým vydává se nový předpis o stejnokroji c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů c. k. námořské správy	176	607
31. „	Zákon finanční na rok 1902	109	319
4. června	Nařízení ministerií vnitra, práv a obchodu, jímž sloučeniny mědi připouštějí se při konservování ovoce	113	420
5. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra, práv a orby, jímž vydávají se ustanovení o úředním registrování plomb podle § 9, odstavce 2 zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26 z r. 1902, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a jejich náhražky	119	427
7. „	Listina o koncessi pro místní dráhu ze Žďáru do Tišnova	114	421
7. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby po místní dráze z Kadaně do Vilémova	115	423
7. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízena byla expositura vedlejší celnice Vallarské v Piano della Fugazza (Streva) na dobu letních měsíců roku 1902	116	423
7. „	Výnos ministeria finančního, jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1902/1903	117	425
8. „	Zákon o stavbě železnic ze Sarajeva až k hranicím sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště, z Bugojna do Aržana a z Doboje do Šamce	118	425
10. „	Vyhláška ministeria železničného o koncessování dvou elektrických drobných drah o rozchodu úzkém v Lublani	120	428
10. „	Nařízení obchodního ministeria, jímž na základě § 24 poštovského zákona ze dne 5. listopadu 1837 vydávají se nová ustanovení o dodávání poštovských zásilek	124	449
11. „	Nařízení ministeria finančního, kterým uvádí se ve skutek článek X, č. 3 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, a stanoví se na rok 1902 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené	122	433
11. „	Nařízení ministeria orby o poskytování záloh k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničený ch	137	483
13. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že byla rozšířena vyclívací práva vedlejší celnice II. třídy v Grünu (u lázní Haličtrova [Elster] v Sasku)	128	471
16. „	Císařský patent, jímž svolávají se zemské sněmy	121	431
16. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra, jímž království a země na říšské radě zastoupené rozdělují se na 29 dozorčích okresů pro úřadování dozorců živnostenských	131	477

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1902.			
18. června	Vyhláška ministeria železničního, že Nejvyšší koncesse pro místní dráhu ze stanice Tlumacz – Pałahicze do Tlumacze byla převedena na akciovou společnost Chropinského cukrovaru	125	461
24. „	Zákon, že železničných dlužních úpisů Zemské banky království Českého může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	132	479
24. „	Vyhláška ministeria finančního, že c. k. hlavní celnice I. třídy v Inšpruku je zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké	140	487
25. „	Nařízení ministerií financí a obchodu o celním vyřizování vody plynárnické	129	471
26. „	Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1902 až do 30. června 1903 přispívati k nákladům na společné záležitosti	126	465
26. „	Zákon, že kommunálních a železničných dlužních úpisů Zemědělské banky markrabství Moravského může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	133	480
26. „	Zákon, že dílčích úpisů dlužních dalmatské kommunální půjčky 600.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	134	480
26. „	Nařízení ministeria finančního, jak se vyšetří alkoholový obsah lihu meduňkového přes celní čáru dovezeného za účelem placení daně z kořalky	138	485
27. „	Nařízení ministeria práv ve shodě s ministeriem vnitra, jímž mění se §§ 42 až 46 vykonávacího předpisu ze dne 19. listopadu 1873, Z. Ř. č. 152, k trestnímu řádu vydaného, a ministerského nařízení ze dne 16. prosince 1895, Z. Ř. č. 199	139	485
28. „	Nařízení ministeria finančního, kterým se mění některá ustanovení platného vykonávacího předpisu o dani z piva	135	480
1. července	Nařízení ministeria zemské obrany, kterým se mění některá ustanovení III. části branných předpisů, totiž předpisu o evidenci osob patřících k mužstvu vojska a válečného lodstva, jakož i dodatku obsahujícího předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany	127	467
4. „	Vyhláška ministeria obchodního, kterou se uveřejňuje zevrubnější popis (s nákresem) typů počitadel elektřiny XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII. XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII*a*, XXIII*b*, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV a XXVI	154	531
5. „	Vyhláška ministeria obchodního, že typy elektrického počitadla XXXIII, XL s vedlejšími formami XL H, XL K, XL HK, typy počitadla XLII a LVII byly definitivně, a typy elektrického počitadla LV a LVI prozatímně připuštěny k ověřování cejchovním úřadem, jakož i že prozatímně připuštění XLVI. a LIII. typu počitadla bylo odvoláno	141	487
8. „	Zákon o úlevách pro domy se zdravými a lacinými byty dělnickými	144	491

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
8. července	Nařízení ministeria obchodního o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody	146	517
10. „	Vyhláška ministeria finančního, že hlavní celnice II. třídy v Kotoru přeměněna byla na hlavní celnici I. třídy	142	489
11. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice II. třídy v Petrovicích přeměněna byla na exposituru hlavní celnice v Bohumíně s právy vedlejší celnice II. třídy	143	489
12. „	Zákon o ručebním závazku železnic	147	521
12. „	Zákon, že dílčích úpisů dlužních půjčky města Štýrského Hradce v částce 14 millionů korun upotřebeno býti může k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	148	521
14. „	Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování, vydané v souhlasu s ministeriem orby a s ministeriem věcí vnitrných ve příčině zavedení theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Brně	164	559
16. „	Nařízení ministerií železnic a financí ve shodě s ministeriem práv o používání listů dopravních se vtištěnou známkou kolkovou místo nákladních listů železničných	149	522
16. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, jímž upravuje se tárová přirážka pro kyselinu solnou v tak zvaných vozech hrncových	151	527
19. „	Nařízení veškerého ministerstva o pomocném personálu kancelářském při státních úřadech a ústavech	145	499
19. „	Zákon, kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní	152	527
19. „	Zákon, kterým se zavádí daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích	153	528
19. „	Zákon, jímž částečně mění a doplňují se ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném, a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise	220	751
19. „	Zákon, jímž zvyšuje se dále normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené	221	752
21. „	Zákon o zcizení realit v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu	159	557
21. „	Zákon o zcizení části reality číslo vložky 985 pozemkové knihy pro III. okres ve Vídni (Rosenthalský pozemek), kteréžto reality vojenská správa užívá	160	557
21. „	Zákon o zcizení solnice v Budějovicích, patřící eráru	161	558
21. „	Zákon o zcizení fortifikačních pozemků na Hradčanech v Praze	162	558
21. „	Zákon o zcizení starého skladiště zásobovacího (vojenské pekárny) v Plzni	163	558

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
21. července	Zákon o přechodních ustanoveních v příčině ukládání daně domovní v některých obcích s městskou obcí pražskou sousedících pro případ jejich sloučení s Prahou v jednu obec a pro obec Libeň, která s Prahou již jest sloučena	165	563
21. „	Zákon, kterým se poskytují úlevy od daní a poplatků pro „Císařský jubilejní vodovod z horských zřídel“ (Marienthalský vodovod z horských zřídel), a jímž se propůjčují služebnosti na erárních pozemcích, vztažmo zcizují takovéto pozemky pro tento podnik	170	582
21. „	Zákon, jímž rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Opavské vykonány budou z veřejných ohledů assanačních nebo komunikačních	187	675
22. „	Zákon, kterým se doplňuje řád živnostenský v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích	155	543
23. „	Zákon o poplatkových úlevách pro přeložení části městečka Vižnice, povodní ohrožené	167	581
25. „	Vyhláška ministeria železničního, kterou se uděluje koncesse pro několik elektrických drobných drah o rozchodu obyčejném ve Vídni	150	525
25. „	Osmý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	157	555
25. „	První dodatek k manipulačnímu předpisu pro dvorní, státní a veřejných fondů pokladny, jakož i pro pokladny c. a k. soukromých a rodinných fondů v příčině osobní daně z příjmů a daně ze služného (Z. Ř. č. 209 z r. 1899)	158	555
26. „	Zákon, že bankovních dlužních úpisů Ústřední banky německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední banky českých spořitelen v Praze, která se tvoří a na stejném základě zřízena bude, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných	168	581
28. „	Zákon, kterým se upravují pracovní poměry dělníků zaměstnaných při režijních stavbách železnic a v jejich pomocných ústavech	156	543
29. „	Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic, kterým c. k. hlavní celnice v Plzni se zmocňuje vyřizovati rostliny poštou z cizozemska zaslané	169	582
31. „	Vyhláška ministeria zemské obrany, kterou se vyhlašuje, že vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl v Brně zapsána byla do seznamu učilišť vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické na roveň postavených vyšším gymnasiím a vyšším reálkám	173	587
1. srpna	Nařízení ministrů vnitra, obchodu a orby o tržním řádu pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa	166	565
5. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, kterým označují se živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných	175	601

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1902.			
6. srpna	Vyhláška ministeria obchodního, že typy elektrického počitadla XLIV *a*, LII a LVIII připuštěny byly definitivně a LIX. typ elektrického počitadla připuštěn byl prozatímně	171	584
6. „	Vyhláška ministeria obchodního, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o cejchování a kolkování kovových konví na mléko, dřevěných plechem vyložených konví na mléko, dřevěných, kovovou závěrou opatřených nádob na dopravu mléka a nádob na mléko měřítkem opatřených z pocinovaného železného neb ocelového plechu	180	639
6. „	Vyhláška ministeria obchodního, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171	181	640
6. „	Vyhláška ministeria obchodního, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny cejchovním úřadem	182	641
12. „	Nařízení ministra kultu a vyučování, kterým se zavádí odborná zkouška pro elektrotechnické studium na c. k. německé vysoké škole technické v Brně	172	585
16. „	Nařízení ministeria zemské obrany, kterým se vydává nový pas domobranný, mění ustanovení o dostavování se domobranných povinníků v případě vyzvání a svolání domobrany a opravuje se ohlašovací předpis domobranný	174	587
3. září	Nařízení finančního ministeria, jímž stanoví se podmínky, pod kterými příště místa celničných assistentů budou udílena poddůstojníkům podle zákona ze dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60, nárok mající	188	685
4. „	Vyhláška veškerého ministerstva, že s věcmi mexického původu má nakládáno býti podle výhod největších při dovozu do rakousko-uherského celního území	177	623
4. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra a financí, jímž vydávají se vykonávací ustanovení k zákonu ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, kterým změněn a doplněn byl řád živnostenský	179	627
8. „	Císařský patent, jímž rozpouští se zemský sněm Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Moravský, Slezský a Vorarlberský	178	625
8. (28.) září	Úmluva, která podle článku XV zákona ze dne 21. prosince 1898, Z. Ř. č. 233, učiněna byla mezi c. k. rakouskou vládou a c. a k. společným ministerstvem v záležitostech Bosny a Hercegoviny, aby upraveny byly právní poměry dílčích tratí na dalmatském území ležících dráhy o rozchodu úzkém z Gabely k zemským hranicím u Dolní Glavsky	233	779
9. září	Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic, kterým c. k. hlavní celnice ve Vídni zařaďuje se mezi celnice, v přídavku k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedené, které jsou oprávněny vyřizovati rostliny	184	645
11. „	Vyhláška ministeria vnitra, že zřízeno bylo okresní hejtmanství v Marianských Láznich	183	643

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
22. září	Vyhláška ministeria železničného, že změněna byla koncessní listina ze dne 15. ledna 1900, Z. Ř. č. 18, pro parní drobnou dráhu o rozchodu úzkém ze stanice Hora Isel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls .	189	**685**
24. „	Nařízení ministeria finančního ve shodě s ministeriem železničným o výměně formulářů mezinárodních nákladních listů s vtištěnou známkou kolkovou, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, za blankety nových nákladních listův	190	**685**
26. „	Nařízení ministeria obchodního, kterým upravují se služební poměry poštovských pomocných úředníků, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků	186	**651**
27. „	Nařízení ministeria finančního, železničného a obchodního, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 153, kterým zavedena byla daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích	195	**697**
2. října	Vyhláška ministeria železničného o koncessování drobné elektrické dráhy dílem o rozchodu obyčejném, dílem o rozchodu úzkém z Kaltern na Mendolu (dráhy Mendolské)	196	**707**
4. „	Nařízení ministeria vnitra o úřední působnosti okresního hejtmana v Chebu.	191	**687**
4. „	Výnos ministeria finančního o vydání bankovek po 100 K a o svolání bankovek po 100 zl. rak. měny	193	**691**
7. „	Nařízení ministrů vnitra, obchodu a financí, jímž zapovídá, vztažmo obmezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z města Odessy a z jejího přístavního obvodu	192	**689**
8. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízen byl odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách	197	**711**
8. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízen byl ukládací okres daně výdělkové pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách a že změněn byl ukládací okres daně výdělkové v Karlových Varech	198	**711**
10. „	Nařízení ministeria železničného ve shodě s ministeriemi financí, vnitra a práv, že dílčích dlužních úpisů prioritní půjčky akciovou společností „Niederösterreichische Waldviertelbahn“ uzavřené, r. 1902 vydaných, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných	194	**695**
10. „	Nařízení ministeria práv, jímž zřizuje se okresní soud v Těsně (Stretto) v Dalmatsku	199	**712**
10. „	Vyhláška ministeria finančního, že hlavní celnice I. třídy v Celovci byla zmocněna vyřizovati beze cla přestěhovalecké svršky	201	**719**
11. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Absdorfu do Stockeravy	202	**719**
15. „	Nařízení veškerého ministerstva o výpomocných sluhách zaměstnaných u státních úřadův a ústavův	200	**713**

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
18. října	Čtvrtý dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	203	725
25. „	Vyhláška ministeria železničního, kterou uděluje se koncesse pro elektrickou drobnou dráhu o rozchodu obyčejném od severozápadního nádraží v Praze až k Bělského třídě	204	725
26. „	Nařízení ministeria orby o obchodě révou s kořeny v Tyrolsku	206	741
29. „	Nařízení ministeria obchodního, jímž u patentového úřadu zřizují se dvě další oddělení přihlášková (VII. a VIII. oddělení)	205	727
30. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, kterým doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „skalice“	207	742
1. listopadu	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice I. třídy ve Felső-Tömösi byla přeložena na zemské hranice	208	742
7. „	Vyhláška ministeria železničního, že změněn byl § 19 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 30. června 1880, Z. Ř. č. 94, pro dráhu Kremsthalskou	210	745
8. „	Nařízení ministeria práv o poplatcích zdravotních osob upotřebených za znalce v občanských rozepřích právních	211	746
13. „	Nařízení ministerií vnitra, obchodu a financí, jímž zapovídá, vztažmo omezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z pobřeží Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město	209	743
13. „	Nařízení ministeria práv, jímž místní obec Petřvald ponechává se v obvodu okresního soudu Bohumínského ve Slezsku	212	747
13. „	Nařízení ministeria práv, jímž místní obec Němčičky přiděluje se k obvodu okresního soudu Pohořelického na Moravě	213	747
17. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízena byla vedlejší celnice I. třídy na nádraží v Grünthale a že dosavadní název vedlejší celnice II. třídy v Grünthale změněn byl v název „celnice na Grünthalské silnici“	214	747
18. „	Vyhláška ministeria vnitra, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Mürzzuschlagu	215	748
19. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice II. třídy v Prčani byla přeměněna v celní exposituru, pak že vedlejší celnice II. třídy v Privlace, Sali, Mulatě, Vodici, Novém Gradě, Sumartině, Postirech, Carobeře na Šoltě, Bobovišćích, Trstenice a Sipaně, které vykonávají také přístavní a námořskozdravotní službu, proměněny byly v celní expositury s přístavní a námořskozdravotní službou a konečně celní expositura s přístavní službou v Neumě proměněna byla v přístavní a námořskozdravotní exposituru s celní službou	216	748
19. „	Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního o vyclívání sirníku draselnatého a sirníku sodnatého	218	749
20. „	Vyhláška ministeria finančního, že c. k. hlavní celnice II. třídy v Krnově jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané	217	748

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právnické fakulty UJEP

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
28. listopadu	Nařízení ministeria práv, jímž místní obec Schwarzebach přiděluje se k obvodu okresního soudu Neydeckého v Čechách	219	749
24. „	Vyhláška ministeria železničního o koncessování drobné koňské dráhy o rozchodu úzkém od nádraží bohumínského c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda k městu Bohumínu	222	753
1. prosince	Nařízení ministeria práv, jímž místní obec Lužná přiděluje se k obvodu okresního soudu Vsetínského na Moravě	226	768
2. „	Nařízení ministeria finančního, aby proveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 220, jímž částečně změněna a doplněna byla ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k němž vztahují se předpisy o civilním výslužném, a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise	223	757
2. „	Nařízení ministeria finančního, aby proveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 221, jímž bylo dále zvýšeno normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené	224	758
4. „	Nařízení ministeria vnitra o sazbě lékárnické na rok 1903	225	759
4. „	Nařízení ministeria práv, jímž v komůrkovém vězení krajského a okresního soudu v Plzni počínajíc dnem 1. ledna 1903 ve skutek uvádí se zákon ze dne 1. dubna 1872, Z. Ř. č. 43, o tom daný, jak trest na svobodě vykonávati se má vazbou o samotě a jak zřizují se komise pro vykonávání trestu	230	771
9. „	Nařízení ministeria financí, jímž mění se předpis o vývozu piva přes celní čáru za vrácení daně	227	763
9. „	Vyhláška ministeria finančního, že rozšířena byla vyclivací práva c. k. vedlejší celnice II. třídy ve Vejprtech (na silnici)	237	788
10. „	Nařízení ministeria práv, jímž se zřizuje soudní dražebna v Krakově	228	764
10. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízena byla hlavní celnice II. třídy v Seretu	234	780
11. „	Výnos finančního ministeria o vydání 1000korunových bankovek a o stažení bankovek po 1000 zl. r. m.	232	775
12. „	Nařízení ministerií financí a obchodu o celním stanovení váhy při některých druzích zboží dovážených z ciziny na celých vagonech	245	801
13. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízen byl ukládací okres výdělkové daně pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu ve Štýrsku a že tím změněn byl ukládací okres výdělkové daně Bruck nad Murou	235	781
13. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízen byl odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu v Štýrsku a že tím změněn byl odhadní okres Bruck nad Murou	236	781

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1902.			
13. prosince	Nařízení ministeria orby, kterým pro Moravu zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886. o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Moravským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti na Moravě	238	**783**
14. „	Císařský patent, jímž svolávají se zemské sněmy Český, Haličský, Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Moravský, Slezský, Goricko-Gradišťský, Isterský a Vorarlberský.	229	**769**
14. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Janova do Javorova	231	**771**
15. „	Nařízení ministeria orby, kterým pro Krajinu zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Kráňským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Krajině	239	**784**
19. „	Vyhláška ministeria finančního, kteroužto se ustanovuje barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím	240	**785**
20. „	Nařízení ministeria práv ve shodě s finančním ministeriem o poplatcích úředníků, kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů při soudních a státního zastupitelstva úřadech v Praze a jejích předměstích za úřední úkony mimo úřední budovu	243	**779**
20. „	Nařízení ministeria práv, kdy počne úřadovati okresní soud v Pohořelicích na Moravě	244	**800**
22. „	Vyhláška ministeria finančního, že c. k. hlavní celnice I. třídy v Terstu byla zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké	246	**801**
24. „	Zákon, jímž prodlužuje se dočasné zastavení postupného zvyšování domovní činžovní a pětiprocentní daně v městě Terstu a v území Terstském, zákonem ze dne 9. dubna 1900, Z. Ř. č. 74, až do konce roku 1902 rozšířené	248	**819**
27. „	Vyhláška ministeria finančního o splacení dílčích hypotečních poukázek a o snížení tohoto přechodného dluhu na 89,603.105 K	241	**786**
27. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, jímž vydávají se vykonávací ustanovení k zákonu ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, kterým změněn a doplněn byl řád živnostenský	242	**787**
27. „	Zákon, jímž ze státních peněz poskytují se podpory na úlevu a na zamezení nouze	249	**819**
28. „	Nařízení veškerého ministerstva o některých změnách v zařadění míst do seznamu aktivitních přídavků státních úředníků	250	**820**
30. „	Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v čase od 1. ledna až do 30. června 1903	247	**803**

Druhé repertorium.

Abecední seznam

zákonů atd., vyhlášených Zákonníkem říšským (část. I—CXXVI., ročníku LIV.) od 1. ledna až do 31. prosince 1902.*)

Absdorf, koncesse pro dráhu z Absdorfu do Stockeravy. 202, **719.**

Advokáti, kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích. 79, **243.**

Aktivitní přídavky státních úředníků, změny v zařadění mist. 250, **820.**

Alkohol viz líh.

Anglicko, dodatečné prohlášení k smlouvě o vzájemném vydávání zločinců. 185, **647.**

Aschbach, zákon o zcizení realit v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu. 159, **557.**

Aspiranti poštovští, upravují se jejich poměry. 186, **651.**

Assistenti celniční, podmínky, pod kterými příště místa celničných assistentů budou udílena poddůstojníkům. 188, **685.**

Ausee, zavádí se prodej bílé soli u solivarní správy v Ischlu (Ausee). 105, **311.**

Bachorz, koncesse pro dráhu z Przeworska do Bachorze. 39, **39.**

Balení čaje. 81, **247.**

Bankovky po 50 korunách se vydávají. 103, **305.**

— po 100 K se vydávají a bankovky po 100 zl. rak. měny se svolávají. 193, **691.**

Bankovky 1000korunové se vydávají a bankovky po 1000 zl. r. m. berou se z oběhu. 232, **775.**

Barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšivacím. 240, **785.**

Bavlněná příze v balíkách, její tára. 112, **419.**

Bechyně, koncesse pro dráhu z Tábora do Bechyně. 80, **243.**

Bělák, tamní celnice zmocňuje se beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané. 78, **241.**

Berní úřad Bystřický v Krajině, mění se jeho název. 76, **241.**

— — v Dobřanech a ve Vejprtech se zřizuje. 107, **317.**

— — v Liesingu se zřizuje. 44, **68.**

Bluza stejnokrojní zavádí se pro úředníky a úřednické aspiranty železničné. 100, **288.**

Bohumín, obec Petřvald ponechává se v obvodu okresního soudu Bohumínského. 212. **747.**

— koncesse pro koňskou dráhu od nádraží bohumínského k městu Bohumínu. 222, **753.**

Bonifikace, jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1902/1903. 117, **425.**

*) Připomenutí. Aby hledání v Zákonníku říšském co možná se usnadnilo, uvedena jsou při každém slově nápovědném jen dvě čísla, z nichž první znamená číslo zákona neb nařízení a druhé číslo strany, na které se zákon nebo nařízení čte. Pro lepší rozeznání obojího čísla vzato jest k poznačení strany písmo tučnější, proto není potřebí ani přiváděti částky zákonníka, ani k nápovědem přidávati slova „číslo“ a „strana“.

Bosna, smlouva, aby upraveny byly právní poměry dílčích tratích na dalmatském území ležících dráhy o rozchodu úzkém z Gabely k zemským braniciím u Dolní Glavsky. 233, **779.**

Bozen, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 6, **6.**

Branci, zákon, jímž se prodlužuje na rok 1902 platnost ustanovených braneckých kontingentů a povoluje se, aby byly vybrány. 41, **63.**

Branné předpisy, mění se některá ustanovení III. části branných předpisů, totiž předpisu o evidenci osob patřících k mužstvu vojska a válečného loďstva, jakož i dodatku obsahujícího předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany. 127, **467.**

Brno, zákon o rozšíření dočasného osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Brněnské vykonány budou z veřejných ohledů assanačních nebo komunikačních. 13, **10.**

— zákon o zcízení několika vojenských nemovitostí v Brně. 20, **14.**

— zkoušky státní ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Brně. 164, **559.**

— zavádí se odborná zkouška pro elektrotechnické studium na c. k. německé vysoké škole technické v Brně. 172, **585.**

— tamní vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl zapsána byla do seznamu učilišť vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické na roveň postavených vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. 173, **587.**

Bruck na Litavou, zapovídá se tam podomní obchod. 29, **29.**

— nad Murou, mění se ukládací okres výdělkové daně Bruckỳ nad Murou. 235, **781.**

— — — — odhadní okres daně z příjmu v Brucku nad Murou. 236, **781.**

Budějovice, zákon o zcízení solnice v Budějovicích patřící erár. 161, **558.**

Bursa, zákon o příspěvcích k bursovnímu fondu pražskému a terstskému. 2, **1.**

Bursy, stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů. 46, **121.**

Bystřice v Krajině, pojmenování tamního okresního soudu. 55, **145.**

— mění se název berního úřadu Bystřického v Krajině. 76, **241.**

Byty dělnické, zákon o úlevách pro domy se zdravými a lacinými byty dělnickými. 144, **491.**

Cejchování vah běhounových a tabulových. 181, **640.**

— vodoměrův udávajících spotřebu vody. 146, **517.**

Celní expositura v Martinščici na Crese se zřizuje. 47, **135.**

— — v Piano della Fugazza (Streva) se zřizuje. 116, **423.**

— — v Szegedě se zřizuje. 94, **274.**

— seznam zboží, doplňují se ustanovení u hesla „skalice.“ 207, **742.**

Celnice, změny v seznamu celních úřadův. 11, **9.**

— v Běláce, zmocňuje se beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané. 78, **241.**

— v Celovci byla zmocněna vyřizovati beze cla přestěhovalecké svršky. 201, **719.**

— ve Felső-Tömösi byla přeložena na zemské hranice. 208, **742.**

— v Grünu, rozšiřují se její práva. 128, **471.**

— v Grünthale na nádraží se zřizuje. 214, **747.**

— v Inšpruku zmocňuje se beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké. 140, **487.**

— v Klenace zmocňuje se vyřizovati vyvážený cukr. 77, **241.**

— v Krnově jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané. 217, **748.**

— v Kotoru přeměněna byla na hlavní celnici I. třídy. 142, **489.**

— v Moose (v Tyrolsku) zmocňuje se beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané. 86, **257.**

— v Neumě proměněna byla v přístavní a námořsko-zdravotní expositura s celní službou. 216, **748.**

— v Petrovicích přeměněna byla na expositura hlavní celnice v Bohumíně. 143, **489.**

— v Plzni zmocňuje se vyřizovati rostliny poštou z cizozemska zaslané. 169, **582.**

— v Přčani byla přeměněna v celní expositura. 216, **748.**

— v Privlace, Sali, Mulatě, Vodici, Novém Gradě, Sumartině, Postirech, Carobeře na Šoltě, Bohovišcích, Trstenice a Sipaně proměněny byly v celní expositury s přístavní a námořskozdravotní službou. 216, **748.**

— v Seretu (hlavní) se zřizuje. 234, **780.**

— v Terstu byla zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké. 246, **801.**

Celnice ve Vejprtech (na silnici), rozšiřují se její vyclívací práva. 237, **788.**

— ve Vídni zařaďuje se mezi celnice, které jsou oprávněny vyřizovati rostliny. 184, **645.**

Celníční assistenti, podmínky, pod kterými příště místa celničných assistentů budou udílena poddůstojníkům. 188, **685.**

Celovec, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 5, **5.**

Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v čase od 1. ledna až do 30. června 1903. 247, **803.**

Cres, zřizuje se celní expositura v Martinščici na Cresе. 47, **135.**

Cukr, zpětné zasílání zásilek piva, kořalky a cukru, které byly po poště řádně s přestupným listem zaslány. 52, **143.**

— mění se částečně vykonávací předpis o prostém daně upotřebení cukru řepového a lihu k výrobkům cukr a alkohol obsahujícím, které se vyvážejí přes hranici celní. 65, **219.**

— ustanovení zákona o dani z cukru vztahují se k mléčnému cukru. 85, **257.**

— jak stanoví se obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím cestou analytickou. 102, **293.**

— jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1902/1903. 117, **425.**

Čaj, nařízení o balení čaje. 81, **247.**

Čechy, poplatkové úlevy pro půjčku království Českého. 6, **6;** 7, **7.**

— železničních dlužních úpisů Zemské banky království Českého může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 132, **479.**

— sněm zemský se svolává. 229, **769.**

Černovice, zákon o zcízení některých vojenských nemovitostí. 18, **18.**

Česká Lípa, koncesse pro dráhu z České Lípy do Kamenického Šenova. 63, **188.**

Čokoláda, jak zkouší se na obsah kakaa. 102, **293.**

Dalmatsko, prodlužuje se působnost ustanovení v § 6 zákona ze dne 27. května 1876, Z. Ř. č. 115, uvedených, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolkův a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemkův obecních v Dalmatsku. 14, **10.**

— zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti. 110, **417.**

Dalmatsko, dílčích úpisů dlužních dalmatské kommunální půjčky 600.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 134, **480.**

— sněm zemský se svolává. 229, **769.**

Daň bursovní, stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů. 46, **121.**

— z cukru, ustanovení zákona o dani z cukru vztahují se k mléčnému cukru. 85, **257.**

— — — jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1902/1903. 117, **425.**

— domovní, rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Brněnské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. 13, **10.**

— — stanoví se na rok 1902 sleva daně ze stavení. 122, **433.**

— — zákon o přechodních ustanoveních v příčině ukládání daně domovní v některých obcích s městskou obcí pražskou sousedících pro případ jejich sloučení s Prahou v jednu obec a pro obec Libeň, která s Prahou již jest sloučena. 165, **563.**

— — rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Opavské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. 187, **675.**

— — zákon, jímž prodlužuje se dočasné zastavení postupného zvýšování domovní činžovní a pětiprocentní daně v městě Terstu a v území Terstském. 248, **819.**

— z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích se zavádí, zákon, 153, **528;** vykonávací nařízení. 195, **697.**

— z lihu, jak vyšetřuje se alkoholový obsah lihu meduňkového. 138, **485.**

— z piva, mění se některá ustanovení vykonávacího předpisu o dani z piva. 135, **480.**

— — — mění se předpis o vývozu piva. 227, **768.**

— pozemková, stanoví se na rok 1902 sleva s daně pozemkové. 122, **433.**

— z příjmu (8. dodatek k vykonávacímu předpisu), jak nakládati jest se stálými platy služebními, které se změnily v roce předcházejícím. 157, **555.**

— — — první dodatek k manipulačnímu předpisu pro dvorní, státní a veřejných fondů pokladny, jakož i pro pokladny c. a k. soukromých a rodinných fondů v příčině osobní daně z příjmů a daně ze služného (Z. Ř. č. 209 z r. 1899). 158, **555.**

Daň z příjmu, zřizuje se odhadní okres této daně pro obvod okresního hejtmanství v Marianských Láznich. 197, **711.**

— — — (4. dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona o přímých daních osobních) o změně pramene příjmu. 203, **725.**

— — — zřizuje se odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu a mění se odhadní okres Bruckÿ nad Murou. 236, **781.**

— výdělková, stanoví se na rok 1902 hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky veřejnému vydávání účtů podrobené. 122, **433.**

— — zřizuje se ukládací okres daně výdělkové pro obvod okresního hejtmanství v Marianských Láznich. 198, **711.**

— — zřizuje se ukládací okres výdělkové daně pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu a mění se ukládací okres výdělkové daně Bruckÿ nad Murou. 235, **781.**

Dělnici, zákon o úlevách pro domy se zdravými a lacinými byty dělnickými. 144, **491.**

Dobřany, tamní okresní soud uvádí se v činnost. 95, **275.**

— zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 107, **317.**

Dobrovolnící vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl v Brně zapsána byla do seznamu učilišť vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické na roveň postavených vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. 173, **587.**

Dobytčí trh u sv. Marxa ve Vídni, řád jeho. 166, **565.**

Dodávání poštovských zásilek, vydávají se nová ustanovení o jejich dodávání. 124, **449.**

Dolní Dravberk, mění se koncesse pro dráhu z Dolního Dravberka do Velenje. 62, **188.**

— Rakousy, mění se nařízení o zemské komisi pro vinařské záležitosti. 30, **30.**

— — sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

— — — — se svolává. 229, **769.**

Domobrana, vydává se nový pas domobranný, mění ustanovení o dostavování se domobranných povinníků v případě vyzvání a svolání domobrany a opravuje se ohlašovací předpis domobranný. 174, **587.**

Domy se zdravými a lacinými byty dělnickými, zákon o úlevách pro ně. 144, **491.**

Dopisování mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady podle smlouvy ze dne 21. června 1899, Z. Ř. č. 158 z r. 1900. 111, **419.**

Doprava osob na železnicích, daň z jízdních lístků se zavádí, zákon, 153, **528;** vykonávací nařízení. 195, **697.**

Doprava železniční, seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. 43, **67.**

— — úlevy pro vzájemnou dopravu mezi železnicemi Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé v příčině věcí podle mezinárodní úmluvy o dopravě zboží po železnicích z dopravy vyloučených nebo podmínečně připuštěných. 97, **277.**

Dornbirn, koncesse pro dráhu z Dornbirna do Lustenavy. 72, **229.**

Doručování soudních jednacích spisů trestních poštou. 74, **233.**

Dozorci, poplatky vězenským dozorcům soudův a mužských trestnic při přespolních úkonech a přeložením. 16, **11.**

— živnostenští, království a země na říšské radě zastoupené rozdělují se na 29 dozorčích okresů pro úřadování dozorců živnostenských. 131, **477.**

Dráha viz železnice.

Dražebna soudní v Krakově se zřizuje. 228, **764.**

Drobné mince stříbrné po 20, 10 a 5 kr. r. m., prodlužuje se lhůta k jejich výměně za poloviční hodnotu jmenovitou. 23, **17.**

Dvoušestáky, prodlužuje se lhůta k výměně drobných mincí stříbrných po 20, 10 a 5 kr. rak. m. za poloviční hodnotu jmenovitou. 23, **17.**

Dynów, koncesse pro dráhu z Przeworska do Bachorze (Dynowa). 39, **89.**

Egypt, zapovídá a omezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z pobřeží Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město. 209, **743.**

Elektřina, L. typ elektrického počítadla byl definitivně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. 12, **9.**

— LIII. typ elektrického počítadla byl prozatímně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. 17, **12.**

— nepřipouští se již XXXVII., XXXVIIHK a XLVII. typ elektrického počítadla a XXXIX., XLI., XLV., XLV*a* a LIV. typ elektřického počítadla připouští se definitivně. 82, **249.**

— typy elektrického počítadla XXXIII, XL s vedlejšími formami XLH, XLK, XLHK, typy počítadla XLII a LVII byly definitivně, a typy elektrického počítadla LV a LVI prozatímně připuštěny k ověřování cejchovním úřadem a prozatímné připuštění XLVI a LIII typu počítadla bylo odvoláno. 141, **487.**

— popis typů počítadel elektřiny XVIII, XVIIIH, XVIIIK, XVIIIHK, XIX, XX, XXI, XXII, XXIIH, XXIIK, XXIIHK, XXIII, XXXIII*a*, XXIII*b*, XXIV, XXIVH, XXIVK, XXIVHK, XXV a XXVI. 154, **581.**

Elektřina, typ elektrického počitadla XLIV *a*, LII a LIII připuštěn byl definitivně a LIX typ prozatímně. 171, **584.**

— vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny. 182, **641.**

Empirikové, stejnokroj empiriků povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silničných mistrů, říčních mistrů, přístavních mistrů). 106, **318.**

Felső-Tömös, tamní celnice byla přeložena na zemské hranice. 208, **742.**

Finanční úřady, bezprostřední dopisování mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady podle smlouvy ze dne 21. června 1899, Z. Ř. č. 158 z r. 1900. 111, **419.**

Fond meliorační, zákon o něm. 28, **29.**

Gänserndorf, koncesse pro dráhu z Gänserndorfu do Gaunersdorfu. 57, **177.**

Gaunersdorf, koncesse pro dráhu z Gänserndorfu do Gaunersdorfu. 57, **177.**

Gorice, mění se ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru, zákon, 25, **20;** vykonávací nařízení. 35, **35.**

— sněm zemský se svolává. 229, **769.**

Grobelno, koncesse pro dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím naproti Krapině. 104, **307.**

Grün, rozšiřují se práva tamní celnice. 128, **471.**

Grünthal, zřizuje se vedlejší celnice na nádraží v Grünthale a dosavadní název vedlejší celnice II. třídy v Grünthale se mění. 214, **747.**

Gstadt, mění se koncesse pro dráhu Gstadt—Ypsice. 61, **187.**

Hallé, sněm zemský se svolává. 229, **769.**

Hejtman okresní v Chebu, jeho působnost. 191, **687.**

Hejtmanství okresní v Marianských Láznich se zřizuje. 183, **643.**

— — v Mürzzuschlagu se zřizuje. 215, **748.**

Hercegovina, smlouva, aby upraveny byly právní poměry dílčích tratí na dalmatském území ležících dráhy o rozchodu úzkém z Gabely k zemským hranicím u Dolní Glavsky. 233, **779.**

Honiatycze obec přídělem se k obvodu okresního soudu Szczerzeckého. 50, **140.**

Horní Rakousy, sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

— — — — se svolává. 229, **769.**

Hranice, smlouva s Pruskem o přeložení zemské hranice podél řeky Przemszy v trati od Słupna až k jejímu ústí do Visly. 130, **478.**

Hypoteční poukázky, snížení tohoto přechodného dluhu na 89,603.105 K. 241, **786.**

Cheb, úřední působnost okresního hejtmana v Chebu. 191, **687.**

Inšpruk, tamní celnice zmocňuje se beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké. 140, **487.**

— mění se koncesse pro dráhu ze stanice Hora Isel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls. 189, **685.**

Istrie, sněm zemský se svolává. 229, **769.**

Janov, koncesse pro dráhu z Janova do Javorova. 231, **771.**

Javorov, koncesse pro dráhu z Janova do Javorova. 231, **771.**

Kácov, koncesse pro dráhu ze Světlé přes Ledeč do Kácova. 83, **250.**

Kadaň, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po místní dráze z Kadaně do Vilémova. 115, **423.**

Kahujów obec přídělem se k obvodu okresního soudu Szczerzeckého. 50, **140.**

Kakao, jak zkouší se čokoláda na obsah kakaa. 102, **293.**

Kaltern, koncesse drobné dráhy z Kaltern na Mendolu (dráhy Mendolské). 196, **707.**

Kamenický Šenov, koncesse pro dráhu z České Lípy do Kamenického Šenova. 63, **188.**

Kanceláře telegrafní, telegrafní korespondenční kanceláře zařadují se mezi koncessované živnosti. 53, **143.**

Kancelářský pomocný personál při státních úřadech a ústavech, nařízení o něm. 145, **499.**

Kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích. 79, **243.**

Karlovy Vary, mění se ukládací okres daně výdělkové. 198, **711.**

Kladno, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 7, **7.**

Kleinmünchen, koncesse pro dráhu z Linze do Kleinmünchen. 73, **231.**

Klenak, tamní celnice zmocňuje se vyřizovati vyvážený cukr. 77, **241.**

Kněží katoličtí při všeobecně užitečných ústavech a kněžští úřednící při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích, zákon o jich výslužném, 48, **137;** vykonávací nařízení. 54, **144.**

Kolky, zavádí se vtiskování kolkových známek za 2 h a za 10 h na základní listy, účetní a jinaké blankety u hlavní celnice v Olomouci. 3, **3.**

Kommunální dlužní úpisy Zemědělské banky markrabství Moravského, může jich upotřebeno býti k ukládání sirotčích peněz atd. 133, **480.**

Koncesse pro místní dráhu z Przeworska do Bachorze (Dynowa). 39, **39.**

— pro dráhu Valsuganskou se mění. 42, **65.**

— — — z Gänserndorfu do Gaunersdorfu. 57, **177.**

— pro elektrickou dráhu z Hlavního náměstí ve Št. Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse. 58, **183.**

— pro Ypskou dráhu a pro dráhu Gstadt—Ypsice se mění. 61, **187.**

— pro železnice z Zeltwega do Wolfsberga a z Dolního Dravberka do Velenje se mění. 62, **188.**

— pro dráhu z České Lípy do Kamenického Šenova. 63, **188.**

— — — z Dornbirna do Lustenavy. 72, **229.**

— — — z Linze do Kleinmünchen. 73, **231.**

— pro místní dráhu z Tábora do Bechyně. 80, **243.**

— — — — ze Světlé přes Ledeč do Kácova. 83, **250.**

— pro drobnou dráhu v Mariánských Láznich. 93, **272.**

— pro dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogalec k zemským hranicím naproti Krapině. 104, **307.**

— — — ze Žďáru do Tišnova. 114, **421.**

— pro dvě dráhy v Lublani. 120, **428.**

— pro místní dráhu ze stanice Tlumacz—Palahicze do Tlumacze převádí se na akciovou společnost Chropinského cukrovaru. 125, **461.**

— pro několik elektrických drobných drah ve Vídni. 150, **525.**

— pro parní dráhu ze stanice Hora Isel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls mění se. 189, **685.**

— drobné dráhy z Kaltern na Mendolu (dráhy Mendolské). 196, **707.**

— pro dráhu z Absdorfu do Stockeravy. 202, **719.**

Koncesse pro elektrickou dráhu od severozápadního nádraží v Praze až k Bělského třídě. 204, **725.**

— pro dráhu Kremsthalskou se mění. 210, **745.**

— pro kořiskou dráhu od nádraží. Bohuminského k městu Bohumínu. 222, **753.**

— pro dráhu z Janova do Javorova. 231, **771.**

Konservy ovocné, sloučeniny mědi připouštějí se při konservování ovoce. 113, **420.**

Konsistoře, výslužné katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích, zákon, 48, **137;** vykonávací nařízení. 54, **144.**

Konsulské poplatky, zákon, jímž se upravují, 40, **45;** vykonávací nařízení. 68, **221.**

— soudy, upravuje se řízení v občanských rozepřích právních před konsulskými soudy. 101, **291.**

Konve na mléko, dodatečná ustanovení o jich cejchování a kolkování. 180, **639.**

Konverse akcií haličské dráhy Karla Ludvíka, které odkolkováním byly proměněny v státní úpisy dlužní. 60, **185.**

Kořalka viz líh.

Korutansko, sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

Kotor, tamní celnice přeměněna byla na hlavní celnici I. třídy. 142, **489.**

Krajina, poplatkové úlevy pro půjčku 4,000.000 K, kterou Kraňsko učiní za příčinou stálé dotace fondu pro veřejné práce a pro zvelebení zemědělství v Krajině. 9, **8.**

— pojmenování okresního soudu Bystřického v Krajině. 55, **145.**

— mění se název berního úřadu Bystřického. 76, **241.**

— zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti. 239, **784.**

Krakov, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 7, **7.**

— zákon o zcízení západního a severozápadního okruhu, jakož i několika hradebních pozemků v Krakově. 19, **13.**

— zřizuje se tam soudní dražebna. 228, **764.**

Kremsthalská dráha, mění se koncesse. 210, **745.**

Krnov, tamní celnice zmocňuje se beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané. 217, **748.**

Kupony dílčích dlužních úpisů, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících, poplatkové úlevy. 4, **5.**

Kyselina octová, obchod se sehnanou kyselinou octovou. 66, **219.**

Kyselina solná, tárová přirážka pro kyselinu solnou v tak zvaných vozech hrncových. 151, **527.**

Ledeč, koncesse pro dráhu ze Světlé přes Ledeč do Kácova. 83, **250.**

Lékaři, poplatky zdravotních osob upotřebených za znalce v občanských rozepřích právních. 211, **746.**

Lékárnická sazba na rok 1903. 225, **759.**

Lékárny, personál c. k. vlastní správy léků ve Vídni a nemocničných lékáren klade se na roveň personálu veřejných lékáren. 31, **30.**

Lékařský řád rigorosní se mění. 89, **263.**

Liberec, od kolků a bezprostředních poplatků osvobozuje se jeho půjčka 4,752.000 K. 8, **8.**

Liesing, zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 44, **68.**

Líh, zpětné zasílání zásilek piva, kořalky a cukru, které byly po poště řádně s přestupným listem zaslány. 52, **143.**

— mění se částečně vykonávací předpis o prostém daně upotřebení cukru řepového a lihu k výrobkům cukr a alkohol obsahujícím, které se vyvážejí přes hranici celní. 65, **219.**

— jak stanoví se ve voňavkách, trestích a pod. 102 **293.**

— jak se vyšetřuje alkoholový obsah lihu meduňkového. 138, **485.**

Linec, koncesse pro dráhu z Lince do Kleinmünchen 73, **231.**

List nejvyšší vlastnoruční o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1902 až do 30. června 1903 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 126, **465.**

Listy dopravní, jejich používání se vtištěnou známkou kolkovou místo nákladních listů železničných. 149, **522.**

— nákladní, mění se nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou. 22, **15.**

— — železničné, výměna formulářů mezinárodních nákladních listů se vtištěnou známkou kolkovou, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, za blankety nových nákladních listův. 190, **685.**

Lodníci, průkaz způsobilosti k dosažení námořnického důstojenství v obchodním loďstvu. 45, **69.**

— předpis o stejnokroji c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů c. k. námořské správy. 176, **607.**

Lublaň, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 6, **6;** 7, **7.**

— koncesse pro tamní dráhy. 120, **428.**

Lustenava, koncesse pro dráhu z Dornbirna do Lustenavy. 72, **229.**

Lužná obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Vsetínského. 226, **763.**

Lvov, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 5, **5.**

Margarin, zákon o obchodě s ním, 26, **23;** vykonávací nařízení, 27, **26;** o plombách. 119, **427.**

Marianské Lázně, koncesse pro tamní drobnou dráhu. 93, **272.**

— — zřizuje se tam okresní hejtmanství. 183, **643.**

— — — — odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod okresního hejtmanství v Marianských Láznich. 197, **711.**

— — — — ukládací okres daně výdělkové pro obvod okresního hejtmanství v Marianských Láznich. 198, **711.**

Marienthal, zákon, kterým se poskytují úlevy od daní a poplatků pro „Císařský jubilejní vodovod z horských zřídel“ (Marienthalský vodovod z horských zřídel), a jimž se propůjčují služebnosti na erárních pozemcích, vztažmo zcizují takovéto pozemky pro tento podnik. 170, **588.**

Martiniščice, zřizuje se tam celní expositura. 47, **135.**

Máslo, zákon o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky, 26, **23;** vykonávací nařízení, 27, **26;** o plombách. 119, **427.**

Měď, sloučeniny mědi připouštějí se při konservování ovoce. 113, **420.**

Meduňkový líh, jak vyšetřuje se alkoholový obsah jeho. 138, **485.**

Meliorační fond, zákon o něm. 28, **29.**

Měna, bankovky po 50 korunách se vydávají. 103, **305.**

— vydání bankovek po 100 K a svolání bankovek po 100 zl. rak. měny. 193, **691.**

— — 1000korunových bankovek a stažení bankovek po 1000 zl. r. m. 232, **775.**

Mendolská dráha, koncesse. 196, **707.**

Meran, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 6, **6.**

Mexiko, vláda se zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem. 108, **317.**

— s věcmi mexického původu má nakládáno býti podle výhod největších při dovozu do rakousko-uherského celního území. 177, **623.**

Mince zlaté, prodej závaží, kterými se kontroluje váha zlatých zemských mincí korunové měny ve veřejném obchodě, a váh na zlaté mince. 99, **287.**

Mistři silniční, říční atd., stejnokroj empiriků povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní. 106, **313.**

Mléčný cukr, ustanovení zákona o dani z cukru vztahují se k mléčnému cukru. 85, **257.**

Mléko, dodatečná ustanovení o cejchování a kolkování kovových konví na mléko atd. 180, **689.**

Moos, tamní celnice zmocňuje se beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané. 86, **257.**

Morava, kommunálních a železničných dlužních úpisů Zemědělské banky markrabství Moravského může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 133, **480.**

— sněm **zemský** se rozpouští. 178, **625.**

— — — se svolává. **229, 769.**

— zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti. 238, **783.**

Moře, vydává se 1. dodatek k nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 254, o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků a doplňuje se jeho § 40. 38, **37.**

Mšice révová, mění se nařízení o zemské komisi pro vinařské záležitosti Dolních Rakous. 30. **30.**

— — zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Tyrolsku. 32, **31.**

— — doplňuje se zákon ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených, 87, **259;** vykonávací nařízení. 88, **259.**

— — uvádí se ve skutek zákon ze dne 16. června 1894, Z. Ř. č. 127, o poplatkových úlevách pro půjčky a podpory k opětnému zřízení vinic mšicí révovou zničených. 92, **271.**

— — zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Dalmatsku. 110, **417.**

— — mění se zákon ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61, kterým poskytnuty byly nezúročitelné zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. 136, **488.**

— — poskytování záloh k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. 137, **488.**

— — zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti na Moravě. 238, **783.**

— — — — — — pro vinařské záležitosti v Krajině. 239, **784.**

Mürzzuschlag, zřizuje se tam okresní hejtmanství. 215, **748.**

— — — ukládací okres výdělkové daně pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství. 235, **781.**

Mürzzuschlag, zřizuje se odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství. 236, **781.**

Mýta, zákon, kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní. 152, **527.**

Nákladní listy železničné se vtištěnou známkou kolkovou, jich užívání. **22, 15.**

— — používání listů dopravních se vtištěnou známkou kolkovou místo nákladních listů železničných. 149, **522.**

— — železničné, výměna formulářů mezinárodních nákladních listů se vtištěnou známkou kolkovou, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, za blankety nových nákladních listův. 190, **685.**

Náklady trestu, mění se §§ 42 až 46 vykonávacího předpisu ze dne 19. listopadu 1873, Z. Ř. č. 152, k trestnímu řádu vydaného, a ministerského nařízení ze dne 16. prosince 1895, Z. Ř. č. 199. 139, **485.**

Námořníci, průkaz způsobilosti k dosažení námořnického důstojenství v obchodním lodstvu. 45, **69.**

— předpis o stejnokroji c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů c. k. námořské správy. 176, **607.**

Němčičky obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Pohořelického. 213, **747.**

Německo, úlevy pro vzájemnou dopravu mezi železnicemi Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé v příčině věcí podle mezinárodní úmluvy o dopravě zboží po železnicích z dopravy vyloučených nebo podmíněně připuštěných. 97, **277.**

— úmluva k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích pro německo-rakouské dopravy. 98, **284.**

Nemoci nakažlivé, zapovídá a obmezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z Odessy a z jejího přístavního obvodu. 192, **689.**

— — — a omezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z pobřeží Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město. 209, **743.**

Nemocnice, personál c. k. vlastní správy léků ve Vídni a nemocničných lékáren klade se na roveň personálu veřejných lékáren. 31, **30.**

Neydek, obec Schwarzebach přiděluje se k obvodu okresního soudu Neydeckého. 219, **749.**

Niederösterreichische Waldviertelbahn, dílčích dlužních úpisů prioritní půjčky od ní vydaných může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných. 194, **695.**

Nouze, zákon, jímž ze státních peněz poskytují se podpory na úlevu a na zamezení nouze. 249, **819.**

Nové Město Vídeňské, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 5, **5.**

Oberndorf, poplatkové úlevy pro obec Oberndorf, která byla povodní postižena. 10, **8.**

Obchod podomní zapovídá se ve Svatojanských Lázních. 1, **1.**

— — — — v Brucku nad Litavou. 29, **29.**

Obligace c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni se záznamem „kategorie státem zaručená," státní záruka za ně. 37, **36.**

— (r. 1902 vydané) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce se záznamem „kategorie státem zaručená," může jich býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův. 69, **225.**

Octová kyselina, obchod se sehnanou kyselinou octovou. 66, **219.**

Odessa, zapovídá a obmezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z Odessy a z jejího přístavního obvodu. 192, **689.**

Ohlašovací předpis domobranný se opravuje. 174, **587.**

Okresní hejtman v Chebu, jeho působnost. 191, **687.**

— hejtmanství v Mürzzuschlagu se zřizuje. 215, **748.**

Okresy živnostenských dozorců. 131, **477.**

Olej minerální, regenerace (čištění) minerálního oleje řídšího 770 stupňů, kterého již bylo upotřebeno za rozpouštěcí a extrakční prostředek ku průmyslovým účelům, aby znova byl upotřeben za prostředek rozpouštěcí a extrakční. 59, **184.**

Oleomargarin, zákon o obchodě s ním, 26, **23;** vykonávací nařízení, 27, **26;** o plombách, 119, **427.**

Olomouc, zavádí se vtiskování kolkových známek za 2 h a za 10 h na nákladní listy, účetní a jinaké blankety u hlavní celnice v Olomouci. 3, **3.**

Opava, rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Opavské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. 187, **675.**

Ostrava Moravská, poplatkové úlevy pro půjčku tamního okresního výboru silničního. 5, **5.**

— — — — pro její půjčku. 6, **6;** 7, **7.**

Ovoce, sloučeniny mědi připouštějí se při konservování ovoce. 113, **420.**

Papíry cenné, stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů. 46, **121.**

Pas nový domobranný se vydává. 174, **587.**

Patent císařský, jímž svolává se zemský sněm Štýrský. 84, **255.**

— — jímž svolávají se zemské sněmy. 121, **431.**

— — jímž rozpouští se zemský sněm Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Moravský, Slezský a Voralberský. 178, **625.**

— — jímž svolávají se zemské sněmy Český, Haličský, Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Moravský, Slezský, Gorico-Gradišťský, Isterský a Vorarlberský. 229, **769.**

Patentový úřad, zřizují se dvě další oddělení přihlášková (VII. a VIII. oddělení). 205, **727.**

Pěťáky, prodlužuje se lhůta k jejich výměně za poloviční hodnotu jmenovitou. 23, **17.**

Petrolej, regenerace (čištění) minerálního oleje řídšího 770 stupňů, kterého již bylo upotřebeno za rozpouštěcí a extrakční prostředek ku průmyslovým účelům, aby znova byl upotřeben za prostředek rozpouštěcí a extrakční. 59, **184.**

Petrovice, tamní celnice přeměněna byla na exposituru hlavní celnice v Bohumíně. 143, **489.**

Petřvald obec ponechává se v obvodu okresního soudu Bohumínského. 212, **747.**

Phylloxera vastatrix viz Mšice révová.

Piano della Fugazza (Streva), zřizuje se tam celní expositura. 116, **423.**

Pivo, zpětné zasílání zásilek piva, kořalky a cukru, které byly po poště řádně s přestupným listem zaslány. 52, **143.**

— mění se některá ustanovení vykonávacího předpisu o dani z piva. 135, **480.**

— — — předpis o vývozu piva. 227, **763.**

Plomby, úřední registrování plomb podle § 9, odstavce 2 zákona ze dne 25. října 1901, Z. ř. č. 26 z r. 1902, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a jejich náhražky. 119, **427.**

Plzeň, zákon o zcízení starého skladiště zásobovacího (vojenské pekárny) v Plzni. 163, **558.**

— tamní celnice zmocňuje se vyřizovati rostliny poštou z cizozemska zaslané. 169, **582.**

— ve vězení krajského a okresního soudu v Plzni zavádí se samovazba. 230, **771.**

Plynárnická voda, její celní vyřizování. 129, **471.**

Počítadlo, L. typ elektrického počítadla byl definitivně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. 12, **9.**

Počitadlo, LIII. typ počitadla elektřiny byl prozatímně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. 17, **12.**

— elektřiny, odvolává se prozatímné připuštění XXXVII., XXXVII HK a XLVII. typu elektrického počitadla a XXXIX., XLI., XLV., XLV*a* a LIV. typ elektrického počitadla definitivně se připouští. 82, **249.**

— — typy elektrického počitadla XXXIII, XL s vedlejšími formami XL H, XL K, XL HK, typy počitadla XLII a LVII byly definitivně, a typy elektrického počitadla LV a LVI prozatímně připuštěny k ověřování cejchovním úřadem, a prozatímné připuštění XLVI. a LIII. typu počitadla bylo odvoláno. 141, **487.**

— — typ XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII*a*, XXIII*b*, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV a XXVI, popis jejich. 154, **531.**

— — typ XLIV*a*, LII a LVIII připuštěn byl definitivně a LIX. typ prozatímně. 171, **584.**

— — vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny. 182, **641.**

Poddůstojníci, podmínky, pod kterými příště místa celničných assistentů budou udělena poddůstojníkům. 188, **685.**

Podniky živnostenské a rolnické, zákon o jejich sčítání, 21, **14;** vykonávací nařízení, 56, **147.**

Podomní obchod zapovídá se ve Svatojanských Láznich. 1, **1.**

— — — — v Brucku nad Litavou. 29, **29.**

Podpory státní, zákon, jímž ze státních peněz poskytují se podpory na úlevu a na zamezení nouze. 249, **819.**

Pohořelice, obec Němčičky přiděluje se k obvodu okresního soudu Pohořelického. 213, **747.**

— tamní okresní soud počíná úřadovati. 244, **800.**

Pokladny dvorní, státní a veřejných fondů pokladny, jakož i pro pokladny c. a k. soukromých a rodinných fondů, první dodatek k manipulačnímu předpisu v příčině osobní daně z příjmů a daně ze služného (Z. Ř. č. 209 z r. 1899). 158, **555.**

Pomocníci poštovští, upravují se jejich poměry. 186, **651.**

Pomocný personál kancelářský při státních úřadech a ústavech, nařízení o něm. 145, **499.**

Poplatky, úlevy pro dílčí úpisy dluhní a jejich kupony, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících. 4, **5.**

— — — půjčky městských obcí Celovce, Lvova, Warnsdorfu a Nového Města Vídeňského a okresního výboru silničního v Moravské Ostravě. 5, **5.**

— — — — království Českého, královského hlavního města Prahy a městských obcí Lublaně, Moravské Ostravy, Warnsdorfu, Bozenu a Meranu. 6, **6.**

Poplatky, úlevy pro půjčky království Českého, královských hlavních měst Prahy a Krakova, městských obcí Lublaně, Kladna a Moravské Ostravy a obce Vítkovic. 7, **7.**

— od kolků a bezprostředních poplatků osvobozuje se půjčka 4,752.000 K, kterou město Liberec učiní za základě zemského zákona ze dne 10. března 1901. 8, **8.**

— úlevy pro půjčku 4,000.000 K, kterou Kraňsko učiní za příčinou stálé dotace fondu pro veřejné práce a pro zvelebení zemědělství v Krajině. 9, **8.**

— — — obec Oberndorf, která byla povodní postižena. 10, **8.**

— prodlužuje se působnost ustanovení § 6 zákona ze dne 27. května 1876, Z. Ř. č. 115, uvedených, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolků a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemků obecních v Dalmatsku. 14, **10.**

— konsulské, zákon, jímž se upravují. 40, **45;** vykonávací nařízení, 68, **221.**

— úlevy a osvobození půjčkám zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův. 70, **225.**

— zákon o poplatkových úlevách pro přeložení části městečka Wižnice, povodní ohrožené. 167, **581.**

— zdravotních osob upotřebených za znalce v občanských rozepřích právních. 211, **746.**

— úředníků, kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů při soudních a státního zastupitelstva úřadech v Praze a jejich předměstích za úřední úkony mimo úřední budovu. 243, **779.**

Poštovské zásilky, vydávají se nová ustanovení o jejich dodávání. 124, **449.**

— známky frankovací po 35 haléřích se zavádějí. 33, **32.**

Poštovští zřízenci, upravují se služební poměry poštovských pomocných úředníků, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků. 186, **651.**

Ponukázky dílčí hypoteční, snížení tohoto přechodného dluhu na 89,603.105 K. 241, **786.**

Praha, příspěvky k bursovnímu fondu za zaznamenávání cenných papírů na pražské burse na zboží a cenné papíry. 2, **1.**

— poplatkové úlevy pro její půjčku. 6, **6;** 7, **7.**

— prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po několika tratech sítě drobných drah. 90, **264.**

— zákon o zcízení fortifikačních pozemků na Hradčanech v Praze. 162, **558.**

— — o přechodních ustanoveních v příčině ukládání daně domovní v některých obcích s městskou obcí pražskou sousedících pro případ jejich sloučení s Prahou v jednu obec a pro obec Libeň, která s Prahou již jest sloučena. 165, **563.**

Praha, koncesse pro elektrickou dráhu od severozápadního nádraží v Praze až k Bělského třídě. 204, **725.**

— poplatky úředníků, kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů při soudních a státního zastupitelstva úřadech v Praze a jejích předměstích za úřední úkony mimo úřední budovu. 243, **779.**

Předpis manipulační pro dvorní, státní a veřejných fondů pokladny, jakož i pro pokladny c. a k. soukromých a rodinných fondů v příčině osobní daně z příjmů a daně ze služného (Z. Ř. č. 209 z r. 1899), první dodatek. 158, **555.**

Přestupky, kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích. 79, **248.**

Převozy, zrušují se erární mýta silniční a převozní. 152, **527.**

Přídavky státních úředníků, změny v zařadění míst. 250, **820.**

Příjem, změna jeho pramene (4. dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona o přímých daních osobních). 203, **725.**

Příze bavlněná v balíkách, její tára. 112, **419.**

Průkaz způsobilosti k dosažení námořnického důstojenství v obchodním loďstvu. 45, **69.**

Prusko, nařízení o bezprostředním dopisování mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady podle smlouvy ze dne 21. června 1899, Z. Ř. č. 158 z r. 1900. 111, **419.**

— smlouva o přeložení zemské hranice poděl řeky Przemszy v trati od Słupna až k jejímu ústí do Visly. 130, **473.**

Przeworsk, koncesse pro dráhu z Przeworska do Bachorze (Dynowa). 39, **39.**

Půjčky zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův, poplatkové úlevy. 70, **225.**

Rakouský úvěrní ústav pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni, státní záruka za obligace se záznamem „kategorie státem zaručená." 37, **86.**

— — — pro dopravní podniky a veřejné práce, jeho obligací se záznamem „kategorie státem zaručená" může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův. 69, **225.**

Regenerace (čištění) minerálného oleje řidšího 770 stupňů, kteréhо již bylo upotřebeno za rozpouštěcí a extrakční prostředek ku průmyslovým účelům, aby znova byl upotřeben za prostředek rozpouštěcí a extrakční. 59, **184.**

Registrování plomb podle § 9, odstavce 2 zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26 z r. 1902, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a jejich náhražky. 119, **427.**

Réva vinná, mění se nařízení o zemské komisi pro vinařské záležitosti Dolních Rakous. 30, **30.**

Réva vinná, zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Tyrolsku. 32, **31.**

— — obchod révou s kořeny v Tyrolsku. 206, **741.**

Rigorosní řád lékařský se mění. 89, **263.**

Rogatec, koncesse pro dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím. 104, **307.**

Rolnické podniky, zákon o jich sčítání, 21, **14;** vykonávací nařízení. 56, **147.**

Rostliny, celnice v Plzni se zmocňuje vyřizovati rostliny poštou z cizozemska zaslané. 169, **582.**

— — ve Vídni zařaďuje se mezi celnice, které jsou oprávněny vyřizovati rostliny. 184, **645.**

Rumunsko, smlouva mezi Rakousko-Uherskem a Rumunskem o vzájemném vydávání zločinců. 123, **435.**

Rozpočet, zákon o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v době od 1. dubna až do 31. května 1902. 64, **193.**

— státní na rok 1902. 109, **319.**

— — císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v čase od 1. ledna až do 30. června 1903. 247, **808.**

Řád cejchovní, 42. dodatek, o vahách běhounových a tabulových. 181, **640.**

— rigorosní lékařský se mění. 89, **263.**

— trestní, mění se §§ 42 až 46 vykonávacího předpisu ze dne 19. listopadu 1873, Z. Ř. č. 152, k trestnímu řádu vydaného, a ministerského nařízení ze dne 16. prosince 1895, Z. Ř. č. 199. 130, **485.**

— živnostenský, zákon, kterým mění a doplňuje se řád živnostenský. 49, **138;** vykonávací nařízení, 179, **627; 242, 787.**

Řemeslné živnosti, živnostenské školy, jejichž vysvědčení oprávňuje k nastoupení živností řemeslných. 175, **601.**

Řízení soudní, upravuje se řízení o občanských rozepřích právních před konsulskými soudy. 101, **291.**

Sádlo, zákon o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky, 26, **23;** vykonávací nařízení, 27, **26;** o plombách. 119, **427.**

Samovazba ve vězení krajského a okresního soudu v Plzni se zavádí. 230, **771.**

Sarajevo, zákon o stavbě železnic ze Sarajeva až k hranicím sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště, z Bugojna do Arčana a z Doboje do Šamce. 118, **425.**

Sazba lékárnická na rok 1903. 225, **759.**

Schwarzebach obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Neydeckého. 219, **749.**

Sčítání živnostenských a rolnických podniků, zákon, 21, **14**; vykonávací nařízení. 56, **147.**

Seret, zřizuje se tam hlavní celnice. 234, **780.**

Silnice, zákon, kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní. 152, **527.**

Sirník draselnatý a sirník sodnatý, jeho vyclívání. 218, **749.**

Sirotčí peníze, obligací (r. 1902 vydaných) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce se záznamem „kategorie státem zaručená“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův. 69, **225.**

— — k jich ukládání může býti upotřebeno železničných úpisů dlužních Zemské banky království Českého. 132, **479.**

— — — — — může býti upotřebeno kommunálních a železničných úpisů dlužních Zemědělské banky markrabství Moravského. 133, **480.**

— — dílčích úpisů dlužních dalmatské kommunální půjčky 600.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 134, **480.**

— — — — — půjčky města Štýrského Hradce v částce 14 millionů korun upotřebeno býti může k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 148, **521.**

— — bankovních dlužních úpisů Ústřední banky německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední banky českých spořitelen v Praze může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných. 168, **581.**

— — dílčích dlužních úpisů prioritní půjčky akciovou společností „Niederösterreichische Waldviertelbahn“ uzavřené může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných. 194, **695.**

Skalice, doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u tohoto hesla. 207, **742.**

Slatina, koncesse pro místní dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím. 104, **307.**

Slezsko, sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

— — — se svolává. 229, **769.**

Sluhové, nařízení o pomocném personálu kancelářském při státních úřadech a ústavech. 145, **499.**

— výpomocní, zaměstnaní u státních úřadův a ústavů nařízení o nich. 200, **713.**

Služba soudcovská přípravná, nařízení o ní. 51, **140.**

Služné (8. dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona o přímých daních osobních), jak nakládati jest se služným, které se předešlého roku změnilo. 157, **555.**

Smlouva berenská, seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892 (smlouva berenská). 43, **67.**

— s Německem k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích pro německo-rakouské dopravy. 98, **284.**

— mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a Rumunskem o vzájemném vydávání zločinců. 123, **435.**

— s Pruskem o přeložení zemské hranice poděl řeky Przemszy v trati od Slupna až k jejímu ústí do Visly. 130, **473.**

— s Anglickem o vzájemném vydávání zločinců, dodatečné prohlášení k ní. 185, **647.**

— v záležitostech Bosny a Hercegoviny, aby upraveny byly právní poměry dílčích tratí na dalmatském území ležících dráhy o rozchodu úzkém z Gabely k zemským hranicím u Dolní Glavsky. 233, **779.**

Sněm zemský Štýrský se svolává. 84, **255.**

— — Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Moravský, Slezský a Vorarlberský se rozpouští. 178, **625.**

Sněmy zemské Český, Haličský, Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Moravský, Slezský, Goricko-Gradišťský, Isterský a Vorarlberský se svolávají. 229, **769.**

— — se svolávají. 121, **481.**

Solná kyselina, tárová přirážka pro kyselinu solnou v tak zvaných vozech hrncových. 151, **527.**

Solnohradsko, sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

— — — se svolává. 229, **769.**

Soud okresní Bohumínský, v jeho okresu ponechává se obec Petřvald. 212, **747.**

— — Bystřický v Krajině, jeho pojmenování. 55, **145.**

— — v Dobřanech uvádí se v činnost. 95, **275.**

— — Neydecký, obec Schwarzebach přiděluje se k jeho obvodu. 219, **749.**

— — Pohořelický, obec Němčičky přiděluje se k jeho obvodu. 213, **747.**

— — v Pohořelicích počíná úřadovati. 244, **800.**

— — Szczerzecký, obce Kahujów, Honiatycze a Werbiž i s předměstím Sajkowem přiděluje se k jeho obvodu. 50, **140.**

— — v Těsně (Stretto) se zřizuje. 199, **712.**

— — ve Vejprtech uvádí se v činnost. 96, **275.**

— — Vsetínský, obec Lužná přiděluje se k jeho obvodu. 226, **763.**

Soud živnostenský v Teplicích, zvyšuje se náhrada poskytovaná přísedícím a náhradníkům tamního živnostenského soudu. 15, **11.**

Soudcovská služba přípravná, nařízení o ní. 51, **140.**

Soudní jednací spisy trestní, jich doručování poštou. 74, **238.**

Soudy konsulské, upravuje se řízení v občanských rozepřích právních před konsulskými soudy. 101, **291.**

— v Praze, poplatky úředníků, kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů při soudních a státního zastupitelstva úřadech v Praze a jejich předměstích za úřední úkony mimo úřední budovu. 243, **779.**

Spisy soudní jednací trestní, jich doručování poštou. 74, **238.**

Společenstva zemědělská, zákon o zřizování závazných společenstev zemědělských. 91, **265.**

Společné záležitosti, nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1902 až do 30. června 1903 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 126, **465.**

Spořitelny, zákon, že bankovních dlužních úpisů Ústřední banky německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední banky českých spořitelen v Praze může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných. 168, **581.**

Srážky na moři, vydává se 1. dodatek k nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 254, o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků a doplňuje se jeho § 40. 38, **37.**

Stavby, doplňuje se řád živnostenský v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích. 155, **543.**

— upravují se pracovní poměry dělníků zaměstnaných při režijních stavbách železnic a v jejich pomocných ústavech. 156, **543.**

Stockerava, koncesse pro dráhu z Absdorfu do Stockeravy. 202, **719.**

Stovky, vydání bankovek po 100 K a svolání bankovek po 100 zl. rak. měny. 193, **691.**

Stretto (Těsno), zřizuje se tam okresní soud. 199, **712.**

Sůl, zavádí se prodej bílé soli u solivarní správy v Úži. (Aussee). 105, **311.**

Svatojanské Lázně, zapovídá se tam podomní obchod. 1, **1.**

Světlá, koncesse pro dráhu ze Světlé přes Ledeč do Kácova. 83, **250.**

Světla lodní, vydává se 1. dodatek k nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 254, o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků a doplňuje se jeho § 40. 38, **37.**

Sýr, zákon o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky, 26, **23;** vykonávací nařízení, 27, **26;** o plombách. 119, **427.**

Syrie, zapovídá a omezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z pobřeží Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město. 209, **743.**

Szczerzec, obce Kahujów, Honiatycze a Werbiž i s předměstím Sajkovem přidělují se k obvodu tamního okresního soudu. 50, **140.**

Szeged, zřizuje se tam celniční expositura. 94, **274.**

Šestáky, prodlužuje se lhůta k výměně drobných mincí stříbrných po 20, 10 a 5 kr. r. č. za poloviční hodnotu jmenovitou. 23, **17.**

Školy živnostenské, jejichž vysvědčení oprávňuje k nastoupení živnosti řemeslných. 175, **601.**

Štýrsko, svolává se zemský sněm. 84, **255.**

— sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

— — — se svolává. 229, **769.**

Štýrský Hradec, koncesse pro elektrickou dráhu z Hlavního náměstí ve Št. Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse. 58, **183.**

— — dílčích úpisů dlužních půjčky města Štýrského Hradce v částce 14 millionů korun upotřebeno býti může k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 148, **521.**

Tábor, koncesse pro dráhu z Tábora do Bechyně. 80, **243.**

Tára pro bavlněnou přízi v balíkách. **112, 419.**

— — kyselinu solnou v tak zvaných vozech hrncových. 151, **527.**

— stanovení váhy při některých druzích zboží dovážených z ciziny na celých vagonech. 245, **801.**

Technika v Brně německá, zkoušky státní ze studia zemědělsko-technického. 164, **559.**

— — — — zavádí se odborná zkouška pro elektrotechnické studium. 172, **585.**

Telegrafní jednatelstva (telegrafní kanceláře, telegrafní korrespondenční kanceláře) zařaďují se mezi koncessované živnosti. 53, **143.**

Teplice, zvyšuje se náhrada poskytovaná přísedícím a náhradníkům tamního živnostenského soudu. 15, **11.**

Terst, příspěvky k bursovnímu fondu za zaznamenávání cenných papírů na terstské burse. **2, 1.**

— výjimečná opatření, 34, **33;** zrušují se, 71, **227.**

— tamní celnice byla zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké. 246, **801.**

— zákon, jímž prodlužuje se dočasné zastavení postupného zvyšování domovní činžovní a pětiprocentní daně v městě Terstu a v území Terstském. **248, 819.**

Těsno (Stretto), zřizuje se tam okresní soud. 199, **712.**

Tisícovky, vydání 1000korunových bankovek a stažení bankovek po 1000 zl. r. m. 232, **775.**

Tišnov, koncesse pro dráhu ze Žďáru do Tišnova. 114, **421.**

Tlumacz, koncesse pro dráhu ze stanice Tlumacz—Palahicze do Tlumacze byla převedena na akciovou společnost Chropinského cukrovaru. 125, **461.**

Trest samovazbou zavádí se ve vězení krajského a okresního soudu v Plzni. 230, **771.**

Tresti, jak stanoví se jejich obsah alkoholu. 102, **298.**

Trestní řád, mění se §§ 42 až 46 vykonávacího předpisu ze dne 19. listopadu 1873, Z. Ř. č. 152, k trestnímu řádu vydaného, a ministerského nařízení ze dne 16. prosince 1895, Z. Ř. č. 199. 139, **485.**

Trestnice, poplatky vězenským dozorcům soudův a mužských trestnic při přespolních úkonech a přeloženích. 16, **11.**

Trh dobytčí u sv. Marxa ve Vídni, řád jeho. 166, **565.**

Typ L. elektrického počitadla byl definitivně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. 12, **9.**

— LIII. počitadla elektřiny byl prozatímně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. 17, **12.**

— XXXVII., XXXVIIHK a XLVII. elektrického počitadla nepřipouští se již a XXXIX., XLI., XLV, XLV*a* a LIV. typ elektrického počitadla připouští se definitivně. 82, **249.**

— elektrického počitadla XXXIII, XL s vedlejšími formami XLH, XLK, XLHK, typy počitadla XLII a LVII byly definitivně, a typy elektrického počitadla LV a LVI prozatímně připuštěny k ověřování cejchovním úřadem, a prozatímné připuštění XLVI. a LIII. typu počitadla bylo odvoláno. 141, **487.**

— počitadel elektřiny XVIII., XVIIIH, XVIIIK, XVIIIHK, XIX, XX, XXI, XXII, XXIIH, XXIIK, XXIIHK, XXIII, XXIII*a*, XXIII*b*, XXIV, XXIVH, XXIVK, XXIVHK, XXV a XXVI, jejich popis. 154, **531.**

— XLIV*a*, LII a LVIII elektrického počitadla připuštěn byl definitivně a LIX. typ prozatímně. 171, **584.**

— XXXV. vodoměru připuštěn byl definitivně k ověřování cejchovním úřadem. 75, **239.**

Tyrolsko, zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Tyrolsku. 32, **31.**

— obchod révou s kořeny v Tyrolsku. 206, **741.**

Uhersko, nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1902 až do 30. června 1903 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 126, **465.**

Uniforma, zavádí se stejnokrojní bluza pro úředníky a úřednické aspiranty železničné. 100, **288.**

— empirikův povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silničných mistrů, říčních mistrů, přístavních mistrů). 106, **318.**

— c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů c. k. námořské správy. 176, **607.**

Úpisy dílčí dlužní a jejich kupony, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících, poplatkové úlevy. 4, **5.**

Úředníci poštovští pomocní, upravují se jejich poměry. 186, **651.**

— zákon, jímž částečně mění a doplňují se ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném, a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise, 220, **751**; vykonávací nařízení. 223, **757.**

— změny v zařadění míst do seznamu aktivitních přídavků státních úředníků. 250, **820.**

Úže, zavádí se prodej bílé soli u solivarní správy v Úži (Aussee). 105, **311.**

Vagony, stanovení váhy při některých druzích zboží dovážených z ciziny na celých vagonech. 245, **801.**

Váhy na zlaté mince. 99, **287.**

— běhounové a tabulové, jich cejchování. 181, **640.**

Valsuganská dráha, mění se její koncesse. 42, **65.**

Vdovy, zákon, jímž zvyšuje se dále normální výslužné vdov po civilních státních úřednicích a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené, 221, **752**; vykonávací nařízení. 224, **758.**

Vejprty, tamní okresní soud uvádí se v činnost. 96, **275.**

— zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 107, **317.**

— rozšiřují se vyclivací práva tamní celnice. 237, **788.**

Velenje, mění se koncesse pro dráhu z Dolního Dravberka do Velenje. 62, **188.**

Věznice, poplatky vězenským dozorcům soudův a mužských trestnic při přespolních úkonech a přeloženích. 16, **11.**

Vídeň, personál c. k. vlastní správy léků ve Vídni a nemocničných lékáren klade se na roveň personálu veřejných lékáren. 31, **80.**

— půjčka 285 millionů korun osvobozuje se od kolkových a bezprostředních poplatků a dlužních úpisů

této půjčky může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův. 67, **220.**

Vídeň, koncesse pro několik elektrických drobných drah ve Vídni. 150, **525.**

— zákon o zcizení části reality číslo vložky 985 pozemkové knihy pro III. okres ve Vídni (Rosenthalský pozemek), kteréžto reality vojenská správa užívá. 160, **557.**

— tržní řád pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa. 166, **565.**

— tamní celnice zařaďuje se mezi celnice, které jsou oprávněny vyřizovati rostliny. 184, **645.**

Vilémov, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po místní dráze z Kadaně do Vilémova. 115, **423.**

Vinice, doplňuje se zákon ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených, 87, **259;** vykonávací nařízení. 88, **259.**

— uvádí se ve skutek zákon ze dne 16. června 1894, Z. Ř. č. 127, o poplatkových úlevách pro půjčky a podpory k opětnému zřízení vinic mšicí révovou zničených. 92, **271.**

— zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Dalmatsku. 110, **417.**

— mění se zákon ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61, kterým poskytnuty byly nezúročitelné zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. 136, **483.**

— poskytování záloh k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. 137, **483.**

— zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti na Moravě. 238, **788.**

— — — — — pro vinařské záležitosti v Krajině. 239, **784.**

Víno, obchod révou s kořeny v Tyrolsku. 206, **741.**

Vítkovice, poplatkové úlevy pro půjčku této obce. 7, **7.**

Voda plynárnická, její celní vyřizování. 129, **471.**

Vodoměry, XXXV. typ připuštěn byl definitivně k ověřování cejchovním úřadem. 75, **289.**

— zkoušení a ověřování vodoměrův udávajících spotřebu vody. 146, **517.**

Vodovod, zákon, kterým se poskytují úlevy od daní a poplatků pro „Císařský jubilejní vodovod z horských zřídel“ (Marienthalský vodovod z horských zřídel) a jímž se propůjčují služebnosti na erárních pozemcích, vztažmo zcizují takovéto pozemky pro tento podnik. 170, **588.**

Vojsko, zákon o zcizení některých vojenských nemovitostí v Černovicích. 18, **13.**

— — — — západního a severozápadního okruhu, jakož i několika hradebních pozemků v Krakově. 19, **13.**

Vojsko, zákon o zcizení několika vojenských nemovitostí v Brně. 20, **14.**

— — jímž se prodlužuje na rok 1902 platnost ustanovených braneckých kontingentů a povoluje se, aby byly vybrány. 41, **63.**

— mění se některá ustanovení III. části branných předpisů, totiž předpisu o evidenci osob patřících k mužstvu vojska a válečného loďstva, jakož i dodatku obsahujícího předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany. 127, **467.**

— vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl v Brně zapsána byla do seznamu učilišť vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické na roveň postavených vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. 173, **587.**

Voňavky, jak stanoví se jejich obsah alkoholu. 102, **293.**

Vorarlbersko, sněm zemský se rozpouští. 178, **625.**

Vsetín, obec Lužná přiděluje se k obvodu okresního soudu Vsetínského. 226, **763.**

Výjimečná opatření pro město Terst a jeho obvod, 34, **33;** zrušují se. 71, **227.**

Výpomocní sluhové, zaměstnaní u státních úřadův a ústavů, nařízení o nich. 200, **713.**

Výsady, u patentového úřadu zřizují se dvě další oddělení přihlášková (VII. a VIII. oddělení). 205, **727.**

Výslužné katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úřednících při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích, zákon o něm, 48, **137;** vykonávací nařízení. 54, **144.**

— zákon, jímž částečně mění a doplňují se ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném, a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise, 220, **751;** vykonávací nařízení. 223, **757.**

— — jímž zvyšuje se dále normální výslužné vdov po civilních státních úřednicích a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené, 221, **752;** vykonávací nařízení. 224, **758.**

Vyšívací obchod, barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím. 240, **785.**

Warnsdorf, poplatkové úlevy pro jeho půjčku. 5, **5;** 6, **6.**

Weichselboden, zákon o zcizení realit v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu. 159, **557.**

Werbiž obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Szczereckého. 50, **140.**

Wižnice, zákon o poplatkových úlevách pro přeložení části městečka Wižnice povodní ohrožené. 167, **581.**

Wolfsberk, mění se koncesse pro dráhu z Zeltwega do Wolfsberka. 62, **188.**

Ypská dráha, mění se její koncesse. 61, **187.**

Zader, platy a výslužné systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učiliští v Zadru, zákon, 24, **19**; vykonávací nařízení. 36, **36.**

— mění se ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diocesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru, zákon, 25, **20**; vykonávací nařízení. 35, **35.**

Zákon o příspěvcích k bursovnímu fondu za zaznamenávání cenných papírů na pražské burse na zboží a cenné papíry a na terstské burse. 2, **1.**

— o poplatkových úlevách pro dílčí úpisy dlužní a jejich kupony, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících. **4, 5.**

— — — — pro půjčky městských obcí Celovce, Lvova, Warnsdorfu a Nového Města Vídeňského a okresního výboru silničního v Moravské Ostravě. 5, **5.**

— — — — pro půjčky království Českého, královského hlavního města Prahy a městských obcí Lublaně, Moravské Ostravy, Warnsdorfu, Bozena a Meranu. 6, **6.**

— — — — pro půjčky království Českého, královských hlavních měst Prahy a Krakova, městských obcí Lublaně, Kladna a Moravské Ostravy a obce Vítkovic. 7, **7.**

— jímž od kolků a bezprostředních poplatkův osvobozuje se půjčka 4,752.000 K, kterou město Liberec učiní na základě zemského zákona ze dne 10. března 1901. 8, **8.**

— o poplatkových úlevách pro půjčku 4,000.000 K, kterou Kraňsko učiní za příčinou stálé dotace fondu pro veřejná práce a pro zvelebení zemědělství v Kraji. 9, **8.**

— — — — pro obec Oberndorf, která byla povodní postižena. 10, **8.**

— kterým se částečně mění a doplňuje zákon ze dne 13. dubna 1896, Z. Ř. č. 61, o rozšíření dočasného osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Brněnské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. 13, **10.**

— — prodlužuje se působnost ustanovení v § 6 zákona ze dne 27. května 1876, Z. Ř. č. 115, uvedených, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolkův a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemkův obecních v Dalmatsku. 14, **10.**

— o zcízení některých vojenských nemovitostí v Černovicích. 18, **18.**

Zákon o zcízení západního a severozápadního okruhu, jakož i několika hradebních pozemků v Krakově. 19, **18.**

— — — několika vojenských nemovitostí v Brně. 20, **14.**

— o sčítání živnostenských a rolnických podniků, 21, **14**; vykonávací nařízení. 56, **147.**

— o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učiliští v Zadru, 24, **19**; vykonávací nařízení. 36, **36.**

— kterým mění se ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a a řecko-katolických theologických ústavech diocesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru, 25, **20**; vykonávací nařízení. 35, **35.**

— o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky, 26, **23**; vykonávací nařízení, 27, **26**; o plombách. 119, **427.**

— o fondu melioračním. 28, **29.**

— jímž upravují se poplatky konsulské, 40, **45**; vykonávací nařízení. 68, **221.**

— jímž se prodlužuje na rok 1902 platnost ustanovených braneckých kontingentů a povoluje se, aby byly vybrány. 41, **63.**

— kterým vydávají se ustanovení o výslužném katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích, 48, **137**; vykonávací nařízení. 54, **144.**

— — mění a doplňuje se řád živnostenský, 49, **138**; vykonávací nařízení. 179, **627**; 242, **787.**

— o zmocnění ku konversi akcií halické dráhy Karla Ludvíka, které odkolkováním byly proměněny v státní úpisy dlužní. 60, **185.**

— o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v době od 1. dubna až do 31. května 1902. 64, **198.**

— jímž půjčka 285 millionů korun, kterou město Vídeň učiní, osvobozuje se od kolkových a bezprostředních poplatků, a že dlužních úpisů této půjčky může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův. 67, **220.**

— jímž poskytují se poplatkové úlevy a osvobození od poplatků půjčkám zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův. 70, **225.**

— že kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích. 79, **243.**

— jímž doplňuje se zákon ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených, 87, **259**; vykonávací nařízení. 88, **259.**

— o zřizování závazných společenstev zemědělských 91, **265.**

Zákon, jímž vláda se zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem, 108, **317**; nařízení. 177, **623.**

— finanční na rok 1902. 109, **319.**

— o stavbě železnic ze Sarajeva až k hranicím sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště, z Bugojna do Arťana a z Doboje do Šamce. 118, **425.**

— že železničných dlužních úpisů Zemské banky království Českého může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 132, **479.**

— že kommunálních a železničných dlužních úpisů Zemědělské banky markrabství Moravského může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 133, **480.**

— že dílčích úpisů dlužních dalmatské kommunální půjčky 600.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 134, **480.**

— jímž mění se zákon ze dne 28. března 1892, Z. R. č. 61, kterým poskytnuty byly nezúročitelné zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. 136, **483.**

— o úlevách pro domy se zdravými a lacinými byty dělnickými. 144, **491.**

— o ručebním závazku železnic. 147, **521.**

— že dílčích úpisů dlužních půjčky města Štýrského Hradce v částce 14 millionů korun upotřebeno býti může k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 148, **521.**

— kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní. 152, **527.**

— kterým se zavádí daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích, 153, **528**; vykonávací nařízení. 195, **697.**

— kterým se upravují pracovní poměry dělníků zaměstnaných při režijních stavbách železnic a v jejich pomocných ústavech. 156, **543.**

— o zcizení realit v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu. 159, **557.**

— — — části reality číslo vložky 985 pozemkové knihy pro III. okres ve Vídni (Rosenthalský pozemek), kteréžto reality vojenská správa užívá. 160, **557.**

— — — solnice v Budějovicích patřící erára. 161, **558.**

— — — fortifikačních pozemků na Hradčanech v Praze. 162, **558.**

— — — starého skladiště zásobovacího (vojenské pekárny) v Plzni. 163, **558.**

— o přechodních ustanoveních v příčině ukládání daně domovní v některých obcích s městskou obcí pražskou sousedících pro případ jejich sloučení s Prahou v jednu obec a pro obec Libeň, která s Prahou již jest sloučena. 165, **563.**

Zákon o poplatkových úlevách pro přeložení části městečka Wižnice, povodní ohrožené. 167, **581.**

— že bankovních dlužních úpisů Ústřední banky německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední banky českých spořitelen v Praze může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných. 168, **581.**

— kterým se poskytují úlevy od daní a poplatků pro „Císařský jubilejní vodovod z horských zřídel“ (Marienthalský vodovod z horských zřídel) a jímž se propůjčují služebnosti na erárních pozemcích, vztažmo zcizují takovéto pozemky pro tento podnik. 170, **583.**

— jímž rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Opavské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. 187, **675.**

— jímž částečně mění a doplňují se ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném, a četnických kancelářských slubů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii slubů, požívají výslužného nebo provise, 220, **751**; vykonávací nařízení. 223, **757.**

— jímž zvyšuje se dále normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené, 221, **752**; vykonávací nařízení. 224, **758.**

— jímž prodlužuje se dočasné zastavení postupného zvyšování domovní činžovní a pětiprocentní daně v městě Terstu a v území Terstském. 248, **819.**

— jímž ze státních peněz poskytují se podpory na úlevu a na zamezení nouze. 249, **819.**

Zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. 137, **483.**

Záruka státní za obligace (r. 1902 vydané) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni se záznamem „kategorie státem zaručená“. 37, **86.**

Zásilky poštovské, vydávají se nová ustanovení o jejich dodávání. 124, **449.**

Závaží, kterými se kontroluje váha zlatých minci korunové měny ve veřejném obchodě. 99, **287.**

Zedníci, doplňuje se řád živnostenský v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích. 155, **543.**

Zeltweg, mění se koncesse pro železnici z Zeltwega do Wolfsberka. 62, **188.**

Zeměbrana, mění se předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany. 127, **467.**

Zemědělská banka markrabství Moravského, jejích kommunálních a železničných dlužních úpisů může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 133, **480.**

Zemědělská společenstva, zákon o zřizování závazných společenstev zemědělských. 91, **265.**

Zemská banka království Českého, jejích železničných dlužních úpisů může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 132, **479.**

Zkouška pro elektrotechnické studium na c. k. německé vysoké škole technické v Brně. 172, **585.**

Zkoušky státní ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Brně. 164, **559.**

Zločinci, smlouva s Rumunskem o vzájemném vydávání zločinců. 123, **435.**

— dodatečné prohlášení k smlouvě s Anglickem o vzájemném vydávání zločinců. 185, **647.**

Znalci zdravotní v občanských rozepřích právních, jejich poplatky. 211, **746.**

Známky poštovské frankovací po 35 haléřích se zavádějí. 33, **82.**

Žďár, koncesse pro dráhu ze Žďáru do Tišnova. 114, **421.**

Železnice, mění se nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou. **22, 15.**

— z Przeworska do Bachorze (Dynowa), koncesse. 39, **39.**

— **Valsuganská,** mění se její koncesse. **42, 65.**

— ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. **43, 67.**

— z Gänserndorfu do Gaunersdorfu, koncesse. 57, **177.**

— elektrická z Hlavního náměstí ve Št. Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse, koncesse. 58, **183.**

— Karla Ludvíka, konverse akcií. 60, **185.**

— Ypská a Gstadt—Ypsice, mění se její koncesse. 61, **187.**

— z Zeltwega do Wolfsberka a z Dolního Dravberka do Velenje, mění se koncesse, 62, **188.**

— z České Lípy do Kamenického Šenova, koncesse. 63, **188.**

— z Dornbirna do Lustenavy, koncesse 72, **229.**

— z Lince do Kleinmünchen, koncesse. 73, **231.**

— z Tábora do Bechyně, koncesse. 80, **243.**

— ze Světlé přes Ledeč do Kácova, koncesse. 83, **250.**

— v Praze, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po několika tratech sítí drobných drah. 90, **264.**

Železnice v Marianských Láznich (drobná), koncesse. 93, **272.**

— úlevy pro vzájemnou dopravu mezi železnicemi Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé v příčině věcí podle mezinárodní úmluvy o dopravě zboží po železnicích z dopravy vyloučených nebo podmínečně připuštěných. 97, **277.**

— zvláštní úmluva s Německem k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích pro německo-rakouské dopravy. 98, **284.**

— zavádí se stejnokrojní bluza pro úředníky a úřednické aspiranty 100, **288.**

— z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím naproti Krapině, koncesse. 104, **307.**

— ze Žďáru do Tišnova, koncesse. 114, **421.**

— z Kadaně do Vilémova, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby. 115, **423.**

— ze Sarajeva až k hranicím sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště, z Bugojna do Arčana a z Doboje do Šamce, zákon o jejich stavbě. 118, **425.**

— v Lublani, koncesse. 120, **428.**

— ze stanice Tlumacz—Pałahicze do Tlumacze, její koncesse převádí se na akciovou společnost Chropinského cukrovaru. 125, **461.**

— zákon o ručebním závazku železnic. 147, **521.**

— používání listů dopravních se vtištěnou známkou kolkovou místo nákladních listů železničných. 149, **522.**

— koncesse pro několik elektrických drobných drah ve Vídni. 150, **525.**

— zavádí se daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích, zákon, 153, **528;** vykonávací nařízení. 195, **697.**

— upravují se pracovní poměry dělníků zaměstnaných při režijních stavbách železnic a v jejich pomocných ústavech. 156, **543.**

— ze stanice Hora Isel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls, koncessní listina se mění. 189, **685.**

— z Kaltern na Mendolu (dráha Mendolská), koncesse. 196, **707.**

— z Absdorfu do Stockeravy, koncesse. 202, **719.**

— elektrická, od severozápadního nádraží až k Bělského třídě, koncesse. 204, **725.**

— Kremsthalská, mění se koncesse. 210, **745.**

— (koňská) od nádraží bohumínského k městu Bohumínu, koncesse. 222, **753.**

— z Janova do Javorova, koncesse. 231, **771.**

(Böhmisch.)

Železniční dlužní úpisy Zemědělské banky markrabství Moravského, může jich býti upotřebeno k ukládání peněz sirotčích atd. 133, **480.**

— — — Zemské banky království Českého, může jich upotřebeno býti k zúročnému ukládání peněz sirotčích atd. 132, **479.**

— nákladní listy, výměna formulářů mezinárodních nákladních listů s vtištěnou známkou kolkovou, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, Z. ř. č. 213, za blankety nových nákladních listův. 190, **685.**

Živnostenský řád, zákon, kterým mění a doplňuje se řád živnostenský, 49, **138;** vykonávací nařízení. 179, **627;** 242, **787.**

— — doplňuje se v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích. 155, **543.**

Živnostenský soud v Teplicích, zvyšuje se náhrada poskytovaná přísedícím a náhradníkům. 15, **11.**

Živnostenští dozorci, království a země na říšské radě zastoupené rozdělují se na 29 dozorčích okresů pro úřadování dozorců živnostenských. 131, **477.**

Živnosti, zákon o jich sčítání, 21, **14;** vykonávací nařízení. 56, **147.**

— koncessované, provozování telegrafních jednatelstev (telegrafních kanceláří, telegrafních korrespondenčních kanceláří) zařaďuje se mezi koncessované živnosti. 53, **148.**

— řemeslné, živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných. 175, **601.**

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka I. — Vydána a rozeslána dne 10. ledna 1902.

Obsah: (Čís. 1—3.) 1. Nařízení, jímž zapovídá se podomní obchod v léčebném místě Svatojanských Láznich. — 2. Zákon o příspěvcích k bursovnímu fondu za zaznamenávání cenných papírů na pražské burse na zboží a cenné papíry a na terstské burse. — 3. Nařízení, že zavedeno bylo úřední vtiskování kolkových známek za 2 h a za 10 h na nákladní listy, účetní a jinaké blankety u c. k. hlavní celnice v Olomouci.

1.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 6. prosince 1901,

jímž zapovídá se podomní obchod v léčebném místě Svatojanských Láznich.

Na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonávacího předpisu k němu podomní obchod v léčebném místě Svatojanských Láznich (v politickém okresu trutnovském) zapovídá se po čas každoročního léčebného období, t. j. od 15. května až včetně do 15. září každého roku.

Tato zápověď nevztahuje se ku příslušníkům krajin, které jsouce uvedeny v § 17 patentu o obchodu podomním a v příslušných dodatečných nařízeních, požívají výhod v příčině obchodu podomního.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Call m. p.

2.

Zákon, daný dne 22. prosince 1901,

o příspěvcích k bursovnímu fondu za zaznamenávání cenných papírů na pražské burse na zboží a cenné papíry a na terstské burse.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Bursovní správy pražské bursy na zboží a cenné papíry, jakož i terstské bursy (pražská bursovní komora a ředitelstvo terstské bursy) jsou po dobu 25 let od počátku toho roku, kterého tento zákon nabude moci, oprávněny od akciových společností, úvěrních spolků, ústavů, korporací a jinakých právnických osob, jejichž akcie, podílní listy, zástavní listy nebo jinaké dlužní úpisy zaznamenávají se v úředním kursovním lístku příslušné bursy, vybírati k účelům této bursy roční příspěvek k bursovnímu fondu (záznamné).

Příspěvkové povinnosti jsou prosty stát a království a země na radě říšské zastoupené, pak veřejné fondy za účastenství státu nebo některého z těchto království a zemí zřízené, vyjímaje úvěrní instituce.

Finanční ministerium může nařídíti, aby cenné papíry, které jsou vydány k určitým obecně užitečným účelům od organisací zvláště k tomu zřízených a ukládati dávky oprávněných, byly osvobozeny od povinnosti příspěvkové.

Cizozemské státní papíry jsou potud vyňaty z povinnosti příspěvkové, pokud by finanční ministerium takovou výjimku nařídilo vzhledem k určitým kategoriím.

§ 2.

Nejvyšší výměra tohoto ročního příspěvku stanoví se:

a) při akciích kromě akcií dopravních podniků: na jednu desetinu z tisíce ($^1/_{10}$ ‰) splaceného akciového kapitálu;

b) při všech ostatních příspěvku podrobených cenných papírech: na dvacetinu z tisíce ($^1/_{20}$ ‰) jmenovitého obnosu, vztažmo při akciích splaceného akciového kapitálu.

Poplatek budiž vyměřován v stupních po 500.000 korun emisse ku příspěvku zavázané, takže částka menší než 500.000 korun má býti jako celá čítána.

Obnosy cenných papírů, které neznějí na měnu korunovou, budte čítány podle zákonně platného měřítka přepočítávacího, pokud by však takové měřítko zákonem nebylo stanoveno, budte čítány na základě mincovní parity a nebylo-li by jí, podle průměrné kursovní hodnoty v kalendářním roce, za který záznamné má býti zapraveno (§ 4).

Cenné papíry na určitý obnos neznějící (požitkové listy, výherní listy), pokud by s osobou ku příspěvku zavázanou nebyla učiněna zvláštní úmluva, budte čítány podle průměrné kursovní hodnoty v kalendářním roce, za který záznamné má býti zapraveno (§ 4).

Úhrn roční dávky nesmí u žádné osoby ku příspěvku zavázané převyšovati 10.000 korun.

Jestliže za pěti po sobě následujících roků pomocí záznamného dosažený přebytek v ročním účtu bursy v jednotlivém roce přesahuje 20.000 korun, finanční ministr může přiměřeně snížiti nejvyšší výměru záznamného.

§ 3.

Bursovní správa v mezích stanovené nejvyšší výměry záznamného (§ 2) má určiti roční obnos záznamného pro každou osobu ku příspěvku zavázanou. Při tom smí s osobami ku příspěvku zavázanými nakládáno býti různě toliko až k mezím pokaždé bursovní správou napřed vyhlášeným, prohlédajíc k tomu, jak četný obchod v příslušných cenných papírech dá se očekávati, nebo k výlučně obecně užitečné povaze té které emisse, ač nebyla-li by výjimečně úplně od příspěvku osvobozena (§ 1).

§ 4.

Záznamné budiž zapraveno napřed jako nedílný dluh za kalendářní rok, ve kterém emisse ku příspěvku zavázaná má, třeba toliko přechodně, záznamnou rubriku v úředním bursovním lístku; při cenných papírech, které pro vyměření záznamného čítají se podle ročního průměru své kursovní hodnoty (§ 2, třetí a čtvrtý odstavec), budiž záznamné za kalendářní rok po jeho uplynutí zapraveno.

Pro první vyměření záznamného jest rozhoden čas, kterého tento zákon nabude moci, při takových cenných papírech však, pro které teprve později otevře se záznamná rubrika v úředním kursovním lístku, jest rozhoden čas tohoto otevření; následující pak vyměřování staňte se podle stavu na počátku každého kalendářního roku.

Každá osoba ku příspěvku zavázaná má nejdéle ve čtyřech nedělích po tom, kdy nastal rozhodný čas v předešlém odstavci naznačený, podati bursovní správě data o výši oběhu cenných papírů ku příspěvku povinných v čase tomto. Nebyla-li by tato data v čas podána, bursovní správa může vyměřiti příspěvek podle vlastního vyšetření.

§ 5.

Záznamné za kalendářní rok připadající, budiž bursovní správou oznámeno osobě ku příspěvku povinné vyzváním platebním, ve kterém buď uveden vyměřovací základ.

Na toto platební vyzvání, pokud se v odpor bere povinnost příspěvková, nebo odpírá-li se jemu proto, že při vyměřování nebyly zachovány zákonné meze (§§ 2 a 3), může v osmi dnech podána býti stížnost skrze politický úřad zemský finančnímu ministeriu s účinkem odkládacím; tato stížnost podána buď pokaždé u bursovní správy, která ji má dále předložiti.

§ 6.

Nejdéle v osmi dnech potom, kdy platební vyzvání nabylo právní moci (§ 5), budiž záznamné zapraveno bursovní správě.

Zadržené záznamné může na základě výkazů o nedoplatcích, potvrzením vykonatelnosti opatřených, dobyto býti soudní nebo politickou exekucí. Ministerium finanční dává potvrzení vykonatelnosti.

Nucené dobývání nepřipouští se však proti osobám ku příspěvku zavázaným, které ani nežádaly za příslušné zaznamenávání, ani seznatelným způsobem se neprohlásily, že jsou s ním srozuměny.

Kromě toho vyhrazuje se finančnímu ministru, aby vyslechna bursovní správu nařídil, že cenné papíry, za které záznamné není zaplaceno, byly vymazány z úředního kursovního lístku (§ 9 zákona ze dne 1. dubna 1875, Z. Ř. č. 67).

§ 7.

Pokud právo bursovní správy v § 1 stanovené bude trvati, vstupné na bursu bez přivolení finančního ministra nesmí býti sníženo pod výměru platnou na začátku roku, kterého tento zákon nabude moci.

§ 8.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 22. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

3.

Nařízení ministerstva finančního ze dne 5. ledna 1902,

že zavedeno bylo úřední vtiskování kolkových známek za 2 h a za 10 h na nákladní listy, účetní a jinaké blankety u c. k. hlavní celnice v Olomouci.

Prohlédajíc k nařízení ze dne 23. února 1900, Z. Ř. č. 36, o úředním vtiskování kolkových známek, oznamuje se tímto, že od 16. ledna 1902 za obvyklých podmínek u c. k. hlavní celnice v Olomouci zavedeno bude vtiskování kolkové známky za 2 h a za 10 h na nákladní listy, pak na účetní a jinaké blankety, jakož i na nepopsaný papír vůbec až do 50 h.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1902 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1902** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. **26,** kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení budiž přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888	40 K
„ 1859 „ „ 1868	24 „	„ 1889 „ „ 1898	60 „
„ 1869 „ „ 1878	32 „		

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899	60 K.
„ 1880 „ „ 1889	40 „		

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1867 za	4 K — h	ročník 1885 za	3 K 60 h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1868 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1884 „	5 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského budiž nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka II. — Vydána a rozeslána dne 11. ledna 1902.

Obsah: (Čís. 4—10.) 4. Zákon o poplatkových úlevách pro dílčí úpisy dlužní a jejich kupony, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících. —, 5. Zákon o poplatkových úlevách pro půjčky městských obcí Celovce, Lvova, Warnsdorfu a Nového Města Vídeňského a okresního výboru silničního v Moravské Ostravě. — 6. Zákon o poplatkových úlevách pro půjčky království Českého, královského hlavního města Prahy a městských obcí Lublaně, Moravské Ostravy, Warnsdorfu, Bozena a Meranu. — 7. Zákon o poplatkových úlevách pro půjčky království Českého, královských hlavních měst Prahy a Krakova, městských obcí Lublaně, Kladna a Moravské Ostravy a obce Vitkovic. — 8. Zákon, jímž od kolku a bezprostředních poplatkův osvobozuje se půjčka 4,752.000 K, kterou město Liberec učiní na základě zemského zákona ze dne 10. března 1901. — 9. Zákon o poplatkových úlevách pro půjčku 4,000.000 K, kterou Kraňsko učiní za příčinou stálé dotace fondu pro veřejné práce a zvelebení zemědělství v Krajině. — 10. Zákon o poplatkových úlevách pro obec Oberndorf, která byla povodní postižena.

4.

Zákon, daný dne 22. prosince 1901,

o poplatkových úlevách pro dílčí úpisy dlužní a jejich kupony, které jsou vydány od ústavův úvěrní obchody provozujících.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Ústavům podle platných zákonů zřízeným a pod dozorem státní správy nebo některé samosprávné zemské správy stojícím, které provozují úvěrní obchody, může k jejich zvláštní žádosti propůjčeno býti osvobození od poplatků z dílčích dlužních úpisů jimi vydaných a kuponů k nim přiložených v té míře, jak tyto dlužní listiny uhrazeny jsou statutárně nabytými pohledávkami z půjček státu, zemím, okresům, obcím, melioračním a vodním družstvům, silničným výborům a vůbec takovým veřejným konkurencím, kterým přísluší právo vybírati dávky pro své potřeby; naproti tomu budiž jim uloženo, aby bezprostředně zapravovaly poplatky z kvitancí o kapitálu a úrocích, které od dlužníků obdrží.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uložene, aby ve skutek uvedl tento zákon.

Ve Vídni, dne 22. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

5.

Zákon, daný dne 23. prosince 1901,

o poplatkových úlevách pro půjčky městských obcí Celovce, Lvova, Warnsdorfu a Nového Města Vídeňského a okresního výboru silničního v Moravské Ostravě.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Od kolků a poplatků osvobozeny jsou dlužní listiny (obligace), potvrzení příjmů (stvrzenky) a výmazné listy, jakož i zápisy:

1. půjčky 4,000,000 K, kterou městská obec Celovec učiní na základě zemským sněmem vévodství Korutanského schváleného usnesení obecní rady celovecké ze dne 21. března 1899 u Korutanské spořitelny nebo některého jiného tuzemského úvěrního ústavu po případě vydáním dílčích úpisů dlužních;

2. půjčky 6,500.000 K až do výše 5,993.000 K, kterou městská obec Lvov učiní na základě zákona ze dne 11. července 1900, Z. z. pro království Haličské a Vladiměrské s velkovévodstvím Krakovským č. 68, vydaduc dlužní úpisy (komunální obligace) nejvýše $4^1/_2$ ze sta úročné;

3. půjčky 1,052.630 K až do výše 921.000 K, kterou městská obec Warnsdorf učiní na základě okresním zastupitelstvem schváleného usnesení warnsdorfské obecní rady ze dne 9. února 1900 u některého domácího úvěrního ústavu;

4. půjčky 3,000.000 až do výše 1,900.000 K, kterou městská obec Nové Město Vídeňské učiní u dolnorakouského zemského ústavu hypotečního nebo některého jiného tuzemského ústavu úvěrního;

5. půjčky 430.000 K, kterou okresní výbor silniční v Moravské Ostravě učiní na základě moravským zemským sněmem schváleného usnesení ze dne 30. května 1899 u zemské zemědělské banky markrabství Moravského.

§ 2.

Kolků a poplatků prosty jsou dílčí úpisy dlužní dolnorakouského zemského ústavu hypotečního, vztažmo zemské zemědělské banky markrabství Moravského nebo jiného tuzemského úvěrního ústavu k vydávání dlužních úpisů oprávněného, jmenovitým obnosem 1,900.000 K, 430.000 K a 921.000 K, které budou vydány na základě půjček, v § 1, čís. 3, 4 a 5 uvedených, městských obcí Warnsdorfu a Nového Města Vídeňského a okresního výboru silničního v Moravské Ostravě; též kupony těchto dílčích úpisů dlužních jsou prosty kolků a poplatků.

§ 3.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

6.

Zákon, daný dne 23. prosince 1901,

o poplatkových úlevách pro půjčky království Českého, královského hlavního města Prahy a městských obcí Lublaně, Moravské Ostravy, Warnsdorfu, Bozena a Meranu.

S přísvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Od kolků a poplatkův osvobozeny jsou již nebo budoucně zdělané dlužní listiny, potvrzení příjmu a výmazné listiny, jakož i zápisy, které budou vymoženy:

1. zemské půjčky 6,000.000 zl., která byla učiněna na základě Nejvyšším rozhodnutím ze dne 9. července 1897 schválených usnesení zemského sněmu království Českého ze dne 10. března 1897;

2. zemské půjčky 4,000.000 zl., která bude učiněna na základě Nejvyšším rozhodnutím ze dne 20. června 1898 schváleného usnesení zemského sněmu království Českého ze dne 2. března 1898;

3. půjčky 1,500.000 zl. až do výše 940.800 zl., kterou královské hlavní město Praha učinilo na základě povolení zemským výborem království Českého ze dne 31. srpna 1897, č. 53540, uděleného;

4. půjčky 900.000 zl., kterou městská obec Lublaň učiní na základě povolení, jež usneseními zemského sněmu Krajinského ze dne 14. února 1895 a ze dne 6. března 1897 bylo uděleno a Nejvyššími rozhodnutími ze dne 7. května 1896 a 10. dubna 1897 schváleno;

5. půjčky 400.000 zl. až do výše 363.074 zl., kterou městská obec Moravská Ostrava učiní na základě povolení výnosem moravského výboru zemského ze dne 30. ledna 1897, č. 59247, uděleného;

6. půjčky 1,095.600 zl. až do výše 901.300 zl., kterou městská obec Warnsdorf učiní se schválením okresního zastupitelstva warnsdorfského ze dne 5. a 24. srpna, vztažmo 15. září 1896.

§ 2.

Zatímné listy, dílčí úpisy dlužní a kupony půjčky 3,000.000 marek německé měny říšské,

kterou městské obce Bozen a Meran učiní na základě zmocnění Nejvyšším rozhodnutím ze dne 18. dubna 1897 uděleného, jakož i za touto příčinou již nebo budoucně učiněná zřízení zástav, výmazná prohlášení a k tomu se vztahující knihovní zápisy osvobozují se od zapravení kolků a bezprostředních poplatků.

§ 3.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

7.

Zákon, daný dne 23. prosince 1901,

o poplatkových úlevách pro půjčky království Českého, královských hlavních měst Prahy a Krakova, městských obcí Lublaně, Kladna a Moravské Ostravy a obce Vítkovic.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Od kolků a poplatků osvobozeny jsou dlužní listiny, potvrzení příjmu a výmazné listiny, jakož i zápisy:

1. zemské půjčky 6,000.000 K, která byla učiněna na základě Nejvyšším rozhodnutím ze dne 8. srpna 1899 schválených usnesení zemského sněmu království Českého ze dne 18. května 1899;

2. půjčky 4,000.000 K až do výše 3,709.200 K, kterou královské hlavní město Praha učiní na základě povolení uděleného výnosem zemského výboru království Českého ze dne 17. listopadu 1899, č. 79530;

3. půjčky 3,600.000 K, kterou královské hlavní město Krakov učiní na základě povolení uděleného výnosem haličského zemského výboru ze dne 31. ledna 1900, č. 7874, u zemské banky království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským neb u některého jiného úvěrního ústavu oprávněného vydávati dlužní úpisy;

4. půjčky 1,600.000 K, kterou městská obec Lublaň učiní na základě povolení usnesením zemského sněmu Krajinského ze dne 5. května 1899 uděleného a Nejvyšším rozhodnutím ze dne 20. října 1899 schváleného;

5. půjčky 400.000 K, kterou městská obec Kladno učinila se schválením okresního zastupitelstva kladenského ze dne 17. října 1898;

6. půjčky 1,500.000 K až do výše 1,284.000 K, kterou městská obec Moravská Ostrava učiní na základě povolení uděleného výnosem zemského výboru moravského ze dne 17. března 1899, č. 16303, a

7. půjčky 1,000.000 K, kterou obec Vítkovice učinila na základě povolení uděleného zemským výborem moravským ze dne 8. května 1897, č. 26479.

§ 2.

Stvrzenky, které královské hlavní město Praha vydá o těch obnosech, jež této městské obci budou dány na účet úvěru jí zemskou bankou království Českého až do výše 4,000.000 K poskytnutého a zatím na místo půjčky v § 1 pod č. 2 dotčené nastupujícího, jsou až do úhrnu 3,709.200 K prosty kolků a poplatků.

§ 3.

Kolků a poplatků prosty jsou dílčí dlužní úpisy (komunální obligace) zemské banky království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským, vztažmo některého jiného úvěrního ústavu vydávati dlužní úpisy oprávněného jmenovitou částkou 3,600.000 K, které budou vydány na základě půjčky v § 1, pod č. 3 městu Krakovu poskytnuté, aby zapraveny byly náklady se stavbou městského vodovodu spojené, jakož i kupony těchto dlužních úpisů.

§ 4.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

8.

Zákon, daný dne 23. prosince 1901,

jímž od kolků a bezprostředních poplatků osvobozuje se půjčka 4,752.000 K, kterou město Liberec učiní na základě zemského zákona ze dne 10. března 1901, Z. z. č. 16.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Od zapravení kolků a bezprostředních poplatků osvobozuje se dlužní listina o půjčce 4,752.000 K, kterou město Liberec učiní podle zemského zákona pro Čechy ze dne 10. března 1901, Z. z. č. 16, aby byly uhrazeny náklady na městské stavby, na upravení řek a rozšíření ulic; též tak osvobozují stvrzenky a výmazné listiny za příčinou touto vydané.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

9.

Zákon, daný dne 23. prosince 1901,

o poplatkových úlevách pro půjčku 4,000.000 K, kterou Kraňsko učiní za příčinou stálé dotace fondu pro veřejné práce a pro zvelebení zemědělství v Krajině.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Od kolků a poplatků osvobozují se zatímné listy, dlužní úpisy a kupony, jakož i ostatní listiny, zřízení zástav, výmazná prohlášení a knihovní zápisy půjčky 4,000.000 K, kterou velkovévodství Kraňské učiní samým zemským výborem velkovévodství Kraňského nebo skrze některý úvěrní ústav na základě § 3 zákona ze dne 4. září 1900, Zemský zákonník pro Krajinu č. 20, jímž zřízen byl fond pro veřejné práce a pro zvelebení zemědělství v Krajině.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

10.

Zákon, daný dne 23. prosince 1901,

o poplatkových úlevách pro obec Oberndorf, která byla povodní postižena.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Kolků a bezprostředních poplatků prosty jsou všechna podání, listiny, převody vlastnictví a jinaká právní jednání, knihovní zápisy a úřední vyhotovení, aby částečně byla přeložena obec Oberndorf ve vévodství Solnohradském roku 1896, 1897, 1899 povodní postižená a aby věcná práva na příslušných nemovitostech váznoucí byla knihovně převedena na pozemky za náhradu určené.

Ustanovení tuto uvedená nevztahují se k soudnímu řízení ve věcech sporných.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka III. — Vydána a rozeslána dne 23. ledna 1902.

Obsah: (Čís. 11—17.) 11. Vyhláška o změnách v seznamu celních úřadův. — 12. Vyhláška, že L. typ elektrického počítadla byl definitivně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem. — 13. Zákon, kterým se částečně mění a doplňuje zákon ze dne 13. dubna 1896, o rozšíření dočasného osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Brněnské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. — 14. Zákon, kterým prodlužuje se působnost ustanovení v § 6 zákona ze dne 27. května 1876 uvedených, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolkův a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemkův obecních v Dalmatsku. — 15. Nařízení, kterým zvyšuje se náhrada poskytovaná přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu v Teplicích. — 16. Nařízení o poplatcích vězeňským dozorcům soudův a mužských trestnic při přespolních úkonech a přeloženích. — 17. Vyhláška, že LIII. typ počítadla elektřiny byl prozatímně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem.

11.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 4. ledna 1902,

o změnách v seznamu celních úřadův.

Nový seznam celnic a celních míst v rakousko-uherském celním území zřízených, ministerským nařízením ze dne 22. prosince 1900, Z. Ř. č. 14 z r. 1901, vydaný, mění se takto v tuto uvedených místech:

Stránka 34, položka 10: Vedlejší celnice I. třídy v Niepołomicích s expositurou Sierosławickou byla podřízena finančnímu okresnímu ředitelstvu v Krakově.

Stránka 34, položka 18: Oddělení finanční stráže v Jaroslavi neúřaduje již jako expositura hlavního celního a berního úřadu v Přemyšle. Příslušná poznámka budiž proto vyškrtnuta.

Stránka 34, položka 22: Opovědná hlídka v Czerkovaticích, uvedená u vedlejší celnice II. třídy v Stojanově, byla zrušena, proto buď příslušný odstavec vyškrtnut.

Böhm m. p.

(Přeloženo.)

12.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 7. ledna 1902,

že L. typ elektrického počítadla byl definitivně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, a provádějíc předpisy nařízením obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, vyhlášené o tom, jak počítadla udávající spotřebu elektřiny se zkoušejí a ověřují cejchovním úřadem (V. oddíl, číslo 22), ředitel c. k. normální komise cejchovní připustil L. typ elektrického počítadla, který dosud toliko prozatímně byl připuštěn (srovnej vyhlášku obchodního ministeria ze dne 4. října 1901, Z. Ř. č. 156), definitivně k ověřování cejchovním úřadem.

Podrobnější popis tohoto typu bude později uveřejněn.

Typ počitadla elektřiny	Připuštěn definitivně	Připuštěn prozatímně	Název	Druh proudu	Soustava vedení	Ráz	Úřední plomby, jich počet
L	1	.	Thomsonovo počitadlo	Proud stejnosměrný	Dvojné vedení	Jako typ VIII, toliko s jinými odpory vedlejší závěrky, jinou brzdnou deskou a s kolektorem dodavateli proudu přístupným. Podáno Danubii, akciovou společnosti pro plynárenské, osvětlovací a měřicí přístroje ve Vídni.	2

Call m. p.

13.

Zákon,
daný dne 10. ledna 1902,

kterým se částečně mění a doplňuje zákon ze dne 13. dubna 1896, Z. Ř. č. 61, o rozšíření dočasného osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Brněnské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Lhůta, v § 2 zákona ze dne 13. dubna 1896, Z. Ř. č. 61, ustanovená, ve které přestavby, kterým rozšířené osvobození od domovní daně činžovní bylo propůjčeno, mají býti provedeny ve stavu k užívání způsobilém, rozšiřuje se na dalších deset let pro nemovitosti v seznamu k dotčenému zákonu pod položkou 7 a 17 uvedené na Dominikánském náměstí o. č. 2 (č. pop. 197) a v Jesuitské ulici o. č. 2 (č. pop. 18).

Článek II.

Ustanovení zákona ze dne 13. dubna 1896, Z. Ř. č. 61, s prodloužením lhůty v článku I. uvedeným, mají vztahovati se také k nemovitosti v Brně, v Jízdárenské ulici o. č. 4 (č. pop. 417/579) ležící (k tak zvané zemské jízdárně).

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon.

V Mürzstegu, dne 10. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

14.

Zákon,
daný dne 10. ledna 1902,

kterým prodlužuje se působnost ustanovení v § 6 zákona ze dne 27. května 1876, Z. Ř. č. 115, uvedených, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolků a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemků obecních v Dalmatsku.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Působnost ustanovení v § 6 zákona ze dne 27. května 1876, Z. Ř. č. 115, uvedených, zákonem ze dne 12. března 1892, Z. Ř. č. 52, na dobu až do 31. prosince 1901 obnovená, jimiž propůjčeno bylo osvobození od kolků a poplatků za příčinou rozdělení vzdělavatelných pozemků obecních v Dalmatsku, prodlužuje se ode dne 1. ledna 1902 na dobu dalších desíti let.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Mürzstegu, dne 10. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

15.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 15. ledna 1902,

kterým zvyšuje se náhrada poskytovaná přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu v Teplicích.

Na základě § 13 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, náhrada přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu v Teplicích z volebního sboru dělnického zvoleným za ušlý výdělek zvyšuje se ze dvou korun za půl dne a čtyř korun za celý den, jak v § 6 ministerského nařízení ze dne 1. července 1900, Z. Ř. č. 112, bylo ustanoveno, na tři koruny za půl dne a na šest korun za celý den bez dalšího rozlišování.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Spens m. p. **Call** m. p.

16.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministrem financí ze dne 15. ledna 1902,

o poplatcích vězenských dozorcům soudův a mužských trestnic při přespolních úkonech a přeložených.

§ 1.

Vězeňští dozorcové při všech služebních vysílkách, které nevznikají bezprostředně ze zvláštních služebních povinností ve vězenské, strážní a dozorčí službě, pak při přechodných přiděleních a přeloženích z úřední moci bez současného zvýšení platů pokládají se na roveň soudním sluhům a mají proto nárok na poplatky v nařízení ministra práv ve shodě s ministrem financí ze dne 20. září 1900, Z. Ř. č. 165, ustanovené za podmínek tam uvedených.

K vysílkám se strážní a dozorčí službou a s vlastní věznickou službou, vztažmo se službou v trestnicích bezprostředně spojeným vztahují se ustanovení uvedeného nařízení s těmito změnami.

§ 2.

Za pochůzky s pravidelnou službou spojené, aby zásobní věci byly opatřeny, aby pracovní látky, zpracované výrobky, poštovské kusy a podobné věci byly přineseny a odneseny, aby trestanci byli doprovázeni k denním pracovištím mimo ústav, vztažmo mimo věznici nebo z trestnice k nejbližšímu soudu, k policejnímu úřadu, k hnanecké stanici atd., nemá vůbec místa náhrada za cestu nebo denní plat nehledíc ke vzdálenosti.

Toliko když podle daných poměrů musí při tom upotřebeno býti hromadného prostředku dopravního a když jeho skutečně bylo upotřebeno, budiž nahrazeno dopravné na něm.

Při doprovázení trestanců k jiným soudům nebo trestnicím, do léčeben, pak když oddíly trestanců doprovázejí se ku práci do vzdálenějších krajin, doprovázející, k dohledu nebo k samonávratu komandovaní dozorčí zřízenci mají nárok toliko na náhradu za ty dopravní prostředky, které jsou připuštěny v těchto případech pro dopravu trestanců, pak na denní plat za cestovní čas pod podmínkami v nařízení ze dne 20. září 1900, Z. Ř. č. 165, ustanovenými.

§ 3.

Jestliže oddíly trestanců venku zaměstnaných nemohou býti k obědu zpět vedeny do ústavu (věznice), budiž strážným dozorčím zřízencům bez rozdílu hodnosti jakožto náhrada za stravování mimo domov místo denního platu v nařízení ze dne 20. září 1900, Z. Ř. č. 165, ustanoveného, přiřčeno strávné jedné koruny za den.

Musí-li však takové oddíly mimo svou věznici přenocovati nebo jsou-li vůbec umístěny po delší dobu mimo sídlo trestnice (soudní věznice), vyslaní dozorčí zřízenci mají za dny přespolního pobytu kromě cestovních dnů (§ 2), nehledíc k erárnímu ubytování, nárok na vyšší stravné, a to vrchní dozorci na dvě koruny, dozorci pak na korunu a 50 haléřů za den.

Ministerium práv může povoliti další zvýšení stravného až nejvýše do dvou korun 50 haléřů pro vrchního dozorce a do dvou korun pro dozorce nebo může povoliti, aby tací dozorčí zřízenci, na delší dobu k venkovským pracím trestanců komandovaní, byli úplně nebo částečně naturálně zaopatřeni.

Böhm m. p. **Spens** m. p.

17.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 17. ledna 1902,

že LIII. typ počitadla elektřiny byl prozatímně připuštěn k ověřování cejchovním úřadem.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, a provádějíc předpisy, nařízením obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, vyhlášené o tom, jak počitadla udávající spotřebu elektřiny se zkoušejí a ověřují cejchovním úřadem (V. oddíl, číslo 21), ředitel c. k. normální komise cejchovní připustil prozatímně k ověřování cejchovním úřadem LIII. typ počitadla elektřiny.

Podrobnější popis tohoto typu bude uveřejněn později.

Typ počitadla elektřiny	Připuštěn		Název	Druh proudu	Soustava vedení	R á z	Úřední plomby, jich počet
	definitivně	prozatímně					
LIII	.	1	Union, Ferrarisovo počitadlo	Proud otáčivý	Trojměnná	Kombinace dvou počitadel typu XLVI se společnou otáčecí osou. Podáno firmou Österreichische Union-Elektricitäts-Gesellschaft ve Vídni.	2

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IV. — Vydána a rozeslána dne 30. ledna 1902.

Obsah: (Čís. 18—22.) 18. Zákon o zcizení několika vojenských nemovitostí v Černovicích. — 19. Zákon o zcizení západního a severozápadního okruhu, jakož i několika hradebních pozemků v Krakově. — 20. Zákon o zcizení několika vojenských nemovitostí v Brně. — 21. Zákon o sčítání živnostenských a rolnických podniků. — 22. Vyhláška, že změněno bylo nařízení ze dne 11. prosince 1892, o užívání nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou.

18.

Zákon, daný dne 15. ledna 1902,

o zcizení několika vojenských nemovitostí v Černovicích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj ministr finanční se zmocňuje, aby prodal tyto erární nemovitosti v Černovicích, kterých vojenská správa užívá, a aby výtěžek dal vojenské správě za příčinou opatření náhrady:

1. Vojenskou zásobárnu i s vojenským dvorem stavebním;
2. doplňovací skladiště;
3. myslivecká kasárna (nyní za sklad postelí upotřebená).

Článek II.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 15. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

19.

Zákon, daný dne 15. ledna 1902,

o zcizení západního a severozápadního okruhu, jakož i několika hradebních pozemků v Krakově.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj ministr finanční se zmocňuje, aby prodal užívané od vojenské správy pozemky západního a severozápadního okruhu v Krakově, jakož i bývalé polní hradby čís. 1, 30, s bývalou baterií $2^1/_2$, 11, $8^1/_2$ v Krakově a aby výtěžek dal vojenské správě za příčinou opatření náhrady.

Článek II.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 15. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

20.

Zákon, daný dne 15. ledna 1902,

o zcizení několika vojenských nemovitostí v Brně.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj ministr finanční se zmocňuje, aby prodal tyto vojenskou správou užívané předměty nemovitého vlastnictví státního a aby výtěžek dal vojenské správě za příčinou opatření náhrady:

1. jesuitská kasárna, zapsaná v pozemkové knize města Brna, č. v. 18,
2. kasárna v Panenské ulici, zapsaná v pozemkové knize města Brna, č. v. 182.

Článek II.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 15. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

21.

Zákon, daný dne 18. ledna 1902,

o sčítání živnostenských a rolnických podniků.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Roku 1902 budiž v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených vykonáno sečtení živnostenských a rolnických podniků.

§ 2.

Toto sčítání má vyšetřiti stav živnostenských a rolnických podniků v některý určitý den (den rozhodný); tento den bude ustanoven způsobem nařizovacím.

§ 3.

Sčítání budiž provedeno státně ustanovenými a placenými sčítacími komisaři a revisory za účastenství obchodních a živnostenských komor v pracích přípravných a v řízení.

Též zemědělské rady a rolnické společnosti, jakož i obce (statkové obvody) mohou přibrány býti ku pracím přípravným a ku provádění tohoto sčítání.

§ 4.

Na základě údajů, které při sčítání živnostenských a rolnických podniků budou učiněny, nesmí zavedeno býti žádné trestní řízení pro přestupek živnostenských nebo berních předpisů. K účelům finanční správy nesmí vůbec těchto údajů býti upotřebeno.

§ 5.

Při provádění tohoto sčítání nesmí dávány býti dotázky majetkových a důchodových poměrů se týkající.

Prohlédajíc k tomuto předpisu, buďte způsobem nařizovacím ustanoveny formuláře, kterých bude upotřebeno při sčítání živnostenských a rolnických podniků.

§ 6.

Kdo by se sčítání vymknul nebo zprávy na základě tohoto zákona žádané podati odepřel nebo je vědomě nepravdivé podal, budiž politickým úřadem potrestán peněžitými pokutami až do 50 K, a v případě nedobytnosti vězením až do 5 dnů.

§ 7.

Sčítací komisaři a revisoři, kterým bude svěřeno, aby provedli sečtení živnostenských a rolnických podniků, mají slíbiti, že budou svědomitě plniti své povinnosti.

Poruší-li tito zřízenci hrubě své povinnosti, zejména jestliže konajíce sčítání překročí svá oprávnění, budiž to politickým úřadem potrestáno peněžitými pokutami až do 200 K nebo vězením až do osmi dnů.

§ 8.

Mému ministrovi obchodu, Mému ministrovi orby a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby dohodnouce se s ostatními účastnými ministry ve

skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 18. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Call** m. p.

Giovanelli m. p.

22.

Vyhláška ministeria železničného a ministeria finančního ze dne 20. ledna 1902,

že změněno bylo nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou.

Poněvadž dodatečnou úmluvou ze dne 16. června 1898, Z. Ř. č. 142 z r. 1901, která dne 10. října 1901 moci nabyla, k mezinárodní smlouvě o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892, zaveden byl nový formulář nákladního listu pro mezinárodní dopravu zboží po železnicích, mění se proto tímto způsobem nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou:

V § 2, prvním odstavci, položce *b)* ustanovení o mezinárodních listech nákladních, které zní: „Podle formuláře přílohy 2 k této úmluvě pro zboží obyčejné na papíru bílém, pro zboží rychlé na papíru tmavorůžovém“ budiž nahrazeno tímto ustanovením: „Podle formuláře přílohy 2 k dodatečné úmluvě ze dne 16. června 1898, Z. Ř. č. 142 z r. 1901, k mezinárodní smlouvě o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892, pro zboží obyčejné na papíru bílém, pro zboží rychlé na témž papíru s červeným pruhem na přední a zadní stránce, nahoře a dole na kraji vytištěným“.

Pro spotřebu formulářů mezinárodních listů nákladních, mezinárodní smlouvou o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892, zavedených, ustanovuje se podle článku 2, odstavce VIII této dodatečné úmluvy 9. říjen 1902 za poslední nezměnitelnou lhůtu.

Wittek m. p. **Böhm** m. p.

Poznámka. Ceník *A* kolkovaných nákladních listů železničných pro mezinárodní dopravu k nařízení ze dne 20. srpna 1894, Z. Ř. č. 188, připojený a vyhláškou ze dne 29. dubna 1898, Z. Ř. č. 72, za dále platný prohlášený, nahrazuje se touto přílohou vzhledem k novým železničným listům nákladním, zavedeným podle dodatečné úmluvy ze dne 16. června 1898, Z. Ř. č. 142 z r. 1901, k mezinárodní smlouvě o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892.

Co se týče starých mezinárodních listů nákladních, pokud jich ještě smí býti užíváno, jakož i co se týče nákladních listů pro vnitřní dopravu, platnost má tarif dosavadní.

Ceník A

kolkovaných železničních listů nákladních

pro mezinárodní dopravu.

Položka	Kolik kusů	Druh	Cena K	Cena h	Poznámka
I	1	Nákladní list pro zboží obyčejné nebo rychlé bez firmy	—	02	
	1000	Nákladních listů pro zboží obyčejné nebo rychlé bez firmy	18	—	
II	1000	*a)* Nákladních listů pro zboží obyčejné nebo rychlé s firmou a adressou zasilatelovou a s jednoduchým znamením nákladových kusů	24	—	Jednoduché znamení nákladových kusů, na př. **AE. BD. STE.** atd.
		b) dto. s dodatky dle přiloženého seznamu . . .	26	—	
III	1000	*a)* Nákladních listů pro zboží obyčejné nebo rychlé s firmou, adresou a libovolným znamením nákladových kusů	26	—	Libovolné znamení nákladových kusů, na př. $ ⚓ RE
		b) dto. s dodatky jako pod č. II. *b)*	28	—	
IV		Za adressy nebo jiné (prosté) dovolené doložky na rubu listů nákladních za 1000 kusů	1	—	
V		Při zakázkách méně než 1000 kusů listů nákladních jednoho druhu s firmou počítá se za její vytištění o 4 K více; na př. stálo by 500 nákl. listů č. II *a)* 16 K — h, II *b)* 17 K — h 500 „ „ „ III *a)* 17 „ — „ III *b)* 18 „ — „ **Zakázky na méně nežli 500 kusů jednoho druhu s firmou se nepřijímají.**			
		Kolkový poplatek 4 h, vztažmo 20 h za každý nákladní list s duplikátem musí býti zvláště zapraven.			

Ceny svrchu uvedené platí pro texty jednojazyčné nebo dvoujazyčné.

K zakázkám nákladních listů s firmou, jež franko zaslány budte prostřednictvím míst prodávacích nebo přímo ředitelstvu c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, přiloženy budte exemplář nákladního listu s uvedením žádaných dodatků a peníze za žádaný počet kusů.

Nákladních listů bez vytištěné firmy c. k. dvorní a státní tiskárna **nedodává,** nýbrž budte odebrány u nejbližšího kolkového skladiště, berního nebo poštovského úřadu.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka V. — Vydána a rozeslána dne 1. února 1902.

Obsah: Čís. 23. Nařízení, kterým dokud nebude jinak ustanoveno, prodlužuje se lhůta v nařízení ze dne 9. února 1901, daná k výměně drobných mincí stříbrných po 20, 10 a 5 kr. r. č. za poloviční hodnotu jmenovitou.

23.

Nařízení ministeria finančního ze dne 28. ledna 1902,

kterým, dokud nebude jinak ustanoveno, prodlužuje se lhůta v nařízení ze dne 9. února 1901, Z. Ř. č. 11, daná k výměně drobných mincí stříbrných po 20, 10 a 5 kr. r. č. za poloviční hodnotu jmenovitou.

Prodlužuje se, dokud nebude jinak ustanoveno, lhůta nařízením ze dne 9. února 1901, Z. Ř. č. 11, daná k výměně drobných mincí stříbrných po 20, 10 a 5 kr. r. č. za poloviční hodnotu jmenovitou.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1902 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském. slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1902** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. **26,** kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888	40 K
„ 1859 „ „ 1868	24 „	„ 1889 „ „ 1898	60 „
„ 1869 „ „ 1878	32 „		

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899	60 K
„ 1880 „ „ 1889	40 „		

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1867 za . . . . . 4 K — h	ročník 1885 za . . . . . 3 K 60 h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1889 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VI. — Vydána a rozeslána dne 1. února 1902.

Obsah: (Čís. 24 a 25). 24. Zákon o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru. — 25. Zákon, kterým mění se ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech dioecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru.

24.

Zákon, daný dne 26. ledna 1902,

o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Roční služné systemisovaných professorů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru ustanovuje se na 2800 K.

Kromě toho přísluší každému professoru tohoto učiliště aktivitní přídavek, jehož výměra bude ustanovena způsobem nařizovacím.

Tento aktivitní přídavek však bude vyplácen toliko z polovice, požívá-li příslušný professor naturálního bytu.

§ 2.

Každý professor po každých pěti letech, která před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm strávil jako professor při dotčeném theologickém učilišti nebo při některé státní střední škole, až včetně do 25. roku této služby, má nárok na zvýšení tohoto služného.

Toto zvýšení činí po uplynutí prvního a druhého pětiletí pokaždé 400 K, po uplynutí každého z následujících tří pětiletí 600 K ročně.

§ 3.

Každý professor, který nikoli vzdáním se služby nebo následkem odňatého poslání k úřadu učitelskému z něho vystoupí a neschopen jest ku potřebě ve správě duchovní nebo k jinému církevnímu úřadu, budiž podělen výslužným podle svého čitatelného času služebního a budiž s ním v této příčině naloženo podle pravidel, která platí pro professory při státních školách středních, při čemž započten buď služební čas na některé státní střední škole snad strávený.

Ti professoři, kteří by, ještě nedokonavše čitatelného služebního času desíti let, ku každé další církevní potřebě stali se nezpůsobilými, budte co do svého výslužného pokládáni na roveň samostatným správcům duchovním v Zadru podle zákonných ustanovení svou dobou platných.

Služební léta, která před nastoupením systemisovaného místa učitelského při učilišti v § 1 dotčeném strávena byla v duchovní správě nebo v některém jiném církevním úřadě, při vyměřování výslužného professoru při tomto učilišti čítána budou tím způsobem, že čtyři služební léta v dřívějším postavení strávená počítána budou za tři služební léta učitelská.

Přestoupí-li některý professor tohoto učiliště do duchovní správy, pozbude sice nároku na výslužné podle předcházejících předpisů, avšak při vyměřování jeho výslužného podle pravidel pro samostatné správce duchovní platných buďte pokaždé tři služební léta v učitelském úřadě strávená čítána za čtyři léta správy duchovní.

Obdrží-li professor ve výslužbě nadaný úřad církevní, zanikne jeho nárok na výslužné.

§ 4.

Platy za supplování při tomto theologickém učilišti upraveny budou způsobem nařizovacím.

§ 5.

Náklad, který tímto zákonem vznikne, hraditi bude státní pokladna.

§ 6.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

§ 7.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování a Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 26. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Hartel m. p.

25.

Zákon, daný dne 26. ledna 1902,

kterým mění se ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech dioecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech dioecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru tímto se zrušují a mají budoucně zníti:

§ 1.

Roční služné professorů, kteří při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech dioecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru zastávají místo se státním svolením systemisované, ustanovuje se na 2800 K.

Kromě toho přísluší každému professoru těchto učilišť aktivitní přídavek, jehož výměra bude ustanovena způsobem nařizovacím.

Tento aktivitní přídavek však bude vyplácen toliko z polovice, požívá-li příslušný professor naturálního bytu.

§ 2.

Každý z professorů v § 1 řečených po každých pěti letech, která před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm strávil jako professor při dotčených theologických učilištích nebo při některé státní střední škole až včetně do 25. roku této služby, má nárok na zvýšení tohoto služného.

Toto zvýšení činí po uplynutí prvního a druhého pětiletí pokaždé 400 K, po uplynutí každého z následujících tří pětiletí 600 K ročně.

§ 3.

S professory v § 1 řečenými, kteří by biskupovým nařízením, učiněným ve shodě se státním úřadem duchovním, avšak nikoli následkem vzdání se služby nebo následkem odňatého poslání k úřadu učitelskému, z něho vystoupili a neschopni byli ku potřebě ve správě duchovní nebo k jinému církevnímu úřadu, budiž co se týče jejich zaopatření naloženo podle pravidel, která platí pro professory při státních školách středních.

Ti professoři, kteří by, ještě nedokonavše čitatelného služebního času desíti let, ku každé další církevní potřebě stali se nezpůsobilými, buďte co do svého výslužného pokládání na roveň samostatným správcům duchovním podle zákonných ustanovení svou dobou platných.

Služební léta, která před nastoupením systemisovaného místa učitelského při některém z těchto theologických ústavů strávena byla v duchovní správě nebo v některém jiném církevním úřadě, při vyměřování výslužného systemisovanému professoru při těchto učilištích čítána budou tím způsobem, že čtyři služební léta v dřívějším postavení strávená počítána budou za tři služební léta učitelská.

Přestoupí-li některý professor těchto učilišť do duchovní správy, pozbude sice nároku na výslužné podle předcházejících předpisů, avšak při vyměřování jeho výslužného podle pravidel pro samostatné správce duchovní platných buďte pokaždé tři služební léta v učitelském úřadě strávená čítána za čtyři léta správy duchovní.

Obdrží-li professor ve výslužbě nadaný úřad církevní, zanikne jeho nárok na výslužné.

Článek II.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Článek III.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování a Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 26. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Hartel m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1902 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském. slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1902** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse **č. 26,** kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888	40 K
„ 1859 „ „ 1868	24 „	„ 1889 „ „ 1898	60 „
„ 1869 „ „ 1878	32 „		

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899	60 K.
„ 1880 „ „ 1889	40 „		

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K	20 h	ročník 1867 za	4 K	— h	ročník 1885 za	3 K	60 h
„ 1850 „	10 „	50 „	„ 1868 „	4 „	— „	„ 1886 „	4 „	60 „
„ 1851 „	2 „	60 „	„ 1869 „	6 „	— „	„ 1887 „	5 „	— „
„ 1852 „	5 „	20 „	„ 1870 „	2 „	80 „	„ 1888 „	8 „	40 „
„ 1853 „	6 „	80 „	„ 1871 „	4 „	— „	„ 1889 „	6 „	— „
„ 1854 „	8 „	40 „	„ 1872 „	6 „	40 „	„ 1890 „	5 „	40 „
„ 1855 „	4 „	70 „	„ 1873 „	6 „	60 „	„ 1891 „	6 „	— „
„ 1856 „	4 „	90 „	„ 1874 „	4 „	60 „	„ 1892 „	10 „	— „
„ 1857 „	5 „	70 „	„ 1875 „	4 „	— „	„ 1893 „	6 „	— „
„ 1858 „	4 „	80 „	„ 1876 „	3 „	— „	„ 1894 „	6 „	— „
„ 1859 „	4 „	— „	„ 1877 „	2 „	— „	„ 1895 „	7 „	— „
„ 1860 „	3 „	40 „	„ 1878 „	4 „	60 „	„ 1896 „	7 „	— „
„ 1861 „	3 „	— „	„ 1879 „	4 „	60 „	„ 1897 „	15 „	— „
„ 1862 „	2 „	80 „	„ 1880 „	4 „	40 „	„ 1898 „	6 „	— „
„ 1863 „	2 „	80 „	„ 1881 „	4 „	40 „	„ 1899 „	10 „	— „
„ 1864 „	2 „	80 „	„ 1882 „	6 „	— „	„ 1900 „	7 „	— „
„ 1865 „	4 „	— „	„ 1883 „	5 „	— „	„ 1901 „	6 „	— „
„ 1866 „	4 „	40 „	„ 1884 „	5 „	— „			

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech neděl**ích reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám **za 2** h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VII. — Vydána a rozeslána dne 2. února 1902.

Obsah: (Čís. 26 a 27.) 26. Zákon o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky. — 27. Nařízení, jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 25. října 1901 o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky.

26.

Zákon.
daný dne 25. října 1901
o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Margarin, přepouštěný margarin nebo margarinový sýr ve smyslu tohoto zákona jsou ty výrobky mléčnému máslu, přepouštěnému máslu nebo sýru podobné, jejichž tukový obsah nepochází výlučně z mléka.

Oleomargarin (margarin) ve smyslu tohoto zákona jest ten tukový výrobek, kterého se nabude rozpuštěním surového loje a vyloučením pevných částí stearin obsahujících.

Strojené sádlo jedlé ve smyslu tohoto zákona jsou ty výrobky vepřovému sádlu podobné, jejichž tukový obsah neskládá se výlučně z vepřového sádla.

Nezfalšované tuky určitých druhů zvířat a rostlin nepokládají se za strojené sádlo jedlé.

§ 2.

Výrobky v § 1 vytčené smějí býti uváděny do obchodu toliko pod označením se svou skutečnou povahou srovnalým.

§ 3.

Pro spotřebu v tuzemsku nesmějí uváděny býti do obchodu:

1. Směsi másla nebo přepouštěného másla s oleomargarinem, margarinem, přepouštěným margarinem nebo jinými jedlými tuky. Užívati mléka nebo smetany při živnostenské výrobě margarinu nebo přepouštěného margarinu jest dopuštěno, když ne více než 100 dílů mléka podle váhy nebo tomu přiměřené množství smetany upotřebí se na 100 váhových dílů tuků z mléka nepocházejících.

2. Margarin, přepouštěný margarin, oleomargarin nebo margarinový sýr, jejichž výroba nevyhovuje předpisům § 4.

§ 4.

Aby snadněji mohl poznán býti margarin, přepouštěný margarin, oleomargarin a margarinový sýr pro obchod v tuzemsku určený, budiž k těmto výrobkům při jejich výrobě přidán vhodný příměsek, který by neškodil barvě nebo jinaké jejich povaze.

Oleomargarin, určený k dalšímu zpracování v tuzemských továrnách margarinových, není podroben tomuto předpisu.

Podrobnější ustanovení budou vydána způsobem nařizovacím.

§ 5.

Kdo po živnostensku vyráběti chce oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr nebo strojené sádlo jedlé, jest povinen živnostenskému úřadu, a to zároveň s náležitou žádostí za schválení provozovny, označiti místnosti k výrobě, uschování, balení a prodeji zboží určené a pojmenovati zřízeného snad správce závodu a dozorčí osoby.

Pro zřízené již závody budiž podáno náležité oznámení ve čtyrech nedělích po dni, kterého tento zákon nabude moci.

Změnily-li by se místnosti neb osoby, kterých se týče povinnost oznamovací, budiž to živnostenskému úřadu ve třech dnech ohlášeno.

Oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr a strojené sádlo jedlé jsou vyloučeny z obchodu podomního.

§ 6.

Podnikatelé závodů, ve kterých se vyrábí oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr nebo strojené sádlo jedlé, a od nich ustanovení správci závodní a osoby dozorčí jsou zavázáni, dozorčím orgánům (§ 13) k jejich žádosti podati vysvětlení o výrobním postupu, rozsahu provozování a o surovinách, kterých se upotřebuje.

Dozorčí orgánové s výhradou služebního zpravodajství a oznamování nezákonitostí jsou zavázáni, zachovávati mlčenlivost o skutečnostech a zařízeních, o kterých se dozvěděli při výkonu své kontroly.

§ 7.

V místnostech, kde se máslo nebo přepouštěné máslo ku prodeji vyrábí, uschovává nebo balí, jest zapovědělo oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin nebo strojené sádlo jedlé vyráběti, uschovávati, baliti nebo na prodej chovati. Rovněž v místnostech, kde se vyrábí, uschovává, balí nebo na prodej chová sýr, jest zapovědělo margarinový sýr vyráběti, uschovávati, baliti nebo na prodej chovati.

Z tohoto ustanovení vyjato jest uschovávání a na prodej chování toho množství, kterého je třeba pro drobný prodej ve veřejných prodejištích, jakož i zabalování tam v drobném obchodě prodaného zboží. Avšak oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr a strojené sádlo jedlé musí v prodejových místnostech uschovány býti ve zvláštních zásobních nádobách a na zvláštních skladních místech, která jsou oddělena od skladních míst pro uschování másla, přepouštěného másla nebo sýra.

§ 8.

Obchodní místnosti a jinaká prodejiště čítajíc k nim tržní stánky, ve kterých se na prodej chová margarin, přepouštěný margarin, oleomargarin, margarinový sýr nebo strojené sádlo jedlé, musí na nápadném místě míti zřetelný, nesmazatelný nápis: „margarin“, „přepouštěný margarin“, „oleomargarin“, „margarinový sýr“ nebo „strojené sádlo jedlé“.

§ 9.

Oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin a strojené sádlo jedlé musí v tuzemsku do obchodu přiváděny býti ve schránkách (bednách, kbelích, sudech, krabicích atd.), které jsou označeny nápadným barevným pruhem, na kterém firma výrobcova a obsah označeny jsou zřetelným nesmazatelným písmem.

Schránky řečeným zbožím naplněné, pokud jejich váha převyšuje tři kilogrammy, budte opatřeny úředně registrovanou plombou, nežli se dají do obchodu.

V živnostenském drobném obchodě nebo v jednotlivém prodeji margarin a margarinový sýr musí prodáván býti v papírovém obalu určitou barevnou páskou opatřeném.

Podrobnější předpisy o velkoobchodě a drobném obchodě s výrobky v prvním odstavci uvedenými a o barvě obalu budou vydány způsobem nařizovacím.

§ 10.

Ve veřejných oznámeních, smluvenkách, účtech, nákladních listech a jinakých písemnostech v obchodě obvyklých, které jednají o dodávání oleomargarinu, margarinu, přepouštěného margarinu, margarinového sýra nebo strojeného sádla jedlého, smí užíváno býti toliko toho označení zboží, které se srovnává s tímto zákonem a s nařízeními na jeho základě vydanými.

§ 11.

Výrobci oleomargarinu, margarinu, přepouštěného margarinu nebo margarinového sýra, kteří úchylně od ustanovení v §§ 3 a 4, odstavci 1, obsažených vyrábějí v tuzemských továrnách margarinových zbožích, k vývozu nebo k dalšímu zpracování určené, mají to písemně oznámiti živnostenskému úřadu podle § 5.

Oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin a margarinový sýr, pro vývoz nebo k dalšímu zpracování v tuzemských továrnách margarinových vyrobený, buď až do zaslání uschován ve zvláštních skladních místnostech od ostatních místností oddělených. Dozorčím a jim na roveň postaveným orgánům v § 13 dotčeným budiž k žádosti na základě obchodních knih, objednacích listů atd. podán průkaz o vykonaných objednávkách, vztažmo o zaslání příslušného množství.

Továrny, ve kterých se úchylně od ustanovení v §§ 3 a 4, odstavci 1, obsažených vyrábí oleomargarin, margarin nebo přepouštěný margarin, nesmějí na prodej chovati nebo prodávati máslo nebo přepouštěné máslo.

§ 12.

Předcházející ustanovení tohoto zákona nevztahují se k výrobkům způsobu v § 1 uvedeného, které nejsou určeny k požívání lidskému.

§ 13.

Dozorčí a jim na roveň postavení orgánové, uvedení v § 2 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, o obchodě s potravinami a některými předměty užitnými, jsou oprávněni, vstoupiti do těch místností, ve kterých se máslo, sýr, oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr nebo strojené sádlo jedlé vyrábějí, uschovávají, balí nebo na prodej chovají, tam revise konati a okázky vybírati. Při tom buď postupováno podle ustanovení zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897.

§ 14.

Vláda jest zmocněna, zakázati živnostenský prodej másla, jehož tukový obsah nedosahuje určité hranice nebo jehož obsah vody nebo soli přesahuje určitou hranici.

§ 15.

Přestupku se dopustí:

1. kdo proti předpisům § 13 zpečuje se dopustiti, aby do místností bylo vstoupeno, aby okázky byly vybrány neb aby revise byla vykonána;

2. kdo proti předpisům § 6 odepře vysvětlení na něm žádané nebo vědomě podá falešné vysvětlení.

Trestem toho jest vězení od jednoho až do čtrnácti dnů nebo pokuta od 10 až do 200 K; jestliže by pachatel ve třech letech od přetrpění trestu opět se provinil stejným přestupkem, jest trestem toho vězení od tří dnů až do tří neděl, vedle kterého může býti nalezeno na peněžitou pokutu od 50 až do 500 K.

§ 16.

Přestupek spáchá, kdo by pro oklamání v obchodě:

1. vyráběl některou ze směsí podle § 3, číslo 1 nepřípustných;

2. takové směsi prodával, na prodej choval nebo do obchodu uváděl;

3. oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin nebo margarinový sýr bez přísady podle § 4 požadované vyráběl, prodával, na prodej choval nebo do obchodu uváděl;

4. potraviny v § 1 vytčené pod falešným označením prodával, na prodej choval nebo do obchodu uváděl;

5. proti předpisům § 9 oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin a strojené sádlo jedlé bez předepsaných tam značek nebo plomb prodával, na prodej choval nebo do obchodu uváděl.

Trest na to jest vězení od jednoho týdne až do tří měsíců, s čímž spojena býti může peněžitá pokuta až do 1000 K, nebo trest v penězích od 10 až do 1000 K. Spolu může býti nalezeno, aby rozsudek veřejně byl vyhlášen v úředním listě a v jiném veřejném listě.

Provinil-li by se pachatel tímto přestupkem opětně ve třech letech, trest na to jest vězení od jednoho týdne až do tří měsíců, s čímž spojena býti může peněžitá pokuta od 10 do 1000 K. Zároveň budiž nalezeno, aby rozsudek veřejně byl vyhlášen v úředním listě a v jiném veřejném listě.

§ 17.

Přestupek spáchá:

Kdo jiným způsobem jedná proti ustanovením tohoto zákona nebo vládním nařízením na základě §§ 4, 9 a 14 vydaným.

Trestem toho jest vězení od tří dnů až do tří měsíců, s čímž spojena býti může peněžitá pokuta až do 1000 K, nebo peněžitá pokuta od 10 až do 1000 K.

§ 18.

Trestních ustanovení §§ 15 až včetně 17 tohoto zákona může býti toliko tenkráte upotřebeno, když čin nezakládá skutkovou povahu trestného činu přísněji trestného.

Trestní ustanovení §§ 9, 10 a 11 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, o obchodě s potravinami a některými předměty užitnými, buďte vztahována k činům, které spadají pod trestní ustanovení §§ 15 až 17 přítomného zákona, toliko tehdy, byly-li tyto činy spáchány dříve, nežli přítomný zákon počal působiti.

Ostatně ustanovení zákona o potravinách vztahují se také k výrobkům, o kterých jedná zákon přítomný.

Okresním soudům přísluší řízení a vynášeti rozsudky v přestupcích, o kterých jedná zákon přítomný.

§ 19.

Tento zákon nabude moci za tři měsíce po dni vyhlašovacím.

§ 20.

Mému ministrovi vnitra, Mému ministrovi práv, Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi orby jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 25. října 1901.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Spens** m. p.
Call m. p. **Giovanelli** m. p.

27.

Nařízení ministerií vnitra, práv, obchodu a orby ze dne 1. února 1902,

jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a jejich náhražky.

Na základě zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky nařizuje se takto:

Článek I.

(Ku § 4 zákona.)

K tukům a olejům, kterých upotřebí se k výrobě margarinu, přepouštěného margarinu, oleomargarinu a margarinového sýra, pro obchod v tuzemsku určených, budiž přidán olej sesamový.

Tato přísada má činiti na každých 100 váhových dílů upotřebených tuků a olejů při margarinu a přepouštěném margarinu, jakož i při oleomargarinu alespoň 10 dílů podle váhy, při margarinovém sýru alespoň 5 dílů podle váhy.

Sesamový olej budiž přidán za směšování nebo přepouštění tuků. Přidaný olej sesamový musí dávati tuto reakci:

Třepá-li se směs 0·5 prostorových dílů sesamového oleje s 99·5 prostorových dílů oleje bavlníkového neb oleje ze zemských ořechů se 100 prostornými díly dýmavé kyseliny solné poměrné váhy 1·19 a s několika kapkami dvouprocentového alkoholického roztoku furfurolu, tedy solná kyselina pod olejnou vrstvou se usazující musí se patrně červeně nebo modročerveně zbarvovati. Furfurol k reakci použitý musí býti čirý; není-li takového naprosto po ruce, smí býti barvy žluté.

Barven nesmí býti oleomargarin, který jest určen k dalšímu zpracování v tuzemských továrnách na margarin a ku kterému proto podle § 4, odstavce 2, zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26, sesamový olej nemá býti přidáván.

Článek II.

(Ku §§ 5, 8 a 11 zákona.)

Místnosti, určené k výrobě, uschování a balení oleomargarinu, margarinu, přepouštěného margarinu, margarinového sýra a strojeného sádla jedlého, musí na nápadném místě míti zřetelně čitelný, nesmazatelný nápis, z něhož by seznati bylo, k čemu tyto místnosti jsou ustanoveny.

Obchodní místnosti a jinaká prodejiště, čítajíc k nim tržní stánky, ve kterých se prodávají výrobky v prvním odstavci uvedené, musí míti nápis v § 8 zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26, předepsaný.

Skladní místnosti, ve kterých se uschovává oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr, které byly vyrobeny pro vývoz nebo k dalšímu zpracování v tuzemských továrnách na margarin, budte způsobem v prvním odstavci uvedeným označeny nápisem udávajícím, k čemu zboží jest určeno.

Článek III.

(Ku § 9 zákona.)

O tom, jak oleomargarin, margarin, margarinový sýr, přepouštěný margarin a strojené sádlo jedlé mají býti zevnitř označeny, budiž šetřeno těchto ustanovení:

a) Schránky, ve kterých se oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin a strojené sádlo jedlé uvádějí v tuzemsku do obchodu, musí býti pomalovány nesmazatelným, červeným, páskovým pruhem, na kterém zřetelně čitelnými nesmazatelnými, černými písmeny označena jest firma výrobcova a obsah uveden.

Červený pruh budiž proveden rovnoběžně se spodní krajovou plochou a alespoň 3 *cm* od horního kraje nádoby a musí býti tažen bez přetržení kolem celé nádoby. Pruh nesmí býti učiněn na obručích nebo lištách nádobu obklopujících.

b) Červený pruh musí býti vysoký alespoň 10 *cm*; písmena, která udávají obsah (oleomargarin, margarin, přepouštěný margarin nebo strojené sádlo jedlé), musí býti alespoň 3 *cm* vysoká. Délka slova obsah udávajícího musí býti alespoň osmkrát a ne více nežli dvanáctkrát větší nežli výška písmen.

Výška červeného pruhu, výška písmen a délka slova obsah udávajícího může býti snížena na polovici u kulatých nebo podlouhle kulatých nádob (sudů, krabic a pod.), u kterých největší průměr víka jest menší nežli 40 *cm*, avšak větší nežli 10 *cm*. Totéž má platnost při hranatých nádobách, jejichž nejdelší víková hrana jest menší nežli 40 *cm*, avšak větší nežli 10 *cm*. U nádob dotčeného právě tvaru, jejichž víko má největší průměr, vztažmo některá z největších víkových hran 10 *cm* nebo méně, výška pruhu a písmen, jakož i délka slova obsah udávajícího může býti snížena na třetinu předepsané míry.

c) Firma výrobcova může uvedena býti pod označením obsahu nebo vedle něho. V prvním případě však musí v červeném pruhu mezi označením obsahu a firmou zůstati prázdné místo alespoň 1 *cm* široké, v druhém případě pak musí mezi označením obsahu a firmy učiněna býti černou nesmazatelnou barvou šestihranná úplná hvězda, jejíž průměr činí alespoň poloviční výšku písmen k označení obsahu upotřebených.

d) Dotčené tuto nápisy nesmějí sahati přes kraj červeného pruhu, avšak budte na něm alespoň dvakráte, a to tak umístěny, aby přišly na dvě protilehlé strany schránky.

e) Má-li schránka víko, budte nápisy učiněny také na horní jeho straně, u sudů pak na obojím dně. Na těchto místech budte nápisy bezprostředně provedeny, tedy bez červeného pruhu zřetelně čitelnými, nesmazatelnými černými písmeny.

f) Na schránkách, avšak nikoli v červeném pruhu, smí také uvedena býti výrobcova ochranná známka, značka zboží nebo značka tovární, jakož i prodavatelovo jméno, ochranná známka a značka zboží. Avšak k tomu nesmí býti upotřebeno nižádných takových označení, která by mohla dáti příčinu k mýlce o obsahu schránek neb o povaze zboží (na př. „margarin ze sladké smetany“).

g) Registrované plomby na naplněných schránkách těžších nežli 3 *kg* upevněné musí míti průměr alespoň 1 *cm* a musí býti zřetelně viditelné.

h) Papírové obaly, kterých upotřebí se v živnostenském drobném obchodě nebo v jednotlivém prodeji margarinu a margarinového sýra, musí býti opatřeny v prostředku alespoň 2 *cm* širokým, přímočárným, červeným pruhem, který

bez přetržení spojuje kraje od sebe nejvzdálenější.

i) Živnostenský drobný obchod neb jednotlivý prodej oleomargarinu, přepouštěného margarinu a strojeného sádla jedlého smí se konati toliko buďto bezprostředně z původních schránek výrobcem do obchodu uvedených nebo ze zásobních nádob; tyto nádoby musí však býti označeny způsobem, jak ustanoveno jest pod lit. *a)* až *e)*, vztažmo *f)*.

k) Má-li margarin nebo margarinový sýr ve velkoobchodě nebo v drobném obchodě býti prodáván nebo na prodej chován v pravidelných kusech, tedy tyto kusy musí míti tvar krychlový. Také musí na krychlích vlisován býti nápis „margarin“, „margarinový sýr“.

Článek IV.

(Ku § 11 zákona.)

O vyrobených množstvích, zásobách a dodávkách oleomargarinu, margarinu, přepouštěného margarinu a margarinového sýra, které byly vyrobeny pro vývoz nebo k dalšímu zpracování v tuzemských továrnách na margarin, buďte od výrobců vedeny zvláštní zápisky, do kterých dozorčí orgánové smějí nahlédati.

Článek V.

Ustanovení zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26, a tohoto nařízení budiž obdobně šetřeno při těch výrobcích mléčnému máslu nebo přepouštěnému máslu nebo vepřovému sádlu podobných, které bez upotřebení mlékového tuku, vztažmo vepřového sádla jsou vyrobeny, pak při těch tukových směsích oleomargarinu podobných, které vyrábějí se směšováním zvířecích a rostlinných, pevných a poloměkkých tuků (na př. loje, *premier jus*, oleomargarinu, bavlníkového stearinu a pod.) spolu nebo s mastnými oleji.

Nezfalšované tuky určitých druhů zvířat a rostlin smějí uváděny býti do obchodu toliko pod označením se svou skutečnou povahou srovnalým.

Článek VI.

Toto nařízení nabude moci za tři měsíce po dni vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Spens** m. p.
Call m. p. **Giovanelli** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VIII. — Vydána a rozeslána dne 8. února 1902.

Obsah: (Čís. 28—31.) 28. Zákon o fondu melioračním. — 29. Nařízení, jímž zapovídá se podomní obchod v obvodě města Brucku nad Litavou. — 30. Nařízení, kterým ve shodě s Dolnorakouským výborem zemským mění se článek II, IV a V v nařízení ministeria orby ze dne 22. dubna 1897 o zemské komisi pro vinařské záležitosti Dolních Rakous. — 31. Nařízení, kterým personál c. k. vlastní správy léků ve Vídni a nemocničných lékařen klade se na roveň personálu veřejných lékařen.

28.

Zákon, daný dne 24. ledna 1902,

o fondu melioračním.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Doba, v § 1 zákona ze dne 31. května 1889, Z. Ř. č. 96, k nadání melioračního fondu ze státních peněz ustanovená, prodlužuje se o dalších deset let, to jest až včetně do roku 1914.

§ 2.

Obnos, který podle zákona ze dne 30. června 1884, Z. Ř. č. 116, má býti přidělován ze státních peněz melioračnímu fondu, stanoví se na dobu od roku 1902 až včetně do roku 1914 na čtyři miliony korun ročně.

§ 3.

Mému ministrovi orby a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 24. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Giovanelli m. p.

29.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 20. ledna 1902,

jímž zapovídá se podomní obchod v obvodě města Brucku nad Litavou.

Na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonávacího předpisu k němu zapovídá se podomní obchod v obvodě města Brucku nad Litavou od 1. března 1902.

Zápověď tato nevztahuje se ku příslušníkům krajin, které v § 17 patentu o podomním obchodě a v příslušných dodatečných nařízeních jsou uvedeny a které vzhledem k podomnímu obchodu výhody požívají.

Touto zápovědí není také dotčen v § 60, odstavci 2 živnostenského řádu řečený prodej vytěžených tam věcí denní spotřeby dům od domu nebo na ulici.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Call m. p.

30.

Nařízení ministeria orby ze dne 30. ledna 1902,

kterým ve shodě s Dolnorakouským výborem zemským mění se článek II, IV a V v nařízení ministeria orby ze dne 22. dubna 1897, Z. Ř. č. 101, o zemské komisi pro vinařské záležitosti Dolních Rakous.

K č. II.

V zemské komisi pro vinařské záležitosti předsedá místodržitel nebo zástupce od něho k tomu ustanovený.

K hlasování oprávněnými členy zemské komise jsou:

a) zemědělský referent místodržitelský;

b) technický poradce pro vinařské záležitosti a pro věci mšice révové v ministeriu orby;

c) odborný učitel vinařství při c. k. vinařském a ovocnářském učilišti v Klosterneuburce;

d) ostatní v Dolních Rakousích státem ustanovení odborní orgánové vinařští;

e) dva odborníci místodržitelem z vinařských účastníků po každé na tříletou dobu funkční povolaní;

f) vinařský referent Dolnorakouského výboru zemského;

g) následující zemští zřízenci k vinařským účelům ustanovení, a to:

1. Dolnorakouský zemský kočovný učitel pro vinařství a sklepařství a správce Dolnorakouských zemských vinic;

2. zemský úředník, kterému je svěřena správa Dolnorakouské zemské školky révové;

3. odborní učitelé vinařství, ustanovení při Dolnorakouských zemských vinařských a ovocnářských školách a rolnických školách;

h) dva členové, kteří v každé případnosti zvláště budou povoláni z důvěrníků od státu a země zřízených pro udělování záloh za příčinou mšice révové;

i) delegát c. k. Dolnorakouské společnosti hospodářské.

Předseda může podle potřeby přibrati také jiné odborníky a důvěrníky k zasedáním, kteří však nemají práva hlasovacího.

K č. IV.

K zasedáním zemské komise povoláni buďte po každé všichni členové pod *a)* až *i)* uvedení; komise má se shromažďovati alespoň dvakrát do roka.

K č. V.

Členové zemské komise vykonávají své funkce jako bezplatný úřad čestný.

Členové, kteří nebydlí v místě, kde se komise shromažďuje, a odborníci a důvěrníci, kteří nemají práva hlasovacího, mohou žádati diéty 10 korun, jakož i náhradu cestovného, které jim skutečně vzešlo cestou z jejich bydliště do shromaždiště a zpět. Dotčené výdaje budou pro členy pod *f)* a *g)* uvedené zapravovány z peněz zemských, pro ostatní členy a důvěrníky z rozpočtu ministeria orby.

Giovanelli m. p.

31.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 5. února 1902,

kterým personál c. k. vlastní správy léků ve Vídni a nemocničných lékáren klade se na roveň personálu veřejných lékáren.

Na základě § 2, lit. *e)* zákona ze dne 30. dubna 1870, Z. Ř. č. 68, nařizuje se takto:

§ 1.

Farmaceutický personál vlastní správy léků ve vídeňských c. k. nemocnicích budiž ve všech vztazích farmaceutické služby se týkajících na roveň pokládán farmaceutickému personálu veřejných lékáren a chován v evidenci příslušných lékárnických gremií.

§ 2.

Ustanovení předcházejícího paragrafu vztahují se také k farmaceutickému personálu těch nemocničných lékáren, jejichž zařízení a provozování politický úřad zemský uzná za rovnocenné se zařízením a provozováním veřejných lékáren.

§ 3.

Nařízení ze dne 5. července 1896, Z. Ř. č. 113, se zrušuje.

§ 4.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IX. — Vydána a rozeslána dne 13. února 1902.

Obsah: (Čís. 32 a 33.) 32. Nařízení, kterým pro Tyrolsko zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, a ze dne 19. listopadu 1898, a ve shodě se zemským výborem Tyrolským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Tyrolsku. — 33. Nařízení, kterým zavádějí se poštovské známky frankovací po 35 haléřích.

32.

Nařízení ministeria orby ze dne 5. února 1902,

kterým pro Tyrolsko zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Tyrolským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Tyrolsku.

I.

V Tyrolsku bude od roku 1902 úřadovati zemská komise pro vinařské záležitosti jako odborný rádce zemského úřadu. Činnost této komise vztahovati se má ke všem otázkám, které s vinařstvím souvisejí, tedy také k vyhubení mšice révové.

II.

Místodržitel nebo zástupce od něho k tomu ustanovený předsedá zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členy zemské komise k hlasování oprávněnými jsou:

a) zemědělský referent místodržitelský;

b) člen, kterého zemský výbor ze sebe vyšle;

c) zástupce jednoho každého z obou odborů zemědělské rady;

d) zástupce svazu rolnických společenstev okresních jižního Tyrolska v Bozeně;

e) člen druhým odborem zemědělské rady v Tridentě z odborníků jeho obvodu zvolený;

f) ředitel rolnického zemského učiliště a pokusné stanice ve Sv. Michele nebo jeho zástupce;

g) dva členové, povolaní místodržitelem z vinařských účastníků pokaždé na tříleté období nebo na jeho zbytek.

Za poradného člena budiž k zasedáním přibrán zemský komisař vinařský.

Předseda může podle potřeby k zasedáním přibrati ještě jiné odborníky a důvěrníky, kteří však práva hlasovacího nemají.

III.

Komise shromažďuje se v Inšpruce, když ji předseda svolá.

IV.

K zasedání zemské komise buďte pokaždé povolání všichni členové pod II *a)* až *g)* uvedení a vinařský komisař; komise má shromážditi se alespoň jednou do roka.

V.

Členové zemské komise vykonávají své funkce jako bezplatný úřad čestný.

Členové, kteří ve shromaždišti nebydlí a odborníci a důvěrníci, kteří hlasovacího práva nemají, mohou požadovati diéty 10 K a náhradu výdajů, které jim skutečně vzešly cestou z jejich bydliště do Inšpruku a zpět. Příslušné výdaje budou zapraveny členům pod II *b)* a *f)* uvedeným a vinařskému komisaři z peněz zemských, ostatním členům a důvěrníkům z rozpočtu ministeria orby.

VI.

Členové budou pozváni, při čemž jim denní pořádek buď oznámen, ve lhůtě, kterou předseda ustanoví co možná přiměřeně ke vzdálenostem, jakož i k důležitosti a příslušné naléhavosti předmětů poradných.

Členové mohou v zasedáních přednésti takové věci, které působnosti komise se týkají, avšak nejsou do denního pořádku pojaty.

VII.

Za odborné dobré zdání komise zemské pokládá se to, na čem se usnesla nadpoloviční většina členů k hlasování oprávněných a v zasedání přítomných.

Zasedací protokol pokládá se za sepis dobrého zdání.

Dobrá zdání, o kterých se komise usnesla, buďte pravidelně vyhlašována.

VIII.

Zasedací protokoly sepisují se zapisovateli, které předseda přidělí z úředního personálu komisi, a mají vylíčiti stručně postup jednání. Předměty denního pořádku a učiněná usnesení buďte do slova uvedeny a při hlasováních budiž poměr hlasů přesně vyznačen. Náhledy od učiněného usnesení úchylné buďte do protokolu zapsány, žádá-li za to hlasovatel.

V X. článku nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, uvedené právo, voliti delegáta do ústřední komise pro věci mšice révové, přísluší nyní tyrolské zemské komisi pro vinařské záležitosti. Členové pod II *a)* až *g)* vyčlení mají ze sebe zvoliti tohoto delegáta.

Giovanelli m. p.

33.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 6. února 1902,

kterým zavádějí se poštovské známky frankovací po 35 haléřích.

Od 15. února t. r. budou vydávány poštovské známky frankovací po 35 haléřích.

Tyto známky jsou barvy zelené a mají stejný obraz známkový jako známky po 40, 50 a 60 haléřích, které nalezají se v obchodě na základě nařízení obchodního ministeria ze dne 25. listopadu 1899, Z. Ř. č. 232 z r. 1899.

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka X. — Vydána a rozeslána dne 16. února 1902.

Obsah: Čís. 34. Nařízení, kterým činí se na základě zákona ze dne 5. května 1869, výjimečná opatření pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod.

34.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. února 1902,

kterým činí se na základě zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, výjimečná opatření pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod

Na základě zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, zastavují se dočasně usnesením od veškerého ministerstva dne 15. února 1902 učiněným po vyžádaném Nejvyšším schválení ustanovení článku 8, 12 a 13 státního zákona základního o všeobecných právech státních občanů ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 142, pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod.

Co se týče účinků tohoto zastavení, mají míti platnost tato ustanovení zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, a to ustanovení:

1.) paragrafu 3, lit. *c*),

2.) paragrafu 6, lit. *a)* a *b)*,

3.) paragrafu 7, lit. *a)* a *b)*,

pak, pokud jde o potrestání přestupků předpisů tam obsažených, § 9 zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Rok 1902.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XI. — Vydána a rozeslána dne 20. února 1902.

Obsah: (Čís. 35—38.) 35. Nařízení, jímž vydávají se ustanovení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 26. ledna 1902 o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech dioecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru. — 36. Nařízení, jímž vydávají se ustanovení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 26. ledna 1902 o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru. — 37. Nařízení, kterým na základě XX. článku zákona ze dne 1. července 1901 dává se státní záruka za obligace (r. 1902 vydané) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni se zaznamem „kategorie státem zaručená". — 38. Nařízení, jímž na základě předpisů pro zamezení srážek na moři vydává se 1. dodatek k nařízení ze dne 28. prosince 1899 o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků a doplňuje se jeho § 40.

35.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 13. února 1902,

jímž vydávají se ustanovení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 25, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech dioecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a v Zadru.

§ 1.

Aktivitní přídavek, který podle § 1, odstavce 2, zákona ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 25, náleží professorům při theologických dioecesních neb ústředních učilištích, činí:

a) na dioecesních učilištích v Linci a Brně 600 K ročně,

b) na učilištích ve Sv. Hypolitě, Tridentě, Mariboře, Celovci, Lublani, Budějovicích, Litoměřicích, Přemyšle a Tarnově, jakož i na theologických ústředních ústavech v Gorici a Zadru 500 K ročně,

c) na dioecesních učilištích v Brixeně, Králové Hradci a Vidnavě 400 K ročně.

§ 2.

Tento aktivitní přídavek na základě služby v každém směru uspokojivé může po služebním čase z pravidla desíti, vztažmo dvaceti let na některém z těchto učilišť nebo na některé státní střední škole stráveném ministrem věcí duchovních a vyučování k návrhu dioecesního biskupa na učilištích nejprve uvedených (lit. *a*) zvýšen býti na 720 K, vztažmo na 840 K, na učilištích v druhém odstavci uvedených (lit. *b*) na 600 K, vztažmo 700 K, na učilištích posléze uvedených (lit. *c*) na 480 K, vztažmo 560 K ročně.

§ 3.

Aktivní professoři při theologických dioecesních a ústředních učilištích mají za příčinou výslužného

odváděti náboženskému fondu stálý roční příspěvek, který činí tři procenta aktivitního služného, čitatelného pro vyměření výslužného a který bude vybírán v měsíčních lhůtách při výplatě služného.

Tento příspěvek nebude vybírán za doby, která je stanovena pro zapravení služební taxy, a to i tenkráte, když by měsíční dávka taxy služební nedosahovala měsíčního příspěvku.

§ 4.

Ustanovení ministerského nařízení ze dne 18. února 1895, Z. Ř. č. 36, zachovávají se v platnosti.

Böhm m. p. **Hartel** m. p.

36.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 13. února 1902,

jímž vydávají se ustanovení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru.

§ 1.

Aktivitní přídavek, který podle § 1, odstavce 2, zákona ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, náleží professorům při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru, ustanovuje se na 500 K ročně.

§ 2.

Tento aktivitní přídavek na základě služby v každém směru uspokojivé může po služebním čase z pravidla desíti, vztažmo dvacíti let na tomto učilišti nebo na některé státní střední škole stráveném ministrem věcí duchovních a vyučování k návrhu řecko-východního biskupa v Zadru zvýšen býti na 600 K, vztažmo 700 K ročně.

§ 3.

Aktivní professoři při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru mají za příčinou výslužného odváděti státnímu eráru stálý roční příspěvek, který činí tři procenta aktivitního služného, čitatelného pro vyměření výslužného a který bude vybírán v měsíčních lhůtách při výplatě služného

Tento příspěvek nebude vybírán za doby, která je stanovena pro zapravení služební taxy, a to i tenkráte, když by měsíční dávka taxy služební nedosahovala měsíčního příspěvku.

Böhm m. p. **Hartel** m. p.

37.

Nařízení ministeria financí ze dne 14. února 1902,

kterým na základě XX. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, dává se státní záruka za obligace (r. 1902 vydané) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni se záznamem „kategorie státem zaručená“.

C. k. priv. Rakouský úvěrní ústav pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni vydává podle společnostních stanov obligace (dlužní úpisy) v korunách ze dne 1. února 1902, které jsou ročně 4% zúročny a nejdéle v 83 letech úplným jmenovitým obnosem splatny a mají záznam „kategorie státem zaručená“.

Poněvadž tyto obligace (dlužní úpisy) vyhovují podmínkám článku VIII., lit. *a)* a *c)* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a jsou uhrazeny výlučně takovými pohledávkami nebo cennými papíry, jejichž zúrokování a splácení jest zabezpečeno platebním slibem, rukojemstvím nebo zárukou ryzího výtěžku se strany státu, proto za zúrokování a řádné splácení těchto obligací (dlužních úpisů) na základě XX. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, dává se státní záruka a dokládá se, že čtyřprocentní úroky a vylosované, dospělé obligace (dlužní úpisy) budou vypláceny úplným obnosem jmenovitým u platebních míst c. k. finančním ministeriem určených.

Tato ustanovení nabývají moci dnem vyhlašovacím.

Böhm m. p.

38.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 17. února 1902,

jímž na základě předpisů pro zamezení srážek na moři vydává se 1. dodatek k nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 254, o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků a doplňuje se jeho § 40.

K druhému odstavci § 40 v nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 254, o stejnoměrné úpravě, dozoru a ohledávání světel a signálních prostředků dodává se na základě předpisů pro zamezení srážek na moři tento dodatek:

„V těch případech, ve kterých některá loď vlajky cizí může se vykázati vysvědčením, ne déle nežli před dvěma léty od příslušného úřadu svého státu vydaným, že její světla a signální prostředky jsou upraveny podle mezinárodních předpisů, c. k přístavní a námořskozdravotní úřady mají toliko tenkráte ohledati světla a signální prostředky, vzniknou-li důvodné pochybnosti o tom, zdali jsou světla a signální prostředky upraveny přiměřeně mezinárodním předpisům.“

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1902 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1902** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888 . . . . . 40 K
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 24 „	„ 1889 „ „ 1898 . . . . . 60 „
„ 1869 „ „ 1878 . . . . . 32 „	

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K

Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899 . . . . . 60 K.
„ 1880 „ „ 1889 . . . . . 40 „	

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1867 za	4 K — h	ročník 1885 za	3 K 60 h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1868 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1884 „	5 „ — „		

Co se týče **zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XII. — Vydána a rozeslána dne 22. února 1902.

Obsah: Čís. 39. Listina o koncessi pro místní dráhu o rozchodu úzkém z Przeworska do Bachorze (Dynowa).

39.

Listina o koncessi ze dne 15. února 1902

pro místní dráhu o rozchodu úzkém z Przeworska do Bachorze (Dynowa).

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi velkostatkáři Ondřejovi knížeti Lubomírskému žádanou koncessi vystavěti a provozovati lokomotivní železnici, která budiž provedena jako místní dráha o rozstupu úzkém, ze stanice Przeworska, ležící na trati ze Krakova do Lvova c. k. státních drah, do Bachorze (Dynowa) podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, propůjčují se koncessionáři výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice nejdéle do dvou roků počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti správy státní dáti jistotu, slože přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolené železnice propůjčuje se koncessionáři právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionáři propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných

zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionáři propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy.

Koncessionáři propůjčuje se právo, za podmínek státní správou určených vydati na prioritní půjčku, kterou učiní, dílčí úpisy dlužní.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu a zásob materiálních, jakož i na nadání pokladny a reservního fondu, správou státní ustanoveného, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splácen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií a obligací prioritních, které budou snad vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravních k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky koncessionář jest vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle úzkého rozstupu kolejí a podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionář zavazuje se, že zření bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncessní listina, bude provozována státem na účet koncessionářův, leč by něco jiného bylo umluveno. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionářem učiní.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající buďte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

Ku průměrnému ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

3. Průměrný výtěžek ryzí, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionáři jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle 1. až 3. odstavce vyhledaný, nehledíc ku přirážce v odstavci 2 dotčené, nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení půjček, se schválením státní správy učiněných, vztažmo prioritních obligací snad vydaných, i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionáře sám ve smluvených lhůtách dospělosti spláceti bude dotčené půjčky až do úplného jejich umoření a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionáři důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionáři má zapravovati, zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, při čemž rozumí se samo sebou, že odečtena bude přirážka podle ustanovení odstavce 2 v těchto platech snad obsažená.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu.

Dlužní úpisy státní počítány buďte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by snad byly vlastnictvím koncesionářovým, též i vozební a jistinné reserv y, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo pro zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně vyhledáno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od toho času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přešly.

Koncessionář jest povinen právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by snad byly vlastnictvím koncessionářovým, též i vozební a jistinné reserv y, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo

nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doloží výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zemépanský komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1902 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1902** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. **26,** kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí **1849** až včetně 1858	50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888	40 K
„ 1859 „ „ 1868	24 „	„ 1889 „ „ 1898	60 „
„ 1869 „ „ 1878	32 „		

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899	60 K.
„ 1880 „ „ 1889	40 „		

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1867 za	4 K — h	ročník 1885 za	3 K 60 h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1868 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1884 „	5 „ — „		

Co se týče **zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16. Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIII. – Vydána a rozeslána dne 22. února 1902.

Obsah: Čís. 40. Zákon, jímž upravují se poplatky konsulské.

40.

Zákon, daný dne 22. ledna 1902,

jímž upravují se poplatky konsulské.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Připojené, „všeobecné poplatkové sazby konsulské“, kterou jest pokládati za částku tohoto zákona, budiž šetřeno u c. a k. konsulských úřadů při konsulských úředních jednáních v něm uvedených.

§ 2.

Konsulské poplatky vyměřují se pokaždé jménem ministeria věcí zahraničných tím konsulským úřadem, který před se bere poplatné úřední jednání.

U konsulských úřadů, jejichž přednosta jest skutečným funkcionářem, vybírají se konsulské poplatky na účet společného ministeria věcí zahraničných, u všech ostatních konsulských úřadů na účet jejich úředního přednosty, leč by v zájmu státní pokladny výslovně něco jiného bylo nařízeno.

Konsulské poplatky, které vyměřují se z hodnoty pozůstalostí, a pokuty vybírají se toliko na účet společného ministeria věcí zahraničných.

§ 3.

Poplatky sazební položky 4, oddílu II., váznou na seznamenaném neb odhadnutém předmětu; poplatky sazební položky 5 váznou na obnosu dražbou strženém; poplatky sazební položky 9, liť. *b*, oddílu II., váznou na uschovaném předmětu; poplatky sazební položky 10, oddílu II., váznou na jmění pozůstalostním.

Toto ručení předchází všechny pohledávky vznikající z titulů práva soukromého.

§ 4.

Ustanovení, která o kolkových a bezprostředních poplatcích v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených platí o zajištění, vybírání kolkových a bezprostředních poplatků, jakož i o nakládání s nimi a o jejich pořadí v konkursu, vztahují se obdobně ku konsulským poplatkům a k pokutám, které vybírají se jako tresty za zkrácení těchto poplatků.

Konsulské poplatky a dotčené pokuty promlčují se v pěti letech.

Promlčení přetrhuje se každým úředním jednáním za příčinou vyměření nebo vydobytí předsevzatým a straně oznámeným.

§ 5.

Stížnosti na vyměření poplatku nebo trestu, na odepření poplatkové slevy nebo poplatkového osvobození vědčte ministeriu věcí zahraničných, které o stíž sti, je-li stěžovatel rakouským obča-

nem státním rozhodne ve shodě s c. k. ministeriemi financí, práv a obchodu; není-li však stěžovatel ani rakouským, ani uherským občanem státním, rozhodne samostatně v druhé a poslední stolici. Takové stížnosti, nebylo-li přihlédáno k rozkladu stranou u konsulského úřadu podanému, buďte podány u toho konsulského úřadu, proti jehož opatření stížnost činí. Tyto rekursy buďte podány v propadné lhůtě 30 dnů ode dne, kterého vyměření poplatku bylo oznámeno straně. Při počítání této lhůty nebuďte čítány dni dopravy poštovské.

Rekursem neodkládá se nijak vybrání poplatku.

§ 6.

Jestliže by vylouděno bylo osvobození od poplatku nebo menší jeho vyměření nežli náležité, budiž poplatek vybrán obnosem dvojnásobným. Za vyloudění pokládá se, když v údajích, podle kterých řídí se vyměření konsulského poplatku, některý předmět, dle jehož hodnoty poplatek se vyměřuje, nebo některý díl jeho byl zamlčen nebo nesprávně udán.

§ 7.

Vláda království a zemí na říšské radě zastoupených jest zmocněna, způsobem nařizovacím vydati ustanovení o tom, jak vyšetřena má býti hodnota pro vyměření konsulských poplatků, pokud by poplatková sazba neobsahovala výslovných ustanovení, pak vydati předpisy o měně, ve které konsulské poplatky se vyměřují a zapravují, konečně o povinnosti platební.

§ 8.

Vláda království a zemí na říšské radě zastoupených jest mimo to zmocněna, s vládou zemí koruny Uherské učiniti úmluvu o nařízeních, kterých je třeba, aby tento zákon ve skutek byl uveden.

§ 9.

Tento zákon vydává se na dobu platnosti zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, jímž byla dána ustanovení o právomocnosti konsulské, a nabude moci, když v zemích koruny Uherské vydán bude zákon, kterým by ve shodě s tímto zákonem upraveny byly poplatky konsulské.

V tomto případě počátek působnosti tohoto zákona bude ustanoven způsobem nařizovacím.

§ 10.

Ode dne, kterého tento zákon má nabýti moci, pozbude platnosti řád konsulských poplatků i s připojenou všeobecnou sazbou konsulských poplatků na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 30. června 1846 vydaný, jakož i předpisy k této věci se vztahující.

Předpisů v předcházejícím odstavci dotčených budiž však šetřeno i po čase prvním alinea tohoto paragrafu naznačeném:

1. Při těch úředních jednáních, která se předsevezmou k podání podanému před tím, nežli nová poplatková sazba konsulská nabyla moci;

2. při soudních nálezech civilních, když srotulování spisů bylo vykonáno před tím, nežli nová poplatková sazba konsulská nabyla moci.

Při vydání deposit, která byla vzata k uschování před tím, nežli nová poplatková sazba konsulská nabyla moci, budiž poplatek podle dřívějšího předpisu tenkráte vybrán, je-li tento předpis pro stranu příznivější nežli poplatek podle položky 9, oddílu II., nové sazby, a vydá-li se depositum nikoli později nežli v prvním roce po tom, co nová sazba nabyla moci.

Po tomto čase budiž poplatek pokaždé podle nové sazby vyměřen.

Procentové poplatky, v sazební položce 10, oddílu II. stanovené nevztahují se k pozůstalostem, které připadly před tím, nežli nová poplatková sazba nabyla moci.

§ 11.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby ve shodě s Mým ministrem věcí zahraničných tento zákon uvedlo ve skutek.

Ve Vídni, dne 22. ledna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Všeobecná sazba poplatků konsulských.

Oddíl I.

Poplatky, které se vztahují ku plavbě rakouského a uherského obchodního loďstva námořského.

Položka	Označení poplatku a úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
1	Všeobecné potunné za připuštění a vyřízení lodi ve přístavě, ve kterém jest c. a k. úřad konsulský, byl-li předsevzat některý obchodní úkon nebo cestující naloděni nebo vyloděni:			Všeobecné poznámky k sazebním položkám I. oddílu. Co se týče vedlejších poplatků a diét viz III. oddíl *A* a *B*.
	I. *a)* Za lodi malé plavby pobřežní	poplatku prosty		
	b) za lodi velké plavby pobřežní za registrovanou tunu	.	5	
	s obmezením na nejvyšší poplatek . .	9	50	
	c) za lodi daleké plavby, za každou loď .	9	50	
	a je-li únosnost větší nežli 200 registrovaných tun, za každou registrovanou tunu přes 200	.	2	
	avšak s obmezením na nejvyšší poplatek	60	.	

Položka	Označení poplatku a úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	II. Připuštění a vyřízení lodi obsahuje v sobě sepsání konstitutu (výslechu), prozkum a vidování seznamu mužstva, zdravotního pasu, lodního manifestu, nákladních listů, vidování lodního denníku a zvláštního denníku kormidelníkova, potvrzení o vykonaném prozkumu lodní skříně s léky, jakož i všechny ostatní úřední úkony a úřední vyhotovení, které se ku plavbě vztahují a nejsou zvláštním ustanovením podrobeny poplatku zvláštnímu.			
	III. Ryzí tunní obsah čítá se dle registrovacího listu podle zákona ze dne 7. května 1879 (Z. Ř. č. 65) zákonného článku XVI z roku 1879.			
	IV. Přistane-li loď na téže cestě v několika přístavech, všeobecné potunní zapraví se toliko v konečném přístavě obnosem podle I, ve skladních přístavech však toliko polovičkou tohoto obnosu.			
	V. Koná-li loď podle jízdného řádu napřed uveřejněného periodické plavby, zapraví všeobecné potunné toliko polovičkou obnosu podle I, vztažmo IV připadajícího, při čemž však cesta tam a zpět nepokládá se za jedinou cestu.			
	VI. Jestliže loď nepředsevezme žádných obchodních úkonů, ani cestujících nenaloď nebo nevylodí, zapraví všeobecné potunné toliko čtvrtinou výměry pod I ustanovené, pokud loď připuštěna nebo vyřízena byla c. a k. konsulátem, který jest ve přístavě.			
	VII. Přistane-li loď v některém přístavu toliko následkem moci vyšší nebo toliko proto, aby potraviny neb uhelné zásoby byly doplněny, není zavázána zapraviti všeobecného potunného, když po skončení této příčiny ihned opět opustí přístav.			

Položka	Označení poplatku a úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
2	Když po vyřízení lodi předsevzíti jest opětně některý úřední úkon k vyřízení konsulskému náležející	2	25	
3	Za substituci velitele lodi:			
	a) u lodí malé plavby pobřežní	2	25	
	b) u lodí veliké plavby pobřežní	4	50	
	c) u lodí daleké plavby	9	50	
4	Za každý zápis do seznamu mužstva:			
	Za každou osobu, ku které se při tom přihlédá .	.	24	
5	Za vyhotovení nového seznamu mužstva, pevný poplatek	2	25	
	a za každou osobu, ku které se při tom přihlédá	.	24	
6	Za každou poznámku v rejstříkovém listě:			
	a) u lodí malé plavby pobřežní	2	25	
	b) za lodi veliké plavby pobřežní	4	50	
	c) za lodi daleké plavby	9	50	
7	Za vyhotovení zatímného pasu:			
	a) u lodí malé plavby pobřežní	4	50	
	b) u lodí veliké plavby pobřežní	12	.	
	c) u lodí daleké plavby	24	.	
8	Za prodloužení doby platnosti zatímného pasu:			
	a) u lodí malé plavby pobřežní	2	25	
	b) u lodí veliké plavby pobřežní	4	50	
	c) u lodí daleké plavby	9	50	
9	Za ohlášení lodnického osvědčení:			
	a) u lodí malé plavby pobřežní	2	25	
	b) u lodí veliké plavby pobřežní	4	50	
	c) u lodí daleké plavby	9	50	
10	Za sepis lodnického osvědčení:			
	a) u lodí malé plavby pobřežní	4	50	
	b) u lodí veliké plavby pobřežní	9	50	
	c) u lodí daleké plavby	19	.	

Oddíl II.

Poplatky za konsulské úkony, které nenáležejí k I. oddílu sazby.

Položka	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	A. Všeobecné poplatkové sazby, které se vztahují ke všem druhům právních záležitostí.			Poznámka ku položce 1, 28 a 40.
1	Za registrování a vyřízení každého podání ve právních věcech, pro které není ustanovena zvláštní sazba, budiž, když se podává, zapraveno:			Arch počítá se pokaždé po čtyrech do poloviček psaných stránkách, stránka po 24 řádkách, řádka nejvýše po 10 slabikách. Arch posledně započatý pokládá se pokaždé za úplně popsaný.
	a) za první arch	7	50	Týž poplatek budiž zapraven také za spisy tohoto druhu, byly-li v úřadě samém protokolárně sepsány.
	za každý další arch	3	75	
	b) za každou přílohu v prvopise neb opise	1	.	Přílohy, za které konsulský poplatek již byl vybrán nebo za které kolkový poplatek již byl zapraven, jsou kolku prosty.
2	Za odbývání každého soudního roku i s vyřízením (v jednání ve věcech sporných, vyhlášení posledních pořízení, shromáždění věřitelů a dědiců, svědků, výslechy atd.):			Podání, jakož i přílohy, které byly podány ve dvou nebo několika sepisech, jsou toliko za první exemplář podrobeny povinnosti poplatkové.
	za první arch protokolu	7	50	
	za každý další arch protokolu	3	75	
3	Za výkon soudních úkonů mimo úřad (vykonání soudní závěrky, sejmutí pečeti, sepsání úmrtní atd.), pokud nemají platnosti zvláštní sazby i s protokolem a vyřízením za každý den úředního jednání	14	50	K položce 3, 4, 5, 6. Co se týče vedlejších poplatků a diét viz III. oddíl *A* a *B*. Ku položce 3, 4, 5. Doba úředního úkonu vyměřuje se za den nejvýše na šest hodin. Započatá sedmá, vztažmo třináctá hodina pokládá se za půl dne.

Položka	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
4	Za sepis inventáře i s odhadem neb s udáním hodnoty, za každý odhad jedním nebo několika znalci vykonaný, nebo za věcný neb znalecký nález týmže způsobem předsevzatý, pak za vyšetření a zjištění námořských a říčních škod (včetně protokolu a vyřízení):			K položce 4. Při sepisu inventáře nebo věcného nálezu bez odhadu nebo bez udání hodnoty budiž zapraven toliko pevný poplatek.
	a) pevný poplatek za každý den úředního jednání	9	50	
	b) z úhrnné hodnoty seznamenaných a odhadnutých předmětů	¼ procenta		
5	Za výkon veřejných dražeb (i s protokolem a vyřízením):			
	a) pevný poplatek za každý den úředního jednání	9	50	
	b) z obnosu dražbou strženého	1 procento		
6	Za všechny rozsudky i se všemi vyhotoveními, od konsulských soudů s přísedícími (komisemi) nebo bez nich vynesené, vztažmo potvrzené (homologované):			
	I. Při cenitelných věcech sporných: když přisouzená sporná věc bez příslušenstva hodnotu:			
	a) 700 K nepřevyšuje, pevný poplatek . .	4	50	
	b) 2400 K nepřevyšuje, pevný poplatek . .	14	50	
	c) 2400 K převyšuje, pevný poplatek . . .	29	.	
	d) kromě toho ve všech třech případech procentový poplatek z přisouzeného obnosu nebo z hodnoty přisouzené věci	½ procenta		
	II. Ve všech případech, ve kterých sporná věc není cenitelna, pevný poplatek	24	.	
7	Za protokolární sepis soudního narovnání nebo smlouvy o rozhodčím i s vyřízením,			
	a) nepřevyšuje-li sporná věc 1200 K nebo není-li cenitelná:			
	za první arch	7	50	
	za každý další arch	3	75	
	b) převyšuje-li sporná věc 1200 K:			
	za první arch	15	.	
	za každý další arch	7	50	

Položka	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
8	Za registrování a vyřízení opovědí odvolacích a dovolacích se stížnostmi nebo bez nich,			Ku položce 8. Rekursy proti výměrům konsulských soudů, jakož i odvolací a dovolací opovědi náležejí pod položku 1.
	a) nepřevyšuje-li sporná věc 2400 K nebo není-li cenitelná:			
	za první arch	14	50	
	za každý další arch	7	25	
	b) převyšuje-li sporná věc 2400 K:			
	za první arch	29	.	
	za každý další arch	14	50	
9	Při úředním uschování deposita:			Poznámka ku položce 9.
	a) za úkon převzetí i se stvrzenkou	4	50	1. Za interimální deposita, jakož i za deposita, která byla převzata toliko za příčinou trestního řízení, poplatek se nevybírá; poplatek pod *b)* za vydání trestních deposit vybírá se však tehdy, když takové uschování později přejde v civilně soudní uschování. Slovem „interimální deposita“ rozumějí se: Mzdy a svršky dělníků, řemeslníků, lodníků a čeledi, složené náklady v případě jejich uvěznění nebo onemocnění, jakož i všechny podíly z námořských škod při námořských nehodách lodníkům připadlé, peníze zálohou složené k uhrazení konsulských poplatků, kauce některou spornou stranou složená za příčinou úhrady soudních nákladů (kauce žalobní), kauce konsulských zástupců právních, dluhy konsulskými úřady vydobyté a pod.
	b) za vykonané uschování, jakož i za úřední úkony s vydáním spojené:			
	aa) peněz, všelikých cenných papírů, které majiteli svědčí nebo rubopisem mohou býti převedeny; všech papírů, které jsou předmětem bankovní koupi a bankovního prodeje, pak jiných cenných věcí	2 procenta hodnoty		
	bb) jiných právních listin a spisů, za každý arch	2	25	2. Vydá-li se některý předmět poplatku podle odstavce *b, aa)* podrobený s tou podmínkou, aby uložen byl jiný předmět téže výměře poplatkové podrobený, budiž při tomto podmíněném vydání poplatek zapraven toliko potud, pokud hodnota vydaného předmětu převyšuje hodnotu předmětu ukládaného.

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	B. Zvláštní poplatky v právních záležitostech.			
10	Za projednání pozůstalosti buďte zapraveny při odevzdání tyto poplatky kromě těch, které jest platiti podle položky 2, 3, 4, 5:			Poznámka ku položce 10.
	a) když převod stane se z rodičů na manželské nebo nemanželské děti a jejich potomky nebo naopak, pak na zvolence, na manžela v čase úmrtí zůstavitele od něho soudně nerozvedeného nebo soudně nerozloučeného, pak z rodičů na manžele jejich manželských nebo nemanželských potomků nebo na jejich nevlastní děti a jejich potomky:			1. „Hodnotou" rozuměti jest úhrnnou hodnotu pozůstalosti v cizině po srážce dluhů při projednávání pozůstalosti shledaných.
	1. pevný poplatek	9	50	2. V těch zemích, ve kterých konsulské úřady nevykonávají soudní právomoci, pevné a procentové poplatky v této sazební položce ustanovené se nevybírají, bez újmy poplatkové povinnosti, která nastupuje podle zákonů domoviny. Ostatní poplatky v této sazbě ustanovené buďte zapraveny také za taková úřední jednání, která konsulát ve případech, v nichž projednávání pozůstalosti přísluší některému tuzemskému soudu, předsebere na základě pozůstalostní nebo konsulské úmluvy nebo z některého jiného důvodu.
	2. z hodnoty	1	procento	
	b) stane-li se převod na jiné manželské nebo nemanželské příbuzné až včetně do čtvrtého stupně:			
	1. pevný poplatek	9	50	
	2. z hodnoty	2	procenta	
	c) v jiném nežli v obojím tuto uvedeném případě:			
	1. pevný poplatek	9	50	
	2. z hodnoty	4	procenta	
11	Za prohlášení za zletilého	24	.	
12	Za uvalení opatrovnictva	12	.	
13	Za prozkum a vyřízení poručenského neb opatrovnického účtu:			Ku položce 13. Předložené účetní doklady jsou prosty kolku.
	za první arch	7	50	Ku položce 12, 14, 15, 16. Děje-li se prohlášení v několika řečech, čítá se každá řeč jednotlivě při výpočtu poplatků.
	za každý další arch	3	75	Náklady na vytištění a na vyhlášku (inserát v novinách) povinna jest zapraviti strana.
14	Za protokolování, pak za zápis každé změny, každého doplňku nebo výmazu v obchodním rejstříku (podání, výměry a vyhlášení v to čítajíc):			
	I. *a)* akciové společnosti nebo některé její filiálky	120	.	
	b) prokury akciové společnosti nebo některé její filiálky	60	.	
	II. každé jiné obchodní firmy	24	.	
15	Za amortisační žádosti s vyřízením	14	50	
16	Za každé úřední vyhlášení (edikt) k žádosti strany, pokud nic jiného v této sazbě není ustanoveno	14	50	

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
17	Za potvrzení (homologování) rozvrhu námořské škody, čítajíc v to všechna doručení:			Ku položce 17. Viz III. oddělení *A*.
	a) pevný poplatek	9	50	
	b) z úhrnu kvot námořského náhradného . .	1/2 procenta		
	C. Poplatky za výkony notářské.			
18	Za sepsání posledního pořízení (závěti nebo dovětku)	14	50	
19	Za sepsání smluv:			
	1. pevný poplatek	14	50	
	2. kromě toho z hodnoty smluvního předmětu	1/4 procenta		
20	Za sepsání plné moci, a to:			
	a) všeobecné plné moci	14	50	
	b) zvláštní plné moci	7	25	
21	Za sepsání listin a spisů zvláště neuvedených k žádosti stran, není-li v této sazbě něco jiného ustanoveno,			
	z prvního archu	7	50	
	z každého dalšího archu	3	75	
22	Za sepsání protestu směnečného nebo protestu jiných obchodních papírů, které znějí na určitou sumu, i s vyhotovením			
	a) při obnosu až do 500 K	4	50	
	b) při obnosu přes 500 K až do 2400 K . .	9	50	
	c) při obnosu přes 2400 K	14	50	
23	Za zápis listiny samou stranou zdělané celým jejím obsahem do listinné knihy za každý půl archu	2	25	
24	Za ověření podpisů soukromé osoby (podání a protokol v to čítajíc)	7	25	Ku položce 24. Za každý další nežli první podpis budiž zapravena polovice poplatku.
25	Za ověření úředních podpisů k žádosti stran (podání a protokol v to čítajíc)	4	50	Ku položce 24 a 25. Od těch cizích příslušníků státních, jejichž konsulské úřady vybírají od rakouských neb uherských státních příslušníků a rakousko-uherských chráněnců za pověření vyšší poplatek nežli v položkách 24 a 25 stanovený, budiž taxa za ověření vyměřena příslušným vyšším obnosem, kde by o tom nebylo po ruce dat, budiž vybrána taxa této sazby.

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
26	Za ověření správnosti:			Ku položce 26 a 27. Konsulské úřady nejsou zavázány ověřovati správnost překladu a zdělávati překlady, nemají-li po ruce příslušných tlumočníků a není-li správce úřadu mocen řeči, o kterou jde.
	I. opisů,			
	a) v některé evropské řeči za arch	2	25	
	b) v některé mimoevropské řeči za arch . .	4	50	
	II. překladů,			
	a) v některé evropské řeči za arch překladu .	4	50	
	b) v některé mimoevropské řeči za stránku originálu	4	50	
	c) z některé mimoevropské řeči za stránku překladu	2	25	
27	Za zdělání překladů s ověřením:			Ku položce 27. Za zdělání překladu z čínské nebo japonské řeči budiž za každý slovní znak zapraven poplatek 9 haléřů a za zdělání překladu do čínské nebo japonské řeči za každý slovní znak poplatek 14 haléřů.
	a) z některé evropské řeči za stránku překladu	2	25	
	b) z některé mimoevropské řeči za stránku překladu	4	50	
	c) z některé evropské řeči do mimoevropské řeči za stránku originálu	19	.	
	D. Poplatky v rozličných správních záležitostech.			
28	Za registrování a vyřízení každého podání ve věcech stran, pro které není ustanovena zvláštní sazba, budiž při podávání zapraveno:			Ku položce 28. Viz poznámku u položky 1.
	a) za první arch	4	50	
	za každý další arch	2	25	
	b) za každou přílohu v originále neb opise .	1	.	
29	Za udělené konsulským úřadem povolení k sňatku (poplatek za podání v to čítajíc)	9	50	
30	Za vyhotovení vysvědčení o žití	4	50	
	Vysvědčení o žití, aby mohly býti vybrány výslužné, vdovské služné, nejvyšší dary z milosti, příspěvky na vychování až do 700 K ročně	poplatku prosta		
	za 700 K až 1500 K ročně z vybrané dávky	1/2 procenta		
	přes 1500 K ročně z vybrané dávky	1 procento		
31	Za vyhotovení pasu pro mrtvolu úřadem konsulským (poplatek za podání v to čítajíc) . . .	48	.	

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
32	Za vyhotovení certifikátu o původu (poplatek za podání v to čítajíc) z obnosu faktury o zaslaném zboží	1/2 procenta		Ku položce 32. Za vyhotovení nebo vydování certifikátův o původu a jiných listin původ zboží dosvědčujících tento poplatek v těch státech, ve kterých se to na základě smluv bez poplatku státi má, nebudiž vybírán, pokud tyto smlouvy platí. Totéž platí o těch státech, které na základě výhod největších mohou činiti nárok na osvobození od poplatku.
	avšak nikoli méně nežli 50 h a ne více než .	24	.	
33	Za vyhotovení certifikátu zdravotního pro zásilky zboží (podání v to čítajíc)	7	50	
34	Za certifikáty jiného druhu k žádosti strany (podání v to čítajíc)	4	50	
35	Za zápis po živnostensku provozovaného obchodu některého dohodce zboží a směnečného, dohodce lodního a lodivoda do příslušného konsulského seznamu (podání, výměry a vyhlášení v to čítajíc)	24	.	Ku položce 35. V těch zemích, ve kterých konsulské úřady nevykonávají soudní právomoci, tento zápis nemá místa. Vykoná-li se vyhlášení v několika řečech, čítá se každá řeč jednotlivě při výpočtu poplatku. Náklady na vytištění a vyhlášení (inserát v novinách) povinna jest zapraviti strana.
36	Za vydobytí pohledávek s doručením vydobytého obnosu, z toho obnosu	1/2 procenta		
37	Za doručení peněz, které konsulských úřadů dojdou, aby doručeny byly stranám, z doručovaného obnosu	1/4 procenta		Ku položce 37. Prosté doručení peněz, které dojdou konsulských úřadů, aby dodány byly příslušníkům rakouských neb uherských lodníků, jest prosto poplatku, nepřevyšují-li tyto obnosy 250 K.
38	Za prosté předvolání od strany za to žádající . .	1		
39	Za vyhotovení prostých opisů v kanceláři za půl archu	1	.	
	E. Poplatky za zastupování rakouských neb uherských státních příslušníků, jakož i rakousko-uherských chráněnců před cizími úřady ve věcech stran.			
40	Za každé první podání, kterým žádá se za zastoupení konsulským úřadem, za první arch .	4	50	Ku položce 40. Viz poznámku u položky 1.
	za každý další arch	2	25	
	Za každé další podání v stejné záležitosti			
	za první arch	2	.	
	za každý další arch	1	.	
41	Při zprostředkování úředních výnosů místních úřadů a cizích konsulátů rakouským neb uherským státním příslušníkům, jakož i rakousko-uherským chráněncům, za úkon doručení . .	1	.	Ku položce 41. Je-li s doručením spojeno písemné vyhotovení konsulátní, budiž zapraven dvojnásobný poplatek. Doručení předvolacích listů cizích úřadů vykoná se bez poplatku.

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	F. Poplatky za úřední úkony v příčině policie listů průvodních, jakož i v příčině evidence rakouských neb uherských státních příslušníků a rakousko-uherských chráněnců.			
42	Za vyhotovení, obnovení nebo prodloužení cestovního pasu svědčícího jedné nebo několika osobám jedné a téže rodiny:			Ku položce 42. Cestovním pasům pokládají se na roveň cestovní knížky, pracovní knížky, čelední knížky, námořské služební knížky, jakož i služební knížky pro plavce vnitrozemské, pokud jsou vydány s právem k cestám do ciziny.
	a) pro majetné	4	50	
	b) pro méně majetné	.	50	
43	Za vyhotovení průchodního lístku (pass-avanti) svědčícího jedné nebo několika osobám jedné a téže rodiny, pak za vyhotovení zatímného cestovního nebo legitimačního certifikátu:			Ku položce 42, 43, 44, 45, 48, 49. „Méně majetnými" slouží rozuměti: nádeníky, živnostenský pomocný personál a jinaké dělníky, čeledˇ a námořníky. Chráněnci jsou povinni zapraviti poplatky pod položkou 42 až včetně 49 uvedené dvojnásobnou výměrou obyčejného obnosu.
	a) pro majetné	4	50	
	b) pro méně majetné	.	50	
44	Za vidování cestovního pasu a pod.:			Ku položce 44. Za vidování cestovního pasu, připojí-li se při panujících epidemiích doložka zdravotní, budiž poplatek za visum zapraven obnosem dvojnásobným. Od těch cizích státních příslušníků, jejichž konsulské úřady za vidování cestovních pasů rakouských neb uherských státních příslušníků, jakož i rakousko-uherských chráněnců vybírají vyšší poplatek nežli v položce 44 *a)* stanovený, budiž taxa za vidování pasu vybírána tímto obnosem vyšším; kde by o tom nebylo dáti po ruce, budiž zapravena taxa přítomné sazby.
	a) pro majetné	2	25	
	b) pro méně majetné	.	50	
45	Za změnu, opravu nebo doplnění některého ještě platného cestovního pasu, od majetných . .	2	25	Ku položce 45. O méně majetných viz položku 50, II, odstavec 7.
46	Za zápis do matriky	4	50	
47	Za změnu, opravu nebo doplnění matriky . . .	2	25	
48	Za vyhotovení výročního matričního listu rakouským neb uherským státním příslušníkům, kteří jsou usedlí v okresu konsulátu soudní právomocí nadaného:			Ku položce 48 a 49. V místech, kde jest organisovaná obec konsulská, členové obce konsulské mají kromě toho zapravovati obecní dávky stanovami určené. V těch zemích, ve kterých matriční listy a pobytné lístky
	a) z kategorie velkokupců, bankéřů, velkostatkářů, kapitalistů a velkoprůmyslníků .	48	.	

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	b) jiným majetným	14	50	se nevydávají, nebudiž ničeho měněno v dosavadním zvyku a příslušný poplatek se nevybírá.
	c) méně majetným	4	50	
49	Za vyhotovení a obnovení pobytného lístku v konsulských okresech pod položkou 48 rakouským neb uherským státním příslušníkům:			
	a) z kategorie velkokupců, bankéřů, velkostatkářů, kapitalistů a velkoprůmyslníků .	12	.	
	b) z jiných majetných tříd	3	.	
	c) z méně majetných tříd	1	25	
	G. Slevy poplatkové a osvobození poplatková.			
	I. Slevy poplatkové.			
50	Ministerium věcí zahraničných k návrhu konsulských úřadů může zmocniti tyto úřady ke slevě poplatků v II. oddíle sazby obsažených pro určité kategorie úředních jednání na určitou dobu.			
	Poplatky smějí v tomto případě konsulskými úřady sníženy býti podle poměrů stran poplatných na polovici a podle okolností i na čtvrtinu obnosu.			
	II. Případy, kdy má místo osvobození poplatkové.			
	a) Podle povahy úředního jednání:			
	1. Všechna úřední jednání, která ministeriemi společnými nebo ministeriemi té neb oné polovice říšské ve veřejné službě jsou způsobena, nebo týkají se státního erára.			
	2. Úřední jednání předsevzatá konsulskými úřady k dožádání tuzemských úřadů.			K odstavci 2. Věcné výdaje, které by provedením takových rekvisic konsulským úřadům vznikly, budte jim dožadujícím úřadem nahrazeny.
	3. První vyhotovení rozhodnutí a jiných výnosů konsulského úřadu, je-li toto vyhotovení ustanoveno, aby nahradilo prvopis u úřadu ponechaný, za který již podle sazby konsulský poplatek byl zapraven.			

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	4. Oznámka úmrtí, jmenování a potvrzení poručníků a opatrovníků ad actum, protokol o jejich zřízení, jakož i o vzetí poručníků a opatrovníků ve slib.			
	5. Všechna úřední jednání, která náležejí ku konsulské trestní moci, vykonávání policie a ochrana a zastupování rakouských neb uherských státních příslušníků, jakož i rakousko-uherských chráněnců proti opatřením, která se příčí úmluvám.			
	6. Žádosti o udělení a prodloužení, jakož i za obnovení cestovních pasů, když konsulské úřady nezdělaly, vztažmo protokolárně nesepsaly těchto žádostí, pak vyhotovení pohraničných certifikátů.			
	7. Provedení změny, opravy nebo doplňku v platných ještě cestovních pasech méně majetných rakouských neb uherských státních příslušníků nebo rakousko-uherských chráněnců.			
	8. Projednání a odevzdání pozůstalosti, když vykázaný stav aktiv nepřevyšuje 500 K			
	9. Žádosti za zprávy o obchodních poměrech, zejména o úvěrnosti cizích firem a o úpadcích; pak žádosti za oznámení právních zástupců, jednatelů, zástupců a pod. i s vyřízením.			K odstavci 9. Hotové výdaje, které konsulským úřadům vzniknou opatřením si takových zpráv, jest povinna strana jemu nahraditi.
	b) podle osobních poměrů poplatných osob:			
	1. Všechna úřední jednání pro příslušníky vojska nebo válečného loďstva neb obojí obrany zemské nebo domobrany, avšak toliko ve služebních záležitostech.			

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	2. Když od zcela nemajetných osob zapraven býti má poplatek za úřední jednání podle své povahy poplatné, tedy tyto osoby budou v každém případě zvláště na svou žádost přednostou úředním osvobozeny od zapravení poplatků. Úřední přednosta má o tom vyhotoviti usnesení s důvody a ke spisům přiložiti. Téhož osvobození požívají osoby, jimž od některého rakouského neb uherského soudu propůjčeno bylo právo chudých pro určitou právní věc.			

Oddíl III.

Vedlejší poplatky a diéty konsulských zřízenců ve věcech stran.

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	A. Vedlejší poplatky.			
1	Přivzatým od konsulského úřadu soudním přísedícím a komisním soudcům, znalcům a odborníkům, odhadcům, prodavačům, účetním revisorům, záchranníkům, regulatorům a pod. buďte kromě zvláštního snad cestovného, vztažmo jízdného přiřčeny přiměřené odměny peněžité.			
	O tom budiž přednostou řídícího nebo samostatného konsulského úřadu, pokud možná s přibranými alespoň dvěma znaleckými notably kolonie, vypracována zvláštní sazba podle místních poměrů a v konsulské budově vyvěšena.			
	Pro podřízené úřady sazba tato bude ustanovena od řídícího konsulského úřadu týmže způsobem.			
	Za mimořádné případy, které by v takové sazbě nebyly předvídány, buďte vedlejší poplatky konsulským úřadem v každé případnosti zvláště vyměřeny.			
	B. Diéty konsulských zřízenců ve věcech stran.			
2	Při služebních cestách ve věcech stran:			Ku položce 2 a 3. Gerentovi přísluší denní plat podle kategorie toho místa, které zastává.
	a) Náhrada učiněných nákladů cestovních k poměrům přiměřených;			Za epidemií úředně zjištěných smějí denní platy čítany býti dvojnásobnou výměrou obyčejného obnosu.
	b) zvláštní denní platy po dobu nepřítomnosti, které bylo třeba, a to:			
	1. generálním konsulům za den	24	.	
	2. konsulům za den	20	.	Jestliže přednosta úřadu při vysílkách ve věcech stran myslí, že je toho třeba, aby více úředníků nežli jeden bylo delegováno, vztažmo aby v zájmu samé strany nebo pro
	3. místokonsulům za den	14	50	
	4. konsulským jednatelům, konsulským elevům a kancelářským tajemníkům za den	12		

(Böhmisch.)

Položky	Označení úředního poplatného jednání	Poplatek K	Poplatek h	Vysvětlivky
	5. konsulským úředníkům nižší kategorie a diurnistům za den	9	50	bezpečnost jeden nebo více sluhů bylo přidáno, má učiniti o tom odůvodněné usnesení a je ke spisům přiložiti.
	6. úředním sluhům nebo kavassům za den	4	50	
3	Za úřední jednání v I. oddíle, jakož i v sazebních položkách 3, 4 a 5 oddílu II uvedená, která se předseberou úředními delegáty mimo úřední místnosti, avšak v obvodu sídla konsulského úřadu, náleží jim kromě náhrady jízdného polovice denního platu pod položkou 2 ustanoveného.			Poznámka. Denní platy nemohou býti požadovány, jde-li o případ v sazební položce 50, II *a)*, č. 8, oddíle II, uvedený.
4	Při assistenci rakouským neb uherským příslušníkům státním a rakousko-uherským chráněncům před cizími úřady místními, kde konsulský úřad sídlí, a koná-li se assistence k žádosti strany nebo je-li jí podle smluv nebo místních zvyků třeba, buďte, kde vzdálenost a místní zvyk toho vyžadují, od stran nahrazeny výdaje na dopravu (na vůz, barky, jízdná zvířata atd.). Nemajetné strany mají náhradu za tyto výdaje dodatečně toliko tenkráte dáti, byl-li jim sporný obnos peněžitý přisouzen příslušným cizím úřadem.			

Poznámka ke II. a III. oddílu.

Konsulské úřady v Západní, Jižní a Východní Africe, v Arabii, v Persku, v celé Přední a Zadní Indii, v zadním Indickém souostroví, ve Východní Asii, ve všech australských osadách, Oceanii, Severní, Střední a Jižní Americe i v Západní Indii mají za úřední jednání pod II. oddíl sazby náležející, pokud v sazbě samé nejsou obsažena zvláštní poplatková ustanovení o některých řečených zemích (zdělávání překladů z čínské a japonské řeči, jakož i překlady do těchto řečí), vybírati ku pevným poplatkům sazebním 50procentovou přirážku. Konsulští úředníci a konsulští zřízenci v zemích v první větě uvedených jsou oprávnění, počítati při služebních cestách ve věcech stran denní plat s 50procentovou přirážkou k sazební výměře.

Naproti tomu procentové poplatky jsou osvobozeny od této přirážky.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIV. — Vydána a rozeslána dne 25. února 1902.

Obsah: Čís. 41. Zákon, jímž se prodlužuje na rok 1902 platnost ustanovených braneckých kontingentů a povoluje se, aby byly vybrány.

41.

Zákon, daný dne 22. února 1902,

jímž se prodlužuje na rok 1902 platnost ustanovených braneckých kontingentů a povoluje se, aby byly vybrány.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

V § 14 branného zákona ze dne 11. dubna 1889, Z. Ř. č. 41, vztažmo v zákoně ze dne 28. prosince 1892, Z. Ř. č. 239, ustanovené roční branecké kontingenty, jichž je třeba k zachování vojska, válečného loďstva a zeměbrany, prodlužují se na rok 1902.

Článek II.

Povoluje se, aby se řečeného tuto roku z mužů ke zbrani způsobilých ze životních tříd zákonem povolaných vybraly kontingenty branců v článku I dotčené, a to

59.211 mužů pro vojsko a válečné loďstvo,

10.000 mužů pro zeměbranu, kromě branců, jež Tyrolsko a Vorarlbersko k zeměbraně zákonně jsou povinny dostaviti, a

náhradní záloha.

Článek III.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím a Mému ministrovi zemské obrany jest uloženo, aby smluviv se s Mým říšským ministrem vojenství, uvedl tento zákon ve skutek.

Ve Vídni, dne 22. února 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1902 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském. slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1902** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákoník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888 . . . . . 40 K
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 24 „	„ 1889 „ „ 1898 . . . . . 60 „
„ 1869 „ „ 1878 . . . . . 32 „	

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899 . . . . . 60 K.
„ 1880 „ „ 1889 . . . . . 40 „	

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1867 za . . . . . 4 K — h	ročník 1885 za . . . . . 3 K 60 h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1889 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XV. — Vydána a rozeslána dne 26. února 1902.

Obsah: (Čís. 42—44.) 42. Vyhláška, že doplněna a částečně změněna byla Nejvyšší koncessní listina ze dne 2. února 1894 pro místní dráhu z Tridentu přes Borgo k říšským hranicím u Tezze (pro dráhu Valsuganskou), poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tuto dráhu. — 43. Vyhláška o seznamu železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890. — 44. Vyhláška, že zřízen byl berní a soudní schovací úřad v Liesingu v Dol. Rakousích.

42.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 15. února 1902,

že doplněna a částečně změněna byla Nejvyšší koncessní listina ze dne 6. února 1894, Z. Ř. č. 70, pro místní dráhu z Tridentu přes Borgo k říšským hranicím u Tezze (pro dráhu Valsuganskou), poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tuto dráhu.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto podle XVII. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, Nejvyšší koncessní listina ze dne 6. února 1894, Z. Ř. č. 70:

I. Kromě záruky podle § 3 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 6. února 1894, Z. Ř. č. 70, za prioritní půjčku jmenovitým obnosem 4,500.000 zl. (9,000.000 K) poskytnuté, dává stát společnosti další záruku ročního ryzího výtěžku nejvyšším obnosem 144.003 K, který rovná se částce, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování a na umořovací kvotu prioritní půjčky jmenovitým obnosem 3,340.000 K, která bude učiněna, aby uhrazen byl větší potřebný stavební kapitál, a rovněž splacena do uplynutí 75. roku koncesse, to jest až nejdéle do 5. února 1969.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se s tou obměnou vztahovati §§ 3 až včetně 7 dotčené Nejvyšší koncessní listiny, že ke jmění podniku ve čtvrtém odstavci § 6 této listiny uvedenému, ze kterého státní pohledávky ze zárukových záloh nebo z úroků mají býti zapraveny, náleží zejména také náhrada za zákup daná (§ 17) a že také správní příspěvky a vrácené snad daně a poplatky, jakož i kolkové poplatky z kuponů, které svým časem za novou prioritní půjčku budou placeny, smějí zařaděny býti do vozebního účtu jako výdaje.

III. Mění se druhý odstavec v § 11 dotčené Nejvyšší koncessní listiny a společnost se zmocňuje, aby učinila další půjčku prioritní jmenovitým obnosem 3,340.000 K za podmínek c. k. státní správou schválených.

IV. Zrušuje se § 17 uvedené již Nejvyšší koncessní listiny a na jeho místo nastoupí tato ustanovení:

§ 17.

Správa státní zůstavuje sobě právo, tuto dráhu kdykoli zakoupiti za těchto podmínek:

1. Náhrada, která za zákup má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo společnosti sám

ze svých peněz zaplatí společnostní prioritní půjčky a jinaké půjčky od společnosti se schválením státní správy učiněné, v obnosech, které by v čase zákupu ještě nebyly splaceny, a že vyplatí kromě toho sumu rovnající se akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, a to hotově nebo ve státních úpisech dlužních, od kterého platu však odečteny býti mají pohledávky, které by stát měl z nevrácených záloh zárukových i s úroky (§ 6). Dlužní úpisy státní počítány buďte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

2. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ náhradu v č. 1 vytčenou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se svolením státní správy uzavřených, zavazeného vlastnictví a požitků dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to i oboz dopravní, jakož i zásoby materiální a hotovost pokladničnou, vlečné dráhy a společnostní vedlejší závody, vlastnictvím společnosti snad jsoucí, též i zálohy vozební a jistinné, vztažmo fondy reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti železničnému podniku nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo pro zapravení pohledávek státních z poměru ručebního nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1) s uvedením platební lhůty a místa platebního.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Společnost jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by společnost tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení společnosti a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

6. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Společnost jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci s její strany bude třeba, státní správě vydati, požádá-li za to.

V. V prvním odstavci § 18 budiž místo k č. 5 dřívějších ustanovení v § 17 poukázáno k č. 2 tuto uvedeného § 17.

Wittek m. p.

43.

Vyhláška ministerstva železničného ze dne 17. února 1902

o seznamu železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892.

Seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892, vyhláškou ministerstva železničného ze dne 12. března 1901, Z. Ř. č. 29, vydaný, byl vzhledem k vykonaným od té doby až do konce ledna 1902 novým ohláškám železnic atd. tímto způsobem změněn, vztažmo doplněn:

Rakousko-Uhersko.

I. Království a země v říšské radě zastoupené.

(Spolu s Liechtensteinskem.)

A. Všechny trati provozované železničnými správami a společnostmi se sídlem v Rakousku nebo v Uhersku.

Pod č. 1 (c. k. rakouské státní dráhy) byla při drahách z mezinárodní úmluvy vyloučených pod *a)* slova „dalmatských státních drah“ nahrazena slovy: „následujících dalmatských tratí c. k. rakouských státních drah“.

Nově zapsány byly pod

I. Království a země v říšské radě zastoupené. (Spolu s Liechtensteinskem.):

C. Trati provozované bosensko-hercegovinskými drahami státními:

53. Gruž—zemské hranice u Uskoplje.
54. Zemské hranice u Glavsky—zemské hranice u Nagumance.
55. Zemské hranice u Igalo—Zelenika.

Pod č. III. byl nadpis „Území zavládnuté“ změněn v

III. Bosna-Hercegovina

a nově zapsány:

2. Bosensko-hercegovinské dráhy státní kromě důlní dráhy Podlugovi—Vareš, avšak včetně elektrické městské dráhy sarajevské.

Německo.

A. Dráhy a trati německými správami provozované.

II. Železnice soukromé ve své vlastní správě.

Vymazány byly dráhy:

30. Flensburg—Kappeln.
39. Hansdorfsko-Priebuská dráha vedlejší.
71. Nürtingen—Neuffen.

Nově byly zapsány dráhy:

A. II. 15. *d)* Wiesloch—Meckesheim, dráha vedlejší.

e) Wieslock město—Waldangelloch, dráha vedlejší.

17. *a)* Brunšvík—Schöning.
19. *a)* Brolthalská železnice.
33. *a)* Gera—Meuselwitz—Wuitz.
52. v závorce jako třetí trať: Hansdorfsko-Priebuská dráha.
79. *a)* Reinickendorf—Liebenwalde—Groß-Schönbeck.
94. *c)* Greussen—Ebeleben—Keula.

Dosavadní písmena *c*, *d* a *e* byla změněna v *d*, *e* a *f*.

98. *a)* Vedlejší dráhy ředitelstvem společnosti württemberských železnic provozované:
a) Amstetten—Laichingen.
b) Ebingen—Onstmettingen.
c) Nürtingen—Neuffen.
98. *b)* Vedlejší dráha Aalen—Ballmertshofen ředitelstvem württemberských místních drah provozovaná.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované neněmeckými železničnými správami.

Titul III. „Švýcarskými správami“ obdrží tento úvod:

„Trati provozované švýcarskými spolkovými drahami od švýcarsko-německých hranic:“

Italie.

A. Dráhy a trati italskými správami provozované.

Číslo 2 bude takto zníti:

2. Všechny trati provozované společností Adriatické sítě kromě tratí:
a) Bologna—S. Felice.
b) Foggia—Lucera.
c) Foggia—Manfredonia.
d) Brescia—Iseo.

Rusko.

Nově zapsány byly pod:

A. Dráhy a trati státem provozované.

17. *a)* Zakavkazské železnice.

Pod:

B. Dráhy a trati soukromými správami provozované.

26. *a)* Bělgorod—Šumy.

Švýcarsko.

Oddíl

A. Dráhy a trati švýcarskými správami provozované

obsahuje nyní tyto dráhy:

1. Švýcarské dráhy spolkové.
2. Gotthardská dráha.
3. Jursko-simplonská dráha. kromě lanové od ní provozované dráhy z Cossonejského nádraží do města Cossonay.
4. Spojené dráhy švýcarské.
5. Neuenburská dráha jurská kromě provozované od ní trati o rozchodu úzkém Neuenburg—Cortaillod—Boudry.
6. Emmenthalská dráha.
7. Dráha Langenthal—Huttwil.
8. Tössthalská dráha.
9. Švýcarská dráha Seethalská.
10. Švýcarská jihovýchodní dráha
11. Dráha Rorschach—Heiden.
12. Dráha Sihlthalská.
13. Dráha na jezeře Thunském.
14. Önsingen—Balsthal.
15. Bern—Neuenburg (přímá trať).
16. Železnice o rozchodu úzkém Yverdon—St. Croix.
17. Dráha Rhätická o rozchodu úzkém.

Oddělení

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované správami cizími

bude v druhém titulu „Správami německými“ takto zníti:

Trati od německo-švýcarských hranic, provozované velkovévodskými badenskými státními drahami:

20. U Gottmadingen až ke švýcarsko-německé hranici u Wilchingen.

21. U Stetten až k Basileji badenská dráha.

22. U Leopoldshöhe až k Basileji badenská dráha.

23. U Grenzachu až k Basileji badenská dráha.

24. Spojovací dráha mezi Basilejsko-badenskou drahou a Basilejsko-švýcarskou drahou spolkovou, spoluprovozovaná velkovévodskými badenskými státními drahami.

25. Trať od německo-švýcarské hranice u St. Ludwig až k Basilejsko-švýcarské dráze spolkové, provozovaná říšskými drahami v Elsassku-Lotrinsku.

Wittek m. p.

44.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 20. února 1902,

že zřízen byl berní a soudní schovací úřad v Liesingu v Dol. Rakousích.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 7. září 1901 zřizuje se v Liesingu v Dolních Rakousích pro obce okresního soudu stejného jména nařízením ministeria práv ze dne 21. listopadu 1901, Z. Ř. č. 187, zřízeného berní a soudní schovací úřad.

Jakmile tento úřad počne úřadovati, což asi stane se zároveň s počátkem úřadování okresního soudu a později bude vyhlášeno, obce

1. Atzgersdorf, Erlaa, Inzersdorf, Kalksburg, Liesing a Mauer soudního okresu Hietzingského,

2. Kaltenleutgeben, Perchtoldsdorf, Rodaun, Siebenhirten a Vösendorf soudního okresu Mödlingského

přiděleny budou bernímu okresu Liesingskému.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVI. – Vydána a rozeslána dne 1. března 1902.

Obsah: Čís. 45. Nařízení o průkazu způsobilosti k dosažení námořnického důstojenství v obchodním loďstvu.

45.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 1. března 1902

o průkazu způsobilosti k dosažení námořnického důstojenství v obchodním loďstvu.

Oddíl I.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Chce-li kdo dosáhnouti titulu uvedených důstojenství v obchodním loďstvu, musí svou způsobilost k nim prokázati, a to jako:

a) kadet;
b) velitel lodi malé plavby pobřežní;
c) velitel lodi veliké plavby pobřežní;
d) kormidelník (poručník);
e) velitel lodi plavby daleké (kapitán);
f) vrchní lodník.

§ 2.

Chce-li kdo dosáhnouti kadetství, musí s úspěchem vykonati závěrečnou zkoušku na některé nautické škole oprávněné vydávati státně platná vysvědčení.

§ 3.

Chce-li kdo dosáhnouti velitelství na lodi malé plavby pobřežní, je třeba:

a) aby mu bylo aspoň 20 let;
b) alespoň tříleté služby na námořských lodích;
c) aby s úspěchem vykonal zkoušku na velitele malé plavby pobřežní.

Velitel lodi malé plavby pobřežní má právo říditi plachetní lodi této kategorie.

§ 4.

Chce-li kdo dosáhnouti způsobilosti k velitelství lodi veliké plavby pobřežní, je třeba:

a) aby mu bylo aspoň 20 let;
b) aby aspoň po 36 měsíců sloužil při námořské plavbě. U námořníků, kteří na nautické škole, oprávněné vydávati vysvědčení státně platná, vykonali s úspěchem závěrečnou zkoušku a prokážou se dekretem způsobilosti kadetské, stačí, mají-li toliko 24měsíční službu při námořské plavbě;
c) aby s úspěchem vykonal zkoušku na velitele veliké plavby pobřežní.

Lodní velitel veliké plavby pobřežní má právo říditi plachetní lodi veliké i malé plavby pobřežní, avšak parníky těchto druhů toliko tenkráte, odbyl-li také s úspěchem zkoušku z lodního strojnictví.

§ 5.

Chce-li kdo dosáhnouti způsobilosti kormidelnické, je třeba:

a) aby mu bylo aspoň 19 let;
b) aby s úspěchem vykonal závěrečnou zkoušku na některé nautické škole, oprávněné vydávati vysvědčení státně platná, a aby předložil dekret o způsobilosti kadetské;
c) aspoň 18měsíční služby při námořské plavbě po vykonané zkoušce pod lit. *b)* dotčené;

d) aby s úspěchem vykonal zkoušku kormidelnickou. Kormidelníku přísluší zastupovati dočasně velitele lodi daleké plavby, a jakmile dokonal 20. rok věku, říditi lodi veliké a malé plavby pobřežní.

§ 6.

Chce-li kdo dosáhnouti způsobilosti k velitelství daleké plavby, je třeba:

a) aby mu bylo aspoň 22 léta;

b) aspoň 16měsíční služby při námořské plavbě jako kormidelník nebo jako velitel lodi veliké plavby pobřežní;

Příloha 1. *c)* aby podle předpisů o tom platných (příloha 1) řádně vedl zvláštní denník alespoň celkem po 12 měsíců služby jako kormidelník, nebo je-li velitelem lodi daleké plavby, aby prokázal, že alespoň celkem po 12 měsíců osobně a pravidelně vedl lodní denník a aby předložil výpočty pro zvláštní denník kormidelnický předepsané;

d) aby s úspěchem vykonal zkoušku na velitele lodi daleké plavby.

Aby velitelé veliké plavby pobřežní k této zkoušce byli připuštěni, musí vyhověti podmínce v § 5, lit. *b)*.

Velitel lodi daleké plavby má právo říditi námořské lodi kterékoli kategorie.

§ 7.

Chce-li kdo dosáhnouti způsobilosti k vrchnímu lodnictví, je třeba:

a) aspoň tříleté služby na námořských lodích;

b) aby s úspěchem vykonal zkoušku na vrchního lodníka.

§ 8.

Za službu v námořské plavbě počítá se toliko čas strávený za vlastní cesty ve službě na palubě nebo ve službě kormidelní. Cesta se počíná vyřízením lodi a končí jejím připuštěním k volnému obchodu v ustanoveném přístavě, vztažmo opuštěním lodi, stalo-li se tak dříve.

Trvání služby v námořské plavbě musí prokázáno býti „záznamem pro námořskou plavbu“ (příloha 2. loha 2) od námořníka vedeným a od lodního velitele potvrzeným.

Při službě na rakouských neb uherských lodích tento průkaz, jakmile se to může státi, musí býti předložen úřadu námořnickému a od něho srovnán s lodním denníkem a ověřen. Při službě na lodích jiné vlajky musí tento průkaz, nemůže-li býti předložen úřadu námořnickému, ověřen býti přístavním nebo konsulským úřadem příslušného státu.

§ 9.

Ze tříleté služby na námořských lodích, předepsané pro dosažení způsobilosti k velitelství lodi malé plavby pobřežní, musí býti dvě léta strávena na plachetních lodích; kromě toho kandidát má prokázati, že aspoň po šest měsíců sloužil na plachetních lodích malé plavby pobřežní.

§ 10.

Ze služby při mořské plavbě, která je předepsána pro dosažení způsobilosti k velitelství lodi veliké plavby pobřežní, musí aspoň jedna třetina strávena býti na plachetních lodích veliké plavby pobřežní nebo daleké plavby; ostatní část může strávena býti na parních veliké plavby pobřežní nebo daleké plavby. Dvě třetiny předepsané služby při mořské plavbě musí však připadati na takové cesty, které byly podniknuty mimo hranice malé plavby pobřežní, a kandidát musí vykázati aspoň jednu cestu, která saháza hranice veliké plavby pobřežní.

§ 11.

Ze služby, při mořské plavbě pro dosažení kormidelnictví předepsané, musí jedna třetina strávena býti na plachetních lodích a jedna třetina na parních lodích, a to na obojích lodích na cestách mimo hranice malé plavby pobřežní; třetí třetina může býti strávena na plachetních nebo parních lodích veliké plavby pobřežní nebo daleké plavby (též v hranicích malé plavby pobřežní). Kromě toho musí se kandidát aspoň jednou cestou přes oceán vykázati.

Stejná ustanovení platí také tenkráte, chce-li kdo dosáhnouti velitelství lodi daleké plavby; kromě toho musí kandidát prokázati, že jako kormidelník vykonal druhou cestu přes oceán.

§ 12.

Tříletá služba na mořských lodích pro vrchního lodníka předepsaná musí odbyta býti výlučně na lodích daleké plavby.

Námořníci, kteří alespoň dvě léta nesloužili na plachetních lodích, mohou dosíci toliko způsobilosti za vrchní lodníky pro parní lodi.

§ 13.

Třetina předepsaného služebního času musí od všech kandidátů strávena býti na rakouských neb uherských obchodních lodích, ostatní dvě třetiny mohou býti stráveny na c. a k. válečných lodích neb na obchodních lodích příslušné kategorie jiné vlajky.

Plachetním lodím kladou se na roveň smíšené (parní a plachetní) lodi c. a k. válečného loďstva.

Kolik ze služebního kormidelníka času na c. a k. válečných lodích stráveného započteno býti může za příčinou dosažení způsobilosti k velitelství lodi daleké plavby, určí v každé případnosti námořský úřad.

Služba vykonaná na rakouských neb uherských vládních plavidlech nebo yachtách majících více nežli 10 hrubých registrovaných tun prostoru, může započtena býti toliko do služebního času pro vrchního lodníka a pro velitele lodi malé plavby pobřežní předepsaného. Ve všech ostatních případech rozhodne námořský úřad, prohlédaje k zvláštním okolnostem, pokud taková služba může býti započtena.

§ 14.

Zvláštní způsobilosti v c. a k. válečném loďstvu dosažené platí za těchto podmínek:

a) dosažené důstojenství námořního kadeta druhé třídy nahrazuje průkaz dosažené způsobilosti kadetské;

b) s úspěchem vykonaná zkouška za námořského důstojníka nahrazuje průkaz způsobilosti za kormidelníka a velitele lodi velké plavby pobřežní;

c) dosažené důstojenství poručíka lodi řadové nahrazuje průkaz zkoušky na velitele lodi daleké plavby;

d) dosažené důstojenství loďního pomocníka nebo podkormidelníka nahrazuje průkaz zkoušky na vrchního lodníka;

e) při provádění těchto předpisů nečiní se rozdílu, zdali žadatel jest ještě ve svazu c. a k. válečného loďstva nebo zdali z něho již vystoupil.

§ 15.

Způsobilosti v cizině nabyté mohou v případech zvláštního zřetele hodných uznány býti, kromě způsobilosti jako kormidelník a velitel lodi kterékoli kategorie, když podmínky, za kterých byly propůjčeny, v každém směru srovnávají se s těmi podmínkami, které jsou tímto nařízením předepsány. O tom rozhoduje úřad námořský.

§ 16.

Rakouští námořníci nesmějí na rakouských lodích obchodních zapsáni býti v žádné vyšší vlastnosti nežli v té, o jejímž dosažení mohou se vykázati podle předpisů tohoto nařízení.

Toliko Rakušanům může býti propůjčena způsobilost k velitelství lodi malé nebo velké plavby pobřežní, ku kormidelnictví nebo k velitelství lodi daleké plavby.

Pokud trvati bude celní a obchodní spolek, uherští státní příslušníci pokládají se na roveň rakouským státním příslušníkům.

Oddíl II.

Předpisy zkušební.

§ 17.

Místo a čas zkoušek.

Zkoušky pod lit. *a)* k dosažení způsobilosti za vrchního lodníka a velitele malé plavby pobřežní konají se před zkušební komisí u každého c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu, zkoušky pod lit. *b)* pro dosažení způsobilosti k velitelství lodi veliké plavby pobřežní konají se u c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu v Terstě a Dubrovnice, zkouška pod lit. *c)* k dosažení způsobilosti kormidelnické a k velitelství lodi daleké plavby konají se v místech posléze uvedených.

Zkoušky počínají se některého dne v měsíci napřed ustanoveném, a to zkoušky pod lit. *a)* v měsíci lednu, březnu, květnu, září a listopadu; zkoušky pod lit. *b)* v Terstě v měsících březnu, červnu, září a prosinci, v Dubrovnice však v měsíci dubnu, červenci a říjnu; zkoušky pod lit. *c)* v Terstě v měsíci březnu, červnu, září a prosinci, v Dubrovnice však v měsíci dubnu; červenci a říjnu; zkoušky pod lit. *b)* a *c)* konají se v Dubrovnice toliko tenkráte, když ku příslušné zkušební lhůtě jsou přihlášeni alespoň čtyři kandidáti, repetenty v to čítajíc.

§ 18.

Zkušební komise.

Zkušební komise, jejichž členy c. k. námořský úřad jmenuje, jsou tomuto úřadu přímo podřízeny a mají samostatně vyřizovati všechny věci zkoušek se týkající podle přítomného předpisu a podle zevrubnějších ustanovení námořským úřadem snad vydaných.

Předseda komise pro zkoušku v § 17 pod lit. *a)* uvedenou jest přednosta toho kterého c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu nebo jeho zástupce, předseda komise pro zkoušky v § 17 pod lit. *b)* a *c)* uvedené jest přednosta nautického odboru c. k. námořského úřadu, nebo kdyby jej něco zašlo, zástupce v každém případě zvláště c. k. námořským úřadem jmenovaný.

Členy jsou:

a) při zkoušce v § 17 pod lit. *a)* uvedené:

úředník příslušného c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu, který je velitelem lodi daleké plavby nebo byl c. a k. námořským důstojníkem, a velitel lodi daleké plavby nebo veliké plavby pobřežní;

při zkoušce v § 17 pod lit. *b)* uvedené:

1. úředník příslušného c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu, který je velitelem lodi daleké plavby, nebo byl c. a k. námořským důstojníkem;

2. delegát příslušné obchodní a živnostenské komory, který býti musí velitelem lodi daleké plavby;

3. velitel lodi daleké plavby nebo veliké plavby pobřežní, který velel parníkům;

4. příslušný examinator toho kterého předmětu;

c) při zkouškách v § 17 pod lit. *c)* uvedených:

1. c. a k. poručík řadové lodi;

2. úředník c. k. námořského úřadu nebo příslušného c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu, po případě odborník c. k. námořským úřadem ustanovený;

3. delegát příslušné obchodní a živnostenské komory, který býti musí velitelem lodi daleké plavby;

4. velitel lodi daleké plavby, který velel parníkům;

5. příslušný examinator toho kterého předmětu; jako examinatoři mají úřadovati odborní učitelé c. k. nautických škol.

Zkušebním komisím bude přidán některý úředník za zapisovatele.

Kromě předsedy musí při ústních zkouškách stále býti přítomni alespoň dva členové komise.

Ředitelé c. k. nautických škol v Terstě a Dubrovníce mohou jako posluchači přítomni býti zkouškám na lodníka nebo velitele lodi daleké plavby.

§ 19

O připuštění ke zkouškám.

Kandidáti mohou nejdéle až do 1. každého zkušebního měsíce ústně nebo písemně u c. k. přístavního a námořsko-zdravotního kapitanátu zkušebního místa žádati, aby byli ke zkoušce připuštěni, a mají zároveň složiti zkušební taxu a kolek na vysvědčení. Kandidát má při tom prokázati, že splnil podmínky v I. oddíle tohoto nařízení předepsané a předložiti vysvědčení zachovalosti.

Příslušný c. k. přístavní a námořsko-zdravotní kapitanát prozkoumav výkazy, zpraví kandidáta, že jest připuštěn, a zašle až nejdéle do 8. dne každého zkušebního měsíce výkaz připuštěných kandidátů předsedovi zkušební komise. Zvláštní denníky lodníků budte zaslány nejdéle do 8. dne každého zkušebního měsíce členu komise, kterému jest svěřeno, aby je prohlédl.

Námořskému úřadu přísluší rozhodovati o připuštění kandidátů, kteří nemají předepsaných požadavků úplnou měrou.

§ 20.

Jak se při zkouškách postupuje.

I. Ustanovení všeobecná.

Předseda zkušební komise ustanovuje jednotlivé dni zkušebné a svolává komisi.

O výsledku, jak prohlídka zvláštních denníků dopadla, příslušný člen komise má nejdéle dva dni před počátkem zkoušky podati předsedovi písemnou zprávu.

Před počátkem zkoušky budte všichni kandidáti lékařsky ohledáni za přítomnosti předsedy a zapisovatele, jaký mají zrak a zdali mohou rozlišovati barvy.

Vyšetření, zdali kandidát rozeznává barvy, provede se podle Holmgrenovy methody. Kandidát má z předložených vlněných okázek podle řady sestaviti všechna zelená, červená a růžová pásma podle jejich různých odstínů, avšak nemusí pojmenovati jednotlivých barev. Neobstojí-li kandidát při této zkoušce, tedy v temné světnici provede se zkouška modelem svítilny k tomu ustanoveným nebo předepsanými postranními světly, zdali kandidát rozeznává barvy.

Nemůže-li kandidát červenou barvu od zelené rozeznati, nepřipustí se ke zkoušce a do jeho

námořní služební knížky zapíše se poznámka o tom a zpraví se přístavní úřad.

Výsledek zapíše se do zkušebního protokolu (příloha 3) slovy „dobře“ nebo „nedostatečně“.

Příloha 3.

Jestliže by kandidát shledán byl tak býti krátkozrakým, že má toliko polovici pravidelné bystrosti zraku, zaznamená se tato okolnost do protokolu. Tací kandidáti mohou zkoušku vykonati, avšak nevydá se jim dekret způsobilosti.

Pro rozsah úkolův a otázek jsou rozhodny příslušné programy zkušební. (Přílohy 4 až 8.)

Přílohy 4 až 8.

Zkušební programy mohou změněny býti společnou shodou námořských úřadů v Terstě a Rjece.

II. Postup při písemných zkouškách.

Písemné zkoušky mají pokaždé předcházeti ústní. Úlohy k písemným zkouškám sestaveny budou znova pro každou zkušební lhůtu příslušným examinatorem a v otevřených, postupnými čísly opatřených obálkách odevzdány předsedovi, a to po jedné pro každého kandidáta. Předseda schváliv úlohy, má obálky zapečetiti. V zkušební síni úlohy se slosují. Písemné vypracování vykonají zároveň všichni kandidáti za dozoru některého člena komise a zapisovatele. Kandidáti nesmějí přinésti žádných pomůcek do zkušební síně, tyto pomůcky dodá jim předseda. Přítomný člen komise dohlédá k tomu, aby kandidáti sami vypracovali sv úlohy a toliko s úředními pomůckami.

Upotřebil-li by některý kandidát nedovolených pomůcek nebo cizí pomoci, buďte jemu úlohy odebrány a poznámkou k tomu se vztahující opatřeny. Takový kandidát má potom zkušební síň opustiti a nebude v této lhůtě připuštěn ku pokračování zkoušky.

Při výpočtech budiž kandidátům dána doba čtyř, při pojednáních doba dvou hodin, po jejímž uplynutí buďte vypracování, jsouce na každém archu kandidátovým podpisem opatřena, také tenkráte odevzdána, i kdyby nebyla ukončena. Přítomný člen komise poznamená na konci každé úlohy čas, kdy ji převzal, a potvrdí to svým podpisem, potom odevzdají se úlohy příslušným examinatorům ku posouzení. Shledané chyby buďte označeny červeným inkoustem a podle nich buď učiněn návrh na klasifikaci. Při početních úlohách buďte mimo to chyby označeny postupnými čísly a jejich způsob uveden.

III. Postup při ústních zkouškách.

Ústní zkoušky konají se před shromážděnou komisí. Kandidáti buďte jednotlivě povoláni do zkušební síně. Examinator příslušného předmětu dává kandidátům otázky. Kromě examinatora toliko předseda může dávati kandidátům další otázky nebo požadovati podrobnější vysvětlení o daných otázkách. Při tom také písemná vypracování mohou býti podrobena rozhovoru. Zvláštní deníky a písemná vypracování buďte vyloženy, aby komise do nich mohla nahlédnouti.

Když zkouška kandidátova z předmětu byla skončena, komise za kandidátovy nepřítomnosti má odhlasovati o klasifikaci examinatorem navržené podle známek: výborně, dobře, dostatečně a nedostatečně. U předmětů, z kterých písemná zkouška také byla konána, budiž odhlasováno i o výsledku písemné zkoušky. Jsou-li hlasy sobě rovny, rozhoduje předseda.

IV. Úsudek o celkovém výsledku.

Z výsledkův ústní a písemné zkoušky určí se celkový výsledek kandidátem dosažený a zapíše se do zkušebního protokolu.

Celkový výsledek jest:

výborný, byl-li kandidát klassifikován toliko z jednoho předmětu dobře, z ostatních pak výborně;

dobrý, byl-li kandidát klassifikován toliko z jednoho předmětu dostatečně, z ostatních pak dobře;

dostatečný, dostál-li kandidát;

nedostatečný, neobstál-li kandidát, třeba toliko z jednoho předmětu.

Při nedostatečném úspěchu budiž ustanovena lhůta, před kterou kandidát nesmí opakovati zkoušku.

Byla-li zkouška přerušena, komise se zřetelem ku příslušným okolnostem rozhodne, zdali zkouška pokládána býti má za nepočatou nebo za částečně vykonanou.

O výsledku zkoušky budiž kandidátům vydáno vysvědčení (příloha 9). Při této příležitosti buďte kormidelníkům vráceny jejich zvláštní deníky.

Příloha 9.

V. O předkládání zkušebních protokolů.

Po skončených zkouškách buďte protokoly předsedou a zapisovatelem podepsané i s písemnými vypracováními předloženy námořskému úřadu.

§ 21.

Vydání dekretů způsobilosti.

Příloha 10. Námořský úřad vydává dekrety způsobilosti (příloha 10) a doručí je jmenovaným skrze námořnický úřad po zapravení nákladů na kolek a pergamen. Nově jmenovaní velitelé lodí buďte do přísahy vzati tímto námořnickým úřadem. Na rubu dekretu způsobilosti budiž potvrzena přísaha vykonaná.

Každá dosažená způsobilost budiž zaznamenána v námořní knížce služební a o vykonaném jmenování a zaznamenání budiž zpraven ten námořnický úřad, který vydal příslušnou námořní služební knížku.

Výsledek všech zkoušek budiž oznámen král. uher. úřadu námořskému. Jména kandidátů, kteří při zkoušce neobstáli, buďte oznámena ostatním příslušným komisím zkušebním a buďte uvedeny okolnosti vztahující se k opakování zkoušky.

§ 22.

Opakování zkoušek.

Kandidáti, kteří při zkoušce neobstáli, mohou se znova ke zkoušce z příslušných předmětů hlásiti ve lhůtě komisí ustanovené. Neobstojí-li ani po druhé při zkoušce, mohou připuštěni býti ke třetí zkoušce toliko tenkráte, neobstáli-li jen z jednoho předmětu.

§ 23.

Zkušebné.

Taxa za zkoušku:

na velitele lodi malé plavby pobřežní činí . .	10 K
„ „ „ veliké „ „ . . .	20 „
„ kormidelníka (poručíka)	30 „
„ velitele lodi daleké plavby (kapitána) . .	40 „
„ vrchního lodníka	10 „

Za opakování zkoušky budiž zapravena taxa výměrou o polovici větší.

Členové zkušební komise obdrží za každý zkušební den, kterého jsou přítomni, taxu 10 K, předseda takové komise 20 K a zapisovatel 2 K.

Za prohlédnutí zvláštního denníku, vztažmo písemného vypracování každého kandidáta člen komise, kterému je to svěřeno, obdrží taxu po 2 K.

Platy zkušební komisi budou poukázány námořským úřadem.

Zpět obdrží taxu kandidáti, kteří nevyhověli při vyšetřování schopnosti rozeznávati barvy nebo bystrosti zraku a proto nekonali příslušné zkoušky způsobilosti, jakož i ti, jejichž zkouška pokládá se za nepočatou. Kandidáti, kteří pokračují ve zkoušce dříve přerušené, nejsou povinni novou taxu platiti.

§ 24.

Ustanovení závěrečná.

Toto nařízení nabude platnosti za šest měsíců po dni vyhlašovacím.

Tím dnem, kterého toto nařízení nabude platnosti, pozbudou moci všechna nařízení a jiné předpisy o témž předmětu dosud vydané.

Po dobu dvou let ode dne, kterého toto nařízení bylo vydáno, námořský úřad jest zmocněn v případech zřetele hodných dovoliti, aby pro dosažení způsobilosti k velitelství lodi veliké plavby pobřežní (§ 4), ku kormidelnictví (§ 5) a k velitelství lodi daleké plavby (§ 6) bylo upuštěno od ustanovení I. oddílu tohoto nařízení a aby šetřeno bylo dosavadních ustanovení.

Call m. p.

Příloha 1.

Návod,

jak veden býti má zvláštní denník kormidelníkův (poručíkův).

1. Zvláštní denník musí veden býti aspoň úhrnem nejméně po dvanáct měsíců na lodi jako kormidelník strávených podobně jako lodní denník podle přiloženého vzorce, který jest dostati u námořnických úřadů.

2. Čtyři první listy denníku obsahují tento návod a výkaz námořských a přístavních dnů té doby, po kterou byl denník veden. Tři nejbližší listy obsahují deviační (úchylkové) tabulky a chronometrické údaje jednotlivých lodí, na kterých námořský čas byl stráven. Nejbližší dvě stránky jsou určeny pro „prohlášení velitele lodi". Potom následuje výkaz požadovaných plavebních výpočtů. Další listy jsou určeny k zápisům a výpočtům.

3. K pravidelným zápisům budiž na moři pro každý astronomický den upotřebeno dvou protilehlých stránek. O pobytu v přístavech není třeba vésti každodenních záznamů, avšak události zmínky hodné budte zapsány a, co v příčině přístavních zařízení, dopravních prostředků, obchodní činnosti, zemských výrobkův, obyvatelstva atd. bylo zpozorováno, budiž odborně uváženo.

4. Denník budiž jednou za měsíc předložen veliteli lodi ku podpisu a budiž jednou za čtvrt roku některým námořnickým úřadem srovnán s lodním denníkem a opatřen poznámkou, jak je veden.

5. Ve výkazu předepsaných plavebních výpočtů budiž uvedeno, kolik jich skutečně bylo provedeno.

Vzorec zvláštního deníku.

Strana I.

Návod.

1. Zvláštní deník musí veden býti aspoň úhrnem nejméně po dvanáct měsíců na lodi jako kormidelník strávených podobně jako lodní deník podle přiloženého vzorce, který jest dostati u námořnických úřadů.

2. Čtyři první listy deníku obsahují tento návod a výkaz námořských a přístavních dnů té doby, po kterou byl deník veden. Tři nejbližší listy obsahují deviační (úchylkové) tabulky a chronometrické údaje jednotlivých lodí, na kterých námořský čas byl stráven. Nejbližší dvě stránky jsou určeny pro „prohlášení velitele lodi“.

Potom následuje výkaz požadovaných plavebních výpočtů. Další listy jsou určeny k zápisům a výpočtům.

3. K pravidelným zápisům budiž na moři pro každý astronomický den upotřebeno dvou protilehlých stránek. O pobytu v přístavech není třeba vésti každodenních záznamů, avšak události zmínky hodné buďte zapsány a, co v příčině přístavních zařízení, dopravních prostředků, obchodní činnosti, zemských výrobků, obyvatelstva atd. bylo zpozorováno, budiž odborně uváženo.

4. Deník budiž jednou za měsíc předložen veliteli lodi ku podpisu a budiž jednou za čtvrt roku některým námořským úřadem srovnán s lodním denníkem a opatřen poznámkou, jak je veden.

5. Ve výkazu předepsaných plavebních výpočtů budiž uvedeno, kolik jich skutečně bylo provedeno.

Stránka II—VII.

Výkaz
námořských a přístavních dnů.

Druh, jméno a vlajka lodi, jméno lodi	Přístav odjezdu a příjezdu	Pobyt ve přístavě		Plavba po moři		Stránka od... až...
		dnů	hodin	dnů	hodin	
Parník daleké plavby „Habsburg“, rakousko uherská vlajka, František Nicolich	Terst	3	5	4	8	1
	Port Said	1	6	8	5	2—5
	Bombay	7	5			5
	Dohromady	11	16	12	13	6—10
Bárka „Trinité“, francouzská vlajka, Josef Rouge						10

Stránka VIII—XIII.

Řídicí kompas soustavy: Thomsonovy.
Výrobce: H. a F. Müller v Terstu.
Místo, kde je postaven: dolejší velitelský most.

Loď: „Habsburg".
Kompensován v: Terstu.
Kompensován dne: 1. ledna 1901.
Deviace určena v: Terstu.
dne: 1. ledna 1901.

Deviační tabulka

uspořádaná podle kompasových a magnetických směrů.

Kompasové směry v		Deviace	Magnetické směry v		Magnetické směry v		Deviace	Kompasové směry v	
čárkách	stupních		čárkách	stupních	čárkách	stupních		čárkách	stupních
N.									
N. z E.									
NNE.									
32 rubrik									

Kompensační soustava:
Počet a zasazení magnetů:
Součinitelé:

Strana XIV a XV.

Výrobce . . . . . čís. . .

Chronometrový denník

(budiž po 60 dnů bez přetržení veden).

Datum	Stav o 0^h 0^m chr. č.	Denní chod	Poznámky

Stránka XVI a XVII.

Prohlášení velitelů lodních (kapitánů):

Stránka XVIII.

Výkaz

předepsaných výpočtů plavebních.

Pojmenování výpočtů	Počet předepsaných výpočtů	Počet provedených výpočtů	Stránka
Slučování běhu a rozluštění problémů loxodromické plavby (tato dílem se středními šířkami, dílem se zvětšenou šířkou) . . .	20	22	1, 5, 7, 11, 12 atd.
Určení deviace pro jednotlivé běhy, z nich pět se zaměřením, pět s azimutem a pět s amplitudou	15		
Výpočty o součinitelích přibližné rovnice deviace, pravostranného úhlu lodního a chyby sklonu	5		
Stav chronometru a určení chodu signály časovými	5		
Určení stavu chronometru jednotlivými výškami	5		
Určení šířky výškami poledníkovými	20		
Určení šířky výškami kolempoledníkovými .	5		
Určení šířky hvězdou polární	5		
Problémy dvojí výšky podle délkové, šířkové a výškové methody (po šesti podle těchto tří rozličných method)	18		
Určení délky podle kolempoledníkových výšek	3		
Určení délky podle vzdálenosti měsíce . . .	2		
Určení šířky podle Bordy	3		
Výpočty přílivu	10		

NB. 1. Třetina výpočtů k methodám pro určení místa má provedena býti na základě pozorovaných výšek hvězd a měsíce.

2. Z délek výškami kolempoledníkovými určených buďte dvě vypočteny zároveň s předpokladem, že není znám stav chronometru, vztažmo že odhadnutá délka jest příliš chybná.

Stránka 1—100.

Astronomický den z . . . . . .

Hodina	Teploměr	Tlakoměr	Oblačnost	Stav moře	Větru		Kompasový směr	Šour	Odchylka	Deviace	Pravý běh	Míle	Poznámka (nebo sloučení směru)
					směr	síla							
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													

Výsledky nautických výpočtů, zaměřování atd.:

Proud:

Cesta do . . . . . .

Pobyt v . . . . . .

na . . . . . .

Poznámky
Příjezdu { délka = / šířka =

Stránka 101—300.

Výpočty.

Příloha 2.

Záznamy pro mořskou plavbu

čí (jméno a příjmení), (hodnost).

Druh, jméno a vlajka lodi	Přístav odjezdu a příjezdu	Den		Doba služby za mořské plavby	Podpis velitele lodi	Potvrzení námořského úřadu
		vyclení	připuštění k volnému obchodu			
Parník „Austria“, rakousko-uherská vlajka	Terst Messina „ Gibraltar „ Bordeaux	1. I. 1901 — 5. I. 1901 — 9. I. 1901 —	4. I. 1901 9. I. 1901 14. I. 1901	14 dnů		
Bárka „Trinité“, francouzská vlajka	Bordeaux Bahia	2. II. 1901 —	10. III. 1901	37 dnů		
			Dohromady	1 měsíc 21 dnů		

Příloha 3.

Zkušební protokol.

Zkušební protokol budiž pro každý druh zkoušky zvláště založen. První díl obsahuje klassifikační seznamy, druhý díl obsahuje listy pro zápis toho, na čem se komise usnesla, poznámek předsedových a nařízení, která o zkouškách námořský úřad vydal.

Vzorec zkušebního protokolu:

Titul:

Protokol pro zkoušku

na . . . . . .

(Stránka 1 klassifikačního seznamu.)

Klassifikační seznam

pro zkušební lhůtu

dne . . . . . .

Komise:

Předseda: . . . . . .
Členové: . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
Examinatoři pro: . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Stránka 2.

Jméno a příjmení kandidátovo se zevrubnějšími údaji o jeho totožnosti a zdali se kandidát po prvé neb opětovně zkoušce podrobuje	Schopnost rozeznávati barvy a síla zraku	P ř e d-
Datum	. . . .	. . . .
		Podpisy:
		zapisovatele:

m ě t y	Celkový výsledek	Usnesení stran opakování	Poznámka

předsedy:

Příloha 4.

Program
zkoušky na vrchního lodníka.

Zkouška jest písemná a ústní. Účelem písemné zkoušky jest přesvědčiti se, zdali kandidát umí psáti některou řečí v zemi obvyklou. Daná úloha přestaň proto na sepsání prostého listu.

Ústní zkouška záleží v stručné odpovědi k otázkám:

o povinnostech vrchního lodníka,

o praktických manévrech a o ukládání nákladu,

o lanoví a hmotných pracích,

o kotevních manévrech a uvazovacích pracích,

o znalosti mezinárodních předpisů pro uvarování srážek na moři.

Koná-li kandidát zkoušku toliko na vrchního lodníka na parnících, budte tyto otázky dány toliko vzhledem k tomuto druhu lodí.

Komise jest zmocněna, kandidáta také prakticky vyzkoušeti.

Příloha 5.

Program

zkoušky na velitele lodi malé plavby pobřežní.

Zkouška jest písemná a ústní. Účelem písemné zkoušky jest přesvědčiti se, zdali kandidát umí psáti některou řečí v zemi obvyklou. Daná úloha přestaň proto na sepsání prostého listu.

Ústní zkouška záleží ve stručné odpovědi k otázkám z těchto předmětů:

a) praktické užívání kompasu a rychloměru;

b) vystrojení a manévry plachetních lodí malé plavby pobřežní, pravidla o ukládání nákladu;

c) znalost mezinárodních předpisů pro uvarování srážek na moři;

d) všeobecná znalost břehů a přístavů, nejdůležitějších majáků a obyčejných větrů ve vodách malé plavby pobřežní podle námořské mapy;

e) znalost ustanovení plavebních zákonů a nařízení, které se vztahují k malé plavbě pobřežní;

f) znalost, jak zacházeno býti má s brašnou nebo skříní s léky pro lodi malé plavby pobřežní předepsanou a znalost první pomoci při úrazech.

Komise je zmocněna, kandidáta také prakticky vyzkoušeti.

Příloha 6.

Program

zkoušky na velitele lodi daleké plavby pobřežní.

Zkouška jest písemná a ústní.

1. Zkouška písemná.

Písemná zkouška záleží v rozluštění dvou plavebních problémů a ve vypracování pojednání o námořských neb obchodních věcech se zřetelem k otázkám práva námořského, které se lodi týkají.

K rozluštění mohou dány býti tyto problémy, a to z každé skupiny po jednom.

Skupina I.

1. Určení místa připlutí, jsou-li dány místo odplutí a vykonaná cesta podle běhu a vzdálenosti a ten který proud. (Daný běh jest běh kompasový.) Rychloměr ukazoval . . . sekund.
2. Slučování běhu.
3. Určení času největšího přílivu.
4. Určení deviace kompasu:
   a) z pozorování azimutu a výšek slunce;
   b) z pozorování amplitud;
   c) azimutalními tabulkami.

Skupina II.

1. Určení poledního bodu z výšky slunce dopoledne pozorované a z některé jeho poledníkové výšky.
2. Určení místa lodního z výšky slunce příhodné pro výpočet délky a z výšky hvězdy polární.
3. Určení místa lodního ze dvou výšek slunce pozorovaných v libovolném čase mimo poledník.

NB. Při rozluštění každé této úlohy kandidát má náčrtkem vysvětliti její grafickou konstrukci.

2. Zkouška ústní.

Předměty ústní zkoušky jsou tyto:

A. Nautika, theoretická část.
B. Nautika, praktická část.

C. Lodiznalství a manévry.
D. Předpisy pro uvarování srážek na moři a znalost mezinárodní soustavy signální.
E. Námořské právo.
F. Námořská meteorologie a oceanopis.
G. Obchodní zeměpis.
H. Lodní zdravotnictví.
I. Znalost lodních strojů parních (Nepovinná zkouška).

Komise jest zmocněna, kandidáta také prakticky vyzkoušeti.

U kandidátů, kteří konají zkoušku způsobilosti toliko pro plachetní lodi, budiž dávány otázky toliko k tomuto druhu lodí se vztahující.

Při ústní zkoušce mohou býti dány tyto otázky:

A. Nautika, theoretická část.

(Tři otázky, po jedné z každé skupiny.)

Skupina I.

1. Konstrukce map Merkatorových. — Generální mapy běhů a mapy speciální. — Užívané značky a zkratky v námořských mapách. — Nautické knihy pomocné.

2. Přeměňování pravých, magnetických a kompasových běhů a zaměřování. — Vysvětlení korekcí běhu, jejich měření a započtení do běhu.

3. Rychloměr. — Jak upotřebuje se obyčejného, patentního a Relingova rychloměru. — Délka uzlu a její zkoušení. — Výpočet správné plavby při chybách rychloměru. — Korekční koefficient patentního rychloměru.

4. Pojem loxodromické plavby. — Tři nautické trojúhelníky a vznikající z nich obyčejné formulky. — Tabulky slučovací. — Souvislost nautických trojúhelníků s těmito tabulkami.

5. Výpočet místa připlutí, jsou-li dány místo odplutí, běh a vzdálenost.

6. Slučování běhu. — Zřetel ku proudům při luštění jednoduchých loxodromických problémů a při slučování běhu.

7. Rektascense, hodinový úhel a hvězdný čas; pravý čas; střední čas a rovnice času. — Vyložení souvislosti příslušných veličin úhlových. Přepočet těchto časů, jakož i občanského a astronomického času. — Poledníkový čas a pásmový čas.

8. Vysvětlení denního a nočního oblouku, amplitudy, času kulminace, východu a západu slunce a měsíce. — Výpočet s upotřebením příslušných tabulek.

9. Sférický posiční trojúhelník. — Nautické důležité základní formulky k němu se vztahující, odvození nejpříhodnějšího pozorovacího času pro určení délky a šířky. — Upotřebení příslušných tabulek.

10. Hodinový úhel a azimut. Jejich výpočet. — Jak se užívá některé obyčejné tabulky azimutální. — Význam paralaktického úhlu.

11. Vysvětlení jednotlivých korekcí výšek. — Vyvození pravých a zdánlivých výšek z pozorovaných (sextantových) výšek.

12. Výpočet, kdy nastane největší příliv a největší odliv. — Zařízení a užívání tabulek přílivových a odlivových. — Kalendář největších přílivů.

Skupina II.

1. Sextant, jeho konstrukce, zkoušení a oprava chyb.

2. Chronometr. Konstrukce jeho podstatných částí. Jak má na lodi býti uschován a jak se s ním zachází. Pozorovací hodiny (pointer). Srovnávání hodin. — Určení stavu a chodu časovými signály.

3. Vliv teploty na chod chronometru. — Chronometrový denník.

4. Určení šířky z poledníkových výšek slunce.

5. Určení šířky výškou polární hvězdy.

6. Určení délky z jednotlivých výšek.

7. Podstata a upotřebení Sumnerovy posiční čáry. — Určení posiční čáry z pozorování v blízkosti prvního vertikálu a z pozorování v blízkosti poledníku. — Upotřebení příslušných pomocných tabulek.

8. Posiční čára podle Marcq. St. Hilairea.

9. Určení místa lodi ze dvou výšek v rozličném čase pozorovaných s upotřebením posičních čar. Grafické rozluštění.

Skupina III.

1. Kormidelní a řídící kompas. — Zevrubný popis všech částí některé ze soustav řídícího kompasu v rakouském námořnictvu nejvíce užívaných (kromě popisu růžice). — Jak se při užívání postaví a jak se s ním zachází.

Konstrukční princip fluidového a Thomsonova kompasu. — Všeobecný popis tohoto kompasu.

2. Magnetická střelka růžice. — Póly, následující body, osa a magnetický moment střelky. Určení řídící síly. — Zemská indukce a střelková indukce. — Konstrukční podmínky růžice.

3. Lodní magnetismus. — Tvrdé, měkké, vodorovné a svislé železo na lodi. — Permanentní, pomíjející a polopomíjející magnetismus. — Magnetická osa lodi. — Pravostranný úhel.

4. Vliv směru loděnice na magnetickou povahu lodi. — Změna lodního magnetismu po spuštění lodi na moře. — Opatření, aby polarisace byla odstraněna.

5. Určení deviace v přístavu.

6. Určení deviace na moři azimutem neb amplitudou slunce nebo hvězdou polární.

7. Určení deviace podle methody Szigyártó-Florianovy pomocí hvězdy nebo velmi vzdáleného zemského předmětu nebo beze všeho zaměřovacího předmětu.

8. Deviační křivka; její konstrukce. — Deviační tabulka. — Dromoskop Zescevichův. — Popis a užívání úhloměru.

9. Přibližná rovnice deviace. — Její odvození a diskusse.

10. Význam koefficientů *A, B, C, D, E*. — Výpočet těchto pěti koefficientů.

11. Deviace při lodi na stranu skloněné. — Koefficient sklonu. Vysvětlení tabulek k vyšetření chyby sklonné.

12. Princip kompensace. — Kompensace semicirkulární deviace jedním nebo dvěma magnety. — Kompensace kvandrantální deviace. Odstranění stálé části deviace. — Kompensace chyby sklonné.

13. Podrobné vyličení celého postupu, všech opatření, výpočtů a záznamů při kompensaci nově postavených kompasů, potom následujícího určení deviace, zdělání deviační tabulky atd. od prvních přípravných dílů práce až do odevzdání hotově kompensovaných kompasů a potřebných kompasových pomůcek velliteli lodi.

14. Vliv rozdělení železa v blízkosti kompasu na řídící sílu střelky.

15. Změna, které jest deviace kompasu podrobena. — Dodatečná kompensace malých změn deviace.

B. Nautika. Praktická část.

(Tři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

Zkoušení sextantu a oprava jeho chyb. — Měření úhlů. — Podle možnosti výkon některého astronomického pozorování nad mořským obzorem, po případě nad pobřežním obzorem (vyjímajíc výšky hvězd).

Jak zachází se s chronometrem. — Srovnání času mezi chronometrem a pointerem nebo mezi dvěma chronometry.

Skupina II.

Určení bodu ze zaměřování kompasového nebo přenesením úhlových měření.

Problémy loxodromické plavby. — Zřetel ku proudu a k lodní rychlosti. Jak užívá se magnetické růžice na námořských mapách, aby správně zakresleny byly pravé běhy a zaměřování.

Využitkování posičních čar.

Skupina III.

Zacházení s kompasem a jeho částmi. — Kompensační postup. Zaměřování. — Dromoskop, úhloměr, zaměřovací kotouče.

C. Lodiznalství a manévry.

(Čtyři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Všeobecný popis nejobyčejnějších typů lodních a lanových. – Všeobecné věci o látce a konstrukci důležitějších stavebních částí lodních a o jejich spojení.
(Páteř a peň osinový, žebra, palubní trámy, spojení podélná a příčná, paluby, dvojité dno, pažení, zevnitřní pokrývka atd.)
2. Všeobecné věci o konstrukci spodků stěžejních a těžkých kulatých dřev, jednoduchého a vahadlového kormidla.
3. Zachování lodi. — Vystrojení a odstrojení.
4. Jak se postupuje při spouštění lodi na moře, při vztahování lodi na zem a při dávání lodi do loděnice. — Postup při sklápění lodi. — Utěsňování.
5. Objem vody lodí vypuzený (deplacement), rejstříková tuna, únosnost lodi podle váhových a objemových tun proti obsahu registrovaných tun. Hrubý a ryzí obsah tun.
6. Všeobecné věci o výkonu zákonného cejchování.
7. Popis obyčejných kotev. — Poměr kotevní tíže k velikosti lodi. Umístění kotví na palubě.
8. Kotevní řetězy, uvazovací lana a lana z ocelového drátu. Jejich pevnost a jak se jich užívá. Konservování uvazovacího materiálu.
9. Popis vratidel kolmých a vodorovných, jakož i jiných prostředků k vytahování řetězu. Ouvazníky, zádrhy a přistavací přístroje.
10. Uvazovací způsoby, jejich přednosti a vady. Vyhazování řetězu se zřetelem k povětrnostním a místním poměrům.
11. Popis pump na ouplav lodní. Jejich chování v pořádku. Popis záchranných prostředků, které loď na palubě má míti.
12. Úprava lodi pro přijmutí rozličných nákladů, jako obilí, mouky, uhlí, kamene, tekutin v sudech, kolejnic, dřeva atd.
13. Rozdělení nákladu se zřetelem k stabilitě lodi. — Přítěž. Její druhy a uložení.
14. Uvedení rozličných druhů nákladu, jejichž nebezpečnost ohněm nebo samovznětlivost je známa. — Opatření proti nebezpečenství požáru. — Popis prostředků, kterých se na lodích nejvíce užívá, aby požár byl potlačen.
15. Čeho velitel lodi před odplutím má opatřiti. Loď učiniti k odplutí hotovou.

Skupina II.

1. Lodní lanoví. Jeho výroba, únosnost a upotřebení. Konservování.
2. Klády. Jejich výkon při převodu síly. Jak se užívá rozličných druhů. Provleknutí běhouna.
3. Stojatý výstroj stěžňů a brámců. Pořadí při vztyčování a jich sejmání.
4. Stojatý výstroj čeleně a čnělky čelenní. Jak se dělá a odstraňuje zákrut provazu.
5. Běžný výstroj kulatých dřev a plachet. Součástky a upevňovací způsoby plachet.
6. Zasazování stěžňů. Vytahování těžkých kulatých dřev. Snímání stěžňů.
7. Konstrukce výpomocných stěžňů a výpomocných kulatých dřev. Konstrukce vorů.
8. Nakládání těžkých břemen na loď. Čeho opatřiti jest při tom v lanoví. Opatrnosti při vytahování a spouštění člunů do vzedmutého moře a za plavby.
9. Vkládání a vyzdvihování kormidla. Výpomocné kormidlování.
10. Olanění jeřábů kotevních. — Vytáhnutí, vyzrednutí, uvázání a upevnění kotvy čelenní.
11. Vrh druhé a třetí kotvy. — Připevňování řetězů. Řetězový obrtlík. Vytahování a uvázání závěsné kotvy.
12. Sesílení kotvy. — Odstranění vleku.

13. Uvazování kotvou a pozemním lanem. — Svazování lan.
14. Vyhození a vytáhnutí kotvy člunu. Vylovení ztracených kotví a řetězů.
15. Opatření, přečkává-li zakotvená loď bouřlivé počasí.

Skupina III.

1. Rozvinouti plachty na otevřené rejdě nebo za obtížných okolností (které buďte uvedeny), jako na prostoře pro manévry úzké, při velmi silném větru, od závětrného násypu zemního atd.
2. Přípravy k veplutí do přístavu a k uvázání. — Měření hloubky. Přistanouti ku poplavku. — Kotviti jednou nebo dvěma kotvemi.
3. Stužování a šourání při slabém vánku a při bouřlivém počasí.
4. Přitočování, stává-li se vítr příznivějším nebo nepříznivějším, při stočení lodi proti větru nebo po větru. Manévr, dostane-li loď náhle vítr z předu.
5. Opatření na lodi a v lanoví, blíží-li se bouře. Rozvinutí nebo skasání plachet, pasů plachetních a rozkasání při bouřlivém počasí.
6. Stočení plachet na jalovo, přiléhání k větru a plutí před větrem.
7. Opatření, když se loď velice kymácí nebo zmítá, nebo když přesunutím nákladu na jednu stranu zůstane na bok skloněna. — Odpomoci, když loď špatně rejduje.
8. Odplouti volně od závětrného násypu zemního. — Manévry, překvapí-li náraz větru loď s plachtami rozvinutými. — Opatření, převrhne-li se loď nárazem větru.
9. Obraty a výpomoc, zlomí-li nebo ztratí-li se čeleň, jednotlivé bramce nebo rahna. Manévry, zlomí-li se čnělka čelenní nebo kormidelní páka.
10. Manévry, strhají-li se provazy kosatky čelenní nebo zvratičky košové plachty, vodního stěhu nebo provazce kormidelní.
11. Obraty, když loď z nenadání narazí. — Opatření, aby se loď dobrovolně ztroskotala. — Opatření na záchranu mužstva a nákladu.
12. Nalezení a odstranění díry. Obvyklá ochranná opatření za touto příčinou.
13. Vlečení a dáti se do vleku.
14. Manévry a jinaká opatření při povelu „Muži s lodi“.
15. Manévry a jinaká opatření, vypukne-li požár na lodi.

Skupina IV.

1. Do moře veplouti se šroubovými parníky od poplavku neb od kotvy při dobrém a špatném povětří.
2. Do pohybu uvésti od mola neb od nábřeží se zřetelem ke směru větru a k moři.
3. Výjezdné manévry parníků při malém prostoru otáčecím.
4. Přistanouti k poplavku, zakotviti jednou nebo dvěma kotvemi, přistanouti k molu nebo k nábřeží.
5. Zakotviti a přistanouti v silném proudu.
6. Jízda a manévrování parníky v bouřlivém moři.
7. Plavolení parníku strojem a plachtou.
8. Vzíti do vleku. — Manévrovati se vlekem. — Manévry, kterých je třeba, porouchá-li se stroj.
9. Uvolniti parník, když navalil.
10. Postup, když parník navalené lodi chce pomoci a ji uvolniti.
11. Prostředky proti dífe na železných parnících. Všeobecné věci o prostředcích a postupu ke zdvižení ponořených lodí.
12. Manévrování s parníky kolesovými.
13. Manévry a opatření při povelu „Muži s lodi“.
14. Manévry a opatření při požáru na lodi.

D. Předpisy pro zamezení srážek na moři a znalost mezinárodní soustavy signální.

(Několik otázek z každé skupiny podle předsedova úsudku.)

Skupina I.

1. Světla pro parníky předepsaná. Jejich umístění, světelná síla a světelné úhly (článek 2). Světla pro plachetní lodi předepsaná (článek 5). Ustanovení o postranních světlech, nemohou-li následkem špatného počasí býti vystavena (článek 6).

2. Světla pro parník s vlekem (článek 3). Světla a signální tělesa pro lodi manévrovati nezpůsobilé (článek 4). Označení plavidel, která nejsou zavázána míti tato světla a signální tělesa (článek 7, poslední odstavec). Světla a signální tělesa pro lodi, které kladou nebo vytahují lano (kabel) (článek 4).

3. Světla pro menší lodi a plavidla (článek 7).

4. Světla pro lodivodní a rybářská plavidla (článek 8 a 9 a přídavek).

5. Světla pro lodi, které jinými lodmi jsou předstihovány (článek 10). Světla pro kotvící lodi (článek 11). Světla pro lodi, které navalily na blízku jízdné vody (článek 11), a plavidla, která v takovém případě nejsou povinna míti těchto světel (článek 7, poslední odstavec).

6. Signály, které loď za noci smí dávati, aby na sebe upozornila (článek 12). Světla a signální tělesa pro parník s rozvinutými plachtami (článek 14).

7. Zvukové signály, kterými lodi musí býti opatřeny, aby mohly dávati signály za nezorného počasí (článek 15). Předepsané zvukové signály pro parníky a pro plachetní lodi za plavby, pak pro lodi kotvící (článek 15).

8. Zvukové signály pro lodi manévrovati nezpůsobilé. Případy, ve kterých lodi tento signál mají dávati. — Ustanovení o zvukových signálech malých plavidel (článek 15). Ustanovení o plavbě za nezorného počasí. — Jak se zachovati má parník, zaslechne-li mlžný signál některé lodi (článek 16).

9. Čeho se má šetřiti, aby bylo zjištěno, zdali je tu nebo není nebezpečenství srážky. — Pravidla pro vyhnutí dvou plachetních lodí (článek 17).

10. Pravidla pro vyhnutí dvou parníků (článek 18 a 19). Pravidla pro vyhnutí, setká-li se parník s plachetní lodí (článek 20). Zvukové signály parníků při změně běhu (článek 28).

11. Ustanovení o tom, přiblíží-li se dvě lodi k sobě tak velice, že by manévr lodi k vyhnutí zavázané nestačil sám o sobě k tomu, aby srážka byla zamezena (článek 21).
Ustanovení pro loď k vyhnutí zavázanou, jede-li před přídou jiné lodi, a o zmenšení jízdné rychlosti (článek 22 a 23).

12. Pravidla, jak se vyhnouti mají lodi, které předjíždějí jiné. — Případy, ve kterých loď pokládá se za předjíždějící (článek 24).
Jak se zachovati jest za plavby v úzké vodě jízdné (článek 25).

13. Jak se mají zachovati plachetní lodi naproti plavidlům, která sítěmi nebo sňůrami loví ryby. Jak se tato ustanovení vztahují k těmto plavidlům (článek 26).
Ustanovení o výkladu a zachovávání všech pravidel pro vyhnutí se zřetelem ku plavebním nebezpečenstvím a jiným překážkám (článek 27).

14. Signály o pomoc (článek 31).

15. Povinnost lodí míti sebou „předpisy pro zamezení srážek na moři". — Trest na přestupky těchto předpisů. Odvolací instance (článek 32, 33, 34).

NB. Kromě toho examinátor pomocí malých lodních modelů má dávati praktické otázky vztahující se k posuzování možného lodního běhu z polohy viděných světel a k manévru vyhybacímu.

Skupina II.

1. Účel a užívání mezinárodní signální knížky. Všeobecné uspořádání signálů v jejích částech. Seznamy lodní. Značky pro rozeznávací signály lodí válečných a obchodních.

2. Význam a užívání vlajky poznávací a odpovídací.

3. Jak zavádí se signalisování s lodmi a semaforovými stanicemi a postup při tom. Postup, nerozumí-li signálu příjemce.

4. Počet a význam jednomístných signálů. Ruční signály.

5. Signály pro lodivodní plavidla vůbec a u jednotlivých národů.

6. Signalisování místních jmen.

7. Značky a signalisování zeměpisných signálů.

8. Značky a signalisování kompasových signálů.

9. Značky a signalisování naléhavých signálů.

10. Značky a signalisování posičních, časových, tlakoměrných a teploměrných signálů.

11. Značky a signalisování rozličných číselných signálů, pak signálů všeobecného slovníku.

12. Počet signálů, které v některé signální skupině současně mohou býti vztýčeny.

13. Značky a signalisování abecedními signály. Signalisování slovních a větových přestávek. Počet signálů v jedné signální skupině při abecedních signálech.

14. Signály do dálky. Jejich tvar, užívání a charakteristika, vysvětlení zvláštních signálů do dálky, jejich četba.

15. Semaforová a signální soustava. Vysvětlení a užívání nezávazných soustav signálních. Signální soustavy kmitavým světlem a zvukem. Výstražné signály před bouří v přístavech s meteorologickými stanicemi.

NB. Kromě toho examinátor pomocí signálních modelů nebo výkresů má se přesvědčiti, že kandidát zná všechna signální písmena vlajkové, dálkové a semaforové signální soustavy a že při praktických příkladech, jak užívá se signální knihy, má přiměřený výcvik při vyhledávání signálů, které byl přečetl nebo které má dáti.

E. Námořské právo.

(Čtyři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Čeho je třeba, aby loď nabyla rakouské národnosti. O užívání národní obchodní vlajky.

2. Plavební kategorie. Lodní rejstřík obchodních lodí. Registrovací list. Zatímný pas.

3. Seznam mužstva. Zápis do seznamu mužstva a výmaz z něho.

4. Lodní denník. Měrný list. Roztřídění do tříd Verity. Nákladní manifest. Zdravotní pas.

5. Námořní služební knížka. Čeho je třeba u nezletilců. Ztráta námořské služební knížky a vydání nové knížky.

6. Námořské úřady I., II. a III. instance.

7. Jaké povinnosti a jak zachovati se má velitel lodi naproti námořnickým úřadům (přístavním a námořským konsulským úřadům) při připlutí do přístavu a za pobytu v něm.

8. Postup, když poukazuje se nebo vystřídá se kotviště a úvaziště. O náhradě škody lodí na přístavních zařízeních způsobené. Úkony, ku kterým velitel lodi potřebuje dovolení přístavního úřadu.

9. Jak naložiti jest s předměty v moři nalezenými. Rozdíl podle toho, zdali byly nalezeny ve vodstvu territoriálním, ve vodstvu domácím nebo na širém moři.

10. Jaké má povinnosti a jak zachovati se má velitel lodi při připlutí, za pobytu a při odplutí v cizozemském přístavě naproti místním úřadům.

11. Trestní práva námořnických úřadů naproti veliteli lodi a lodnímu mužstvu.

12. Právní poměr širého moře. Territoriální vodstva; svobodné moře; uzavřené moře. Mořská blokáda. Exterritoriální lodi.

13. Práva a povinnosti neutralních ve válce.

14. Prohlídka obchodních lodí. Obchodní lodi válečnými loděmi provázené. Válečná kontrebanda.

15. Jak zachovati se jest naproti c. a k. válečným lodím na širém moři a ve přístavě.

Skupina II.

1. Pravidla pro nalodění a vylodění mužstva lodního. Námezdní smlouva a její druhy. Jak vybírá a propouští se mužstvo.

2. Povinnosti najatých na moři, ve přístavech, při nehodách na moři a při námořském osvědčování.

3. Právo vrátiti se domů zdarma. Právo velitele lodi mužstvo propustiti. Právo najatého žádati za propuštění. Jaké účinky má ztráta lodi na námezdní smlouvu. Právo velitele lodi, když najatý nechová se na lodi podle námezdní smlouvy. Nezpůsobilost ke službě, ku které kdos byl najat.

4. O mzdě. Její počátek. Výplata mzdy a zálohy na mzdu.

5. Knížky součtovací a platební. Zvýšení mzdy následkem prodloužené cesty nebo zmenšeného počtu najatých za cesty.

6. Postup při nemocech a služební nezpůsobilosti potom následující. Poranění a úmrtí lodního mužstva. Výplata mzdy takových lidí a jejich nároky.

7. Stravování a ubytování lodního mužstva. Denní nejmenší dávka. Zmenšení dávek.

8. Poslední pořízení sepsaná na lodi. Rozsah listiny o prohlášení za mrtvého. Úmrtí velitele lodi. Pravidla pro porody za námořských cest.

9. Povinnost s sebou vzíti domorodé námořníky pomoci potřebující. Náležitosti osobě s sebou vzaté. Kdy může býti odepřeno někoho s sebou vzíti.

10. Disciplinární trestní právo velitele lodi. Známky disciplinárních přestupků lodního mužstva. Jejich trestnost. Obchodování najatých na vlastní účet. Naložení předmětů, které loď nebezpečenstvím vydávají.

11. Jak se nakládá s uprchlými námořníky. Námořská provinění (trestná jednání proti námořským předpisům). Zločiny, přečiny a přestupky a jejich potrestání. Zneužití disciplinárního práva trestního.

12. Trestná jednání ve smyslu trestního zákonníka. Prohlídka zavazadel osob, které jsou podezřelé takových jednání.

13. Spory mezi velitelem lodi a mužstvem lodním.

14. O záchranách a pomocech při námořských nehodách.

15. Velitel lodi a mužstvo lodní. Námořnické hodnosti, ku kterým žádá se zvláštní způsobilosti. Všeobecné podmínky pro dosažení jednotlivých hodností.

Skupina III.

1. Vztahy mezi velitelem lodi a rejdaři, jakož i vlastníky nákladu.

2. O rejdařích. Jejich odpovědnost za práva naproti třetím osobám za peněžní pohledávky lodního mužstva na základě námezdní smlouvy.

3. Odpovědnost velitele lodi naproti zástupci rejdařskému.

4. Jak zachovati se má velitel lodi naproti rejdaři, vydávaje účty o správě lodi.

5. Smlouva o zástavě lodní. Kdy a jakým způsobem velitel lodi smí si vypůjčiti peníze na potřeby plavby.

6. Dopravní smlouva a její rozličné druhy.

7. Dopravné. Ručení nákladu za dopravné. Jak prokázati jest dopravné a jaký závazek má velitel lodi, udávaje nosnost lodi.

8. Konnossement a jeho druhy.

9. Povinnosti a opatrnosti při přijímání a při odevzdávání zboží. Zřetel na míru a váhu. Péče o zboží za cesty.

10. Náklady za složení a vylodění. Lhůty k vylodění a jejich prodloužení. Překládání a uložení na palubě.

11. Přednostní pohledávky velitele lodi; předpisy o takových pohledávkách.

12. Zastavení, sekvestrace a prodej lodi. Jejich následky. Rozdělení pohledávek podle přednostního práva účastníků.

13. Jak zachovati se má velitel lodi při námořských nehodách v zájmu rejdařově a nakladatelově.

14. Závazek velitele lodi zachovati obdrženou třídu Verity a následky, kterým se vydává v případu opačném.

15. Jak zachovati se má velitel lodi při dohledu ke stavbě lodi, jak zachovati se má při správkách a při koupi lodi na účet rejdařův.

Skupina IV.

1. O námořském osvědčování lodním. Ohláška a sepis námořského osvědčení.
2. O námořském pojišťování. Prohlášení, která jest učiniti při uzavření pojišťovací smlouvy.
3. Předměty, které mohou býti pojištěny a které jsou z pojištění vyloučeny.
4. Práva a povinnosti pojistníkovy a pojišťovatelovy. Pojišťovací listina (pojistka). Hodnota, která smí býti pojištěna.
5. O mořských nehodách, které jsou do pojištění pojaty nebo z něho vyloučeny.
6. O rozsahu a zaplacení škody. O zrušení pojišťovací smlouvy a o vrácení pojistného (prémie).
7. O námořských škodách a jak se rozlišují. Veliká a prostá škoda námořská.
8. O vržení nákladu do moře. Kdy a jak může býti vykonáno.
9. O příspěvku k náhradě námořské škody. O žalobě ze škody námořské. O srážce a odpovědnosti z ní vznikající.
10. Jak zachovati se má velitel lodi při opuštění lodi na moři; opatření, která mají býti učiněna v zájmu rejdařově a vlastníka nákladu (zasilatelově).
11. O směnkách a jejich druzích. Jejich podstatné náležitosti. Duplikáty. Kopie (opisy). Falešné a zfalšované směnky.
12. Akcept, placení a rubopis směnečný. Protest.
13. Intervence při směnkách. Rukojemství směnečné. Aval. Regresní právo. Zástavní právo a retenční právo.
14. Zánik směnečných závazků a zejména promlčení a amortisace ztracených směnek.
15. Lhůty pro podání jednotlivých žalob, které mohou býti vzneseny o zaplacení při smlouvách o lodní zástavě, při pojištění, při nákladu, mzdě a podobných věcech.

F. Námořská meteorologie a oceánopis.

(Dvě otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Atmosféra, její skladba a výška.
Hlavní pramen teploty vzduchu a vody. Teplota vzduchu podle výšky. Vliv stoupajících a sestupujících proudů. Vyzařování tepla zemí.
2. Popis teploměrů, rozličné stupnice teploměrové, kterých na moři se upotřebuje. Teploměr maximální a minimální.
Tepelné pásy země (tropický pás, mírné a arktické pásy). Rozlišování různých podnebí. Mořské a zemské podnebí.
3. Vypařování, absolutní a relativní vlhkost vzduchu. Hygrometry.
Vznikání mračen a mlhy. Rozdělení rozličných tvarů mračen a jejich význam. Atmosférické srážky v podobě rosy, deště, sněhu a krup. Dešťoměry.
4. Tlak vzduchu. Popis rtuťového tlakoměru pro lodní potřebu a aneroidu. Korekce a redukce tlakoměrných údajů, aby pozorování mohla býti srovnávána. Isobary.
5. Vítr a jeho příčiny. Určení jeho směru a síly. Stupnice síly větru.
Rozdělení panujících větrů v obvodě veliké plavby pobřežní za jednotlivých počasí. Pozemní a námořské větry.
6. Větry v barometrickém maximu nebo minimu. Jak otáčí se vítr za přechodu barometrického minima podle krajiny, kde jest pozorovatel.
7. Nejhlavnější elektrické a optické výjevy atmosféry. Bouřky a vodní smrště.
Nástroje a potřebné věci, aby mohlo býti konána pravidelná meteorologická pozorování na lodích. Umístění tlakoměru, teploměru, dešťoměru. Hodiny, kdy pravidelná pozorování se konají. Synoptické mapy.

Skupina II.

1. Rozdělení vodstva na zemi. Roztřídění oceánů a moří. Tvar a povaha mořského dna.

2. Hloubka pánve Středomořské, Adriatického, Černého a Rudého moře. Měření hloubky.

3. Všeobecné věci o stupni solního obsahu pánve Středomořské, Adriatického, Černého a Rudého moře. Optické výjevy moří (průhlednost, barva a světélkování moře).

4. Mořská teplota a její měření.

5. O vlnách vůbec a jejich příčinách. Příliv a odliv.

6. Mořské proudy v Středomořské pánvi, v Adriatickém, Černém a Rudém moři. Jejich směr, příčiny, na kterých jsou závislé.

7. Oceánopisné mapy. Poukazy pro plavbu plachtami, pro manévry v barometrických minimech.

G. Obchodní zeměpis.

(Dvě otázky, z každé skupiny po jedné.)

1. Název jednotlivých částí moře, jakož i ostrovů v obvodě veliké plavby pobřežní.

2. Vnitřní a okrajní moře Evropy. Mořské úžiny, průplavy, ostrovy a nejdůležitější mysy evropské.

3. Splavné řeky evropské a nejdůležitější obchodní města na nich. Splavné průplavy evropské.

4. Státy evropské. Jejich hlavní města a nejznamenitější přístavy. Hustota obyvatelstva státův evropských.

5. Nejdůležitější ostrovy a mysy západní Asie.

6. Nejdůležitější výrobní obvody západní Asie.

7. Státy Asie. Nejdůležitější přístavy západní Asie.

8. Nejdůležitější ostrovy a mysy severní Afriky. Splavné řeky severní Afriky a jejich výrobní obvody.

9. Státy africké. Nejdůležitější přístavy severní Afriky.

Skupina II.

1. Vývoz Rakouska a Uherska a krajiny, ze kterých pochází. Nejdůležitější rakouské a uherské železniční trati.

2. Dovoz do Rakouska a Uherska a odkud pochází. Výčet splavných řek a průplavů Rakouska a Uherska.

3. Výroba, vývoz a dovoz Perska, Arabie a severní Afriky. Suezský průplav a účastenství národů v jeho dopravě.

4. Výroba, vývoz a dovoz pobřežních zemí západního Středozemního moře. Přístavy v tom účastné.

5. Obchod v pobřežních zemích východního Středozemního moře a Černého moře. Výroba, vývoz a dovoz. Důležité přístavy těchto území.

6. Výroba, vývoz a dovoz Anglie, atlantického pobřeží Evropy, severomořských a baltických států. Účastné přístavy.

7. Průmyslová střediska evropská. Které železnice této pevniny jsou pro světový obchod nejdůležitější.

8. Nejdůležitější plavební společnosti v Evropě, jejich trati.

9. Dunaj jako vodní cesta, jeho přístavy. Druhy zboží v nich nakládaného.

H. Lodní zdravotnictví.

(Dvě otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Zdravotní posouzení lodi jako námořnického příbytku. Přednosti a vady dřevěné a železné konstrukce, plachetních a parních lodí. Jak má loď býti stavěna a upravena, aby byla zdravá, zachování

této vlastnosti. Škodlivé vlivy na lodní těleso, na lodní podlahu a na vnitřní rozdělení vzhledem ke vzduchu, světlu a vodě. Péče, aby loď chována byla čista, zejména paluba, lodní prostor, záchody a stoka.

Oděv námořníků a strojního personálu. Zdravotní ohledy u přibytků mužstva a cestujících. Předepsané rozměry prostoru, lůžka, skříně na oděv, ohniště, kuchyňské náčiní. Místo k rozvěšování a sušení mokrého oděvu a obuvi.

2. Vliv teploty a vlhkosti na loď a mužstvo; příslušné opatrnosti. Které krajiny [v obvodě veliké plavby pobřežní] jsou nejznámější svými nezdravými poměry. Opatrnosti, přistane-li se do takových míst. Poměry, které jeví se býti nejškodlivější podle pásem, ročního počasí, denních hodin a stavu atmosféry. Opatrnosti pro lodní mužstvo.

3. Náklady, které již svou povahou mají nepříznivý vliv na zdraví lodního mužstva; pak náklady, které rozličnými příhodami za cesty mohou se státi škodlivými; opatrnosti, kterých v obojím případě jest upotřebiti, třeba již také za nakládání. Samozapálení nákladu nebo uhelných zásob.

4. Lodní vzduch a prostředky k jeho zlepšení. Vzduch obydlených místností. Příčiny, pro které se vzduch v nich kazí. Výměna vzduchu. Které vzdušné prostory jest třeba v přibytečných místnostech. Vlivy ouplavu, ouplavních plynů, nákladu, zásoby potravin a uhlí na lodní vzduch, vliv stavebního materiálu a lodního typu. Ventilace rozličnými způsoby (přirozená, umělá, větrnice, větrníky, aspiratory, propulse, křídlové a šroubové ventilatory). Hniloba, její stupně a účinky, poměry a prostředky, které jí napomáhají, ji urychlují, zdržují a ruší, se zvláštním upotřebením na potraviny.

5. Opatrnosti při nákupu nápojů, pozor na zfalšování a při uschování jich vůbec. Pitná voda. Filtrace a čištění její; opatřování vody, opatrnosti při tom. Jak poznává se čistota vody. Uschování vody. Destilace mořské vody.

6. Živočišné potraviny. Zdravotní známky zvířat poražených. Opatrnosti při zvířatech před jich porážením a po něm. Jak nakládati jest se zásobou masa. Nasolování, udění, nakládání. Solní lák, konservování masa chladem. Charakteristické známky nakažlivých nemocí jatečného dobytka, zejména slezinné sněti, slintavky a kulhavky, dobytčího moru. Tuberkulosa (perlovka a veliká hubenost), střelní plíseň (aktinomykosa), uhry, trichiny, měchožily (echinococcus). Mléko. Máslo. Sýr. Tuky. Vejce. Masné konservy. Falšování potravin.

7. Rostlinné potraviny. Obilí, mouka, chléb. Výroba a uschování. Zkažení chleba. Lodní suchar. Rýže. Luštěniny. Brambory. Zelenina. Jedlé oleje. Kuchyňská sůl. Cukr. Koření. Konservy. Falšování potravin.

8. Víno, pivo, lihové nápoje, ocet, káva a čaj. Užitek těchto nápojů a jaké účinky má jejich zneužívání. — Tabák.

9. Zdravotní seřadění, rozdělení a zařízení rozličných místností lodních. Kabiny, mezipalubí. Ohniště, zásobní komora. Lodní nemocnice, isolační místnosti, záchody, chladničky. Kotlovna a strojovna. Opatrnosti při hromadných dopravách.

10. Všeobecné vědomosti o lidské kostře.

11. Nejdůležitější měkčiny, které jsou v každé ze tří dutin těla (v hlavě, prsou a břichu) a jich působnost. Oběh krve. Nervová soustava vůbec.

12. Pořízení, uchování, postupné doplňování a opatrování lodní lékárny vzhledem ku platným předpisům; opatrnosti, aby léků nebylo nenáležitě a nebezpečně užíváno.

13. Jaký účinek mají léky pro vnitřní potřebu, které musí býti v lodní lékárně, a kdy se podávají. Které předměty musí lodní lékárna kromě léků obsahovati. Za kterých okolností se jich užívá a kterým způsobem.

14. Jaký účinek mají léky lodní lékárny pro zevnitřní potřebu. Kdy se jich užívá.

15. Kdy je třeba desinfekce na lodi nebo kdy je předepsána. Desinfekční předpisy. Jak se desinfekce provádí. Rozličné prostředky desinfekční. Potřebná jejich množství.

Skupina II.

1. Jak musí se postupovati při ohledávání nemocných, aby se poznalo, zdali jest tu předstírání (simulace) nebo skutečná nemoc. Všeobecná pravidla pro ošetřování nemocných vzhledem k těžkosti choroby.

2. Jak poznávají se těžké horečnaté nemoci a jakých opatření je při nich třeba. Jak léčí se malarie nebo bahenní zimnice.

3. Jak se poznává, ve které ze tří dutin těla (v hlavě, prsou nebo břichu) nemoc má své sídlo.

4. Které jsou nejdůležitější známky epidemických a nakažlivých nemocí. Asijský mor dýmějový, žlutá zimnice, asijská cholera, neštovice a tyf.

5. Kterých opatření je třeba, nalezá-li se loď v zemích nebo přístavech epidemickými nebo endemickými nemocemi zachvácených. Jak jest se zachovati, kdyby takové nemoci na lodi vznikly. Znalost karantenních a isolačních předpisů.

6. Nejdůležitější opatření při léčbě pohlavních nemocí a zvláště přijičných nemocí. Opatrnosti, aby nebyly přeneseny nebo dále rozšířeny na lodi.

7. Všeobecné věci o kožních nemocech a o jejich léčbě. Přenesitelnost, schopnost nákazy. Opatření opatrnostní.

8. Vlastní námořnické nemoci z povolání. Opatrnosti, aby nevznikly, aby se jim předešlo a aby byly potlačeny. Skorbut. Vlčí mlha. Anaemické a žaludeční poruchy v horkém podnebí. Úpal. Nemoci oční. Onemocnění, která jsou podmíněna zvláštnostmi námořnického povolání. Vliv větru, zimy, deště a vlhka. Dna, reumatismus, rozličné katarrhy. Nemoci, způsobené namahavou prací a zdvihánim těžkých břemen nebo dlouhým veslováním.

9. Zdravotní nebezpečenství, která mohou vzniknouti prací strojní. Vysoké teploty, rychlé ochlazení. Poty. Seslabení celého organismu. Žíženě. Cizí tělesa v očích a uších. Affekce plicní. Choroby kloubové, záněty ledvin. Ochranné úpravy při práci strojní. Pomoc při otřesech pádem nebo nárazem, při spáleninách.

10. Jak se poznávají a léčí otravy. Protiléky. Kousnutí jedovatými zvířaty (hady, štíry, vzteklými zvířaty).

11. Pomoc osobám do vody spadlým, utopeným, zmrzlým, osobám od blesku nebo úpalu zasaženým, udušeným, uškrceným. Jak se všeobecně rozeznává skutečná smrt od zdánlivé. Jak se nakládá s akutním alkoholismem. Těžká opilost a delirium tremens. Náhlá pomatení mysli a jak se s nimi nakládá.

12. Ohledávání a pomoc při poraněných a ranách, zejména při ranách hluboko vnikajících nebo pronikajících nebo cizí tělesa obsahujících, při krvotocích, ztrátách krve. Jak se pozná a vyhledá příčina ztráty krve, případy otravy krve a jak se léčí. Antiseptické ošetřování ran a jeho pomůcky. Opatrnosti ošetřovatelovy pro ochranu raněného a pro vlastní ochranu proti nákaze.

13. Jak se poznávají a léčí vymknutí a zlomeniny kostí, jakož i vidlák (panaritum).

14. Všeobecné pojmy kyl, průtrž vnitřností a vyřeznutí. Příslušná léčba; pomoc při zaražení moči.

15. Hlavní zásady, kterých jest šetřiti při ošetřování těžce nemocných. Pomoc při porodech.

I. Znalost parních strojů lodních.

(Dvě otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Všeobecné věci o umístění kotlů a uhelných skladišť na lodích. Konservování. Jak se s nimi nakládá při práci. Výroba páry. Fysikální vlastnosti páry. Cesta a působnost páry v lodním stroji.

2. Všeobecný popis parního kotlu a zevrubný popis válcovitého parního kotlu, s uvedením kotelních typů s rourami ohňovými, kterých se na parnících nejvíce užívá (s 2, 3 a 4 ohni, s přehříváním nebo bez něho).

3. Pojmenování nejužívanějších kotelních typů s vodními rourami a popis Bellevillova kotlu.

4. Spalování vůbec, zejména v lodním kotlu.

Počet kalorií, které se vyvinou při x% uhlíku, y% vodíku, z% kyslíku. (Vzorec nebo theoretická výhřevnost.)

5. Úprava topenišť a cesty pro výhřevné plyny (s přímými a zvratnými plameny). Vypařování vůbec a zejména v lodním kotlu.

6. Kdy parní kotel vyvíjí nejvíce páry a které jsou příčiny ztráty tepla.

7. Armatura kotlu (zevnitřní a vnitřní).

Popis záklopky bezpečnostní, její účel a potřeba, aby pečlivě byla chována v dobrém stavu. — Způsob jejího zatížení. Napájecí záklopky, vypouštěcí kohoutek, solný kohoutek — jejich účel. Salinometr.

Popis, účel, udržování a kontrola manometru a vodního ukazovatele. Zkušební kohoutky.

9. Jak se měří tlak páry (atmosféra). Co rozumíme absolutním tlakem a přetlakem.

Co rozumíme expansí a jaký jest její princip (Mariottův zákon).

10. Výběr druhů uhlí; upravení uhelných skladišť a chování jich v dobrém stavu. Teploměrná pozorování v uhelných skladištích, opatření, zpozoruje-li se zvýšená teplota.

11. Dynamická hodnota kalorie; co spálí se uhlí, aby nabyto bylo určitého množství páry daného napjetí, a množství vzduchu, kterého je třeba, aby uhlí bylo spáleno (při přirozeném a umělém tahu). Kterých úprav se upotřebuje, aby byl dosažen umělý tah vzduchu.

12. Příčiny výbuchu kotlů a záruky zákonem žádané, aby se výbuchy předešly.

13. Spojení kotlů se strojem (závěrací záklopka, ruční a automatická závěrací záklopka, parní roury).

14. Jednotka pro měření tlaku páry a síly stroje. Práce.

15. Velikost roštu k velikosti výhřevné plochy. Velikost volné plochy roštové. Počet ohňů.

Skupina II.

1. Jak dělí se parní stroje lodní podle druhu motorů. Poloha hlavního hřídele a stroje vůbec při kolových, šroubových a turbinových parnících.

2. Podstatné části stroje. Přesný popis druhů šoupátek (ploské šoupátko a pístové šoupátko. Vnitřní a zevnitřní krytba. Expansní šoupátko.)

3. Popis válce (válec, parní plášť, poklop a vodidlo). Popis pístu při malých a velikých válcích (pístový obrouček, pístový příklopec, pístový zámek). Pístová tyč, příčník, vodidlo.

4. Osa pro kolové a šroubové parníky, tlakové ložisko, popis kol s pevnými a pohyblivými lopatkami. Popis šroubu, tvar a počet křídel.

5. Rozdělení lodních strojů podle způsobu, jak pára účinkuje (stroje s tlakem nízkým, středním, vysokým — s kondensací nebo bez ní — s expansí nebo bez ní). Vzájemná poloha klik podle počtu pístů.

6. Popis rozvodu se šoupátky ploskými a pístovými. Postavení excentru. Úhel předstihu, mrtvé body. Fáze expanse, fáze kompresse, fáze vyprázdnění.

7. Ztráty práce při parních strojích lodních. Odpory (vedlejší stroje, tření, odpory vrtule lodní, zpětný chod [*slip*]).

8. Co asi spotřebuje se uhlí za hodinu podle udané koňské síly a podle rychlosti. Jak může ujeta býti dlouhá trať s malou zásobou uhlí, která nestačí pro obyčejnou rychlost parníku.

9. Chod parníku až do úplného využitkování. Popis úprav pro chod stroje do předu a do zadu (kulisy).

10. Jak působí kondensátor, jeho způsoby. Výhody povrchového kondensatoru. Vakuometr.

11. Lodní pumpy vůbec. Poloha, tvar a účel vzduchové pumpy a napájecí pumpy. Ouplavní pumpa. Cirkulační pumpa.

12. Pomocné stroje (stroje na obrácení směru, větrací, stříkačkové stroje, destilační přístroje, parní zdvihadla, kotevní zdvihadla, chladicí stroje, odstředivé pumpy) a jejich účel.

13. Které typy strojů nacházíme na kolových parnících (vahadlo, s kývavými, nakloněnými, svislými válci, s dvojí a trojí expansí) a na šroubových parnících (trunk, s vratným vodidlem, s vodorovným nebo svislým válcem, s dvojí, trojí, čtverou expansí). Které úpravy jsou nejmodernější.

14. Udavatel a udavatelovy diagramy. Jak může se z nich souditi na práci stroje.

15. Dynamoelektrický princip. Popis dynamoelektrického stroje. Druhy elektrického osvětlení (lampy obloukové a žárové).

Příloha 7.

Program

pro zkoušku na kormidelníka.

Zkouška jest písemná a ústní.

1. Zkouška písemná.

Písemná zkouška záleží v rozluštění tří plavebních problémů, a to jednoho z první a dvou ze druhé skupiny, pak ve vypracování pojednání o námořských neb obchodních věcech se zřetelem k otázkám práva námořského, které se lodi týkají.

K rozluštění mohou dány býti tyto problémy:

Skupina I.

1. Slučování a určování směru a vzdálenosti ze sloučeného bodu do daného místa příjezdu.
2. Sloučení směru, jsou-li dány směr a rychlost proudu, a jak upotřebuje se vadného rychloměru nebo patentního rychloměru, jehož konstantní faktor jest znám.
3. Určiti směr a sílu proudu, jsou-li známy výsledky odhadnuté polohy lodi a astronomického výpočtu.
4. Určiti zeměpisné koordináty mezibodů oblouku největšího kruhu, který spojuje dva dané body. (Stačí, vypočte-li kandidát tři takové body, při čemž však má přesně udati, kolik takových bodů vůbec musí býti vypočteno, aby v daném konkretním případě mohl zakreslen býti oblouk největšího kruhu s dostatečnou přesností do Merkatorovy mapy).
5. Výpočet loxodromické a orthodromické vzdálenosti mezi dvěma danými body.
6. Výpočet deviačních součinitelů *A, B, C, D, E* na základě udaných deviací pro kardinální a interkardinální běhy.
7. Výpočet pravostranného úhlu a semicirkulární deviace určitého běhu, je-li *B* a *C* dáno.
8. Výpočet chyby sklonu na korekce deviace daného běhu, je-li známa chyba sklonu.

Skupina II.

1. Určiti stav a chod chronometru časovými signály.
2. Kontrola chronometru z jednotlivých výšek v dohledu země.
3. Určiti stav chronometru z přibližně stejných výšek slunce, které byly pozorovány dopoledne a odpoledne téhož dne.

4. Určiti šířku buďto z poledníkových výšek některé hvězdy nebo z výšky hvězdy polární.

5. Přímá methoda určiti šířku z jednotlivých výšek.

6. Určiti šířku chronometrem.

7. Určiti bod z výšek kolempoledníkových (po případě určiti toliko šířku nebo délku při pozorovacím místě přiměřeně zvoleném se zřetelem k dosažitelné přesnosti a v prvním případě s chronometrem nebo bez něho).

8. Určiti poledníkový bod z dopolední výšky a poledníkové výšky slunce.

9. Určiti místo lodi z výšky pro výpočet délky nebo šířky způsobilé a z poledníkové výšky měsíce, některé stálice neb oběžnice.

10. Určiti šířku z dvou výšek pozorovaných současně nebo v různých dobách, z nichž jedna hodí se pro výpočet délky, druhá pro výpočet šířky, když stav chronometru není znám. (Princip Bordův.)

11. Určiti poledníkový bod kombinací dopolední výšky a kolempoledníkových výšek slunce.

12. Určiti místo lodi kombinací dvou současných výšek (obě mimo poledník nebo jedné výšky mimo poledník a jedné výšky poledníkové) [viz poznámku 1].

13. Určiti místo lodi kombinací dvou výšek mimo poledník a mezidoby (viz poznámku 1).

14. Určiti deviaci kompasu:

a) měřením slunce a pozorováním výšky,

b) z amplitud,

c) azimutálními tabulkami.

15. Určiti čas přílivu podle kulminační methody neb upotřebením přílivového kalendáře.

16. Určiti délku z měsíčních vzdáleností.

Poznámka 1. Při 12. a 13. úloze budiž učiněn výběr mezi rozličnými možnými kombinacemi šířky, délky a výšky a kandidátovi budiž uloženo, kterého početního postupu má upotřebiti vztažmo, které methody setřiti.

Poznámka 2. Při určení místa kombinací dvou výšek (kombinací délky, šířky a výšky) kandidát má náčrtkem vysvětliti postup, jehož je třeba ke grafickému rozluštění.

2. Zkouška ústní:

Předměty ústní zkoušky jsou tyto:

A. Nautika, theoretická část.

B. Nautika, praktická část.

C. Lodiznalství a manévry.

D. Předpisy pro uvarování srážek na moři a znalost mezinárodní soustavy signální.

E. Námořské právo.

F. Znalost lodních strojů parních.

G. Lodní zdravotnictví.

Komise je zmocněna, kandidáta také prakticky vyzkoušeti.

Rozsah zkušební látky jest určen rozsahem učiva na c. k. nautických školách a požadavky praxe na moři.

Při ústní zkoušce mohou býti dány tyto otázky.

A. Nautika, praktická část.

(Tři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Konstrukce map Merkatorových. — Generální, běhové a speciální mapy. — Užívané značky a zkratky v námořských mapách. — Nautické knihy pomocné.

2. Přeměňování pravých, magnetických a kompasových běhů a zaměřování. — Vysvětlení korrekcí běhu; jejich měření a započtení do běhu.

(Böhmisch.)

3. Rychloměr. — Jak se upotřebuje obyčejného, patentního a Relingova rychloměru. — Délka uzlu a její zkoušení. — Výpočet správné plavby při chybách rychloměru. — Korekční koefficient patentního rychloměru.

4. Pojem loxodromické plavby. — Tři nautické trojúhelníky a vznikající z nich obyčejné formulky. — Tabulky slučovací, tabulka zvětšených šířek a tabulka pro přepočtení úchylky rozdílu délky. — Souvislost nautických trojúhelníků s těmito tabulkami.

5. Výpočet místa příplutí, jsou-li dány místo odplutí, běh a vzdálenost.

Výpočet běhu a vzdálenosti, je-li dáno místo odplutí a místo příplutí. — Rozluštění těchto problémů loxodromickými vzorci a příslušnými tabulkami.

6. Slučování běhu. — Zřetel ku proudům při luštění jednoduchých loxodromických problémů a při slučování běhu.

7. Orthodromický směr. — Určiti zeměpisné koordináty jistého počtu mezibodů v oblouku největšího kruhu a vkresliti tento oblouk do námořské mapy. Upotřebení gnomonických map. Určiti orthodromickou vzdálenost dvou bodů.

8. Pobřežní plavba. — Určiti místo lodi, je-li v dohledu toliko jeden předmět pozemní, nebo je-li dvě nebo několik předmětů v dohledu.

9. Orientace na nebi hvězdném. — Vynajíti hvězdy plavebně nejdůležitější. Užívání hvězdného pátradla. — Poloha a průběh denního oběhového oblouku hvězd rozličných deklinací vzhledem k obzoru a prvnímu vertikálu na místech rozličné šířky. — (Znázornění obrazci.)

10. Rektascense, hodinový úhel a hvězdný čas, pravý čas, střední čas a rovnice času. — Vyložení souvislosti příslušných veličin úhlových. Přepočet těchto časů, jakož i občanského a astronomického času. — Poledníkový čas a pásmový čas.

11. Vysvětlení denního a nočního oblouku, amplitudy, času kulminačního, východu a západu hvězd. — Výpočet s upotřebením příslušných tabulek.

12. Sférický posiční trojúhelník. — Nauticky důležité základní formulky k němu se vztahující, odvození nejpříhodnějšího pozorovacího času pro určení délky a šířky. Upotřebení příslušných tabulek.

13. Hodinový úhel a azimut. Jejich výpočet. — Jak se užívá některé obyčejné tabulky azimutální. Význam paralaktického úhlu.

14. Vysvětlení jednotlivých korrekcí výšek. — Vyvození pravých a zdánlivých výšek z pozorovaných (sextantových) výšek. Redukce pozorovaných výšek na geocentrický zenit.

15. Výpočet, kdy nastane největší příliv a největší odliv. — Zařízení a užívání tabulek přílivových a odlivových. — Kalendář největších přílivů.

Skupina II.

1. Sextant, jeho konstrukce, zkoušení a oprava chyb.

2. Chronometr. — Konstrukce jeho podstatných částí. — Jak má na lodi býti uschován a jak se s ním zachází. — Pozorovací hodiny (pointer). — Srovnávání hodin. Určení stavu a chodu časovými signály.

3. Vliv teploty na chod chronometru. — Tabulka teploty. — Chronometrový denník. — Upotřebení lří chronometrů.

4. Určení stavu chronometru „korespondujícími výškami slunce". Vysvětlení této methody. Diskuse vzorce pro poledníkovou korekci odvozeného.

5. Určení stavu chronometru přibližně stejnými výškami dopoledne a odpůldne pozorovanými.

6. Určení šířky poledníkovými výškami hvězd.

7. Určení šířky z kolempoledníkových výšek, je-li znám stav chronometru.

8. Určení šířky z kolempoledníkových výšek slunce, není-li znám stav chronometru, nebo při veliké chybě v délce.

Určení šířky výškou polární hvězdy.

9. Přímá methoda určiti šířku výškami hvězd mimo meridián.

10. Určení šířky, není-li stav chronometru znám, dvěma výškami téže hvězdy nebo rozličných hvězd, ze kterých se jedna hodí k určení délky, druhá k určení šířky. (Princip Bordův.)

11. Určení délky z jednotlivých výšek. Určiti délku kolempoledníkovými výškami. (Methoda Littrowova.)

12. Určiti délku vzdálenostmi měsíce. Vysvětliti některou methodu, kterou si kandidát vybere. Podrobnější věci, jak provádějí se pozorování a výpočty.

13. Podstata a upotřebení Sumnerovy posiční čáry. — Určení posiční čáry z takových pozorování v blízkosti prvního vertikálu a z pozorování v blízkosti poledníku.

Upotřebení příslušných pomocných tabulek.

14. Posiční čára podle Marcq. St. Hilairea.

15. Určení místa lodi ze dvou výšek v rozličném čase pozorovaných s upotřebením posičních čar zeměpisným způsobem.

Skupina III.

1. Kormidelní a řídicí kompas. — Zevrubný popis všech částí některé ze soustav řídicího kompasu v rakouském námořnictvu nejvíce užívaných (kromě popisu růžice). — Jak se při užívání postaví a jak se s ním zachází.

Konstrukční princip fluidového a Thomsonova kompasu. — Všeobecný popis tohoto kompasu.

2. Magnetická střelka růžice. — Póly, následující body, osa a magnetický moment střelky. Určení řídicí síly. — Zemská indukce a střelková indukce. — Konstrukční podmínky růžice.

3. Lodní magnetismus. — Tvrdé, měkké, vodorovné a svislé železo na lodi. — Permanentní, pomíjející a polopomíjející magnetismus. — Magnetická osa lodi. — Pravostranný úhel.

4. Vliv směru loděnice na magnetickou povahu lodi. — Změna lodního magnetismu po spuštění lodi na moře. — Opatření, aby polarisace byla odstraněna.

5. Určení deviace ve přístavu.

6. Určení deviace na moři azimutem neb amplitudou slunce nebo hvězdou polární.

7. Určení deviace podle methody Szigyártó-Florianovy pomocí hvězdy nebo velmi vzdáleného zemského předmětu nebo beze všeho zaměřovacího předmětu.

8. Deviační křivka; její konstrukce. — Deviační tabulka. — Dromoskop Zescevichův. — Popis a užívání úhloměru.

9. Přibližná rovnice deviace. — Její odvození a diskusse.

10. Význam koefficientů *A, B, C, D, E.* — Výpočet těchto pěti koefficientů.

11. Deviace při lodi na stranu skloněné. — Koefficient sklonu. Vysvětlení tabulek k vyšetření chyby sklonné.

12. Princip kompensace. Kompensace semicirkulární deviace jedním nebo dvěma magnety. — Kompensace kvandrantální deviace. Odstranění stálé části deviace. — Kompensace chyby sklonné.

13. Podrobné vylíčení celého postupu, všech opatření, výpočtů a záznamů při kompensaci nově postavených kompasů, potom následujícího určení deviace, zdělání deviační tabulky atd. od prvních přípravných dílů práce až do odevzdání hotově kompensovaných kompasů a potřebných kompasových pomůcek veliteli lodi.

14. Vliv rozdělení železa v blízkosti kompasu na řídicí sílu střelky. — Pravidla pro umístění řídicího kompasu na lodích daleké cesty vzhledem ku předvídatelné změně deviace a řídicí síly.

15. Změny, kterým jest deviace kompasu podrobena. — Dodatečná kompensace malých změn deviace.

B. Nautika. Praktická část.

(Tři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

Zkoušení sextantu a oprava jeho chyb. — Měření úhlů. — Podle možnosti výkon některého astronomického pozorování nad umělým obzorem nebo nad mořským obzorem, po případě nad pobřežním obzorem (vyjímajíc výšky hvězd).

Jak zachází se s chronometrem. — Srovnání času mezi chronometrem a pointerem nebo mezi dvěma chronometry.

Skupina II.

Určení bodu ze zaměřování kompasového nebo přeneseným úhlových měření. — Problémy loxodromické plavby. — Zřetel ku proudu a k lodní rychlosti. Jak užívá se magnetické růžice na námořských mapách, aby správně zakresleny byly pravé běhy a zaměřování. — Využitkování posičních čar. — Vkresliti a přenésti největší kruh. — Gnomonické mapy.

Skupina III.

Zacházení s kompasem a jeho částmi. — Kompensační postup. Zaměřování. — Dromoskop, úhloměr, zaměřovací kotouče.

C. Lodiznalství a manévry.

(Čtyři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupiny I—IV podle týchž dotázek, jako jsou předepsány ve příloze 6 při zkoušce na velitele lodi veliké plavby pobřežní.

D. Předpisy pro zamezení srážek na moři a znalost mezinárodní soustavy signální.

(Několik otázek z každé skupiny podle úsudku předsedova.)

Skupiny I a II podle týchž dotázek, jako jsou předepsány ve příloze 6 při zkoušce na velitele lodi veliké plavby pobřežní.

E. Námořské právo.

(Čtyři otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupiny I—IV podle týchž dotázek, jako jsou předepsány ve příloze 6 při zkoušce na velitele lodi veliké plavby pobřežní.

F. Znalost parních strojů lodních.

(Dvě otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupiny I a II podle týchž dotázek, jako jsou předepsány ve příloze 6 při zkoušce na velitele lodi veliké plavby pobřežní.

G. Lodní zdravotnictví.

(Dvě otázky, z každé skupiny po jedné.)

Skupina I.

1. Zdravotní posouzení lodi jako námořnického příbytku. Přednosti a vady dřevěné a železné konstrukce, plachetních a parních lodí. Jak má loď býti stavěna a upravena, aby byla zdravá, zachování této vlastnosti. Škodlivé vlivy na lodní těleso, na lodní podlahu a na vnitřní rozdělení vzhledem ke vzduchu, světlu a vodě. Péče, aby loď chována byla čista, zejména paluba, lodní prostor, záchody a stoka.

Oděv námořníků a strojního personálu. Zdravotní ohledy u příbytků mužstva a cestujících. Předepsané rozměry prostoru. Lůžka, skříně na oděv, ohniště, kuchyňské náčiní. Místo k rozvěšování a sušení mokrého oděvu a obuvi.

2. Vliv teploty a vlhkosti na loď a mužstvo. Příslušné opatrnosti. Které krajiny jsou nejznámější svými nezdravými poměry. Opatrnosti, přistane-li se do takových míst. Poměry, které jeví se býti nejškodlivější podle pásem, ročního počasí, denních hodin a stavu atmosféry. Opatrnosti pro lodní mužstvo.

3. Náklady, které již svou povahou mají nepříznivý vliv na zdraví lodního mužstva; pak náklady, které rozličnými příhodami za cesty mohou se státi škodlivé; opatrnosti, kterých v obojím případě jest upotřebiti, třeba již také před nakládáním nebo za nakládání. Samozapálení nákladu nebo uhelných zásob.

4. Lodní vzduch a prostředky k jeho zlepšení. Vzduch obydlených místností. Příčiny, pro které se vzduch v nich kazí. Výměna vzduchu. Které vzdušné prostory jest třeba v příbytečných místnostech. Vlivy ouplavu, ouplavních plynů, nákladu, zásoby potravin a uhlí na lodní vzduch, vliv stavebního materiálu a lodního typu. Ventilace rozličnými způsoby (přirozená, umělá, větrnice, větrníky, aspiratory, propulse, křídlové a šroubové ventilatory). Hniloba, její stupně a účinky, poměry a prostředky, které jí napomáhají, ji urychlují, zdržují a ruší, se zvláštním upotřebením na potraviny.

5. Opatrnosti při nákupu nápojů, pozor na zfalšování a při uschování jich vůbec. Pitná voda. Filtrace a čištění její; opatřování vody, opatrnosti při tom. Jak poznává se čistota vody. Uschování vody. Destilace mořské vody.

6. Živočišné potraviny, zdravotní známky zvířat poražených. Opatrnosti při zvířatech před jich poražením a po něm. Jak nakládati jest ze zásobou masa. Nasolování, udění, nakládání. Solní lák, konservování masa chladem. Charakteristické známky nakažlivých nemocí jatečného dobytka, zejména slezinné sněti, slintavky a kulhavky, dobytčího moru. Tuberkulosa (perlovka a veliká hubenost), střelní plíseň (aktinomykosa). Uhry, trichiny, měchožily (echinococcus). Mléko. Máslo. Sýr. Tuky. Vejce. Masné konservy. Falšování potravin.

7. Rostlinné potraviny. Obilí, mouka, chléb. Výroba a uschování. Zkažení chleba. Lodní suchar. Rýže. Luštěniny. Brambory. Zelenina. Jedlé oleje. Kuchyňská sůl. Cukr. Koření. Konservy. Falšování potravin.

8. Víno, pivo, lihové nápoje, ocet, káva a čaj. Užitek těchto nápojů a jaké účinky má jejich zneužívání. — Tabák.

9. Zdravotní seřadění, rozdělení a zařízení rozličných místností lodních. Kabiny, mezipalubí. Ohniště, zásobní komora. Lodní nemocnice, isolační místnosti, záchody, chladničky. Kotlovna a strojovna. Opatrnosti při hromadných dopravách.

10. Všeobecné vědomosti o lidské kostře.

11. Nejdůležitější měkčiny, které jsou v každé ze tří dutin těla (v hlavě, prsou a břichu) a jich působnost. Oběh krve. Nervová soustava vůbec.

12. Pořízení, uchování, postupné doplňování a opatrování lodní lékárny vzhledem ku platným předpisům; opatrnosti, aby léků nebylo nenáležitě a nebezpečně užíváno.

13. Jaký účinek mají léky pro vnitřní potřebu, které musí býti v lodní lékárně, a kdy se podávají. Které předměty musí lodní lékárna kromě léků obsahovati. Za kterých okolností se jich užívá a kterým způsobem.

14. Jaký účinek mají léky lodní lékárny pro zevnitřní potřebu. Kdy se jich užívá.

15. Kdy je třeba desinfekce na lodi nebo kdy je předepsána. Desinfekční předpisy. Jak se desinfekce provádí. Rozličné prostředky desinfekční. Potřebná jejich množství.

Skupina II.

1. Jak musí se postupovati při ohledávání nemocných, jak, aby se poznalo, zdali jest tu předstírání (simulace) nebo skutečná nemoc. Všeobecná pravidla pro ošetřování nemocných vzhledem k těžkosti choroby.

2. Jak poznávají se těžké horečnaté nemoci a jakých opatření je při nich třeba. Jak léčí se malarie nebo bahenní zimnice.

3. Jak se poznává, ve které ze tří dutin těla (v hlavě, prsou nebo břichu) nemoc má své sídlo.

4. Které jsou nejdůležitější známky epidemických a nakažlivých nemocí. Asijský mor dýnějový, žlutá zimnice, asijská cholera, neštovice a tyf.

5. Kterých opatření je třeba, nalezá-li se loď v zemích nebo přístavech epidemickými nebo endemickými nemocemi zachvácených. Jak jest se zachovati, kdyby takové nemoci také na lodi vznikly. Znalost karantenních a isolačních předpisů.

6. Nejdůležitější opatření při léčbě pohlavních nemocí a zvláště příjičných nemocí. Opatrnosti, aby nebyly přeneseny nebo dále rozšířeny na lodi.

7. Všeobecné věci o kožních nemocech a o jejich léčbě. Přenositelnost, schopnost nákasy. Opatření opatrnostní.

8. Vlastní námořnické nemoci z povolání. Opatrnosti, aby nevznikly, aby se jim předešlo a aby byly potlačeny. Skorbut. Vlčí mlha. Anaemické a žaludeční poruchy v horkém podnebí. Úpal. Nemoci oční. Onemocnění, která jsou podmíněna zvláštnostmi námořnického povolání. Vliv větru, zimy, deště a vlhka. Dna, reumatismus, rozličné katarrhy. Nemoci způsobené namáhavou prací a zdviháním těžkých břemen nebo dlouhým veslováním.

9. Zdravotní nebezpečenství, která mohou vzniknouti prací strojní. Vysoké teploty, rychlé ochlazení. Poty. Seslabení celého organismu. Žížeň. Cizí tělesa v očích a uších. Affekce plicní. Choroby kloubové, záněty ledvin. Ochranné úpravy při práci strojní. Pomoc při otřesech pádem nebo nárazem, při spáleninách.

10. Jak se poznávají a léčí otravy. Protiléky. Kousnutí jedovatými zvířaty (hady, štíry, vzteklými zvířaty).

11. Pomoc osobám do vody spadlým, utopeným, zmrzlým, osobám od blesku nebo úpalu zasaženým, udušeným, uškrceným. Jak se všeobecně rozeznává skutečná smrt od zdánlivé. Jak se nakládá s akutním alkoholismem. Těžká opilost a delirium tremens. Náhlá pomatení mysli a jak se s nimi nakládá.

12. Ohledávání a pomoc při poraněných a ranách, zejména při ranách hluboko vznikajících nebo pronikajících nebo cizí tělesa obsahujících, při krvotocích, ztrátách krve. Jak se pozná a vyhledá příčina ztráty krve, případy otravy krve a jak se léčí. Antiseptické ošetřování ran a jeho pomůcky. Opatrnosti ošetřovatelovy pro ochranu raněného a pro vlastní ochranu proti nákaze.

13. Jak se poznávají a léčí vymknutí a zlomeniny kostí, jakož i vidlák (panaritium).

14. Všeobecné pojmy kýl, průtrží vnitřností a vyhřeznutí. Příslušná léčba; pomoc při zaražení moči.

15. Hlavní zásady, kterých jest šetřiti při ošetřování těžce nemocných. Pomoc při porodech.

Příloha 8.

Program

zkoušky na velitele lodi plavby daleké.

Zkouška jest písemná a ústní.

1. Zkouška písemná.

Písemná zkouška záleží v rozluštění tří plavebních problémů, a to jednoho z první a dvou ze druhé skupiny, pak ve vypracování pojednání o námořských a obchodních věcech se zřetelem k otázkám práva námořského, které se lodi týkají.

K rozluštění mohou býti dány problémy podle týchž dotázek, jako jsou předepsány podle přílohy 7. pro zkoušku na kormidelníka.

2. Zkouška ústní.

Předměty zkoušky ústní jsou tyto:

A. Nautika, theoretická část. Z tohoto předmětu koná se zkouška toliko tenkráte, když písemná zkušební práce z nautiky dává příčinu k pochybnostem o tom, zdali kandidát dostatečně ovládá tento předmět.
B. Nautika, praktická část.
C. Lodiznalství a manévry.
D. Předpisy pro uvarování srážek na moři a znalost mezinárodní soustavy signální.
E. Námořské právo.
F. Námořská meteorologie a oceánopis.
G. Obchodní zeměpis.

Komise jest zmocněna, kandidáta také prakticky vyzkoušeti.

Kolik otázek z každého předmětu kandidátovi má býti dáno, ponecháno jest předsedovu úsudku.

Při ústní zkoušce mohou dány býti tyto otázky:

Z předmětů *A, B, C, D* a *E* podle téhož programu, jako jsou předepsány podle přílohy 7. při zkoušce na kormidelníka.

F. Námořská meteorologie a oceánopis.

Skupina I.

1. Atmosféra. Její skladba a výška. Prameny tepla vzduchu a moře. Vzařování a vyzařování tepla. Roční počasí. Zahřívání a ochlazování zemského povrchu a moře. Mořské a zemské klima.

2. Denní a roční chod teploty vzduchu na rozličných částech zemského povrchu. Periodická a neperiodická kolísání tepla. Svislé rozdělení teploty. Redukce na hladinu mořskou.

Stoupající a sestupné proudy vzduchu.

3. Popis nejvíce užívaných teploměrů. Jejich zkoušení a jak se s nimi nakládá. — Isothermy. Tepelné anomalie. Tepelná pásma zemská.

4. Vypařování. — Absolutní a relativní vlhkost vzduchu a její měření. — Hygrometr. — Denní a roční perioda, vodorovné a svislé rozdělení vlhkosti.

5. Atmosférické srážky. — Tvary mračen. Stupeň oblačnosti. — Dešťoměr. Rozdělení deště na zemi.

6. Tlak vzduchu. — Závislost jeho na ostatních meteorologických činitelích. Popis tlakoměrů na moři nejvíce užívaných a jak se jich upotřebuje. Korrekce tlakoměru. Redukce tlakoměrných údajů, aby mohla býti srovnávána pozorování na rozličných místech konaná.

7. Denní chod tlaku vzduchu. — Změna tlaku vzduchu podle rozličných vrstev výšky. Podstatné věci o rozdělení tlaku vzduchu na povrchu zemském a o poloze isobar v létě a v zimě.

8. Vítr a jeho příčiny. — Rychlost a tlak. — Větroměr. Stupnice síly větru. Denní a roční perioda. Všeobecný svislý a vodorovný oběh atmosféry.

9. Úchylka směru větru otáčením se země. Příčiny passátů, monsunů a denních místních zemských a mořských větrů.

Tišiny. — Rozdělení větrů na zemi.

10. Tlakoměrné maximum a minimum a směr větru tím podmíněný. Zákon Buys-Ballotův. — Gradient a síla větru. — Odchýlka silou odstředivou.

11. Zvláštní vlastnosti tlakoměrných maxim a minim. Jejich tvar a jméno. — Točení se větru a změna povětrnosti při přechodu tlakoměrného minima.

12. Bouře mírného pásma. Jejich povaha, postup a nejčastější dráhy.

13. Tropické bouřné víry. Pohyb vzduchu v nich. — Rozsáhlost a rychlost postupu. — V kterých vodách jsou časté. — Dráhy. — Předzvěsti, že se blíží cyklona.

14. Pískové a vodní smršti.

Pověstné místní větry a bouřlivé krajiny. (Taifuny, tornada, mys Horn, harmattan, samum, leveche, mistral, bora, scirocco atd.). Výklad větrních a povětrnostních poměrů v Adriatickém a Středozemním moři.

15. Elektrické a optické výjevy atmosféry.

Výkon pravidelných meteorologických pozorování na lodích. Vedení deníku. Mezinárodní meteorologická znamení. — Synoptické mapy.

Skupina II.

1. Všeobecné věci o tvaru a povaze mořského dna. — Hloubky oceánu. — Přístroje na měření hloubky. — Isobathy.

2. Poměrná váha a solný obsah mořské vody. Jak stanoví se hustota mořské vody. — Barva a průhlednost moře, vzduch v moři obsažený a světélkování moře. — Hranice pevného a plovoucího ledu mořského.

3. Teplota moře na povrchu a v hloubce. — Její měření. Teploměr hlubinný. — Isothermobathy.

4. Vlny a jejich příčina. — Bezvětrné vlnobití, příboj. Vlny zemětřesu. Stojaté vlny. Účinek oleje na vzedmuté moře.

5. Příliv a odliv; jejich příčina a výjev. — Skutečný příliv a odliv. Proudy přílivu a odlivu. Pozorování přílivu a odlivu. Isorachie.

6. Mořské proudy vůbec. Jejich příčina a výjev. Vliv tvaru pobřeží. Měření proudu.

7. Proudy v Atlantickém oceánu, v Středozemním moři a v Adrii.

8. Proudy v Tichém oceánu.

9. Proudy v Indickém oceánu.

10. Všeobecné zásady, podle kterých mají býti založeny plavby přes oceán u plachetních lodí nebo parníků v rozličných počasích ročních.

Oceánopisné mapy. — Poukazy v příčině plachet.

11. Zaoceánské plavby v Atlantickém oceánu.

12. Zaoceánské plavby v Tichém oceánu.

13. Zaoceánské plavby v Indickém oceánu, pak mezi Austrálií a Evropou nebo východní Amerikou.

14. Jak jest využitkovati meteorologických a oceánopisných pozorování (vzhledem ke změně větru a povětrnosti) při sledování některého cestovního směru.

Všeobecné věci o manévrech v tlakoměrných maximech a minimech.

15. Pravidla pro manévrování v tropických orkánech a v bouřích pásem mrtvých.

G. Obchodní zeměpis.

Skupina I.

1. Jak rozdělena jest pevnina a voda na povrchu zemském, díly světa a jejich ohraničení, ostrovy podle jejich roztřídění a rozdělení.

2. Oceány a vnitrozemská moře. Okrajní moře. Vodní cesty mezi oceány a jejich díly.

3. Vnitřní a okrajní moře Evropy. Mořské úžiny, průplavy, ostrovy a nejdůležitější mysy evropské.

4. Splavné řeky evropské a nejdůležitější obchodní města na nich. Splavné průplavy evropské.

5. Státy evropské. Jejich hlavní města a nejdůležitější přístavy. Hustota obyvatelstva států evropských.

6. Vnitřní a okrajní moře Asie. Mořské úžiny, průplavy, ostrovy a nejdůležitější mysy Asie.

7. Splavné řeky Asie a nejdůležitější výrobiště na nich.

8. Státy Asie. Nejdůležitější přístavy. Evropské državy v Asii. Smluvní přístavy.

9. Vnitřní a okrajní moře Ameriky. Mořské úžiny, průplavy, ostrovy a nejdůležitější mysy Ameriky.

10. Splavné řeky americké a nejdůležitější obchodní města na nich.

11. Státy americké. Nejdůležitější přístavy. Evropské državy v Americe.

12. Okrajní moře, mořské úžiny, ostrovy a nejdůležitější mysy Afriky. Splavné řeky africké a jejich výrobiště.

13. Státy africké. Evropské državy v Africe. Nejdůležitější přístavy.

14. Okrajní moře, mořské úžiny, důležité ostrovy, mysy Australie. Nejdůležitější přístavy australské.

15. Souostroví Jižního oceánu. Evropské državy na nich.

Skupina II.

1. Vývoz Rakouska a Uherska a kraje, ze kterých pochází. Nejdůležitější rakouské a uherské železničné trati.

2. Dovoz do Rakouska a Uherska a odkud pochází. Výčet splavných řek a průplavů Rakouska a Uherska.

3. Výroba, vývoz a dovoz Perska, Arabie, východní a západní Afriky. Nejznamenitější přístavy těchto pobřeží. Suezský průplav a účastenství národů v jeho dopravě.

4. Výroba, vývoz a dovoz pobřežních zemí západního Středozemního moře. Přístavy v tom účastné.

5. Obchod v pobřežních zemích východního Středozemního moře a Černého moře. Výroba, vývoz a dovoz. Důležité přístavy těchto území.

6. Výroba, vývoz a dovoz Anglicka, atlantického pobřeží evropského, severomořských a baltických států. Účastné přístavy.

7. Průmyslová střediska evropská. Které železnice této pevniny jsou pro světový obchod nejdůležitější. Nejdůležitější plavební společnosti v Evropě, jejich trati.

8. Dunaj jako vodní cesta, jeho přístavy. Druhy zboží v nich nakládané.

9. Výroba Spojených států Severoamerických vůbec. Nejhlavnější věci z nich vyvážené a příslušné přístavy vývozní. Dovoz Spojených států podle zemí, odkud pochází.

10. Výroba, vývoz a dovoz Anglické severní Ameriky. Příslušné přístavy.

11. Výroba, vývoz a dovoz Antill, středoamerických států a atlantického pobřeží Jižní Ameriky. Nejdůležitější z účastných přístavů.

12. Výroba, vývoz a dovoz amerických států, které leží na pobřeží Velikého oceánu. Účastné nejdůležitější přístavy.

13. Výroba, vývoz a dovoz Číny, Japonska, Sibiře a Filippin. Důležitější přístavy.

14. Výroba, vývoz a dovoz Východní a Zadní Indie, Sundajských ostrovů a Molluk. Důležité přístavy.

15. Výroba, vývoz a dovoz Australie a ostrovů Jižního oceánu. Nejdůležitější přístavy.

Příloha 9.

Vysvědčení zkušební

pro

(jméno a příjmení kandidátovo s údaji za příčinou totožnosti).

Zkušební komise pro odbývání zkoušky na . . . . . .

. . . . . potvrzuje tímto, že svrchu řečený vykonal zkoušku

na . . . . . s . . . . . výsledkem.

Datum: . . . . . .

Podpisy:

Pečť
zkušební komise

Čís. .....

19 . .

Příloha 10.

Dekret způsobilosti.

2korunový kolek	(Znak)
C. k.	námořský úřad potvrzuje tímto, že . . . . .

(hodnost) (jméno a příjmení) z . . . . . roku . . . . .

narozený, syn . . . . . jmenován byl za (hodnost) . . . . . .

. . . . . .

V Terstu, dne . . . . . .

Předseda c. k. námořského úřadu:

L. S.

Poznámka. Dekrety způsobilosti pro velitele lodí malé a veliké plavby pobřežní a plavby daleké, jakož i pro kormidelníky buďte vyhotoveny na pergaménu.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVII. — Vydána a rozeslána dne 7. března 1902.

Obsah: Čís. 46. Nařízení, jímž stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů.

46.

Nařízení ministeria finančního ze dne 11. února 1902,

jímž stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů.

Poněvadž od nařízení ze dne 16. března 1901, Z. Ř. č. 28, kterým stanoveny byly jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z cenných papírů, několik cenných papírů bylo znova připuštěno k záznamu na tuzemských bursách a poněvadž obchodní podmínky o jednoduché závěrce při některých již znamenaných cenných papírech se změnily a poněvadž kromě toho také některé cenné papíry již přestaly se znamenati, finanční ministerium na základě zmocnění, jež mu bylo uděleno v § 4, č. 2, odstavci 3 zákona ze dne 9. března 1897, Z. Ř. č. 195, o dani z tržby cenných papírů, na místě příloh, nařízením ze dne 16. března 1901, Z. Ř. č. 28, vyhlášených, uveřejňuje následující nově zdělané přílohy *A* až *C*, které obsahují obchodní pro vyměřování daně z tržby cenných papírů rozhodné podmínky o jednoduché závěrce cenných papírů znamenaných na bursách tuzemských.

Toto nařízení nabude moci dnem 15. března 1902.

Böhm m. p.

Příloha A

o obchodních podmínkách platných na vídeňské burse vzhledem k jednoduché závěrce cenných papírů na této burse znamenaných.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
A. Všeobecný dluh státní.	
Jednotná renta: papírová květen-listopad r. č. 4·2%	5.000 zl. r. č.
„ únor-srpen „ 4·2 „	5.000 „
stříbrná leden-červenec „ 4·2 „	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ duben-říjen „ 4·2 „	5.000 „
Losy z r. 1854 po 250 zl. k. m. 3·2%	**2.500 zl. k. m.**
„ „ „ 1860 „ 500 „ r. č. 4%	**2.500 zl. r. č.**
„ „ „ 1860 „ 100 „ „ 4 „	**2.500** „
„ „ „ 1864 „ 100 „ „	**2.500** „
„ „ „ 1864 „ 50 „ „	**2.500** „
Zástavní listy státních statků 120 zl. r. č. (300 fr.)	25 kusů
B. Státní dluh království a zemí na říšské radě zastoupených.	Jmenovitě:
Rak. renta zlatá daně prostá ve zl. 4%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ korunová daně prostá 4%	10.000 K
„ investiční „ „ K 3½%	10.000 „
Státní dlužní úpisy železničné.	
Albrechtova dráha ve stř. 100 a 1000 zl. 4%	5.000 zl. r. č.
Alžbětina dráha ve zlatě daně prostá po 10.000 zl. 4%	**5.000 zl. ve zlatě**
Františka Josefa dráha ve stř. 5¼%	5.000 zl. r. č. ve stř.
Plzeňsko-březenská dráha 200 a 1000 zl. 4%	5.000 zl. r. č.
Rudolfova dráha v kor. daně prostá 4%	10.000 K
Vorarlberská dráha daně pr. 400 a 2000 K	10.000 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Akcie železničné, odkolkované za státní dlužní úpisy.	
Alžbětina dráha 200 zl. k. m.	25 kusů
„ Linec-Budějovice 200 zl. r. č. ve stříbře	25 „
„ Salcb.-Tyr. 200 zl. r. č. ve stříbře	25 „
Haličská dráha Karla Ludvíka 200 zl. k. m.	25 „
Železničné prioritní obligace státem k zaplacení převzaté.	Jmenovitě:
Albrechtova dráha 300 zl. stř. 5%	**5.100 zl. ve stř.**
„ 200 zl. ve zl. = 400 m. = 20 £ = 500 fr. 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ 200 zl. a 1000 zl. stř. 4%	5.000 zl. ve stř.
Česká západní dráha v. 1885 4% ve stř.	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ v. 1885 m. 4%	**10.200 marek**
„ v. 1895 K 4%	10.000 K
Černovice-Novosielica (Buk. dr. míst.) K 4%	10.000 „
Eisenercko-Vordernberská místní dráha r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Eisenercko-Vordernberská místní dráha z r. 1892 200 a 1000 zl. r. č. 4%	5.000 „
Alžbětina dráha 600 a 3000 mk.	**10.200 marek**
„ 400 a 2000 „ daně prost.	**10.000** „
Františka Josefa dráha vyd. r. 1884 ve stř. 4%	5.000 zl. r. č. ve stř.
Halič. dr. Karla Ludvíka vyd. r. 1890 ve stř. 4%	5.000 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Lublaň-Kamník, místní dr., 200 a 1000 zl.	5.000 zl. r. č.
Lvov-Černovice-Jassy žel. spol. vyd. 1894 K	10.000 K
Místních rak. drah společnost K	10.000 „
Moravská dráha pohr. 400 a 2000 K . .	10.000 „
Moravskoslezská dráha ústřední 600 a 3000 K	**10.200** „
Plzeňsko-březenská dr. daně pr. 150 zl. stř.	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Rudolfova dráha (Solnou komorou) m. .	**5.000 zl. ve zlatě**
„ vyd. r. 1884 ve stř. . .	5.000 zl. r. č. ve stř.
Vorarlberská dráha vyd. r. 1884 ve stř. .	5.000 „
C. Státní dluh zemí koruny Uherské.	
Uh. renta zlatá 4%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ K daně prostá 4%	10.000 K
„ „ 3½%	10.000 „
Uh. státní železniční půjčka z r. 1889 ve zlatě 4½%	**5.000 zl. ve zlatě**
Uh. státní železniční půjčka ve stř. 4½%	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ státní obl. Vých. dr. z r. 1876 ve zl. po 100 zl. ve zl.	**5.000 zl. ve zlatě**
Uh. oblig. za výkup výčep. regalu r. č. .	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ půjčka ve zlatě na úpr. Žel. brány K	**12.000 K**
„ premiová půjčka po 100 zl. . . .	**2.500 zl. r. č.**
„ „ po 50 zl. . . .	**2.500** „
„ prem. obl. pro uprav. Tisy a Seg. sl. r. č.	**2.500** „
Chorv.-slav. hyp. obl. za výkup poz. r. č.	5.000 „
„ obl. za náhr. výč. reg., daně prosté r. č.	5.000 „
Uherské vyvaz. oblig. poz. r. č. 4% . .	5.000 „
Chorv.-slav. vyvaz. oblig. poz. r. č. 4% .	5.000 „
D. Jiné veřejné půjčky.	
Bosenská půjčka zemská K 4%	10.000 K
Bosensko-herceg. žel. zem. půj. K 4½%	10.000 „
Dunajská půjčka regul. z r. 1878 r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
„ z r. 1899 K 4%	10.000 K
Půjčka na vídeň. stavby kommunikační K	10.000 „
Půjčka na vídeň. stavby kommunikační z r. 1900 K	10.000 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Bukovinská půjčka zem. z r. 1893 K . .	10.000 K
Bukovinské prop. dlužní úp. r. č. . . .	5.000 zl. r. č.
Dalmatská zemská půjčka z r. 1883 r. č.	5.000 „
„ z r. 1886 „	5.000 „
Dalmatský zem. fond melior. z r. 1893 K	10.000 K
Haličská zemská půjčka z r. 1893 K . .	10.000 „
Haličské propinační dluž. úp. z r. 1889 r. č.	5.000 zl. r. č.
Gorická zem. půjčka, serie *A* a *B*, z r. 1888 r. č.	5.000 „
Isterská zem. půjčka z r. 1900 K . . .	10.000 K
Krajinská „ z r. 1888 r. č. . .	5.000 zl. r. č.
Moravská „ z r. 1890 „ . .	5.000 „
Dolnorak. „ z r. 1896 „ . .	5.000 „
Hornorak. „ z r. 1887 „ . .	5.000 „
Štýrská zemská železniční půjčka S. I. z r. 1891 r. č.	5.000 „
Štýrská zemská železniční půjčka S. II. z r. 1893 r. č.	5.000 „
Štýrská zemská železniční půjčka S. III. z r. 1895 r. č.	5.000 „
Tyr. zem. půjčka z r. 1895 K	10.000 K
Vodní spol. pro uprav. údolí Temešského a Begského vyd. 1897 (růz. kusy) K .	10.000 „
Půjčka měst. obce Ústí n/L. z r. 1890 r. č.	5.000 zl. r. č.
„ z r. 1894 K	10.000 K
„ z r. 1898 „	10.000 „
„ na drobné dráhy z r. 1900 K	10.000 „
Půjčka měst. obce Brna z r. 1883 r. č. .	5.000 zl. r. č.
„ Budapešti z r. 1890 r. č.	5.000 „
„ Budějovic z r. 1886 „	5.000 „
„ „ z r. 1893 K	10.000 K
„ Gorice z r. 1879 r. č.	5.000 zl. r. č.
„ „ z r. 1886 „	5.000 „
Půjčka města Št. Hradce z r. 1876 „	5.000 „
„ Lvova z r. 1896 K	10.000 K
„ „ z r. 1900 „	10.000 „
„ Plzně z r. 1886 r. č. . . .	5.000 zl. r. č.
„ Smíchova z r. 1888 r. č. .	5.000 „
„ Splětu z r. 1889 sl. r. č. (s úroky od 1./1.) 5%	5.000 „
Půjčka města Splětu z r. 1901 sl. K (s úroky od 1./10.) 4½%	10.000 K
Půjčka města Teplic z r. 1887 r. č. . . .	5.000 zl. r. č.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Půjčka města Terstu z r. 1865 r. č. . . .	5.000 zl. r. č.
„ „ z r. 1879 „ . . .	5.000 „
„ „ z r. 1899 K	10.000 K
„ a obchod. kom. v Terstu r. č.	5.000 zl. r. č.
Půjčka měst. obce Vídně r. č. 5% . . .	5.000 „
„ (stř. nebo zlato) z r. 1874 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
Půjčka měst. obce Vídně z r. 1894 K 4%	10.000 K
„ z r. 1898 „ 4%	10.000 „
„ z r. 1890 „ 4%	10.000 „
Půjčka města Zadru z r. 1894 K 4½% .	10.000 „
Vodní družstvo Tržické 1900 4% . . .	10.000 „
Půjčka na stavbu víd. bursy r. č. . . .	5.000 zl. r. č.
„ „ moučné a plodin. bursy r. č.	5.000 „
Italská renta 100 lir 5%	**10.000 lir. cap.**
„ 100 „ 4%	**10.000** „
Bulhar. stát. železn. hyp. půjčka z r. 1889 ve zlatě	**5.000 zl. ve zlatě**
Bulhar. stát. hyp. půjčka z r. 1892 ve zl.	**5.000** „
Turecký konvert. státní dluh serie *B* l. st.	**500 l. st.**
„ *C* „	**500** „
„ *D* „	**500** „

E. Listy zástavní, komunalní, železničné úvěrní a bankovní obligace.

Rak. všeob. úst. pro úvěr poz. v 50 l. sl. r. č.	5.000 zl. r. č.
Pozemkový úvěr. ústav Dalmatský K 4½%	10.000 K
České hypoteční banky r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
„ r. č. 4%	5.000 „
„ v 57 l. sl. K 4%	10.000 K
„ v 60½ l. sl. K 3½%	10.000 „
České zemské banky zákl. úpisy r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ kom. dluhop. „ 4%	5.000 „
„ „ „ K 4% .	10.000 K
„ melior. r. č. 4% .	5.000 zl. r. č.
„ „ K 4% . .	10.000 K
České železničné úpisy K 4%	10.000 „
Bukovinsk. úvěr. úst. pozemk. r. č. a K 5%	5.000 zl. r. č., vzt. 10.000 K
„ r. č. 4%	5.000 zl. r. č.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Bukovinské spořitelny K 4%	10.000 K
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 45 l. slos. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
Ústř. poz. úvěrní banky rakouské v 50 l. slos. K 4%	10.000 K
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 65 l. slos. K 4%	10.000 „
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 34 l. slos. r. č. 2%	5.000 zl. r. č.
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 34 l. slos., 150 zl. stř. zůr. ve zlatě 2% . .	**5.100 zl. ve stř.**
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 34 l. slos. r. č. 2¼%	5.000 zl. r. č.
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 34 l. slos. 300 m. 2¼%	**5.100 zl. ve zlatě**
Rak. ústav úvěrní pro podniky doprav. a veř. pr., kat. *A*, 78 l., 4%	10.000 K
Rak. ústav úvěrní pro podniky doprav. a veř. pr., kat. *A*, z r. 1901, K 4% . .	10.000 „
Rak. ústav úvěrní pro podniky doprav., kat. *B* K 4%	10.000 „
Halič. ake. hyp. banky s 10% prem. r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
Halič. ake. hyp. banky v 50 l. slos. r. č. 4½%	5.000 „
Halič. ake. hyp. banky v 60 l. slos. K 4%	10.000 K
Halič. pozem. úvěrní spol. v 56 l. slos. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Halič. pozem. úvěrní spol. v 41 l. slos. r. č. 4%	5.000 „
Halič. pozem. úvěrní spol. (staré) r. č. 4%	5.000 „
„ K 4%	10.000 K
Halič. zem. banky král. Halič. a Vlad. v 51⅓ l. spl. r. č. a K 4½%	5.000 zl. r. č., vzt. 10.000 K
Halič. zem. banky král. Halič. a Vlad. v 57⅓ l. spl. K 4%	10.000 K
Halič. zemské banky kom. obl. II. vyd. r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
Halič. zemské banky kom. obl. III. vyd. K 4½%	10.000 K
Halič. zemské banky kom. obl. IV. vyd. K 4%	10.000 „
Halič. zemské banky úpisy želez. K 4% .	10.000 „
Isterského pozemk. ústavu r. č. 5% . .	5.000 zl. r. č.
Korutanského zemsk. ústavu hyp. K 4%	10.000 K
Moravské hypoteční banky v 36 l. slos. r. č. 5½%	5.000 zl. r. č.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Moravské hypoteční banky v 36 l. slos. r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
Moravské hypoteční banky r. č. 4%	5.000 „
„ K 4%	10.000 K
Zeměd. banka mor. úpisy komun. K 4%	10.000 „
„ úpisy železn. K 4%	10.000 „
Moravské první spořitelny r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ K 4½%	10.000 K
„ „ 4%	10.000 „
Dolnorak. zemsk. hyp. úst. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ K 4%	10.000 K
„ K 3½%	10.000 „
„ komun. úpisy K 3½%	10.000 „
Dolnorak. zemsk. hyp. úst. komun. úpisy K 4%	10.000 „
Hornorak. zemsk. hyp. úst. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ K 3½%	10.000 K
Hornorak. zemsk. kom. úst. úv., obl. kom. K 4%	10.000 „
Rak. hypoteč. banky r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ v 50 l. slos. K 4%	10.000 K
Rak. slez. poz. úvěrního ústavu r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
„ „ 4½%	5.000 „
„ „ 4%	5.000 „
Rak.-uherské banky v 40½ l. slos. r. č. 4%	5.000 „
„ v 50 l. slos. r. č. 4%	5.000 „
Úvěrní úst. obecní slezský r. č. 4%	5.000 „
Spořitelny první rak. v 60 l. slos. K 4%	10.000 K
„ štýrské v 53 l. slos. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ „ v 53 l. slos. K 4%	10.000 K
Tyrol. zem. hyp. úst., 4%	10.000 „
Vorarlb. zem. hyp. banky, 4%	10.000 „
Schwarzenberské knížecí půjčky v mark. 4%	**10.000 marek**
Ústř. hyp. banka uher. spoř. jako akc. spol. S. I, II, III a VI—X K 4½%	10.000 K
Ústř. hyp. banka uher. spoř. jako akc. spol. S. IV a V K 4½%	10.000 „
Ústř. hyp. banka uher. spoř. jako akc. spol. S. IV a V K 4%	10.000 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Ústř. hyp. banka uher. spoř. jako akc. spol. obl. kom. K 4½%.	10.000 K
Ústř. hyp. banka uher. spoř. jako akc. spol. obl. kom. K 4%.	10.000 „
Pešt. uh. komerc. banky r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
„ K 4½%	10.000 K
„ K 4%	10.000 „
„ kom. obl. s 10% pr. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
Pešt. uh. komerc. banky kom. obl. s 5% pr. K 4%	10.000 K
Pešt. uh. komerc. banky kom. obl. s 5% pr. K 4½%	10.000 „
Sibiň. poz. úvěr. ústavu r. č. 6%	5.000 zl. r. č.
„ „ 5½%	5.000 „
„ „ 5%	5.000 „
„ K 4½%	10.000 K
Sibiňské spořitelny 10% prem. r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
„ 6% „ „ 5%	5.000 „
„ III. vyd. r. č. 5%	5.000 „
„ IV. „ K 4½%	10.000 K
Chorv. slav. zem. banky hyp. r. č. a K 4½%	5.000 zl. r. č., vzt. 10.000 K
Chorv. slav. zem. banky hyp. kom. obl. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
Spoř. aradské obč. akc. spol. r. č. 5½%	5.000 „
„ s 10% prem. r. č. 5%	5.000 „
Spoř. aradské obč. akc. spol. r. č. 5%	5.000 „
Spoř. aradské župy K 4½%	10.000 K
„ budapešt. hl. m. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
„ „ K 4%	10.000 K
„ vnitř. města, akc. spol. v Budapešti K 4½%	10.000 „
Spoř. spol. pešt. vlasten. I. v 50 l. slos. K 4½%	10.000 „
Spoř. spol. pešt. vlasten. kom. obl. v 50 l. slos. K 4½%	10.000 „
Spoř. spol. pešt. vlasten. kom. obl. v 50 l. slos. r. č. 4%.	5.000 zl. r. č.
Spoř. spol. pešt. vlasten. zástav. listy v 50 l. slos. K 4%.	10.000 K
Spoř. uher. zem. ústř., 40 l. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
„ 50 l. K 4½%	10.000 K
Temešvárské spořitelny I. ser. A r. č. 5%	5.000 zl. r. č.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Temešvárské spořitelny I. ser. *Br.* č. 4½%	5.000 zl. r. č.
„ ser. *C* 401. 4½%	10.000 K
Uh. agrár. a rent. banky, vin. obl. K 4%	10.000 „
„ rent. list 2% prem. K 4½%	10.000 „
Uh. agrár. a rent. banky, zást. listy K 4½%	10.000 „
Uher. úst. pro úvěr poz. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
„ v 41 l. r. č. 4%	5.000 „
„ v 50 l. K 4%	10.000 K
„ v 63 l. „ 3½%	10.000 „
Uh. reg. a meliorač. zástavní listy r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Uher. hyp. banky v Pešti v 42½ l. slos. r. č. 4½%	5.000 „
Uher. hyp. banky v Pešti ser. I v 50 l. slos. K 4½%	10.000 K
Uher. hyp. banky v Pešti ser. I v 50 l. slos. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Uher. hyp. banky v Pešti ser. I v 50 l. slos. K 4%	10.000 K
Uher. hyp. banky v Pešti kom. dluhop. v 50 l. slos. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
Uher. hyp. banky v Pešti kom. dluhop. ser. I v 50 l. slos. K 4½%	10.000 K
Uher. hyp. banky v Pešti kom. úpisy s 10% prem. v 50 l. slos. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Uher. hyp. banky v Pešti kom. úpisy v 50 l. slos. r. č. 4%	5.000 „
Uher. zemský úvěrní ústav pro malost. r. č. a K 5%	5.000 „ vzt. 10.000 K
Uher. zemský úvěrní ústav pro malost. r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
Uher. akc. spol. míst. drah, obl. K 4½%	10.000 K
„ s 5% pr. obl. K 4%	10.000 „
Zemské banky pro Bosnu a Hercegovinu v 20 l. spl. K 5%	10.000 „
Zemské banky pro Bosnu a Hercegovinu v 30 l. spl. K 5%	10.000 „

F. Priority železničné.

Bozensko-meranská dráha r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Dráha lesem Bregenckým K 4%	10.000 K
Brněnská spol. drah míst. vyd. 1900 K 4%	10.000 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Budapešt.-Pětikostel. dráha vyd. 1889 r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Buštěhradská dráha zl. ve stř. 5%	**5.100 zl. ve stř.**
„ vyd. 1871 zl. ve stř. 5%	**5.100** „
Buštěhradská dráha vyd. 1872 zl. ve stř. 5%	**5.100** „
Buštěhradská dráha vyd. 1896 K 4%	10.000 K
Německobrodsko-humpolecká dráha míst. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Duchcovsko-podmokelská dráha I. vyd. 1869 stř. r. č. 5%	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Duchcovsko-podmokelská dráha II. vyd. 1871 stř. r. č. 5%	**5.100** „
Duchcovsko-podmokelská dráha III. vyd. 1874 ve zlatě 5%	**5.100 zl. ve zlatě**
Duchcovsko-podmokelská dráha vyd. 1891 zl. ve stř. 4%	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Duchcovsko-podmokelská dráha vyd. 1891 mark. 4%	**10.200 marek**
Duchcovsko-podmokelská dráha vyd. 1893 K 3%	10.000 K
Ferdin. severní dráha vyd. 1886 r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ „ 1887 ve stř. 4%	5.000 zl. ve stř.
„ „ 1887 ve stř. zaruč. 4%	5.000 „
Ferdin. severní dráha vyd. 1888 r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ „ 1891 „ 4%	5.000 „
„ „ 1898 „ 4%	5.000 „
Friaulská železnice vyd. 1893 r. č. 4%	5.000 „
„ „ 1897 „ 4%	5.000 „
Pětikostelecko-barčská dráha zl. ve stř. 5%	5.000 zl. r. č. ve stř.
Kypřicko-Vel. Zigharecká míst. dr. K 4%	10.000 K
Št. Hradecko-kőflach. dr. zl. ve stř. 4½%	**5.100 zl. r. č. ve st.**
„ II. vyd. 1871 zl. ve stř. 5%	**5.100** „
Št. Hradecko-kőflach. dr. III. vyd. 1872 zl. ve stř. 5%	**5.100** „
Košicko-bohum. dr. vyd. 1889 ve stř. 4%	5.000 „
„ „ 1889 mark. 4%	**10.000 marek**
„ „ 1891 ve stř. 4%	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ „ 1891 m. 4%	**10.000 marek**
„ (rak. trať) vyd. 1889 ve stř. 4%	5.000 zl. r. č. ve stř.
Sinčí Ves—Žel. Kaple, míst. dr. 400 a 2000 K 4%	10.000 K

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Lambach—Haag, míst. dr. 400 a 2000 K 4%	10.000 K
Lvov.-černov.-jasská žel. spol. vyd. 1884 ve stř. 4%	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Lvov.-černov.-jasská žel. spol. daně prosté vyd. 1884 ve stř. 4%	**5.100** „
Lubensko-vordernb. dr. vyd. 1893 K 4%	10.000 K
Místní dráha z Mor. Budějovic do Jemnice r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Rak. severozáp. dr., ve stř. 5%	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ lit. *B* ve stř. 5%	5.000 „
„ vyd. 1874 v m. 5%	**10.200 marek**
„ „ 1885 zl. ve stř. 4%	5.000 zl. r. č. ve stř.
Východohaličská dráha místní r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
Ostravsko-friedlandská dr. zl. ve stř. 5%	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Pražsko-duchcovská dr. vyd. 1896 v m. 3%	**10.200 marek**
Liberecko-jablonecko-tannwaldská želez. K 4%	10.000 K
Liberecko-jablonecko-tannwaldská želez. II. vyd. K 4%	10.000 „
Dráha na Sněžník, akc. spol. K 4%	10.000 „
Schwarzenavsko-světelská dráha místní vyd. 1896 r. č. 4%	5.000 zl. r. č
Schwarzenavsko-světelská dráha místní vyd. 1900 K 4%	10.000 K
Spol. státní dráhy fr. 3%	25 kusů
„ vyd. 1874 fr. 3%	25 „
„ X. vyd. 1885 fr. 3%	25 „
„ síť doplňovací fr. 3%	25 „
„ 500 fr. = 405 m. 4%	25 „
„ vyd. 1895 v m. 3%	**10.000 marek**
„ I. vyd. zl. ve zl. 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ II. „ 1874 zl. ve zl. 5%	**5.000** „
„ (brněnsko-ros. trať) 5%	**5.100 zl. ve stř.**
„ vyd. 1883 v m. 4%	**10.000 marek**
Strakonicko-vimperská dr. m. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ vyd. 1899 K 4%	10.000 K
Spol. jižní dráhy, leden-červenec fr. 3%	25 kusů
„ duben-říjen fr. 3%	25 „
„ 500 fr. = 405 m. 4%	25 „
„ ve stř. nebo zl. 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ v mark. 4%	**10.000 marek**

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Jihoseveroněm. spojov. dráha vyd. 1892 ve stř. 4%	5.000 zl. r. č.
Terstsko-porečská dráha místní K 4%	10.000 K
Uh.-haličská dr. vyd. 1870 ve stř. 5%	5.000 zl. r. č. ve stř.
„ „ 1878 „ 5%	5.000 „
„ „ 1887 „ 4%	5.000 „
Uher. západní dráha ve stř. 5%	5.000 „
„ vyd. 1890 ve stř. 4%	5.000 „
Dolnokrajinské dráhy r. č. 4%	5.000 „
Valsuganská spol. žel. K 4%	10.000 K
Spoj. prior. půjčka uh. žel. v m. 4½%	**10.000 marek**
Welská dráha místní K 4%	10.000 K
Vídeňsko-aspangská dráha, ve stř. 4%	5.000 zl. r. č. ve stř.
Vídeňsko-pottendorfsko-víd. novoměst. dráha ve stř. 5%	5.000 „
Vídeňská akc. spol. drah míst. K 4%	10.000 K
Vodňansko-prachatická míst. dr. r. č. 4%	5.000 zl. r. č.
„ vyd. 1899 4%	5.000 „
Kostelecko-telecká dráha místní vyd. 1900 K 4%	10.000 K
Dráha údolím Ypsým r. č. 4%	5.000 zl. r. č.

G. Obligace ostatních dopravních podniků.

„Adria“, kr. uher. plav. společ. nám. (růz. k.) r. č. 4½%	5.000 zl. r. č.
Budapešťská elektr. dráha městská akc. spol. 200 a 2000 K 4%	10.000 K
Budapešťská spol. silnič. drah s 5% prem. (růz. k.) K 4%	10.000 „
Dunaj. paropl. spol. 100 a 200 zl. r. č. 6%	5.000 zl. r. č.
„ 400 a 10.000 m. 4%	**10.000 marek**
„ vyd. 1886 m. 4%	**10.000** „
Lloyd rak. vyd. 1881 po 500 zl. ve zl. 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ 1882 „ 5%	**5.000** „
„ 1884 „ 4½%	**5.000** „
„ 1887 „ 4%	**5.000** „
„ 1895 po 1000 a 5000 zl. ve zl. 4%	**5.000** „
Lloyd rak. vyd. 1901, 2000 K = 2100 fr. = 1700 m. 4%	10.000 K
Akciové spol. torontálské dr. m. (růz. k.) K 4½%	10.000 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
H. Obligace průmyslových společností.	
Ganz & spol., želez. a stroj. akc. spol. 200, 1000 a 2000 K 4½%	10.000 K
Montanní sp. česká, vyd. 1896 500 K 4%	10.000 „
„ rakous. alpská 500, 2.500, 12.500 fr. 4½%	**12.500 fr.**
„Poldihütte", továrna na lygl. ocel. 5% prem. 400, 2000, 5000 K 4%	10.000 K
Pottendorfská přádel. a nitárna bavlny, 1000 zl. = 2000 K 4½%	5.000 zl. r. č.
Pražská želez. spol., vyd. 1873 300 zl. ve stř. 5%	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Rudolfshütte, plecharna, 5% pr. 400, 2000 a 5000 K 4%	10.000 K
Štýrská želez. spol. 200 zl. 6%	5.000 zl. r. č.
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1880 500 fr. = 200 zl. ve zl. 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1883 500 fr. = 200 zl. ve zl. 5%	**5.000** „
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1889 500 fr. = 200 zl. ve zl. 4%	**5.000** „
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1893 500 fr. = 200 zl. ve zl. 4%	**5.000** „
Union spol. železář. a pro výrobu plechu vyd. 1894 200 zl. r. č. 5%	5.000 zl. r. č.
I. Losy různé.	
a) Losy zúročné.	
Pozemk. úvěr. úst. všeob. rak. prem. úpisy dluž. vyd. 1880 po 100 zl. r. č. 3%	**50 kusů**
Pozemk. úvěr. úst. všeob. rak. prem. úpisy dluž. vyd. 1889 po 100 zl. r. č. 3%	**50** „
Paroplaveb. spol. dunajské 100 zl. k. m. 4%	**10** „
Losy na upravení Dunaje z r. 1870 po 100 zl. r. č. 5%	25 „
Hypoteč. uher. banky prem. úpisy dluž. po 100 zl. r. č. 4%	**50** „
Terstské městské půjčky po 50 zl. r. č. 4%	**10** „
Srbské prem. půjčky po 100 fr. 2%	25 „
Turecké želez. půjčky prem. obl. po 400 fr.	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
b) Losy nezúročné.	
Budapeštské basiliky 5 zl. r. č.	**50 kusů**
Úvěrního ústavu pro obchod a průmysl 100 zl. r. č.	25 „
Klarské 40 zl. k. m.	**10** „
Inšprucké městské půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Krakovské lot. půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Lublaňské prem. půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Budínské měst. obce 40 zl. r. č.	25 „
Palffské 40 zl. k. m.	**10** „
Červeného kříže, rakouské spol. 10 zl. r. č.	25 „
„ uherské spol. 5 zl. r. č.	**50** „
Rudolfské 10 zl. r. č.	25 „
Salmské 40 zl. k. m.	**10** „
Salcburské prem. půjč. 20 zl. r. č.	25 „
St. Genoiské 40 zl. k. m.	**10** „
Vídeňské losy kom. z r. 1874, 100 zl. r. č.	25 „
Výherní listy 3% prem. dluhop. pozemkového úvěr. ústavu vyd. 1880	25 „
Výherní listy 3% prem. dluhop. pozemkového úvěr. ústavu vyd. 1889	25 „
Výherní listy 4% prem. dluhop. uher. hypoteč. banky	25 „
K. Akcie dopravních podniků.	
„Adria", král. uher. plav. spol. nám.	25 kusů
Ústecko-teplická železnice	**5** „
Rakousko-belg. želez. společ.	25 „
Barčsko-pakrácké dráhy prior. akcie	25 „
Staveb. a prov. společ. pro m. dráhy ve Vídni lit. *A*	25 „
Staveb. a prov. společ. pro m. dráhy ve Vídni lit. *B*.	25 „
Společnost ku provozování východních drah	25 „
Česká severní dráha	25 „
Bozensko-meranská dráha, c. k. priv.	25 „
Brněnská spol. drah místních	25 „
Bukovinské místní dráhy akcie prior.	25 „
„ „ kmen.	25 „
Buštěhradská dráha	**5** „
„ (lit. *B*)	25 „

(Böhmisch.)

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Dunajská paroplav. spol., I. c. k. priv. . .	**10 kusů**
Duchcovsko-podmokelská dráha	25 „
Ferdinandova severní dráha	**5** „
Friaulské železnice prior. akcie	25 „
Pětikostelecko-bárčská dráha	25 „
Gaisberské želez. spol. prior. akc. . . .	25 „
Št. hradecko-kőflachská žel. a horn. spol.	25 „
Kahlenberská žel. spol. (soustava Rigi) .	25 „
Košicko-bohumínská dráha	25 „
Lvov.-belzecká (tomaszov.) dr. akc. prior.	25 „
Lvovsko-černov.-jasská želez. spol. . . .	25 „
Lubensko-vordernberská dráha . . .	25 „
Lloyd rak.	**10** „
Rak. severozápadní dráha	25 „
„ (lit. *B*) . . .	25 „
„ paropl. spol. . . .	25 „
Východoaličské dráhy místní, akcie prior.	25 „
Ostravsko-friedlandská dráha	25 „
Pražsko-duchcovská dr.	25 „
„ duchcovské dráhy prior. akcie .	25 „
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy prior. akcie	25 „
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy prior. akcie vyd. 1900	25 „
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy kmen. akc. lit. *A*	25 „
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy kmen. akc. lit. *B*	25 „
Solnohradská spol. železn. a tramwayová	25 „
Společnost státní dráhy	25 „
Jižní dráhy spol.	25 „
Jihoseveroněmecká dráha spojovací . .	25 „
Szamoským údol. dráhy prior. akcie . .	**10** „
Tramvaye vídeňské nové spol. prior. akc.	25 „
„ „ kmen. akc.	25 „
Transportní společ. všeob. rak.	25 „
Uhersko-halič. dráha I.	25 „
Uh. záp. dr. (Stol. Bělehr.-Ráb-Št. Hrad.)	25 „
Vid.-pottendorfsko-vid. nov. městská dráha	25 „
Vídeňská akc. spol. místních drah . .	25 „
Požitkové listy společ. rak. uh. dr. státní	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
L. Akcie bank.	
Anglorakouská banka	25 kusů
Bankovní jednota vídeň.	25 „
Bilsko-bělská banka eskompt. a směn. .	25 „
Rak. ústav pro úvěr pozemk.	25 „
Bukovinský ústav pro úvěr pozemk. . .	25 „
Ústřed. rak. banka pro úvěr pozem. . .	25 „
Ústřední hyp. banka spořitelen uher. jako akc. spol.	**10** „
Komercialní banka pešťská uher. . . .	**5** „
Úvěrní ústav pro obchod a živ.	25 „
„ banka uher. všeobec.	25 „
Rak. úvěrní ústav pro dopr. podn. a veř. pr.	25 „
Depositní banka všeobec.	25 „
Eskomptní banka česká	25 „
„ moravská	25 „
„ mariborská	25 „
„ štýrská	25 „
Eskomptní společ. dolnorak.	25 „
„ a směn. banka uher.	25 „
Haličská akc. hypoteč. banka	25 „
„ banka pro obchod a průmysl .	25 „
Girovací a pokladničný spolek vídeň. .	25 „
Hypoteční banka rakouská	25 „
„ uherská	25 „
Chorvatsko-slavov. hyp. banka zemská .	25 „
Banka pro země rak. (Länderbank) . .	25 „
Zemská banka bosen. a herceg.	25 „
Hospodářská úvěr. banka pro Čechy . .	25 „
Lombard. a eskomptní banka vídeň. . .	25 „
„Mercur“ směnár. akc. společ.	25 „
Hornorakouská a salcb. banka	25 „
Rakousko-uherská banka	**5** „
Uher. agrár. a rent. banka, a. sp. . .	25 „
Uherská banka pro průmysl a obch., a. sp.	25 „
Uher. zemsk. ústřední spořitelna	**10** „
Unionbanka	25 „
„ česká	25 „
Obchodní banka (Verkehrsbank) všeob. .	25 „
Živnostenská banka	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Pojišťovny.	
„Alliance“ akciová pojišť. společnost na život a renty	25 kusů
„Kotva“ akc. pojišťovací společnost na život a renty	5 „
Assicurazioni generali	5 „
„Dunaj“ rak. pojišť. akc. společnost	25 „
„Foncière“ peštská pojišťov. akc. spol.	25 „
Uherská akc. pojišť. společ. proti krupob. i zajišťovací	25 „
„Meridionale“ pojišť. proti krupobití a zajišťovací	25 „
Rak. Fenix, c. kr. pr. poj. spol.	25 „
Vídeňská zajišť. společnost	25 „
„Securitas“ zajišť. společnost	10 „
Společnost pro pojišť. proti úrazu, I. rak. všeobec.	25 „
Úrazová poj. spol. akc. mezinárodní	25 „
Vídeňská pojišťovna na život a renty	25 „
„ pojišť. spol.	25 „
M. Akcie průmyslových podniků.	
„Austria“ akc. spol. smalt. a kov. tov.	25 kusů
Stavební společ. všeob. rak.	25 „
„ I. všeob. úřed. spolk.	25 „
Stavební spolek dolnorak.	25 „
Pivovárecní akc. společ. (I. Schellenh.)	25 „
Bosenská akc. továr. na ammon. a sodu I.	25 „
Brněnský akc. pivovar a sladovna I.	25 „
Brněnská tov. na svíčky a mýdlo akc. sp.	25 „
„ strojírna	25 „
„ společ. pro vlněný průmysl	25 „
Mostecká uhlář. společ.	25 „
Brunský pivovar akc.	25 „
Dynamitová Noblova akc. společ.	25 „
Egydský železář. a ocelář. prům. spol.	25 „
Rak. doprav. ústav železn.	25 „
Uher. „ akc. sp. železn.	25 „
První společ. pro zapůjčování žel. vagonů	25 „
Elbemühl, papírna a naklad. společ.	25 „
Elektrická společ., všeob. rak.	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Elektrická společ., mezinárodní	25 kusů
Elektrické akc. spol. spoj.	25 „
Elektrická společ., vídeňská	25 „
„ akc. všeob. budapešt.	25 „
„ uherská	25 „
Felixdorfská tkalcovna a appretovna	25 „
Haličská karpat. akc. společ. petrolej., dříve Horn. a m. spol.	20 „
Plynárenská společ. všeob. rak.	10 „
Víd. společ. pro plyn. průmysl.	10 „
Gössská pivovárecní společ. akc.	25 „
Ostřihomsko-sásvárská uhlář. akc. spol.	25 „
Št. Hrad. první akc. pivovar (Schreiner)	10 „
Št. Hradecká akc. spol. vozová, dř. J. W.	25 „
Gummov. továrn. akc. sp. rak.-americká	25 „
Hirtenberská továr. na patr., zápal. a kov.	25 „
Hotelová akc. společ., první vídeň.	25 „
Mladoboleslavská lih. a chem. tov. akc. sp.	25 „
Jutová přádelna a tkalcovna, I. rak.	25 „
Kaltenleutgebenská továr. váp. a cement.	25 „
Kleinmünchenská přád. a tkalc. na bavlnu	25 „
Královdvorská cementár. akc. spol.	25 „
Lankovická uhlář. společ.	25 „
Lipnicko-břeclavská cukrovar. akc. spol.	25 „
Leykam-Josefsthal	25 „
Liesingský pivovar	25 „
Linecký pivovar akciový a sladovna	25 „
Lobosická cukrov. akc. společ.	25 „
Lokomotivní továrny akc. spol. víd. dříve G. Sigl	25 „
ve Víd. N. Městě	25 „
Moravsko-ostrav. pivovar. a slad. akc. spol.	25 „
Akciová strojírna dř. Brand & Lhuillier	25 „
„ dř. Daněk & sp. v Praze	25 „
Métropole, akciová společ. hotel.	25 „
Montan. společ. česká, dř. kn. Fürstenb. m.	25 „
„ rak. alpin.	25 „
Nadrágská železář. spol.	25 „
Kopřivnická vozovka akc.	25 „
Neusiedelská papírna akc.	25 „
Severočeská uhlář. společ.	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Severouher. spoj. uhlář. akc. společ. . .	25 kusů
Hornouherská hutní a důlní akc. spol. .	25 „
Společnost pro olejný průmysl	25 „
Perlmooská továrna na hydraul. vápno a portland. cement	25 „
Plzeňský akc. pivovar, první	5 „
Pittenská papírna, c. k. priv.	25 „
„Poldihütte“ akc. spol. pro tygl. ocel .	25 „
Pottendorfská přádelna a tkalcovna na bavlnu	25 „
Pottend. přád. a tkal. na bavl. prior. akc.	25 „
Pražská železářská společnost	25 „
Akc. továrna na loupání rýže, I. terstská	25 „
Rimamurány-Sálgo-Tarjánské železárny	25 „
Rosická horn. společ.	25 „
„Rudolfshütte“ plechárna	25 „
Sálgo-Tarjánská uhlář. akc. společ. . .	25 „
Schlöglmühle, papírna akc.	25 „
„Schodnica“ akc. spol. pro petrol. prům.	10 „
Simmeringská strojírna a vagonka . . .	25 „
Steyrermühl papírna a naklad. společ. .	25 „
Stölzlovi synové, akc. spol. skláren. . .	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Továrna na koberce a nábytk. látky, dříve Ph. H. & s.	25 kusů
Trbovljeská uhlář. společ.	25 „
Turecká tabáková reř. spol.	25 „
Uher. všeob. společ. uhlářská	25 „
Union společnost stavební	25 „
„ pro stavivo	25 „
„ železář. a pro výrobu plechu	25 „
Vareská železářská spol. akc.	25 „
Veitschské magnesitár. prior. akc. . . .	25 „
Waagner R. Ph., slévárna žel. a mostár., a. sp. 400 K	25 „
Rak. spol. továrna na zbraně	25 „
Mezinár. akc. společ. pro zapůj. vagonů .	25 „
Všeob. společ. pro zapůj. vagonů v Pešti	25 „
Západočeský hornický akc. spolek . . .	25 „
Vídeňská stavební společ.	25 „
Wienerberská cihelna a staveb. společ. .	25 „
Vídeňská první spol. novinářská . . .	25 „
Česká spol. pro průmysl cukerní	25 „
Uher. akc. spol. pro průmysl cukerní . .	5 „

Příloha B

o obchodních podmínkách platných na pražské burse vzhledem k jednoduché závěrce cenných papírů na této burse, avšak ne také na vídeňské burse znamenaných.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí:
A. Listy zástavní, úpisy dlužní a listy důchod. peněžních ústavů. (Rubrika *C* kursovního listu.)	Jmenovitě:
Česká průmyslová banka, 4½% bankovní dlužní úpisy	5.000 zl. = 10.000 K
4% Hypoteční listy důchod. hosp. úvěrní banky pro Čechy	5.000 „ = 10.000 „
B. Akcie bank. (Rubrika *F* kursovního listu.)	
Česká průmyslová banka	25 kusů
Pražská úvěrní banka *)	25 „
Záložní úvěrní ústav v Hradci Králové	25 „
C. Akcie dopravních podniků. (Rubrika *G* kursovního listu.)	
Elektr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany	25 kusů
Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi	25 „
D. Akcie průmyslových podniků. (Rubrika *H* kursovního listu.)	
Akciová továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučebnin v Kolíně	25 kusů
Podolská cementárna	25 „
Český akciový pivovar v Č. Budějovicích	5 „
První česká všeob. zajišť. banka	25 „
První česká spol. pro raf. cukru (Modřany)	25 „
Pražská strojnická spol. (dříve Ruston)	25 „
Pražská akc. spol. řetězové lávky	25 „
První česko-moravská továrna na stroje v Praze	25 „

*) Dřívější firma: Úvěrní banka v Kolíně.

Příloha C

o obchodních podmínkách platných na terstské burse vzhledem k jednoduché závěrce cenných papírů na této burse, avšak ne také na vídeňské burse znamenaných.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí:
B. Akcie bank.	
Banca commerciale Triestina (Terstská kommercialní banka)	**10 kusů**
C. Akcie průmyslových podniků.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 kusů
„ (prioritní akcie)	25 „
Società d' Aquedotto Aurisina (Vodovodní společnost Aurisina)	10 „
Società illuminazione a Gas di Gorizia (Gorická akciová společnost plynárenská)	50 „
Società illuminazione a Gas di Pola (Akciová společnost plynárenská v Pole)	50 „
Akciový spolek *„Tergesteo"*	10 „
Società Triestina Tramway (Tramvayová společnost terstská)	50 „
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 „

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVIII. — Vydána a rozeslána dne 7. března 1902.

Obsah: Čís. 47. Vyhláška, že zřízena byla celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Martinšćici na Crese. — Oprava.

47.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 15. února 1902,

že zřízena byla celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Martinšćici na Crese.

V Martinšćici na Crese zřízena byla celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou a počala úřadovati dne 11. ledna 1902.

Tato expositura má touž celní působnost jako již v Přímoří zřízené expositury s přístavní službou (poznámka k číslu VIII, položce 26 v seznamu celnic vyhlášeném ministerským nařízením ze dne 22. prosince 1900, Z. Ř. č. 14 z r. 1901).

Böhm m. p. **Call** m. p.

Oprava.

V VII. části Zákonníka říšského dne 2. února 1902 vydané, budiž v čísle 27, totiž v nařízení ministerií vnitra, práv, obchodu a orby ze dne 1. února 1902, jímž vydána byla ustanovení ku provedení zákona o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky, doloženo v nadpisu, v úvodu, v posledním odstavci článku I, v 2. odstavci článku II a v 1. odstavci článku V pokaždé za zkratkou „Z. Ř. č. 26“ ještě **„z r. 1902“**.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIX. — Vydána a rozeslána dne 15. března 1902.

Obsah: (Čís. 48—51.) 48. Zákon, kterým vydávají se ustanovení o výslužném katolických správců důchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích. — 49. Zákon, kterým mění a doplňuje se řád živnostenský. — 50. Nařízení, jímž obce Kahujów, Honiatycze a Werbiž i s předměstím Sajkowem přidělují se k obvodu okresního soudu Szczerzeckého v Haliči. — 51. Nařízení o soudcovské službě přípravné.

48.

Zákon, daný dne 19. února 1902,

kterým vydávají se ustanovení o výslužném katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Katoličtí správci duchovní při všeobecně užitečných, státem, některou zemí, některým okresem, některou obcí nebo veřejným fondem vydržovaných ústavech a knězští úředníci při katolických ordinariatech, konsistořích a biskupských seminářích mají nárok na výslužné z náboženského fondu, vztažmo z jeho státní dotace.

Tento nárok má místo toliko, když

a) žadatel jest způsobilý obdržeti církevní úřady (§ 2 zákona ze dne 7. května 1874, Z. Ř. č. 50);

b) jeho služební místo ministrem věcí duchovních po slyšení dioecesního biskupa výslovně uznáno jest za systemisované podle účelu tohoto zákona;

c) ustanovený kněz vystoupí z úřadu pro nezpůsobilost nezavinčnou;

d) pokud neobdrží nižádného jiného placeného církevního postavení nebo jiného zaopatřovacího požitku z některého veřejného fondu nebo ze státní pokladny.

§ 2.

Je-li s úřadem výslužné spojeno nebo bylo-li při ustanovení smlouvou slíbeno, budiž toto výslužné, bez rozdílu z kterého pramene plyne, započteno do výslužného připadajícího podle tohoto zákona.

§ 3.

Výměra toho výslužného jest:

a) u duchovních správců, kteří při některém ústavu tuto uvedeném zastávají jediné nebo první místo správce duchovního, a u řečených kněžských úředníků (§ 1) podle jejich služebního času rovna výslužnému, které podle II. vzorce k zákonu ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, jest propůjčeno samostatným duchovním správcům farního obvodu jejich posledního místa služebního;

b) jiní duchovní správci toho druhu mají nárok na výslužné pomocných kněží v místě své poslední služby.

Ministr věcí duchovních může z důvodů zřetele hodných povoliti výjimečně vyšší výslužné, a to při deficientech prvního druhu (lit. *a*) až do nejvyšší sumy 1600 K, při duchovních správcích druhého druhu (lit. *b*) až do nejvyšší sumy 800 K, jakož i duchovní správce druhého druhu (lit. *b*) na roveň postaviti duchovním správcům prvního druhu (lit. *a*).

§ 4.

Když vypočítává se služební čas za příčinou ustanovení výslužného náležejícího podle tohoto zákona, služební léta ve všeobecné správě duchovní nebo v jiné veřejné službě církevní strávená pokládají se na roveň letům, která byla strávena v některém z řečených zvláštních zaměstnání.

§ 5.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, dohodnuv se s Mými ostatními účastnými ministry.

Ve Vídni, dne 19. února 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Hartel** m. p.

49.

Zákon, daný dne 25. února 1902,

kterým mění a doplňuje se řád živnostenský.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Řád živnostenský (zákon ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39) se mění a doplňuje a na místo §§ 59 a 60 nastoupí tato ustanovení:

§ 59.

Vyhledávání objednávek zboží majetníky živnosti neb obchodními cestujícími.

Majetníci živností jsou oprávněni, cestujíce mimo své stanoviště, nebo skrze zmocněnce (obchodní cestující), kteří v jejich službě se nalézají a úředními legitimacemi jsou opatřeni, vyhledávati objednávky zboží u obchodníků, továrníků, živnostníků, vůbec u takových osob, v jejichž živnosti upotřebuje se zboží druhu nabízeného; nesmějí však při tom, kromě na trzích, s sebou míti nižádné zboží na prodej, nýbrž toliko vzorky.

Vyhledávati objednávky zboží u osob, které takového zboží ve své živnosti nepotřebují, jest majetníkům živnosti nebo jejich zmocněncům za příčinou odbytu zboží osadnického, kořenného a materiálního v jejich stanovišti i mimo ně naprosto zakázáno; u jiného zboží jest vyhledávání objednávek mimo stanoviště u řečených osob dovoleno toliko v jednotlivých případech k výslovnému, písemnému vyzvání, které má zníti na určité zboží a svědčiti majetníku živnosti.

Obchodní ministr jest však zmocněn, v případech zřetele hodných, slyšev obchodní a živnostenskou komoru a účastná společenstva, pro určitá zboží nebo určité okresy nebo jednotlivé živnosti způsobem nařizovacím připustiti, aby také bez tohoto vyzvání vyhledávány byly objednávky zboží u osob v 2. odstavci dotčených.

§ 59 *a)*

Výrobci hodin, zlatého a stříbrného zboží, velkoobchodníci s těmito věcmi, pak obchodníci s klenoty a drahými kameny, jakož i zmocněnci, v jejich bezprostřední službě postavení, je-li stanoviště příslušné živnosti v tuzemsku, jsou oprávněni, na svých obchodních cestách s sebou na prodej míti nejen vzorky, nýbrž i samo prodávané zboží, když podle jeho povahy vyloučen jest prodej podle vzorků, avšak má při tom platnost omezení, že toto zboží smí prodáváno býti toliko oprávněným překupníkům.

§ 59 *b)*.

Potřebná ustanovení o obsahu a vyhotovení legitimací pro obchodní cestující určených budou vydána způsobem nařizovacím po slyšení obchodních a živnostenských komor.

Žádosti o tyto legitimace budte vyřízeny nejdéle v osmi dnech a smějí odmítnuty býti toliko z důvodů v příslušném nařízení uvedených.

Způsobem nařizovacím bude mimo to ustanoveno, pokud osoby v § 59 *a)* uvedené potřebují zvláštní legitimace příslušného puncovního úřadu.

§ 59 *c)*.

Vyhledávání objednávek zboží samostatnými jednateli obchodními.

Obchodní jednatelé, kteří nejsou ve službě některého živnostníka, jsou povinni podle § 11 ohlásiti provozování svého obchodu.

Tito jednatelé smějí za příčinou obchodování předkládati osobám v § 59, odstavci 1 uvedeným vzorky předmětů, kterých potřebuje se v jejich živnosti, jim ceny zboží oznamovati a od nich objednávky předmětů řečeného druhu přijímati.

Obchodním jednatelům není dovoleno, aby kromě svých vzorků s sebou měli ještě zboží, aby vzorky nebo zboží na svůj účet prodávali a aby v jednatelské obchody s jinými osobami vcházeli nežli s takovými, v jejichž živnosti potřebuje se zboží nabízeného druhu.

Obchodní jednatelé, kteří svou živnost cestujíce provozují, nesmějí míti žádných skladů zboží nebo skladišť.

Vzorky budte zmocnitelem jednatelovým označeny jako vzorky.

§ 59 *d)*.

Prodej tiskopisů.

Ku prodávání tiskopisů a ke sbírání předplatitelů nebo subskribentů nevztahují se ustanovení §§ 59, 59 *b)* a 59 *c)*; o tom platí jenom zvláštní předpisy v tiskovém zákonu dané.

§ 59 *e)*.

Cizozemští obchodní cestující.

Obchodní cestující, kteří zastupují cizozemské průmyslové, živnostenské neb obchodní podniky, pokud podle obchodních smluv svou dobou platných jsou připuštěni k obchodování v tuzemsku, jsou rovněž podrobeni předcházejícím ustanovením; legitimace v § 59 *b)*, odstavci 1 dotčené nepotřebují ti obchodní cestující a samostatní jednatelé, kteří jsou již legitimováni živnostenským legitimačním lístkem v obchodních smlouvách uvedeným.

§ 60.

Roznášení na prodej.

Toliko osoby zákonem o podomním obchodu k tomu oprávněné smějí zboží z místa na místo, kromě na trzích, na prodej roznášeti a dům od domu nositi a nabízeti.

Toto omezení však nevztahuje se k výrobkům polního a lesního hospodářství, kterých se každého dne potřebuje, jako k mléku, vejcím, ovoci, zelenině, rostlým květinám, máslu, drůbeži a k dříví, pak ku přirozeným kyselkám, pokud prodej těchto věcí koná se dům od domu nebo na ulici výrobci nebo jejich zmocněnci neb oprávněnými obchodníky.

Líhové nápoje a ocet jsou vyloučeny z obchodní úlevy předcházejícími ustanoveními propůjčené.

Politický úřad zemský může zakázati v jednotlivých obcích tento prodej vzhledem k určitým věcem a na určitý čas, po případě pro určité části jednotlivých obcí z důvodů zdravotních nebo tržní policie k návrhu obecního zastupitelstva, které má slyšeti účastná živnostenská společenstva.

V případech zvláštního zřetele hodných živnostenský úřad, slyšev příslušná společenstva, může pokaždé na tři léta a na odvolanou drobným živnostníkům v jeho okresu usedlým pro jejich lepší obživu dovoliti, aby dům od domu prodávali své vlastní výrobky v obci, kde jest stanoviště jejich živnosti. K tomu účelu budou vyhotoveny zvláštní úřední legitimace. Pro jednoho živnostníka bude vyhotoveno toliko po jedné legitimaci, která však může zároveň svědčiti určitým členům rodinným nebo zástupci napřed pojmenovanému.

§ 60 *a)*.

Zapovědělo jest prodávati chléb a jinaké pečivo dům od domu nebo na ulici kromě případů v § 60, odstavci 1 a 5 dotčených. Dodávati chléb a jinaké pečivo zákazníkům pekařovým dovoleno jest toliko na objednávku, koná-li to pekař sám, jeho příslušníci a jeho pomocní dělníci.

§ 60 *b)*.

Zakázáno jest užívati dětí, kterým není ještě čtrnáct let, ku prodejům v §§ 60 a 60 *a)* uvedeným; živnostenský úřad může omeziti nebo zakázati,

aby se k tomu účelu užívalo ženštin, kterým není ještě osmnáct let.

Článek II.

Tento zákon nabude moci za šest měsíců po svém vyhlášení.

Článek III.

Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

V Budapešti, dne 25. února 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Call** m. p.

50.

Nařízení ministeria práv ze dne 4. března 1902,

jímž obce Kahujów, Honiatycze a Werbiž i s předměstím Sajkowem přidělují se k obvodu okresního soudu Szczerzeckého v Halič.

Na základě zákonů ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, a ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř. č. 62, obce a statkové obvody Kahujów, Honiatycze a Werbiž i s předměstím Sajkovem vylučují se z obvodu okresního soudu Komárenského a krajského soudu Samborského a přidělují se k obvodu okresního soudu Szczerzeckého, vztažmo zemského soudu Lvovského.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. října 1902.

Spens m. p.

51.

Nařízení ministra práv ze dne 4. března 1902

o soudcovské službě přípravné.

Na základě § 99 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 217 (zákona o organisaci soudní), nařizuje se:

Článek I.

Paragrafy 17 a 21, odstavec 1 a 4, nařízení ministra práv ze dne 15. srpna 1897, Z. R. č. 192, pozbývají platnosti v dosavadním znění a mají budoucně zníti takto:

§ 17.

Přípravná služba budiž po prvních šest měsíců konána zaměstnáním u soudu okresního.

K tomuto zaměstnání má se připojiti služba u sborového soudu první instance po dobu dvanácti měsíců. Dalšího půl roku jest určeno pro zaměstnání u finanční prokuratury, v kanceláři advokátní neb u vrchního soudu zemského. K tomu má se připojiti opětné zaměstnání po tři čtvrti roku u okresního soudu. Pro službu u státního zastupitelstva jest určena doba tří měsíců, která však může prodloužena býti na pět měsíců, zkrátí-li se přiměřeně služba u sborového soudu ve věcech trestních (§ 21, odstavec 1). Přidělení k státnímu zastupitelstvu nemá se státi před službou u sborového soudu ve věcech trestních, ostatně podle výcviku právního praktikanta neb auskultanta a služebních poměrů služba u státního zastupitelstva může vsunuta býti mezi dva jiné způsoby zaměstnání nebo přeložena býti až na konec přípravné služby.

Sejde-li zcela se služby u finanční prokuratury, v kanceláři advokátní neb u vrchního soudu zemského nebo netrvá-li tato služba po celých šest měsíců, tedy času takto zbývajícího budiž podle úsudku presidenta sborového soudu první instance, který jest k řízení přípravné služby povolán, upotřebeno zcela nebo částečně k další službě u sborového soudu ve věcech civilních nebo trestních neb u okresního soudu ve věcech civilních.

Ve prospěch řádného zaměstnání osob ve přípravné službě jsoucích neb z jiných důležitých služebních důvodů místo pořadí v prvním odstavci uvedeného přípravná služba může počata býti čtyř- až šestiměsíčním zaměstnáním u vyšetřovacího soudce a u senátů sborového soudu první instance k vykonávání trestního soudnictví povolaných; po této službě má následovati služba u státního zastupitelstva po dobu nejvýše pěti a nejméně tří měsíců (§ 21, odstavec 1), potom šestiměsíční zaměstnání u okresního soudu a pak služba u sborového soudu první instance ve věcech civilních po šest měsíců. Přeloží-li se služba u státního zastupitelstva na pozdější čas, ke službě u sborového soudu ve věcech trestních má připojiti se bezprostředně šestiměsíční zaměstnání u soudu okresního.

Pořadí v předcházejících odstavcích naznačené může býti změněno toliko tenkráte, když toho je třeba hledíc ku praxi vykonané před nastoupením služby přípravné (§ 15 zákona o organisaci soudní). K této změně je třeba schválení předsedou vrchního soudu zemského.

§ 21, odstavec 1.

Z toho dílu přípravné služby, který má býti vykonán u sborového soudu první instance, připadá šest měsíců na zaměstnání u soudce vyšetřovacího a u senátů k trestnímu soudnictví povolaných. Doba tohoto zaměstnání může býti zkrácena až na čtyři měsíce, avšak v tomto případě budiž služba u státního zastupitelstva tím způsobem na nejvýše pět měsíců prodloužena, aby na službu u sborového soudu ve věcech trestních a u státního zastupitelstva připadlo dohromady devět měsíců.

§ 21, odstavec 4.

Za služby u státního zastupitelstva budte kandidáti ve přípravné službě jsoucí zaměstnáváni pokud možná ve vnitřní službě státního zastupitelstva. Je-li nezbytno, aby byli zaměstnáni jako funkcionáři státního zastupitelstva, tedy toto zaměstnání nesmí úplně vyčerpati času ustanoveného pro službu u státního zastupitelstva.

Článek II.

Toto nařízení nabude moci prvním dnem druhého kalendářního měsíce, který po jeho vyhlášení následuje.

Ustanovení tohoto nařízení, kterými prodlužuje se doba služby u sborového soudu ve věcech trestních a u státního zastupitelstva, vztahují se toliko podle možnosti k právním praktikantům a auskultantům, kteří při počátku působnosti tohoto nařízení již dokonali přípravnou službu ve věcech trestních.

Spens m. p.

Rok 1902.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XX. — Vydána a rozeslána dne 22. března 1902.

Obsah: (Čís. 52—55.) 52. Výnos o zpětném zasílání zásilek piva, kořalky a cukru, které byly po poště řádně s přestupným listem zaslány. — 53. Nařízení, jímž provozování telegrafních jednatelstev (telegrafních kanceláří, telegrafních korrespondenčních kanceláří) zařaďuje se mezi koncessované živnosti. — 54. Nařízení, jímž se vydávají ustanovení, aby proveden byl zákon, daný dne 19. února 1902 o výslužném katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích. — 55. Nařízení o pojmenování okresního soudu Bystřického v Krajině.

52.

Výnos ministeria finančního ze dne 1. února 1902,

o zpětném zasílání zásilek piva, kořalky a cukru, které byly po poště řádně s přestupným listem zaslány.

Mění se částečně ustanovení § 4, č. 6 *A* výnosů ministeria finančního ze dne 20. července a 30. prosince 1899, Z. Ř. č. 128 a 270, a ve shodě s královským uherským finančním ministeriem dovoluje se, když pivo, kořalka a cukr po poště se zasílá do jiného území, šetříc při tom platných předpisů, a zásilka nepřišla z rukou tohoto ústavu, že tato zásilka bez vyžádaného dříve povolení finančního úřadu I. stolice a bez dřívějšího dostavení k úřadu v území, pro které byla původně určena, pod tou podmínkou od pošty zaslána býti může zpět, že zpět zasílající pošta oznámí vrácení zásilky u dostavovacího úřadu v přestupním listě pojmenovaného, uvedouc den, kdy byla zásilka zpět zaslána. Zasilatel jest povinen, zásilku poštou podací jemu vrácenou dostaviti k zasílacímu úřadu v nezměněné jakosti a v nezměněném množství.

Böhm m. p.

53.

Nařízení ministrů obchodu a vnitra ze dne 7. března 1902,

jímž provozování telegrafních jednatelstev (telegrafních kanceláří, telegrafních korrespondenčních kanceláří) zařaďuje se mezi koncessované živnosti.

§ 1.

Na základě § 24, odstavce 1, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, jímž změněn a doplněn byl řád živnostenský, jsou na koncessi vázány podniky, které se zabývají podáváním telegrafních nebo telefonních zpráv v oboru politickém nebo národohospodářském (telegrafní jednatelstva, telegrafní kanceláře, telegrafní korrespondenční kanceláře).

§ 2.

Chce-li kdos dosáhnouti koncesse pro takovou živnost, musí kromě všeobecných podmínek spolehlivosti a zachovalosti ku provozování každékoli koncessované živnosti (§§ 22 a 23 zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39) vyžadovaných vykázati se ještě průkazem, před živnostenským úřadem podaným, že má dostatečné všeobecné vzdělání ku provozování této živnosti.

(Böhmisch.)

Při udílení této koncesse budiž přihlédáno k místním poměrům.

§ 3.

Politickým úřadům zemským svěřuje se, aby v první stolici udílely koncessi pro takovou živnost.

§ 4.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Call** m. p.

54.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 12. března 1902,

jímž se vydávají ustanovení, aby proveden byl zákon, daný dne 19. února 1902, Z. Ř. č. 48, o výslužném katolických správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech a kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích.

§ 1.

Zemskému úřadu buď předložen návrh, aby místa duchovních správců při všeobecně užitečných ústavech, které jsou vydržovány některou zemí, některým okresem, obcí nebo veřejným fondem, který není ve státní správě, byla uznána, že jsou systemisována podle účelu zákona ze dne 19. února 1902, Z. Ř. č. 48.

§ 2.

Při tom budiž vykázáno a příslušné listiny a pomůcky k tomu se vztahující předloženy:

a) pojmenování místa,

b) jak se obsazuje,

c) způsob a rozsah úředních práv majetníkových,

d) výše aktivitních platů majetníkových,

e) dosavadní jeho zaopatření při nezpůsobilosti ke službě,

f) okolnosti rozhodné pro to, zdali pro majetníka místa určeno býti má výslužné samostatného správce duchovního nebo kněze pomocného (§ 3, lit. *a*, vztažmo lit. *b* zákona).

§ 3.

Když byl zemský úřad zařídil a vykonal vyšetřování, kterých je třeba, aby věcné a právní poměry byly vysvětleny, srozumí se o návrhu s příslušným biskupem dioecesním.

§ 4.

Když došlo vyjádření biskupského ordinariatu, zemský úřad předloží má návrh s. přiměřeně odůvodněným dobrým zdáním ministru věcí duchovních a vyučování, který uváživ všechny příslušné poměry, systemisaci toho kterého místa uzná nebo zamítne.

§ 5.

Systemisace míst správců duchovních při všeobecně užitečných ústavech státem nebo některým veřejným fondem ve státní správě jsoucím vydržovaných bude vykonána po slyšení příslušného dioecesního biskupa na základě jednání mezi účastnými ministeriemi konaného.

§ 6.

Dioecesním biskupem budiž zemskému úřadu předložen návrh, aby služební místa kněžských úředníků při katolických ordinariatech, konsistořích a při biskupských seminářích byla uznána za systemisovaná podle účelu tohoto zákona. V příčině toho jak má tento návrh býti podán a s ním dále naloženo, budiž šetřeno obdobně ustanovení §§ 2—4 tohoto nařízení.

§ 7.

Žádosti majetníků služebního místa, které jest podle předcházejících ustanovení uznáno za systemisované, aby jim přiřčeno bylo výslužné, budte z pravidla podány před opuštěním služebního místa skrze biskupský ordinariat u zemského úřadu.

§ 8.

K žádosti budte přiloženy:

a) vysvědčení státního lékaře o nezpůsobilosti ke službě,

b) služební tabulka.

Tato tabulka budiž v tom způsobu vyhotovena, který jest obvyklý v jednotlivých dioecesích při knězích z obecné správy duchovní na odpočinek přestupujících, a má vedle obvyklých tam údajův

obsahovati ještě údaj, zdali žadateli přísluší nárok na výslužné podle § 2 zákona čitatelné.

Údaje tabulky služební buďte potvrzeny biskupským ordinariatem a údaj posléz dotčený kromě toho také správou ústavu, při kterém žadatel jest zaměstnán.

§ 9.

Zemský úřad předloží žádost, vyjádřením ordinariatu doprovázenou, s přiměřenou zprávou zejména také o tom, zdali je tu, čeho § 1, lit. *a* zákona žádá, ministeriu věcí duchovních a vyučování, kterému jest vyhrazeno rozhodnutí o takových žádostech.

§ 10.

Dá-li se žádosti místo, zemský úřad má vyhotoviti žadateli výslužného náležitý dekret a dáti poukaz příslušné pokladně.

V dekretu budiž příjemce zejména na to upozorněn, že jest povinen, každé dosažení placeného církevního úřadu nebo věčitelného požitku (§ 1, lit. *d* zákona) ihned oznámiti, jinak by jej stihly zákonné následky.

Výslužné bude vypláceno v měsíčních lhůtách napřed prvního dne každého měsíce dospělých, avšak teprve druhého dne v měsíci splatných, při čemž buď šetřeno podmínek a opatrností, které jsou jinak předepsány u státních pokladen pro vybírání výslužného.

Hartel m. p.

55.

Nařízení ministeria práv ze dne 16. března 1902,

o pojmenování okresního soudu Bystřického v Krajině.

Okresní soud Bystřický v obvodě zemského soudu Lublaňského má nazývati se „Illyrsko-Bystřický“.

Spens m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXI. — Vydána a rozeslána dne 27. března 1902.

Obsah: Čís. 56. Nařízení o výkonu sčítání živnostenských a rolnických podniků.

56.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra, financí, orby a železnic ze dne 25. března 1902

o výkonu sčítání živnostenských a rolnických podniků.

§ 1.

Na základě zákona ze dne 18. ledna 1902, Z. Ř. č. 21, tímto se ustanovuje, že při tomto sčítání upotřebeno býti má vzorců ve přídavku obsažených a že při tom spravovati se jest podle poučení k nim připojených.

Sčítání budiž vykonáno podle stavu ze dne 3. června 1902 (den rozhodný).

§ 2.

Politická úřadové okresní zřídí za příčinou sčítání obvody sčítací, při čemž budiž rozdíl činěn mezi sčítacími okresy převážně živnostenskými a převážně rolnickými.

Politické okresní úřady a obchodní a živnostenské komory obstarají podle následujících ustanovení další přípravu sčítání, jakož i práce, aby sčítání bylo ukončeno.

Politickým úřadům okresním jest uloženo, aby sčítání provedly, pokud obchodní a živnostenské komory nepřevezmou tento úkol vzhledem ku převážně živnostenským sčítacím obvodům svého okresu.

Obchodní ministerium ustanoví ty sčítací obvody, ve kterých příslušná obchodní a živnostenská komora převezme výkon sčítací.

A. Příprava sčítání.

§ 3.

V obcích, které uvedeny jsou ve přídavku, má před sčítáním rolnických a živnostenských podniků předcházeti předběžné vyšetřování, které budiž tím způsobem provedeno, že obec obstará doručení a opětné sebrání přípravných seznamů vyšetřovacích (vzorec 1).

Toto přípravné vyhledávání má se započíti dne 20. května 1902 a budiž skončeno nejpozději dne 22. května 1902.

Političtí úřadové I. stolice mají vzhledem k ostatním obcím ty části evidenčních archů k živnostenským podnikům se vztahující (*A* a *B* vzorců XIII*a* a XIII*b* vykonávacího nařízení ke sčítání lidu ze dne 31. prosince 1900, Z. Ř. č. 145) připojice seznamy sum z evidenčních archů zaslati nejdéle do

31. března 1902 obchodním a živnostenským komorám, které zaslané evidenční archy mají srovnati se zápisky v živnostenském katastru, třeba-li toho, je na základě těchto zápisků doplniti a podle toho seznamy sum upraviti.

Pro ty sčítací okresy, ve kterých obchodní a živnostenské komory samy nekonají sčítání, tyto komory mají evidenční archy takto přehlédnuté a doplněné opět zpět zaslati nejpozději do 10. května 1902 politickým úřadům I. stolice.

Opravené seznamy sum pro všechny sčítací okresy budtež rovněž až do 10. května 1902 zaslány příslušným politickým úřadům okresním.

§ 4.

Ve sčítacích okresech, ve kterých obchodní a živnostenské komory jako řídící sčítací úřady převezmou výkon sčítání, sčítací komisaři a revisoři budou vybráni, ustanoveni a vycvičeni těmito komorami.

Komory mají v tomto případě požádati zemědělských rad, vztažmo zemědělských společností, aby jim pojmenovaly odborníky, kteří jsou způsobilí spoluúčinkovati při výcviku sčítacích komisařů a revisorů za příčinou sčítání rolnických podniků ležících v obvodech převážně živnostenských.

§ 5.

Ve všech těch sčítacích obvodech, ve kterých výkon sčítání nepřísluší obchodní a živnostenské komoře, politické úřady okresní vyberou, ustanoví a vycvičí sčítací komisaře a revisory, leč by obchodní a živnostenská komora dobrovolně výcvik převzala. O výběru těchto zřízenců řečení úřadové mohou vyžádati si návrhy příslušných obchodních a živnostenských komor, vztažmo zemědělských rad a zemědělských společností.

§ 6.

Sčítací komisaři a revisoři budou ve slib vzati a legitimacemi opatřeni (vzorec 2 a 3) pokaždé u politických úřadův okresních; při tom jim budiž zejména připamatováno, že jsou povinni co nejpřísněji tajemství zachovati o tom, o čem se dozvěděli na základě výkonu sčítání.

§ 7.

Pro výpočet, kolik tiskopisů bude třeba, političtí okresní úřadové na základě sum z evidenčních archů (vzorec XV vykonávacího nařízení ke sčítání lidu ze dne 31. prosince 1900, Z. Ř. č. 145) mají založiti stejný seznam, avšak toliko podle obcí roztříděný, a připočtouce tato obecní data, vypočísti okresní sumy vzorců, kterých je pro sčítání třeba, a to provozovacích archů (vzorec 4), lístků pro domácí dělníky (vzorec 5) a rolnických archů (vzorec 6). Opis tohoto seznamu budiž nejdéle do 15. května 1902 předložen nadřízenému politickému zemskému úřadu a ve připojené zprávě budiž také uveden počet sčítacích komisařů a revisorů, kteří podle § 5 asi budou zřízeni.

V této zprávě budiž také uvedeno, kolik vzorců je třeba podle poměrů jazykových.

§ 8.

Politické úřady zemské, když byly došly zprávy o tom, kolik tiskopisů je třeba, vyrozumějí ty obchodní a živnostenské komory, jež spolupůsobí při výkonu sčítání (§ 2), o počtu vyšetřovacích vzorců, kterých asi v jednotlivých okresech komory bude třeba, načež komory opatří jejich tisk a dodají politickým úřadům okresním tiskopisy, kterých je třeba pro sčítací okresy převážně rolnické; pro ty komorní okresy, ve kterých komory spolu nepůsobí při sčítání, politické úřady zemské dají vytisknouti vzorce.

§ 9.

Politické úřady I. a II. stolice, vztažmo obchodní a živnostenské komory mají se o to postarati, aby včasně zabezpečeny byly tiskopisy, kterých bude třeba, a aby po ruce byly evidenční archy (vzorec XIII *a* a XIII *b* vykonávacího nařízení ke sčítání lidu ze dne 31. prosince 1900), vztažmo připravné seznamy jednotlivým sčítacím obvodům přiměřené.

B. Výkon sčítání.

§ 10.

Sčítání může býti provedeno rozličným způsobem, dle toho, zdali sčítací komisař provede sčítání dům od domu, nebo zdali osoby, na kterých se zprávy žádají, komisionálně mají býti vyslechnuty.

V tom případě starosta obce (statkového obvodu) má způsobem v místě obvyklým vyhlásiti den komisionálního sčítání a předvolati strany, aby určeného dne dostavily se do sídla obecního představenstva nebo do jiné k tomu vhodné místnosti; v tomto předvolání musí také co nejvíce obecně srozumitelným způsobem uveden býti účel, pro který se mají dostaviti, a má býti obsaženo vyzvání, aby s sebou přinesly potřebné listiny (koncessi, živnostenský list, licenci, výsadu, patent, list daně výdělkové, platební rozkaz o dani výdělkové, pracovní a čelední knížky pomocného personálu, držebnostní arch, pachtovní smlouvu). V takovýchto případech výslech sám vykonán bude sčítací komisí, ku které pokaždé náleží obecní starosta nebo náhradník od něho ustanovený, sčítací komisař a podle možnosti revisor pro sčítací okres zřízený.

Výsledky výslechu mohou doplněny a přezkoušeny býti sčítacím komisařem nebo revisorem v sídle podniku.

Řídící sčítací úřad může jednotlivým podnikům, které mají své sídlo v místech, kde se sčítání koná komisionálním výslechem, doručiti vyšetřovací vzorce, aby je samy vyplnily.

§ 11.

Také v těch osadách, ve kterých sčítání provádí se dům od domu, může užito býti rozličného řízení, podle toho, zdali vyšetřovací vzorce (provozovací arch, lístky pro domácí dělníky, rolnické archy) byly dříve doručeny stranám, aby je samy vyplnily a aby je pak sčítací komisař převzal, nebo zdali se vyplňují, když sčítací komisař se dostavil.

§ 12.

Ve kterých případech to neb ono řízení v §§ 10 a 11 tohoto nařízení uvedené má místo, ponechává se úsudku řídícího úřadu sčítacího (§ 2).

Příslušná obchodní a živnostenská komora může vzhledem k takovým sčítacím obvodům, ve kterých sčítání provádí se politickým úřadem okresním, podati návrhy o tom, kterým průmyslovým podnikům na základě ustanovení v § 10, posledním odstavci a v § 11 daných, vyšetřovací vzorce měly by doručeny býti, aby je samy vyplnily.

§ 13.

Když straně jest uloženo, aby vyplnila vyšetřovací vzorec, sčítací komisař přejímaje jej má jej ihned na samém místě přezkoušeti, nesprávnosti opraviti, a co by scházelo, má od strany dáti doplniti neb sám doplniti.

Jestliže sčítací komisař sám vyplňuje vzorec, buďte stranami jemu dány potřebné zprávy.

§ 14.

Sčítání má se počíti dne rozhodného (§ 1) a budiž pokud možná skončeno do tří neděl.

Představení obcí (obvodů statkových) jsou povinni, každým způsobem napomáhati výkonu sčítacímu a co nejúčinněji podporovati řídící sčítací úřady, sčítací komisaře a revisory při výkonu vyšetřování.

Obce mají mimo to spolupůsobiti při doručování, kterého je třeba za příčinou sčítání v jejich okresu.

§ 15.

Sčítacím komisařům přísluší prováděti sčítání, revisorům pak, kteří ve styku se stranami mají také všechna práva sčítacích komisařů, přísluší říditi sčítací komisaře a k nim dohlédati, jakož i zprostředkovati styk s řídícími úřady sčítacími. Podrobnější povinnosti sčítacích komisařů a revisorů budou ustanoveny návodem, který bude vydán, a zvláštními poukazy řídícího úřadu sčítacího.

Sčítací zřízenci jsou oprávněni, kdykoli za sčítacího úkonu za příčinou zjištění katastrálních dat konati vyšetřování u berních úřadů a evidenčních geometrů, za příčinou pak zjištění pachtovních a příslušných společných práv konati šetření u knihovních úřadů pozemkových, zejména v úředních místnostech nahlédati do katastrálních operátů a zdělávati výpisy; při tom budou od řečených úřadů podporováni vším účelným způsobem.

C. O ukončení sčítání.

§ 16.

Všechen sčítací material budiž zaslán řídícímu sčítacímu úřadu podle místa příslušnému. Tento úřad rozdruží nejprve material na material pro živnostenské podniky a domácí dělníky a na material pro rolnické podniky; tento posléz řečený material pak budiž ihned zaslán statistické ústřední komisi, aby zpracovala a vylíčila výsledky sčítání.

§ 17.

Provozovací archy a lístky pro domácí dělníky, ač nemá-li jich již obchodní a živnostenská komora jako řídící úřad sčítací, budťe zaslány příslušné komoře.

Komory jsou povinny srovnati tyto materialie se svým živnostenským katastrem a označiti vyšetřovací vzorce (to jest charakterisovati jednotlivé podniky podle jejich zvláštního způsobu v rámci klassifikace živností).

Dodatečná vyšetřování, kterých by následkem tohoto srovnání bylo třeba, budťe těmi komorami, které úřadovaly jako řídící sčítací úřady, provedena od nich samých; jinak budťe tyto závady oznámeny příslušnému politickému úřadu okresnímu, aby opatřil, čeho třeba.

§ 18.

Obecní úřadové mají k žádosti spolupůsobiti při dodatečných vyšetřováních, kterých následkem ustanovení § 17, jakož i z jiných příčin je třeba.

§ 19.

Po skončeném sčítání také material k živnostenským podnikům a k domácí práci se vztahující bude zaslán statistické ústřední komisi, aby jej konečně zpracovala.

Podrobnější ustanovení o tom, jak tento material má býti předložen a jak s ním má býti naloženo, a o lhůtách, kterých je při tom šetřiti, budou vydána obchodním ministeriem.

D. Ustanovení závěrečná.

§ 20.

Obchodní ministerium může zvláště upraviti, jak jednotlivé komory mají spolupůsobiti při sčítání a kontrolovati material.

Sčítání pomocných ústavů železnic bude provedeno železničným ministeriem, kterému přísluší také vydati zevrubnější ustanovení o tom, jakož i určiti vzorce, kterých při tom má býti upotřebeno.

Pro sčítání státních podniků představenými služebními úřady mohou vydána býti zvláštní ustanovení.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.
Böhm m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p.

Přípravný seznam vyšetřovací

podle stavu ze dne 20. května 1902.

Země: . . . . . Pol. okres: . . . . . Obec: . . . . . Osada: . . . . . .

Silnice (ulice, náměstí): . . . . . Čís. domu: . . . .

Číslo bytu, dílny neb obchodní místnosti	Jméno a příjmení majetníka bytu, dílny neb obchodní místnosti	Je-li majetník živnostensky činný, budiž zde uvedeno:		Jméno a příjmení živnostensky činných, v domě bydlících rodinných příslušníků, podnájemníků, noclehářů	Způsob živnostenského zaměstnání osob ve sloupci 5 uvedených	Místo (adressa), kde osoby ve sloupci 5 uvedené jsou živnostensky činny	Poznámka
		Způsob živnostenského zaměstnání	Místo (adressa), kde jest živnostensky činný				
1	2	3	4	5	6	7	8

Poučení

Přípravný seznam vyšetřovací jest určen výlučně pro účely sčítání živnostenských a rolnických podniků, které se koná na základě zákona ze dne 18. ledna 1902, Z. ř. č. 21.

Držitelé domů, vztažmo jejich zřízenci mají nejdříve zapsati místní data ve hlavě předběžného seznamu vyšetřovacího obsažená a potom sami opatřiti, aby seznam přesně byl vyplněn.

V této příčině platí toto:

a) Držitelé domů, vztažmo jejich zřízenci mají doručiti přípravný seznam vyšetřovací postupně všem majetníkům bytů, dílen neb obchodních místností, aby jej ihned vyplnili.

b) Ve sloupci 1. musí býti uvedena všechna čísla bytů, dílen a obchodních místností v domě; u čísel, která se vztahují k místnostem neužívaným, budiž zapsán dodatek, který tuto okolnost naznačuje („prázdný“ nebo podobně).

c) Ve sloupci 2., bez rozdílu provozovaného zaměstnání nebo povolání, budiž zapsáno jméno a příjmení majetníků bytů, dílen neb obchodních místností.

d) Za živnostensky činné (sloupec 3 a 5) pokládají se všechny osoby, které jsou majetníky některého živnostenského neb obchodního podniku, nebo jsou v něm zaměstnány jako dílovedoucí, pomocníci, tovaryši, pomocní dělníci, učedníci, jednatelé, účetní, přeručí, praktikanti atd., zkrátka v jakékoli vlastnosti, nebo doma pro cizí obchod nebo pro zákazníky pracují, nebo živnostenskou práci (jako švadleny, pradleny atd.) za mzdu konají v obydlí zákazníků.

Způsob živnostenského zaměstnání (sloupec 3 a 6) budiž co možná přesně uveden, proto nejsou dopuštěny údaje jako „majetník obchodu, dílovedoucí, dělník“ a podobné; nýbrž ať je seznatí obchodní odvětví nebo způsob povolání, na příklad: krejčovský mistr, obuvnický tovaryš, švadlena nákrčníků atd.

e) Ve sloupci 5. budte zapsáni všichni v domě bydlící a živnostensky činní členové rodinní majetníka bytu (dílny, obchodní místnosti), podnájemníci a nocleháři — bez rozdílu zdali provozují živnostenskou činnost jako samostatní majetníci závodu nebo za služné nebo mzdu nebo jako učedníci — a to jednotlivě u toho čísla bytu (dílny, obchodní místnosti), které se vztahuje ku prostoru, ve kterém bydlí.

Avšak nijak nebuďte zapisování členové rodinní, podnájemníci a nocleháři, kteří nejsou živnostensky činní, jakož i v domě toliko zaměstnaní, avšak jinde bydlící zřízenci nebo dělníci.

f) Za místo, kde živnostenská činnost se provozuje (sloupec 4 a 7), pokládá se u samostatných majetníků živností místnost závodu (dílna, písárna atd.), a nebylo-li by takové místnosti, tedy byt. U zřízenců a dělníků, kteří činní jsou u zaměstnatele (v jeho dílně, bytu, písárně, na staveništi atd.), buď uvedeno pracoviště. Stačí udání adressy; není třeba uváděti jméno nebo firmu zaměstnavatele. U osob, které (jako švadleny, pradleny atd.) provozují své zaměstnání v domě zákazníků za mzdu, nebudiž nijak zapisována adressa některého zákazníka, tedy také ne toho zákazníka, u kterého jsou zaměstnány právě v den, kdy vyplňuje se přípravný seznam vyšetřovací, nýbrž budiž uvedeno „v domě zákazníků“ nebo podobně.

g) Také ty živnostensky činné osoby, které v čase předběžného vyšetřování jsou bez práce, budte zapsány do tohoto seznamu a budiž u takových osob ve 4. sloupci, vztažmo 7. doložena poznámka „bez práce“. Jsou-li však takové osoby z pravidla činny ve svém vlastním bytu a toliko toho času nemají žádné práce nebo zakázky, nebudiž u nich ve 4. sloupci, vztažmo v 7. učiněna poznámka „bez práce“, nýbrž buď uveden byt jako místo činnosti živnostenské.

h) Není-li z některého důvodu (protože strana jest nepřítomna a držitel domu nezná jejich poměrů) možná podati důkladné zprávy, budiž držitelem domu, vztažmo jeho zřízencem učiněna přiměřená poznámka ve sloupci 8.

Vyplnění přípravného seznamu vyšetřovacího musí býti skončeno ve čtvrtek dne 22. května 1902. Přípravný seznam vyšetřovací má proto nalézati se úplně vyplněný večer tohoto dne u držitele domu neb u jeho zřízence.

Vzorec 2.

Sčítání podniku r. 1902 . . . . . .

Slib.

Podepsaný $\frac{\text{sčítací komisař}}{\text{revisor}}$ zavazuje se, že přesně a svědomitě plniti bude své povinnosti po dobu svého zaměstnání při sčítání podniků a že přesně uposlechne všech poukazů, které mu budou dány řídícím sčítacím úřadem neb osobami od něho zřízenými.

Zejména zavazuje se podepsaný, že jak po čas svého zaměstnání při sčítání podniků, tak i po něm co nejpřísněji zachovávati bude mlčenlivost o tom, čeho se dozvěděl na základě sčítání o osobních neb obchodních poměrech stran.

. . . . . dne . . . . . 1902.

(Podpis.)

(První stránka.)

Vzorec 3.

Úřední legitimace.

Pan . . . . . .

byl při sčítání živnostenských a rolnických podniků r. 1902 ustanoven za $\frac{\text{sčítacího komisaře}}{\text{revisora}}$ a jest proto oprávněn, v obvodě podepsaného úřadu přejímati vyšetřovací vzorce stranami vyplněné nebo žádati za podání zpráv, kterých je třeba, aby byly vyplněny.

. . . . . dne . . . . . 1902.

(Podpis majetníkův.) (Vydávající úřad.)

. . . . . (L. S.)

(Druhá stránka.)

Podle § 6 zákona ze dne 18. ledna 1902, Z. Ř. č. 21, budiž ten, kdo by se sčítání vymknul, nebo kdo by odepřel, podati zpráv na základě tohoto zákona žádaných, nebo vědomě nepravdivé zprávy podal, politickým úřadem potrestán peněžitými pokutami až do 50 K, v případě pak nedobytnosti vězením až do pěti dnů.

Živnostenští podnikatelé (pachtéři, správci) a domácí dělníci jsou zavázáni, majetníku této legitimace, požádá-li za to, předložiti listiny, které se vztahují ku provozování jejich podniků, vztažmo jejich zaměstnání, jakož i pracovní a služební knížky svých pomocných dělníků. Týž závazek mají majetníci (pachtéři, správci) rolnických podniků vzhledem k držebnostním archům nebo k pachtovním smlouvám, jakož i vzhledem k čeledním knížkám svých služebných osob.

Vzorec 4.

Číslo . . . . .

Sčítací obvod . . . . . .

Provozovací arch pro živnostenské, obchodní a průmyslové podniky

pro sčítání dne 3. června 1902.

Země . . . . . Okres obchodní komory . . . . . .

Politický okres . . . . . Obec (statkový obvod) . . . . . .

Osada . . . . . Silnice, ulice, náměstí . . . . . číslo domu . .

Poučení.

Údaje v tomto archu jsou určeny toliko ke statistickým účelům a nesmí jich nijak upotřebeno býti k účelům živnostenského úřadu nebo ke zdanění.

A. Je-li tento arch doručen straně před dostavením se sčítacího komisaře, budiž ve všech částech přesně a pravdivě vyplněn a pak v sídle podniku uschován, až jej sčítací komisař odnese.

Jestliže sčítací komisař sám teprve předloží tento arch, budiž arch k jeho žádosti vyplněn. Avšak sčítací komisař jest také oprávněn, sám arch vyplniti; komisaři budiž při tom podána každá zpráva, které je třeba. Straně však v tomto případě přísluší právo, nahlédnouti do archu sčítacím komisařem vyplněného.

Majetník podniku jest povinen vyplniti arch, vztažmo podati zprávy k tomu potřebné; u propachtovaných podniků má pachtéř tento závazek, u podniků, ve kterých majetník (pachtéř) není činný, přísluší to správci podniku (řediteli). Je-li několik majetníků (pachtéřů, správců), nechť se o tom dohodnou, kdo z nich má arch vyplniti, vztažmo zprávy podati.

Arch se vyplní a vyplněný arch se převezme sčítacím komisařem — kromě případu v nejbližším odstavci dotčeného — tam, kde podnik skutečně se provozuje, u nepracujících podniků (položka *B*) třeba v bytě majetníka podniku (pachtéře, správce).

Když starosta obce (statkového obvodu) vydal předvolání, vyplnění archu a převzetí vyplněného archu sčítacím komisařem vykoná se v místnosti ve předvolání určené.

B. Také pro podniky právě nepracující budiž tento arch vyplněn, při čemž budiž zvláště přihlédáno k otázce 12.

C. Z pravidla budiž pro každý podnik zvláštní provozovací arch vyplněn. Když tedy na př. od jednoho a téhož majetníka (pachtéře, správce) provozuje se živnost hostinská a výčepnická jakož i živnost řeznická, budiž jeden provozovací arch vyplněn pro hostinskou a výčepnickou živnost a druhý pro řeznickou živnost. To platí zejména také o vedlejších závodech (filiálkách, faktoriích, skladištích), bez rozdílu zdali se provozují na základě zvláštního živnostenského listu nebo ne. Rovněž budiž majetníkem živnosti vyplněno několik provozovacích archů, když na základě jednoho živnostenského listu provozují se rozličná živnostenská odvětví (na příklad mlynářství a pekařství, nitařství a obchod se zbožím stávkovým).

D. Provozuje-li však podnikatel několik živností na základě zvláštních živnostenských listů pro každou z nich, avšak tím způsobem, že veškery spolupůsobí k výrobě jednotného konečného výrobku, avšak žádná z nich neposkytuje tovarů na trh se hodících, a jsou-li mimo to spojeny v jednom závodě prostorně uzavřeném a jednotně organisovaném, budiž toliko jediný dotazník pro tento veškeren podnik vyhotoven (tak na příklad pro továrnu na vozy, která provozuje se na základě zvláštních živnostenských listů pro vozní kovářství, kolářství, sedlářství, vozní lakýrnictví atd.).

E. Podnikatelé jsou zavázáni pohotově míti listiny (koncessi, živnostenský list, licenci, výsadu, patent, list daně výdělkové, platební rozkaz o dani výdělkové), které se vztahují k oprávnění provozovati živnostenské, obchodní nebo průmyslové podniky, jakož i pracovní a služební knížky svých dělníků a zřízenců a je sčítacímu komisaři, kterému sčítání jest svěřeno, předložiti, požádá-li za to. Při tom se ještě jednou zvláště dokládá, že nahlédnutí do těchto listin za žádných okolností nesmí býti využitkováno k účelům živnostenského úřadu nebo berním.

Majetníci podniků (pachtéři, správci) jsou povinni podati zprávy tuto žádané. Kdo by se sčítání vymknul, k následujícím otázkám vědomě nepravdivě odpověděl, odpověď k otázkám nebo vyplnění tohoto archu odepřel, bude potrestán peněžitými pokutami až do 50 korun, v případu nedobytnosti vězením až do 5 dnů (zákon ze dne 18. ledna 1902, Z. Ř. č. 21).

---

1. Jméno a adressa bytu

a) majetníka podniku;

(U podniků, jichž majetníkem jest jednotlivá osoba, budiž uvedeno její jméno a příjmení, jakož i adressa bytu, u podniků, kde je několik majetníků, budiž uvedeno jméno a příjmení a adressy bytů všech těchto osob, u podniků konečně, jejichž majetníkem jest právnická osoba, jako akciová společnost, výdělkové a hospodářské společenstvo, spolek, těžířstvo, nadání, veřejný fond, obec, země nebo stát atd., budiž uvedeno přesné označení této korporace, jakož i její sídlo, vztažmo její správa.)

Jméno a příjmení (firma společnosti) . . . . . .

Adressa . . . . . .

b) správce podniku, je-li jakýs;

Jméno a příjmení . . . . . .

Adressa . . . . . .

c) pachtéře (při propachtovaných podnicích).

Jméno a příjmení . . . . . .

Adressa . . . . . .

2. Zdali závod (živnost, obchod, podnik) provozuje se pod **firmou protokolovanou?** (Ano nebo ne?)

Když ano, pod kterou? . . . . . .

3. Přesný údaj způsobu podniku, při čemž tento způsob budiž co možná již názvem přesně označen, na příklad nikoli koželuh, nýbrž koželuh usní, jirchář, nikoli barvíř, nýbrž barvíř hedvábí atd. Nestačí-li obyčejné označení obchodu, aby vyznačen byl zvláštní jeho způsob (specialita), tedy budiž tento způsob zevrubněji určen uvedením nejhlavnějších předmětů, které se zdělávají nebo vyrábějí nebo s kterými se obchoduje, nebo jinakou měrou, na příklad u prodavačů smíšeného zboží nebo jeho obchodníků budiž uvedeno, zdali obchodují s potravinami, solí, kořením, krátkým zbožím, galanterním zbožím, střižným zbožím, konfekčními předměty nebo po případě s několika druhy těchto zboží, které pak všechny buďte uvedeny; rovněž ten, kdo na příklad vyrábí toliko svršky k obuvi, má uvésti „výrobce svršků obuvi“ a nikoli toliko obuvník. Kde je třeba uvésti materiál, aby živnost byla vyznačena, budiž také materiál uveden, na příklad hedvábný aksamit, vlněné zboží z česané příze, z mykané příze, galanterní zboží z mosazi, z pakfonku, bronzu . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

(Böhmisch.)

4. Když majetník podniku (pachtéř, správce) má vyplniti několik provozovacích archů (viz poučení stránka 1 pod *C*), budiž zde uveden **hlavní podnik** . . . . . .

. . . . . .

5. Zdali podnik u č. 3 jmenovaný jest **vedlejší závod** (filiálka), **faktorie** nebo **skladiště** jiného podniku? (Ano nebo ne?) . . . . .

Když ano, budiž zde uvedena adressa a přesné označení (firma) hlavního závodu . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. Zdali podnik u č. 3 jmenovaný má **vedlejší závody** (filiálky), **faktorie** nebo **skladiště?** (Ano nebo ne?) . . . . .

Když ano, budiž zde uvedeno přesné označení a adressa každého vedlejšího závodu (filiálky), faktorie nebo skladiště . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. Patří-li ku podniku u č. 3 jmenovaného také některý **rolnický podnik?** (Ano nebo ne?) . . .

8. (Toliko pro majetníky průmyslových podniků.) Zdali majetník podniku kromě podnikův u č. 3, 5 a 6 jmenovaných provozuje ještě **jiný průmyslový podnik** nebo několik jich? (Ano nebo ne?) . .

Když ano: jako vlastník (spoluvlastník)? (Ano nebo ne?) . . . . .

jako pachtéř? (Ano nebo ne?) . . . .

Kde leží tento podnik? (podniky?)

a) v Rakousku: země . . . . . politický okres . . . . . .

obec . . . . . osada . . . . . .

Co je případné, buď podtrženo! *b)* v Uhersku; *c)* v Bosně a Hercegovině; *d)* v jiných zemích.

9. Zdali živnost, obchod, podnik u č. 3 jmenovaný nyní (t. j. dne 3. června 1902) docela nic **nepracuje?** (Ano nebo ne?) . . . . . , když ano, zdali neprovozování jest trvalé nebo přechodné? . . . . . .

Proč se neprovozuje? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

10. Zdali **provozování** pravidelně v určitém ročním čase (mrtvém období) **zcela se přeruší?** (Ano nebo ne?) . . . . . , když ano, v kterých měsících? . . . . . .

. . . . . .

11. Počet osob, které dne 3. června 1902 jsou zaměstnány v dílnách, továrních a pracovních místnostech, na pracovištích, staveništích, písárnách, obchodních a skladních místnostech podniku, na lodích nebo vozidlech a plavidlech obchodu, pak jako obchodní cestující, roznašeči, vozkové atd.

Ve případnostech, kde majetník živnosti (pachtéř, správce) má vyplniti několik provozovacích archů pro zvláštní podniky (viz poučení stránka 1 pod *C*), budiž zaměstnaný personál vykázán v následující tabulce toho provozovacího archu, který vztahuje se ku podniku, v němž tento personál je skutečně zaměstnán.

Ta část personálu, která jest střídavě zaměstnána brzy v tom, brzy v onom podniku, budiž vykázána u toho podniku, v kterém tyto osoby jsou nejhlavněji zaměstnány.

Když však v podnicích u č. 3 jmenovaných neupotřebuje se zvláštního personálu a vykonávají-li se práce jeho mimochodem personálem některého jiného podniku téhož majetníka (pachtéře), budiž toliko v poznámkovém sloupci následující tabulky uveden podnik, od kterého konají se práce podniku u č. 3 jmenovaného.

. . . . .	Mužští		Ženské			Z nich jsou rodinní členové majetníka podniku (pachtéře)	Poznámka
			starší než 16 let		mladší než 16 let		
	starší než 16 let	mladší než 16 let	svobodné	vdané (ovdovělé, rozvedené)			
a) Činní majetníci, spolumajetníci, pachtéři							
b) Technický a umělecký dozorčí, správní a kancelářský personál (jako techničtí ředitelé, inženýři, chemikové, kresličí atd.)							
c) Obchodní úředníci a zřízenci (jako obchodní ředitelé, disponenti, účetníci, komptoiristé, pokladníci, obchodní cestující, příručí, prodavači, obchodní učňové, praktikanti atd.)							
d) Živnostenští dělníci a pomocníci (jako dílovedoucí, přední dělníci, tovaryši, pomocníci, učňové, dělníci, pomocní dělníci, živnostenští nádenníci, sklepníci, kuchaři atd.) . . .							
e) Podřízený služebný personál (jako obchodní sluhové, skontisté, běhouni, vrátní, domovníci, sběrači, roznašeči, baliči, facchini, podomci, vozkové, posluhovačky, čeleď pro obchod a pod.)							
Dohromady .							

12. U podniků, které v čase sčítání zcela nebo částečně nepracují, budiž uvedeno zde, kolik živnostenských dělníků a pomocníků průměrně bylo zaměstnáno v době posledního úplného měsíce provozovacího.

Udán buď tento měsíc . . . . . .

Počet v tomto měsíci zaměstnaných živnostenských dělníků a pomocníků (mužských . . . . , ženských . . . .).

13. Zdali se na účet podniku u č. 3 jmenovaného zhotovují zboží nebo vykonávají práce **mimo dům** od drobných živnostníků nebo domáckých průmyslníků, dělníků nebo dělnic, jako na příklad od domáckých tovaryšů, vyšívaček, háčkovaček, švadlen, domáckých tkalců atd.? (Ano nebo ne?) . . . . Když ano, která zboží nebo které práce se zhotovují nebo konají tímto způsobem? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

V kterých osadách (obcích, politických okresech) jsou tito takto zaměstnaní drobní živnostníci a domáčtí průmyslníci? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

14. Zdali na účet podniku kromě osob v tabulce u 11. otázky uvedených upotřebuje se ještě jiných osob, které **za přecházení** jsou zaměstnány (podomních obchodníků, trhovníků, nakupovačů)? (Ano nebo ne?) . . . . .

15. Zdali na účet podniku jsou zaměstnáni přebývatelé **civilních nebo vojenských trestnic,** donucovacích pracoven a polepšoven; dobrovolných pracoven? (Ano nebo ne?) . . . . . .

16. K následujícím otázkám (*a*, *b*, *c*, *d*) nebudiž odpovídáno továrními, obchodními a dopravními podniky, jakož i hostinskými a výčepnickými živnostmi.

a) Zdali ku podniku u č. 3 jmenovanému kromě dílny patří ještě krám (prodejová místnost)? (Ano nebo ne?) . . . . .

b) Zdali v podniku u č. 3 jmenovaného pracuje se toliko bezprostředně pro konsumenty (soukromé zákazníky)? (Ano nebo ne?) . . . . nebo také pro obchodníky, jednatele, továrníky, živnostníky, faktory, dodavatele nebo překupníky některého druhu? (Ano nebo ne?) . . . . nebo výhradně pro překupníky? (Ano nebo ne?) . . . .

c) Zdali se pracuje do zásoby? (Ano nebo ne?) . . . . . nebo toliko na zákazku? (Ano nebo ne?) . . . . .

d) Zdali živnostníci, továrníci, obchodníci nebo jednatelé, pro které pracujete, Vám dodávají materiál (suroviny nebo pomocný materiál, pomocné látky) zdarma ke zpracování? (Ano nebo ne?) . . . . . Zdali kupujete některý materiál (suroviny nebo pomocný materiál, pomocné látky) od živnostníků, továrníků, obchodníků nebo jednatelů, pro které pracujete? (Ano nebo ne)? . . . . .

17. Když se v podniku u č. 3 jmenovaného upotřebuje **výkonných (obráběcích) strojů, pecí atd.,** které jsou uvedeny v následujícím seznamu, budiž na příslušném místě jejich počet udán.

Výkonné (obráběcí) stroje, pece atd.

	Počet
Hutnictví, zpracování železa a kovů	
(včetně výroby strojů, přístrojů, dopravních prostředků).	
A. Pece a výhně.	
Vysoké pece na železo s průměrnou denní výrobou ..... tun	
Šachtové pece (vysoké pece, polovysoké pece a krčáky) na dobývání jinakých kovů	
Pudlovací pece:	
a) jednoduché	
b) dvojité	
Bessemerské a Thomasské konvertry	
Martinské pece	
Pece na plávkovou ocel kelímkovou	
Úhrn vsazených kelímků ..... kusů.	
Pece na cementovou ocel	
Svářecí pece	
Kupolny	
Temperovací pece	
Plamenné pece na železo	
Plamenné pece na dobývání jinakých kovů	
Pece na redukci zinku:	
a) s ..... muflemi	
b) s ..... rourami	
Pece a výhně na raffinování kovů kromě železa	
Přetavovací pece na kovy kromě železa	
Elektrické pece a elektrické přístroje na dobývání kovů	
Žíhací pece	
Smaltovací pece	
Pánve na pozinkování	
Výhně a pánve na pocinování	
Sublimační pece	
B. Jinaké.	
Válcové stany	
Parní buchary	
Vodní buchary	
Jiné mechanické buchary	
Kovací lisy	
Lisy na drát a roury, lisy na olovo pro lana	
Jiné lisy (stroje na ražení a tlačení)	
Stroje na hoblování kovů, shapingové a obrážecí stroje	
Stroje na frézování kovů	
Stroje na řezání závitů a šroubů	
Stroje na sekání pilníků	
Stroje na drátěné hřeby	
Stroje na cvoky a podkovky	
Hrubá stolice na drát (bubny)	
Tenká stolice na drát (bubny)	
Stavy na drátěné tkaniny	
Stroje na drátěná lana	
Stroje na broušení a hlazení	
Průmysl zeminový, hlinený a skelný.	
Mechanické lisy na cihly a roury	
Pece na pálení vápna, sádry, cementu:	
a) pro nepřetržité pálení	
b) jiné	
Pece na pálení cihel, hlinového a porculánového zboží:	
a) kruhové, průduchové, komorové	
b) jiné	
Pece na tavení skla	
dohromady s ..... vanami, ... kukaněmi.	
Brusy na duté sklo	
Brusy na tabulové sklo	
Stroje na broušení zrcadel	
Stoly na hlazení zrcadlového skla	
Drtidla	
Průmysl dřevěného zboží.	
Rámové pily	
dohromady s ..... pilními listy.	
Páskové pily	
Stroje na řezání furnýrů	
Stroje na hoblování dřeva	
Stroje na frézování dřeva	
Kopírovací stroje na dřevo	
Soustruhy na dřevěné a soustružnické zboží	
Průmysl textilní.	
Vijáky na surové hedvábí	
Stroje česací	
Vřetena dospřádací:	
na hedvábí	
česanou vlnu	
mykanou vlnu	
mungo a shoddy	
len	
konopí	
jutu	
bavlnu	
vigogni	
jiné a smíšené předivo	
Stroje na skaní přize	

	rukami nebo nohami hnané	silou hnané
	počet	
Stavy tkalcovské:		
a) bez stroje Žakárova nebo brdového		
b) se strojem Žakárovým nebo brdovým		
Stavy na stuhy		
Stroje na bobbinet:		
a) bez žakáru		
b) se žakárem		
Stavy na stuhy, prýmy a popruhy:		
a) bez žakáru		
b) se žakárem		
Pletací stávky osnovní		
Anglické kulaté stávky		
Francouzské kulaté stávky		
Pletací stroje		
Stavy na punčochy		
Harasové stávky		
Vyšívací stroje:		
a) ploskostehové stroje		
b) článkové stroje		
c) jinaké		
Válcové tiskací stroje		
Deskové tiskací stroje		
Oděvnický a usňový průmysl.		
Šicí stroje		
Stroje na štěpení usně		
Přiložkovací stroje pro výrobu obuvi		
Stroje na cvokování		
Rámcové stroje šicí (světová soustava)		

	Počet
Papírnictví.	
Přístroje na broušení dřeva (defibrery)	
Varní kotly na dřevo	
Varní kotly na slámu	
Varní kotly na hadry	
Varní kotly na cellulosu	
Stroje na papír	
b) s válcovým sítem	
a) s dlouhým sítem	
Stroje na lepenku	
Průmysl potravin a pochutin.	
Mlýnské složení:	
a) obyčejné	
b) francouzské	
Válcové stolice	
Dismembratory	
Krupníky	
Stroje na hnětení	
Pece (pekařské):	
a) s vnitřním topením	
b) se zevnitřním topením	

	Počet
Chemický průmysl.	
A. Výroba kyseliny sírové.	
Komory na kyselinu sírovou	
Úhrnný obsah ..... m^3	
B. Výroba sody.	
Sulfatové pece	
Pece na tavení sody	
Pece na kalcinování sody	
Přístroje na ammoniakálnou sodu	
C. Výroba svítiplynu.	
Retorty	
Plynojemy	
Úhrnný obsah ..... m^3	
D. Výroba koksu.	
Pece koksové	
E. Výroba zápalek.	
Přístroje na namáčení	

	Počet
Stroje na krabičky	
Stroje na vkládání	
F. Průmysl petrolejový a ozokeritový.	
Destilační kotly	
Kotly na tavení	
G. Výroba spodia a mrviv.	
Přístroje rozlušťovací	
Mlýny kulové	
Grafické živnosti.	
Rychlolisy knihtiskařské	
Rotační lisy	
Rychlolisy kameno-, ocelo-, měditiskařské	
Tyglové lisy tiskací	
Stroje sázecí	
Stroje na tištění čalounů	
Stroje na slévání písmenek	

18. Zdali v podniku u č. 3 jmenovaného upotřebuje se výkonných strojů, které jsou pohybovány **motorickou silou,** totiž **větrem, vodou, parou, plynem, petrolejem, benzinem, petrolejovým étherem, horkým vzduchem, stlačeným vzduchem, elektřinou,** nebo **parních kotlů, parních přístrojů** nebo konečně **vozidel motoricky hnaných?** (Ano nebo ne?) . . . . . .

Když ano, budiž z tlustě tištěných slov, co jest případné, podtrženo, a zde ještě uvedeno:

a) Zdali tyto motory patří ku podniku u č. 3 jmenovanému? (Ano nebo ne?) . . . . . .

Ano-li:

Skutečná výkonnost těchto motorů:

Vodních motorů . . . . . koňských sil (nebo spád . . . . . metrů, vodní množství . . . . krychlových metrů za sekundu), parních strojů . . . . koňských sil, plynových strojů . . . . koňských sil, petrolejových strojů . . . . koňských sil, benzinových nebo na petrolejový éther strojů . . . . koňských sil, strojů na horký vzduch . . . . koňských sil, strojů na stlačený vzduch . . . . koňských sil, elektrických motorů . . . . kilowattů, nebo . . . . koňských sil.

b) Zdali užívá se motorů cizího podniku? (Ano nebo ne?) . . . . . .

c) Zdali z motorů pod *a)* uvedených přenechává se někomu síla? (Ano nebo ne?) . . . . . .

Sčítání užitkových zvířat.

Počet užitkových zvířat, kterých se užívá v podniku u č. 3 jmenovaném.

Má-li majetník živnostenský (pachtéř, správce) vyplniti několik provozovacích archů pro zvláštní podniky (viz poučení stránka 1 pod *C*), budiž k následujícím otázkám odpovědělo v tom provozovacím archu, který se vztahuje ku podniku, ve kterém se výlučně nebo hlavně upotřebuje užitkových zvířat.

19. Koně, a to:

	Mladí koně (hříbata)		Kobyly		Hřebci	Valaši	Dohromady
	mladší 1 roku	starší 1 roku až do upotřebení k práci	shřebené nebo se sousícími hříbaty	jiné			
a) pracovní koně (v podniku upotřebení)							
b) koně jako obchodní zboží							
c) jiní koně							

	Obchodní zboží [2]	Ku provozování podniku [3]	Dohromady
20. Hovězí dobytek: [1]			
1. Jalovina mladší 1 roku			
2. Býci starší 1 roku			
3. Jalovice starší 1 roku			
a) ještě nejsoucí březí			
b) březí			
4. Krávy			
5. Voli starší 1 roku			
a) ještě neupotřebení k tahu nebo k žíru			
b) k tahu			
c) k žíru (ku poražení)			
Dohromady			
21. Mezci, mulové a osli:			
1. Mezci			
2. Mulové			
3. Osli			
Dohromady			
22. Kozy bez rozdílu věku a pohlaví			
23. Ovce:			
1. Jehňata mladší 1 roku			
2. Ovce starší 1 roku, a to:			
a) berani			
b) bahnice			
c) skopci			
Dohromady			
24. Prasata:			
1. Podsvinčata až do tří měsíců			
2. Běhouni (nedoročkové) až do 1 roku			
3. Prasata starší 1 roku, a to:			
a) kanci plemenní			
b) svině plemenné			
c) jinaká			
Dohromady			

[1] K němu buďte čítáni také buvoli.
[2] Zde buď čítán také dobytek ku poražení určený.
[3] Zde buďte uvedena toliko taková zvířata, která jsou činna v podniku nebo chovají se pro plemeno.

Že tento provozovací arch podle pravdy byl vyplněn, potvrzuje:

Datum vyplnění: Podpis strany:

Sčítací komisař:

Vzorec 5.

Číslo . . . .

Sčítací obvod . . . . . .

Lístek pro domácké dělníky

pro sčítání dne 3. června 1902.

Země . . . . . Okres obchodní komory . . . . . .

Politický okres . . . . . Obec (statkový obvod) . . . . . .

Osada . . . . . Silnice, ulice, náměstí . . . . . číslo domu . .

Poučení.

Údaje v tomto lístku jsou určeny toliko ke statistickým účelům a nesmí jich nijak upotřebeno býti k účelům živnostenského úřadu nebo ke zdanění.

Je-li tento lístek doručen straně před dostavením se sčítacího komisaře, budiž ve všech částech přesně a pravdivě vyplněn a uschován, až jej sčítací komisař odnese.

Jestliže sčítací komisař sám teprve předloží tento lístek, budiž lístek k jeho žádosti vyplněn. Avšak sčítací komisař jest také oprávněn, sám lístek vyplniti; komisaři budiž při tom podána každá zpráva, které je třeba. Straně však v tomto případě přísluší právo nahlédnouti do lístku, sčítacím komisařem vyplněného.

Lístek se vyplní a vyplněný lístek se převezme sčítacím komisařem — kromě případu v nejbližším odstavci dotčeného — v bytě a provozovně strany.

Když starosta obce (statkového obvodu) vydal předvolání, vyplnění lístku a převzetí vyplněného lístku sčítacím komisařem vykoná se v místnosti ve předvolání určené.

Domáčtí dělníci jsou zavázáni listiny (pracovní knížku atd.), které ve svých rukách mají a které se vztahují k výkonu jich zaměstnání, jakož i pracovní a služební knížky svých pomocných dělníků míti pohotově a je sčítacímu komisaři, kterému sčítání je svěřeno, předložiti, požádá-li za to. Při tom se ještě jednou zvláště dokládá, že nahlédnutí do těchto listin za žádných okolností nesmí býti využitkováno k účelům živnostenského úřadu nebo berním.

Všichni otázaní jsou povinni podati zprávy tuto žádané. Kdo by se sčítání vymknul, k následujícím otázkám vědomě nepravdivě odpověděl, odpověď k otázkám nebo vyplnění tohoto lístku odepřel, bude potrestán peněžitými pokutami až do 50 korun, v případu nedobytnosti vězením až do 5 dnů (zákon ze dne 18. ledna 1902, Z. Ř. č. 21).

1. Jméno a příjmení . . . . . .

. . . . . .

2. Pohlaví: mužské, ženské*). 3. Rok a den narození . . . . . .

4. Která zboží zhotovujete a kterou práci na nich vykonáváte? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

*) Co je případné, budiž podtrženo.

5. Zdali pracujete pro obchodníky, jednatele, továrníky, živnostníky, faktory, dodavatele nebo překupníky některého druhu? (Ano nebo ne?) . . . . nebo také pro konsumenty (soukromé zákazníky)? (Ano nebo ne?) . . . . . .

6. Pracujete-li pro obchodníky, jednatele, továrníky, živnostníky, faktory, dodavatele, překupníky, udejte tuto jména a adressy těchto firem, obchodů, obchodníků.

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. Zdali pracujete do zásoby? (Ano nebo ne?) . . . . . nebo toliko na zákazku? (Ano nebo ne?) . . . . . .

8. *a)* Zdali se od obchodů, pro které pracujete, Vám bezplatně ke zpracování dodávají suroviny nebo pomocné materiálie nebo polotovary? (Ano nebo ne?) . . . . . .

b) Když ano, které materiálie, vztažmo polotovary? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

9. *a)* Zdali kupujete suroviny nebo pomocné materiálie nebo polotovary, kterých ke své práci potřebujete? (Ano nebo ne?) . . . . . .

b) Když ano, zdali od obchodů, pro které pracujete? (Ano nebo ne?) . . . . . .

a to které materiálie? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

c) Zdali kromě toho kupujete jinde materiálie? (Ano nebo ne?) . . . . . .

a to které materiálie? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

10. Zdali pracujete sám? (Ano nebo ne?) . . . . . .

	Mužští		Ženské		Dohromady
	starší než 16 let	mladší než 16 let	starší než 16 let	mladší než 16 let	
Když nikoliv, udejte počet osob u Vás pracujících, totiž:					
A. Rodinní členové					
B. Cizí osoby, a to:					
a) tovaryši, pomocníci, vyučení dělníci					
b) nevyučení dělníci					
Celkem . .					

(Böhmisch.)

11. Zdali upotřebujete výkonných strojů, které jsou hnány **motorickou silou,** totiž **větrem, vodou, parou, plynem, petrolejem, benzinem, petrolejovým étherem, horkým vzduchem, stlačeným vzduchem, elektřinou,** nebo **parních kotlů, parních přístrojů,** nebo konečně **vozidel motoricky pohybovaných?** (Ano nebo ne?) . . . . . .

Když ano, budiž z tlustě tištěných slov, co jest případné, podtrženo, a zde ještě uvedeno:

a) Zdali tento motor náleží výlučně k Vašemu podniku? (Ano nebo ne?) . . . . . .

Ano-li,

Skutečná výkonnost těchto motorů:

Vodních motorů . . . . . koňských sil (nebo spád . . . . . metrů, vodní množství . . . . . krychlových metrů za sekundu), parních strojů . . . . . koňských sil, plynových strojů . . . . . koňských sil, petrolejových strojů . . . . . koňských sil, benzinových nebo na petrolejový éther strojů . . . . . koňských sil, strojů na horký vzduch . . . . . koňských sil, strojů na stlačený vzduch . . . . . koňských sil, elektrických motorů . . . . . kilowattů, nebo . . . . . koňských sil.

b) Zdali užívá se motorů cizího podniku? (Ano nebo ne?) . . . . . .

c) Zdali z motorů u *a)* uvedených přenechává se někomu síla? (Ano nebo ne?) . . . . . .

12. Zdali upotřebujete jiných motoricky nehnaných výkonných strojů? (Ano nebo ne?) . . . .

13. Přisvědčí-li se k otázce 11 nebo 12, budiž zde uveden způsob a počet výkonných strojů a ty stroje podtrženy, které jsou zaměstnatelem dodány.

Že tento lístek podle pravdy byl vyplněn, potvrzuje:

Podpis strany:

Datum vyplnění:

Sčítací komisař:

Vzorec 6.

Číslo . . . . . **Sčítací obvod** . . . . . .

Rolnický arch

pro sčítání dne 3. června 1902.

Země . . . . . **Okres obchodní komory** . . . . . .
Politický okres . . . . . **Obec (statkový obvod)** . . . . . .
Osada . . . . . **Silnice, ulice, náměstí** . . . . . **číslo domu** . .

Poučení.

Údaje v tomto archu jsou určeny toliko ke statistickým účelům a nesmí jich nijak upotřebeno býti ke zdanění.

Je-li tento arch doručen straně před dostavením se sčítacího komisaře, budiž ve všech částech přesně a pravdivě vyplněn a pak v sídle podniku uschován, až jej sčítací komisař odnese.

Jestliže sčítací komisař sám teprve předloží tento arch, budiž arch k jeho žádosti vyplněn. Avšak sčítací komisař jest také oprávněn, sám arch vyplniti; komisaři budiž při tom podána každá zpráva, které je třeba. Straně však v tomto případě přísluší právo, nahlédnouti do archu sčítacím komisařem vyplněného.

Arch bude vyplněn a vyplněný převzat sčítacím komisařem u strany, kromě případu v nejbližším odstavci dotčeného.

Když starosta obce (statkového obvodu) vydal předvolání, bude arch vyplněn a vyplněný převzat sčítacím komisařem v místnosti ve předvolání určené.

Majetníci podniků (pachtéři, správci) jsou také zavázáni pohotově míti držebnostní arch nebo písemnou pachtovní smlouvu, jakož i čelední knížky své čeledi a je sčítacímu komisaři, kterému sčítání jest svěřeno, předložiti, požádá-li za to. Při tom se ještě jednou zvláště dokládá, že nahlédnutí do těchto listin za žádných okolností nesmí býti využitkováno k účelům berním.

Pro každé hospodářské těleso, na kterém se jednotně hospodaří, budiž zdělán zvláštní rolnický arch, a to i tenkráte, když toto těleso s jinými jest pod jedinou vrchní správou.

Majetníci podniků (pachtéři, správci) jsou povinni podati zprávy tuto žádané. Kdo by se sčítání vymknul, k následujícím otázkám vědomě nepravdivě odpověděl, odpověď k otázkám nebo vyplnění tohoto archu odepřel, bude potrestán peněžitými pokutami až do 50 korun, v případu nedobytnosti vězením až do 5 dnů (zákon ze dne 18. ledna 1902 Z. Ř. č. 21).

Další poučení viz na poslední stránce.

Jméno a adressa bytu:

a) Držitele jako majetníka podniku.

(U podniků, jichž majetníkem jest jednotlivá osoba, budiž uvedeno její jméno a příjmení, jakož i adressa bytu, u podniků, kde jest několik majetníků, budiž uvedeno jméno a příjmení a adressy bytů všech těchto osob, u podniků konečně, jejichž majetníkem jest právnická osoba, jako akciová společnost, výdělkové

a hospodářské společenstvo, spolek, nadání, veřejný fond, obec, země nebo stát atd., budiž uvedeno přesné označení této korporace, jakož i její sídlo.)

Jméno a příjmení (vztažmo označení společnosti) . . . . . .

Adressa . . . . . .

b) Správce, je-li jakýs.

(Ředitel statku, starosta, představený společenstva.)

Jméno a příjmení . . . . . .

Adressa . . . . . .

c) U pachtů: pachtéře.

Jméno a příjmení . . . . . .

Adressa . . . . . .

A. Plocha.

Údaje v metrické míře (hektary a ary). Může-li plocha býti udána toliko v jiné plošné míře, buďte číslice v levo vedle otázek napsány a jednotka míry nad tím poznamenána.

Výměra v ..... (zde buď uvedena jednotka míry, na př. rakouské jitro)		Hektary	Ary
	1. Jak veliká jest úhrnná plocha, na které hospodaříte, čítajíc v to zastavenou plochu a nádvoří, zahrady, lesy, pastviska, cesty, vodstva atd.?		
	2. Z této úhrnné plochy jest:		
	a) polí		
	b) luk		
	c) zahrad		
	z toho pro účely umělého a obchodního zahradnictví . . . . . hektarů, ... arů (nebo . . . . .).		
	d) vinic		
	e) pastvisk		
	f) alp		
	g) lesů		
	h) jezer, močálů, rybníků		
	i) jinaké plochy (zastavené plochy a nádvoří, cest a vodstva a neplodné půdy)		
	3. Z této úhrnné plochy jest:		
	a) vlastní půdy		
	b) zpachtované půdy		
	c) na polovic nebo jinou část výtěžku vzdělávané půdy (mezzadria, kolonát)		

4. Zdali máte podíl v obecních pozemcích nebo jinakých společných pozemcích (buďto trvale poukázané díly neb obecní losy k dočasnému užívání, střídavé pozemky)? (Ano nebo ne?) . . . .

K této otázce budiž toliko tenkráte přisvědčeno, když tento podíl skutečně jest vymezen.

5. Zdali máte od svého zaměstnatele deputátní pozemky k svému vlastnímu užívání propůjčeny (to jsou pozemky jako část mzdy k užívání přenechané, viz návod, stránka 6)? (Ano nebo ne?) . . . .

[Jméno a adressa propůjčitele deputátních pozemků . . . . . .
. . . . . .]

6. Zdali jste majetníkem nějaké služební půdy, na které hospodaříte (viz návod, stránka 6)? (Ano nebo ne)? . . . .

[Jméno a adressa propůjčitele služební půdy . . . . . .
. . . . . .]

B. Dobytek.

I. Koně, a to:

1. Mladí koně (hříbata):
   - *a)* mladší 1 roku . . . . . .
   - *b)* starší 1 roku až do upotřebení k práci . . . . . .
2. Kobyly:
   - *a)* shřebené nebo se ssajícími hříbaty . . . . . .
   - *b)* jiné kobyly . . . . . .
3. Hřebci . . . . . .
4. Valaši bez rozdílu věku . . . . . .

Dohromady . .

Kolik z těchto koní pracuje v hospodářství? . . . . . .

II. Hovězí dobytek:*)

1. Jalovina mladší 1 roku:
   - *a)* býčkové . . . . . .
   - *b)* kravičky . . . . . .
   - *c)* bulíci . . . . . .
2. Býci starší 1 roku . . . . . .

Snáška . .

*) Zde buďte také buvoli čítáni.

Přenáška . .	
3. Jalovice starší 1 roku	
a) ještě nejsoucí březí	
b) březí	
4. Krávy	
5. Voli starší 1 roku až do 3 let	
a) ještě neupotřebení k tahu nebo neurčení k žíru (k poražení)	
b) k tahu upotřebení	
c) k žíru (k poražení) určení	
6. Voli starší 3 let:	
a) k tahu upotřebení	
b) k žíru (k poražení) určení	
Dohromady . .	
III. Mezci, mulové a osli:	
1. Mezci	
2. Mulové	
3. Osli	
Dohromady . .	
IV. Kozy bez rozdílu věku a pohlaví	
V. Ovce:	
1. Jehňata mladší 1 roku	
2. Ovce starší 1 roku, a to:	
a) berani	
b) bahnice	
c) skopci	
Dohromady . .	
VI. Prasata:	
1. Podsvinčata až do tří měsíců	
2. Běhouni (nedoročkové) až do 1 roku	
3. Prasata starší 1 roku, a to:	
a) plemenní kanci	
b) plemenné svině	
c) jinaká	
Dohromady . .	

C. Zda se upotřebuje hospodářských strojů.

Kolik (vlastních, společných nebo vypůjčených) strojů následujících druhů bylo upotřebeno v posledním roce, to jest od června 1901?

Pojmenování strojů	Hnací síla						
	lidská	zvířecí	vítr	voda	pára	elektřina	jiná: jako benzin, petrolej, líh atd.
Polní dráhy							
Parní pluhy (parní rýpadla)							
Stroje na rozmetávání mrvy							
Secí stroje							
Stroje na obracení a pobrabování							
Stroje žací							
Mlátičky							
Stroje vykopávací							
Řezačky							
Mléčné odstředivky							
Šrotovací stroje							
Čisticí a rozdružovací stroje							
Vyzrnovače kukuřice							
Lisy na seno a slámu							

D. Personál rolnických podniků (dne 3. června 1902).

	Mužští		Ženské		Dohromady
	starší než 16 let	mladší než 16 let	starší než 16 let	mladší než 16 let	
1. V podniku činní majetníci, spolumajetníci, pachtéři					
2. Rodinní členové majetníků, spolumajetníků, pachtéřů, kteří se účastní provozovacích prací					
3. Provozovací úředníci					
4. Dozorčí personál					
5. Čeleď (včetně deputátníků)					
6. Stálí nádenníci					
Celkem					

Zdali se v důležitějších hospodářských obdobích užívá také kočovních dělníků? (Ano nebo ne?) . . .

E. Zvláštní otázky.

1. Zdali kromě tohoto rolnického podniku ještě provozujete jiný rolnický podnik? (Ano nebo ne?) . . . .

Když ano: jako vlastník (spoluvlastník)? (Ano nebo ne?)

jako pachtéř? (Ano nebo ne?) . . . .

Kde jest tento podnik?

a) v Rakousku (země . . . . . politický okres . . . . .)

b) v Uhersku . . . . . .

c) v Bosně a Hercegovině . . . . . .

d) ve které jiné zemi?

2. Zdali s tímto rolnickým podnikem provozujete některý průmyslový podnik neb některou obchodní živnost? (Ano nebo ne?) . . . .

(Takový průmyslový neb obchodní podnik budiž zde také tenkráte uveden, je-li propachtován, pokud jen jest v hospodářském spojení s rolnickým podnikem.)

Když ano, budiž přesně pojmenován způsob těchto podniků . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

(Sezónní nebo periodické podniky buďte zde též uvedeny.)

3. Zdali provozujete některý průmyslový podnik nebo některou obchodní živnost bez spojení s rolnickým podnikem? (Ano nebo ne?) . . . .

4. Zdali provozujete nebo zdali některý člen Vaší domácnosti provozuje domácí průmysl? (Ano nebo ne?) . . . .

Když ano, jakého způsobu jest tento domácí průmysl? . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. Zdali kromě svého rolnického podniku konáte práci námezdnou? (Ano nebo ne?) . . . .

Když ano: *a)* rolnickou, *b)* průmyslovou, *c)* nebo střídavě obě. } Co jest případné, budiž podtrženo.

6. Pěstuje se:

cukrovka . . . . . hektarů . . . arů
čekanka . . . . . „ . . . „
chmel . . . . . „ . . . „
} nebo buď udána míra u *A* (plocha) na stránce 2 uvedená.

brambory pro výrobu lihu nebo pro výrobu škrobu? (Ano nebo ne?) . . . .

7. Zdali provozujete mlékařství? (Ano nebo ne?) . . . . .

Když ano, s kolika mléčnými kravami? . . . .

8. Počet slepic . . . . .

„ hus . . . . . .

„ oulů . . . . . .

9. Zdali — nehledíc ke společnému pasení na strništích — máte podíl ve společném užívání nedílné pastvy v držbě některé obce nebo korporace? (Ano nebo ne?) . . . . . nebo nedílného lesa v držbě některé obce nebo korporace? (Ano nebo ne?) . . . . . .

Že tento rolnický arch podle pravdy byl vyplněn, potvrzuje:

Podpis strany:

Datum vyplnění:

Sčítací komisař:

Návod, jak má tento arch býti vyplněn.

Všeobecné poznámky.

Rolnický arch budiž vyhotoven pokaždé, když se půda, třeba i nejmenšího rozsahu, rolnicky nebo lesnicky vzdělává.

Kdo hospodářství vede, jest proto povinen vyplniti rolnický arch, kterého je následkem toho třeba, vztažmo podati zprávy — viz poučení — k tomuto účelu potřebné. Tuto povinnost má:

a) u propachtovaných podniků (pozemků) pachtéř;

b) u pozemků za část výtěžku propůjčených (na poloviční pacht atd.) pachtéř podílu na výtěžku;

c) u deputátních pozemků (to jest pozemků, které jsou propůjčeny jako část služného nebo mzdy zřízencům atd. a na nichž tito hospodaří) zřízenec, vztažmo nádeník atd. sám. Pro deputátní pozemky čeledi, která žije v domácnosti služebního pána, nebudiž však zdělán žádný vlastní rolnický arch, nýbrž tyto pozemky buďte připočteny k půdě pánově;

d) u služebních pozemků, to jest pozemků, které jsou přiděleny některému duchovnímu jako obročí nebo některému církevnímu zřízenci jako část služného a na kterých tyto osoby hospodaří, tito požitečníci.

Při společném hospodaření na témž pozemku budiž vyhotoven toliko jediný rolnický arch; účastníci nechť se dohodnou o tom, kdo jej má vyplniti, vztažmo potřebné k tomu zprávy podati.

Spravuje-li se podnik administrátorem nebo jinakým zástupcem vlastníkovým, tedy tento administrátor nebo správce může na se vzíti vyplnění rolnického archu pro tento podnik, vztažmo může k tomu býti vyzván. Jestliže tento administrátor kromě toho hospodaří na svých vlastních pozemcích nebo na svůj vlastní účet najatých, budiž pro ně vyhotoven zvláštní rolnický arch.

Spravuje-li administrátor podniky několika držitelů, na př. některý lesnický úředník lesy rozličných vlastníků, budiž vyhotoveno také několik rolnických archů.

U pozemků, na kterých hospodaří některé společenstvo, družstvo nebo jinaké společenství, starosta (správce, představený) má vyplniti rolnický arch pro toto společenstvo atd. potřebný.

K A. Plocha.

Udána buď celá plocha, na které se jednotně hospodaří, bez rozdílu, zdali se prostírá v jedné nebo několika obcích (statkových obvodech).

Pozemky, pro které podle všeobecných poznámek vyhotoven býti má zvláštní rolnický arch, nebuďte pojímány do plochy v jiném rolnickém archu udané, proto propachtované pozemky nebuďte pojímány do rolnického archu vlastníkova, deputátní pozemky (kromě pozemků čeledi, která žije v domácnosti pánově) nebuďte pojímány do rolnického archu služebního pána atd.

Plochy u 2 *a* až *i* vykázané musí dohromady rovnati se úhrnné výměře plochy u č. 1 uvedené, na které se hospodaří.

K B. Dobytek.

Uveden buď toliko dobytek pro polní a lesní hospodářství chovaný. Rolníci a lesníci, kteří provozují také hostinství, řeznictví, obchod s dobytkem nebo jinakou živnost, mají proto svůj dobytek jen potud zapsati, pokud náleží k polnímu a lesnímu hospodářství, kdežto dobytek k živnostenskému podniku patřící budiž uveden na provozovacím archu živnostním.

Pokaždé budiž udán úhrnný počet dobytka, který ku podniku náleží; proto buďte i ta zvířata vykázána, která rozhodného dne dočasně jsou nepřítomna, na př. na vzdálené pastvy nebo salaše vyhnána, při čemž jest lhostejno, zdali tyto pastvy nebo salaše patří k vlastnímu nebo cizímu majetku. Podle té zásady, že zde jde o zjištění dobytka jednotlivých hospodářských podniků, budiž také tak zvaný přestavený dobytek (t. j. dobytek, jejž vlastník v cizím hospodářství dává vychovávati) vykázán a čítán u podniku, kde v čase sčítání stojí. Dobytek, který v čase sčítání jest na pozemcích některého společenstva, družstva nebo jinakého společenství, budiž toliko tenkráte zapsán na rolnickém archu tohoto společenstva atd., když nenáleží jednotlivým členům, nýbrž samému společenstvu, družstvu nebo příslušnému společenství. Zvířata, která jsou v soukromé držbě jednotlivých členů, buďte uvedena na rolnickém archu svých držitelů; rolnický arch společenstva atd. neobsahuje pak žádného výkazu dobytka.

K C. Zda se upotřebuje hospodářských strojů.

Počet hospodářských strojů, vztažmo polních drah, budiž v témž řádku, který jest určen pro příslušný druh strojů, zapsán číslicí v tom sloupci, který v nadpise má příslušnou sílu hnací.

Ke strojům na obracení a pohrabování náležejí kromě strojů na obracení sena také stroje na pohrabování sena a obilí.

Přídavek (ku § 3, odstavci 1 nařízení).

Seznam obcí,

ve kterých má býti provedeno přípravné vyšetřování.

Země	Pol. okres	Obec
Dolní Rakousy		Vídeň.
		Vejdov n. Y.
		Víd. Nov. Město
	Baden	Baden.
	„	Vöslau.
	Floridsdorf	Floridsdorf.
	Hietzing	Atzgersdorf.
	„	Erlaa.
	„	Inzersdorf a. W.
	Korneuburg	Stockerau.
	Kremž	Kremž.
	„	Stein.
	Mödling	Mödling.
	Neunkirchen	Neunkirchen.
	„	Reichenau.
	Sv. Hypolit	Sv. Hypolit.
	Světlá	Světlá.
	Tulln	Klosterneuburg.
Horní Rakousy		Linec.
		Steyr.
	Linec	Urfahr.
	Wels	Wels.
Solnohradsko		Solnohrad.
Štýrsko		Št. Hradec.
		Maribor.
	Bruck n. M.	Bruck n. M.
	„ „	Mürzzuschlag
	Hradec Št.	Eggenberg.
	Judenburg	Judenburg.
	„	Knittelfeld.
	Lubno	Lubno.
	„	Donavice.
Korutansko	Bělák	Celovec.
		Bělák.
Krajina	Lublaň	Lublaň.
Přímoří		Terst.
		Gorice.
		Roviň.
	Kopar	Kopar.
	„	Piran.
	Pulje	Pulje.
Tyrolsko		Inšpruk.
		Bozen.
		Rovereto.

Země	Pol. okres	Obec
Tyrolsko		Trident.
	Bozen	Gries.
	„	Zwölfmalgreien.
	Inšpruk	Hall.
	„	Wilten.
	Kufstein	Kufstein.
	Meran	Meran, Ober- a Untermais.
	Riva	Riva.
	Schwaz	Schwaz.
Vorarlbersko	Bregenz	Bregenz.
	Feldkirch	Dornbirn.
	„	Lustenau.
Čechy		Praha.
		Liberec.
	Aš	Aš.
	Budějovice . . .	Budějovice.
	Česká Lípa . . .	Česká Lípa.
	„ „ . . .	Všechny obce soudního okresu Borského.
	Děčín	Děčín.
	„	Podmokly.
	„	Č. Kamenice.
	„	Hillemühl.
	„	Hillemühl-Falknov.
	„	Hor. Prysk.
	„	Schelten.
	„	Schelten-Parchen
	„	Šenov Kam.
	„	Ulrichsthal
	Duchcov	Duchcov.
	Hořovice	Beroun.
	Cheb	Cheb.
	Chomútov . . .	Chomútov.
	Chrudim	Chrudim.
	Jablonec	Všechny obce.
	Kadaň	Vejprty.
	Karlín	Karlín.
	Karlovy Vary . .	Karlovy Vary.
Čechy	Karlovy Vary . .	Fischern.
	Kladno	Kladno.
	„	Duby.
	„	Kročehlavy.
	Kolín	Kolín.
	Král. Dvůr . . .	Král. Dvůr.
	Král. Hradec . .	Král. Hradec.
	Král. Vinohrady .	Král. Vinohrady.
	„ „ .	Nusle.
	„ „ .	Vršovice.
	Kraslice	Kraslice.
	Kutná Hora . . .	Kutná Hora.
	Litoměřice . . .	Litoměřice.
	Louny	Louny.
	Mladá Boleslav .	Mladá Boleslav.
	Most	Most.
	„	Hor. Litvínov.
	Náchod	Náchod.
	Pardubice . . .	Pardubice.
	Plzeň	Plzeň.
	Příbram	Příbram.
	Rumburk	Rumburk.
	„	Nieder-Ehrenberg.
	„	Schönlinde.
	„	Warnsdorf.
	„	Niedergrund.
	„	Obergrund.
	„	Chřibská.
	Smíchov	Smíchov.
	„	Bubenč.
	„	Vel. Břevnov.
	„	Košíře.
	„	Střešovice.
	Šluknov	Všechny obce.
	Tábor	Tábor.
	Teplice	Teplice-Šanov.
	„	Krupka.
	„	Kosteny.
	„	Mstišov.
	„	Řetenice.
	„	Trnovany.
	„	Novosedlice.

Země	Pol. okres	Obec
Čechy	Trutnov	Trutnov.
	Ústí n. L.	Ústí n. L.
	„	Vel. Březno.
	„	Krás. Březno.
	„	Novosedlice.
	„	Trmice.
	Žatec	Žatec.
	Žižkov	Žižkov.
Morava		Brno.
		Jihlava.
		Kroměříž.
		Olomouc.
	Brno	Král. Pole.
	Hodonín	Hodonín.
	Mor. Ostrava	Mor. Ostrava.
	„ „	Přívoz.
	„ „	Vítkovice.
	Mor. Šumberk	Mor. Šumberk.
	Mor. Třebová	Mor. Třebová.
	„ „	Svitavy.
	Nový Jičín	Nový Jičín.
	Přerov	Přerov.
	Prostějov	Prostějov.
	Šternberk	Šternberk.
	Třebíč	Třebíč.
		Znojmo.
Slezsko		Opava.
		Bílsko.
	Frýštat	Karvín.
	„	Pol. Ostrava.

Země	Pol. okres	Obec
Slezsko	Krnov	Krnov.
	Těšín	Těšín.
Halič		Lvov.
		Krakov.
	Bochnia	Bochnia.
	Brody	Brody.
	Brzeżany	Brzeżany.
	Chrzanów	Chrzanów.
	Drohobycz	Drohobycz.
	„	Boryslaw.
	Grodek	Grodek.
	Jaroslaw	Jaroslav.
	Kolomyje	Kołomyje.
	Przemyśl	Przemyśl.
	„	Podgorze.
	Rzeszów	Rzeszów.
	Sambor	Sambor.
	Stanislavov	Stanislavov i Knihynin Wies.
	Stryj	Stryj.
	Tarnopol	Tarnopol.
	Tarnów	Tarnów.
	Złoczów	Złoców.
	Żolkiew	Żolkiew.
Bukovina		Černovice.
	Radovec	Radovec.
	Sučava	Sučava.
Dalmatsko	Zader	Zader a Arbanasy.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXII. — Vydána a rozeslána dne 27. března 1902.

Obsah: Čís. 57. Listina o koncessi pro místní dráhu z Gänserndorfu do Gaunersdorfu.

57.

Listina o koncessi ze dne 15. března 1902

pro místní dráhu z Gänserndorfu do Gaunersdorfu.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi zemskému výboru dolnorakouskému žádanou koncessi ke stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Gänserndorfské c. k. priv. Severní dráhy císaře Ferdinanda přes Pyrawarth do Gaunersdorfu, kterážto dráha vystavěna buď jako železnice lokomotivní o rozchodu pravidelném, a k vozbě po ní podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se koncessionáři výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do jednoho a půl roku počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti správy státní dáti přiměřenou jistotu, slože kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionáři propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodateč-

(Böhmisch.)

ných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionáři propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy.

Povoluje se, aby se svolením státní správy učiněna byla půjčka, když její zúrokování a splacení bude zabezpečeno tím, že se arcivévodství Dolnorakouské zaručí za ryzí výtěžek.

Číslice skutečného i nominálního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu a zásob materiálních, jakož i na nadání pokladny a reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splácen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií a dílčích úpisů dlužních, které snad podle 2. odstavce budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky koncessionář jest vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionář zavazuje se, že zření bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) platí obdobně snížená sazba pro dopravu vojska platná.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by

se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Koncessionář není oprávněn vozbu povolené dráhy jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, převzíti vozbu povolené dráhy zejména tenkráte, kdyby nabyla přímého spojení s některou drahou státem provozovanou, a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní provozovati na účet koncessionářův.

V této případnosti buďte nahrazeny koncessionářem státní správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé nebo také úhrnně ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby buďte upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářem učiněna.

§ 10.

Koncessionář jest povinen, postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých vlastních zřízenců a k tomu konci přistoupiti ku pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený podnik železniční byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami jako u svazu řečeného.

§ 11.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviv tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 12.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající buďte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

3. Ryzí výtěžek, podle předcházejícího ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionáři jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bez přirážky v 2. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení půjček, se schválením státním učiněných i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionáři důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionáře převzíti a ze svého zaplatiti půjčky za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu

uzavřené, částkou v době zakoupení podle schváleného plánu umořovacího ještě nesplacenou v kterémžto případě zákupné, které jest platiti, budiž zmenšeno o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

6. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, ve smyslu předcházejících odstavců koncessionáři placených, zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě dotčených platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, jak se samo sebou rozumí, bez započtení přirážky podle ustanovení 2. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

7. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 6 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

8. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které eventuelně s výhradou dodatečného upravení bude prozatímně ustanoveno (č. 1 až 6), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

9. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

10. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

11. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 8) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a pokladniční, vlečné dráhy a vedlejší obchody, vlastnictvím koncessionářovým snad jsoucí, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakiádacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 12, odstavci 7, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 12), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 14.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstraniły.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 15.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIII. — Vydána a rozeslána dne 27. března 1902.

Obsah: (Čís. 58 a 59.) 58. Vyhláška o koncessování elektrickou silou hnané drobné železničné trati o rozchodu obyčejném z Hlavního náměstí ve Štýrském Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse. — 59. Nařízení o regeneraci (čištění) minerálného oleje řídšího 770 stupňů, kterého již bylo upotřebeno za rozpouštěcí a extrakční prostředek ku průmyslovým účelům, aby znova byl upotřeben za prostředek rozpouštěcí a extrakční.

58.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 15. března 1902

o koncessování elektrickou silou hnané drobné železničné trati o rozchodu obyčejném z Hlavního náměstí ve Št. Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse.

C. k. železničné ministerium na základě ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo pod podmínkami tuto zevrubněji ustanovenými Štýrskohradecké společnosti tramwayové žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování elektrickou silou hnané drobné železničné trati o rozchodu obyčejném z Hlavního náměstí ve Št. Hradci skrze Sackstrasse až k Wickenburggasse.

§ 1.

Pro povolenou trať drobné dráhy propůjčují se společnosti finanční výhody v článku V svrchu uvedeného zákona vytčené.

Berní osvobození v článku V, lit. *d* řečeného zákona vytčená budou trvati po 15 let čítajíc ode dneška.

Co se týče kolku na osobní lístky jízdné, má se k němu vztahovati ustanovení článku XX, druhého odstavce, zákona právě uvedeného.

§ 2.

Společnost jest zavázána, stavbu drobné železničné trati svrchu vytčené nejdéle do půl roku ode dneška dokončiti a hotovou trať veřejné dopravě odevzdati, jakož i pravidelnou vozbu provozovati po celou dobu koncessní až do 31. prosince 1948 určenou.

Za dodržení tuto uvedené lhůty stavební, jakož i za řádné podle koncesse vystavění a zařízení povolené drobné dráhy společnost jest povinna k žádosti státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v cenných papírech způsobilých k ukládání peněz sirotčích.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolené drobné dráhy povoluje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud k založení povolené drobné dráhy bude upotřebeno veřejných silnic, společnost opatřiti si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou povolány podle platných zákonů, aby přivolily, by silnice bylo upotřebeno.

§ 5.

Společnost má se chovati při stavbě a vozbě povolené drobné dráhy podle obsahu této listiny koncessní a podle technických podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů, které železničné ministerium a povolaní jinak úřadové dají.

§ 6.

Ostatně svrchu dotčená drobná dráha buď pokládána za doplňující část sítí drobných elektrických drah ve Št. Hradci, o které jednají vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 22. října 1897, Z. Ř. č. 256, a ze dne 25. října 1900, Z. Ř. č. 183; proto ustanovení §§ 6 až včetně 14 první vyhlášky mají se příště vztahovati také obdobně k této trati s obměnami uvedenými v § 6 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 25. října 1900, Z. Ř. č. 183.

Wittek m. p.

59.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 18. března 1902,

o regeneraci (čištění) minerálného oleje řidšího 770 stupňů, kterého již bylo upotřebeno za rozpouštěcí a extrakční prostředek ku průmyslovým účelům, aby znova byl upotřeben za prostředek rozpouštěcí a extrakční.

Ve shodě s účastnými uherskými ministeriemi nařizuje se toto:

1. Kdo minerálný olej řidší 770 stupňů, jejž zamýšlí bez daně odebírati ku průmyslovým účelům, chce také podrobiti regeneraci, má to uvésti již v žádosti za povolení ku prostému daně odběru takového minerálného oleje a zevrubně popsati postup regenerační a připojiti náčrtek závodních zařízení, kterých k tomu upotřebí.

2. Minerálného oleje, kterého regenerací nabyl, smí upotřebiti toliko opět za rozpouštěcí a extrakční prostředek ve svém vlastním podniku.

3. Nekoná-li se regenerace nepřetržitě, nýbrž čas od času po nashromáždění minerálného oleje k rozpouštění a k extrakci již upotřebeného, budiž zapsáno množství a hustota minerálného oleje při každé regeneraci nabytého v zápisku, podle III. oddílu, čís. 9 ministerského nařízení ze dne 16. srpna 1882, Z. Ř. č. 115, vedeného, a to do zvláštního sloupce, který pro tento účel buď učiněn.

Tím zároveň zrušují se předpisy ministerského nařízení ze dne 11. května 1883, Z. Ř. č. 69.

Böhm m. p. **Call** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIV. — Vydána a rozeslána dne 28. března 1902.

Obsah: Čís. 60. Zákon o zmocnění ku konversi akcií haličské dráhy Karla Ludvíka, které odkolkováním byly proměněny v státní úpisy dlužní.

60.

Zákon, daný dne 26. března 1902,

o zmocnění ku konversi akcií haličské dráhy Karla Ludvíka, které odkolkováním byly proměněny v státní úpisy dlužní.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Aby splaceny byly akcie haličské dráhy Karla Ludvíka, které odkolkováním byly proměněny v státní úpisy dlužní, vláda se zmocňuje, aby učinila tím způsobem dluh nejvýše čtyřmi ze sta v korunové měně bez daně zúročný, že tím dosáhne se úspory pro státní pokladnu naproti dosavadní annuitě.

Aby dotčený druh dluhu byl splacen, vztažmo přeměněn, budiž najednou nebo po částkách s tím účinkem svolán, že když uplyne konečná lhůta finančním ministrem ustanovená, zúrokování svolaných úpisů přestane.

Článek II.

Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 26. března 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXV. — Vydána a rozeslána dne 28. března 1902.

Obsah: (Čís. 61—63.) 61. Vyhláška, že doplněna a částečně změněna byla Nejvyšší koncessní listina ze dne 22. října 1894 pro Ypskou dráhu a koncessní listina ze dne 20. května 1898 pro místní dráhu Gstadt—Ypsice, poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tyto dráhy. — 62. Vyhláška, že doplněna a částečně změněna byla koncessní listina ze dne 22. června 1897 pro železnice z Zeltwega do Wolfsberka a z Dolního Dravberka do Velenje, poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tyto dráhy. — 63. Listina o koncessi pro místní dráhu z České Lípy do Kamenického Šenova.

61.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 23. března 1902,

že doplněna a částečně změněna byla Nejvyšší koncessní listina ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, pro Ypskou dráhu a koncessní listina ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92, pro místní dráhu Gstadt—Ypsice, poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tyto dráhy.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto podle XVII. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, Nejvyšší koncessní listina ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, a koncessní listina ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92:

I. Kromě záruky podle § 4, odstavce II, č. 1 koncessní listiny ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92, za roční společný ryzí výtěžek poskytnuté, který se rovná částce, které je třeba ku čtyřprocentnímu zúrokování a na umořovací kvotu prioritní půjčky 2,400.000 zl. (4,800.000 K) knihovně zjištěné na Ypské dráze, a částce, které je třeba k čtyřprocentnímu zúrokování a na umořovací kvotu prioritních akcií pro tuto právě dráhu vydaných jmenovitou sumou 200.000 zl. (400.000 K), čítajíc k nim i částku stejného druhu, které je třeba k tomu, aby opatřeny byly peníze na stavbu místní dráhy Gstadt—Ypsice, jmenovitou sumou 264.000 zl. (528.000 K), dává stát společnosti další záruku ročního výtěžku nejvyšším obnosem 66.940 K, který rovná se částce, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování a na umořovací kvotu prioritní půjčky jmenovitým obnosem 1,570.000 K, která bude učiněna, aby uhrazen byl větší potřebný kapitál, a splacena nejdéle do 1. dubna 1973.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se s tou obměnou vztahovati obdobně ustanovení §§ 4 až 7 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, která podle předpisu § 4, odstavce I koncessní listiny ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92, byla v platnosti zachována, že ke jmění ve čtvrtém odstavci § 6 posléz jmenované Nejvyšší koncessní listiny uvedenému, ze kterého státní pohledávky ze zárukových záloh nebo z úroků mají býti zapraveny, náleží zejména také náhrada za zákup daná (§ 4, odstavec II, č. 3, lit. *a*, koncessní listiny ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92).

III. Doplňuje se § 12 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, paragrafem 4, odstavcem I, č. 2, Nejvyšší koncessní listiny ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92, změněný a společnost se zmocňuje, aby učinila další prioritní půjčku jmenovitým obnosem 1,570.000 K za podmínek c. k. státní správou schválených.

IV. Ustanovení § 4, odstavce II. č. 3, lit. *a*, koncessní listiny ze dne 20. května 1898, Z. Ř. č. 92, doplňuje se tím způsobem, že od dotčeného tam jmenovitého kapitálu kmenových akcií, který od státu v hotovosti nebo v státních úpisech dlužních má býti vyplacen, odečísti jest pohledávky státu z nesplacených zárukových záloh a z úroků.

Wittek m. p.

62.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 24. března 1902,

že doplněna a částečně změněna byla koncessní listina ze dne 22. června 1897, Z. Ř. č. 152, pro železnice z Zeltwega do Wolfsberka a z Dolního Dravberka do Velenje, poněvadž c. k. vláda zvýšila státní záruku za tyto dráhy.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto podle XVII. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, koncessní listina ze dne 22. června 1897, Z. Ř. č. 152:

I. Kromě záruky podle § 2 koncessní listiny ze dne 22. června 1897, Z. Ř. č. 152, za prioritní půjčku jmenovitým obnosem nejvýše 6,400.000 zl. (12,800.000 K) poskytnuté, dává stát společnosti další záruku ročního ryzího výtěžku nejvyšším obnosem 67.120 K, který rovná se částce, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování a na umořovací kvotu prioritní půjčky jmenovitým obnosem 1,570.000 K, která bude učiněna, aby uhrazen byl větší potřebný stavební kapitál, a splacena ve lhůtě ustanovené pro umoření prioritní půjčky dříve dotčené, to jest nejdéle až do dne 1. srpna 1972.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se s tou obměnou vztahovati obdobně §§ 2 až včetně 6 dotčené koncessní listiny, že ke jmění podniku ve čtvrtém odstavci § 5 uvedenému, ze kterého státní pohledávky ze zárukových záloh nebo z úroků mají býti zapraveny, náleží zejména také náhrada za zákup daná (§ 17).

III. Mění se druhý odstavec v § 11 dotčené koncessní listiny a společnost se zmocňuje, aby učinila další půjčku prioritní jmenovitým obnosem 1,570.000 K za podmínek c. k. státní správou schválených.

IV. Ustanovení § 17, č. 1, odstavce 1. dotčené koncessní listiny mění se tím způsobem, že od uvedeného tam jmenovitého obnosu akciového kapitálu, který od státu v hotovosti nebo v státních úpisech dlužních má býti vyplacen, odečísti jest pohledávky státu z nesplacených záloh a z úroků.

Wittek m. p.

63.

Listina o koncessi ze dne 24. března 1902

pro místní dráhu z České Lípy do Kamenického Šenova.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi Klimentu Raschovi, továrníku v Ullrichsthale, ve spolku s Bedřichem Bredschneidrem, starostou v České Lípě, dr. Juliem Patzowským, advokátem v České Lípě, Františkem Hölzlem, okresním starostou a majetníkem hospodářství v Radči, Bedřichem Bilkem, kupcem a městským radním v České Lípě, Josefem Kleinem, majetníkem usedlosti v České Lípě, Karlem Heinrichem, mlynářem v České Lípě, Štěpánem Hellmichem, majetníkem usedlosti ve Volfarticích, Vilémem Ottou Schöblem, kupcem ve Volfarticích, Janem Albertem, továrníkem ve Volfarticích-Nové Vísce, Janem Zekertem ml., obecním starostou v Meistersdorfě, Hynkem Voglem, továrníkem a obecním radním v Meistersdorfě, Františkem Wagnerem, obecním starostou v Ullrichsthale, Heřmanem Müllerem, továrníkem a obecním radním v Ullrichsthale, Engelbertem Johnem, továrníkem v Kamenickém Šenově, Adolfem Palmem, továrníkem v Kamenickém Šenově, Antonínem Röslerem, hostinským v Parcheně, Kajetánem Mayem, továrníkem v Parcheně, Františkem Köhlerem, majetníkem usedlosti v Horním Prýsku, Františkem Fiedlerem, majetníkem usedlosti v Horním Prýsku, a dr. Janem Wenzlem, advokátem a starostou v České Kamenici, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu obyčejném z České Lípy do Kamenického Šenova, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, propůjčují se koncessionářům výhody v článku V

zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni, stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti správy státní dáti jistotu, složíce přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři mají se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmíněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvlášním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených založiti akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Se svolením státní správy může potud učiněna býti prioritní půjčka, pokud její zúrokování a umoření jest zabezpečeno zárukou ryzího výtěžku království Českým.

Číslice skutečného i nominálního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškeren kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splácen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zemské bráně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromáždění kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Koncessionáři nejsou oprávněni, vozbu po povolené dráze jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, převzíti vozbu po povolené dráze zejména tenkráte, kdyby nabyla přímého spojení s některou drahou státem provozovanou, a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní provozovati na účet koncessionářů.

V této případnosti buďte nahrazeny od koncessionářů státní správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé nebo také úhrnně ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby buďte upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionáři učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ni v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající buďte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro

léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

3. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncesionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle odstavců 1 až 3 vyhledaný, bez přirážky v 2. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, které je třeba k řádnému zúrokování a splacení hypoteční půjčky, učiněné pro opatření peněz u Zemské banky království Českého za ručení tohoto království, i té annuity, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místě koncessionářů převezme a ze svého zaplatí dotčenou tuto hypoteční půjčku až do jejího úplného splacení ve smluvených lhůtách dospělosti a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu za akciový kapitál v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářům má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení odstavce 2 v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně vyhledáno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materiální i hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVI. — Vydána a rozeslána dne 29. března 1902.

Obsah: Čís. 64. Zákon o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v době od 1. dubna až do 31. května 1902.

64.

Zákon, daný dne 26. března 1902,

o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v době od 1. dubna až do 31. května 1902.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, přímé daně a nepřímé dávky podle platných pravidel dále vybírati v čase od 1. dubna až do 31. května 1902.

§ 2.

Výdaje, které vzniknou v době od 1. dubna až do 31. května 1902, budte zapravovány podle potřeby na řad úvěrů, které finančním zákonem na rok 1902 budou ustanoveny.

§ 3.

Na dobu od 1. dubna až do 31. května 1902 prodlužuje se zmocnění, podle § 3 zákona ze dne 22. prosince 1901, Z. Ř. č. 210, finančnímu ministrovi na dobu od 1. ledna do konce března 1902 dané, aby mohl zciziti a břemeny stížiti věci nemovitého vlastnictví státního.

§ 4.

Úvěrů (obnosů) tuto uvedených může býti ještě upotřebeno až do konce května 1902 a budiž s těmito úvěry (obnosy), pokud by jich nebylo spotřebováno do konce roku 1901, tak naloženo, jako kdyby byly povoleny v rozpočtu na rok 1902.

A. V rozpočtu ministeria vnitra.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 1, § 1, aby zapraveny byly náklady na předběžné práce za příčinou zákonného upravení požárného pojišťování budov, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 5.000 zl. nebo 10.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, § 5, na novou stavbu úřední budovy pro c. k. policejní komisařství v Pratru a pro příslušný k němu oddíl bezpečnostní stráže 72.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, § 6, na částečnou přestavbu budovy policejního ředitelství v Praze . . . . 131.752 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod

titulem 5, § 3, položkou 2, na stavbu mostu s vrchní železnou konstrukcí přes řeku Salzach mezi Oberndorfem a Laufenem . . . . . 100.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 3, položkou 3, na stavbu mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Salzach mezi Oberndorfem a Laufenem a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 20.000 zl. nebo 40.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 3, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 30.000 zl. nebo 60.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 4, položkou 1, na opravu uherské silnice říšské v kilometru 7⅝ na tak zvaném Wagnerbühel u Št. Hradce . . . . . 12.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 4, položkou 7, na opravu dřevěného pilotového mostu přes řeku Muru ve Frohnleiten na trati vídeňské silnice říšské, kilometr 28⅛ a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 4, položkou 4, na opravu dřevěného jehlového mostu přes řeku Muru ve Frohnleiten na trati vídeňské silnice říšské, kilometr 28⅛ a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 20.000 zl. nebo 40.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 5, položkou 6, na stavbu dvou mostů se železnou vrchní konstrukcí v Malitimině na trati říšské silnice gorické a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 15.000 zl. nebo 30.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 1, jako erární příspěvek na zřízení jízdné cesty od Bersce k paroplavební stanici téhož jména a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 1 jako erární příspěvek k vystavění obecní silnice z Labina do Sv. Lovreče ve Vlahově . . . . . 4.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 2, jako erární příspěvek ke stavbě mostu přes pohraničnou řeku Judrio u Dolenje . . . . . 4.000 K

14. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 4, jako erární příspěvek k opravě Pujlské silnice říšské městskou obcí Terstskou prováděné, mezi kilometrem 0·8 a 2·7 42.000 K

15. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 5, jako erární příspěvek ke stavbě mostu přes pohraničnou řeku Judrio u Merníka . . . . . 4.000 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 1.500 zl. nebo 3.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 6, jako erární příspěvek k vystavění silnice údolím Lijaským 16.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 3, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 8.000 zl. nebo 16.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 7, jako erární příspěvek k vystavění silniční síti v pohraničném obvodě mezi řekou Sočí a Judriem . . . . . 30.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 4, k témuž účelu a

prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 9, na stavbu mostu s vrchní konstrukcí železnou přes řeku Soči u Gorice na trati podgorské silnice říšské 140.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
70.000 zl. nebo 140.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

24. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 10, jako erární příspěvek na přeložení okresní silnice Klana—Vrh—Paka, pak na vystavění silnice Klana—Studena—Rečina . . . . . 7.000 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 10, jako erární příspěvek na vystavění silnice údolím Branickým a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 12, na přeložení korutanské silnice říšské mezi Koboridem a Trnovem, kilometr 110·8—115·2 . . . . 40.000 K

27. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 13, jako erární příspěvek k vystavění silnice na levém břehu Soči od Kanálu až ku potoku Vogerščeckému . 20.000 K

28. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 13, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 13, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

30. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 6, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 15, jako erární příspěvek k částečným úpravám řeky Soči a Teru
10.000 K

32. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 15, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

34. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 9, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 16, na opravu silnice údolím Idrijským od Ušnika u Čeginje na korutanské silnici říšské přes Sv. Lucii a Želin až k Fare v Krajině . . . . . 20.000 K

36. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 17, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

37. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 17, jako erární pří-

spěvek ke stavbě konkurenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinské hranici zemské . . . . . 36.000 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 18, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 18.000 zl. nebo 36.000 K

39. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 5, položkou 2, jako erární příspěvek k opravě obecních cest živelnými pohromami porouchaných v Ročini, zejména na zřízení a opravu cesty z Ročini do Kambreška a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 5.000 zl. nebo 10.000 K

40. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 3, jako erární příspěvek na opravu okresní silnice reifenbersko-komenské v části na raonjackém potoce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 4.000 zl. nebo 8.000 K

41. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 4, jako erární příspěvek na vystavění mostu přes tomínskou rokli, jakož i na zřízení cesty před tímto mostem a k němu na trati od Sv. Petra do Čadry a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 4.000 zl. nebo 8.000 K

42. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 5 jako erární příspěvek ke stavbě železného mostu přes řeku Ter na trati konkurenční silnice z Vilesse do Rudy a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 23.500 zl. nebo 47.000 K

43. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 1, na opravu klenutého mostu přes řeku Sarcu v místě „Ponte Pia“, kilometr 32·21 judikarské říšské silnice a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 7.000 zl. nebo 14.000 K

44. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 3, na opravu klenutého mostu přes řeku Sarcu v místě „alla Scaletta“ kilometr 34·27 judikarské silnice říšské 12.000 K

45. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 4, na opravu thannheimské silnice říšské u Höfena, kilometr 1·8 7.600 K

46. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 5, na přeložení Wintschgavské silnice říšské mezi kilometrem 141·36 a 141·83 na tak zvaném Spitalsgsteigu 26.600 K

47. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 3, na úpravu průjezdné trati v místě Cavareno, kilometr 32·6 až 33·25 říšské silnice v levém údolí Nonském a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 6.500 zl. nebo 13.000 K

48. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 10, na opravu vintschgavské silnice říšské v osadě Griesu, kilometr 2·2 až 2·8 . . . . . 9.200 K

49. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 11, na přeložení judikarské silnice říšské u Tione (frakce Brevine), kilometr 44·0 až 44·4 . . . . . 28.600 K

50. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 12, na stavbu nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Inn u Prutze a na úpravu připojujících se silnic, kilometr 140·5 až 141·0 vintschgavské silnice říšské 77.200 K

51. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 14, na nabytí pozemků, na stavbu stájí a na úpravu přebytného domu na Franzenshöhe na trati říšské silnice přes Stilfské jho . . . . . 6.000 K

52. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
6.000 zl. nebo 12.000 K

53. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 22, jako erární příspěvek k vystavění passeierthalské silnice z Meranu přes Saltaus až k St. Leonardu s příjezdnými cestami do Plattu a Moosu . . . . 30.000 K

54. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 25, na přeložení solnohradské silnice říšské na Mellekerberce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
8.000 zl. nebo 16.000 K

55. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 28, na přeložení silniční trati „alla Pongajola“ a na stavbu nového mostu se zděnými pilíři a vrchní železnou konstrukcí přes potok Pongajolu, kilometr 12·2 až 13·0 říšské silnice levým údolím Nonským a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

56. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 8, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
15.000 zl. nebo 30.000 K

57. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 8, položkou 6, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

58. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 9, položkou 2, na opravu vodňansko-plzeňsko-kraslické silnice říšské mezi Košutkou a Plzní, kilometr 104·500 až 107·300 a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
31.800 zl. nebo 63.600 K

59. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 11, položkou 1, na opravu ostravsko-těšínské silnice říšské v městysi Polské Ostravě, kilometr 34 . . . . . 20.000 K

60. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 11, položkou 4, na stavbu silničního spojení od moravsko-slezských hranic zemských přes Doběšov do Oder . . . . . 30.000 K

61. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 1, na stavbu mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Vislu mezi Krakovem a Podgoří . . . . . 120.000 K

62. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 2, jako erární příspěvek k opravě několika okresních a obecních silnic v krakovském obvodě . . . . . 22.400 K

63. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 5, jako erární příspěvek na úpravu silnice Gródek—Strdec—Dąbrowica
16.000 K

64. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 10, jako erární příspěvek k opravě obecní silnice sieniawsko-bukowické . . . . . 10.000 K

65. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 13, položkou 1, jako erární příspěvek ke zřízení mostu přes řeku Prut u Ludi-Horeczi na trati okresní silnice černovicko-mahalsko-budské . . . . . 14.000 K

66. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 13, položkou 2, jako erární příspěvek k úpravě řeky Sučavy u Ickan . 20.000 K

67. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 13, položkou 1, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

68. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900

pod titulem 5, § 14, položkou 1, jako erární příspěvek k vystavění obecní silnice z Gulina (obec Koněvrate) až ke Krckým vodopádům nad Skradinem . . . . . 30.400 K

69. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 14, položkou 11, na přeložení silnice zvané Placa, jdoucí městem Dubrovníkem ve směru středozemské silnice říšské, i s oběma silničnými rampami mezi pevnostními branami Pila a Ploča, tím že zřízena bude okružní silnice kolem starého pevnostního příkopu . . . . . 58.000 K

70. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 14, položkou 12, aby část říšské silnice z Lepetane do Stoliva Dolního byla rozšířena a učiněna sjízdnou, by tím doplněna byla silniční trať lepetansko-stolivsko-počaňsko-mulská až poblíže Kotoru . . . . . 41.200 K

71. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 1, na stavby na řece Dunaji . . . . . 552.000 K

72. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 2, na stavby na řece Innu . . . . . 190.000 K

73. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 3, na stavby na řece Salzachu . . . . . 40.000 K

74. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1892 pod titulem 6, § 2, položkou 2, na úpravu Dunaje u Studenu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

75. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 6, § 2, položkou 2, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
40.000 zl. nebo 80.000 K

76. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 7, položkou 3, na úpravu vnitrozemských vod v rakouském údolí rýnském
440.000 K

77. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 7, položkou 1, na upravovací stavby Innu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

78. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 1, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
420.000 zl. nebo 840.000 K

79. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 6, § 8, položkou 1, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
420.000 zl. nebo 840.000 K

80. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 8, položkou 2, na upravení Labe
186.000 K

81. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 8, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

82. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 8, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

83. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 8, položkou 3, na motorový člun pro dozorčí orgány říční v Ústí n. L. a Krásném Březnu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
8.000 zl. nebo 16.000 K

84. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 8, položkou 3, na zřízení telefonického vedení podél říčních tratí pro vory splavných nad Prahou . . . . . 64.000 K

85. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 11, položkou 6, na stavby na řece Prutu . . . . . 50.000 K

86. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 11, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
25.000 zl. nebo 50.000 K

87. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. R. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 11, položkou 13, na stavbu dopravního a zimního přístavu na Visle u železničného překladiště v Nadbrzezie . . . . . 60.000 K

88. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 13, položkou 1, jako státní příspěvek k nákladům na assanační práce, aby byly vysušeny bařiny ve Stoně a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 6.630 zl. nebo 13.260 K

89. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 13, jako státní příspěvek na vysušení bažin při ústí řeky Jadra u Solině . . 8.000 K

90. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 13, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

91. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 13, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

92. Úvěr, povolený k témuž účelu na rok 1897 pod titulem 6, § 13, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

93. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 1, na přístavek k erární úřední budově v Oberhollabrunně a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 32.430 zl. nebo 64.860 K

94. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 2, na novou budovu pro všeobecný ústav ke zkoumání potravin ve Št. Hradci 20.000 K

95. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 3, položkou 2, na stavbu úřední budovy ve Špitale . . . . . 20.000 K

96. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 4, položkou 1, na stavbu místodržitelství v Terstu . . . . . 200.000 K

97. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 5, položkou 1, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 100.000 zl. nebo 200.000 K

98. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 4, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 50.000 zl. nebo 100.000 K

99. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 5, položkou 1, na stavbu úřední budovy v Liberci . . . . . 63.000 K

100. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 5, položkou 2, na stavbu úřední budovy v Králové Dvoře (koupě staveniště) 26.000 K

101. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 6, položkou 3, na stavbu úřední budovy v Teplicích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 34.235 zl. nebo 68.470 K

102. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 5, položkou 4, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 50.000 zl. nebo 100.000 K

103. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 6, položkou 1, na stavbu úřední budovy v Bilsku . . . . . 60.000 K

104. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 6, položkou 2, na stavbu úřední budovy v Krnově . . . . . 50.000 K

105. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 7, na stavbu úřední budovy v Krakově . . . . . 240.000 K

106. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 7, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
30.000 zl. nebo 60.000 K

107. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 7, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
92.000 zl. nebo 184.000 K

108. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 8, na stavbu úřední budovy v Storožynci . . . . . 35.800 K

109. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II, pod položkou 1, na zřízení vorových přístavů na Vltavě a Labi . . . . . 600.000 K

110. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, v příloze II, pod položkou 1, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
400.000 zl. nebo 800.000 K

B. V rozpočtu ministeria zemské obrany.

Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, v příloze II, na rok 1899 pod položkou 2, na stavbu a na pozemky jezdeckých kasáren v Rzeszowě, pak na pozemky pro pěchotní kasárny, které mají býti vystavěny v Rzeszowě, Jaroslavi a Stryji, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 262.194 zl. nebo 524.388 K

C. V rozpočtu ministeria věcí duchovních a vyučování.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 2, na stavby a na koupi nemovitostí k umístění umělecké akademie v Praze
180.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 2, na úpravy, stavby a zařízení
3.358 K

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 5, na výzdobu auly university vídeňské jako 5. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

4. Obnos, uvedený k témuž účelu v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 5, k témuž účelu jako 6. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 5, na subvence a dotace a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
9.100 zl. nebo 18.200 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 5, na subvence a dotace 12.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, §. 7, na subvence a dotace pro Rakousy pod Enží . . . . . 29.800 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu františkánského kostela v Solnohradě jakožto 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 15.000 zl. nebo 30.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Solnohradsko a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 29.000 zl. nebo 58.000 K

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu kostelních budov v Neuberce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7, na opravu farního kostela v Neuberce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 3.000 zl. nebo 6.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Tyrolsko . . . . . 3.150 K

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu zrcadlové kaple v Klementinu v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 500 zl. nebo 1.000 K

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7, na opravu zrcadlové kaple v Klementinu v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 1.200 zl. nebo 2.400 K

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, pod titulem 10, § 7, na opravu kostela sv. Václava v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 5.000 zl. nebo 10.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu průčelí radnice v Prachaticích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.000 zl. nebo 2.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Čechy . . . . . 72.000 K

19. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 7, na opravu zámecké budovy v Rzeszowě jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 2.700 zl. nebo 5.400 K

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 2.700 zl. nebo 5.400 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu klášterního kostela v Leżajsce jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Halič a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 27.600 zl. nebo 55.200 K

23. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, pod titulem 10, § 7, na opravu rektorova paláce v Dubrovníce jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

24. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Dalmatsko a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 41.970 zl. nebo 83.940 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Dalmatsko . . . . . 50.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 8, na stavby a zákup nemovitostí v Dalmatsku . . . . . 10.000 K

27. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 1, na nové stavby, přestavby a přístavky v Rakousích pod Enží . . . . 80.872 K

28. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 8, jako vratitelná záloha v Krajině . . . . . 10.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 11, jako příspěvek ke stavbě v Istrii . . . . . 2.000 K

30. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 13, na nové stavby, přestavby a přístavky v Čechách . . . . . 115.124 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 13, na příspěvky ke stavbám v Čechách . . . . . 66.000 K

32. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 11, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na trhové ceny pro Moravu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 91.610 zl. nebo 183.220 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 12, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na zákup nemovitostí pro Moravu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 101.480 zl. nebo 202.960 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak zákup nemovitostí pro Moravu 130.080 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 12, na příspěvky ke stavbám v Dalmatsku . . . . . 2.400 K

36. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 12, § 2, na opravu kostela Panny Marie na Nábřeží ve Vídni jako 11. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 6.000 zl. nebo 12.000 K

37. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Rakousích nad Enží . . . . . 22.138 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Tyrolsku 10.000 K

39. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Čechách 43.336 K

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 12, § 2, jako 1. částka na stavbu zvonice u kathedrály v Šibenice a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

41. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na vratitelné zálohy v Rakousích pod Enží . . . . . 8.000 K

42. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 15, na nové stavby, přestavby a přístavky pro Dalmatsko a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 48.030 zl. nebo 96.060 K

43. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 13, na nové stavby, přestavby a přístavky v Dalmatsku . . . . . 58.260 K

44. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 15, § 1 na opatření, postavení a úpravu astro-fotografického dalekohledu pro universitní hvězdárnu ve Vídni jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 15.000 zl. nebo 30.000 K

45. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 1, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby university ve Vídni . . . 49.590 K

46. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 3, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby university ve Št. Hradci . . . 79.352 K

47. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby zřízeny byly další ústavy, jako 2. částka pro universitu v Inšpruku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 60.000 zl. nebo 120.000 K

48. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 2, na stavby a koupě nemovitostí, aby zřízeny byly záchody ve východní části hlavní budovy universitní v Inšpruce . . 15.200 K

49. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 4, na úpravy a opravy na budovách německé university v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 20.000 zl. nebo 40.000 K

50. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 4, na režijní náklady české university v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901. . . . . 7.480 zl. nebo 14.960 K

51. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 4, na režijní náklady české university v Praze . . . . . 460 K

52. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 4, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby na společný náklad pražských universit 169.954 K

53. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 5, na vědecké vystrojení a vnitřní zařízení ústavů a klinik při lékařské fakultě university lvovské a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 55.000 zl. nebo 110.000 K

54. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 5, na stavby a koupě nemovitostí, aby zřízeno bylo křídlo u hlavní budovy universitní, zejména aby byla umístěna universitní knihovna university lvovské jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 100.000 zl. nebo 200.000 K

55. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 5, na stavby a koupě nemovitostí pro staveniště, aby rozšířena byla hlavní budova university lvovské, jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 6.200 zl. nebo 12.400 K

56. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu patologicko-anatomického ústavu university krakovské jako 6. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 25.000 zl. nebo 50.000 K

57. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6, na zřízení zahřívárny v botanické zahradě university krakovské jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

58. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6 na opatření nábytku pro *Collegium notum* university krakovské a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 318 zl. nebo 636 K

59. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu oční kliniky university krakovské jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 20.000 zl. nebo 40.000 K

60. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na stavby a koupi nemovitostí, aby zakoupeno bylo staveniště pro novou budovu hospodářského oddělení studijního při universitě krakovské . . . . . 90.000 K

61. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na stavby a koupi nemovitostí, aby vystavěna byla nová lékařská klinika a isolační pavilon se zařízením a úpravou . . . . 85.000 K

62. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na úpravu, zařízení a vyučovací prostředky university krakovské . . . 143.804 K

63. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 13, na zřízení zahradní klece pro zoologickou stolici vysokých škol technických ve Št. Hradci a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
300 zl. nebo 600 K

64. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 13, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy technické v Št. Hradci
11.100 K

65. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 15, pro českou vysokou školu technickou v Brně jako úhrnná potřeba . . 420.000 K

66. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 16, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy technické ve Lvově
27.970 K

67. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 19, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy zvěrolékařské ve Lvově
3.000 K

68. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou stavbu a vnitřní úpravu státního gymnasia ve Vídni, II. Cirkusgasse, jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 130.000 zl. nebo 260.000 K

69. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na koupi budov a nemovitostí, aby umístěno bylo státní gymnasium ve Vídni, II., Cirkusgasse, jako 3. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
2.000 zl. nebo 4.000 K

70. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby bylo umístěno státní gymnasium ve Vídni, XIII. okres, jako třetí částka . . . . 220.000 K

71. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Rakousích pod Enží . . 16.382 K

72. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na režijní náklady ve Štýrsku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
600 zl. nebo 1.200 K

73. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby ve Štýrsku . . . . . 2.200 K

74. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby bylo umístěno státní gymnasium v Lublani jako 4. a poslední částka . . . . . 40.000 K

75. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro akademické gymnasium v Praze (české) jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

76. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, aby bylo umístěno státní gymnasium v Budějovicích (německé) jako 1. částka
120.000 K

77. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Čechách . . . . . 13.182 K

78. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, pod titulem 15, § 1, na novou stavbu, aby společně bylo umístěno gymnasium a učitelský ústav v Olomouci (německé) jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 120.000 K

79. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro státní

gymnasium u sv. Anny v Krakově a na vnitřní upravení jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 76.500 zl. nebo 153.000 K

80. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro III. státní gymnasium v Krakově a vnitřní úpravu jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 30.000 zl. nebo 60.000 K

81. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na dostavění státního gymnasia v Buczaczi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 60.000 zl. nebo 120.000 K

82. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na vnitřní zařízení státního gymnasia v Buczaczi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 2.000 zl. nebo 4.000 K

83. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na stavby a zákup nemovitostí, aby bylo společně umístěno I. a V. státní gymnasium ve Lvově a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 112.000 zl. nebo 224.000 K

84. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na stavby a zákup nemovitostí, aby umístěno bylo státní gymnasium v Buczaczi jako poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

85. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu státního nižšího gymnasia v Černovicích jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
60.000 zl. nebo 120.000 K

86. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla druhá státní reálka ve Vídni, II. okres, jako 3. částka . . . . . 330.000 K

87. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla státní reálka ve Vídni, X. okres, jako 2. částka . . . . . 160.000 K

88. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla státní nižší reálka ve Vídni, V. okres, jako 2. částka . . . . . 160.000 K

89. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Rakousích pod Enží . . . . . 6.000 K

90. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 2, na opatření nábytku pro státní reálku na Královských Vinohradech a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 6.000 zl. nebo 12.000 K

91. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, aby umístěna byla státní reálka v Praze (česká, na Starém Městě) jako 1. částka . . . . . 200.000 K

92. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Čechách . . . . . 58.168 K

93. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 2, na opatření nových místností pro státní reálku českou v Brně jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
40.000 zl. nebo 80.000 K

94. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 2, na stavby a koupě nemovitostí pro stejný účel jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 60.000 zl. nebo 120.000 K

95. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupě nemovitostí pro stejný účel jako 4. částka . . . . 50.000 K

96. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2 na novou stavbu reálky v Krakově jako 3. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 50.000 zl. nebo 100.000 K

97. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní reálka v Tarnově, jako 1. částka . . . . . 160.000 K

98. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na dostavění státní průmyslové školy v Praze a na vnitřní úpravu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 92.000 zl. nebo 184.000 K

99. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby pro ústřední ústavy . . . . 3.530 K

100. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní průmyslová škola na Smíchově, jako 3. částka . . . . 160.000 K

101. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1, jako příspěvek obci Bilské na přístavek k budově tamní státní průmyslové školy jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 1.000 zl. nebo 2.000 K

102. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

103. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 19, § 1, na subvence a dotace pro státní průmyslovou školu v Bilsku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 1.500 zl. nebo 3.000 K

104. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na náklady na první zařízení odborné školy pro ruční a strojní vyšívání v Kraslicích jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 2.400 zl. nebo 4.800 K

105. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na zřízení mechanické tkalcovny při tkalcovské škole v Aši jako 6. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 2.500 zl. nebo 5.000 K

106. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899. Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 19, § 1 *b)*, odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví na subvence a dotace pro Čechy a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 1.450 zl. nebo 2.900 K

107. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, *b)* odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Čechách . . . . . 19.730 K

108. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1 *b)*, odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví na subvence a dotace v Čechách 10.000 K

109. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 2, ústřední ústavy, na stavby a koupě nemovitostí pro rozšiřovací stavby rakouského musea uměleckého a průmyslového ve Vídni 8.000 K

110. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 3, pro veškerá království a země na říšské radě zastoupené na úpravy, zařízení a potřeby vyučovací . . . . . 3.400 K

111. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 20, § 3, jako paušální potřebu na organické rozšíření a upravení nautických škol jako 4. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 2.000 zl. nebo 4.000 K

112. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Solnohradsku . . . . . 1.240 K

113. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Tyrolsku . . . . . 566 K

114. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 20, § 1, na novou stavbu učitelského ústavu v Budějovicích a na vnitřní zařízení jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 76.600 zl. nebo 153.200 K

115. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěn byl ústav ke vzdělání učitelů v Litoměřicích, jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
65.500 zl. nebo 131.000 K

116. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl učitelský ústav v Stříbře (německý) jako 1. částka . . . . . 80.000 K

117. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl ústav pro vzdělání učitelek ve Lvově jako 3. a poslední částka . . . 30.000 K

118. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl ústav pro vzdělání učitelek v Sambořе, jako 3. a poslední částka . 30.000 K

119. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 7, na zvelebení obecných škol v Istrii a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
3.000 zl. nebo 6.000 K

120. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 7, k témuž účelu . . 6.000 K

121. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 10, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní obecná škola v Pulji, jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

122. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 1, na hygienický ústav ve Vídni jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

123. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II na rok 1898 pod položkou 1, na zřízení hygienického ústavu a státního ústavu pro zkoumání potravin ve Vídni jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

124. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 2, na přestavbu zbrojovky ve Vídni jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
270.000 zl. nebo 540.000 K

125. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, příloze II, pod položkou 1, ke stejnému účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
130.000 zl. nebo 260.000 K

126. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898, pod položkou 4, na koupi Slupských pozemků při universitě v Praze jako 1. částka trhové ceny a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
76.000 zl. nebo 152.000 K

127. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, příloze II, pod položkou 3, ke stejnému účelu jako 2. splátka trhové ceny a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 47.500 zl. nebo 95.000 K

128. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898 pod položkou 5, na stavbu fysikálně-mathematicko-astronomického ústavu české university v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 100.000 zl. nebo 200.000 K

129. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 3, na budovu českého lékařského ústavu v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
158.000 zl. nebo 316.000 K

130. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898, pod položkou 2, na stavbu českého lékařského ústavu v Praze a na vnitřní zařízení jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 7.000 zl. nebo 14.000 K

131. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, příloze II, na rok 1899, pod položkou 2, na zřízení botanických universitních zahrad s ústavy včetně koupě pozemku jako 3. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

132. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosinče 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898, pod položkou 6, na stavbu fysiologického ústavu německé university v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

133. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, příloze II, pod položkou 4, na stavbu chemického ústavu české university v Praze na rok 1899 jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

134. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 7, na lékařskou kliniku v Krakově a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 160.000 zl. nebo 320.000 K

135. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, příloha II, na rok 1899, pod položkou 5, na stavební úpravy vysokých škol technických ve Vídni jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

136. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II pod položkou 3, k témuž účelu, jako 4. částka . . . . . 600.000 K

137. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 19, na zákup pozemků a jako 1. částka stavebních nákladů na státní vyšší reálku ve Št. Hradci a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 129.000 zl. nebo 258.000 K

138. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II., pro university v Praze, a to:

pod položkou 1 na stavbu hygienického ústavu německé university a státního ústavu pro zkoumání potravin, jako 1. částka . . . . . 100.000 K

pod položkou 2 na koupi Slupských pozemků, jako 3. částka ceny trhové . . . . . 273.000 K

D. V rozpočtu ministeria finančního.

1. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 14, titulem 1, na stavbu úřední budovy ve Vídni, XV. okresu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 77.000 zl. nebo 154.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 14, titulem 1, k témuž účelu
80.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční, na stavbu úřední budovy na Poříčí v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899

k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 50.000 zl. nebo 100.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, k témuž účelu jako 4. částka . . . . 100.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 2, na stavbu úřední budovy ve Šš. Hradci jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
200.000 zl. nebo 400.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, k témuž účelu jako 2. částka . . . . 200.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 10, titulem 3, služba daní přímých, na koupi tří domů a na stavbu úřední budovy v Chotěboři a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.650 zl. nebo 3.300 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod stejným titulem na přístavek a úpravu úřední budovy v Oberhollabrunně jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
13.000 zl. nebo 26.000 K

10. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 na stavbu úřední budovy v Storožynci jako 1. částka a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

pod kapitolou 10, titulem 3, služba daní přímých . . . . . 1.871 zl. nebo 3.742 K;

pod kapitolou 10, titulem 6, berní úřady
4.420 zl. nebo 8.840 K;

pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové . . . . . 1.700 zl. nebo 3.400 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 6, „berní úřady“, na stavbu úřední budovy ve Welsu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 28.000 zl. nebo 56.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem na stavbu úřední budovy v Teplicích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
26.955 zl. nebo 53.910 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod týmž titulem na upravovací stavbu při úřední budově ve Vrchlabí a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 2.655 zl. nebo 5.310 K

14. Obnos, uvedený v témž nařízení pod týmž titulem na rok 1899 na zákup pozemků a stavbu úřední budovy v Prostějově a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 19.020 zl. nebo 38.040 K

15. Obnos, uvedený v témž nařízení pod týmž titulem na rok 1899 na úpravu domu v Ledči a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
1.860 zl. nebo 3.720 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem na novou stavbu v Podwołoczyskách jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.330 zl. nebo 2.660 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 k témuž účelu, a to:

pod kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž
18.000 K

pod kapitolou 10, titulem 8, celní správa 2. částka . . . . . 2.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 11, titulem 5, náklady na pořízení kontrolních závaží pro zemské zlaté mince měny korunové a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 11, titulem 5, k témuž účelu a pro-

dloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 237, na rok 1900 pod kapitolou 11, titulem 7, k témuž účelu
20.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 14, titulem 1, na nové stavby, a to na stavbu nové budovy pro úřad daně potravní v Barkole a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
22.000 zl. nebo 44.000 K

22. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 16, tabák, titul 2, „nové stavby“, a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

úpravy u nové továrny na tabák ve Vídni (Ottakringu) . . . 150.000 zl. nebo 300.000 K

upravovací stavby pro umístění hlavního skladiště na tabák a pro zřízení vlečné dráhy ve Vídni (Rennweg) . . . . . 24.000 zl. nebo 48.000 K

stavba tovární budovy a zřízení ohřívárny ve Fürstenfeldě (2. částka) 50.000 zl. nebo 100.000 K

zřízení dělnické jídelny v Novém Jičíně
10.000 zl. nebo 20.000 K

23. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

na stavbu úřední budovy pro generální ředitelstvo tabákové správy (1. částka)
200.000 zl. nebo 400.000 K

na stavbu tovární budovy, pak ohřívárny ve Fürstenfeldě (3. částka), pak na stavbu patra v hasičské budově . . . . 12.000 zl. nebo 24.000 K

na zřízení kladkové dráhy v Jihlavě
8.000 zl. nebo 16.000 K

na přístavek ke skladišti a zřízení vlečné dráhy v Jagielnici . . . . . 25.000 zl. nebo 50.000 K

na postavení patra na přístavku k dílnám v Krakově . . . . . 8.000 zl. nebo 16.000 K

na příspěvek k upravení řeky Leno v Sacce
5.000 zl. nebo 10.000 K

24. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod týmž titulem, a to:

stavba úřední budovy pro generální ředitelstvo tabákové správy (2. částka) . . . . . 400.000 K

stavba továrny a dělnické ohřívárny s hasičskou místností v Linci (1. částka) . . 160.000 K

nová stavba prodejového skladu v Praze (1. částka) . . . . . 160.000 K

stavba skladu v Táboře (1. částka) 90.000 K

stavby pro blaho dělníků a zřízení jídelny v Novém Jičíně (2. částka) . . . . . 36.000 K

přístavek k tovární budově (2. částka) a zřízení dělnických lázní v Hodoníně . . . . 136.000 K

stavba skladů v Metkovičích, Splětu, Senji, Slaném, po případě v Blátě (1. částka) 120.000 K

25. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 na stavbu úřední budovy v Praze jako 3. částka a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

pod kapitolou 18, loterie
14.700 zl. nebo 29.400 K

pod kapitolou 20, puncování
6.917 zl. nebo 13.834 K

pod kapitolou 25, mincovnictví
6.917 zl. nebo 13.834 K

26. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy ve Vídni, III. okres, a to:

pod kapitolou 10, titulem 1, řízení centrální
200.000 K

pod kapitolou 10, titulem 2, řídicí finanční úřady . . . . . 80.000 K

pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové . . . . . 100.000 K

pod kapitolou 17, titulem 1, kolky 100.000 K

pod kapitolou 18, loterie . . . 150.000 K

27. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na úpravy v erární budově ve Vídni, I., Singerstrasse jako 4. částka, a to:

pod kapitolou 10, titulem 1, řízení centrální 12.600 K

pod kapitolou 10, titulem 4, státní pokladna ústřední a výplatna ministerská . . . . 23.200 K

pod kapitolou 35, titulem 3, výdaje na správu upraveného dluhu státního:

položkou 1, ředitelství státního dluhu . . . . . 6.800 K

položkou 2, pokladna státního dluhu . . . . . 38.200 „

45.000 K

28. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy v Olomouci, a to pod:

kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční 30.000 K

kapitolou 10, titulem 3, služba přímých daní 6.000 K

kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 12.000 K

kapitolou 10, titulem 8, celní správa 12.000 K

29. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy v Novém Sączi, a to pod:

kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční 11.736 K

kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 2.934 K

kapitolou 10, titulem 6, berní úřadové 2.940 K

30. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 4, zemské pokladny, na úpravu erární budovy v Zadru užívané dosud za kasárny finanční stráže . . . . . 13.000 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž, na stavbu nové úřední budovy v Deutsch-Landsberce jako 2. částka . . . . . 11.000 K

32. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 6, berní úřady, a to:

na stavbu úřední budovy v Stainzi . 30.940 K

na stavbu úřední budovy v Delatyně 23.660 K

na stavbu úřední budovy v Kosově 23.850 K

na stavbu úřední budovy v Ottensheimě 8.090 K

na stavbu úřední budovy v Gwózdci . 7.920 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové, na stavbu úřední budovy v Seretu . 9.950 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 3, služba přímých daní, v řádném nákladě ústřední správy . . 425.000 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 14, titulem 1, daň potravní, na kontrolní měřidla mladinky a jiná měřicí náčiní pro kontrolu pivovarní . . . . . 400.000 K

36. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod kapitolou 15, titulem 1, na nové stavby, koupě nemovitostí a na jiné mimořádné výdaje výroby solní . . . . . 1,036.000 K

37. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod kapitolou 15, titulem 2, na nové stavby prodeje solního . . . . . 30.000 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 22, budovy dikasterijní, na slohové úpravy rodového zámku Tirolu jako 19. částka 1.800 K

39. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 2 na stavbu úřední budovy v XV. okresu ve Vídni a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 200.000 zl. nebo 400.000 K

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 3, na stavbu úřední

budovy na Poříčí v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

E. V rozpočtu ministeria obchodního.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 8, § 7, na rozšíření přístavních staveb v Terstu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 976.000 zl. nebo 1,952.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 4, na zřízení ochranného a přistávacího mola a sousední pobřežní zdi v Prigradici na ostrově Korčule jako 2. částka . . 20.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod týmž titulem, § 4, na zřízení ochranné a přistávací hráze v Trstenice jako 5. částka . . 20.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 8, na parní hlubidlo a barky na bahno a na vlečný parník, aby doplněno bylo hloubicí zařízení, jako 1. částka . . . . . 40.000 K

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 9, § 4, při poštách jakožto náklad na stavbu nových poštovských a telegrafních budov a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
171.000 zl. nebo 342.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na stavbu nové úřední budovy v Riedě jako 2. částka . . . . . 50.200 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na stavbu nové budovy poštovské v Ústí n. L. jako poslední částka . 161.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na rozšíření hlavní budovy poštovské v Praze . . . . . 76.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na úpravu nových nebo na rozšíření dosavadních úřadů . . . . . 70.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, příloha II pod položkou 1 na rok 1900 na rozšíření skladišť v Terstu . . . . . 260.000 K

F. V rozpočtu ministeria železničného.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, na rozšíření stanice v Novém Sączi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, totiž:

2. Pod kapitolou 28, titulem 5, § 11:

Aby nově založena a opravena byla zařízení pro elektrický proud silný a aby byly opatřeny nástroje a přístroje k ohledávání potřebné
100.000 zl. nebo 200.000 K

3. Pod kapitolou 28, titulem 5, § 12, investice z těchto fondů investičních:

b) tratí rakouské společnosti drah místních, na rozšíření stanic připojovacích a na úpravu železničných tratí za příčinou připojení nových cizích drah . . 84.500 zl. nebo 169.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, totiž:

4. Pod kapitolou 27, titulem 1, na mimořádné výdaje . . . . . 287.000 zl. nebo 574.000 K

5. Pod kapitolou 27, titulem 4, § 2, na investice z investičního fondu postátněných tratí rakouské společnosti drah místních
5.200 zl. nebo 10.400 K

Pod kapitolou 27, titulem 5, § 11:

6. Nové založení, opravy a zařízení pro elektrický proud silný a nástroje a přístroje k ohledá-

vání potřebné i amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské a jiných stanicích . . . . . 55.000 zl. nebo 110.000 K

7. Telegrafní, telefonní a signální vedení, přístroje a úpravy . . . 150.000 zl. nebo 300.000 K

8. Provádění pokusů a novot 15.000 zl. nebo 30.000 K

9. Výměna dřevěných mostů definitivními konstrukcemi . . . . 90.000 zl. nebo 180.000 K

10. Zlepšení vody napájecí, po případě zřízení tlakostrojů . . . . 190.000 zl. nebo 380.000 K

11. Pod kapitolou 27, titulem 5, § 12, investice z těchto investičních fondů:

a) tratí rakouské společnosti drah místních: meliorace a rozličné doplňovací stavby 84.800 zl. nebo 169.600 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, totiž:

12. Pod kapitolou 27, titulem 1, § 4, mimořádné výdaje na vyměřování železnic a jinaké výdaje v železničných záležitostech . . . . 180.000 K

13. Pod kapitolou 27, titulem 5, § 1, na investice z investičního fondu sestátněných tratí rakouské společnosti drah místních . . . . 28.000 K

14. Pod kapitolou 27, titulem 5, § 2, propachtované tratí připojovací: na úpravy a dodatečná opatření na veškerých propachtovaných tratech připojovacích . . . . . 48.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 6, § 10:

15. Náklad na rozmnožení inventáře dosavadních drah . . . . . 379.400 K

16. Nové založení a opravy v zařízení pro elektrický proud silný a nástroje a přístroje k ohledávání potřebné i amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské a jiných stanicích 40.000 K

17. Vedení telegrafní, telefonní a signální, přístroje a úpravy . . . . . 110.000 K

18. Provádění pokusů a novot . . 10.000 K

19. Výměna dřevěných mostů za konstrukce definitivní . . . . . 180.000 K

20. Konkurenční příspěvky k úpravě řek, ke stavbě silnic atd. . . . . 60.000 K

21. Rozšiřovací a doplňovací práce na spodní stavbě, čítajíc v to i vedlejší závody . 1,350.200 K

22. Vložení nových a sesílení dosavadních mostů . . . . . 743.200 K

23. Zlepšení vody napájecí . . 200.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 6, § 11, investice z těchto fondů investičních:

24. *a)* tratí rakouské společnosti drah místních: meliorace a rozličné doplňovací stavby 34.200 K

25. *b)* železnice Lvovsko—černovicko—sučavská: rozšíření stanice a dílny ve Stanislavově 144.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 7, § 5:

26. stavby . . . . . 20.000 K

27. strojní zařízení . . . . . 2.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, stavba železnic státních:

28. Na stavbu železnice Przeworsk—Rozwadów (položka 4) . . . . . 1,200.000 K

29. Na stavbu místní dráhy Bruntál—Malá Moravice (položka 5) . . . . . 1,212.000 K

G. V rozpočtu ministeria orby.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 2, na zařízení bakteriologické laboratoře ve Vídni a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 86.000 zl. nebo 172.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 2, na zřízení vyučovacího ústavu v Splétě a jeho filiálky . . . . . 60.000 K

3. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 3, § 5, na vyhubení mšice révové a jiných révokazů . . . . . 520.000 K

4. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 3, § 6, na nezúročné zálohy, aby opět zřízeny byly vinice mšicí révovou zničené, podle zákona ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61 . . . . . 400.000 K

5. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 3, § 7 *b*, aby opět zřízeny byly splavy, provedeny vyklizovací práce a vystavěn nový most při vysušovacích úpravách v Aquilei jako 4. částka . . . . . 14.000 K

6. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 4, položkou 16, na úřední opatření proti nezákonné výrobě a nezákonnému prodeji nápojů vínu podobných . . 6.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 4, aby zvýšeno bylo dobývání uhlí v dolech Mosteckých . . . . . 300.000 K

8. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení pod titulem 9, § 5, na rok 1900 jako příspěvek k uspořádání pokladen bratrských a městu Idriji a příspěvek na úpravu Woglejny . . . 173.650 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, ve příloze II, na rok 1899, pod položkou 3, na hospodářské investice na zrušeném léně Vraně v Dalmatsku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
90.000 zl. nebo 180.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, ve příloze II, na rok 1899, pod položkou 1, na investice ve státních lesích jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 250.000 zl. nebo 500.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, pod položkou 2, na úpravy k srážení utrýchu v Příbrami jako 2. částka . . 110.000 K

H. V rozpočtu ministeria práv.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 3, aby soudy přistoupily k checkovému a odúčtovacímu řízení poštovské spořitelny a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, k témuž účelu . . . . . 6.000 K

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 4, § 22, na stavbu krajského soudu v Rzeszowě a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, pod titulem 4, § 47, k témuž účelu . . . . . 50.000 K

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 26, na stavbu úřední budovy v Karlových Varech jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 30.000 zl. nebo 60.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 34, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
20.000 zl. nebo 40.000 K

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 28, na stavební správu při stavbě soudní budovy a věznice ve Slaném, kterou obec provádí, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 29, na stavbu soudní budovy v Táboře a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 18, na vnitřní zařízení úřední budovy v Knittelfeldě a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 27, na stavbu soudní budovy a věznice v Šibenice a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 27, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 30.000 zl. nebo 60.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 25, k témuž účelu . . 34.000 K

13. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 39, na úpravu společné úřední budovy ve Vrchlabí a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 11.360 zl. nebo 22.720 K

14. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 40, na opravu (jako umělecká památka cenného) průčelí na úřední budově v Prachaticích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 1.000 zl. nebo 2.000 K

15. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 42, na stavbu soudní budovy a věznice v Trutnově jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 50.000 zl. nebo 100.000 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 36, k témuž účelu . . 40.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 46, na stavbu soudní budovy a věznice v Jihlavě jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 40.000 zl. nebo 80.000 K

18. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1898 pod titulem 4, § 47, na stavbu soudní budovy ve Šternberce včetně nákladu na staveniště jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 20.000 zl. nebo 40.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 42, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 30.000 zl. nebo 60.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 6, na vnitřní zařízení soudní budovy a věznice ve Welsu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 26.000 zl. nebo 52.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 11, na stavbu úřední budovy a věznice v Meraně jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 50.000 zl. nebo 100.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 7, k témuž účelu jako 2. částka 60.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 18, na stavbu věznice u okresního soudu ve Weizi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.500 zl. nebo 21.000 K

24. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1899 pod titulem 4, § 36, na stavbu úřední budovy na Smíchově jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 20.000 zl. nebo 40.000 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 33, k témuž účelu jako 2. částka 20.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 43, na stavbu úřední budovy v Prostějově jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

27. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1899 pod titulem 4, § 44, na stavbu úřední budovy v Břeclavi jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

28. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1899 pod titulem 4, § 47, na stavbu úřední budovy v Polské Ostravě jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 25.000 zl. nebo 50.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 41, k témuž účelu jako 2. částka 20.000 K

30. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 4, na stavbu soudní budovy a věznice ve Welsu . . . . . 108.000 K

31. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 5, na stavbu úřední budovy a věznice v Ottensheimě jako 2. částka 45.494 K

32. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900, pod titulem 4, § 6, na vnitřní zařízení nové budovy v Ottensheimě . . . . . 4.000 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 10, na stavbu úřední budovy ve Voitsberce . . . . . 16.000 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 13, na stavbu úřední budovy ve Stainzi jako zbytek . . . . . 30.000 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 14, na vnitřní zařízení nové budovy ve Stainzi . . . . . 6.000 K

36. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 20, na koupi a úpravu kasáren v Novém Městě jako zbytek . . . 70.000 K

37. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 21, na stavbu úřední budovy v Radečích jako 1. částka . . . . . 34.000 K

38. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 22, na stavbu soudní budovy a věznice v Terstu jako 3. částka . 260.000 K

39. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 26, na stavbu soudní budovy v Zadru jako 4. částka . . . . . 300.000 K

40. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 27, na stavbu trestního soudu v Praze jako 6. částka . . . . . 100.000 K

41. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 35, na stavbu úřední budovy v Maršově jako zbytek . . . . . 28.000 K

42. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 38, na stavbu úřední budovy v Moravských Budějovicích jako zbytek . 50.628 K

43. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 39, na stavbu úřední budovy ve Valašském Meziříčí jako 1. částka . 40.000 K

44. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 40, na stavbu úřední budovy ve Skočově jako zbytek . . . . . 39.300 K

45. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 42, na stavbu úřední budovy v Bilsku jako 2. částka . . . . . 60.000 K

46. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 44, na stavbu úřední budovy v Odrách . . . . . 6.000 K

47. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 52, na stavbu úřední budovy v Kosově jako zbytek . . . . . 53.152 K

48. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 53, na stavbu úřední budovy v Horodence jako zbytek . . . . . 46.510 K

49. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 54, na stavbu úřední budovy v Kamionce strumilové jako zbytek . . 29.000 K

50. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 56, na stavbu úřední budovy v Turce jako 1. částka . . . . . 12.000 K

51. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 57, na rozšiřovací stavbu u krajského soudu v Złoczowě jako zbytek 57.200 K

52. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 58, na stavbu soudní budovy ve Gwozdci jako zbytek . . . . . 54.504 K

53. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 60, na stavbu úřední budovy v Gurahumoře jako 1. částka . . . . 60.000 K

J. Obnosy, uvedené v § 5 zákona ze dne 22. prosince 1901, Z. Ř. č. 210.

§ 5.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 26. března 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVII. – Vydána a rozeslána dne 30. března 1902.

Obsah: (Čís. 65 - 67.) 65. Nařízení, jímž mění se částečně vykonávací předpis o prostém daně upotřebení cukru řepového a lihu k výrobkům cukr a alkohol obsahujícím, které se vyvážejí přes hranici celní. — 66. Nařízení o obchodu se sehnanou kyselinou octovou. — 67. Zákon, jímž půjčka 285 milionů korun, kterou město Vídeň učiní, osvobozuje se od kolkových a bezprostředních poplatků, a že dlužních úpisů této půjčky může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův.

65.

Nařízení ministeria finančního ze dne 19. března 1902,

jímž mění se částečně vykonávací předpis o prostém daně upotřebení cukru řepového a lihu k výrobkům cukr a alkohol obsahujícím, které se vyvážejí přes hranice celní.

Ve shodě s královským uherským finančním ministeriem mění se takto § 7, odstavec 8 výnosu ministeria financí ze dne 20. července 1899, Z. Ř. č. 126, o prostém daně upotřebení cukru řepového a lihu k výrobkům cukr a alkohol obsahujícím, které se vyvážejí přes hranici celní.

„Jde-li o podnik, kterému prostý daně odběr cukru byl povolen, vypočte finanční úřad, pokud nebylo pozastávky, pro kterou by povolení musilo býti odňato, také ještě vývozní bonifikaci za množství cukru, o kterém bylo uznáno, že byl přes celní hranici vyvezen, a který jakožto povolený odpadek byl odepsán, a poukáže ji k výplatě straně.“

Böhm m. p.

66.

Nařízení ministeria vnitra a obchodu ze dne 26. března 1902,

o obchodu se sehnanou kyselinou octovou.

Na základě § 6 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, ustanovuje se:

Živnostníci mají chovati sehnanou kyselinu octovou (ledový ocet, radikální ocet, octovou tresť, to jest tekutiny obsahující aspoň 20% hydratu kyseliny octové) toliko v nádobách nebo schránkách, které jsou označeny zřetelným nápisem obsahu, a každý majetník má ji tak uschovati, aby nebyla přístupna osobám, o kterých jest se obávati, že by s ní nepozorně zacházely.

V drobném prodeji budiž sehnaná kyselina octová vydávána toliko v dobře uzavřených láhvích, které mají nápis: „Sehnaná kyselina octová“ neb „Octová tresť“ a obsahují nápadným písmem výstrahu, aby nezředěná nebyla požívána.

Kupující smí ku převzetí sehnané kyseliny octové zmocniti toliko takové osoby, při kterých není se obávati, že by s ní nepozorně zacházely; též prodávající nesmí vydati sehnanou kyselinu octovou takovým osobám, při kterých jest patrné takové obavy.

Když se sehnaná kyselina octová zasílá, budiž pečlivě zabalena v dobře uzavřených, před vytečením úplně chráněných nádobách a opatřena dotčeným nápisem.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Koerber m. p. **Call** m. p.

67.

Zákon,
daný dne 28. března 1902,

jímž půjčka 285 milionů korun, kterou město Vídeň učiní, osvobozuje se od kolkových a bezprostředních poplatků, a že dlužních úpisů této půjčky může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Dlužní úpisy, zatímné listy a kupony půjčky, kterou město Vídeň učiní podle dolnorakouského zákona ze dne 20. února 1902, Z. z. č. 15, až do nejvyšší sumy 285 milionů korun, osvobozuje se od zapravení kolkových a bezprostředních poplatkův.

§ 2.

Dlužních úpisů v § 1 dotčených může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálů ústavů pod veřejným dozorem postavených, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle bursovního kursu, avšak nikoli nad hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 3.

Mým ministrům vnitra, financí a práv jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 28. března 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Spens m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVIII. – Vydána a rozeslána dne 2. dubna 1902.

Obsah: Čís. 68: Nařízení, aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 22. ledna 1902, kterým byly upraveny poplatky konsulské.

68.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 17. března 1902,

aby ve skutek uveden byl zákon, daný dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, kterým byly upraveny poplatky konsulské.

Článek I.

Aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, vydává se ve shodě s vládou zemí koruny Uherské a s c. a k. ministrem věcí zahraničných na základě §§ 7 a 8 dotčeného zákona tento „řád“:

Řád,

kterým se ve skutek uvádí všeobecná sazba konsulských poplatků.

§ 1.

Za konsulský úřad ve smyslu § 1 zákona ze dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, jímž upraveny byly poplatky konsulské, sluší pokládati nejen kdekoli zřízené c. a k. konsulské úřady všeliké kategorie, nýbrž také c. a k. vyslanectva, c. a k. diplomatická jednatelstva a jiné vládní orgány, pokud jim jest nebo příště bude svěřen výkon konsulských úředních jednání.

§ 2.

Konsulské poplatky uvedené v sazební položce 10 *a* 2, *b* 2, *c* 2 II. oddílu sazby buďte bez výjimky, ostatní pak poplatky u konsulských úřadů, v jichž čele jest skutečný úředník, buďte vybírány na účet c. a k. ministeria věcí zahraničných, u všech ostatních konsulských úřadů na účet příslušného úředního přednosty, leč by v sazbě nebo zvláštními ustanoveními něco jiného bylo nařízeno.

§ 3.

Kromě případů, které v sazbě jsou ustanoveny, a poplatků za ně určených konsulský úřad nebo jeho zřízenci nesmějí ani žádati ani přijmouti žádného jiného jakéhokoli poplatku neb odměny za úřední jednání nebo za služební úkon.

Úřední jednání, ku kterým se nevztahuje nižádná položka sazební, jsou prosta poplatku. Avšak konsulský úřad jest povinen v takové případnosti, toto úřední jednání oznámiti ministeriu věcí zahraničných.

§ 4.

V poplatku za podání jest pokaždé také zahrnut poplatek za vyřízení, leč by v sazbě pro jednotlivá úřední jednání něco jiného bylo ustanoveno.

§ 5.

Zapraviti poplatek povinna jest ta strana, která žádá za konsulské úřední jednání, vztažmo při úředních jednáních z úřední moci zavedených ta strana, v jejíž záležitostech úřední jednání se koná.

Jestliže dvě nebo několik osob žádá za poplatné úřední jednání, osoby tyto jsou rukou nerozdílnou zavázány.

Poplatky, které se vztahují ku plavbě rakouských neb uherských lodí obchodních, buďte zatím zapraveny velitelem lodi.

§ 6.

Konsulský poplatek budiž z pravidla v tom čase zapraven, kdy podává se poplatné podání, vztažmo kdy koná se úřední vyhotovení nebo jinaké úřední jednání se zapravením sazebního poplatku spojené.

§ 7.

Rozsudečné, které se platí v civilní právní rozepři, pak poplatek za odevzdání (s. p. 10, oddíl II) buďte zapraveny nebo pojištěny při skončení soudního nebo pozůstalostního projednávání, a to před vydáním rozsudku, vztažmo vyhotovením odevzdací listiny. Ukončí-li se civilní rozepře soudním narovnáním nebo kompromisem, poplatky za narovnání nebo za kompromis buďte zaplaceny nebo zjištěny před jeho sepisem a budiž v tomto případě v samém spisu ustanoveno, která ze sporných stran má zapraviti tento poplatek.

Poplatek v sazební položce 9, lit. *b*, oddíle II stanovený budiž zapraven nebo zjištěn před vydáním uschovaného předmětu.

§ 8.

Z pravidla v § 6 vyrčeného jsou dopuštěny tyto výjimky:

a) rakouští neb uherští velitelé lodí mohou při vyřízení své lodi složiti konsulské poplatky, které podle prvního oddílu sazby vznikly za jejich pobytu ve přístavu, kde jest c. k. konsulský úřad;

b) s vybráním konsulských poplatků za pozůstalostního projednávání, na příklad poplatků za úmrtní sepsání, přiložení soudní závěry, vyhlášení závěti, shromáždění dědiců, sepsání inventářů, za dražby atd., pak konsulských poplatků v konkursním řízení, jako za shromáždění věřitelů a pod., může býti sečkáno, až by projednáním pozůstalosti nebo likvidací konkursní podstaty nabyto bylo hotových peněz.

§ 9.

Při úředních jednáních, za která kromě konsulských poplatků v I. a II. oddílu sazby uvedených sluší zapraviti ještě konsulské poplatky v III. oddílu sazby uvedené (vedlejší poplatky a denní platy), strany mají na dodatečnou likvidaci napřed zálohou hotově složiti nebo zjistiti obnosy, jichž je třeba pro zapravení poplatků právě dotčených, a jejichž výši přednosta konsulského úřadu ustanoví.

Vykonají-li se taková úřední jednání ve věcech stran z moci úřední, buďte poplatky III. oddílu u skutečných konsulských úřadů zapraveny zálohou z úředních peněz, avšak strana jest povinna později je nahraditi.

§ 10.

Při těch sazebních položkách II. oddílu, při kterých se poplatek čítá podle hodnoty, budiž poplatek vyměřen podle peněžní sumy, je-li určitá peněžní suma základem pro jeho předepsání; je-li však předmět, podle kterého poplatek má býti zapraven, věcí cenitelnou, tedy hodnota, která za základ při vyměření poplatku má býti položena, buď takto vyšetřena:

a) při cenných papírech majetníku svědčících a u všech papírů, které jsou předmětem bankovních koupí a prodejů, jsou-li tyto papíry v Rakousko-uherském mocnářství připuštěny k bursovní tržbě, podle posledního úředního záznamu vídeňské nebo budapešťské bursy konsulskému úřadu známého v čase úředního jednání, při čemž, neshodují-li se záznamy na těchto bursách, pro vyměření poplatku čítán buď nižší zaznamenaný kurs;

b) při papírech v odstavci *a)* uvedených, není-li jejich kursovní hodnota na vídeňské nebo budapešťské burse v čase úředního jednání známa, nebo při papírech druhu v odstavci *a)* uvedeného, které v Rakousko-uherském mocnářství nejsou připuštěny k bursovní tržbě, podle bursovního kursu pro příslušné místo rozhodného neb odhadem;

c) při jiných cenitelných věcech místopříseženým udáním poplatné strany, nemusí-li již s úředním jednáním vykonán býti odhad.

Udala-li by strana patrně příliš nízkou hodnotu, konsulský úřad může hodnotu odhadem vyšetřiti; v této případnosti jest strana toliko tenkráte povinna zapraviti náklady na odhad, když hodnota odhadem vyšetřená převyšuje hodnotu od strany udanou o více nežli o deset procent.

§ 11.

V každé civilní rozepři právní, jejímž předmětem jest cenitelná věc, budiž s žalobou nebo se vzájemnou žalobou spojeno udání hodnoty sporného předmětu.

Neodpírá-li protivník tomuto údaji až do doby, kdy koná se rok o žalobě položený, jest toto udání rozhodno pro vyměření konsulského poplatku a nedopouští se pozdější provedení důkazu vyšší nebo nižší hodnoty.

Rozcházejí-li se strany o hodnotě a neshodnou-li se při roku, konsulský úřad má ihned opatřiti, aby provedeny byly důkazy, kterých je třeba, a podle nich hodnotu ustanoviti; sazební konsulské poplatky, v tomto případu za provedení důkazu vzniklé, budte zapraveny stranou odpírající.

Schází-li požadovaný údaj hodnoty v žalobě nebo ve vzájemné žalobě, konsulský úřad nařídí, aby ihned byla doplněna.

Je-li v žalobě udána patrně příliš nízká hodnota nebo shodnou-li se sporné strany o patrně příliš nízké hodnotě, konsulský úřad nežli zavede další řízení, může postupovati podle § 10, lit. *c)*, druhého odstavce.

§ 12.

Pro vyměření poplatku za vydání deposita jest rozhodna cena, kterou uložený předmět má při vydání.

§ 13.

Konsulské poplatky budte vyměřovány a placeny ve měně korunové.

Při placení však poplatky mohou zapraveny býti také v jiných běžných zlatých a stříbrných mincích nebo v běžných papírových penězích, pokud placení v takových penězích vzhledem k místním poměrům pokládati sluší za nezbytné.

V tomto případě tato platidla budte podle kursovní hodnoty přepočtena na měnu korunovou. Nemůže-li v sídle konsulátním vyšetřen býti kurs ve měně korunové, budiž kursovní hodnota těchto platidel podle příslušného jejich kursu ve francích přepočtena na měnu korunovou. Při tom, jakož i platí-li se ve francích, budiž 20 K počítáno za roveň 21 franku.

Ve případech, ve kterých se poplatek vyměřuje podle hodnoty, budiž rovněž tato hodnota určena ve měně korunové. Při tomto určování hodnoty budiž obdobně šetřeno ustanovení v předcházejícím odstavci obsažených.

Poznámka. Příklady, jak přepočítává se poplatek, platí-li se v jiných mincích nežli v mincích měny korunové a není-li známa jejich kursovní hodnota podle měny korunové.

Na příklad: Loď má podle I. oddílu, položky 1, l, *c* zapraviti 9 K 50 h potunného.

Přepočtení poplatku:

(1. V Německé říši.)

Platí se v markách. Kurs: 20 fr. = 16·31 m.

Vzorec:

Obnos v markách splatný =

$$\frac{\overbrace{\text{Poplatek v K}}^{} \quad \overbrace{\text{Kurs 20ti-franku}}^{}}{400}$$

$$= \frac{9{\cdot}50 \times 21 \times 16{\cdot}31}{400}$$

$9{\cdot}50 \times 21 = 199{\cdot}50$

$199{\cdot}50 \times 16{\cdot}31 = 3253{\cdot}845$

$3253{\cdot}845 : 400 = 8{\cdot}134612$

Poplatek 9·50 K rovná se 8·13 m.

(2. V Italii.)

Platí se v lirách (papírových). Kurs: 20 fr. = 21·30 l.

Obnos v lirách splatný =

$$\frac{\overbrace{\text{Poplatek v K}}^{} \quad \overbrace{\text{Kurs 20ti-franku}}^{}}{400}$$

$$= \frac{9{\cdot}50 \times 21 \times 21{\cdot}30}{400}$$

$9{\cdot}50 \times 21 = 199{\cdot}50$

$199{\cdot}50 \times 21{\cdot}30 = 4249{\cdot}35$

$4249{\cdot}35 : 400 = 10{\cdot}6233$

Poplatek 9·50 K rovná se 10·62 l.

§ 14.

Výtisk zákona ze dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, a tohoto řádu i se sazbou k tomu náležitou budiž vyvěšen, pokud možná v tabelární úpravě, u každého konsulského úřadu na vhodném místě úřední místnosti, aby každý v ně mohl nahlédnouti.

Článek II.

Den, kterého zákon ze dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, nabude moci, ustanovuje se ve shodě s vládou zemí koruny Uherské a s c. a k. ministrem věcí zahraničných podle jeho §§ 8 a 9 na 1. července 1902.

Týmž dnem nabude moci také toto nařízení.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIX. — Vydána a rozeslána dne 6. dubna 1902.

Obsah: (Čís. 69 a 70.) 69. Vyhláška, že obligací (r. 1902 vydaných) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce se záznamem „kategorie státem zaručená“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův. — 70. Zákon, jímž poskytují se poplatkové úlevy a osvobození od poplatků půjčkám zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův.

69.

Vyhláška ministeria finančního ve shodě s ministeriem železnic, ministeriem vnitra a ministeriem práv ze dne 12. března 1902,

že obligací (r. 1902 vydaných) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce se záznamem „kategorie státem zaručená“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálův.

Obligací (dlužních úpisů) c. k. priv. Rakouského úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce ve Vídni ze dne 1. února 1902, se záznamem „kategorie státem zaručená“ za které nařízením c. k. finančního ministeria ze dne 14. února 1902, Z. Ř. č. 37, na základě XX. článku (prvního odstavce) zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, dána byla státní záruka, může podle druhého odstavce uvedeného článku zákonného upotřebeno býti k zúročnému ukládání kapitálů nadání, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, poštovské spořitelny, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, konečně podle bursovního kursu, avšak nikoliv nad hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

Böhm m. p.

70.

Zákon, daný dne 25. března 1902,

jímž poskytují se poplatkové úlevy a osvobození od poplatků půjčkám zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Zemím, okresům, obcím a jiným samosprávným svazům poskytuje se osvobození od kolků a bezprostředních poplatků při půjčkách, které učiní, aby provedly veřejné úkoly sobě svěřené nebo za příčinou konverse.

Toto osvobození vztahuje se zejména k vydávaným dlužním úpisům, vztažmo při emissních půjčkách k vydávaným obligacím, zatímným listům a kuponům, pak k vydávaným stvrzenkám, listinám

o zřízení zástavy, výmazným prohlášením o zápisech, které v pozemkových knihách mají býti provedeny, jakož i ku podáním, která u správních úřadů jest podati.

Článek II.

Dotčené samosprávné korporace, které činí nárok na toto poplatkové osvobození, mají zakročiti u příslušného finančního úřadu zemského, aby bylo uznáno, že jsou tu podmínky zákonem k tomu vyžadované.

Článek III.

C. k. vláda jest zmocněna, propůjčiti toto kolkové a poplatkové osvobození také již učiněným půjčkám dotčených samosprávných svazů, nebyly-li za ně poplatky ještě zapraveny.

Článek IV.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 25. března 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXX. — Vydána a rozeslána dne 8. dubna 1902.

Obsah: Čís. 71. Nařízení, kterým zrušují se výjimečná opatření, učiněná nařízením veškerého ministerstva ze dne 15. února 1902 pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod.

71.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 6. dubna 1902,

kterým zrušují se výjimečná opatření, učiněná nařízením veškerého ministerstva ze dne 15. února 1902, Z. Ř. č. 34, pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod.

Na základě § 10. zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, následkem usnesení veškerého ministerstva ze dne 5. dubna 1902 po vyžádaném Nejvyšším schválení zrušuje se v celém rozsahu nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. února 1902, Z. Ř. č. 34, kterým pro město Terst říši bezprostředně poddané a jeho obvod zastavena byla dočasně ustanovení článku 8, 12 a 13 státního základního zákona o všeobecných právech státních občanů ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 142, a zároveň bylo nařízeno, že co se týče účinků tohoto zastavení mají platnost míti uvedená tam ustanovení zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p.
Wittek m. p.
Spens m. p.
Rezek m. p.
Giovanelli m. p.
Welsersheimb m. p.
Böhm m. p.
Hartel m. p.
Call m. p.
Piętak m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXI. — Vydána a rozeslána dne 15. dubna 1902.

Obsah: (Čís. 72 a 73.) 72. Vyhláška o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Dornbirna do Lustenavy. — 73. Vyhláška o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu uzkém z Lince do Kleinmünchen.

72.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 24. března 1902

o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Dornbirna do Lustenavy.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených obci Dornbirnské a obci Lustenavské žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Dornbirna do Lustenavy.

§ 1.

Koncessionáři požívají pro povolenou železnici finančních výhod v článku V svrchu dotčeného zákona uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

O kolku z osobních lístků jízdních platiti má ustanovení v článku XX, odstavci druhém zákona uvedeného dané.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni, stavbu svrchu řečené železnice nejdéle do jednoho roku, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené, koncessionáři jsou povinni dáti kauci 5000 K v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, koncessionáři vymoci si mají svolení osob zavázaných k udržování těchto

silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

§ 5.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě a vozbě povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 6.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Prioritní obligace nesmějí býti vydány.

Naproti tomu koncessionářům propůjčuje se právo, až do částky státní správou určené vydati prioritní akcie, které by svým zúročením a svým splácením měly přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která náleželi bude prioritním akciím, dříve než kmenové akcie nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli čtyřmi a půl ze sta, při čemž nebudiž doplácено z výnosů let pozdějších.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření obozu a na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, přislušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškeren kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti, formuláře kmenových a prioritních akcií, jež budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 7.

Koncessionáři jsou povinni, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionáři jsou zavázáni zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolené dráhy dočasně byla zastavena, koncessionáři podrobiti se mají bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíce nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jim vzešlou.

§ 9.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí této dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 10.

Koncessionáři jsou povinni, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionáři mohou žádati přiměřené náhrady, která úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 11.

Koncessionáři jsou zavázáni postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomuto konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionáře, jako jsou u svazu řečeného.

§ 12.

Koncessionáři jsou zavázáni, k žádosti železničného ministeria včasně podávati výroční statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po šedesáte (60) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 14.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené železnici.

§ 15.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionáři nejsou oprávněni, přenechati vozbu povolené dráhy osobám jiným.

§ 16.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 17.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Wittek m. p.

73.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 9. dubna 1902

o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém z Lince do Kleinmünchen.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených tramvayové a elektrické společnosti Linecko-urfahrské v Linci žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém z Lince do Kleinmünchen.

§ 1.

Společnosti propůjčují se pro povolenou drobnou železnici finanční výhody v článku V svrchu dotčeného zákona uvedené.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

O kolku z osobních lístků jízdných platiti má ustanovení v článku XX, druhém odstavci uvedeného zákona dané.

§ 2.

Společnost jest povinna stavbu svrchu řečené železnice drobné nejdéle do jednoho roku počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou pak dráhu veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse, až do 30. dubna 1957 trvající, pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené společnost jest povinna dáti jistotu, složíc kauci 6000 K v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolené drobné dráhy propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Ostatně svrchu řečená drobná dráha budiž pokládána za doplňující část elektrické dráhy o rozchodu úzkém z Linze do Urfahru a odtud na Pöstlingberg, o které jedná vyhláška c. k železničného ministeria ze dne 30. dubna 1897, Z. Ř. č. 121.

Proto §§ 4 až včetně 14 uvedené vyhlášky mají se budoucně vztahovati s tou obměnou k veškerým železničným tratem této společnosti, že

1. zrušen bude § 6, odstavec 2, a že tramwayové a elektrické společnosti Linecko-urfahrské v Linci propůjčuje se právo, za podmínek státní správou určených vydati prioritní obligace až do nejvyšší sumy státní správou určené,

2. řečená společnost jest zavázána, k žádosti c. k. železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné,

3. řečená společnost jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a provozováním jejího podniku bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou o době povolení jednotlivých tratí již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení, a že

4. společnost jest zavázána, postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomuto konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro společnost, jako jsou u svazu řečeného.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXII. — Vydána a rozeslána dne 19. dubna 1902.

Obsah: Čís. 74. Nařízení o doručování soudních jednacích spisů trestních poštou.

74.

Nařízení ministra práv ze dne 15. dubna 1902,

o doručování soudních jednacích spisů trestních poštou.

Ve shodě s c. k. obchodním ministeriem nařizuje se takto na základě §§ 97 a 99 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 217 (zákona o organisaci soudní):

§ 1.

Obsílky obviněnému svědčící, jakož i všechna jiná nařízení, rozhodnutí a oznámení ve věcech trestních, která podle předpisů trestního řádu smějí býti oznámena tím, že se doručí jejich vyhotovení neb opis, mohou býti doručovány také poštou.

§ 2

Doručení poštou ve věcech trestních jest podle § 380 tr. ř. prosto poštovného i tenkráte, když vykonáno býti má v dodávacím okresu pošty podací.

§ 3

Je-li podle § 81 tr. ř. o doručení požádán okresní soud místa dodacího, poněvadž účastník, kterému má býti doručeno, jest mimo okres soudu, od kterého nařízení pochází, nebo mimo obvod okresního soudu, který nalézá se v sídle sborového soudu první stolice, soud za dodání dožádaný může zavésti také doručení poštou.

§ 4.

Doručení poštovské smí nařízeno býti toliko tenkráte, když v místě doručení jest erární nebo neerární pošta, nebo je-li soudu známo, že s dodacím místem zavedeno jest poštovské spojení přespolní.

§ 5.

Má-li doručení provedeno býti při výkonu domovní prohlídky (§ 140 tr. ř.) nebo při předvedení nebo při zatčení (§§ 174, 176 tr. ř.), budiž vykonáno tím orgánem, kterému je svěřen výkon domovní prohlídky, předvedení nebo zatčení.

§ 6.

Doručení v obvodě soudního místa nebudiž zavedeno skrze poštu, nýbrž skrze soudního sluhu a mimo soudní místo skrze soudního sluhu nebo skrze orgány obecní (skrze zřízence správců vyloučených obvodů statkových) (§ 213 císařského patentu ze dne 3. května 1853, Z. Ř. č. 81):

1. jeví-li se býti účelnějším, aby doručení vykonáno bylo soudním sluhou, jako na příklad v menších místech;

2. je-li třeba, aby doručení ihned bylo vykonáno, jako na příklad při obsílkách k již zahájenému ústnímu líčení nebo k naléhavému výslechu, nebo když by jinak poštovské doručení nemohlo již včasně býti vykonáno;

3. když adressa toho, komu má býti doručeno, není dostatečně zevrubně známa, a zejména má-li doručovací zřízenec vypátrati, které osobě má býti doručeno;

4. když doručení musí se státi v neobvyklém čase, ve kterém se pošta nedoručuje, jako na příklad časně z rána nebo pozdě večer.

V nejbližším okolí soudního místa budiž doručení provedeno poštou, soudními sluhy neb obecními orgány podle toho, je-li ten neb onen způsob doručování účelnější neb rychlejší.

§ 7.

Ku každé poštovské zásilce, která má býti doručena účastníkům ve věcech trestních, budiž přidán lístek zpáteční. Lístek zpáteční budiž až na datum a podpis vyplněn zasilajícím soudem a k zásilce zvenčí připojen způsobem dosud obvyklým. Na té straně zásilky, na které jest adressa, budiž poznamenáno „Ve věcech trestních".

Form. k jed. ř. č. 66 a. Form. k jed. ř. č. 67 a.

K doručením poštovským ve věcech trestních budiž užíváno zpátečních lístků podle formuláře k jednacímu řádu č. 66 *a* (na bílém papíru) a č. 67 *a* (na modrém papíru). Formuláře zprvu uvedené jsou určeny k doručením, která nemusí býti vykonána k vlastním rukám (§ 80 tr. ř.), formuláře posléz dotčené jsou určeny pro doručení k vlastním rukám (§ 79 tr. ř.).

§ 8.

Jednací spisy s modrými zpátečními lístky smějí dodány býti toliko adressátovi. Zástupci strany (§ 79, odstavec 2 tr. ř.) smějí dodány býti toliko tenkráte, je-li adressa zástupcova uvedena na zásilce a na zpátečním lístku třeba jen vedle adressy strany.

Jednací spisy s modrými zpátečními lístky nesmějí dodány býti poštovskému zmocněnci.

§ 9.

Má-li proto, že účastník hledí uniknouti osobnímu doručení, dodání provedeno býti tím, že se spis doručí obecnímu starostovi (§ 79, odstavec 3, tr. ř.), tedy jest k tomu třeba zvláštního nařízení soudního. Dodání obecnímu starostovi a zpravení účastníka přibitou oznámkou na jeho bytu a na obecním domě budiž vykonáno orgánem obecním nebo soudním sluhou.

§ 10.

Jestliže doručení podle § 79 tr. ř. nemusí vykonáno býti k vlastním rukám, soudní jednací spisy ve věcech trestních, nebyla-li osoba, které má býti doručeno, zastižena ve svém bytu nebo ve své obchodní místnosti, mohou doručeny býti poštovskému zmocněnci, dorostlé domácí osobě neb některé osobě v obchodě neb živnosti adressátově sloužící, u advokátů a notářů některému advokátovu nebo notářovu zřízenci (§ 80 tr. ř.).

Nebylo-li by domácích osob (sluhů a zřízenců), které by ochotny byly převzíti spis jednací, doručovaná listina může dodána býti některému sousedu, anebo kdyby i sousedé ji převzíti nechtěli, budiž uložena u obecního starosty a budiž zanechána oznámka v bytu na nápadném místě, nebo je-li byt zavřen, budiž na dveřích přibita. K těmto oznámením poštovští zřízenci upotřebte tiskopisů podle formuláře k jednacímu řádu č. 69 *a*.

§ 11.

Nemůže-li byt osoby, které má býti doručeno, vyhledán býti a má-li doručení vykonáno býti podle § 80, odstavce 2, tr. ř. přibitím na obecním domě a snad také oznámením ve veřejných listech, tedy je k tomu třeba zvláštního nařízení soudního.

§ 12.

Odepřel-li by adressát přijmouti doručovaný spis jednací, budiž zásilka u adressáta ponechána a budiž to na zpátečním lístku uvedeno.

§ 13.

Poštovský úřad nezasílá dodatečně za nikým soudní jednací spisy ve věcech trestních do některého místa mimo obvod místa dodacího.

§ 14.

Ustanovení §§ 343, odstavce 2, 345, 349, odstavce 1, 352, odstavce 1, 355, 356 jednacího řádu pro soudy první a druhé stolice vztahují se k doručování jednacích spisů ve věcech trestních poštou.

Mají-li soudní jednací spisy ve věcech trestních uloženy býti u obecního starosty, budte ukládány na těch místech, na kterých podle nařízení ministra práv ze dne 7. října 1897, Z. Ř. č. 245, ukládají se spisy ve věcech civilních.

§ 15.

Toto nařízení nabývá moci dnem 15. května 1902.

Soudy, které již nyní dávaly doručování ve věcech trestních vykonávati poštou a k tomu užívaly zvláštních tiskopisů, mají zásoby takových tiskopisů spotřebovati.

Spens m. p.

Čís. rek.....

Lístek zpáteční ve věcech trestních.

Podpisem vlastní ruky potvrzuji, že jsem dnes správně obdržel(a) .....

u c. k. poštovského úřadu ..... dne ..... 190 ....

rekomandovaně od c. k. ..... soudu .....

podan .....

ze dne .....

jednací číslo .....

pod adressou .....

.....

..... dne ..... 190 ....

.....

doručeno $\frac{\text{listonošem}}{\text{poslem}}$ .....

Ježto přijetí bylo odepřeno, byla písemnost zanechána u adressáta dne .....

Ježto adressát nebyl zastižen a náhradné doručení nemohlo býti provedeno, byla písemnost uložena u obecního úřadu ve ..... a adressát o tom písemně zpraven.

Poštovské razítko.

Jed. řád, č. 66 a (lístek zpáteční pro doručení poštou ve věcech trestních, § 80 tr. ř., nař. min. práv ze dne 15. dubna 1902, Z. Ř. č. 74.).

Čís. rek.....

Lístek zpáteční ve věcech trestních

(nikoliv poštovským zmocněncům).

Podpisem vlastní ruky potvrzuji, že jsem dnes správně obdržel(a).....

u c. k. poštovního úřadu..... dne..... 190...

rekomandované od c. k. ..... soudu .....

podan.....

ze dne.....

jednací číslo.....

pod adressou.....

.....

.....

..... dne..... 190...

.....

doručeno listonošem / poslem .....

Ježto přijetí bylo odepřeno, byla písemnost zanechána u adressáta dne.....

Poštovské razítko.

Jed. řád č. **67 a.** (Zpáteční lístek pro doručení poštou k vlastním rukám ve věcech trestních, § 79 tr. ř., nař. min. práv ze dne 15. dubna 1902, Z. Ř. č. 74.)

(Böhmisch.)

Soudní doručení ve věcech trestních.

Oznámka.

Podepsaný měl doručiti dne .....

(komu) .....

úřední spis č. k. ..... soudu

v ..... číslo jednací .....

Poněvadž doručení nemohlo býti vykonáno ani k **vlastním rukám,** ani jako doručení náhradné, byla písemnost uložena u obecního starosty (správce statkového obvodu) v .....

..... **a tím doručení vykonáno.**

To oznamuje se (komu) .....

a odporučuje se jemu (jí), aby si k obhájení svých práv tuto písemnost co nejdříve vyzvedl(a).

.....

Listonoš, posel.

Jed. řád č. **69a.** (Oznámka, že poštovská zásilka ve věcech trestních byla uložena u obecního starosty. §§ 79, 80 tr. ř.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIII. – Vydána a rozeslána dne 19. dubna 1902.

Obsah: (Čís. 75—78.) 75. Vyhláška, že XXXV. typ vodoměru připuštěn byl definitivně k ověřování cejchovním úřadem. — 76. Vyhláška, že změněn byl název berního úřadu Bystřického v Krajině. — 77. Vyhláška, že královská uherská hlavní celnice II. třídy v Klenace byla zmocněna vyřizovati vyvážený cukr. — 78. Vyhláška, že hlavní celnice II. třídy v Běláce byla zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

75.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 26. března 1902,

že XXXV. typ vodoměru připuštěn byl definitivně k ověřování cejchovním úřadem.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, a uváděje ve skutek předpisy o zkoušení a ověřování vodoměrů, nařízením obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 175 (oddíl IV, čís. 15), uveřejněné, ředitel c. k. normální komise cejchovní připustil tuto popsaný XXXV. typ vodoměru definitivně k ověřování cejchovním úřadem.

Call m. p.

Popis XXXV. typu vodoměru.

Pouzdro tohoto vodoměru s lopatkovým kolem (srov. obr. 1 a 2) skládá se z těchto částí:

1. Z přítokových a výtokových průtoků a spojovacích přírub ve spodní části G z jednoho kusu lité;
2. poklopu K;
3. spojovacího kruhu R a
4. pláště D.

Části G a K jsou spojeny s kruhem R čtyřmi šrouby s, toto spojení jest utěsněno vloženou ucpávkou d.

Plášť D, který jest na vrchu uzavřen sklem g ze vnitra zasazeným, jest přišroubován na příklopu K šrouby s'. Po vykonaném cejchování zabezpečí se spojení G s K a D s K společnou závěrou plombovou.

Voda teče sítem S a nátrubkem D_1, který jest zasazen ve přítokovém kanálu k_1, do prostory R_1, odtud do kruhového kanálu k_2, pak skrze šikmo vyvrtané otvory o přiměřeně přiletovaného reakčního válce r k lopatkovému kolu F, které do otáčení uvede, vytéká pak otvory nad průtokovým kruhem k_2 a pod ním zřízenými do prostoru R_2 a opouští výtokem k_3 vodoměr.

Pohyb lopatkového kola F, upravený zdýmacími lopatkami f nad tímto kolem a pod ním zřízenými, převádí se hřídelem W_1 na soukolí L ve vodě se pohybující a jím skrze utěsněný hřídel W_2 na počitadlo Z ve vzduchu se pohybující.

Ve přítokovém kanálu k_1 vložený nátrubek D_1 skládá se z válcovité šešuliny, která jest naproti prostoru R_1 uzavřena spodní deskou p.

Otvorem této spodní desky jde dovnitř nátrubku rourka r_1, která jest vodidlem pro píst k_4, rovněž do vnitra nátrubku pohyblivý, závitovitým perem na levo stlačený; tento píst uzavírá průtok k_1, když se málo vody potřebuje.

(Böhmisch.)

Odebírá-li se více vody, roste rozdíl tlaku mezi kanály k_1 a k_3, proto se píst stlačí na pravo, čímž uvolní se otvory o_1 v nátrubku zřízené.

Voda proudí tedy při malém zatížení toliko skrze úzký nátrubek r_1 a jednu dírku reakčního válce k lopatkovému kolu F, kdežto při větším zatížení působí voda skrze všechny otvory reakčního válce na lopatkové kolo.

Přestane-li se voda zcela nebo skoro docela odbírati, péro f_1 postrčí zpět píst, čímž uzavrou se otvory o_1.

Na ochranu skleněné desky může plášť D opatřen býti příklopem D_2.

Vodoměry tohoto typu mohou i tenkráte býti cejchovány, je-li ve spodní části G nad prostorem R_1 zřízena štěrbina, která jest pokryta deskou; tato deska jest spojena dvěma šrouby s částmi pouzdra k tomu přiměřeně upravenými.

Toto spojení budiž po vykonaném cejchování zabezpečeno plombou.

Ve Vídni, dne 28. února 1902.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

Vodoměrový typ XXXV.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou Vilém Germutz ve Vídni.)

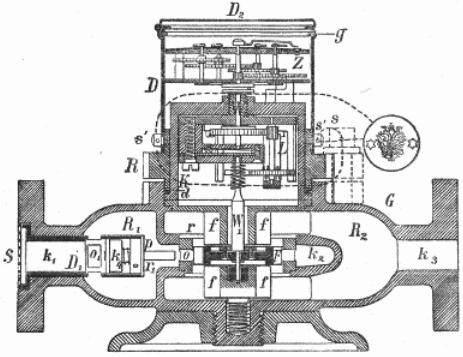

Obr. 1.

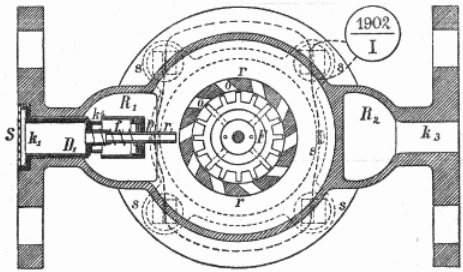

Obr. 2.

76.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 8. dubna 1902,

že změněn byl název berního úřadu Bystřického v Krajině.

Poněvadž nařízením c. k. ministeria práv ze dne 16. března 1902, Z. Ř. č. 55, bylo nařízeno, aby název okresního soudu Bystřického v politickém okresu Postojenském byl změněn v „Illyrsko-Bystřický“, má také berní úřad s týmž úředním sídlem míti název „Illyrsko-Bystřický“.

Böhm m. p.

77.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 10. dubna 1902,

že královská uherská hlavní celnice II. třídy v Klenace byla zmocněna vyřizovati vyvážený cukr.

Podle oznámení královského uherského finančního ministeria královská uherská hlavní celnice II. třídy v Klenace byla zmocněna vyřizovati cukerní výrobky, vztažmo zboží cukr obsahující, které se přes celní hranici vyvážejí s nárokem na vývoznou bonifikaci.

Böhm m. p.

78.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 10. dubna 1902,

že hlavní celnice II. třídy v Běláce byla zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

C. k. hlavní celnice II. třídy v Běláce zmocňuje se beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané podle článku IX, č. 1, zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIV. — Vydána a rozeslána dne 26. dubna 1902.

Obsah: (Čís. 79—81.) 79. Zákon, že kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích. — 80. Listina o koncessi pro místní dráhu z Tábora do Bechyně. — 81. Nařízení o balení čaje.

79.

Zákon, daný dne 17. dubna 1902,

že kandidáti advokacie smějí zastupovati v řízení o přestupcích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

K zákonnému ustanovení § 447 trestního řádu budiž jako druhý odstavec doloženo:

„Advokáti za obhájce nebo za zástupce zřízení jsou oprávněni, v řízení o přestupcích dáti se zastupovati kandidáty do seznamu kandidátův advokacie zapsanými.“

§ 2.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby ve skutek uvedl toto ustanovení.

Ve Vídni, dne 17. dubna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Spens** m. p.

80.

Listina o koncessi ze dne 19. dubna 1902

pro místní dráhu z Tábora do Bechyně.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi dr. Ignáci Danielovi, starostovi v Bechyni, ve spolku s Františkem Hanušem, vrchnostenským vrchním správcem v Bechyni, a Janem Černým, okresním tajemníkem v Bechyni, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu obyčejném ze stanice Táborské, ležící na trati cmunto-pražské c. k. státních drah, do Bechyně podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívají koncessionáři výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni, stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti správy státní dáti jistotu, složíce přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména k elektrickému pohonu a ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Se svolením státní správy může potud učiněna býti prioritní půjčka, pokud její zúrokování a umoření jest zabezpečeno zárukou ryzího výtěžku královstvím Českým.

Obligace prioritní nesmějí býti vydány.

Koncessionářům propůjčuje se právo, až do sumy správou státní ustanovené vydati akcie prioritní, které svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která příslušeti bude akciím prioritním, nežli akcie kmenové nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli čtyřmi procenty, při čemž nebudiž doplácено z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominálního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na zřízení závodů na výrobu elektřiny, na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání jistinné reservy, státní správou ustanovené, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškeren kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře kmenových a prioritních akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncessní listina, bude provozována státem na účet koncessionářů a koncessionáři budou povinni nahraditi státní správě železničné náklady touto vozbou skutečně vzniklé. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, která mezi státní správou a koncessionáři bude učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro

léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku daní podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

3. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle odstavců 1 až 3 vyhledaný, bez přirážky v 2. odstavci dotčené nedosahoval alespoň té roční částky, které je třeba k řádnému zúrokování a splacení hypoteční půjčky, učiněné pro opatření peněz u Zemské banky království Českého za ručení tohoto království, i té annuity, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místě koncessionářů převezme a ze svého zaplatí dotčenou tuto hypoteční půjčku až do jejího úplného splacení ve smluvených lhůtách dospělosti a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu za akciový kapitál v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářům má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení odstavce 2 v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to závody na výrobu elektřiny, oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i reservy vozební a jistinné, ze základního kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně vyhledáno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím děl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to závody na výrobu elektřiny, oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví reservního fondu zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstraniły.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

81.

Nařízení ministerií vnitra, práv a obchodu ze dne 23. dubna 1902

o balení čaje.

Na základě § 6 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, nařizuje se:

K balení čaje nesmí upotřebeno býti kovových listů, které ve 100 dílech podle váhy obsahují více olova nežli jeden díl podle váhy, když tyto kovové listy přijdou v bezprostřední styk s čajem.

Toto nařízení, kterým zrušuje se § 2 ministerského nařízení ze dne 13. října 1897, Z. Ř. č. 235, o balení čaje, nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Spens** m. p.

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXV. — Vydána a rozeslána dne 29. dubna 1902.

Obsah: (Čís. 82 a 83.) 82. Vyhláška, že odvoláno bylo prozatímné připuštění XXXVII., XXXVII H K a XLVII. typu elektrického počitadla a že XXXIX., XLI., XLV., XLV*a* a LIV. typ elektrického počitadla definitivně byl připuštěn. — 83. Listina o koncessi pro místní dráhu ze Světlé přes Ledeč do Kácova.

82.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 15. dubna 1902,

že odvoláno bylo prozatímné připuštění XXXVII., XXXVII H K a XLVII. typu elektrického počitadla a že XXXIX., XLI., XLV., XLV*a* a LIV. typ elektrického počitadla definitivně byl připuštěn.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, a provádějíc předpisy nařízením obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, vyhlášené o tom, jak počitadla udávající spotřebu elektřiny se zkoušejí a ověřují cejchovním úřadem (V. oddíl, číslo 21 a 22), vyhlašuje se toto:

Ředitel c. k. normální komise cejchovní odvolal prozatímné připuštění XXXVII, XXXVII H K a XLVII. typu elektrického počitadla k ověřování cejchovním úřadem (viz výkaz v Z. Ř. č. 176 z r. 1900, vztažmo Z. Ř. č. 129 z r. 1901) a XXXIX., XLI. (viz výkaz v Z. Ř. č. 176 z r. 1900) a XLV. (viz Z. Ř. č. 73 z r. 1901) typ elektrického počitadla, již prozatímně připuštěný, jakož i XLV*a* a LIV. typ počitadla připustil definitivně ke zkoušení a ověřování cejchovním úřadem.

Ráz připuštěných počitadlových typů lze seznati z následující tabulky; podrobnější popis bude později uveřejněn.

Typ počitadla elektřiny	Připuštěn definitivně	Připuštěn prozatímně	Název	Druh proudu	Soustava vedení	Ráz	Úřední plomby, jich počet
XXXIX	1	.	Hummelovo počitadlo (Mnichov)	Proud stejnosměrný	Trojné vedení	Motorové počitadlo jako typ XI, s jiným armaturním vinutím. Podán G. Hummelem v Mnichově.	3
XLI	1	.	Hummelovo počitadlo (Mnichov)	Proud stejnosměrný	Dvojné vedení	Jako typ XXXIX. Podán G. Hummelem.	3

(Böhmisch.)

Typ počitadla elektřiny	Připuštěn definitivně	Připuštěn prozatímně	Název	Druh proudu	Soustava vedení	Ráz	Úřadní plomby, jich počet
XLV	1	.	Počitadlo Wattových hodin	Proud stejnosměrný	Trojné vedení	Motorové počitadlo s otáčivým železným jádrem. Na železném jádře upevněna jsou čtyři křídla ze železa k sobě v úhlu 90° obrácená. Podán akciovou společností Siemens & Halske ve Vídni.	3
XLV*a*	1	.	Počitadlo Wattových hodin	Proud stejnosměrný	Trojné vedení	Jako typ XLV, toliko jiný tvar pouzdra a jiná poloha cívek a počítací úpravy. Podán akciovou společností Siemens & Halske ve Vídni.	3
LIV	1	.	Thomsonovo počitadlo	Proud stejnosměrný	Dvojné vedení	Thomsonovo počitadlo podobné typu XXIV, avšak jinak uspořádané a s jiným pouzdrem, upravené jako dvojné vedení bez cívek zaváděcích. Podán firmou Österreichische Union-Elektricitäts-Gesellschaft ve Vídni.	1

Call m. p.

83.

Listina o koncessi ze dne 19. dubna 1902

pro místní dráhu ze Světlé přes Ledeč do Kácova.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi Josefu Klöcknerovi, inspektorovi statků c. k. Theresiánského ústavu šlechtičen na pražském hradě, ve spolku s Robertem Hrušem, ředitelem statků v Ledči, Josefem Kolářem, okresním starostou v Radostovicích, a Janem Herešem, starostou v Ledči, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, kterážto budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu pravidelném ze stanice Světlé c. k. priv. rakouské dráhy Severozápadní přes Ledeč do Kácova, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívají koncessionáři výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni, stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti státní správy dáti jistotu, složíce přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů. Se svolením státní správy může potud učiněna býti prioritní půjčka, pokud její zúrokování a umoření jest zabezpečeno zárukou ryzího výtěžku královstvím Českým.

Koncessionářům propůjčuje se právo, až do částky státní správou schválené vydati prioritní akcie, které svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která náleží prioritním akciím, dříve nežli kmenové akcie nabudou nároku na dividendu, nesmí výše býti vyměřena nežli čtyřmi ze sta, při čemž nemá býti dopláceno z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominálního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání jistinné reservy, státní správou ustanovené, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškeren kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře kmenových a prioritních akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války

svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že zření budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncessní listina, bude provozována státem na účet koncessionářů a koncessionáři budou povinni nahraditi státní správě železničné náklady touto vozbou skutečně vzniklé. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, která mezi státní správou a koncessionáři bude učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající budte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

3. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen

koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle 1. až 3. odstavce vyhledaný, bez přirážky v 2. odstavci dotčené nedosahoval alespoň té roční částky, které je třeba k řádnému zúrokování a splacení hypoteční půjčky, učiněné pro opatření peněz u Zemské banky království Českého za ručení tohoto království, a ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionářů na se vezme a sám platiti bude dotčenou hypoteční půjčku až do jejího úplného zaplacení ve smluvených lhůtách dospělosti a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu za akciový kapitál v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se kromě toho právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářům má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení 2. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což po-

(Böhmisch.)

každé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně vyhledáno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví

ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materialní i hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví reservního fondu zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doloží výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVI. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1902.

Obsah: Čís. 84. Císařský patent, jímž svolává se zemský sněm Štýrský.

84.

Císařský patent, daný dne 28. dubna 1902,

jímž svolává se zemský sněm Štýrský.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istérský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm vévodství Štýrského, Naším rozhodnutím ze dne 30. prosince 1901 odročený, svolává se na den 3. května 1902 do svého zákonného shromaždiště, aby opět započal svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 28. dubna léta tisícího devítistého druhého, panování Našeho roku padesátého čtvrtého.

František Josef m. p.

Koerber m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Böhm** m. p.
Spens m. p.	**Hartel** m. p.
Rezek m. p.	**Call** m. p.
Giovanelli m. p.	**Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVII. — Vydána a rozeslána dne 1. května 1902.

Obsah: (Čís. 85 a 86.) 85. Nařízení, že ustanovení zákona o dani z cukru vztahují se k mléčnému cukru a že vybírá se spotřební dávka z mléčného cukru s. p. 329 při dovozu z cizozemska. — 86. Vyhláška, že c. k. vedlejší celnice II. třídy v Moose (v Tyrolsku) jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

85.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 23. dubna 1902,

že ustanovení zákona o dani z cukru vztahují se k mléčnému cukru a že vybírá se spotřební dávka z mléčného cukru s. p. 329 při dovozu z cizozemska.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi prohlašuje se, že v obchodě naskytující se mléčný cukr náleží jako „cukr jiného druhu“ pod ustanovení § 1, č. 2 zákona o dani z cukru.

Proto budiž také při jeho dovozu z cizozemska kromě cla s. p. 329 desíti zlatých ze 100 *kg* zapravena spotřební dávka výměrou pro „cukr jiného druhu“ ustanovenou.

Ustanovení úředního abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „mléčný cukr“ budte doplněna poukazem k tomuto nařízení.

Böhm m. p. **Call** m. p.

86.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 24. dubna 1902,

že c. k. vedlejší celnice II. třídy v Moose (v Tyrolsku) jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

C. k. vedlejší celnice II. třídy v Moose (v Tyrolsku) jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané podle článku IX., č. 1 zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 3. května 1902.

Obsah: (Čís. 87 a 88.) 87. Zákon, jímž doplňuje se zákon ze dne 15. června 1890 o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených. — 88. Nařízení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 4. dubna 1902, kterým byl doplněn zákon ze dne 15. června 1890 o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených.

87.

Zákon, daný dne 4. dubna 1902,

jímž doplňuje se zákon ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Nezdaří-li se založení nové vinice (článek I zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143) a opakuje-li se zcela nebo z větší části, aby vinice opět plodnou se stala, doba dočasného osvobození od daně výdělkové zákonem ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, propůjčeného, prodlužuje se o pět let.

§ 2.

Toto prodloužení bude propůjčeno od času povoleného osvobození od daně pozemkové, nebo nebylo-li by toto osvobození ještě propůjčeno, od času, kdy osvobození podle zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, bude dáno. Prodloužení vztahuje se také k vinicím před působností tohoto zákona nově založeným, ač dají-li se ještě zjistiti podmínky v § 1 stanovené.

§ 3.

Podrobnější ustanovení o prostých kolků průkazech a žádostech, kterých je třeba podle §§ 1 a 2, budou vydána finančním ministrem ve shodě s ministrem orby způsobem nařizovacím.

§ 4.

Mému ministrovi orby a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

V Schönbrunně, dne 4. dubna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Giovanelli m. p.

88.

Nařízení ministeria finančního ze dne 30. dubna 1902,

aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, kterým byl doplněn zákon ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, o osvobození od daně pozemkové vinic mšicí révovou zachvácených.

Aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, nařizuje se toto:

I.

Nezdaří-li se nové založení vinice, a opakuje-li se neb opakovalo-li se zcela nebo z větší části, aby vinice opět plodnou se stala, a žádá-li se za tou příčinou, aby osvobození od pozemkové daně podle zákona ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, bylo prodlouženo, budiž dokončené opětné nové založení oznámeno bernímu úřadu nebo měřickému úředníku.

Oznámka budiž majetníkem vinice učiněna ústně nebo písemně, osobně nebo zástupcem plnou mocí kolku prostou opatřeným neb obecním starostou, který pokládá se za zmocněnce poplatníků daně pozemkové.

Oznámené případy dají se roztříditi na těchto pět skupin:

A. Oznámky o opětném novém založení, které již dokonáno bylo před tím, nežli zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, nabyl moci, kdežto osvobození od daně pozemkové pro původní nové založení na základě zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, povolené již minulo.

B. Oznámky o opětném novém založení, které již dokonáno bylo před tím, nežli zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, nabyl moci, kdežto osvobození od daně pro původní nové založení na základě zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, povolené ještě neprošlo.

C. Oznámky o opětném novém založení, které bylo dokonáno teprve po tom, kdy zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, nabyl moci, kdežto osvobození od daně pro původní nové založení na základě zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, povolené ještě neprošlo.

D. Oznámky o opětném novém založení, které bylo dokonáno teprve po tom, kdy zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, nabyl moci, kdežto pro původní nové založení ještě nebylo povoleno osvobození od daně podle zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, poněvadž o ně nebylo žádáno.

E. Oznámky o opětném novém založení, které bylo dokonáno teprve po tom, když zákon ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, nabyl moci, kdežto pro původní nové založení ještě nebylo povoleno osvobození od daně podle zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, poněvadž nebylo o ně žádáno, avšak také již nemůže býti povoleno, ježto deset let daně prostých již prošlo.

Oznámky budte pokládány za včasně podané, dojdou-li berního úřadu nebo měřického úředníka v případě *A* a *B* až do konce roku 1902, v případě *C* a *E* až do konce roku, ve kterém opětné nové založení vinice bylo dokončeno.

V případě *D* není třeba lhůtu ustanoviti, poněvadž berní osvobození podle zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, povolené, ku kterému se má připojiti prodloužení podle zákona ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, povolené, počne běžeti teprve rokem po oznámce následujícím.

Podle obdoby této zásady překročení dotčené lhůty má ve všech ostatních případech v zápětí tu újmu, že prodloužené berní osvobození, vztažmo ve případě *E* samostatné povolení pětiletého berního osvobození, zkrátí se o tolik let, o kolik oznámka opozděně byla podána.

II.

Pokud by oznámky o opětném novém založení nebyly již podány u měřického úředníka, berní úřad má je jemu ihned odevzdati k dalšímu řízení, vztažmo vyšetřování, při kterém budiž šetřeno předpisů o evidenci katastru daně pozemkové (zákon ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83, a vykonávací nařízení ze dne 11. června 1883, Z. Ř. č. 91).

Vyšetřovací komise budiž sestavena způsobem uvedeným v II. odstavci, čís. 1 nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 4 z r. 1886.

Úkolem vyšetřování jest zejména:

1. Přesně zjistiti a označiti parcelu nebo část parcely, pro kterou se žádá, aby její osvobození od daně pozemkové bylo prodlouženo.

Při tom buď také vyšetřeno, zdali tato parcela nebo část parcely jest nebo byla dočasně osvobozena od daně pozemkové na základě zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143.

2. Zjistiti, že první nové založení se nezdařilo a že proto zcela nebo z větší části musilo býti opakováno, aby se vinice opět plodnou stala.

3. Zjistiti čas, kdy opětné nové založení bylo dokončeno.

III.

Žádá-li se za osvobození od daně pozemkové ve smyslu zákona ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 87, pro parcelu nebo část parcely, pro kterou berní osvobození podle zákona ze dne 15. června 1890, Z. Ř. č. 143, nebylo vůbec ještě povoleno, poněvadž se za ně dosud nežádalo (oddíl I, *D* a *E*), tedy oznámka musí obsahovati také údaje, v II. oddílu vykonávacího nařízení ze dne 6. července 1890, Z. Ř. č. 144, uvedené a buď vyšetřování provedeno podle III. oddílu řečeného nařízení.

IV.

Co se týče dalšího doložení operátů, jejich předkládání představenému úřadu a konečného rozhodování, budiž obdobně šetřeno ustanovení obsažených v II. oddílu nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 4 z r. 1886.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIX. — Vydána a rozeslána dne 3. května 1902.

Obsah: (Čís. 89 a 90.) 89. Výnos veškerým lékařským dekanatům o změně lékařského rigorosního řádu vydaného ministerským nařízením ze dne 21. prosince 1899. — 90. Vyhláška, že opětně prodloužena byla lhůta k zahájení vozby po několika tratech sítí drobných drah v obvodu královského hlavního města Prahy a sousedních obcí.

89.

Výnos ministra věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 22. dubna 1902

veškerým lékařským dekanatům o změně lékařského rigorosního řádu vydaného ministerským nařízením ze dne 21. prosince 1899, Z. Ř. č. 271.

Vzhledem k rozkladům lékařskými professorskými sbory podaným v příčině lékařského rigorosního řádu, vydaného ministerským nařízením ze dne 21. prosince 1899, Z. Ř. č. 271, vydávám na základě zmocnění Nejvyšším rozhodnutím ze dne 15. dubna 1902 uděleného ve shodě s ministeriem vnitra tato ustanovení pro první rigorosum:

1. Studujícím lékařství, kteří potom, co dotčený rigorosní řád nabyl moci, započali lékařská universitní studia, dovoluje se, z jednotlivých zkoušek prvního rigorosa v § 7 dotčených zkoušku ze „všeobecné biologie“ a „fysiky pro mediky“, jakož i zkoušku z „chemie pro mediky“ nebo z „histologie“ vykonati již na konci svého čtvrtého pololetí.

Pro obě theoretické jednotlivé zkoušky ze všeobecné biologie a fysiky pro mediky buď položen společný úkon zkušební.

(Böhmisch.)

2. Jednotlivým zkouškám prvního rigorosa, které by nebyly vykonány již na konci čtvrtého pololetí, mají se studující podrobiti během nejbližšího pololetí a buďte při tom lhůty pro tyto jednotlivé zkoušky pokud možná položeny na počátek pololetí.

Studující mohou dobrovolně rozmnožiti počet pololetí před výkonem prvního rigorosa navštěvovaných.

Při stanovení lhůt pro jednotlivé zkoušky prvního rigorosa, které se konají v pátém nebo v některém pozdějším pololetí, může popřána býti z pravidla mezidoba dvou neděl bez újmy ustanovení § 19, odstavce 3.

Theoreticko-praktické jednotlivé zkoušky (§ 7) z *d)* anatomie, *f)* histologie, po případě *c)* chemie pro mediky a *e)* fysiologie buďte z pravidla vykonány v pořadí právě uvedeném, a to po ostatních jednotlivých zkouškách.

3. Obdržel-li kandidát z jedné nebo několika jednotlivých zkoušek známku „nedostatečně“, má opakovati tyto zkoušky po vykonání veškerých částečných zkoušek rigorosa.

Dekan ve shodě s příslušnými odbornými examinatory ustanoví reprobační lhůty; neobstál-li kandidát jen při jedné jednotlivé zkoušce, budiž reprobační lhůta vyměřena z pravidla na dva měsíce, při reprobaci v několika jednotlivých zkouškách budiž vyměřena na tři až šest měsíců.

Neobstál-li kandidát opětně při prvním opakování jedné nebo několika jednotlivých zkoušek, tedy

pro druhé opakování příslušných jednotlivých zkoušek platí stejné lhůty reprobační.

K třetímu opakování jedné nebo několika jednotlivých zkoušek kandidát může býti připuštěn k návrhu professorského sboru ministrem věcí duchovních a vyučování, při čemž může kandidátovi býti uloženo, aby dříve ještě po jedno nebo po dvě pololetí navštěvoval příslušné zkušební předměty.

Jestliže by kandidát byl reprobován při tomto třetím opakování jedné nebo několika jednotlivých zkoušek, platí pro tento případ ustanovení § 28 lékařského řádu rigorosního.

4. Zameškal-li kandidát bez důvodné omluvy lhůtu ke zkoušce ustanovenou, propadne část taxy za příslušný zkušební úkon ustanovené; nepodrobí-li se této zkoušce bez důvodné omluvy ani při další lhůtě jemu ustanovené, budiž s ním tak naloženo, jako kdyby při příslušné zkoušce nebyl obstál.

5. Zkoušky ze všeobecné biologie, fysiky a histologie mají u každého kandidáta trvati aspoň čtvrt hodiny, kterážto doba při zkouškách z chemie, anatomie a fysiologie budiž přiměřeně prodloužena.

6. Pro těch šest pololetí, která kandidát podle §§ 4 a 5 lékařského řádu rigorosního má ještě navštěvovati, aby svého času připuštěn byl k druhému a třetímu rigorosu, budiž jako první teprve to pololetí započteno, během jehož obdržel známku o vykonaném s úspěchem prvním rigorosu (§ 24).

Vyzývaje dekanát, aby se podle těchto ustanovení zachoval již k těm kandidátům, kteří v běžícím studijním roku navštěvují druhý lékařský ročník, vyhrazuji sobě, uvážiti projevy lékařských professorských sborů o změně lékařského řádu rigorosního také co se týče druhého a třetího rigorosa a vydati potom rigorosní řád se změnami, které ještě budou učiněny.

Tyto obmýšlené změny nezmění ničeho na studiích v posledních šesti pololetích, proto tato studia mají se vztahovati na všechny ty odbory, které v rigorosním řádu jsou označeny za zkušební předměty druhého a třetího rigorosa.

Koerber m. p. **Hartel** m. p.

90.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 26. dubna 1902,

že opětně prodloužena byla lhůta k zahájení vozby po několika tratích drobných drah v obvodu královského hlavního města Prahy a sousedních obcí.

Lhůta k vystavění několika drobných drah v obvodě královského hlavního města Prahy a sousedních obcí a k zahájení vozby po nich, v § 2 koncessní listiny ze dne 10. května 1899, Z. Ř. č. 90, ustanovená a zdejší vyhláškou ze dne 5. června 1901, Z. Ř. č. 76, až do 10. května 1902 prodloužená byla na základě Nejvyššího zmocnění vzhledem k těmto tratím znova odročena, a to až do 10. května 1904:

1. od křižovatky okružní dráhy Praha—Žižkov—Královské Vinohrady s černokosteleckou erární silnicí ke hřbitovům města Královských Vinohrad;

2. od západního nádraží k „Červené zahradě“ na Smíchově a

3. z Radeckého náměstí na Malé Straně skrze Mosteckou ulici přes Karlův most na Křižovnické náměstí.

Wittek m. p.

Přednosta okresního finančního ředitelství v BRNĚ.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XL. — Vydána a rozeslána dne 10. května 1902.

Obsah: Čís. 91. Zákon o zřizování závazných společenstev zemědělských.

91.

Zákon,
daný dne 27. dubna 1902
o zřizování závazných společenstev zemědělských.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Obvod společenstva.

§ 1.

Podle tohoto zákona a podle zemských zákonů, které budou na základě jeho vydány, bude z pravidla v každém soudním okresu zřízeno závazné společenstvo zemědělců pro tento okres a v každé zemi též takové společenstvo pro obvod země. Tato společenstva mají název okresní a zemská společenstva zemědělská.

Zemské zákonodárství může však nařídíti, že společenstva mají býti zřízena výjimečně toliko v jednotlivých částech země a toliko pro ně, a může kromě toho ustanoviti, že v příslušné zemi nebo v jednotlivých částech této země mají býti zřízena

a) také obecní společenstva zemědělská pro obvod jedné nebo několika místních obcí (farních obvodů),

b) pro jeden soudní okres více nežli jedno okresní společenstvo zemědělské,

c) pro dva nebo několik soudních okresů toliko jediné společenstvo zemědělské,

d) několik zemských společenstev zemědělských nebo

e) závazných společenstev zemědělských pro jednotlivé skupiny zemědělců (§ 3, odstavec 4).

Zemskému zákonodárství také jest vyhrazeno vydati ustanovení, jak obvody již zřízených společenstev závazných mají býti rozděleny nebo sloučeny.

Účel.

§ 2.

Účelem těchto závazných společenstev zemědělských jest zlepšiti mravní a hmotné poměry zemědělců pěstěním ducha pospolitého, vzájemným poučováním a podporováním, udržováním a povznášením sebevědomí stavu, zastupováním stavovských zájmů společníků, jakož i napomáháním jejich zájmům hospodářským.

Členové.

§ 3.

Členy závazných společenstev zemědělských jsou z pravidla všichni vlastníci, požitečtí vlastníci a požívatelé rolnických nebo lesnických nemovitostí, které ani nejsou výlučně věnovány účelům rozkoše, ani nejsou zapsány v železničné knize. Každý vlastník, požitečný vlastník a požívatel náleží jako člen k tomu závaznému (okresnímu, obecnímu) společenstvu zemědělskému, v jehož obvodě leží rolnické nebo lesnické nemovitosti, které jsou v jeho vlastnictví, požitečném vlastnictví nebo v požívání.

(Böhmisch.)

Vlastníci, požitební vlastníci a požívatelé nemovitostí, které leží v obvodech několika společenstev, jsou členy každého závazného (okresního, obecního) společenstva zemědělského pro příslušný obvod zřízeného.

Zemskému zákonodárství vyhrazují se podrobnější ustanovení o tom, které pozemky pokládati sluší ve smyslu tohoto zákona za nemovitosti rolnické nebo lesnické, a zdali některá nemovitost musí míti jistou nejmenší míru plochy nebo výtěžku, aby pro vlastníka, požitečného vlastníka nebo požívatele zakládala členství závazného společenstva.

Zemské zákonodárství může ustanoviti, že vlastníci, požitební vlastníci a požívatelé statků, které převyšují určitou nejvyšší míru plochy nebo výtěžku, mají tvořiti zvláštní závazná společenstva zemědělská (§ 1, odstavec 2, lit. *e*).

§ 4.

V pochybnosti, zdali vlastník, požitečný vlastník a požívatel některé nemovitosti jest členem podle § 3, rozhoduje politický okresní a v poslední stolici politický zemský úřad.

Zemské zákonodárství může dáti ustanovení o tom, zdali před těmito rozhodnutími slyšeni býti mají samosprávní úřadové.

§ 5.

Členy zemských společenstev zemědělských jsou veškeří členové okresních (obecních) společenstev v zemi zřízených, pak všichni členové zvláštních závazných společenstev, která by zemským zákonodárstvem podle § 1, odstavce 2, lit. *e*, byla zřízena.

Zřídí-li se v některé zemi několik zemských společenstev, zemské zákonodárství má ustanoviti, ku kterému zemskému společenstvu jednotlivá okresní společenstva a zřízená snad zvláštní závazná společenstva náležejí.

§ 6.

Členové závazných společenstev zemědělských jsou oprávněni svá společenstevní práva a povinnosti kromě závazku platiti příspěvky podle tohoto zákona společenstvu, kteréžto závazek vždy vlastníku přísluší, převésti na pachtéře neb na osoby podle § 1103 o. z. obč. k užitkům oprávněné.

Zemské zákonodárství může vydati ustanovení, podle kterých tento převod společenstevních práv a povinností na osoby v odstavci 1. naznačené po samém právu nastane.

Zemské zákonodárství může také ustanoviti, že osoby v poměru kontadinském a kolonském mají býti pokládány za členy závazných společenstev.

§ 7.

Za vlastníky, požitečné vlastníky a požívatele, kteří jsou pod opatrovnictvím, vykonává společenstevní práva a povinnosti zákonný zástupce, za právnické osoby zřízený zmocněnec, za několik spoluvlastníků, požitečných vlastníků a požívatelů zástupce od nich zvolený.

§ 8.

Společenstvu budiž oznámeno zastupování podle §§ 6 i 7 vykonávané a každá změna tohoto poměru.

Orgány společenstva.

§ 9.

Orgány společenstva obstarávají práce závazných společenstev zemědělských.

Zemskému zákonodárstvu vyhrazena jsou podrobnější ustanovení o tom, z koho se orgány společenstva skládají, jak se volí a jak úřadují, pak o aktivním a trpném volebním právu společníků a o jejich hlasovacím právu v hromadách společenstva.

Zemské zákonodárství může nařídíti:

a) že v jednotlivých místních obcích (farních obvodech) země, pokud by nebylo nařízeno, aby v nich obecní společenstva byla zřízena (§ 1, odstavec 2, lit. *a*), zřízeni byli důvěrníci jako místní zřízenci okresních společenstev;

b) aby zřízeným v zemi zemědělským společenstvům, svazům nebo spolkům a takovým korporacím, které se zabývají zvelebením rolnických a lesnických průmyslů, propůjčeno bylo právo býti zastoupenu ve společenstvech, vztažmo v jejich výborech;

c) aby držitelům statků mimo obecní svazek jsoucích bylo přiřčeno volební právo do výborů obecních společenstev;

d) aby za členy výborů společenstevních mohly býti přijaty také osoby, které jako zemědělští úředníci nebo správci statků, jako členové představenstva neb úředníci rolnických nebo lesnických spolků, společenstev a podobných

korporací, jako ředitelé, učitelé atd. rolnických nebo lesnických učilišť, jako zvěrolékaři nebo jinakým způsobem získali sobě zvláštních zásluh o zvelebení rolnictví a lesnictví; avšak alespoň tři čtvrtiny členů výboru společenstva, jakož i starosta a jeho zástupce musí býti členy společenstva k volbě oprávněnými.

O ustavení se a o stanovách společenstev.

§ 10.

Zemskému zákonodárstvu vyhrazují se ustanovení o tom, jak se závazná společenstva zemědělská ustavují, jak zdělávají se stanovy jejich a jaký mají obsah.

Stanovy, které politický úřad zemský, slyše zemský výbor, schvaluje, mají obsahovati zejména předpisy:

a) o právech a povinnostech společníků;

b) o orgánech společenstev a o jejich právech;

c) o hromadách společenstev;

d) o sídle společenstva;

e) o tom, čeho se požaduje ku platnému usnášení;

f) o zřízení společenstevních katastrů;

g) o tom, jak se úředníci společenstva ustanovují a propouštějí;

h) o důvodech, za kterých volba může býti odmítnuta a o následcích nedůvodného odmítnutí;

i) o způsobu, jakým společenstvo svá oznámení činí;

k) o jednacím řádě;

l) o vedení účtův.

Působnost.

§ 11.

Působnost závazných společenstev zemědělských jest vymezena jejich účelem v § 2 vytčeným.

Zásadně jest vyloučeno, aby závazná společenstva účastnila se ve výdělkových podnicích jakéhokoli druhu, tedy zejména, aby se účastnila výdělkových nebo hospodářských společenstev nebo zápůjčkových pokladen tím, že by dávala příspěvky nebo převzala dílčí listy nebo ručení.

Zejména přísluší těmto společenstvům podle ustanovení zemským zákonodárstvem nebo stanovami daných tyto úkoly:

a) zprostředkovati koupi věcí, kterých společníci k svému zemědělskému provozování potřebují;

b) zprostředkovati prodej zemědělských výrobků společníků, zejména také k zásobování vojska;

c) dávati podnět k zakládání výdělkových a hospodářských společenstev, jejichž úkolem jest zřizovati skladiště a sýpky pro ukládání a společný prodej zemědělských výrobků, těmto společenstvům napomáhati a k nim dohlédati, pak zřizovati sklepy, mlékárny, jatky, pekárny a jiné podniky určené k společnému zpracování a zpeněžení zemědělských výrobků;

d) dávati podnět ke zřizování společenstev a jinakých spolčení, která mají úkol pěstovati rolnictví nebo lesnictví nebo jinak povznášeti hospodářské poměry rolníků nebo lesníků a napomáhati takovýmto sdružením;

e) dávati podnět, aby zřizovány byly nové a podporovati nebo slučovati dosavadní půjčkové pokladny, zejména Raiffeisenovky, aby pěstován byl osobní a lombardový úvěr;

f) zprostředkovati mezi společníky a zemskými hypothečními ústavy při uzavírání nevypověditelných hypothečních půjček nucené amortisaci podrobených;

g) zprostředkovati konversi vysoce zúročných hypothečních dluhů v níže zúročné, vypověditelných v nevypověditelné s nucenou amortisací;

h) spolupůsobiti při organisaci, správě zemědělských burs a trhů a při zaznamenávání cen na nich, jakož i přibírati členy závazných společenstev k rozhodčím soudům plodinových burs podle pravidel o bursovní organisaci platných;

i) spolupůsobiti při provádění životního, nemocenského, úrazového, invaliditního a starobního pojišťování osob při rolnictví a lesnictví zaměstnaných, jakož i spolupůsobiti při provádění požárního, krupobitního a dobytkového pojištění, konečně spolupůsobiti při provádění zemědělských zákonů, pokud by závazné společenstvo zvláštními ustanoveními k těmto úkolům bylo přibráno;

k) zvelebovati zemědělské vyučování, jakož i pořádati přednášky a hromady, aby povzneseny byly zemědělské vědomosti;

l) obstarávati zemědělskou statistiku;

m) prokazovati a zprostředkovati práci, jakož i upravovati smlouvy se zemědělskými dělníky vydáváním vzorců pro smlouvy atd.;

n) pečovati o provádění semenné kontroly a o styk společníků se zemědělskými stanicemi pokusnými;

o) zprostředkovati právní pomoc společníkům;

p) zříditi rozhodčí výbor pro smírné vyřizování sporů, které by vznikly mezi členy společenstva a jejich pomocnými dělníky z pracovního a námezdního poměru nebo mezi společenstvem a jeho členy nebo mezi jednotlivými členy společenstva;

q) dávati podnět a napomáhati, aby sloučeny byly pozemky, jakož i podpora při provádění meliorací (odvodňování, zavodňovací úpravy, hluboké orání atd.).

Závazným společenstvům zemědělským přísluší také právo, státním nebo samosprávným úřadům k jejich vyzvání nebo z vlastního počinu podávati dobrá zdání a návrhy ve všech záležitostech odborně stavovských a hospodářských zájmů zemědělstva se týkajících. Při opatřeních státu nebo samosprávných korporací pro zvelebení zemědělstva, zejména co se týče podpor a meliorací, mají spolupůsobiti podle podrobnějších ustanovení zásadně o tom daných nebo v jednotlivém případu smluvených.

Zeměpanští a obecní úřadové obvodu zemského společenstva, všechna zemědělská společenstva, spořitelny a záložny, dopravní podniky, pojišťovny, jakož i jednotliví zemědělci obvodu jsou zavázáni, zemskému společenstvu k jeho žádosti poskytnouti vysvětlení, kterých je třeba, aby mohlo splniti své povinnosti, podávati potřebné průkazy a vůbec zemské společenstvo podporovati v jeho působnosti.

Právní postavení.

§ 12.

Závazná společenstva zemědělská nejsou podrobena ustanovením zákona ze dne 9. dubna 1873, Z. Ř. č. 70, o výdělkových a hospodářských společenstvech.

Za závazky závazného společenstva ručí toliko společenstvo jako právnická osoba.

Společenstvo zastupuje před soudem a mimo soud jeho starosta nebo jeho zástupce. Listiny však, kterými mají založeny býti závazky naproti třetím osobám, musí býti podepsány starostou a jedním členem výboru společenstva. Týče-li se listina jednání, k jehož uzavření je třeba svolení výboru společenstva nebo vyššího schválení, musí kromě toho toto svolení nebo schválení v listině býti uvedeno a dva členové výboru spolupodepsáni.

Příspěvky společenstevní.

§ 13.

Jak zakládací náklady závazných společenstev zemědělských, tak i výdaje, které ke konci každého roku rozpočteny budiž na rok příští, čítajíc k nim i zbývající snad dluh z roku uplynulého, budou uhrazeny příspěvky společníků, pokud by nebyly uhrazeny jinými příjmy.

Příspěvky vybírají se ve formě přirážek k státní dani pozemkové.

Zemské zákonodárství ustanoví, od kterého procenta státní daně počínajíc je třeba, aby ukládání přirážek bylo schváleno. Zemské zákonodárství ustanoví také procento státní daně, kterého přirážky nesmějí vůbec překročiti.

§ 14.

Tyto přirážky budou vybírány týmiž orgány a týmiž prostředky jako státní daň pozemková a mají všechna zákonná zástavní a přednostní práva jako tato daň.

§ 15.

Proti rozkazu na základě § 14 vydanému, aby společenstevní příspěvky byly zaplaceny, přísluší ve 30 dnech po vykonaném oznámení rekurs k politickému úřadu okresnímu a v druhé a poslední stolici k politickému úřadu zemskému.

Rozpočet a účetní závěrka.

§ 16.

Zemské zákonodárství má ustanoviti, jak se rozpočty a účetní závěrky zdělávají a zkoumají, a má

také určiti, pokud přebytků při účetních závěrkách na jevo vyšlých má býti upotřebeno ke zřízení reservního fondu nebo zdali mají přeneseny býti jako příjem na příští rozpočet.

§ 17.

Jestliže by některé závazné společenstvo opominulo splniti závazky, které mu podle §§ 13 až 16 příslušejí, a společenstevních příspěvků neukládalo, rozpočet a účetní závěrku nezdělalo a reservního fondu snad nestřádalo, tedy tato opatření podle obvodu příslušného závazného společenstva provede politický úřad okresní, vztažmo zemský.

O zastoupení vlády a zemských výborů.

§ 18.

Ministerium orby a politický úřad zemský jsou oprávněny vyslati po zástupci do výboru zemského společenstva.

Zemské zákonodárství může ustanoviti, aby také zemský výbor vyslal svého zástupce do výboru zemských společenstev, a že v zemích, kde jsou okresní zastupitelstva, také od nich zástupce může býti vyslán do výborů příslušných společenstev okresních.

Zemědělské rady.

§ 19.

V těch zemích, ve kterých na základě zemských zákonů zřízena jsou okresní společenstva rolníků nebo zemědělská rada, zemské zákonodárství organisujíc závazná společenstva, o kterých tento zákon jedná, má dáti podrobnější ustanovení o poměru této organisace k řečeným korporacím.

Při tom mají platiti zejména tyto zásady:

a) dosavadní okresní společenstva rolníků buďte přeměněna v závazná společenstva ve smyslu tohoto zákona;

b) zemědělské rady buďte buďto přeměněny v zemská společenstva zemědělská nebo buďte alespoň tak přetvořeny, aby jejich organisace byla provedena na základě okresních (obecních) společenstev zemědělských podle tohoto zákona zřízených a aby mohly převzíti povinnosti a práva tímto zákonem zemským společenstvům zemědělským přidělená čítajíc k tomu právo vybírati příspěvky ukládáním přirážek (§ 13).

V každé zemi, ve které jest zemědělská rada s odbory podle národností rozdělenými, budiž při tomto přetvoření toto rozdělení zachováno; při přeměně zemědělské rady budiž však zřízen počet zemských společenstev těmto odborům přiměřený; též budiž při přidělování okresních (obecních) společenstev jednotlivým odborům zemědělské rady, vztažmo zemským společenstvům zachováno dosavadní pro odbory zemědělské rady platné rozdělení podle národností. Bylo-li podle dosavadních ustanovení připuštěno, aby jednotlivé záležitosti nebo správa určitých ústavů v zemědělské radě byly vedeny společným orgánem nebo za společného spolupůsobení obou odborů, tedy zemské zákonodárství může vydati ustanovení o dalším společném vyřizování takových záležitostí neb o společné správě takových ústavů.

Při takovém přetvoření nebo přeměnění zemědělské rady může zemské zákonodárství o ustavení a stanovách (§ 10), pak o hrazení nákladů, o zdělávání rozpočtu a účetní závěrky (§§ 13, 16, 17), konečně o zastoupení vlády a země ve společenstvech (§ 18) dáti ustanovení, která by smyslem vyhovovala úpravě řečených záležitostí, jak dosud byla zavedena příslušným zemským zákonem o zemědělské radě.

Není-li v některé zemi rady zemědělské na zákonném základě, nýbrž zemědělská korporace se statutárním zřízením, která pro tuto zemi, co se týče zemědělství, fakticky obstarává úkoly zákonně zemědělským radám přidělené, zemské zákonodárství může přiměřeně přihlédati k této zemědělské korporaci, aby přetvořena byla v závazná společenstva, která podle tohoto zákona mají býti zřízena.

Svazy.

§ 20.

Závazná společenstva zemědělská podle tohoto zákona v některé zemi zřízená mohou se spojiti ve svazy, aby splnila společné úkoly hospodářské.

Revise.

§ 21.

Vedení prací obecních a okresních společenstev zemědělských, jakož i zvláštních závazných společenstev, podle § 1, odstavce 2, lit. *e*, zřízených jest podrobeno revisi nejblíže vyššími společenstvy.

Zemský výbor jest povolán revidovati vedení prací zemských společenstev.

(Böhmisch.)

Zemské zákonodárství vydá podrobnější ustanovení, jak tato revise bude prováděna.

Vrchní dohled.

§ 22.

Závazná společenstva zemědělská jsou vzhledem k zákonnosti své působnosti podrobena dohledu politických úřadů a v poslední stolici ministru orby.

Kdyby některé závazné společenstvo dopustilo se zvláště značné nebo trvalé nezákonnosti, politický úřad zemský, slyše zemský výbor, může nařídit, aby řídící orgánové byli rozpuštěni (úřadu zbavení) a může zároveň vinné členy jejich na určitý čas, který však pěti roků nepřesahuj, prohlásiti za zbaveny trpného volebního práva do správy společenstva.

Způsobem nařizovacím budou vydána podrobnější ustanovení, jak tento dohled bude prováděn.

Zemské zákonodárství má právo, dáti ustanovení o rozpuštění závazných společenstev.

Osvobození od poplatků.

§ 23.

Závazným společenstvům zemědělským příslušejí tyto výhody vzhledem ku kolkovým a bezprostředním poplatkům:

a) osvobozena jsou od poplatků ze stvrzenek o společenstevních příspěvcích, jakož i za zápis zákonného neb exekučního práva zástavního za ně;

b) osvobozena jsou od poplatků ze smluv, které by závazná společenstva učinila podle tohoto zákona s výdělkovými a hospodářskými i jinakými společenstvy a svazy;

c) osvobozena jsou od poplatků ze stanov závazných společenstev;

d) požívají osobního osvobození od poplatků vzhledem k svým podáním a dopisům s veřejnými úřady vyjímaje řízení soudní;

e) osvobozena jsou od poplatků z knih a obchodních zápisků závazných společenstev, které společenstvo vede výlučně o svých právních vztazích ke svým členům;

f) osvobozena jsou od poplatkového ekvivalentu ze svého movitého jmění; svým nemovitým jměním podrobena jsou poplatkovému ekvivalentu výměrou $1\frac{1}{2}$ procenta hodnoty s příslušenstvem.

§ 24.

Tento zákon nabude moci v každé zemi současně se zemským zákonem, o kterém se zemský sněm na jeho základě usnese.

§ 25

Mým ministrům orby, vnitra a financí jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 27. dubna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Giovanelli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLI. — Vydána a rozeslána dne 10. května 1902.

Obsah: (Čís. 92—94.) 92. Nařízení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 16. června 1894 o poplatkových úlevách pro půjčky a podpory k opětnému zřízení vinic mšicí révovou *(Phylloxera vastatrix)* zničených. — 93. Vyhláška o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v Marianských Láznich. — 94. Vyhláška, že v Szegedě byla zřízena celniční expositura.

92.

Nařízení ministeria finančního ve shodě s ministeriem orby ze dne 10. dubna 1902,

aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 16. června 1894, Z. Ř. č. 127, o poplatkových úlevách pro půjčky a podpory k opětnému zřízení vinic mšicí révovou (Phylloxera vastatrix) zničených.

§ 1.

Když zhoubným, úředně zjištěným vystupováním mšice révové *(Phylloxera vastatrix)* v některé obci vinaři upadnou v dočasnou nouzi a okresy, obce, spořitelny, ústavy nebo jiné právnické osoby poskytnou půjčky nebo podpory k opětnému zřízení zničených vinic, tato právnická osoba může zakročiti o poplatkové úlevy v § 1 zákona ze dne 16. června 1894, Z. Ř. č. 127, uvedené podáním kolku prostým u finančního úřadu první stolice buďto bezprostředně nebo skrze berní úřad toho okresu, ve kterém tyto vinice leží.

V tomto podání buďte vyloženy obmýšlená pomocná akce a okolnosti rozhodné podle zákona ze dne 16. června 1894 pro povolení žádosti a buďte uvedeny obce, na které se pomocná akce má vztahovati. V tomto podání není třeba uváděti jednotlivých půjček nebo podpor, které budou dány.

Jde-li o půjčky, budiž předložen formulář dlužních úpisů.

Žádost za poplatkové úlevy může podána býti také jednotlivými žadateli za půjčky nebo za podpory; k této žádosti, jde-li o půjčku, budiž přiložen opis příštího dlužního úpisu.

§ 2.

Finanční zemský úřad ve shodě s politickým úřadem zemským rozhodne o žádosti za poplatkové úlevy.

Dříve nežli finanční úřad první stolice předloží žádost finančnímu úřadu zemskému, má vyžádati si vyjádření politického úřadu okresního a zejména zjistiti, zdali je tu dočasná nouze vinařů zhoubným vystupováním mšice révové způsobená v obcích, na které se žádost vztahuje. Osobní poměry jednotlivých držitelů buďte toliko tenkráte vyšetřovány, vztahuje-li se žádost toliko k jednotlivým, podle jména uvedeným držitelům.

Finanční ministerium ve shodě s ministeriem orby rozhoduje o rekursech proti takovým rozhodnutím. K takovým rekursům vztahuje se zákon ze dne 19. března 1876, Z. Ř. č. 28.

§ 3.

Dlužní úpisy o půjčkách druhu v § 1 uvedeného mají obsahovati katastrální označení a výměru viničných parcel mšicí révovou zachvácených a prohlášení držitelovo, že vinice opět zřídí půjčkou ve lhůtě určené.

Jestliže by vinice nebyly opět zřízeny ve lhůtě určené, pozbude se poplatkových úlev a budte poplatky dodatečně požadovány, leč by ve 30 dnech po uplynutí lhůty bylo dostatečně ospravedlněno její překročení. Tato výhrada buď pojata do výměru, kterým se poplatkové úlevy propůjčují.

§ 4.

Při půjčkách, které dává ústav, jenž provozuje obchody hypotheční, mohou poplatkové úlevy zejména také na tom učiněny býti závislé, aby dlužníkům dány byly výhodnější podmínky při těchto půjčkách, nežli jsou u ústavu vůbec obvyklé.

§ 5.

Poplatkové úlevy nejsou tím vyloučeny, že za půjčku zastaví se také jiné nemovitosti nežli mšicí révovou zachvácené.

Nemají-li zničené vinice býti zřízeny na dosavadních, nýbrž na jiných parcelách téže nebo některé sousední obce, poplatkové úlevy mohou potud míti místo, pokud výměra těchto parcel nepřevyšuje výměru zachvácených parcel o více nežli o třetinu. Katastrální označení a výměra těch i oněch parcel budte v takových případech uvedeny v dlužních úpisech.

§ 6.

Na dlužních úpisech, jinakých právních listinách a podáních, ku kterým se poplatkové úlevy vztahují, budte uvedena data výnosu finančního zemského úřadu, kterým poplatkové úlevy byly propůjčeny.

§ 7.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Böhm m. p. **Giovanelli** m. p.

93.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 26. dubna 1902

o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v Marianských Lázních.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených obci města Marianských Lázní žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém z náměstí před stanicí Marianské Lázně c. k. státních drah do vnitra města Marianských Lázní.

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolenou železnici finančních výhod v článku V svrchu dotčeného zákona uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

O kolku z osobních lístků jízdních platiti má ustanovení v článku XX, odstavci druhém zákona uvedeného dané.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna, stavbu svrchu řečené železnice nejdéle do jednoho roku, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou pak dráhu veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse alespoň od 1. května až do 30. září každého roku pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené, koncessionářka jest povinna k žádosti státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, nejsoucích v koncessionářčině správě, koncessionářka vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

Koncessionářka jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou této svrchu naznačené dráhy bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou v době povolení této dráhy již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení.

§ 5.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a vozbě povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů c. k. ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 6.

Číslice kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření obozu a na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

§ 7.

Koncessionářka jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionářka jest zavázána zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolené dráhy dočasně byla zastavena, koncessionářka podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíce nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 9.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 10.

Koncessionářka jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionářka může žádati přiměřené náhrady, která úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 11.

Koncessionářka jest zavázána postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomuto konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u svazu řečeného.

§ 12.

Koncessionářka jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 14.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené železnici.

§ 15.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna, přenechati vozbu povolené dráhy osobám jiným.

§ 16

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 17.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Wittek m. p.

94.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 1. května 1902,

že v Szegedě byla zřízena celničná expositura.

Podle oznámení královského uherského finančního ministeria byla při královském uherském poštovském a telegrafním úřadu v Szegedě zřízena expositura královské uherské hlavní celnice v Szegedě právy hlavní celnice II. třídy nadaná, která počala úřadovati dne 1. května 1902.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLII. — Vydána a rozeslána dne 13. května 1902.

Obsah: (Čís. 95 a 96.) 95. Nařízení, jímž uvádí se v činnost okresní soud v Dobřanech. — 96. Nařízení, jímž uvádí se v činnost okresní soud ve Vejprtech.

95.

Nařízení ministeria práv ze dne 11. května 1902,

jímž uvádí se v činnost okresní soud v Dobřanech.

Okresní soud v Dobřanech, nařízením ministeria práv ze dne 21. listopadu 1901, Z. Ř. č. 189, zřízený, počne úřadovati dnem 1. června 1902.

Spens m. p.

96.

Nařízení ministeria práv ze dne 11. května 1902,

jímž uvádí se v činnost okresní soud ve Vejprtech.

Okresní soud ve Vejprtech, nařízením ministeria práv ze dne 21. listopadu 1901, Z. Ř. č. 188, zřízený, počne úřadovati dnem 1. června 1902.

Spens m. p.

Rok 1902.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIII. — Vydána a rozeslána dne 15. května 1902.

Obsah: (Čís. 97 a 98.) 97. Vyhláška o smluvených dne 25. února 1902 úlevách pro vzájemnou dopravu mezi železnicemi Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé v příčině věcí podle mezinárodní úmluvy o dopravě zboží po železnicích z dopravy vyloučených nebo podmínečně připuštěných. — 98. Vyhláška o zvláštní úmluvě ze dne 12. dubna 1902 mezi c. k. rakouskou vládou a císařskou německou vládou k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích pro německo-rakouské dopravy.

97.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 15. května 1902

o smluvených dne 25. února 1902 úlevách pro vzájemnou dopravu mezi železnicemi Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé v příčině věcí podle mezinárodní úmluvy o dopravě zboží po železnicích z dopravy vyloučených nebo podmínečně připuštěných.

Vlády Rakouska a Uherska se strany jedné a Německa se strany druhé na základě § 1, odstavce 3, vykonávacích ustanovení k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích dohodly se o tomto pro vzájemnou dopravu mezi svými železnicemi.

Ku § 1 vykonávacích ustanovení k mezinárodní úmluvě (ve znění článku 1 dodatečné úmluvy ze dne 16. července 1895).

Pro dopravy mrtvol bude platiti úmluva mezi Rakouskem a Uherskem a Německou říší o vzájemném uznávání mrtvolních pasů ze dne 12. března 1890. Takové dopravy budou přijímány také na list dopravní.

Ku příloze 1. vykonávacích ustanovení k mezinárodní úmluvě (ve znění článku 2 dodatečné úmluvy ze dne 16. července 1895).

Čís. II

obdrží tento dodatek:

(O trhacích zápalnících srov. čís. XXXV *a*, čís. 5.)

Čís. IV

obdrží tento dodatek:

(O jiných zapalovacích šňůrách srov. č. XXXV *a*, čís. 3.)

Čís. VI.

Ku konci druhého odstavce budiž doloženo:

Fosfid vápenatý (phosphorcalcium) přijímá se pod stejnými podmínkami k dopravě. Nápis na bednách má zníti: „Obsahuje fosfid vápenatý".

Čís. IX.

V prvním odstavci za slovy „(Hoffmannovy kapky a kollodium)" buď vsunuto:

jakož i roztoky vlny kollodiové v amylacetatu.

Dále buď přidáno jakožto odstavec 3:

(3) Stejným podmínkám podroben jest zinkový etyl, avšak hořlavých látek nesmí býti upotřebeno k zapakování.

Jakožto čís. XV *a*

budiž vřaděno:

Odpadková kyselina sírová z továren na nitroglycerin připuštěna bude k dopravě toliko tenkráte, je-li dle potvrzení továrníkem na nákladním listě daného úplně denitrována. Ostatně platí předpisy pod čís. XV uvedené.

Čís. XVI.

V prvním odstavci budte vytržena slova: „a brom“ a na konci tohoto odstavce budiž doloženo:

Stejných předpisů budiž šetřeno také při bromu, avšak s tou obměnou, že má býti dopravován toliko ve vozech otevřených, a že skleněné nádoby bromem naplněné musí v pevných bednách dřevěných nebo kovových býti uloženy až k hrdlu v popelu, písku nebo v křemenné pěně.

Čís. XIX.

V odstavci (1) za slovy „lihovin pod č. XI nejmenovaných“ dodáno buď:

jakož i amylacetatu.

Čís. XX.

V odstavci 2 úvodního ustanovení budiž za slovy „oleje z hnědouhelného dehtu připravené“ doloženo:

oleje rašelinové a břidlicové, nafta asfaltová a destiláty z nich,

V odstavci 3 úvodního ustanovení budiž po slovech „dále dehtové oleje kamenouhelné“ vloženo:

jestliže při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost menší nežli 1·0

V úvodním ustanovení budiž konečně tento čtvrtý odstavec doložen:

Uhlovodíky původu jiného, které při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost nejméně 0·830,

Čís. XXI.

Úvodní ustanovení budiž takto upraveno:

(1) Petrolej surový a čištěný, oleje z hnědouhelného dehtu, dále oleje rašelinové a břidlicové, nafta asfaltová, jakož i destiláty z nich, pokud látky tyto nenáležejí pod ustanovení čís. XX a při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost menší nežli 0·780 a větší nežli 0·680,

(2) Nafta petrolejová a destiláty z petroleje a z nafty petrolejové (benzin, logroin, cídící olej atd.), jakož i roztoky kaučukové nebo gutaperčové, které se převážně z nafty petrolejové skládají, pokud tyto látky při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost větší nežli 0·680,

jsou podrobeny těmto ustanovením:

Čís. XXIII.

V prvním odstavci za slovy: „líh salmiakový“ buď zařaděno:

jed na vlnatku (směs z mýdla mazavého, karbolového oleje a příboudliny), jakož i formalin (desinfekční prostředek, který obsahuje formaldehyd a mravenčí kyselinu).

Čís. XXXII.

Čís. 2 budiž takto upraveno:

Jednotlivé zásilky tuto pod číslem 1 neuvedených předmětů této kategorie jsou připuštěny toliko v pevných, těsně uzavřených sudech, kbelících nebo bednách; jednotlivé zásilky nesolených čerstvých kožích smějí však býti podávány v měsících listopadu, prosinci, lednu a únoru také v dobře uzavřených, neroztrhaných pytlech z husté, silné tkaniny, jsou-li pytle tak karbolovou kyselinou navlhčeny, že zápach obsahu nelze cítiti. Nákladní listy musí obsahovati přesné označení předmětů zapakovaných v sudech, kbelích, bednách nebo v pytlech. Doprava má se díti toliko ve vozech otevřených.

Za číslici 3 budiž vloženo toto ustanovení:

4. Suché nebo vylisované vlhké kotelní zbytky z výroby kožního klihu (vápno klihové, sýr klihový nebo mrva klihová) musí býti úplně přikryty dvěma vozovými plachtami na sebe položenými, velikými, nepromokavými, nedehtovanými. Spodní plachta budiž tak napuštěna zředěnou kyselinou karbolovou, aby nebylo cítiti hnilobného zápachu. Mezi oběma plachtami, které zasilatel má dodati, budiž nasypána vrstva suchého, hašeného vápna, drti rašelinové neb upotřebeného třísla.

Nevylisované, mokré takové zbytky musí býti tak zapakovány v pevné, těsně uzavřené sudy nebo kbely, aby obsah nádob nebylo cítiti.

Číslice 4 až 7 budte změněny v 5 až 8.

V nové číslici 5 budiž úvod takto upraven:

Doprava předmětů tuto pod číslem 3 a 4 neuvedených atd.

Jakožto čís. XXXV*a*

budiž vřadeno:

1. Hotové (to jest alespoň střelnou třaskavinou nabité) patrony pro ruční střelné zbraně, které obsahují buďto prach černý nebo jiné střelné třaskaviny v Rakousku a Uhersku k dopravě po železnicích zvláště dopuštěné, avšak kromě patron pod XXXVI dotčených;

2. Tělesa ohněstrojná, pokud neobsahují v sobě látek, jichž podle § 1 č. 4 vykonávacích předpisů k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích vůbec není dovoleno dopravovati (o tělesech ohněstrojných z prachové moučky a ze směsí podobných viz čís. XXXVIII a o bengálských preparátech šelakových čís. XLII);

3. Šňůry zapalovací kromě zapalovadel bezpečenských (o těchto viz čís. IV);

4. Nitrocelulosa, zejména bavlna střelná, vlna kollodiová a pyropapír, pokud tyto látky navlaženy jsou nejméně 20 procenty vody, dále patrony z lisované střelné bavlny s povlakem paraffinovým (o lisované střelné bavlně alespoň s 15 procenty vody a o střelné bavlně ve vločkách, jakož i o kollodiově vlně, oboje alespoň s 35 procenty vody, srov. čís. XXXIX a XL);

5. Zápalníky silné k trhání, totiž kapsle trhací (zápalky trhací) a zápalníky podkopní, elektřinou nebo třením vybuchující,

podrobeny jsou následujícím ustanovením:

A. O zapakování.

K 1.

(1) Hotové patrony pro ruční střelné zbraně, kromě patron pod XXXVI uvedených, buďte nejprve po částkách zapakovány pevně do škatulí z tuhé lepenky tím způsobem, aby v škatulích nemohly se posunouti. Jednotlivé škatule s patronami buďte pevně zapakovány těsně vedle sebe a nad sebe do dobře zdělaných, váze obsahu přiměřeně silných dřevěných beden nebo beček, jejichž skuliny jsou tak ucpány, aby nic vytrousiti se nemohlo, a které jsou opatřeny nikoli železnými obruči nebo pasy. Místo dřevěných beden nebo beček může upotřebeno býti také sudů zhotovených z několika vrstev velmi silné a tuhé fermežované lepenky (tak zvaných amerických sudů). Bedny nesmějí býti zavřeny železnými hřebíky.

(2) Váha patron v jedné schráně jsoucích nesmí převyšovati 60 kilogrammů, hrubá váha jedné schrány pak 90 kilogrammů.

(3) Schrány musí býti opatřeny zřetelným tištěným nebo šablonovaným nápisem „Patrony pro ruční střelné zbraně, nabité (čím) . . . .“

K 2.

(1) Tělesa ohněstrojná buďte pevně zapakována do dřevěných, trvanlivých a váze obsahu přiměřeně silných beden nebo beček, jejichž skuliny jsou tak ucpány, aby nic vytrousiti se nemohlo, a které jsou opatřeny nikoli železnými obruči nebo pasy. Místo dřevěných beden nebo beček může upotřebeno býti také sudů zhotovených z několika vrstev velmi silné a tuhé fermežované lepenky (tak zvaných amerických sudů). Bedny nesmějí býti zavřeny železnými hřebíky.

(2) Hrubá váha schrány nesmí převyšovati 90 kilogrammů.

(3) Schrány musí opatřeny býti zřetelným tištěným nebo šablonovaným nápisem „Tělesa ohněstrojná“.

K 3.

(1) Šňůry zapalovací (kromě zapalovadel bezpečenských) buďte pevně zapakovány do dřevěných, trvanlivých a váze obsahu přiměřeně silných beden nebo beček, jichž skuliny jsou tak ucpány, aby nic vytrousiti se nemohlo, a které jsou opatřeny nikoli železnými obruči nebo pasy. Místo dřevěných beden nebo beček může upotřebeno býti také sudů zhotovených z několika vrstev velmi silné a tuhé fermežované lepenky (tak zvaných amerických sudů). Bedny nesmějí býti zavřeny železnými hřebíky.

(2) Váha zapalovacích šňůr v jedné schráně jsoucích nesmí převyšovati 60 kilogrammů, hrubá váha schrány pak 90 kilogrammů.

(3) Schrány musí opatřeny býti zřetelným tištěným nebo šablonovaným nápisem „Šňůry zapalovací“.

K 4.

(1) Nitrocelulosa, zejména bavlna střelná, vlna kollodiová a pyropapír — pokud takovéto preparáty nejsou vyloučeny ze železniční dopravy zvláštními ustanoveními — buďte do

dřevěných, trvanlivých a váze obsahu přiměřeně silných beden nebo beček, které jsou opatřeny nikoli železnými obručí nebo pasy, tak pevně zapakovány, by obsah nemohl se třísti. Místo dřevěných beden nebo beček může upotřebeno býti také sudů zhotovených z několika vrstev velmi silné a tuhé fermežované lepenky (tak zvaných amerických sudů). Bedny nesmějí býti zavřeny železnými hřebíky.

(2) Patrony paraffinem potažené z lisované (mleté) bavlny střelné buďte spojeny pevným obalem papírovým v balíky, nežli uloží se do schran.

(3) Tyto patrony, jakož i střelná bavlna a jinaká nitrocelulosa nesmějí opatřeny býti zápalníky ani smějí s nimi býti zapakovány do týchž nádob nebo v týchž vozech. Střelná bavlna jakož i jinaká nitrocelulosa musí býti zapakována do nepromokavých schran.

(4) Hrubá váha jedné schrány střelnou bavlnou nebo jinakou nitrocelulosou naplněné nesmí převyšovati 90 kilogrammů, hrubá váha jedné schrány obsahující patrony ze střelné bavlny nesmí převyšovati 35 kilogrammů.

(5) Schrány musí podle svého obsahu býti opatřeny zřetelným tištěným nebo šablonovaným nápisem „Bavlna střelná“ nebo „Patrony ze střelné bavlny“ atd.

K 5.

Zápalníky k trhání silné, to jest zápalky trhací (kapsle trhací) a zápalníky podkopní, které elektřinou nebo třením vybuchují.

a) Zápalky trhací (kapsle trhací).

1. (1) Zápalky trhací (kapsle trhací) buďte vedle sebe otvorem vzhůru do silných plechových schran, z nichž žádná nesmí obsahovati více nežli 100 kusů, tím způsobem zapakovány, aby jednotlivé zápalky také při otřesech nemohly se pohnouti nebo posunouti.

(2) Prázdný prostor v jednotlivých zápalkách a mezi nimi při zásilkách do Německa budiž úplně vyplněn suchými drtinami nebo podobnou látkou písku prostou, pokud úprava zápalek na př. vnitřním ochranným víčkem třaskavinu bezpečně uzavírajícím, neposkytuje jistoty, že třaskavina za dopravy se neuvolní. Při zásilkách do Rakouska a Uherska prázdný prostor v jednotlivých zápalkách a mezi nimi nebuď vyplňován a část schrány, která by po vložení zápalek zůstala prázdna, buď vyplněna kousky suchého pijavého papíru písku prostého.

(3) Dno a vnitřní stěna víka plechové schrány buďte tím způsobem pokryty plstěnou nebo soukennou deskou, vnitřní postranní stěny schrány pak lepenkovým papírem, aby trhací zápalky nemohly se plechu bezprostředně dotýkati.

2. (1) Plechové schrány takto naplněné, a to každá pro sebe, polepeny buďte tím způsobem proužkem trvanlivého papíru, aby víko tak pevně na obsah krabic přilehlo, by při otřesu krabice nebylo slyšeti chřestotu trhacích kapslí volně uložených.

(2) Schrány buďte na to tím způsobem uzavřeny do dřevěné pevně zdělané bedny se stěnami nejméně 22 millimetrů silnými nebo do silné bedny plechové, aby otevřené konce hlaviček trhacích kapslí obráceny byly proti víku bedny a aby při tom pokud možná zamezena byla prázdná místa mezi krabicemi, jakož i mezi nimi a stěnami bedny. Toliko na obvodě jedné nebo několika schran každé vrstvy, nejlépe u stěny bedny, aby osoba bednu otvírající ji snadně vyprázdniti mohla, ponecháno buď takové prázdné místo, aby příslušná krabice lehce uchopiti se dala, strčí-li kdo své prsty v místo toto.

(3) Toto prázdné místo, jakož i ostatní místa, která by v bedně snad prázdná zůstala, buďte vycpána kousky papíru, slamou, senem, koudelí nebo dřevěnou vlnou, kteréžto látky musí býti úplně suché; na to víko bedny, je-li plechová, se přiletuje, je-li dřevěná, připevní se mosaznými nebo dřevěnými pocinovanými šrouby, pro něž matice ve víku a ve stěnách vyvrtány býti musí již před naplňováním bedny.

3. (1) Tato bedna, jejíž víko přílehati má na obsah tou měrou, aby sebou otřásati nemohl, budiž po přelepení víka poučením*), jak bedny s trhacími zápalkami se otvírají, dána víkem nahoru do druhé

*) Svrchu dotčené poučení, jak otvírají a zavírají se bedny s trhacími kapslemi, má zníti:

„Bedny s trhacími kapslemi buďte tím způsobem otvírány, že nejdříve vytáhnou se šrouby z víka zevnitřní bedny pomocí šroubováků, při čemž buď zamezeno, aby bedna se nepřeklopila následkem silného snad vzepření osoby šroubovákem pracující.

Když přístupným se stane víko vnitřní bedny, budiž i vnitřní bedna s touž opatrností a týmže způsobem otevřena, načež stranou odneseny buďte jak šroubovák, tak i šrouby jeho pomocí ze stěn bedny vytažené. Ve vnitřní bedně na kraji jedné nebo několika plechových schran nejsvrchnější vrstvy, trhací kapsle obsahujících a v papír zabalených, shledati jest prázdné místo kousky papíru, slamou, senem nebo koudelí vycpané.

Po opatrném vyjmutí vycpavadla z tohoto prázdného místa — při čemž přídrženy buďte nejbližší schrány,

větší, důkladně zdělané bedny dřevěné, mosaznými nebo dřevěnými pocinovanými šrouby uzavřitelné, se stěnami nejméně 25 millimetrů silnými.

(2) Prostor mezi bednou a svrchní bednou musí býti nejméně 30 millimetrů a budiž vyplněn drtinami, slamou, koudelí, vlnou dřevěnou nebo hoblovačkami.

4. Když upevněno bylo druhé víko, jež vnitřní bednu neposunutelně má držeti, polepí se rovněž dotčeným poučením a cedulkou, na níž budiž způsobem nápadným napsáno: „Trhací kapsle — nebuď překlopováno".

5. Jednotlivá bedna nesmí obsahovati více trhadla nežli 20 kilogrammů a hrubá váha bedny nesmí převyšovati 100 kilogrammů.

Bedny těžší 25 kilogrammů musí opatřeny býti dvěma rukovětmi tak upravenými a důkladnými, aby jistě několik dělníků mohlo bednami bezpečně vládnouti a aby na každého muže nepřipadlo z celé váhy více nežli 25 kilogramnů. Též budiž hrubá váha každé bedny s trhacími zápalkami vyznačena nápadným způsobem na víku.

6. Nákladní list každé zásilky musí obsahovati osvědčení zasilatelem a chemikem dráze známým vydané, že šetřeno bylo předpisů tuto pod čís. 1 až 5 daných.

b) Elekrické zápalníky podkopní.

1. (1) Elektrické zápalníky s krátkými dráty nebo s pevnou hlavicí budte, jsouce přímo vzhůru postaveny, zapakovány do silných schran plechových, z nichž žádná nesmí obsahovati více nežli 100 kusů. Schrány budte úplně vyplněny drtinami nebo látkou podobnou.

(2) Místo plechových schran upotřebeno býti může také škatulí ze silné a tuhé lepenky. Naplněné schrány budte zapakovány do dřevěné nebo silné plechové bedny a bedna tato opět do dřevěné svrchní bedny. Stěny vnitřní dřevěné bedny nesmějí býti slabší 22 millimetrů, svrchní bedny pak 25 millimetrů.

2. (1) Elektrické zápalníky na dlouhých guttaperčových drátech nebo tkanicích budte, jsouce nejvíce po 10 dohromady svázané, spojeny v balíky, z nichž žádný nesmí obsahovati více zápalníků nežli 100 kusů. Zápalníky musí položeny býti střídavě na na ten a onen konec balíku. Z těchto balíků budiž pokaždé nejvíce po 10 dohromady svázaných, do silného papíru zabalených a sešněrovaných, zapakováno do dřevěné nebo do silné plechové bedny, která vyplněna buď senem, slamou nebo podobnou látkou. Tato bedna budiž zapakována do dřevěné bedny svrchní, jejíž stěny nesmějí býti slabší 25 millimetrů.

(2) Elektrické zápalníky na dřevěných tyčích budte do dřevěných beden, jejichž víko, dno a postranice nejméně 12 millimetrů jsou silné, jejichž pak čelní stěna nejméně 20 millimetrů jest silná, a jejichž délka o 8 centimetrů jest větší nežli délka zápalníků, tím způsobem zapakovány, aby bedna obsahovala nejvíce 100 zápalníků a aby na každé čelní stěně polovička zápalníků bezpečně byla upevněna dráty, tak aby nižádný zápalník nemohl dotýkati se druhého nebo stěn a nemohl sebou házeti. Nejvýše 10 takovýchto beden budiž zapakováno do dřevěné bedny svrchní.

3. Ostatně mají obdobně platnost ustanovení svrchu pod lit. *a* 3 až 6 uvedená.

c) Zápalky třecí

budte zapakovány následujícím způsobem:

1. Konec třecího drátu každé třecí zápalky buď tak papírem zalepen, aby zálep tento šel přes dírků třecího drátu.

2. V jeden svazek smí býti spojeno nejvíce 50 kusů zápalek třecích. Tyto svazky budte koncem zápalkové hlavice dány do dřevěné vlny (volinu) a pak do papíru, kdežto jich ohnuté konce třecích drátů budte vloženy nejprve do přivázané, nenaplněné a pak do druhé papírové čapky dřevěnou vlnou naplněné. Při tom buď přesně k tomu přihlédáno,

---

aby vytřeny nebyly spolu s vycpavadlem — vybrány budte pomocí prstů schrány takto uvolněné a potom teprve dle potřeby ostatní schrány této vrstvy.

Vybrání každé ostatní vrstvy schran budiž týmž způsobem připraveno a provedeno, při čemž dobře pomáhá, když dříve opatrně odstraní se vycpavadlo v ostatních malých prázdných místech uložené.

Jednotlivé plechové schrány otvírány budte stranou od ostatní zásoby trhacích kapslí, a nežli trhací kapsle prsty vybírati se počnou, odstraněny budte stejným způsobem kusy pijavého papíru, k vyplnění prázdných míst ve schranách použité.

Jiného nástroje nežli šroubováku (prsního kolovrátku), kterým šrouby výhradně vytočením nebo zatočením budte odstraňovány neb upevňovány, nesmí užívati se k otvírání a také k zavírání beden; aniž smí takovýto nástroj nebo jiné volné kovové předměty nalézati se na blízku; vůbec budiž zacházeno s největší opatrností a nebuď užito násilí, rázu a strku."

aby dřevěná vlna nijak nemohla přijíti ve přímý styk s třecími dráty, aby uvarovalo se tomu, by třecí drát nezůstal viseti nebo nebyl vytržen při vybírání zápalek nebo při sejmutí papírové čapky.

3. Několik svazků takto upravených buď vloženo do jednoduché bedny, jejíž hrubá váha nesmí převyšovati 20 kilogrammů.

4. Prázdné prostory v bednách buďte s velikou péčí těsně vyplněny papírovými odpadky nebo dřevěnou vlnou.

5. Bedna sama, jejíž délka řídí se dle délky třecích zápalek, musí skládati se z prken nejméně 22 millimetrů silných, která nemají ani trhlin ani děr sukových, a jejíž stěny pro potřebnou trvanlivost spolu spojeny buďte čepy.

6. Přes víko a postranice bedny buď konečně přilepeno tovární znamení obsahující známku ochrannou.

B. O podávání.

(1) Věci tyto nesmějí býti podávány a dopravovány jako zboží rychlé.

(2) Při přijímání zásilky buď k tomu co možná hleděno, aby další doprava od pohraničné stanice děla se v bezprostředním připojení.

(3) Není dovoleno přijímati těchto zásilek do takových stanic a železničných tratí, na nichž vybuchující věci nesmějí býti dopravovány. Jestliže zásilka jest ustanovena pro některou stanici takové rakouské neb uherské dráhy nebo trati, na které pouhé nákladní vlaky jezdí toliko dle možnosti, musí býti adresována příjemcovi v počátečné stanici této dráhy nebo trati, jenž ihned odstraniti má zásilku z nádražních místností a postarati se, aby znovu byla podána podle toho, jak doprava vlaků toho dopustí.

(4) Nákladní listy nesmějí obsahovati žádných jiných předmětů. Obsažené v něm označení předmětu budiž podtrženo červeným inkoustem. Nákladní listy musí kromě počtu, druhu, znamení a čísla nádob také obsahovati hrubou váhu každé jednotlivé z nich a buďte pro nitrocelulosu zvláště vydány.

(5) Takovéto nákladní listy nesmějí býti označeny „má zůstati na dráze".

(6) Na nákladním listu budiž zasilatelem, jehož podepis úředně (policejně nebo notářsky) má býti ověřen, osvědčeno, že povaha i zapakování zasílaných předmětů vyhovuje platným předpisům.

(7) Dopravné budiž zaplaceno při podání. Z dopravy vyloučeny jsou zásilky doběrkem stížené. Též není dovolena deklarace interesse na dodání.

C. Prostředky dopravní.

(1) K dopravě smí upotřebeno býti toliko krytých nákladních vozů s pružnými přístroji nárazovými a tahovými, s pevnou, bezpečnou krytbou, s těsným pažením a s dobře přiléhajícími dveřmi, z pravidla bez přístroje brzdního.

(2) Nákladních vozů, v jichž vnitru vyčnívají železné hřebíky, šrouby, matice atd., nesmí upotřebeno býti k dopravě.

(3) Dvéře vozů a okna snad tu jsoucí buďte chovány pod závěrou a buďte ucpány. K tomu nesmí užito býti papíru.

(4) K takovýmto dopravám nesmí upotřebeno býti vozů, jichž osní ložiska před nedávnem byla obnovena, ani takových vozů, které ustanoveny jsou, aby v krátce byly revidovány v dílně.

(5) Přeložení vybuchujícího zboží do jiných železničných vozů smí státi se za cesty toliko tenkráte, je-li toho nezbytně potřebí. Železničné správy mají proto umluviti se, že takovéto zásilky budou dopravovány v témž voze od podání až ke stanici určené.

D. O nakládání.

(1) Schrány (bedny, bečky) buďte tak pevně zapakovány v železničných vozech, aby byly zabezpečeny proti tření, otřásání, nárazu, překlopení a proti spadnutí s vyšších poloh. Zejména bečky nesmějí býti vzhůru postaveny, nýbrž musí býti položeny, rovnoběžně s podélnými stranami vozu naložený a dřevěnými podkladky pod pokrývkami z chlupů chráněny proti každému se koulení.

(2) Vozy smějí obtíženy býti toliko až do dvou třetin své nakládací váhy. Též nesmí nad sebou uloženo býti více vrstev nežli tři.

(3) S jiným zbožím smějí toliko mnohoty nejvýše 1000 kilogrammů a také toliko tenkráte býti spolu naloženy, když zboží toto není lehce zápalné a jestliže nebude dříve složeno nežli látky trhací.

(4) Jest zapovědéno, do vozů střelnou bavlnou nebo jinou nitrocelulosou naložených dáti zároveň patrony pro ruční střelné zbraně,

tělesa ohněstrojná, šňůry zapalovací nebo zápalníky (o mokré lisované bavlně střelné srovnej čís. XXXIX).

E. Ustanovení ostatní.

Ostatně buďte šetřeny:

a.

Pro dopravu na rakouských železnicích ostatní předpisy nařízení c. k. obchodního ministra ze dne 1. srpna 1893, Z. Ř. č. 126, jímž upravena byla doprava vybuchujících věcí po železnicích i s dodatky, a to:

při podávání: § 8, odstavec 1 a 2 a § 9, odstavec 1;

při dopravních prostředcích: § 17, odstavec 2 a § 18;

při nakládání: §§ 19 a 24 s tou obměnou, že při přestupu z Německa lístky modře tištěné, které udávají obsah velikým písmem, mají býti přilepeny od pohraničné stanice;

při seřaďování vlaků: §§ 25 až 28;

při opatrnostech, jichž šetřiti třeba v nádražích a za jízdy, §§ 29 až 32 a § 34;

konečně při dodání: §§ 35, 36 a 37, paragraf tento však s tou obměnou, že pro případ, kdyby zásilka nebyla odebrána, nesmí nijak vrácena býti zasilateli v cizině jsoucímu.

b.

Pro dopravu na uherských železnicích příslušná ustanovení nařízení královského uherského ministra obchodního ze dne 1. srpna 1893, čís. 37039, i s dodatky.

c

(1) Pro dopravu věcí v úvodních ustanoveních pod 1, 2, 3, 4 dotčených na německých železnicích ostatní předpisy, dané ve vozebním řádě, zejména přílohy *B*, čís. XXXV a:

B. o podávání, odstavec 7 a 8;

C. o dopravních prostředcích, odstavec 6;

D. o nakládání, odstavec 5, 6 a 7;

E. o opatrnostech v nádražích a za jízdy;

F. o ustanovování vlaků a o vřaďování vozů vybuchujícími látkami naložených do vlaků;

G. o provázení zásilek věcí vybuchujících;

H. o návěstí, jež dáti jest stanicím na cestě a správám v dopravě účastným;

I. o příchodu na ustanovenou stanici a o vydání zásilek.

(2) Žádaný průvod však při zásilkách do Německa dán býti má teprve počínajíc od pohraničné stanice.

(3) K „zápalníkům k trhání silným atd.“, v úvodních ustanoveních pod čís. 5 dotčeným, nevztahují se předpisy pod *B* až *I* uvedené.

Čís. XXVI.

První věta lit. *d* má zníti:

Bedny smčjí uzavřeny býti hřebíky železnými jenom tenkráte, jsou-li tyto hřebíky dobře pozinkovány.

Čís. XL.

Ku konci budiž doložen tento třetí odstavec:

Obsahují-li tyto látky menší procento vody, vztahují se k nim předpisy pod číslem XXXV *a*, čís. 4.

Jakožto čís. XLII *a*

budiž vřaděno:

Třaskavé stužky a třaskavé lístky *(amorces)* podrobeny jsou těmto ustanovením:

1. Věci tyto nejvíce po 100 třaskavých zrnek (zápalů) — která celkem nesmějí obsahováti více třaskavé hmoty nežli 0·75 grammů — buďte zabaleny do lepenkových krabiček. Nejvíce 12 krabiček budiž spojeno do jednoho závitku a nejvíce 12 závitků svázáno buď do pevného balíku papírovou obálkou.

2. Balíky tyto, k nimž jiné předměty přiloženy býti nesmějí, zapakovány buďte do krabic ze silného plechu železného nebo do velmi pevných dřevěných beden, které (krabice i bedny) nesmějí býti větší 1·2 krychlového metru a to tím způsobem, aby mezi stěnami schrány a jejím obsahem prostor nejméně 30 millimetrů vyplněn byl drtinami, slamou, koudelí nebo podobnou látkou a aby balíky ani při otřesu nemohly se pohnouti nebo posunouti.

3. Na schranách kromě obsahu uveden býti má zřejmě zasilatel a továrna.

4. Ku každé zásilce přiloženo býti má vysvědčení, továrníkem a lučebníkem dráze známým vydané, že šetřeno bylo předpisů pod čís. 1 až 3 právě dotčených.

Jakožto čís. XLIV *a*

budiž vřaděno:

Plynná kyselina uhličitá a báňský plyn přijaty budou k dopravě jen tenkráte, když tlak jejich nepřesahuje 20 atmosfér a když odevzdají se ve schranách ze železa svarného, železa plávkového nebo z oceli lité, které při úřední zkoušce, nejdéle tři léta před odevzdáním předsevzaté, nezměnivše trvale tvaru, vydržely tlak nejméně o polovici větší, nežli jest tlak kyseliné uhličité nebo plynu báňského při jejich odevzdání. Každá schrána musí býti opatřena otvorem, jenž dopouští ohledání vnitřních stěn schrány, záklopkou pojišťovací, kohoutkem k vypouštění vody, záklopkou naplňovací, vztažmo výpustnou, jakož i manometrem a musí každého třetího roku úředně býti zkoušena, zdali jest ve stavu dobrém. Z úředního záznamu na schráně, jenž na místě snadně viditelném má býti učiněn, ať zřejmě jest seznati, kdy a pro jaký tlak schrána zkoušena byla. V nákladním listě buď uvedeno, že tlak odevzdané kyseliny uhličité nebo plynu báňského, i když teplota stoupne na 40 stupňů Celsiových přesahovati nemůže tlaku 20 atmosfér. Zasílací stanice přesvědčiti se má, zda štěrno bylo těchto předpisů, a srovnajíc manometr se záznamem zkušebným, zvláště o tom se přesvědčiti, že schrány dostatečnou měrou pro tlak byly zkoušeny.

Čís. XLVI

má zníti:

Chlormetyl a chloretyl dopravuje se jen v silných nádobách kovových neprůdušně uzavřených a na vozích otevřených. V měsících dubnu až včetně do října buďte takové zásilky zasilatelem opatřeny přikrývkami, nejsou-li nádoby zapakovány v bednách dřevěných.

Jakožto čís. XLIX *a*

budiž vřaděno:

Kysličník sodičitý budiž podáván v silných plechových krabicích se zaletovaným víkem, zapakovaných do silné dřevěné bedny, opatřené zaletovanou plechovou vložkou.

Jakožto čís. XLIX *b*

budiž zařaděno:

Calciumcarbid musí býti zapakován v neprůdušně uzavřených železných nádobách. Jiné látky nesmějí býti do nádob spoluzapakovány.

Jakožto čís. L *a*

budiž vřaděno:

(1) Mastné železné a ocelové piliny (soustruhováním, vrtáním a pod. nabyté) a zbytky z redukce nitrobenzolu z továren anilinových dopravovány budou toliko v železných vozech s víky nebo pod závěrou přikryvadla, jestliže nebudou podány zapakované ve schranách neprůdušně zavřených ze silného plechu železného.

(2) Z nákladního listu nechť jest seznati, zda železné a ocelové piliny jsou mastné nebo ne, jinak pokládány budou za mastné.

Čís. LI.

Za číslem LI. položeno buď znamení odstavce (1).

Jakožto odstavec (2) buď připojeno:

(2) Při zásilkách obalů tohoto druhu list nákladní obsahovati musí vyjádření zasilatelovo, že obaly po napuštění byly rozehřáty a potom ve vodě úplně schlazeny.

Čís. LIII.

Na konci budiž doložen tento druhý odstavec:

Za měsíců října, listopadu, prosince, ledna, února a března také nesolené, čerstvé žaludky telecí, jsou-li očištěny ode všech zbytků potravy, smějí dopravovány býti v pevných, těsně uzavřených sudech nebo kbelích, když se šetří ustanovení v odstavci 1, čísle 4 a 5. Víka kbelů musí býti upevněna železnou vrchní sponou.

Tato úmluva nabude moci dnem 1. července 1902. Současně zrušena bude úmluva o témž předmětu, dne 1. dubna 1895, Z.Ř. č. 24, zavedená.

Wittek m. p.

98.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 15. května 1902

o zvláštní úmluvě ze dne 12. dubna 1902 mezi c. k. rakouskou vládou a císařskou německou vládou k mezinárodní úmluvě o dopravě zboží po železnicích pro německo-rakouské dopravy.

Svrchu řečené obě vlády na základě článku 3, čís. I pařížské dodatečné úmluvy ze dne 16. června 1898 k mezinárodní úmluvě o dopravě

zboží po železnicích dohodly se o tomto pro vzájemnou přímou dopravu německých železnic se strany jedné a rakouských železnic se strany druhé.

Článek I.

Železničnými tarify může býti ustanoveno s přivolením dozorčích úřadů, že

a) při průvozné přepravě skrze Rakousko po rakouských tratech mezi stanicemi, na německém území ležícími, jakož i

b) při průvozné přepravě skrze Německo po německých tratech mezi stanicemi, na rakouském území ležícími,

může podle příslušných okolností míti platnost buďto výlučně německý dopravní řád nebo výlučně rakouský dopravní řad železničný.

Článek II.

Tato úmluva nabude moci dnem 1. července 1902.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIV. — Vydána a rozeslána dne 15. května 1902.

Obsah: (Čís. 99 a 100.) 99. Vyhláška o prodeji závaží, kterými se kontroluje váha zlatých zemských mincí korunové měny ve veřejném obchodě, a vydávaných úředně vah na zlaté mince. — 100. Vyhláška, že změněn byl předpis nařízením železničního ministeria ze dne 16. července 1897, vydaný o stejnokroji zřízenců při státních a soukromých železnicích, tím že zavádí se stejnokrojní bluza pro úředníky a úřednické aspiranty.

99.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 9. května 1902

o prodeji závaží, kterými se kontroluje váha zlatých zemských mincí korunové měny ve veřejném obchodě, a vydávaných úředně vah na zlaté mince.

Prohlédajíc k číslu 2, oddílu I normativních ustanovení, vyhláškou ministerií financí a obchodu ze dne 20. července 1900, Z. Ř. č. 132, vyhlášených, o výrobě a prodeji závaží, kterými se kontroluje váha zlatých zemských mincí korunové měny ve veřejném obchodě, a vydávaných úředně vah na zlaté mince, oznamuje se, že tato kontrolní závaží počnou se prodávati dne 1. července 1902.

Tato závaží budou vydávána a prodávána, dokud jinak nebude ustanoveno, výhradně ekonomátem c. k. finančního zemského ředitelstva ve Vídni. Avšak každý finanční zemský úřad jest zmocněn, přijímati objednávky na tato kontrolní závaží a dáti je vyřídíti řečeným ekonomátem.

Cena závaží, rovnajícího se normalní nebo zákonně připuštěné váze desetikorunky, jest 35 h.

Cena závaží, rovnajícího se normální nebo zákonně připuštěné váze dvacetikorunky, jest 40 h.

Tato závaží budou jak jednotlivě, tak i v souboru po čtyrech kusech v pouzdru prodávána a cena takového souboru i s kleštičkami jest 4 K.

Platnost cejchovního kolku na závažích roku 1901 cejchovaných prodlužuje se výjimečně až do konce srpna 1904.

Mimo to rovněž dnem 1. července 1902 počínajíc za podmínek ustanovených pro prodej kontrolních závaží budou prodávány precisní váhy v III. oddílu dotčených normativních ustanovení popsané, k odvažování jednotlivých zlatých mincí po 10 a 20 K určené.

Cena takových vah jest 54 K.

Cena kontrolních závaží, která se rovnají některému násobku normální váhy zákonem stano-

vené, bude svou dobou oznámena vývěskem u ekonomátu c. k. finančního zemského ředitelstva ve Vídni a u jednotlivých finančních zemských úřadů.

Böhm m. p. **Call** m. p.

100.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 11. května 1902,

že změněn byl předpis nařízením železničného ministeria ze dne 16. července 1897, Z. Ř. č. 176, vydaný o stejnokroji zřízenců při státních a soukromých železnicích, tím že zavádí se stejnokrojní bluza pro úředníky a úřednické aspiranty.

Na základě Nejvyššího zmocnění ze dne 4. května 1902 zavádí se u všech úředníků a úřednických aspirantů v železničné službě stejnokrojní bluza za obyčejný služební oděv, naproti tomu odstraňuje se užívání kazajky.

Tím mění se takto stejnokrojní předpis Nejvyšším rozhodnutím ze dne 14. června 1897 vydaný (nařízení železničného ministeria ze dne 11. července 1897, Z. Ř. č. 176):

§ 23 má zníti:

„Úředníci a úředničtí aspiranti, konajíce obyčejnou službu, mají nositi stejnokrojní bluzu místo stejnokrojního kabátu, který příště budiž nošen toliko ve službě při dvorních vlacích a jim na roveň pokládaných vlacích, jakož i při slavnostních příležitostech.

Stejnokrojní bluza jest zhotovena z temnomodrého sukna. Předek a zadek přiléhá pohodlně na tělo, délka dosahuje skorem až do prostřed stehna; zevnitř, a to ve výši prsou a pasu nalézá se na každé straně kapsa, která pokryta jest trojlaloční, vykrojenou klopkou. Černé knoflíky jsou skryty lištou zřízenou pokračováním pravého předního dílu; 10 *cm* nad koncem rukávu běží paspulka z pomorančového sukna.

Stojatý límec jest 4 *cm* vysoký a opatřen výložkem z černého sametu; konce límcové jsou mírně zaokrouhleny v úhlopříčné 1·3 *cm*.

U úředníků VIII. až včetně VI. stejnokrojní třídy jsou na výložcích kromě okřídleného kola zlatem vyšívaného umístěny 1—3 rozeznávací růžice ze zlata v § 14 popsané a u úředníků V. stejnokrojní třídy a vyšších tříd jest našit zlatý prýmek a na něm vedle rozeznávacích značek ve stříbře okřídlené kolo rovněž stříbrem vyšívané.

Bluza stojatým límcem opatřená nosí se úplně zapjatá, a to pokaždé s předepsanou stejnokrojní kravatou, po případě s bílým zavřeným límcem stojatým.

Klobouk nesmí k bluze býti nošen.

Nositi bluzu mimo službu jest zapověděno.

Co se týče upotřebení bluzy na cestě k místu služebního výkonu a na cestě zpáteční, mají obdobnou platnost ustanovení pro státní úředníky finanční správy daná.“

§ 24 má zníti:

„Stejnokroj, včetně bluzy, jest pro aspiranty úplně stejný se stejnokrojem úředníků v VIII. stejnokrojní třídě až na to, že na náramenní klopce, vztažmo na bluzovém límci, schází distinkce z růžic.“

Toto nařízení nabývá ihned moci s tou obměnou, že úředníkům a úřednickým aspirantům dána jest lhůta dvou let, čítajíc ode dneška, aby si pořídili bluzu tímto nařízením zavedenou; po uplynutí této lhůty nesmí již nošena býti kazajka starším předpisem připuštěná.

Vzhledem k těmto ustanovením bude kazajka budoucně toliko ještě služebním oděvem nižších úředníkův a proto

§ 26 má zníti:

„Každá správa železničná má toho vůli ustanoviti, na kterých stanicích menší důležitosti, pak při kterých služebních výkonech nižší úředníci vůbec smějí nositi kazajku (obr. 3) místo stejnokrojního kabátu.“

Kazajka jest z temnomodrého, jemného sukna s přeloženým límcem ze stejného sukna, přiléhá pohodlně na tělo, a visí-li ruce volně dolů, přesahuje asi o 7 *cm* přes okraj otvorů rukávových.

Kazajka jest opatřena dvěma řadami knoflíků z bílého postříbřeného kovu; každá řada má pět knoflíků stejně od sebe vzdálených (stejně jako na uniformě přišitých). Oba nejhořejší knoflíky jsou připevněny 3 *cm* pod počátkem límce a oba nejdolejší asi 20 *cm* nad spodním krajem kazajky, a to tím způsobem, že když kazajka jest zapjata, obě řady knoflíků jsou asi 10 až 12 *cm* od sebe vzdáleny.

Na každém předním díle kazajky na zevnitřní straně, jsouc vzdálená 18 *cm* od předního kraje a 20 až 22 *cm* od spodního kraje, vložena jest rovnovážná kapsa pokrytá klopkou 7 *cm* širokou.

Zadní díl kazajky skládá se ze dvou kusů a jest dole na středním švu na 8 až 10 *cm* rozstřižen. Na podšívkové straně levého dílu prsou je zřízena náprsní kapsa 13 *cm* široká. Rukávy, u zápěstí nerozstřižené, jsou obloženy výložkem 9 *cm* širokým. Límec jest podšit stejným suknem a tak střižen, aby jsa přeložen, vzadu uprostřed a na obou předních, pravoúhelných rozích u přeložků měl 4 *cm* šířky.

Distinkce na kazajce jsou stejné jako na stejnokrojním kabátě nižších úředníků.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLV. — Vydána a rozeslána dne 16. května 1902.

Obsah: Čís. 101. Nařízení, jímž upravuje se řízení v občanských rozepřích právních před konsulskými soudy.

101.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. května 1902,

jímž upravuje se řízení v občanských rozepřích právních před konsulskými soudy.

Ve shodě s královskou uherskou vládou a po dorozumění se společným ministrem věcí zahraničných vydávají se na základě §§ 10 a 11 zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, o vykonávání konsulské právomocnosti tyto předpisy:

§ 1.

Pokud v následujícím něco jiného není ustanoveno, konsulské soudy při řízení v občanských rozepřích právních, nehledíc k hodnotě sporného předmětu, mají se spravovati ustanoveními soudního dvorního dekretu ze dne 24. října 1845, s. z. s. čís. 906, o stručném řízení.

§ 2.

Konsulské soudy mají jako dříve tak i příště zachovávati zvláštní předpisy dvorního dekretu ze dne 23. srpna 1819, s. z. s. čís. 1595, o řízení ve sporech manželských — pokud tyto rozepře nejsou vyňaty z právomocnosti konsulské — pak zvláštní předpisy císařského nařízení ze dne 27. října 1849, Z. Ř. doplňovací svazek č. 12, o řízení v rozepřích z rušení držby, císařského nařízení ze dne 16. listopadu 1858, Z. Ř. č. 213, o řízení ve věcech nájemních, nařízení ministeria práv ze dne 25. ledna 1850, Z. Ř. č. 52, o řízení ve věcech směnečných, nařízení ministeria práv ze dne 18. července 1859, Z. Ř. č. 132, o řízení, aby provedeno bylo právo na směnečné zajištění, císařského nařízení ze dne 21. května 1855, Z. Ř. č. 95, o mandátním řízení na základě notářských listin, nařízení ministeria práv ze dne 18. července 1859, Z. Ř. č. 130, o mandátním řízení na základě veřejných listin a ověřených a v pozemkových knihách zapsaných listin soukromých a zákona ze dne 27. dubna 1873, Z. Ř. č. 67, o upomínacím řízení.

§ 3.

Jakožto všeobecných předpisů, které také v stručném procesu podle § 7 soudního dvorního dekretu ze dne 24. října 1845, s. z. s. čís. 906, budte zachovávány, pokud tento dekret neobsahuje podrobnějších ustanovení, budiž u všech konsulských soudů šetřeno ustanovení západohaličského řádu soudního (patentu ze dne 19. prosince 1796, s. z. s. čís. 329) a dodatečných nařízení k němu.

§ 4.

V právních rozepřích, při kterých sporný předmět na penězích nebo na peněžní hodnotě převyšuje 1000 korun, strany musí se dáti zastupovati advokáty, pokud v místě procesního soudu mají své

(Böhmisch.)

sídlo alespoň dva právní zastupci k zastupování před soudem oprávnění.

Jinak a ve všech právních rozepřích, ve kterých hodnota sporného předmětu nepřevyšuje 1000 korun, strany mohou podle § 9 soudního dvorního dekretu ze dne 24. října 1845, s. z. s. čís. 906, projednávati zmocněnci, kteří nejsou advokáty.

§ 5.

V advokátských procesech strany mohou své řeči a jinaká prohlášení přikládati písemně k jednacímu protokolu.

Soudce má zkoušeti podané písemnosti a třeba-li toho z úřední povinnosti ve smyslu § 25 předpisů o stručném řízení nařídíti, aby jejich obsah byl doplněn neb aby formální vady byly odstraněny.

§ 6.

Povinnost každé sporné strany „určitě a jasně vyjádřiti se o skutcích jejím protivníkem uvedených", nevyžaduje, aby zvláště a výslovně připuštěn nebo popřen byl každý jednotlivý uvedený skutek, nýbrž toliko takového prohlášení, ze kterého jasně jde na jevo, zdali a pokud skutky odpůrcem uvedené mají býti doznány nebo popřeny.

§ 7.

Soudce není vázán zákonnými pravidly o přípustnosti a o oceňování důkazů, nýbrž má rozhodnouti podle svého volného přesvědčení, na základě svědomitého zkoušení přednesených průvodních prostředků nabytého.

§ 8.

V advokátských procesech jsou dopuštěny odvolací odpovědi.

§ 9.

Lhůta ku podání právních prostředků proti rozhodnutím konsulských soudů činí vůbec 14 dní; v platnosti však trvají zvláštní ustanovení směnečného řízení, řízení pro rušenou držbu, řízení ve věcech nájemních o lhůtách pro právní prostředky.

Dni dopravy poštovské nepočítají se ani do zákonných ani do soudcovských lhůt.

§ 10.

Svrchu uvedené předpisy nevztahují se k právním rozepřím, které jsou zahájeny již v čase, kdy toto nařízení nabude moci.

§ 11.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. října 1902.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVI. — Vydána a rozeslána dne 16. května 1902.

Obsah: Čís. 102. Výnos, jímž vyhlašují se nové návody, a to I. jak stanoví se obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím cestou analytickou, II. jak zkouší se čokoláda na obsah kakaa a III. jak stanoví se obsah nezměněného alkoholu ve voňavkách, trestích a pod.

102.

Výnos ministeria finančního ze dne 5. května 1902,

jímž vyhlašují se nové návody, a to I. jak stanoví se obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím cestou analytickou, II. jak zkouší se čokoláda na obsah kakaa a III. jak stanoví se obsah nezměněného alkoholu ve voňavkách, trestích a pod.

Ve shodě s král. uherským finančním ministeriem vyhlašují se prohlédajíc ku předpisům § 1 výnosu finančního ministeria ze dne 20. července 1899, Z. Ř. č. 126, následující návody, jak stanoví se obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím cestou analytickou, jak zkouší se čokoláda na obsah kakaa a jak stanoví se obsah nezměněného alkoholu ve voňavkách, trestích a pod.

Zrušuje se návod ve příloze k dotčenému výnosu finančního ministeria vyhlášený, jak stanoviti jest obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím.

Ustanovení tohoto výnosu nabývají moci dnem vyhlašovacím.

Böhm m. p.

I.

Návod,

jak stanoví se obsah třtinového cukru ve zboží cukr obsahujícím cestou analytickou.

(Podle návrhu dr. Františka Freyera, úředníka při c. k. rolnicko-chemické stanici pokusné ve Vídni.)

A. Jak zkoumají se cukrlátka, bonbony, ovocné syrupy, čokoláda, zcukřené ovoce, kompoty, marmelady atd.

Postup analyse závisí v první řadě na tom, zdali okázka, která má býti zkoušena, ve vodě úplně (neb alespoň skorem úplně) se rozpouští nebo ne. Podle toho, jak se okázka v tomto směru chová, mění se také postup, kterého jest při zkoušení šetřiti.

I. Okázka rozpouští se ve vodě úplně neb aspoň skorem úplně.

Přikročíme nejdříve, a to nejen při cukrlátkách, nýbrž při okázkách kteréhokoli druhu ke

zkoušce, zdali jest tu škrobový cukr nebo dextrin.

26·048 *g* okázky co možná dobře rozmělněné a promíšené rozpustí se v baňce 100 *cm*³ veliké v destillované vodě a roztok, je-li toho třeba, smísí se s několika kapkami olovnatého octu, aby se učistil. Potom se doplní až k známce, dobře protřepe a konečně suchým cedítkem procedí (roztok *A*). Scezeninu polarisujeme ve 200 *mm* rouře („bezprostřední polarisace“).

Potom 50 *cm*³ tohoto roztoku smísí se v baňce 100 *cm*³ veliké s 25 *cm*³ vody a 5 *cm*³ solné kyseliny hustoty 1·19, baňka dá se do vodní lázně asi na 70° C. zahřáté, ohřeje se ve 2 až 3 minutách na 67° až 70° C. a udržuje se po 5 minut na této teplotě. Aby teplota byla kontrolována, zapustí se teploměr do baňky, kterou se za tohoto ohřívání opětovně zatočí. Po nastalé inversi budiž baňka rychle na 20° C. ochlazena a až ke známce doplněna, při čemž teploměr buď opláchnut (roztok *B*) a tekutina ve 200 *mm* rouře polarisována. Obdržené číslo násobíme dvěma. Činí otočení v levo na 100° „bezprostřední polarisace“ (viz svrchu) 28 nebo méně stupňů, budiž pokládáno, že jest tu škrobový cukr nebo dextrin. Tekutiny velmi tmavě zbarvené musí býti před polarisací odbarveny 2 až 3 *g* krevního uhlí kyselinou solnou propraného. Absorpční mohutnost uhlí pro cukr budiž dříve vyšetřena stejným množstvím uhlí a shledané číslo budiž za korrekturu upotřebeno při polarisaci s použitím krevního uhlí provedené.

Opět jsou dva případy možné:

a) Není tu ani škrobového cukru ani dextrinu.

Zkoušíme Soldainovým nebo Fehlingovým roztokem, zdali je tu invertní cukr.

a_1) Značnější množství invertního cukru nemůže býti prokázáno. V tomto případě přímá polarisace udává v procentech obsah třtinového cukru okázek.

a_2) Invertní cukr jest přítomen. Odměříme 50 cm^3 roztoku *B* inversí pomocí solné kyseliny nabytého (viz svrchu) rovnajících se 6·512 *g* hmoty v litrové baňce, doplníme až ke známce a dáme 25 cm^3 této tekutiny (rovnajících se 0·1628 *g* hmoty) do Erlenmeyerovy láhve varné. Aby volná kyselina tu jsoucí byla neutralisována, přidáme k tomu 25 cm^3 roztoku uhličitanu sodnatého, který v 1 *l* obsahuje 1·4 *g* sodnatého uhličitanu vody prostého, přilejeme 50 cm^3 Fehlingova roztoku, zahřejeme k varu a udržujeme tekutinu přesně po 3 minuty ve varu. Tekutina budiž co možná rychle zahřáta dobrým trojhořákem; toto zahřátí, upotřebí-li se drátěné síti pokryté vyříznutou asbestovou lepenkou, má vyžadovati $3^1/_2$ až 4 minut. Jakmile se tekutina silně vaří, budiž trojhořák zaměněn jedním hořákem. Po svaření nalejeme do baňky ihned s ohně vzaté 100 cm^3 studené, vzduchu prosté, destilované vody a obsah baňky scedíme dobře ssacím přístrojem ihned skrze odváženou Allihnovou filtrační rouru z asbestu. Asbest navlhčí se dříve troškem vody. Jakmile tekutina stekla, dáme sraženinu vhodně se studenou vodou pomocí peroutka na cedítko a vymyjeme 100 až 150 cm^3 vařící horké vody, když byla sraženina úplně veplách-nuta do asbestové rourky. Za scezování a praní učiníme dobře, dáme-li volně nálevku s krátkým hrdlem na asbestovou rourku, a dbejme toho po celé scezování, aby tekutina v asbestové rource nikdy zcela neodtekla. Je-li praní dokončeno, stáhneme ještě asi 20 cm^3 alkoholu a asi 20 cm^3 étheru a vložíme rourku na několik minut do sušiště. Po vysušení připojíme ji zátkou a kaučukovou hadicí k mycí láhvi přístroje k vyvinování vodíku, kyselinou sírovou a kyselinou chromovou naplněné, a redukujeme kysličník měďičnatý pozvolným zahříváním v proudu vodíkovém. Po málo minutách redukce jest dokončena a rourka nechá se v proudu vodíkovém vychladnouti. Vychladlou rouru dáme do vysušovadla a po čtvrt hodině ji zvážíme.

Z váhy mědi vypočteme obsah třtinového cukru přímo v procentech podle tabulky I k tomuto návodu přidané. Tabulka I

Toto určení cukru jest však toliko tenkráte správné, je-li průcezek vyloučenou mědí ještě zřetelně modře zbarven. Není-li tomu tak, musí stanovení býti opakováno, a to s přiměřeně méně roztokem cukru, tedy s 20 cm^3 nebo 15 cm^3 roztoku *B* na 1 *l* uvedeného. Pak budiž k neutralisaci upotřebeno také jen 20 cm^3, vztažmo 15 cm^3 předepsaného roztoku uhličitanu sodnatého. Mimo to budiž ještě rozhodně vedle 50 cm^3 Fehlingova roztoku přidáno 10 cm^3, vztažmo 20 cm^3 destillované vody, ostatně však budiž postupováno, jak svrchu uvedeno. Obsah třtinového cukru musí pak za těchto okolností vypočten býti nikoli podle tabulky I., nýbrž podle tabulky II. Tabulka II k tomuto návodu přidané.

Příklad: Bylo-li by upotřebeno 20 cm^3 roztoku a zvážené množství mědi činilo by 220 *mg*; těchto 220 *mg* mědi rovná se podle II. tabulky 112·2 *mg* třtinového cukru, poněvadž teď 20 cm^3 zkušební tekutiny rovná se

$$0{\cdot}13024\ g = \frac{20 \times 0{\cdot}1628}{25}\ \text{zkoušky},$$

tedy obsah třtinového cukru činí:

$$\frac{0{\cdot}1122 \times 100}{0{\cdot}13024} = 86{\cdot}1\,\%.$$

b) Jest tu škrobový cukr nebo dextrin.

Zkoušíme Soldainovým nebo Fehlingovým roztokem, zdali jsou tu redukující hmoty.

b_1) Nenastane ž á d n á značnější redukce. V tomto případě jest tu toliko dextrin, avšak ani škrobový cukr, ani invertní cukr a obsah cukru třtinového po vykonané inversi určí se jako pod $I a_2$.

b_2) Nastane redukce. Pak jest tu škrobový cukr sám nebo vedle invertního cukru a dosud z pravidla nedá se určiti „veškerý třtinový cukr“ v okázce se nalézající, pod kterým po stránce finančně technické sluší rozuměti úhrn „nezměněného třtinového cukru“ a „invertního cukru“.[1])

[1]) Jen když po ruce jest okázka škrobového cukru nebo syrupu škrobového cukru, kterého k výrobě příslušného zboží bylo upotřebeno, může tímto způsobem přibližně stanoveno býti jeho množství, jakož i veškerého cukru třtinového. Připravíme 10procentní roztok škrobového cukru a určíme polarisaci, jakož i co „redukujícího cukru“ obsahuje, a to vařením s Fehlingovým roztokem. Zvážená měď nečítá se však za dextrosu, nýbrž s použitím známé Meisslovy tabulky za invertní cukr. Polarisaci, jakož i cukerní obsah vztahujeme na 100 g hmoty a délice nalezneme otočení v pravo jednomu g redukujícího cukru přiměřené (které dextrinem + dextrosou vzniká); polarisaci tuto označíme písmenem p. V ohledávané okázce zboží určíme po inversi solnou kyselinou rovněž polarisaci (přesně při 20° C.) a veškerý cukr (jako invertní cukr) a vypočteme obojí pro 100 g hmoty.

Budiž nyní a nalezené množství redukujícího cukru ve 100 g hmoty jako invertní cukr čítaného.

x . . . množství invertního cukru ve 100 g jsoucího;

y . . . množství dextrosy ve 100 g jsoucí (jako invertní cukr určené);

P . . . polarisace 100procentního roztoku;

p . . . polarisace přiměřená 1 g redukujícího cukru ve zkoušeném škrobovém cukru.

— 1·16 otočení způsobené jedním g invertního cukru ve 200 mm rouře, tedy jest $x + y = a$,

$-1{\cdot}16\ x + py = P$.

Číslo pro x nalezené, jsouc násobeno 0·95, dá obsah třtinového cukru, y pak množství redukujícího cukru ze škrobového cukru, z čehož pak také na jevo jde množství tohoto cukru.

Příklad: Syrup škrobového cukru způsobil v 10procentním roztoku otočení na pravo + 66·6 V. Obsah redukujícího cukru čítaného jako invertního cukru činil 41·92 procent.

$$p \ldots \text{jest tedy} = \frac{666{\cdot}0}{41{\cdot}92} = +15{\cdot}9^\circ\ V.$$

Cukrové zboží tímto syrupem škrobového cukru vyrobené otáčelo v 10procentním roztoku po inversi $-1{\cdot}2^\circ\ V$, tedy

$$P \ldots = -12{\cdot}0.$$

V invertované tekutině určený a jako invertní cukr vypočtený obsah cukru činil 70·52 procenta.

$x + y = 70{\cdot}52$

$-1{\cdot}16\ x + 15{\cdot}9\ y = -12{\cdot}0,$

z čehož

$x = 66{\cdot}43 = 66{\cdot}43\ .\ 0\ 95 = 61{\cdot}1$ procenta třtinového cukru,

Jestliže by ve zvláštních případech toho bylo třeba, aby ještě „nezměněný (to jest neinvertovaný) třtinový cukr“ určen byl v okázce škrobový cukr obsahující, tedy postupujeme takto:

Nalejeme do dvou baněk litrových jednak 25 cm^3 neinvertovaného roztoku A (viz nahoře), jednak 50 cm^3 invertovaného roztoku B a určíme v obou případech ve 25 cm^3 cukerní obsah (podle tabulky I jako třtinový cukr vypočtený) methodou pod a_2 uvedenou. Rozdíl obojího určení dává procenta „nezměněného třtinového cukru“. Redukce při prvním určení může pocházeti od škrobového cukru neb od něho a invertního cukru; takto nalezené množství cukru uvede se jako „redukující cukr (dextrosa škrobového cukru + invertní cukr)“.

II. Okázka nerozpouští se úplně ve vodě, nýbrž zbývá značný zbytek.

Zde jest rozeznávati tři případy:

1. Marmelady, zcukřené, v cukru nakládané nebo zavařované ovoce, jakož i ovoce v hořčici nakládané.

Větší množství okázky, nejlépe obsah celé sklenice, rozmělní se v prostranné porculánové roztírací míse, třeba-li toho pomocí nože a vidličky, jádra se zvláště roztlukou a pak opět k hlavní hmotě přidají, a to tak dlouho, až všechno promění se v stejnoměrnou jemnou kaši. Při dušeném ovoci atd. oddělíme tekutou část od ovoce, s ovocem naložíme jak uvedeno a nalejeme konečně tekutinu opět k němu. Velmi vhodný k rozmělňování a míšení jest tak zvaný stroj na sekání masa, jehož použití nejlépe se odporučuje. Z této kaše odvážíme dvakráte $^5/_4$ násobnou normální váhu = 32·56 g, nalejeme jednu okázku s vodou do baňky 250 cm^3 veliké, druhou do baňky 500 cm^3 veliké, doplníme tekutinu dolitím vody až na $^2/_3$ obsahu láhve a necháme ji, častěji třepajíce, $^1/_2$ hodiny státi. Potom přidáme 5 cm^3 olovnatého octa, doplníme až ke známce a scedíme po silném třepání. Vznikající snad pěna, která by mohla zameziti přesné přečtení a tím dosah tekutiny ke známce, odstraní se několika kapkami alkoholu. S oběma roztoky, z nichž

$$y = 4{\cdot}09 = \frac{4{\cdot}09 \cdot 100}{41{\cdot}92} = 9{\cdot}8 \text{ procenta syrupu škrobového cukru.}$$

Poněvadž otáčení invertovanou tekutinou způsobené ponejvíce jest velmi malé, jsou následkem toho omyly dosti značné; proto tato methoda poskytuje toliko přibližně správné výsledky. Podle okolností může sloužiti k orientaci tenkráte, když po ruce není upotřebeného škrobového cukru. Tu můžeme za p ze zkušenosti přijmouti průměrnou hodnotu 17·0.

první obsahuje polovici, druhý pak čtvrtinu normální váhy hmoty ve 100 cm^3, naloží se podle předpisu v následujícím odstavci (2) uvedeného.

2. Jinaké zboží cukr obsahující, které ve vodě bez zbytku není rozpustné (kromě čokolády).

Okázka se v roztírací míse co možná jemně rozetře, pak odvážíme dvakráte $^5/_4$ násobnou normální váhu = 32·56 g, jednu polovici přelejeme vodou asi 30° v měřící baňce 250 cm^3 veliké, a druhou v měřící baňce 500 cm^3 veliké a necháme ji, často třepajíce, 1 hodinu státi. Potom přidáme trochu olovnatého octa, doplníme až ke známce a scedíme. Zde, jako v předcházejícím případě, obdrželi jsme dva roztoky, z nichž každý obsahuje touž váhu hmoty v rozličně veliких prostorových dílech tekutiny. Proto můžeme objem nerozpustné hmoty, ku kterému jest přihlédati pro přesné stanovení cukru, vypočítati z polarisace.

Vyšetření „objemu nerozpustné hmoty“. Oba roztoky se polarisují.

Je-li a polarisace v baňce 250 cm^3 veliké, b polarisace v baňce 500 cm^3 veliké a x objem nerozpustného dílu i se sraženinou olovnatého octa, tedy jest $a\ [100 - x] = b\ [200 - x]$ z čehož $x = \frac{100\ (a - 2\ b)}{a - b}$.

Při následujících výpočtech musí býti k tomu přihlédáno, že původní roztok neobsahuje polovici normální váhy ve 100 cm^3, vztažmo 200 cm^3, nýbrž ve 100 — x, vztažmo ve 200 — x cm^3 tekutiny.

Zkouška na škrobový cukr a dextrin.

Pro další zkoumání upotřebíme toliko sehnanějšího roztoku, tedy obsahu baňky 250 cm^3 veliké, a postupujeme přesně podle předpisu pod A I uvedeného s tou úchylkou, že k odměřeným 50 cm^3 před přidáním solné kyseliny přidají se 2 cm^3 nasyceného roztoku síranu sodnatého. Po inversi scedíme a až ku známce doplníme.

a) Škrobový cukr nebo dextrin není přítomen. Zkoušíme Soldainovým nebo Fehlingovým roztokem na invertní cukr.

a_1) Značnější množství invertního cukru tu není, pak jest obsah třtinového cukru roven $\frac{2\ a\ (100 - x)}{100}$, v kterémžto vzorci a značí polarisaci roztoku z 13·024 g na 100 cm^3 a x vypočtený objem nerozpustné sraženiny.

a_2) Invertní cukr jest přítomen. Vlejeme 50 cm^3 svrchu dotčeného roztoku podle I upraveného a solnou kyselinou invertovaného do $^1/_2$ l baňky, doplníme až ke známce a ustanovíme v 25 cm^3 cukr vařením s Fehlingovým roztokem, zrovna tak jak to bylo popsáno při prozkumu cukrového zboží, které se beze zbytku rozpouští (pod I, a_2). Obsah třtinového cukru v tabulce vyhledaný budiž za příčinou opravy nerozpustného zbytku násoben $\frac{100 - x}{100}$.

b) Škrobový cukr nebo dextrin jest přítomen. V tomto případě platí to, co pod I, *b)* bylo praveno.

3. Čokoláda.*) Poněvadž čokoláda toliko ve výjimečných případech obsahuje invertní cukr nebo dextrin, a poněvadž obsah tuku, jakož i veliké množství nerozpustných látek vyžaduje trochu jiného postupu při přípravě roztoku, budiž o ní zde zvlášť pojednáno. Avšak zboží, cukrlátka atd. čokoládu obsahující zkoumají se podle II 2.

Větší množství čokolády (asi 100 g) rozstrouhá se jemně na struhadle a dobře se promíchá. Potom odvážíme dvakráte poloviční normální váhu (13·024 g), navlhčíme prášek v kádince alkoholem, polejeme hmotu 30—40 cm^3 horké vody a ohříváme po čtvrt hodiny na vodní lázni. Potom vlejeme jednu okázku do baňky 100 cm^3 veliké, druhou do 200 cm^3 veliké, přidáme 5 cm^3 olovnatého octa a několik kapek kamencového roztoku a doplníme po úplném vychladnutí až ke známce. Nyní třepáme silně oběma baňkami, scedíme a polarisujeme obě scezeniny. Přesvědčíme se podle postupu v oddíle I uvedeného, zdali tu není invertní cukr, škrobový cukr a dextrin, a vypočteme obsah třtinového cukru z obojí polarisace podle uvedeného již vzorce $\frac{2\ a\ (100 - x)}{100}$. Byl-li by tu invertní cukr, tedy by obsah třtinového cukru musil býti kvantitativně vyšetřen podle II, a_2.

Od cukerního obsahu, který byl vyšetřen při ohledávání marmelád, zcukřeného, v cukru nakládaného a zavařovaného ovoce, jakož i ovoce v hořčici nakládaného, budiž odečteno 6 procent, rovnajících se původnímu průměrnému obsahu cukru ovoce zcukřeného.

*) Zkouška čokolády na obsah kakaa budiž konána podle návodu II.

B. Jak zkoumají se tekutiny cukr obsahující (likéry).

U tekutých, cukr obsahujících výrobků neudává se obsah cukru v procentech váhy, nýbrž v „gramech na litr“, proto místo, abychom vážili, odměříme potřebná množství pipetou nebo v měřicí baňce, když byla tekutina dříve uvedena na normální teplotu 17·5° C.

Zkouška na škrobový cukr a dextrin.

Čiré likéry mohou býti přímo polarisovány, u barevných okázek odpaříme 100 cm^3 ve vodní lázni na polovici, vlejeme do baňky 100 cm^3 veliké a přidáme buďto trochu olovnatého octa a několika kapek kamence nebo po doplnění ke známce trochu zvířecího uhlí, aby se okázka odbarvila. Třeba-li toho, budiž scezenina po upotřebení olovnatého octa obdržená také ještě se zvířecím uhlím smíšena a opětně scezena. Poněvadž rozličná barviva rozličně se chovají naproti čisticím a odbarvujícím prostředkům, jest nejlépe přesvědčiti se několika předběžnými zkouškami neodměřených mnohot zkoušky, kterého by postupu nejúčelněji bylo upotřebeno. Často můžeme tekutinu toliko po zředění vodou tak průhlednou učiniti, že může býti polarisována, v kterémžto případě při výpočtu výsledků budiž přihlédáno k tomuto zředění. Při ohledávání cukerní barvy nemůžeme vůbec polarisaci vykonati a musíme se při těchto okázkách, které bez toho velmi často škrobový cukr obsahují, na to se omeziti, udati třtinový cukr nezměněně tu jsoucí, kterého nalezneme z rozdílu analytického určení cukru podle váhy před inversí a po ní. Z polarisované tekutiny odměříme 50 cm^3 do baňky 100 cm^3 veliké, smísíme s 25 cm^3 vody a 5 cm^3 solné kyseliny hustoty 1·19, invertujeme způsobem pod I (stránka 294) uvedeným a polarisujeme ve 200 mm rouře při 20° C. Obdržených polarisací zdvojnásobíme a vztahujeme na 100 částí přímé polarisace. Činí-li otočení v levo — 28° nebo méně na 100 částí přímé polarisace, budiž za to pokládáno, že jest tu škrobový cukr.

a) Škrobový cukr nebo dextrin není přítomen. Učiníme zkoušku Soldainovým nebo Felingovým roztokem na invertní cukr.

a_1) Značnější množství invertního cukru tu není. Pak jest obsah cukru roven $\frac{a\ 26{\cdot}048}{100}$, v čemž a značí přímou polarisaci. Bylo-li třeba za příčinou polarisace rozřediti, budiž obdržené číslo příslušným činitelem násobeno.

a_2) Jest tu invertní cukr. Rozředíme 25 cm^3 invertovaného roztoku (= 12·5 cm^3 původní tekutiny) podle předvídatelného obsahu cukru na 500 nebo 1000 cm^3 a určíme ve 25 cm^3 vařením s Fehlingovým roztokem obsah třtinového cukru podle I, a_2, upotřebíce tabulky II.

b) Škrobový cukr nebo dextrin jest přítomen. Postupujeme podle *A* I *b*. Bylo-li by žádoucí, aby za příčinou orientace určen byl ještě nezměněný třtinový cukr, který tu jest, nalejeme do dvou 1 l baněk jednak 25 cm^3 tekutiny původní, jednak 50 cm^3 tekutiny invertované a ustanovíme při obou roztocích obsah cukru ve 25 cm^3 vařením s Fehlingovým roztokem. Rozdíl obojího určení dává obsah nezměněného cuku třtinového.

C. Jak zkoumá se zhuštěné mléko.

Základ methody.

Zhuštěné mléko obsahuje kromě třtinového cukru (*R*) také hojné množství mléčného cukru (*M*), který v okázce musí nejprve býti vyšetřen svou mohutností redukovati Fehlingův roztok. Potom invertujeme jinou okázku citronovou kyselinou, která působí toliko na třtinový cukr, nikoli však na mléčný cukr, určíme v invertované tekutině „úhrnný cukr“ (*G*) a obdržíme z rozdílu $G - M = R$ hledané množství třtinového cukru.

Jak se analyse koná.

5 g okázky rozpustí se asi ve 200 cm^3 vody, smísí se s 10 cm^3 roztoku síranu měďnatého (čís. 1 Fehlingova roztoku) a s tolik sodnatého louhu, aby tekutina právě ještě kysele reagovala. Potřebuje se asi 6 cm^3 10procentního louhu sodnatého. Pak doplníme na 250 cm^3 a ve 25 cm^3 průcezku určíme mléčný cukr tím, že po 4 minuty vaříme s 50 cm^3 Fehlingova roztoku a se 75 cm^3 vody a že redukujeme vyloučený kysličník měďnatý v asbestové rource scezený. Odvážená měď počítá se místo na mléčný cukr podle tabulky II na třtinový cukr.

Dalších 50 cm^3 průcezku vaří se po 10 minut s 10procentním roztokem citronové kyseliny. Po ochlazení neutralisujeme, na 100 cm^3 uvedeme a ve 25 cm^3 určíme opět veškerý cukr způsobem svrchu uvedeným (doba varu 4 minuty). Z tohoto úhrnného cukru, který jest rovněž jako třtinový cukr v procentech vypočten, budiž odečten obsah cukru přímo nalezený. Rozdíl dává obsah třtinového cukru.

D. Jak zkoumají se mýdla.

Rozpustíme na vodní lázni 16·28 *g* mýdla (což rovná se čtvrtině normální váhy na 250 cm^3) asi v 100 cm^3 vody a smísíme horký roztok, míchajíce jím, s 10 procentním roztokem chloridu barnatého v malém přebytku. Potřebujeme jeho 40 až 50 cm^3 a poznáme okamžik úplného sražení lehce podle toho, že při míchání přestane se pěniti. Potom vlejeme tekutinu i se sraženinou do měřicí baňky 250 cm^3 veliké, po vychladnutí doplníme ke známce a přidáme ještě 10 cm^3 vody jakožto korrekci za objem barytové sraženiny. Po silném třepání filtrujeme a polarisujeme čistou tekutinu ve 200 *mm* rouře. Shledané číslo, jsouc 4 násobeno, udává obsah třtinového cukru v procentech, předpokládajíc, že jest tu toliko třtinový cukr, avšak že tu není ani dextrinu, ani škrobového cukru neb invertního cukru, o čemž následující zkouška podává vysvětlení.

Nejdříve vaříme asi 25 cm^3 obdrženého svrchu průcezku s 50 cm^3 Fehlingova roztoku, při čemž nesmí vzniknouti žádná značnější redukce.

(Není tu škrobového cukru neb invertního cukru.)

Pak smísí se 50 cm^3 v baňce s 5 cm^3 kyseliny solné hustoty 1·125, zahřeje se rychle na 67 až 70° C. ve vodní lázni asi na 70° C. zahřaté a udržuje se zrovna po 5 minut na této teplotě za častějšího otáčení, při čemž za příčinou kontroly teploty vložíme teploměr do baňky. Potom ochladíme rychle na 20° C., po přidání trochu spodia nebo pemzy na prášek roztlučené scedíme a opět polarisujeme ve 200 *mm* rouře. Shledané číslo sluší o $^1/_{10}$ zvětšiti podle přidané kyseliny solné.

Je-li otočení v levo nyní vzniklé, čítáme-li na 100° polarisace dříve obdržené, větší nežli — 28° C., tedy nebudiž za to pokládáno, že jest tu dextrin nebo škrobový cukr, a není-li tu zároveň přímo redukujícího cukru, obdržíme třtinový cukr v okázce obsažený z přímé polarisace 4 násobené.

Následkem silného rozředění polarisovaného roztoku, jakož i malé otáčecí mohutnosti invertního cukru, čímž pozorovací chyby velmi se zvětšují, může se státi, že otočení v levo, i když tu není dextrinu nebo škrobového cukru, nedosahuje poměru — 28 na + 100; proto budiž ve všech případech, kde jsme obdrželi velmi malé otočení v levo, obsah cukr ještě ustanoven analyticky podle váhy. K tomuto účelu smísíme 25 cm^3 tekutiny solnou kyselinou invertované a (při více nežli 15 procentech cukru přiměřeně méně) za příčinou neutralisace se stejným množstvím roztoku uhličitanu sodnatého (36 *g* suchého uhličitanu sodnatého na 1 *l*), jakož i s 50 cm^3 Fehlingova roztoku a postupujeme pak podle methody v oddíle I a_2 tohoto návodu předepsané, vaříce tekutinu po 3 minuty, scedíce kysličník měďičnatý skrze asbestovou rourku a redukujíce jej v proudu vodíkovém.

Podle tabulky II obdržíme obsah třtinového cukru z odváženého množství mědi pro upotřebených 25 (nebo méně) cm^3, který budiž vypočten se zřetelem k rozředění kyselinou solnou, následkem čehož jsme 16·28 *g* mýdla rozpustili ve 275 cm^3 (místo ve 250 cm^3).

Srovnává-li se obsah třtinového cukru takto vyhledaný s přímou polarisací v mezích nevyhnutelných chyb analysačních, tedy není zde dextrinu, i kdyby otočení v levo nedosáhlo docela čísla 28. Je-li dextrin přítomen, skutečný obsah třtinového cukru, při analytickém určení podle váhy nalezený, bude menší, nežli který by byl přiměřen přímé polarisaci. Vyšlo-li zkouškou neinvertovaného roztoku na jevo, že jest tu přímo redukující cukr, tedy byla vedle dextrinu přítomna ještě dextrosa, tedy škrobový cukr nebo pak invertní cukr. Polarisace po inversi v oné případnosti bude činiti daleko pod 28, v této případnosti za přítomnosti invertního cukru bude činiti přes 28, čítajíc na 100 přímé polarisace.

Za přítomnosti škrobového cukru nalezneme obsah třtinového cukru z rozdílu určení cukru, analyticky podle váhy před inversí a po ní vykonaného; za přítomnosti invertního cukru však budiž veškerý obsah cukru, analyticky podle váhy nalezený, počítán za cukr třtinový.

Tabulka I*)

pro výpočet, kolik procent třtinového cukru, invertnímu cukru odpovídajícího, obsahuje okázka podle shledaného množství mědi při varu po 3 minuty a při 0·1628 *g* hmoty.

Měď	Třtinový cukr	Měď	Třtinový cukr	Měď	Třtinový cukr	Měď	Třtinový cukr
milligramy	procenta	milligramy	procenta	milligramy	procenta	milligramy	procenta
79	24·57	126	38·87	173	53·63	220	68·87
80	24·87	127	39·18	174	53·95	221	69·20
81	25·17	128	39·49	175	54·27	222	69·53
82	25·47	129	39·80	176	54·59	223	69·87
83	25·78	130	40·11	177	54·91	224	70·20
84	26·08	131	40·42	178	55·23	225	70·53
85	26·38	132	40·73	179	55·55	226	70·86
86	26·68	133	41·04	180	55·87	227	71·19
87	26·98	134	41·35	181	56·19	228	71·53
88	27·29	135	41·66	182	56·51	229	71·86
89	27·59	136	41·98	183	56·83	230	72·19
90	27·89	137	42·29	184	57·15	231	72·52
91	28·19	138	42·60	185	57·47	232	72·85
92	28·50	139	42·91	186	57·79	233	73·18
93	28·80	140	43·22	187	58·11	234	73·51
94	29·10	141	43·53	188	58·43	235	73·85
95	29·40	142	43·85	189	58·75	236	74·18
96	29·71	143	44·16	190	59·07	237	74·51
97	30·02	144	44·48	191	59·39	238	74·84
98	30·32	145	44·79	192	59·72	239	75·17
99	30·63	146	45·10	193	60·04	240	75·50
100	30·93	147	45·42	194	60·36	241	75·83
101	31·24	148	45·73	195	60·69	242	76·17
102	31·54	149	46·05	196	61·01	243	76·51
103	31·85	150	46·36	197	61·33	244	76·84
104	32·15	151	46·68	198	61·65	245	77·18
105	32·45	152	46·99	199	61·98	246	77·51
106	32·76	153	47·30	200	62·30	247	77·85
107	33·06	154	47·62	201	62·63	248	78·18
108	33·36	155	47·93	202	62·95	249	78·52
109	33·67	156	48·25	203	63·28	250	78·85
110	33·97	157	48·56	204	63·60	251	79·19
111	34·27	158	48·88	205	63·93	252	79·53
112	34·58	159	49·19	206	64·26	253	79·88
113	34·88	160	49·50	207	64·58	254	80·22
114	35·19	161	49·82	208	64·91	255	80·56
115	35·49	162	50·13	209	65·23	256	80·90
116	35·80	163	50·45	210	65·56	257	81·24
117	36·10	164	50·76	211	65·89	258	81·59
118	36·41	165	51·08	212	66·22	259	81·93
119	36·71	166	51·40	213	66·55	260	82·27
120	37·01	167	51·72	214	66·88	261	82·61
121	37·32	168	52·04	215	67·21	262	82·95
122	37·63	169	52·35	216	67·55	263	83·30
123	37·94	170	52·67	217	67·88	264	83·64
124	38·25	171	52·99	218	68·21	265	83·98
125	38·56	172	53·31	219	68·54	266	84·32

*) Z prováděcích nařízení k zákonu o dani z cukru pro Německou říši ze dne 27. května 1896.

Tabulka II*)

pro výpočet, kolik třtinového cukru, invertnímu cukru odpovídajícího, obsahuje okázka podle shledaného množství mědi při varu po 3 minuty.

Měď	Třtinový cukr	Měď	Třtinový cukr	Měď	Třtinový cukr	Měď	Třtinový cukr
milligramy	milligramy	milligramy	milligramy	milligramy	milligramy	milligramy	milligramy
79	40·0	125	62·8	171	86·3	217	110·5
80	40·5	126	63·3	172	86·8	218	111·1
81	41·0	127	63·8	173	87·3	219	111·6
82	41·5	128	64·3	174	87·8	220	112·2
83	42·0	129	64·8	175	88·3	221	112·7
84	42·5	130	65·3	176	88·9	222	113·2
85	42·9	131	65·8	177	89·4	223	113·7
86	43·4	132	66·3	178	89·9	224	114·3
87	43·9	133	66·8	179	90·4	225	114·8
88	44·4	134	67·3	180	91·0	226	115·4
89	44·9	135	67·8	181	91·5	227	115·9
90	45·4	136	68·3	182	92·0	228	116·4
91	45·9	137	68·8	183	92·5	229	117·0
92	46·4	138	69·4	184	93·1	230	117·5
93	46·8	139	69·9	185	93·6	231	118·1
94	47·3	140	70·4	186	94·1	232	118·6
95	47·8	141	70·9	187	94·6	233	119·2
96	48·3	142	71·4	188	95·1	234	119·7
97	48·8	143	71·9	189	95·7	235	120·3
98	49·3	144	72·4	190	96·2	236	120·8
90	49·8	145	72·9	191	96·7	237	121·3
100	50·3	146	73·4	192	97·2	238	121·8
101	50·8	147	73·9	193	97·7	239	122·4
102	51·3	148	74·5	194	98·3	240	122·9
103	51·8	149	75·0	195	98·8	241	123·5
104	52·3	150	75·5	196	99·3	242	124·0
105	52·8	151	76·0	197	99·8	243	124·6
106	53·3	152	76·5	198	100·4	244	125·1
107	53·8	153	77·0	199	100·9	245	125·7
108	54·3	154	77·5	200	101·4	246	126·2
109	54·8	155	78·0	201	101·9	247	126·8
110	55·3	156	78·5	202	102·5	248	127·3
111	55·8	157	79·0	203	103·1	249	127·9
112	56·3	158	79·6	204	103·6	250	128·4
113	56·8	159	80·1	205	104·1	251	128·9
114	57·3	160	80·6	206	104·6	252	129·4
115	57·8	161	81·1	207	105·2	253	130·0
116	58·3	162	81·6	208	105·7	254	130·6
117	58·8	163	82·1	209	106·2	255	131·1
118	59·3	164	82·6	210	106·7	256	131·7
119	59·8	165	83·2	211	107·3	257	132·2
120	60·2	166	83·7	212	107·8	258	132·8
121	60·7	167	84·2	213	108·4	259	133·3
122	61·2	168	84·7	214	108·9	260	133·9
123	61·7	169	85·2	215	109·4		
124	62·2	170	85·7	216	109·9		

*) Z prováděcích nařízení k zákonu o dani z cukru pro Německou říši ze dne 27. května 1896.

(Böhmisch.)

II.

Návod,

jak zkouší se čokoláda na obsah kakaa.

Čokoláda jest směs kakaové massy a cukru s přísadou kakaového tuku nebo bez ní. „Kakao ve finančně technickém smyslu“ nazýváme směs kakaové massy a kakaového tuku, které jsou obsaženy v čokoládě. Určení, co čokoláda tohoto „kakaa ve finančně technickém smyslu“ obsahuje, koná se na základě úplně chemické analyse, jejížto postup zde jen v hrubých rysech budiž popsán, kdežto jednotlivosti všeobecně užívaných method buďte vyhledány v příslušné literatuře. [1])

Vzorky, které se objeví při drobnohledném ohledání nebo za chemického ohledání jako falšované (na př. jako příliš mnoho slupek obsahující, se škrobem smíšené a pod.) nebo jinak úchylně složené [2]), buďte zaslány ku prozkumu c. k. rolnicko-chemické stanici pokusné ve Vídni. V okázkách obyčejného složení analytik má vyšetřiti: třtinový cukr, tuk, vodu, popel a dusík. Postup prozkumu jest tento:

1. Upravení okázky a drobnohledný prozkum.

Větší množství čokolády rozetře se jemně na struhadle jak v návodu I pod *A*, oddílem II, číslem 3 bylo uvedeno, dobře se promíchá a dá se do nádoby dobře uzavřené. Pro drobnohledný prozkum, který budiž nejdříve předsevzat, malé množství čokoládového prášku zbavíme tuku, properouce je étherem na cedítku. Okázky buďte pod drobnohledem hlavně zkoumány, zdali tu jest cizí škrob nebo přílišné množství slupkových součástek. K podrobnějšímu prozkumu může býti upotřebeno také zbytku při určování tuku (viz dole).

2. Cukr třtinový.

Cukr třtinový ustanoví se podle předpisu daného v návodě I, pod *A*, oddílem II, číslem 3.

3. Tuk.

Kvantitativní určení vykoná se přímo, kvalitativní prozkum pak pomocí čísla zmýdlení, refraktometrového údaje a jodového čísla, jakož i bodu tání.

10 *g* čokolády dají se na 2 až 3 hodiny do sušárny a extrahují se potom étherem vody prostým v Soxletově přístroji. Tuk po odpaření étheru zbývající suší se asi po 2 hodiny, až jeho váha stane se stálou a odváží se. Určení budiž dvakráte vykonáno.

---

[1]) König. Die menschlichen Nahrungs- und Genussmittel, II. svazek, 3. vyd. Oddíl „Cacao und Chocolade“ atd.

Bujard & Baier. Hilfsbuch für Nahrungsmittelchemiker. 2. vyd., str. 227 a násl.

Elsner. Praxis des Chemikers. 7. vyd., str. 475 a násl.

[2]) Normální složení kakaové massy jest toto:

Vody 3 až 5 procent, dusíku 2·1 až 2·5 procenta, tuku 49 až 55 procent (t. j. přibližně 50 procent), popelu 3 až 4 procenta, jodové číslo tuku 32 až 38, číslo zmýdlení tuku 190 až 204, bod tavení tuku 30 až 33·5°, údaj refraktometru při 40° C. 46 až 48°.

Tuk při určení tuku obdržený může býti ihned upotřeben v extrakční baňce k vyšetření čísla zmýdelní tím, že jej s 25 cm^3 polonormálního alkoholického draselnatého louhu po 15 minut na vodní lázni zahříváme a titrujíce polonormální solnou kyselinou, určíme, kolik milligramů *KOH* spotřebovalo se na 1 *g* tuku.

Aby určen byl refraktometrový údaj a bod tání, musí tuk při extrakci obdržený ještě jednou býti roztaven a čistě procezen. Roztavení vykoná se při 40° C. v Zeissově refraktometru. Aby ustanoven byl bod tání, dáme trochu tuku do ne příliš úzké, dole otevřené rourky vláskové, necháme ji alespoň po 2 dni leželi a upevníme ji kaučukovým kroužkem vedle rtuťové nádobky teploměru. Teploměr ponoříme do nádoby s vodou, kterou potom za míchání zvolna ohříváme. V okamžiku, kdy tukový sloupeček dočista jest roztaven a vzhůru stoupá, budiž teplota přečtena.

Jodové číslo tuku nalezneme z asi 0·8 *g* hmoty známým způsobem, nechajíce Hüblův roztok jodu působiti na tuk v chloroformu rozpuštěný a titrujíce nevázaný jod natriumthiosulfátem.

4. Voda a popel.

5 *g* čokolády vysuší se na platinové misce v sušárně, určíme ztrátu váhy obsahu vody přiměřenou a potom spálíme na popel opatrně hmotu v téže misce.

5. Dusík.

Dusík určíme asi v 3 *g* hmoty podle Kjehldahla vařením s 25 cm^3 sehnané kyseliny sírové a 2 kapkami kovové rtuti.

6. Výpočet obsaženého kakaa.

Kakao v čokoládě obsažené dá se za normálních poměrů, to jest, není-li čokoláda ani zfalšována, ani úchylně složena, prostě vypočísti z rozdílu mezi vahou čokolády *Ch* a z cukru *Z* v čokoládě vyšetřeného, to jest

$$C = Ch - Z \quad . \quad . \quad . \quad . \quad . \quad (1).$$

„Kakaový obsah ve finančně technickém smyslu“ *C* skládá se však z upotřebené, přímo určitelné kakaové massy *Cm* a z „přidaného kakaového tuku“ *Cf* rovněž přímo určitelného.

$$C = Cm + Cf \quad . \quad . \quad . \quad . \quad . \quad (2).$$

„Upotřebenou kakaovou massu“ vypočteme, když množství čokolády méně součtu cukru *Z* a tuku *F* násobíme 2, to jest

$$Cm = 2 \times (Ch - Z - F).$$

„Přidaný kakaový tuk“ obdržíme z veškerého tuku *F* méně tuku v normální kakaové masse obsaženého $\frac{Cm}{2}$.

$$Cf = F - \frac{Cm}{2} = F - (Ch - Z - F)$$

$$= 2\,F + Z - Ch.$$

Je-li tu normální čokoláda, tedy obsah „kakaa“ podle vzorce (1) z obsahu cukru vypočtený musí alespoň přibližně souhlasiti s obsahem podle vzorce (2) ryze analytickou cestou vyšetřeným. Není-li tomu tak nebo dává-li nález příčinu k úřední závadě, budiž vzorec jako v případech svrchu uvedených zaslán c. k. rolnicko-chemické stanici pokusné ve Vídni.

III.

Návod,

jak se určuje, co nezměněného alkoholu voňavky, tresti a pod. obsahují.

(Podle návrhu dr. Františka Freyera, úředníka při c. k. rolnicko-chemické stanici pokusné ve Vídni.)

Odpaříme 50 cm^3 zkoumané tekutiny v platinové nebo skleněné misce na vodní lázni:

1. Zbude patrný pevný nebo tekutý zbytek.

Smísíme 100 cm^3 (při 15° C. odměřených) asi se 100 cm^3 vody a oddestilujeme z toho tři čtvrtiny. Destilát zachytíme v baňce 200 cm^3 veliké a naložíme s ním pak dále podle čís. 3.

2. Nezůstane zbytek. Odměříme 100 cm^3 do baňky 200 cm^3 veliké, přilejeme vody až blízko ke známce, zamícháme točením a postupujeme podle čís. 3.

3. Baňka 200 cm^3 veliká až blízko ke známce naplněná ochladí se na 15° C., doplní se přesně až ke známce a opětně se dobře promíchá, při čemž již nesmí nastati podstatná změna objemu nebo zahřátí, potom smísíme 50 cm^3 tekutiny v rozdělené skleněné rouře asi s 10 cm^3 petrolejového étheru, zjistíme přesně stav alkoholické tekutiny (při 15° C.), uzavřeme rouru a promícháme dobře opětným otáčením. Avšak nebudiž rourou silně třepáno, poněvadž petrolejový éther snadně v emulsi přejde a pak obě dvě vrstvy tekutinové velmi těžce dají se oddělíti. Po úplném usazení zjistíme (při 15° C.) zmenšení objemu, které jsouc 4 násobeno, dá zmenšení objemu „a“ pro 200 cm^3. Proto jsme 100 cm^3 původní okázky nerozředili na 200, nýbrž na $(200-a)$ cm^3, zbytek 200 cm^3 dáme do nálevky odlučovací a protřepáme jej zde rovněž s 50 cm^3 petrolejového étheru. 50 cm^3, které jsou v rozdělené rource, může po vykonaném zjištění opět přidáno býti k hlavnímu množství v odlučovací nálevce.

4. Protřepanou tekutinu zkoušíme toliko, zdali jsou tu estery (ovocné éthery), tím že 25 cm^3 tekutiny přesně neutralisujeme přídáním fenolftaleïnu, a že přidavše 25 cm^3 půldruho-normálního alkoholického louhu draselnatého, necháme je asi 12 hodin uzavřenou státi. Potom se zpět titruje půldruhonormální kyselinou a z rozdílu spotřebované kyseliny naproti titru alkoholického louhu draselnatého stejným způsobem zjištěného vypočteme esterový obsah se zřetelem k rozředění a uvedeme jako ethylacetat. Činí-li tento obsah více než 1 procento, budiž protřepání ještě tří- až čtyřikráte opakováno s novým množstvím petrolejového étheru. Při kolínské vodě atd. může zkouška na ester býti opominuta a ihned dále podle čís. 5 postupováno, kdežto při rumových trestích již hned z prvu třikráte protřepáme, načež určíme ester a pak po případě dále vytřepáme, až obsah esteru klesne níže 1 procenta.

5. U alkoholické tekutiny úplně učištěné, kterou jsme pod čís. 3 nebo 4 obdrželi, určíme piknometrem poměrnou váhu a obsah alkoholu v objemových procentech této váze přiměřený. Tento obsah, jsa násobem $\frac{200-a}{100}$, dává alkoholový obsah původní okázky.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVII. — Vydána a rozeslána dne 18. května 1902.

Obsah: Čís. 103. Výnos o vydání bankovek po 50 korunách.

103.

Výnos ministeria finančního ze dne 16. května 1902

o vydání bankovek po 50 korunách.

Rakousko-uherská banka, jak z připojené vyhlášky jest seznati, počne dne 26. května 1902 vydávati bankovky po 50 korunách, které mají firmu „Rakousko-uherská banka“ a datum ze dne 2. ledna 1902.

Böhm m. p.

Vyhláška

ohledně vydání 50-tikorunových bankovek Rakousko-uherské banky s datem ze dne 2. ledna 1902.

Dne 26. května 1902 počne Rakousko-uherská banka vydávati u svých hlavních ústavů ve Vídni a Pešti-Budíně, jakož i ve veškerých filiálkách 50-tikorunové bankovky s datem ze dne 2. ledna 1902.

Popis těchto nových bankovek jest v dodatku této vyhlášky uveřejněn.

Ve Vídni, 15. května 1902.

Rakousko-uherská banka.

Biliński
guvernér.

Gutmann
generální rada.

Pranger
generální sekretář.

(Böhmisch.)

Dodatek.

Popis padesáti-korunové bankovky Rakousko-uherské banky z roku 1902.

Padesáti-korunové cedule Rakousko-uherské banky ze dne 2. ledna 1902 jsou 150 millimetrů široké a 100 millimetrů vysoké a vykazují na papíře, bez vodního tisku zhotoveném, dvojitý tisk, na jedné straně s německým, na druhé s uherským textem.

Vlastní obraz cedule, 138 millimetrů široký a 87 millimetrů vysoký, modrou barvou tištěný, sestává uprostřed z plochy pro nápis; její horní, po obou stranách různotvárně článkovaná část, má na německé straně rakouského císařského orla, na straně uherské znak zemí koruny Uherské a v obou rozích malou kulatou růžici s tmavou číslicí „50“.

Plocha pro nápis rozšiřuje se na dolním konci na pravo i na levo v stupňovitý podstavek, kterýž na straně německé i uherské nese na tmavém základě bíle tištěné trestní ustanovení: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, vztažmo: „A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntettetik“.

Na německé straně, pod trestním ustanovením, uvedena jest článkovaným písmem jmenovitá cena cedule, totiž 50 korun, v osmi různých jazycích zemských, a to:

PADESÁT KORUN - PIĘĆDZIESIĄT KORON
PETDESET KRON - PEDESET KRUNA
ПЯТЬДЕСЯТЬ КОРОН - CINQUANTA CORONE
ПЕДЕСЕТ КРУНА - CINCIZECI COROANE.

Na straně uherské jest na místě ustanovení ceny v různých jazycích jemně proplétaná ozdoba, ohraničená dvěma proplétanými ovály s číslicí „50“.

Po pravé i po levé straně plochy pro nápis jest po jedné sedící ženské ideální postavě. Postava na levé straně drží v pravé ruce srp a levou rukou plochu pro nápis; postava na pravé straně spočívá pravým loktem na ploše, podpírajíc rukou hlavu, kdežto levá ruka opírá o tělo zavřenou knihu ve vodorovné poloze.

K těmto postavám druží se po pravé i po levé straně, jako ukončení obrazu cedule, ku kraji jejímu po jednom gobelinovitém, z jednotlivých vejčitých a kruhovitých proplétaných ozdob složeném poli, okrášleném ornamentovými tyčemi a arabeskami.

V nejvyšší své části, v celku kvadratického složení, má v horních rozích dvě bílé číslice „50“ ve tmavých, okrouhlých proplétaných ozdobách; uprostřed, taktéž v kruhovité proplétané ozdobě, na straně německé dvě tmavé číslice „50“ s bílým obrysem, na straně uherské dvě bílé číslice „50“.

Rozličné proplétané ozdoby jsou v různých odstínech zabarveny a vnější kruh vejčitých růžic, který tvoří pole pro svislé ruce postav, jest ku zvláštnímu vyznačení na straně německé zdola z temna do světla, na straně uherské ze světla do tmava zabarven.

Pozadí pro nejvyšší části postav tvoří ornamentové pole, k němuž přiléhá pruh růžic na stopkách.

Podklad nápisu ve střední části tvoří proplétaně ozdobené pole, rázu ornamentického, které objímá jemnou, kruhovitou proplétanou ozdobu s číslicí „50“.

Základ celé cedule jest barvy červeno-fialové a jest toliko v dolejší části plochy pro nápis kruhovitě přerušen, čímž zmíněná číslice „50“ jasnou bělí vyniká.

Na straně německé jest nad nápisem serie, na straně uherské číslo vytištěno.

Doslovné znění textu cedule i s označením firmy na straně německé jest toto:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Fünfzig Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Wiesenburg
Generalrath.

Pranger
Generalsecretär.“

na straně uherské:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeteinél

ötven korona

törvényes érczpénzt. Bécs, 1902. január 2án.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
kormányzó.

Pfeiffer
főtanácsos.

Pranger
vezértitkár.“

Ve Vídni, v květnu 1902.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVIII. — Vydána a rozeslána dne 23. května 1902.

Obsah: (Čís. 104 a 105.) 104. Listina o koncessi pro místní dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím naproti Krapině. — 105. Nařízení, jímž zavádí se prodej bílé soli u solivarní správy v Ůži (Aussee).

104.

Listina o koncessi ze dne 10. května 1902

pro místní dráhu z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím naproti Krapině.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi inženýrovi Hugonu rytíři z Heiderů ve Vídni žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zařízena jako dráha místní o rozchodu pravidelném z Grobelna přes Slatinu a Rogatec k zemským hranicím naproti Krapině podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, pod podmínkami tuto určenými:

§ 1.

Koncessionář pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, bude požívati výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu celé povolené železniční trati nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati a alespoň dílčí trať z Grobelna až k Rogatci veřejné vozbě odevzdati; zahájení vozby po dílčí trati z Rogatce až k zemským hranicím může odloženo býti až do toho času, kdy připojovací trať do Krapiny na chorvátském území navržená bude vozbě odevzdána.

Trati vozbě odevzdané buďte po celou další dobu koncesse pravidelně provozovány.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen dáti jistotu, slože kauci 60.000 K v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář chovati se má při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této

koncesse a podle podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionáře.

Obligace prioritní nesmějí býti vydány.

Naproti tomu propůjčuje se koncessionářovi právo, až do sumy správou státní ustanovené vydati akcie prioritní, kteréžto akcie svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která příslušeti bude akciím prioritním, nežli akcie kmenové nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli pěti procenty, při čemž nebudiž doplácено z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominálního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání jistinné reservy, státní správou ustanovené, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškeren kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií kmenových i prioritních, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských drahách státních bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionář vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionář zavazuje se, že zření bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

K dopravě civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) vztahují se snížené sazby pro dopravu vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Koncessionář není oprávněn vozbu po povolené dráze jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, vozbu po povolené dráze převzíti zejména tenkráte, když by nabyla přímého spojení s některou drahou státem provozovanou, a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní na účet koncessionářův provozovati.

V této případnosti buďte státní správě od koncessionáře nahrazeny náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnem ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionářem učiní.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní vyhrazuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající buďte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desetiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

3. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářovi jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle předcházejících ustanovení vyhledaný bez přirážky v 2. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se

sumě, jíž třeba jest ku čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že náhradí koncessionářovi důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se dále právo, že kdykoli místo ještě nedospělých důchodů, které by podle ustanovení předcházejících odstavců koncessionářovi měl platiti, může zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíce, jak se samo sebou rozumí po odečtení přirážky podle ustanovení 2. odstavce v těchto platech snad obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo ještě nezapravenými zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i vozební a jistinné reservy ze základního kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo k zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které eventuálně s výhradou dodatečného upravení bude prozatímně ustanoveno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby

materiální, jakož i pokladní hotovosti a vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, a vozební a jistinné reservy ze základního kapitálu zřízené v rozsahu v § 11, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

105.

Nařízení ministerstva finančního ze dne 15. května 1902,

jímž zavádí se prodej bílé soli u solivarní správy v Úži (Aussee).

Ve shodě s královským uherským finančním ministeriem u c. k. solivarní správy v Úži ve Štýrsku počne se dnem 1. června 1902 všeobecně prodávati bílá sůl za cenu 18 K 60 h za metrický cent nezabalená od váhy.

Zápověď, nařízením ze dne 8. září 1892, Z. Ř. č. 163, daná, prodávati soli k jídlu za cenu 9 zl. 50 kr. za 100 *kg* ze solivarny v Úži odebrané mimo Štýrsko, Korutansko, Krajinu, Gorici a Gradisku, Istrii, Terst a Dalmatsko, vztahuje se také ku prodeji této bílé soli.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIX. — Vydána a rozeslána dne 23. května 1902.

Obsah: Čís. 106. Nařízení o stejnokroji empiriků povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silničných mistrů, říčních mistrů, přístavních mistrů).

106.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 16. května 1902,

o stejnokroji empiriků povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silničných mistrů, říčních mistrů, přístavních mistrů).

O stejnokroji empiriků povolaných dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silničných mistrů, říčních mistrů, přístavních mistrů) nařizuje se toto:

§ 1. Empirikové povolaní dohlédati k udržování silničných, mostních a říčních staveb, pak vykonávati řády přístavní (silniční mistři, říční mistři, přístavní mistři) jsou zavázáni nositi ve výkonné službě tuto popsaný služební oděv.

Mimo službu jest dovoleno uvedeným zřízencům nositi tento služební oděv.

Stejnokrojní kabát.

§ 2. Stejnokrojní kabát jest z tmavozeleného sukna podle vzoru stejnokrojní kazajky, jak nařízením ministeria vnitra ze dne 25. července 1891, Z. Ř. č. 113, byla zavedena pro úředníky politické správy, avšak se stříbrnými knoflíky s orlíčkem a s výložky z pompadourově červeného sukna, na nichž u silničných mistrů jest umístěna malá stříbrná motyka na dvou právě takových lopatách křížem položených (vzorec 1), u říčních mistrů a přístavních mistrů malá stříbrná kotva (vzorec 2). Vzorec 1 Vzorec 2

K tomuto stejnokrojnímu kabátu nosí se vesta ze stejného tmavozeleného sukna podle vzoru vesty, jak v § 13 ministerského nařízení ze dne 20. října 1889, Z. Ř. č. 176, byla předepsána pro c. k. státní úředníky, avšak rovněž se stříbrnými knoflíky s orlíčkem.

Stejnokrojní spodky.

§ 3. Spodky jsou z tak zvaného novošedého sukna podle téhož střihu jako při státních úřednících.

V létě mohou býti nošeny spodky ze žlutohnědého cvilinku.

Stejnokrojní plášť.

§ 4. Stejnokrojní plášť jest z tmavozeleného sukna se stejným límcem, na kterém jsou výložky z pompadourově červeného sukna, a s černou vlněnou podšívkou podle střihu pláště pro státní úředníky předepsaného; tento plášť má stříbrné knoflíky s orlíčkem.

Pokrývka hlavy.

§ 5. Stejnokrojní čapka z tmavozeleného sukna tvaru pro státní úředníky předepsaného má na svém dolním kraji stříbrnou šňůru, která jest provlečena

pompadourově červenými nitkami hedvábnými, a napřed nad stínítkem stříbrnou růžici s orlíčkem a smyčkou a malým stříbrným knoflíkem s orlíčkem. Podbradek jest upevněn dvěma malými stříbrnými knoflíky s orlíčkem.

Pobočný zbraň.

Vzorec 3. § 6. Pobočný zbraní jest tesák (vzorec 3). Tesák skládá se z čepele, rukojeti s odrážkou a pochvy.

Ocelový čepel jest 38 *mm* široký, 43 *cm* dlouhý a na hřbetě 7 *mm* silný, na vnitřní straně plochý, na zevnitřní straně dutě broušený, kteréžto broušení ke špičce ploše vybíhá.

Hák čepele, který činí rukojeť, jest 14 *cm* dlouhý a 24 *mm* široký, na konci k ostré straně ohnutý a obložený buvolím rohem, který nýtky jest upevněn na čepeli. Odrážka z mosazu jest 11 *cm* dlouhá a 11 *mm* široká a hraněná. Štítek jest 6 *cm* široký, okrajem opatřený a odstává od čepele v úhlu 45 stupňů. Na jeho zevnitřní straně jest vytlačen a vyřezán císařský orel.

Pochva jest ze silné černé usně s mosazným kováním, které jest u ústí pochvy 9·5 *cm* a u nákončí 11·5 *cm* dlouhé. Na ústí pochvy jest umístěn knoflík 2 *cm* veliký pro upevnění opasníku.

Opasník.

Vzorec 4. § 7. Opasník (vzorec 4) jest z černé lesklé usně a skládá se z opasního řemene, dvou nosných řemenů a z kapsy. Opasní řemen 23 *mm* široký skládá se ze tří dílů, z přeskové, kroužkové a podpínkové části, které dohromady spojeny jsou dvěma mosaznými kroužky průměru 33 *mm*.

Přesková část jest včetně železné válečkové přesky 40 *cm* dlouhá, koženou smyčkou k zastrčení konce řemene opatřená a právě tak jako 10·5 *cm* dlouhá kroužková část z kůže dvojnásobně položené vyrobená. Podpínková část jest toliko na spojovacím kroužku po délce 4 *cm* dvojnásobně položena.

Každý z obou nosných řemenů jest 18 *cm* dlouhý a 28 *mm* široký a na zevnitřní straně obložen hedvábným císařskožlutým prýmkem 23 *mm* širokým, jenž jest uprostřed černým pruhem protkán. Nosné řemeny jsou nahoře na spojovacích kroužcích opasního řemene a dole na kapse upevněny sploštělými kroužky mosaznými.

Kapsa skládá se z líce a rubu, které po straně spolu tak jsou spojeny, že pochva může býti zastrčena a upěvněna nosným knoflíkem v příční dírce, která jest zřízena uprostřed středního dílu, 15 *cm* od hořejšího kraje.

Opasník budiž opásán pod stejnokrojním kabátem, vztažmo pod vestou tím způsobem kolem těla, aby pobočný zbraň na něm zavěšená dolů visela podle levého stehna.

Kravata a rukavice.

§ 8. Jakožto stejnokrojní kravaty buďte nošeny černé hedvábné nebo atlasové pásky 2—3 *cm* široké v podobě mašle.

Rukavice jsou z bílé kůže prací.

§ 9. Pozdrav buď konán způsobem vojenským a stavební empirikové v § 1 uvedené jsou k němu zavázáni naproti všem státním úředníkům v stejnokroji.

§ 10. Říčním mistrům a přístavním mistrům jest dovoleno, nositi dosavadní stejnokroj až do konce roku 1902.

§ 11. Státní stavební úředníci stavebním empirikům v § 1 jmenovaným představení mají k tomu přihlédati, aby ustanovení tohoto předpisu o stejnokroji přesně byla zachovávána a aby stejnokrojní oděv těchto zřízenců stále byl v řádném stavu.

§. 12. Tento předpis nabude moci dnem 1. července 1902.

Koerber m. p.

Vzorec 1.

Vzorec 2.

Vzorec 4.

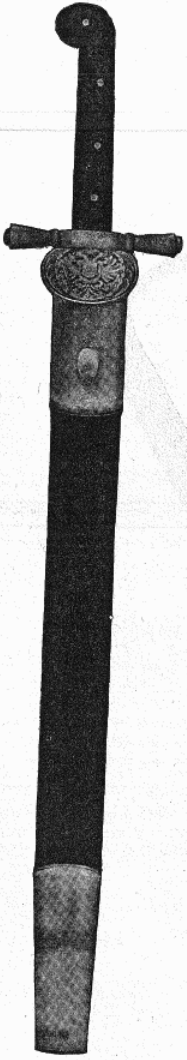

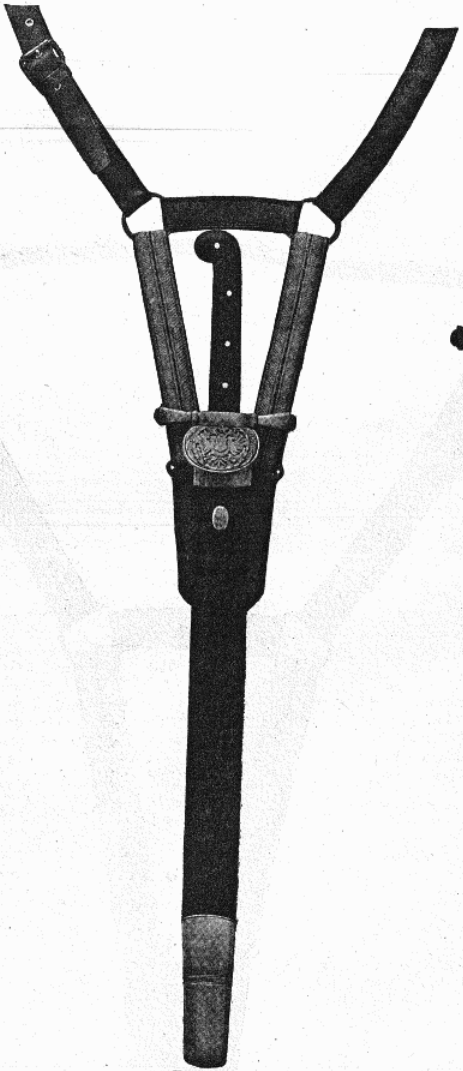

Vzorec 3.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka L. — Vydána a rozeslána dne 27. května 1902.

Obsah: (Čís. 107 a 108.) 107. Vyhláška, že v Dobřanech a ve Vejprtech v Čechách zřízeny byly berní a soudní schovací úřady. — 108. Zákon, jímž vláda se zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem.

107.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 23. května 1902,

že v Dobřanech a ve Vejprtech v Čechách zřízeny byly berní a soudní schovací úřady.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí zřizují se v Dobřanech a ve Vejprtech v Čechách berní a soudní schovací úřady pro obce okresních soudů stejného jména, kteréžto soudy s těmito úřady současně počnou býti činny.

Tyto úřady počnou úřadovati dne 1. června 1902.

Tím dnem:

1. obce Černotín, Dobřany, Lhota, Hrobčice, Lína, Nová Ves, Přestavlky, Červený Újezd, Slovice, Vstíš a Vodní Újezd budou vyloučeny z okresu berního úřadu Stodského a přiděleny k okresu berního úřadu Dobřanského, a

2. obce Pleil, Schmiedeberg a Vejprty budou vyloučeny z okresu berního úřadu Přísečnického a přiděleny k okresu berního úřadu Vejprtského.

Böhm m. p.

108.

Zákon, daný dne 26. května 1902,

jímž vláda se zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem upravila zatímným způsobem na zásadě výhod největších a aby příslušné úmluvy ve skutek uvedla, avšak s tím obmezením, že působnost těchto úmluv nemá sahati přes 31. prosinec 1903.

§ 2.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby ve skutek uvedlo tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Budapešti, dne 26. května 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Böhm** m. p.
Spens m. p.	**Hartel** m. p.
Rezek m. p.	**Call** m. p.
Giovanelli m. p.	**Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LI. — Vydána a rozeslána dne 1. června 1902.

Obsah: Čís. 109. Zákon finanční na rok 1902.

109.

Zákon finanční na rok 1902, daný dne 31. května 1902.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Veškeré vydání státní na rok 1902 ustanovuje se na 1.689,116.863 K.

Článek II.

Nač příjmy státní zvláště se obrátí a které sumy etátní na jednotlivá oddělení správy se povolují, jest obsaženo v první částce níže položeného rozpočtu státního.

Úvěrů povolených podle jednotlivých kapitol, titulův, paragrafů a podle číselně rozlišených dalších oddílů jednotlivých paragrafů tohoto rozpočtu státního užiti lze toliko ku potřebám v příslušné kapitole, v příslušném titulu, paragrafu a v dalším oddílu jednotlivých paragrafů jmenovaným, a to zvlášť o sobě na potřeby řádné a mimořádné.

Článek III.

Na zapravení vydání státního v článku I povoleného ustanovují se příjmy z daní přímých, z dávek nepřímých a z jiných důchodů státních, vyměřené v druhé částce níže položeného rozpočtu státního sumou 1.690,182.264 K.

Článek IV.

Aby sešla se suma příjmů státních, v článku III ustanovená, vybírány buďte daně přímé i dávky nepřímé podle platných předpisů.

Článek V.

Za kapitály obecného dluhu státního, které roku 1902 ke splacení dospějí, mohou se pro vykonání § 2 zákona, daného dne 24. prosince 1867, Z. Ř. č. 3 z r. 1868, vydati obligace nesplatného sjednoceného dluhu státního, zákonem ze dne 20. června 1868, Z. Ř. č. 66, zřízeného, a to v té sumě, které podle státního rozpočtu následujícího ke splacení oněch kapitálů ještě jest potřebí.

Za tímto účelem buďte ihned vydány a ministrovi finančnímu odevzdány úpisy dluhu v notách zúročitelného v sumě 11,016.680 zl. (22,033.360 K) a dluhu ve stříbře zúročitelného v sumě 1,517.270 zl. (3,034.540 K).

Článek VI.

Výdaje na rok 1902 povolené, kterých se do konce toho roku docela neužije, nebo kterých užije se neúplně, zaniknou koncem prosince 1902.

Toto ustanovení nevztahuje se k sumám, určeným na zapravení stálých příjmův, totiž služného, pensí atd., nebo na splnění takových dávek, ježto se zakládají na titulu právním, jako jsou úroky z dluhu státního a p.; těchto sum žádati se může až do projití lhůty promlčecí.

Rovněž ustanovení výše položené nevztahuje se ke všem mimořádným úvěrům, jakož i k těm řádným úvěrům, ve příčině kterých bylo v první částce následujícího rozpočtu povoleno, že se jich může užiti až do konce prosince 1903; s těmito však úvěry, neužije-li se jich roku 1902, naloženo buď tak, jako by byly v rozpočtu na rok 1903 povoleny, a budte tedy také pro službu tohoto roku účtovány.

Článek VII.

Následujících úvěrů (obnosů) může upotřebeno býti ještě až do konce prosince r. 1902 a budiž s nimi, pokud by jich až do konce roku 1901 nebylo spotřebeno, tak naloženo, jako kdyby byly povoleny v rozpočtu na rok 1902.

A. V rozpočtu ministeria vnitra.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 1, § 1, aby zapraveny byly náklady na předběžné práce za příčinou zákonného upravení požárného pojišťování budov, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 5.000 zl. nebo 10.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, § 5, na novou stavbu úřední budovy pro c. k. policejní komisařství v Pratru a pro příslušný k němu oddíl bezpečnostní stráže 72.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, § 6, na částečnou přestavbu budovy policejního ředitelství v Praze . . . . 131.752 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 3, položkou 2, na stavbu mostu s vrchní železnou konstrukcí přes řeku Salzach mezi Oberndorfem a Laufenem . . . . . 100.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 3, položkou 3, na stavbu mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Salzach mezi Oberndorfem a Laufenem a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 20.000 zl. nebo 40.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 3, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
30.000 zl. nebo 60.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 4, položkou 1, na opravu uherské silnice říšské v kilometru $7^{6}/_{8}$ na tak zvaném Wagnerbühel u Št. Hradce . . . . . 12.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 4, položkou 7, na opravu dřevěného pilotového mostu přes řeku Muru ve Frohnleiten na trati vídeňské silnice říšské, kilometr $28^{4}/_{8}$ a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 4, položkou 4, na opravu dřevěného jehlového mostu přes řeku Muru ve Frohnleiten na trati vídeňské silnice říšské, kilometr $28^{4}/_{8}$ a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
20.000 zl. nebo 40.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 5, položkou 6, na stavbu dvou mostů se železnou vrchní konstrukcí v Malitimině na trati říšské silnice gorické a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 15.000 zl. nebo 30.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 1, jako erární příspěvek na zřízení jízdné cesty od Bersce k paroplavební stanici téhož jména a prodloužený zákonem

ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 1 jako erární příspěvek k vystavění obecní silnice z Labina do Sv. Lovreče ve Vlahově . . . . . 4.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 2, jako erární příspěvek ke stavbě mostu přes pohraničnou řeku Judrio u Dolenje . . . . . 4.000 K

14. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 4, jako erární příspěvek k opravě Pujlské silnice říšské městskou obcí Terstskou prováděné, mezi kilometrem 0·8 a 2·7 42.000 K

15. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 5, jako erární příspěvek ke stavbě mostu přes pohraničnou řeku Judrio u Merníka . . . . . 4.000 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 1.500 zl. nebo 3.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 6, jako erární příspěvek k vystavění silnice údolím Lijaským 16.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 3, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 8.000 zl. nebo 16.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 7, jako erární příspěvek k vystavění silniční sítí v pohraničném obvodě mezi řekou Soči a Judriem . . . . . 30.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 4, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 9, na stavbu mostu s vrchní konstrukcí železnou přes řeku Soči u Gorice na trati podgorské silnice říšské 140.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 70.000 zl. nebo 140.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

24. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 10, jako erární příspěvek na přeložení okresní silnice Klana—Vrh—Paka, pak na vystavění silnice Klana—Studena—Rečina . . . . . 7.000 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 10, jako erární příspěvek na vystavění silnice údolím Branickým a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 12, na přeložení korutanské silnice říšské mezi Koboridem a Trnovem, kilometr 110·8—115·2 . . . . 40.000 K

27. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 13, jako erární příspěvek k vystavění silnice na levém břehu Soči od Kanálu až ku potoku Vogerščeckému . 20.000 K

28. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 13, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 13, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

30. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 6, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 15, jako erární příspěvek k částečným úpravám řeky Soči a Teru
10.000 K

32. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 15, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

34. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 9, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 16, na opravu říšské silnice údolím Idrijským od Ušnika u Čeginje na korutanské silnici říšské přes Sv. Lucii a Želin až k Faře v Krajině . . . . . 20.000 K

36. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 17, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

37. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 17, jako erární příspěvek ke stavbě konkurenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinské hranici zemské . . . . . 36.000 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 18, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
18.000 zl. nebo 36.000 K

39. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 5, položkou 2, jako erární příspěvek k opravě obecních cest živelnými pohromami porouchaných v Ročini, zejména na zřízení a opravu cesty z Ročini do Kambreška a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 5.000 zl. nebo 10.000 K

40. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 3, jako erární příspěvek na opravu okresní silnice reifenberskokomenské v části na raonjackém potoce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
4.000 zl. nebo 8.000 K

41. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 4, jako erární příspěvek na vystavění mostu přes tomínskou rokli, jakož i na zřízení cesty před tímto mostem a k němu na trati od Sv. Petra do Čadry a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 4.000 zl. nebo 8.000 K

42. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 5 jako erární příspěvek ke stavbě železného mostu přes řeku Ter na trati konkurenční silnice z Vilesse do Rudy a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
23.500 zl. nebo 47.000 K

43. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 1, na opravu klenutého mostu přes řeku Sarcu v místě „Ponte Pia“, kilometr 32·21 judikarské říšské silnice a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 7.000 zl. nebo 14.000 K

44. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 3, na opravu klenutého mostu přes řeku Sarcu v místě „alla Scaletta“ kilometr 34·27 judikarské silnice říšské 12.000 K

45. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 4, na opravu thannheimské silnice říšské u Höfena, kilometr 1·8 7.600 K

46. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 5, na přeložení vintschgavské silnice říšské mezi kilometrem 141·36 a 141·83 na tak zvaném Spitalsgsteigu 26.600 K

47. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 3, na úpravu průjezdné trati v místě Cavareno, kilometr 32·6 až 33·25 říšské silnice v levém údolí Nonském a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 6.500 zl. nebo 13.000 K

48. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 10, na opravu vintschgavské silnice říšské v osadě Griesu, kilometr 2·2 až 2·8 . . . . . 9.200 K

49. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 11, na přeložení judikarské silnice říšské u Tione (frakce Brevine), kilometr 44·0 až 44·4 . . . . . 28.600 K

50. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 12, na stavbu nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Inn u Prutze a na úpravu připojujících se silnic, kilometr 140·5 až 141·0 vintschgavské silnice říšské 77.200 K

51. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 14, na nabytí pozemků, na stavbu stájí a na úpravu přebytného domu na Franzenshöhe na trati říšské silnice přes Stilfské jho . . . . . 6.000 K

52. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 6.000 zl. nebo 12.000 K

53. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 22, jako erární příspěvek k vystavění passeierthalské silnice z Meranu přes Saltaus až k St. Leonardu s příjezdními cestami do Plattu a Moosu . . . . 30.000 K

54. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 25, na přeložení solnohradské silnice říšské na Mellekerberce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 8.000 zl. nebo 16.000 K

55. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 28, na přeložení silniční trati „alla Pongajola“ a na stavbu nového mostu se zděnými pilíři a vrchní železnou konstrukcí přes potok Pongajolu, kilometr 12·2 až 13·0 říšské silnice levým údolím Nonským a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

56. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 8, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 15.000 zl. nebo 30.000 K

57. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 8, položkou 6, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

58. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 9, položkou 2, na opravu vodňansko-plzeňsko-kraslické silnice říšské mezi Košutkou a Plzní, kilometr 104·500 až 107·300 a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 31.800 zl. nebo 63.600 K

59. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 11, položkou 1, na opravu ostravsko-těšínské silnice říšské v městysi Polské Ostravě, kilometr 34 . . . . . 20.000 K

60. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 11, položkou 4, na stavbu silničného spojení od moravsko-slezských hranic zemských přes Doběšov do Oder . . . . . 30.000 K

61. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 1, na stavbu mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Vislu mezi Krakovem a Podgoří . . . . . 120.000 K

62. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 2, jako erární příspěvek k opravě několika okresních a obecních silnic v krakovském obvodě . . . . . 22.400 K

63. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 5, jako erární příspěvek na úpravu silnice Gródek—Strdec—Dąbrowica 16.000 K

64. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 10, jako erární příspěvek k opravě obecní silnice sieniawsko-bukowické . . . . . 10.000 K

65. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 13, položkou 1, jako erární příspěvek ke zřízení mostu přes řeku Prut u Ludi-Horeczi na trati okresní silnice černovicko-mahalsko-budské . . . . . 14.000 K

66. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 13, položkou 2, jako erární příspěvek k úpravě řeky Sučavy u Ickan . 20.000 K

67. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 13, položkou 1, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 10.000 zl. nebo 20.000 K

68. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 14, položkou 1, jako erární příspěvek k vystavění obecní silnice z Gulina (obec Konĕvrate) až ke Krckým vodopádům nad Skradinem . . . . . 30.400 K

69. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 14, položkou 11, na přeložení silnice zvané Placa, jdoucí městem Dubrovníkem ve směru středozemské silnice říšské, i s oběma silničnými rampami mezi pevnostními branami Pila a Ploča, tím že zřízena bude okružní silnice kolem starého pevnostního příkopu . . . . . 58.000 K

70. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 14, položkou 12, aby část říšské silnice z Lepetane do Stoliva Dolního byla rozšířena a učiněna sjízdnou, by tím doplněna byla silniční trať lepetansko-stolivsko-počaňsko-mulská až poblíže Kotoru . . . . . 41.200 K

71. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 1, na stavby na řece Dunaji . . . . . 552.000 K

72. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 2, na stavby na řece Innu . . . . . 190.000 K

73. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 3, na stavby na řece Salzachu . . . . . 40.000 K

74. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1892 pod titulem 6, § 2, položkou 2, na úpravu Dunaje u Strudenu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

75. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 6, § 2, položkou 2, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 40.000 zl. nebo 80.000 K

76. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 7, položkou 3, na úpravu vnitrozemských vod v rakouském údolí rýnském 440.000 K

77. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 7, položkou 1, na upravovací stavby

Innu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

78. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 1, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
420.000 zl. nebo 840.000 K

79. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 6, § 8, položkou 1, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
420.000 zl. nebo 840.000 K

80. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 8, položkou 2, na upravení Labe
186.000 K

81. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 8, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

82. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 8, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

83. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 8, položkou 3, na motorový člun pro dozorčí orgány říční v Ústí n. L. a Krásném Březnu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
8.000 zl. nebo 16.000 K

84. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 8, položkou 3, na zřízení telefonického vedení podél říčních tratí pro vory splavných nad Prahou . . . . . 64.000 K

85. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 11, položkou 6, na stavby na řece Prutu . . . . . 50.000 K

86. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 11, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
25.000 zl. nebo 50.000 K

87. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 11, položkou 13, na stavbu dopravního a zimního přístavu na Visle u železničného překladiště v Nadbrzezie . . . . . 60.000 K

88. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 13, položkou 1, jako státní příspěvek k nákladům na assanační práce, aby byly vysušeny bařiny ve Stoně a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 6.630 zl. nebo 13.260 K

89. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 13, jako státní příspěvek na vysušení bažin při ústí řeky Jadra u Solině . . 8.000 K

90. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 13, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

91. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 13, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901. Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 10.000 zl. nebo 20.000 K

92. Úvěr, povolený k témuž účelu na rok 1897 pod titulem 6, § 13, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

93. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 1, na přístavek k erární úřední budově v Oberhollabrunně a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 32.430 zl. nebo 64.860 K

94. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 2, na novou budovu pro všeobecný ústav ke zkoumání potravin ve Št. Hradci
20.000 K

95. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 3, položkou 2, na stavbu úřední budovy ve Špitale . . . . . 20.000 K

96. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 4, položkou 1, na stavbu místodržitelství v Terstu . . . . . 200.000 K

97. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 5, položkou 1, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 100.000 zl. nebo 200.000 K

98. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 4, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 50.000 zl. nebo 100.000 K

99. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 5, položkou 1, na stavbu úřední budovy v Liberci . . . . . 63.000 K

100. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 5, položkou 2, na stavbu úřední budovy v Králové Dvoře (koupě staveniště) 26.000 K

101. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 6, položkou 3, na stavbu úřední budovy v Teplicích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 34.235 zl. nebo 68.470 K

102. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 5, položkou 4, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 50.000 zl. nebo 100.000 K

103. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 6, položkou 1, na stavbu úřední budovy v Bilsku . . . . . 60.000 K

104. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 6, položkou 2, na stavbu úřední budovy v Krnově . . . . . 50.000 K

105. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 7, na stavbu úřední budovy v Krakově . . . . . 240.000 K

106. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 7, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 30.000 zl. nebo 60.000 K

107. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 7, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 92.000 zl. nebo 184.000 K

108. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 8, na stavbu úřední budovy v Storožynci . . . . . 35.800 K

109. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II, pod položkou 1, na zřízení vorových přístavů na Vltavě a Labi . . . . . 600.000 K

110. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, v příloze II, pod položkou 1, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 400.000 zl. nebo 800.000 K

B. V rozpočtu ministeria zemské obrany.

Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, v příloze II, na rok 1899 pod položkou 2, na stavbu a na pozemky jezdeckých kasáren v Rzeszowě, pak na pozemky pro pěchotní kasárny, které mají býti vystavěny v Rzeszowě, Jaroslavi a Stryji, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 262.194 zl. nebo 524.388 K

C. V rozpočtu ministeria věcí duchovních a vyučování.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 2, na stavby a na koupi nemovitostí k umístění umělecké akademie v Praze 180.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 2, na úpravy, stavby a zařízení 3.358 K

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 5, na výzdobu auly university vídeňské jako 5. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

4. Obnos, uvedený k témuž účelu v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 5, k témuž účelu jako 6. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 5, na subvence a dotace a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 9.100 zl. nebo 18.200 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 5, na subvence a dotace 12.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, §. 7, na subvence a dotace pro Rakousy pod Enží . . . . . 29.800 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu františkánského kostela v Solnohradě jakožto 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 15.000 zl. nebo 30.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Solnohradsko a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 29.000 zl. nebo 58.000 K

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu kostelních budov v Neuberce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7, na opravu farního kostela v Neuberce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 3.000 zl. nebo 6.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Tyrolsko . . . . . 3.150 K

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu zrcadlové kaple v Klementinu v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 500 zl. nebo 1.000 K

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7, na opravu zrcadlové kaple v Klementinu v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 1.200 zl. nebo 2.400 K

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, pod titulem 10, § 7, na opravu kostela sv. Václava v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 5.000 zl. nebo 10.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu průčelí radnice v Prachaticích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.000 zl. nebo 2.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Čechy . . . . . 72.000 K

19. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 7, na opravu zámecké budovy v Rzeszowě jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 2.700 zl. nebo 5.400 K

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 2.700 zl. nebo 5.400 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu klášterního kostela v Ležajsce jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Halič a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 27.600 zl. nebo 55.200 K

23. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, pod titulem 10, § 7, na opravu rektorova paláce v Dubrovníce jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

24. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Dalmatsko a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 41.970 zl. nebo 83.940 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Dalmatsko . . . . . 50.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 8, na stavby a zákup nemovitostí v Dalmatsku . . . . . 10.000 K

27. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 1, na nové stavby, přestavby a přístavky v Rakousích pod Enží . . . . 80.872 K

28. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 8, jako vratitelná záloha v Krajině . . . . . 10.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 11, jako příspěvek ke stavbě v Istrii . . . . . 2.000 K

30. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 13, na nové stavby, přestavby a přístavky v Čechách . . . . . 115.124 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 13, na příspěvky ke stavbám v Čechách . . . . . 66.000 K

32. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 11, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na trhové ceny pro Moravu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 91.610 zl. nebo 183.220 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 12, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na zákup nemovitostí pro Moravu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 101.480 zl. nebo 202.960 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak zákup nemovitostí pro Moravu 130.080 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 12, na příspěvky ke stavbám v Dalmatsku . . . . . 2.400 K

36. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 12, § 2, na opravu kostela Panny Marie na Nábřeží ve Vídni jako 11. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 6.000 zl. nebo 12.000 K

37. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Rakousích nad Enží . . . . . 22.138 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Tyrolsku 10.000 K

39. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Čechách 43.336 K

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 12, § 2, jako 1. částka na stavbu zvonice u kathedrály v Šibeníce a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

41. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na vratitelné zálohy v Rakousích pod Enží . . . . . 8.000 K

42. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 15, na nové stavby, přestavby a přístavky pro Dalmatsko a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 48.030 zl. nebo 96.060 K

43. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 13, na nové stavby, přestavby a přístavky v Dalmatsku . . . . . 58.260 K

44. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 15, § 1 na opatření, postavení a úpravu astro-fotografického dalekohledu pro universitní hvězdárnu ve Vídni jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 15.000 zl. nebo 30.000 K

45. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 1, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby university ve Vídni . . . 49.590 K

46. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 3, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby university ve Št. Hradci . . . 79.352 K

47. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby zřízeny byly další ústavy, jako 2. částka pro universitu v Inšpruku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 60.000 zl. nebo 120.000 K

48. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 2, na stavby a koupě nemovitostí, aby zřízeny byly záchody ve východní části hlavní budovy universitní v Inšpruce . . 15.200 K

49. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 4, na úpravy a opravy na budovách německé university v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 20.000 zl. nebo 40.000 K

50. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 4, na režijní náklady české university v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901. . . . . 7.480 zl. nebo 14.960 K

51. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 4, na režijní náklady české university v Praze . . . . . 460 K

52. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 4, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby na společný náklad pražských universit 169.954 K

53. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 5, na vědecké vystrojení a vnitřní zařízení ústavů a klinik při lékařské fakultě university lvovské a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 55.000 zl. nebo 110.000 K

54. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 5, na stavby a koupě nemovitostí, aby zřízeno bylo křídlo u hlavní budovy universitní, zejména aby byla umístěna universitní knihovna university lvovské jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 100.000 zl. nebo 200.000 K

55. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 5, na stavby a koupě nemovitostí

pro staveniště, aby rozšířena byla hlavní budova university lvovské, jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
6.200 zl. nebo 12.400 K

56. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu patologicko-anatomického ústavu university krakovské jako 6. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 25.000 zl. nebo 50.000 K

57. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6, na zřízení zahřívárny v botanické zahradě university krakovské jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

58. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6 na opatření nábytku pro *Collegium novum* university krakovské a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
318 zl. nebo 636 K

59. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu oční kliniky university krakovské jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 20.000 zl. nebo 40.000 K

60. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na stavby a koupi nemovitostí, aby zakoupeno bylo staveniště pro novou budovu hospodářského oddělení studijního při universitě krakovské . . . . . 90.000 K

61. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na stavby a koupi nemovitostí, aby vystavěna byla nová lékařská klinika a isolační pavilon se zařízením a úpravou . . . . 85.000 K

62. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na úpravu, zařízení a vyučovací prostředky university krakovské . . . 143.804 K

63. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 13, na zřízení zahradní klece pro zoologickou stolici vysokých škol technických ve Št. Hradci a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
300 zl. nebo 600 K

64. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 13, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy technické v Št. Hradci
11.100 K

65. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 15, pro českou vysokou školu technickou v Brně jako úhrnná potřeba . . 420.000 K

66. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 16, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy technické ve Lvově
27.970 K

67. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 19, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy zvěrolékařské ve Lvově
3.000 K

68. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou stavbu a vnitřní úpravu státního gymnasia ve Vídni, II. Cirkusgasse, jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 130.000 zl. nebo 260.000 K

69. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na koupi budov a nemovitostí, aby umístěno bylo státní gymnasium ve Vídni, II., Cirkusgasse, jako 3. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
2.000 zl. nebo 4.000 K

70. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby bylo umístěno státní gymnasium ve Vídni, XIII. okres, jako třetí částka . . . . 220.000 K

71. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Rakousích pod Enží . . 16.382 K

72. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na režijní náklady ve Štýrsku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
600 zl. nebo 1.200 K

73. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby ve Štýrsku . . . . . 2.200 K

74. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby bylo umístěno státní gymnasium v Lublani jako 4. a poslední částka . . . . . 40.000 K

75. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro akademické gymnasium v Praze (české) jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

76. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, aby bylo umístěno státní gymnasium v Budějovicích (německé) jako 1. částka
120.000 K

77. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Čechách . . . . . 13.182 K

78. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, pod titulem 15, § 1, na novou stavbu, aby společně bylo umístěno gymnasium a učitelský ústav v Olomouci (německé) jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 120.000 K

79. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro státní gymnasium u sv. Anny v Krakově a na vnitřní upravení jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 76.500 zl. nebo 153.000 K

80. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro III. státní gymnasium v Krakově a vnitřní úpravu jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 30.000 zl. nebo 60.000 K

81. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na dostavění státního gymnasia v Buczaczi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 60.000 zl. nebo 120.000 K

82. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na vnitřní zařízení státního gymnasia v Buczaczi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 2.000 zl. nebo 4.000 K

83. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na stavby a zákup nemovitostí, aby bylo společně umístěno I. a V. státní gymnasium ve Lvově a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 112.000 zl. nebo 224.000 K

84. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na stavby a zákup nemovitostí, aby umístěno bylo státní gymnasium v Buczaczi jako poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

85. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu státního nižšího gymnasia v Černovicích jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
60.000 zl. nebo 120.000 K

86. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900

pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla druhá státní reálka ve Vídni, II. okres, jako 3. částka . . . . . 330.000 K

87. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla státní reálka ve Vídni, X. okres, jako 2. částka . . . . . 160.000 K

88. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla státní nižší reálka ve Vídni, V. okres, jako 2. částka . . . . . 160.000 K

89. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Rakousích pod Enží . . . . . 6.000 K

90. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 2, na opatření nábytku pro státní reálku na Královských Vinohradech a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 6.000 zl. nebo 12.000 K

91. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, aby umístěna byla státní reálka v Praze (česká, na Starém Městě) jako 1. částka . . . . . 200.000 K

92. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Čechách . . . . . 58.168 K

93. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 2, na opatření nových místností pro státní reálku českou v Brně jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 40.000 zl. nebo 80.000 K

94. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 2, na stavby a koupě nemovitostí pro stejný účel jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 60.000 zl. nebo 120.000 K

95. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupě nemovitostí pro stejný účel jako 4. částka . . . . . 50.000 K

96. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2 na novou stavbu státní reálky v Krakově jako 3. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 50.000 zl. nebo 100.000 K

97. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní reálka v Tarnově, jako 1. částka . . . . . 160.000 K

98. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na dostavění státní průmyslové školy v Praze a na vnitřní úpravu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 92.000 zl. nebo 184.000 K

99. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby pro ústřední ústavy . . . . 3.530 K

100. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní průmyslová škola na Smíchově, jako 3. částka . . . . . 160.000 K

101. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1, jako příspěvek obci Bílské na přístavek k budově tamní státní průmyslové školy jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 1.000 zl. nebo 2.000 K

102. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

103. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 19, § 1, na subvence a dotace pro státní průmyslovou školu v Bílsku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 1.500 zl. nebo 3.000 K

104. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na náklady na první zařízení odborné školy pro ruční a strojní vyšívání v Kraslicích jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 2.400 zl. nebo 4.800 K

105. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na zřízení mechanické tkalcovny při tkalcovské škole v Aši jako 6. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 2.500 zl. nebo 5.000 K

106. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 19, § 1 *b)*, odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví na subvence a dotace pro Čechy a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 1.450 zl. nebo 2.900 K

107. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, *b)* odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Čechách . . . . . 19.730 K

108. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1 *b)*, odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví na subvence a dotace v Čechách 10.000 K

109. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 2, ústřední ústavy, na stavby a koupě nemovitostí pro rozšiřovací stavby rakouského musea uměleckého a průmyslového ve Vídni 8.000 K

110. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 3, pro veškerá království a země na říšské radě zastoupené na úpravy, zařízení a potřeby vyučovací . . . . . 3.400 K

111. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 20, § 3, jako paušální potřebu na organické rozšíření a upravení nautických škol jako 4. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 2.000 zl. nebo 4.000 K

112. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Solnohradsku . . . . . 1.240 K

113. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Tyrolsku . . . . . 566 K

114. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 20, § 1, na novou stavbu učitelského ústavu v Budějovicích a na vnitřní zařízení jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 76.600 zl. nebo 153.200 K

115. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěn byl ústav ke vzdělání učitelů v Litoměřicích, jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 65.500 zl. nebo 131.000 K

116. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl učitelský ústav v Stříbře (německý) jako 1. částka . . . . . 80.000 K

117. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl ústav pro vzdělání učitelek ve Lvově jako 3. a poslední částka . . . 30.000 K

118. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl ústav pro vzdělání učitelek v Sambořе, jako 3. a poslední částka . 30.000 K

119. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 7, na zvelebení obecných škol v Istrii a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 3.000 zl. nebo 6.000 K

120. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 7, k témuž účelu . . 6.000 K

121. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 10, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní obecná škola v Pulji, jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

122. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 1, na hygienický ústav ve Vídni jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

123. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II na rok 1898 pod položkou 1, na zřízení hygienického ústavu a státního ústavu pro zkoumání potravin ve Vídni jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

124. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 2, na přestavbu zbrojovky ve Vídni jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
270.000 zl. nebo 540.000 K

125. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, příloze II, pod položkou 1, ke stejnému účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
130.000 zl. nebo 260.000 K

126. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898, pod položkou 4, na koupi Slupských pozemků při universitě v Praze jako 1. částka trhové ceny a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
76.000 zl. nebo 152.000 K

127. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, příloze II, pod položkou 3, ke stejnému účelu jako 2. splátka trhové ceny a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 47.500 zl. nebo 95.000 K

128. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898 pod položkou 5, na stavbu fysikálně-mathematicko-astronomického ústavu české university v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 100.000 zl. nebo 200.000 K

129. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 3, na budovu českého lékařského ústavu v Praze a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
158.000 zl. nebo 316.000 K

130. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898, pod položkou 2, na stavbu českého lékařského ústavu v Praze a na vnitřní zařízení jako 2. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 7.000 zl. nebo 14.000 K

131. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, příloze II, na rok 1899, pod položkou 2, na zřízení botanických universitních zahrad s ústavy včetně koupě pozemku jako 3. a poslední částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

132. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, příloha II, na rok 1898, pod položkou 6, na stavbu fysiologického ústavu německé university v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

133. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, příloze II, pod položkou 4, na stavbu chemického ústavu české university v Praze na rok 1899 jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

134. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 7, na lékařskou kliniku v Krakově a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . 160.000 zl. nebo 320.000 K

135. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, příloha II, na rok 1899, pod položkou 5, na stavební úpravy

vysokých škol technických ve Vídni jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
100.000 zl. nebo 200.000 K

136. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II pod položkou 3, k témuž účelu, jako 4. částka . . . . . 600.000 K

137. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 19, na zákup pozemků a jako 1. částka stavebních nákladů na státní vyšší reálku ve Št. Hradci a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 129.000 zl. nebo 258.000 K

138. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II., pro university v Praze, a to:

pod položkou 1 na stavbu hygienického ústavu německé university a státního ústavu pro zkoumání potravin, jako 1. částka . . . . . 100.000 K

pod položkou 2 na koupi Slupských pozemků, jako 3. částka ceny trhové . . . . . 273.000 K

D. V rozpočtu ministeria finančního.

1. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 14, titulem 1, na stavbu úřední budovy ve Vídni, XV. okresu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 77.000 zl. nebo 154.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 14, titulem 1, k témuž účelu
80.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční, na stavbu úřední budovy na Poříčí v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 50.000 zl. nebo 100.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, k témuž účelu jako 4. částka . . . . 100.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 2, na stavbu úřední budovy ve Št. Hradci jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
200.000 zl. nebo 400.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, k témuž účelu jako 2. částka . . . . 200.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 10, titulem 3, služba daní přímých, na koupi tří domů a na stavbu úřední budovy v Chotěboři a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.650 zl. nebo 3.300 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod stejným titulem na přístavek a úpravu úřední budovy v Oberhollabrunně jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
13.000 zl. nebo 26.000 K

10. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 na stavbu úřední budovy v Storožynci jako 1. částka a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

pod kapitolou 10, titulem 3, služba daní přímých . . . . . 1.871 zl. nebo 3.742 K;

pod kapitolou 10, titulem 6, berní úřady
4.420 zl. nebo 8.840 K;

pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové . . . . . 1.700 zl. nebo 3.400 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 6, „berní úřady“, na stavbu úřední budovy ve Welsu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 28.000 zl. nebo 56.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem na stavbu úřední budovy v Teplicích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
26.955 zl. nebo 53.910 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod týmž titulem na upravovací stavbu při úřední budově ve Vrchlabí a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 2.655 zl. nebo 5.310 K

14. Obnos, uvedený v témž nařízení pod týmž titulem na rok 1899 na zákup pozemků a stavbu úřední budovy v Prostějově a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 19.020 zl. nebo 38.040 K

15. Obnos, uvedený v témž nařízení pod týmž titulem na rok 1899 na úpravu domu v Ledči a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
1.860 zl. nebo 3.720 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem na novou stavbu v Podwoloczyskách jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 1.330 zl. nebo 2.660 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 k témuž účelu, a to:

pod kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž
18.000 K

pod kapitolou 10, titulem 8, celní správa 2. částka . . . . . 2.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 11, titulem 5, náklady na pořízení kontrolních závaží pro zemské zlaté mince měny korunové a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 11, titulem 5, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
10.000 zl. nebo 20.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 237, na rok 1900 pod kapitolou 11, titulem 7, k témuž účelu
20.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 14, titulem 1, na nové stavby, a to na stavbu nové budovy pro úřad daně potravní v Barkole a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
22.000 zl. nebo 44.000 K

22. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 16, tabák, titul 2, „nové stavby“, a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

úpravy u nové továrny na tabák ve Vídni (Ottakringu) . . . 150.000 zl. nebo 300.000 K

upravovací stavby pro umístění hlavního skladiště na tabák a pro zřízení vlečné dráhy ve Vídni (Rennweg) . . . . . 24.000 zl. nebo 48.000 K

stavba tovární budovy a zřízení ohřívárny ve Fürstenfeldě (2. částka) 50.000 zl. nebo 100.000 K

zřízení dělnické jídelny v Novém Jičíně
10.000 zl. nebo 20.000 K

23. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

na stavbu úřední budovy pro generální ředitelstvo tabákové správy (1. částka)
200.000 zl. nebo 400.000 K

na stavbu tovární budovy, pak ohřívárny ve Fürstenfeldě (3. částka), pak na stavbu patra v hasičské budově . . . . 12.000 zl. nebo 24.000 K

na zřízení kladkové dráhy v Jihlavě
8.000 zl. nebo 16.000 K

na přístavek ke skladišti a zřízení vlečné dráhy v Jagielnici . . . . . 25.000 zl. nebo 50.000 K

na postavení patra na přístavku k dílnám v Krakově . . . . . 8.000 zl. nebo 16.000 K

na příspěvek k upravení řeky Leno v Sacce 5.000 zl. nebo 10.000 K

24. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod týmž titulem, a to:

stavba úřední budovy pro generální ředitelství tabákové správy (2. částka) . . . . . 400.000 K

stavba továrny a dělnické ohřívárny s hasičskou místností v Linci (1. částka) . . 160.000 K

nová stavba prodejového skladu v Praze (1. částka) . . . . . 160.000 K

stavba skladu v Táboře (1. částka) 90.000 K

stavby pro blaho dělníků a zřízení jídelny v Novém Jičíně (2. částka) . . . . . 36.000 K

přístavek k tovární budově (2. částka) a zřízení dělnických lázní v Hodoníně . . . . 136.000 K

stavba skladů v Metkovičích, Splětu, Senji, Slaném, po případě v Blátě (1. částka) 120.000 K

25. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 na stavbu úřední budovy v Praze jako 3. částka a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, a to:

pod kapitolou 18, loterie 14.700 zl. nebo 29.400 K

pod kapitolou 20, puncování 6.917 zl. nebo 13.834 K

pod kapitolou 25, mincovnictví 6.917 zl. nebo 13.834 K

26. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy ve Vídni, III. okres, a to:

pod kapitolou 10, titulem 1, řízení centrální 200.000 K

pod kapitolou 10, titulem 2, řídící finanční úřady . . . . . 80.000 K

pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové . . . . . 100.000 K

pod kapitolou 17, titulem 1, kolky 100.000 K

pod kapitolou 18, loterie . . . 150.000 K

27. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na úpravy v erární budově ve Vídni, I., Singerstrasse jako 4. částka, a to:

pod kapitolou 10, titulem 1, řízení centrální 12.600 K

pod kapitolou 10, titulem 4, státní pokladna ústřední a výplatna ministerská . . . . 23.200 K

pod kapitolou 35, titulem 3, výdaje na správu upraveného dluhu státního:

položkou 1, ředitelství státního dluhu . . . . . 6.800 K

položkou 2, pokladna státního dluhu . . . . . 38.200 „

45.000 K

28. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy v Olomouci, a to pod:

kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční 30.000 K

kapitolou 10, titulem 3, služba přímých daní 6.000 K

kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 12.000 K

kapitolou 10, titulem 8, celní správa 12.000 K

29. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy v Novém Sączi, a to pod:

kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční 11.736 K

kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 2.934 K

kapitolou 10, titulem 6, berní úřadové 2.940 K

30. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 4, zemské pokladny, na úpravu erární budovy v Zadru užívané dosud za kasárny finanční stráže . . . . . 13.000 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž, na stavbu nové úřední budovy v Deutsch-Landsberce jako 2. částka . . . . . 11.000 K

32. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 6, berní úřady, a to:

na stavbu úřední budovy v Stainzi . 30.940 K

na stavbu úřední budovy v Delatyně 23.660 K

na stavbu úřední budovy v Kosově 23.850 K

na stavbu úřední budovy v Ottensheimě 8.090 K

na stavbu úřední budovy v Gwózdci . 7.920 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové, na stavbu úřední budovy v Seretu . 9.950 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 3, služba přímých daní, v řádném nákladě ústřední správy . . 425.000 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 14, titulem 1, daň potravní, na kontrolní měřidla mladinky a jiná měřicí náčiní pro kontrolu pivovarní . . . . . 400.000 K

36. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod kapitolou 15, titulem 1, na nové stavby, koupě nemovitostí a na jiné mimořádné výdaje výroby solní . . . . . 1,036.000 K

37. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod kapitolou 15, titulem 2, na nové stavby prodeje solního . . . . . 30.000 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 22, budovy dikasterijní, na sloho vé úpravy rodového zámku Tirolu jako 19. částka 1.800 K

39. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 2 na stavbu úřední budovy v XV. okresu ve Vídni a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 200.000 zl. nebo 400.000 K

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 3, na stavbu úřední budovy na Poříčí v Praze jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 100.000 zl. nebo 200.000 K

E. V rozpočtu ministeria obchodního.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 8, § 7, na rozšíření přístavních staveb v Terstu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 976.000 zl. nebo 1,952.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 4, na zřízení ochranného a přistávacího mola a sousední pobřežní zdi v Prigradici na ostrově Korčule jako 2. částka . . 20.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod týmž titulem, § 4, na zřízení ochranné a přistávací hráze v Trstenice jako 5. částka . . 20.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 8, na parní hlubidlo a barky na bahno a na vlečný parník, aby doplněno bylo hloubicí zařízení, jako 1. částka . . . . . 40.000 K

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 9, § 4, jakožto náklad na stavbu nových poštovských a telegrafních budov a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 171.000 zl. nebo 342.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na stavbu nové úřední budovy v Riedě jako 2. částka . . . . . 50.200 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na stavbu nové budovy poštovské v Ústí n. L. jako poslední částka . 161.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na rozšíření hlavní budovy poštovské v Praze . . . . . 76.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 12, § 4, na úpravu nových nebo na rozšíření dosavadních úřadů . . . . . 70.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, příloha II pod položkou 1 na rok 1900 na rozšíření skladišť v Terstu . . . . . 260.000 K

F. V rozpočtu ministeria železničného.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, na rozšíření stanice v Novém Sączi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, totiž:

2. Pod kapitolou 28, titulem 5, § 11:

Aby nově založena a opravena byla zařízení pro elektrický proud silný a aby byly opatřeny nástroje a přístroje k ohledávání potřebné 100.000 zl. nebo 200.000 K

3. Pod kapitolou 28, titulem 5, § 12, investice z těchto fondů investičních:

b) tratí rakouské společnosti drah místních, na rozšíření stanic připojovacích a na úpravu železničných tratí za příčinou připojení nových cizích drah . . 84.500 zl. nebo 169.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 a prodloužené zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901, totiž:

4. Pod kapitolou 27, titulem 1, na mimořádné výdaje . . . . . 287.000 zl. nebo 574.000 K

5. Pod kapitolou 27, titulem 4, § 2, na investice z investičního fondu postátněných tratí rakouské společnosti drah místních 5.200 zl. nebo 10.400 K

Pod kapitolou 27, titulem 5, § 11:

6. Nové založení, opravy a zařízení pro elektrický proud silný a nástroje a přístroje k ohledávání potřebné i amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské a jiných stanicích . . . . . 55.000 zl. nebo 110.000 K

7. Telegrafní, telefonní a signální vedení, přístroje a úpravy . . . 150.000 zl. nebo 300.000 K

8. Provádění pokusů a novot 15.000 zl. nebo 30.000 K

9. Výměna dřevěných mostů definitivními konstrukcemi . . . . 90.000 zl. nebo 180.000 K

10. Zlepšení vody napájecí, po případě zřízení tlakostrojů . . . . 190.000 zl. nebo 380.000 K

11. Pod kapitolou 27, titulem 5, § 12, investice z těchto investičních fondů:

a) tratí rakouské společnosti drah místních: meliorace a rozličné doplňovací stavby 84.800 zl. nebo 169.600 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, totiž:

12. Pod kapitolou 27, titulem 1, § 4, mimořádné výdaje na vyměřování železnic a jinaké výdaje v železničných záležitostech . . . . 180.000 K

13. Pod kapitolou 27, titulem 5, § 1, na investice z investičního fondu sestátněných tratí rakouské společnosti drah místních . . . . 28.000 K

14. Pod kapitolou 27, titulem 5, § 2, propachtované tratí připojovací: na úpravy a dodatečná opatření na veškerých propachtovaných tratech připojovacích . . . . . 48.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 6, § 10:

15. Náklad na rozmnožení inventáře dosavadních drah . . . . . 379.400 K

16. Nové založení a opravy v zařízení pro elektrický proud silný a nástroje a přístroje k ohledávání potřebné i amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské a jiných stanicích 40.000 K

17. Vedení telegrafní, telefonní a signální, přístroje a úpravy . . . . . 110.000 K

18. Provádění pokusů a novot . . 10.000 K

19. Výměna dřevěných mostů za konstrukce definitivní . . . . . 180.000 K

20. Konkurenční příspěvky k úpravě řek, ke stavbě silnic atd. . . . . 60.000 K

21. Rozšiřovací a doplňovací práce na spodní stavbě, čítajíc v to i vedlejší závody . 1,350.200 K

22. Vložení nových a sesílení dosavadních mostů . . . . . 743.200 K

23. Zlepšení vody napájecí . . 200.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 6, § 11, investice z těchto fondů investičních:

24. *a)* tratí rakouské společnosti drah místních:
meliorace a rozličné doplňovací stavby 34.200 K

25. *b)* železnice Lvovsko—černovicko—sučavská:
rozšíření stanice a dílny ve Stanislavově 144.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 7, § 5:

26. stavby . . . . . 20.000 K

27. strojní zařízení . . . . . 2.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, stavba železnic státních:

28. Na stavbu železnice Przeworsk—Rozwadów (položka 4) . . . . . 1,200.000 K

29. Na stavbu místní dráhy Bruntál—Malá Moravice (položka 5) . . . . . 1,212.000 K

G. V rozpočtu ministeria orby.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 2, na zařízení bakteriologické laboratoře ve Vídni a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 86.000 zl. nebo 172.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 2, na zřízení vyučovacího ústavu v Splétě a jeho filiálky . . . . . 60.000 K

3. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 3, § 5, na vyhubení mšice révové a jiných révokazů . . . . . 520.000 K

4. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 3, § 6, na nezúročné zálohy, aby opět zřízeny byly vinice mšicí révovou zničené, podle zákona ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61 . . . . . 400.000 K

5. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 3, § 7 *b*, aby opět zřízeny byly splavy, provedeny vyklizovací práce a vystavěn nový most při vysušovacích úpravách v Aquilei jako 4. částka . . . . . 14.000 K

6. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení na rok 1900 pod titulem 4, položkou 16, na úřední opatření proti nezákonné výrobě a nezákonnému prodeji nápojů vínu podobných . . 6.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 4, aby zvýšeno bylo dobývání uhlí v dolech Mosteckých . . . . . 300.000 K

8. Obnos, uvedený v témž císařském nařízení pod titulem 9, § 5, na rok 1900 jako příspěvek k uspořádání pokladen bratrských a městu Idriji a příspěvek na úpravu Woglejny . . . 173.650 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, ve příloze II, na rok 1899, pod položkou 3, na hospodářské investice na zrušeném léně Vraně v Dalmatsku a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 90.000 zl. nebo 180.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, ve příloze II, na rok 1899, pod položkou 1, na investice ve státních lesích jako 3. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 250.000 zl. nebo 500.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, pod položkou 2, na úpravy k srážení utrýchu v Příbrami jako 2. částka . . 110.000 K

H. V rozpočtu ministeria práv.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 3, aby soudy přistoupily k checkovému

a odúčtovacímu řízení poštovské spořitelny a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
5.000 zl. nebo 10.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, k témuž účelu . . . . . 6.000 K

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 4, § 22, na stavbu krajského soudu v Rzeszowě a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, pod titulem 4, § 47, k témuž účelu . . . . . 50.000 K

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 26, na stavbu úřední budovy v Karlových Varech jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 30.000 zl. nebo 60.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 34, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
20.000 zl. nebo 40.000 K

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 28, na stavební správu při stavbě soudní budovy a věznice ve Slaném, kterou obec provádí, a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 29, na stavbu soudní budovy v Táboře a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 18, na vnitřní zařízení úřední budovy v Knittelfeldě a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 27, na stavbu soudní budovy a věznice v Šibenice a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 27, k témuž účelu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 30.000 zl. nebo 60.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 25, k témuž účelu . . 34.000 K

13. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 39, na úpravu společné úřední budovy ve Vrchlabí a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 11.360 zl. nebo 22.720 K

14. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 40, na opravu (jako umělecká památka cenného) průčelí na úřední budově v Prachaticích a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
1.000 zl. nebo 2.000 K

15. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 42, na stavbu soudní budovy a věznice v Trutnově jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901
50.000 zl. nebo 100.000 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 36, k témuž účelu . . 40.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 46, na stavbu soudní budovy a věznice v Jihlavě jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 40.000 zl. nebo 80.000 K

18. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1898 pod titulem 4, § 47, na stavbu soudní budovy ve Šternberce včetně nákladu na staveniště jako

1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 20.000 zl. nebo 40.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 42, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 30.000 zl. nebo 60.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 6, na vnitřní zařízení soudní budovy a věznice ve Welsu a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 26.000 zl. nebo 52.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 11, na stavbu úřední budovy a věznice v Meraně jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 50.000 zl. nebo 100.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 7, k témuž účelu jako 2. částka 60.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 18, na stavbu věznice u okresního soudu ve Weizi a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . . . 10.500 zl. nebo 21.000 K

24. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1899 pod titulem 4, § 36, na stavbu úřední budovy na Smíchově jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 20.000 zl. nebo 40.000 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 33, k témuž účelu jako 2. částka 20.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 43, na stavbu úřední budovy v Prostějově jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

27. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1899 pod titulem 4, § 44, na stavbu úřední budovy v Břeclavi jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

28. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1899 pod titulem 4, § 47, na stavbu úřední budovy v Polské Ostravě jako 1. částka a prodloužený zákonem ze dne 23. června 1901, Z. Ř. č. 78, až do konce prosince 1901 . 25.000 zl. nebo 50.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 41, k témuž účelu jako 2. částka 20.000 K

30. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 4, na stavbu soudní budovy a věznice ve Welsu . . . . . 108.000 K

31. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 5, na stavbu úřední budovy a věznice v Ottensheimě jako 2. částka 45.494 K

32. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900, pod titulem 4, § 6, na vnitřní zařízení nové budovy v Ottensheimě . . . . . 4.000 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 10, na stavbu úřední budovy ve Voitsberce . . . . . 16.000 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 13, na stavbu úřední budovy ve Stainzi jako zbytek . . . . . 30.000 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 14, na vnitřní zařízení nové budovy ve Stainzi . . . . . 6.000 K

36. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 20, na koupi a úpravu kasáren v Novém Městě jako zbytek . . . 70.000 K

37. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 21, na stavbu úřední budovy v Radečích jako 1. částka . . . . . 34.000 K

38. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 22, na stavbu soudní budovy a věznice v Terstu jako 3. částka . 260.000 K

39. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 26, na stavbu soudní budovy v Zadru jako 4. částka . . . . . 300.000 K

40. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 27, na stavbu trestního soudu v Praze jako 6. částka . . . . . 100.000 K

41. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 35, na stavbu úřední budovy v Maršově jako zbytek . . . . . 28.000 K

42. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 38, na stavbu úřední budovy v Moravských Budějovicích jako zbytek . 50.628 K

43. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 39, na stavbu úřední budovy ve Valašském Meziříčí jako 1. částka . 40.000 K

44. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 40, na stavbu úřední budovy ve Skočově jako zbytek . . . . . 39.300 K

45. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 42, na stavbu úřední budovy v Bílsku jako 2. částka . . . . . 60.000 K

46. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 44, na stavbu úřední budovy v Odrách . . . . . 6.000 K

47. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 52, na stavbu úřední budovy v Kosově jako zbytek . . . . . 53.152 K

48. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 53, na stavbu úřední budovy v Horodence jako zbytek . . . . . 46.510 K

49. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 54, na stavbu úřední budovy v Kamionce strumilové jako zbytek . . 29.000 K

50. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 56, na stavbu úřední budovy v Turce jako 1. částka . . . . . 12.000 K

51. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 57, na rozšiřovací stavbu u krajského soudu v Złoczowě jako zbytek 57.200 K

52. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 58, na stavbu soudní budovy ve Gwozdci jako zbytek . . . . . 54.504 K

53. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 60, na stavbu úřední budovy v Gurahumoře jako 1. částka . . . . 60.000 K

J. Obnosy, uvedené v § 5 zákona ze dne 22. prosince 1901, Z. Ř. č. 210.

Článek VIII.

Ministr financí zmocňuje se, aby v roku 1902 bez zvláštního předcházejícího přivolení rady říšské prodal věci k nemovitému jmění státnímu náležející, pokud cena odhadní jedné každé nečiní více než 50.000 K, až do úhrnečné sumy 600.000 K, bude však povinen takový prodej potomně ospravedlniti. Finanční ministr jest rovněž zmocněn, když potomně to ospravedlní, dovoliti, by roku 1902 předměty nemovitého státního vlastnictví stíženy byly služebnostmi, jestliže hodnota předmětu, jenž má býti zavazen, nebo práva, které má býti propůjčeno, nepřevyšuje v každé jednotlivé případnosti částky 50.000 K. Úhrnná hodnota služebností, které tímto způsobem roku 1902 smějí býti zřízeny, nesmí převyšovati sumy 400.000 K. Mimo to dává se ministrovi finančnímu moc, když to potomně ospravedlní, aby roku 1902 společnostem, které požívají železnic státních, dal povolení prodati pozemky k železnicím státním náležející, jichž nemají potřebí, jestliže dají pokladu státnímu přiměřenou náhradu za to, že se vzdal práva vlastnického; takové povolení může ministr financí dáti i tehdá, když by cena odhadní té neb oné věci, která se má prodati, činila více než 50.000 K.

Článek IX.

Investičních fondů trati Rakouské společnosti drah místních, železnice Lvovsko—černovicko—sučavské, České západní dráhy a Moravské dráhy pohraničné, uvedených v III. článku zákona ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 199, ze dne 22. června 1894, Z. Ř. č. 137, a ze dne 11. prosince 1894, Z. Ř. č. 229, může býti upotřebeno k rozmnožení

fondu pro zásoby materialu státních drah, čímž mění se účely tam uvedené, ku kterým těchto investičních fondů zvláště mělo býti upotřebeno.

Článek X.

O tom, jak by mělo býti upotřebeno správních přebytků z roku 1902, pokud by jich nebylo užito k umoření kapitálů státního dluhu, budiž říšské radě až nejdéle do konce roku 1903 předložen návrh zákona.

Vláda se zmocňuje, aby ze správních přebytků z roku 1901 upotřebila 800.000 K k upravení sítí telefonní.

Článek XI.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 31. května 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Pietak** m. p.

Rozpočet státní

království a zemí v radě říšské zastoupených na rok 1902.

Částka první. — Potřeby.

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
				korun			
1			**I. Nejvyšší dvůr**	9,300.000			9,300.000
2			**II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva 50%**	179.338			179.338
3			**III. Rada říšská.**				
	1		Sněmovna panská	107.664			107.664
	2		Sněmovna poslanecká	1,998.615			1,998.615
	3		Společné výdaje obou sněmoven říšské rady	291.687		66.070	357.757
	4		Delegace	36.080			36.080
	5		Komise kontrolní nad dluhem státním	28.453			28.453
	6		Stavba budovy sněmovní			160.000	160.000
			Suma (Kapitola 3, titul 1—6)	2,462.499		226.070	2,688.569
4			**IV. Soud říšský**	49.724			49.724
5			**V. Rada ministerská a soud správní.**				
	1		Rada ministerská:				
		1	Presidium rady ministerské	427.515			427.515
		2	Fond dispoziční	200.000			200.000
		3	Náklad na noviny úřední	1,405.800			1,405.800
		4	Telegrafní kancelář korrespondenční	328.400			328.400
			Suma (Titul 1, § 1—4)	2,361.715			2,361.715
	5		Soud správní	627.914		100.000	727.914
			Úhrn (Kapitola 5, titul 1 a 2)	2,989.629		100.000	3,089.629
6			**VI. Příspěvek k nákladům na záležitosti společné.**				
	1		Přebytek příjmů celních	96,435.100			96,435.100
	2		Částka příspěvku na zapravení výdajů společných		162,211.525		162,211.525
	3		Částka příspěvku na mimořádné potřeby vojska v Bosně a v Hercegovině a v okršíku Limském ležícího			4,832.752	4,832.752
			Suma (Kapitola 6, titul 1—3)	96,435.100	162,211.525	4,832.752	263,479.377

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1902)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Suma
				korun			
			VII. Ministerium vnitra.				
7	1	1	Řízení centrální	2,247.340			2,247.340
		2	Náklady na úrazovou statistiku (1. částka)			20.000	20.000
		3	Náklad na Zákonník říšský	181.910			181.910
	2	1	Správa politická v jednotlivých zemích	18,917.440			18,917.440
		2	Solnohradsko.				
			1. Oprava průčelí na dikasterialní nové budově v Solnohradě (2. částka)			2.560	2.560
			2. Pokračování opravy slavnostních místností v dikasterialní nové budově v Solnohradě			4.452	4.452
		3	Korutansko.				
			Opravy na úřední budově okresního hejtmanství Běláckého			1.635	1.635
		4	Přímoří.				
			Opravy na úřední budově v Poreči (2. částka)			4.150	4.150
		5	Tyrolsko a Vorarlbersko.				
			1. Zřízení ústředního parního topení v místodržitelské budově v Inšpruce			26.967	26.967
			2. Úprava erární budovy č. 29 (Kössenthalské sýpky) v Kitzbühlu			23.374	23.374
		6	Morava.				
			1. Zavedení plynového osvětlení v místodržitelské budově v Brně			7.360	7.360
			2. Oprava průčelí a nová okna v místodržitelské budově v Brně			9.810	9.810
		7	Dalmatsko.				
			1. Oprava rektorova paláce v Dubrovníce			20.000	20.000
			2. Úpravy na místodržitelské budově v Zadru (2. částka)			25.000	25.000
		8	Ústřední úvěr.				
			První zařízení nově zřízených okresních hejtmanství			7.200	7 200
		9	Výdaje na epidemie a epizootie	1,150.000			1,150.000
			Snůška	22,496 690		152 508	22 649.198

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1902)	Výdaje řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Výdaje mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Suma
						korun	
			Přenáška	22,496.690		152.508	22,649.198
7	3		Veřejná bezpečnost:				
		1	Výdaje na policii státní	240.000			240.000
		2	Veřejná bezpečnost v jednotlivých zemích	14,263.409			14,263.409
		3	Rakousy pod Enží.				
			1. Nová budova k umístění policejního komisařství brigitenavského ve Vídni (1. částka)			110.000	110.000
			2. Nová budova k umístění policejního komisařství leopoldovského ve Vídni (1. částka)			80.000	80.000
			2. Nová stavba k umístění policejní věznice a kanceláří policejního ředitelství ve Vídni (1. částka)			150.000	150.000
		4	Korutansko.				
			Úprava úřední budovy v Pontaflu			1.400	1.400
		5	Přímoří.				
			Přestavba budovy policejního ředitelství v Terstu (2. částka)			90.000	90.000
		6	Tyrolsko a Vorarlbersko.				
			Stavba úřední budovy v Bregenci (1. částka)			10.000	10.000
		7	Čechy.				
			Rozšíření a úprava telegrafního a telefonního spojení policejního ředitelstva s policejními komisařstvími v Praze			3.126	3.126
		8	Slezsko.				
			Zařízení a přesídlení nově zřízené pohraničné policejní expositury v Bohumíně			2.400	2.400
		9	Dalmatsko.				
			Mimořádné výdaje policejní			8.000	8.000
	4	1	Státní služba stavitelská v jednotlivých zemích	3,676.150			3,676.150
		2	Tyrolsko a Vorarlbersko.				
			1. Zřízení ústředního parního topení v místodržitelské budově v Inšpruce			5 832	5.832
			2. Úprava erární budovy č. 29 (Kössenthalské sýpky) v Kitzbühlu			2.368	2.368
		3	Morava.				
			1. Zavedení plynového osvětlení v místodržitelské budově v Brně			1.502	1.502
			2. Oprava průčelí na nová okna v místodržitelské budově v Brně			533	533
		4	Útraty cestovní za příčinou mimořádných staveb silničných a vodních	170.600			170.600
			Suma (Titul 1—4)	40,846.849		617.669	41,464.518

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
							korun
7	5		Stavba silnic:				
		1	V Rakousích pod Enží	1,137.700			1,137.700
			1. Státní příspěvek na přestavbu mostu přes dunajskou stoku v kilometru 10—11 pražské silnice říšské, politický okres korneuburský			3.800	3.800
			2. Parní válec na silnice a rýpadlo, dva vozy na vodu, donašedlo vody, nádržka vodní a vůz vedlejší			30.000	30.000
			3. Vydláždění průjezdné trati linecké silnice v Amstettech, politický okres amstettský (1. částka)			28.000	28.000
			4. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Russbach u Wolkersdorfu v kilometru 16—17 brněnské silnice říšské, politický okres korneuburský (2. částka)			38.000	38.000
			5. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Videňku ve Weidlingau-Hadersdorfu v kilometru 10—11 linecké silnice říšské, politický okres hietzinský (2. částka)			40.000	40.000
			6. Stavba nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes staré rameno Dunaje u Vídně na trati kagranské silnice říšské, politický okres floridsdorfský (2. částka)			200.000	200.000
			7. Upravení jízdného dláždění na říšských silnicích ve Vídni a u Vídně, a to v kilometru 2·940 až 6·900 prešpurské, v kilometru 0·000 až 6·190 linecké, v kilometru 0·000 až 5·107 terstské a od kilometru 1·020 až 2·600 kagranské silnice říšské, politický okres vídeňský (5. částka)			160.000	160.000
			8. Žulová kostková dlažba v kilometru 1·041—3·310 pražské a v kilometru 0·000—1·955 brněnské říšské silnice v částech skrze Floridsdorf vedoucích, politický okres floridsdorfský (8. částka)			100.000	100.000
		2	V Rakousích nad Enží	521.700			521.700
			1. Stavba stálého mostu přes Langbathbach v Ebensee v kilometru 4·8 išelské silnice říšské, politický okres gmundský			16.500	16.500
			2. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Mattig u Diefurtha blíže Braunavy v kilometru 70·2 braunavské silnice říšské, politický okres braunavský (1. částka)			20.000	20.000
			3. Vydláždění vídeňské silnice říšské v kilometru 1·373 až 2·357 v městském obvodě lineckém, politický okres linecký (1. částka)			20.000	20.000
			Sněška	1,659.400		656.300	2,315.700

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	1,659.400	. . . . .	656.300	2,315.700
7	5	2	4. Stavba nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Lohbach v kilometru 60·6 braunavské silnice říšské, politický okres braunavský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			5. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Travnu u Welsu v kilometru 1 štýrské silnice říšské, politický okres welský (3. částka)	. . . .	. . . .	41.220	41.220
			6. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Travnu u Lambacha na trati gmundensko-traunkirchské silnice říšské, politický okres gmundenský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			7. Příspěvek k upravení a ohrazení řeky Steyry, Ilsy, Suché Agery, Mattigu a Langbathbachu, provádě-nému na základě zákona o melioračním fondu . .	. . . . .	. . . . .	2.250	2.250
		3	V Salcbursku	273.000	. . . . .	. . . . .	273.000
			1. Oprava gastýnské říšské silnice mezi kilometrem 17 až 48·315, politický okres sv. janský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			2. Stavba mostu s vrchní železnou stavbou přes řeku Salzach mezi Oberndorfem a Laufenem, poli-tický okres salcburský (5. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		4	Ve Štýrsku	785.000	. . . . .	. . . . .	785.000
			1. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes potok Palten v kilometru 66$^{0}/_{3}$ solné silnice říšské, politický okres liezenský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			2. Státní příspěvek ke stavbě dřevěného mostu přes Drávu mezi Marbegem a Vuhredem, politický okres slovinskohradecký (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			3. Oprava podporné zdi a silničních staveb ochran-ných na Ödenseeské Travně v Úži, kilometr 111·2 a 111·4 solné silnice říšské, politický okres gröb-minský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			4. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Sv. Ilgenský potok v kilometru 11·7 mariazellské silnice říšské, politický okres Bruck nad Murou (2. částka)	. . . . .	. . . . .	2.300	2.300
			5. Úprava solné silnice říšské v kilometru 115$^{0}/_{4}$ na tak zvaném Krautberce v Úži, politický okres gröb-minský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.300	7.300
			Snůška .	2,717.400	. . . . .	885.370	3,602.770

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné (jichž užito býti může až do konce prosince) 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	2,717.400	. . . . .	885.370	3,602.770
7	5	4	6. Nová stavba tiefenthalského mostu přes potok Thörl v kilometru $7^{6}/_{8}$ mariazellské silnice říšské, politický okres Bruck nad Murou (2. částka)	. . . . .	. . . . .	19.000	19.000
			7. Nová stavba Weismannova mostu přes potok Thörl v kilometru $9^{2}/_{4}$ mariazellské silnice říšské, politický okres Bruck nad Murou (2. částka)	. . . . .	. . . . .	23.000	23.000
			8. Úprava velikého bystřického mostu ve Fürstenfeldě v kilometru $55^{6}/_{8}$ uherské silnice říšské, politický okres feldbachský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			9. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes potok Lafnici v kilometru $57^{6}/_{8}$ uherské silnice říšské, politický okres feldbachský (3. částka) . .	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			10. Nová stavba mostu Bierwirtbrücke přes spojenou alt-ausseeskou a grundlseeskou Travnu v Úži, na trati solné silnice říšské, kilometr $114^{8}/_{10}$, politický okres gröbminský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	52.000	52.000
		5	V Korutansku	433.166	. . . . .	. . . . .	433.166
			1. Přeložení gorické silnice říšské mezi kilometrem 0·000 až 0·323 v místě Trbiži, politický okres bělácký (1. částka)	. . . . .	. . . . .	27.500	27.500
			2. Zřízení podporných a bočních zdí na trati gorické silnice říšské, politický okres bělácký (2. částka) .	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			3. Státní příspěvek k ohrazení a upravení Cirkenského potoka, politický okres sv. mohorský (2. částka) .	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			4. Přeložení kapelské silnice říšské přes Seeberg, politický okres velikovecký (3. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			5. Erární příspěvek k zahrazení a úpravě Sv. Danielského a Delašského potoka, politický okres sv. mohorský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	5.200	5.200
			6. Stavba dvou klenutých mostů s pěchovaným betonem v Malitmině na trati gorické silnice říšské, politický okres bělácký (4. částka)	. . . . .	. . . . .	26.000	26.000
		6	V Krajině	310.000	. . . . .	. . . . .	310.000
			1. Úprava záhřebské silnice říšské mezi kilometrem $\frac{2}{23}$ + 70 *m* a $\frac{4}{27}$ + 87 *m* u Studence, Sv. Roka a Rodohovy Vsi, politický okres litijský (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	22.000	22.000
			2. Vydláždění vídeňské silnice říšské v obvodě města Lublaně od kilometru 0 až 1·0, politický okres lublaňský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			3. Přeložení karlovecké říšské silnice mezi Kandijí a Dolní Těžkou Vodou, kilometr 0 až $\frac{4}{4}$, politický okres novoměstský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	14.000	14.000
			Snůška .	3,460.566	. . . . .	1,155.570	4,616.136

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
			Přenáška .	3,460.566	. . . . .	1,155.570	4,616.136
7	5	7	V Přímoří	470.000	. . . . .	. . . . .	470.000
			1. Úprava korutanské silnice říšské v Podsele mezi kilometrem 90·0 a 90·6, politický okres tomínský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			2. Státní příspěvek na přeložení konkurenční silnice na pahorku sv. Jiří u Brazzana, politický okres gradišťský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			3. Úprava plomínské silnice říšské mezi kilometrem 58·0 a 58·4 u Lovrana, politický okres voloský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	18.200	18.200
			4. Státní příspěvek na stavbu obecní silnice Vosila-Sušnjevica, politický okres pazínský (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			5. Oprava korutanské silnice říšské u Morska, kilometr 77·570 až 78·120, politický okres gorický (2. částka)	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			6. Erární příspěvek k vystavění konkurenční silnice mezi Barbanem a Labinem, politický okres pulský a pazínský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			7. Erární příspěvek k opravě pulské silnice říšské, městskou obcí terstskou prováděné, mezi kilometrem 0·8 a 2·7, politický okres terstský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	42.000	42.000
			8. Erární příspěvek k vystavění silnice údolím Lijaským, politický okres gorický (4. částka)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			9. Erární příspěvek k vystavění silniční sítě v pohraničném obvodě mezi řekou Sočí a Judriem, politický okres gorický, gradišťský a tomínský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			10. Stavba mostu s vrchní konstrukcí železnou přes řeku Soči u Gorice na trati podgorské silnice říšské, politický okres gorický (5. částka)	. . . . .	. . . . .	130.000	130.000
			11. Erární příspěvek ke stavbě silnice údolím Branickým, politický okres gorický (5. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			12. Přeložení korutanské silnice říšské mezi Koboridem a Trnovem, kilometr 110·8 až 115·2, politický okres tomínský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			13. Oprava silnice údolím idrijským od Ušnika u Čeginje na korutanské silnici říšské přes Sv. Lucii a Želin až k Faře v Krajině, politický okres tomínský a logatecký (10. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Snůška .	3,930.566	. . . . .	1,532.770	5,463.336

(Böhmisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	3,930.566	. . . . .	1,532.770	5,463.336
7	5	7	14. Erární příspěvek ke stavbě konkurenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinské hranici zemské, politický okres tominský (13. částka)	. . . . .	. . . . .	90.000	90.000
		8	V Tyrolsku a Vorarlbersku	1,127.590	. . . . .	. . . . .	1,127.590
			1. Státní příspěvek k upravení postranních cest ve Val Vestino, politický okres tionský	. . . . .	. . . . .	6.600	6.600
			2. Stavby na ochranu proti lavinám na arlberské silnici říšské u stanice Langen, kilometr 120·0 až 120·2, politický okres bludenčký	. . . . .	. . . . .	24.800	24.800
			3. Opětné zřízení tratí solnohradské silnice říšské povodněmi r. 1899 zničených mezi kilometrem 79·6 a 82·6, politický okres kufsteinský	. . . . .	. . . . .	97.100	97.100
			4. Státní příspěvek k ohrazení potoku Karlinského, politický okres meranský	. . . . .	. . . . .	4.320	4.320
			5. Státní příspěvek k opětnému zřízení kitzbühelské silnice soudní, politický okres kitzbühelský	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			6. Státní příspěvek k zapravení dluhů a k úpravě udržování suldenské silnice, politický okres meranský	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			7. Stavba nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Eisack u Loretta blíže Bozena, kilometr 124·2 až 124·4 italské silnice říšské, politický okres bozenský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			8. Zřízení železné konstrukce vrchní a upravení starých pilířů u fersinského mostu v Tridentě, kilometr 185·864 italské silnice říšské, politický okres tridentský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			9. Státní příspěvek na vydláždění italské silnice říšské v Piazza-Fiera a Borgo S. Croce, jakož i valsuganské silnice říšské v Piazza della Mostra, politický okres tridentský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	3.100	3.100
			10. Státní příspěvek k umoření dluhu za stavbu silnice konkurenčních obcí údolí Lechthalského, politický okres reutlský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	8.300	8.300
			11. Státní příspěvek na sarnthalskou silnici, 1. část St. Anton - Halbweg, politický okres bozenský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Snůška .	5,058.156	. . . . .	1,850.990	6,909.146

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	5,058.156	. . . . .	1,850.990	6,909.146
7	5	8	12. Státní příspěvek k silnici, obcí Folgaria vystavené, Nosellari-Buse-Busatti, politický okres roveredský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			13. Státní příspěvek k větším výdajům, které obci Pilcante vznikly stavbou mostu přes Adiži mezi Pilcantem a Alou, politický okres roveredský (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			14. Státní příspěvek na stavbu silnice Lingena-Kleinmahd, politický okres bregenský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			15. Státní příspěvek k zahrazení bystřin v obci Cloz, politický okres cleský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	2.700	2.700
			16. Zvýšení a zabezpečení vintschgavské silnice říšské mezi kilometrem 45·9 a 48·2 u Tschars a Staben, politický okres meranský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	13.600	13.600
			17. Přeložení vintschgavské silnice říšské mezi Naturnsem a Kompatschem, kilometr 42·9 a 43·5, politický okres meranský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			18. Zřízení spodní stavby mezi kilometrem 2 a 10 solnohradské silnice říšské ve trati Inšpruk-Hall, politický okres inšprucký (2. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			19. Zvýšení vintschgavské silnice říšské mezi kilometrem 24·0 a 26·5 (Sinichbach-Untermais), politický okres meranský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			20. Oprava jednotlivých tratí primierské silnice říšské mezi kilometrem 83·0 a 88·0, politický okres primiersky (2. částka)	. . . . .	. . . . .	14.000	14.000
			21. Zvýšení pusterthalské silnice říšské mezi kilometrem 68·2 a 69·2 pod Vierschachem, politický okres lienzský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	6.400	6.400
			22. Přeložení vintschgavské silnice říšské na „altes Zoll“, kilometr 144·6 – 148·6, politický okres landecký (2. částka)	. . . . .	. . . . .	170.000	170.000
			23. Státní příspěvek na stavbu deferegské silnice údolní ve tratích Huben—St. Jakob a St. Jakob—Erlsbach, politický okres lienzský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	3.400	3.400
			24. Oprava judikarské silnice říšské mezi kilometrem 72·15 a 72·615 blíže Rio S. Barbara, politický okres tionský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			Snůška .	5,058.156	. . . . .	2,231.090	7,289.246

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	5,058.156	. . . . .	2,231.090	7,289.246
7	5	8	25. Stavba klenutého kamenného mostu přes potok Travignolo u Panveggia s úpravou příjezdu na obou stranách, kilometr 51·5—51·7 primierské silnice říšské, politický okres cavaleský (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			26. Státní příspěvek ke stavbě konkurenčních silnic ve Vorarlbersku (2. částka)	. . . . .	. . . . .	70.504	70.504
			27. Oprava vintschgavské silnice říšské v Tullenau, kilometr 141·8—142·8 blíže Prutze, politický okres landecký (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			28. Nabytí pozemků, stavba stájí a úpravy na přebytném domě na Franzenshöhe na trati říšské silnice přes Stilfské jho, politický okres meranský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			29. Erární příspěvek k umoření dluhu na stavbu silnice tauferské-arnthalské konkurence silniční, politický okres brunecký (3. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			30. Oprava podpěrních zdí a stěn na silnici přes Stilfské jho, politický okres meranský (5. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	70.000	70.000
			31. Erární příspěvek ke stavbě konkurenčních silnic v Tyrolsku (5. částka)	. . . . .	. . . . .	344.252	344.252
			32. Oprava a zvýšení některých tratí říšské silnice arlberské, kilometr 145 až 200, politický okres bludenecký a bregenecký (6. částka)	. . . . .	. . . . .	13.600	13.600
			33. Erární příspěvek k umoření dluhů za stavbu silnice obcí v Patznaunském údolí, politický okres landecký (6. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			34. Erární příspěvek ke stavbě konkurenční silnice ötzthalské, politický okres imstský (6. částka) . .	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			35. Erární příspěvek ku provedené již stavbě silnice schnalské od oddělení se od vintschgavské silnice říšské až do Neu-Ratteis, politický okres meranský (8. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Snůška .	5,058.156	. . . . .	2,839.446	7,897.602

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
			Přenáška .	5,058.156	. . . . .	2,839.446	7,897.602
7	5	9	V Čechách	2,806.391	. . . . .	. . . . .	2,806.391
			1. Státní příspěvek k nákladu na vykonané rozšíření a vydláždění liberecké silnice říšské v městské obci Brandýse n. L., politický okres Brandýs n. L. . .	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			2. Parní silniční válec a obytný a nářaďový vůz . . .	. . . . .	. . . . .	22.500	22.500
			3. Státní příspěvek ke stavbě silnice z Rynarce do Houserovky, politický okres pelhřimovský	. . . . .	. . . . .	2.500	2.500
			4. Přestavba mostu přes potok Úslavu v kilometru 19⅛ mladoboleslavsko-trutnovské silnice říšské, politický okres mladoboleslavský	. . . . .	. . . . .	14.000	14.000
			5. Státní příspěvek na stavbu mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Litavku v obci Bohutíně, politický okres příbramský	. . . . .	. . . . .	2.500	2.500
			6. Státní příspěvek na stavbu silnice z Petrovic-Čiháka do Bartošovic a trati kláštereckо-kunvaldské, politický okres žamberský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	76.200	76.200
			7. Státní příspěvek na vydláždění poděbradsko-náchodské silnice říšské v Jaroměři, politický okres královédvorský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			8. Státní příspěvek k vystavění silnice v Pečíně, politický okres žamberský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			9. Kostková dlažba z mírkovského křemence v kilometru 43·880 až 45·227 lansko-kamenické silnice říšské mezi Bohušovicemi a Litoměřicemi, politický okres litoměřický (1. částka)	. . . . .	. . . . .	35.000	35.000
			10. Stavba silnice ze Žampacha do Hlavuné, politický okres žamberský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			11. Státní příspěvek ke stavbě silnice z Mladkova do Vlčkovic, politický okres žamberský (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			12. Stavba silnice z Kunčinovsi do Jedlové, politický okres žamberský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Snůška .	7,864.547	. . . . .	3,053.146	10,917.693

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užíti bylo lze až do konce prosince 1903	Suma
							korun
			Přenáška .	7,864.547	. . . . .	3,053.146	10,917.693
7	5	9	13. Státní příspěvek ke stavbě silnice z Rokytnice do Veliké Ždobnice, politický okres žamberský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			14. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Blanici ve Vlašimi na trati benešovsko-jihlavské silnice říšské, politický okres benešovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			15. Státní příspěvek ke stavbě silnice z Aberthama přes Hengstererben do Seifena, politický okres jáchymovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			16. Státní příspěvek na stavbu železného mostu přes Sázavu u Kamenného Přívozu, politický okres Král. Vinohrady (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			17. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Radbuzu ve Stodě na trati berounsko-haselbašské silnice říšské, politický okres plzeňský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			18. Erární příspěvek k vydláždění 860·0 *m* dlouhé dílčí trati českobrodsko-jihlavské silnice říšské v Kutnohorském předměstí v Kolíně, politický okres kolínský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			19. Erární příspěvek na novou stavbu mostu u Mostní brány přes Ohři v Chebu na trati říšské silnice ze Stříbra do Aše, politický okres chebský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	13.000	13.000
			20. Erární příspěvek na opravu mostů na trati okresní silnice smíchovsko-vlkovské, politický okres královédvorský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			21. Erární příspěvek k nákladům na vydláždění říšských silnic v Plzni, a to od kilometru 89·2 až 90·2 berounsko-haselbašské silnice říšské a v kilometru 102·74 až 104·12, pak od kilometru 104·588 až do 105·900 vodňansko-plzeňsko-kraslické silnice říšské v Plzni, politický okres plzeňský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			22. Kostková dlažba z řevnického kamene v kilometru 0·047 až 0·813 pražské poboční silnice, v kilometru 0·000 až 2·730 velvarsko-teplické, v kilometru 3·406 až 4·800 berounsko-haselbašské a v kilometru 1·200 až 2·700 dobříšsko-vimperské silnice říšské, politický okres smíchovský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Snůška .	7,864.547	. . . . .	3,345.146	11,209.693

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	7,864.547	. . . . .	3,345.146	11,209.693
7	5	9	23. Erární příspěvek ke stavbě silnice z Bärenwaldu přes Kunštát do Říček, politický okres žamberský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	56.679	56.679
			24. Kostková dlažba z řevnického kamene od kilometru 1·400 až do 3·488 liberecké, od kilometru 0·400 až do 0·800 budějovické, od kilometru 0·000 až 0·800 poděbradsko-náchodské a od kilometru 2·000 až 3·000 černokostelecké silnice říšské, politický okres karlínský a Královské Vinohrady (4. částka) .	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			25. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Vltavu u Veltrus na trati veltruské silnice říšské, politický okres slánský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	78.000	78.000
		10	Na Moravě	540.900	. . . . .	. . . . .	540.900
			1. Státní příspěvek k nákladu na vydláždění slavkovské silnice říšské v Hodoníně, politický okres hodonínský	. . . . .	. . . . .	21.500	21.500
			2. Státní příspěvek ke stavbě okresní silnice II. třídy ze Soběsuk do Milovic, politický okres kroměřížský	. . . . .	. . . . .	1.600	1.600
			3. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes dolní mlýnský náhon v Hodoníně na trati slavkovské silnice říšské, kilometr 52, znak 4 *top Nro.* 92, politický okres hodonínský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	9.560	9.560
		11	Ve Slezsku	350.000	. . . . .	. . . . .	350.000
			1. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes potok Jaktarku na trati opavsko-albrechtické silnice říšské, politický okres opavský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			2. Nová stavba Janského mostu přes Černý potok v Bruntále na trati opavsko-bruntálské silnice říšské, politický okres bruntálský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	27.000	27.000
			3. Oprava a dlažba ostravsko-těšínské silnice říšské v městysi Polské Ostravě, kilometr 34, politický okres frýštacký (2. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Snůška .	8,755.447	. . . . .	3,674.485	12,429.932

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
					korun		
			Přenáška .	8,755.447	. . . . .	3,674.485	12,429.932
7	5	11	4. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Bělu ve Freivaldově na trati cukmantelsko-červenohorské silnice říšské, politický okres freivaldovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	4.600	4.600
			5. Oprava mostu přes Ostravici ve Frýdku na trati frýdecko-bilské silnice říšské, politický okres těšínský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			6. Stavba silničného spojení od moravsko-slezských hranic zemských přes Doběšov do Oder, politický okres opavský (5. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
		12	V Haliči	2,271.300	. . . . .	. . . . .	2,271.300
			1. Státní příspěvek na opravu části okresní silnice z Ravy ruské do Uhnova, politický okres ravoruský	. . . . .	. . . . .	8.500	8.500
			2. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Dněstr u Nižniova na trati Brzezanské silnice říšské, politický okres tlumačský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	88.500	88.500
			3. Oprava silnice Iskań-Bircza, politický okres přemyšelský a dobromilský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			4. Stavba silnice mezi Mikołajówem a Krzywulou, politický okres żydaczowský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			5. Státní příspěvek na úpravu obecní silnice Mokrzyska-Biskupice, politický okres brzeský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			6. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Dněstr u Radłovic na trati bezkydské silnice říšské, politický okres samborský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			7. Státní příspěvek na opravu obecní silnice Podliski małe-Jaryczów nový-Żelechów velký, politický okres lvovský a złoczovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			8. Státní příspěvek na opravu části okresní silnice Błażowa-Rzeszów mezi Tyczynem a Michałowkou, politický okres rzeszovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			9. Státní příspěvek na opravu obecní cesty Gorczyce, Czekaj wrzawski, politický okres tarnobrzeský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	14.000	14.000
			Snůška .	11,026.747	. . . . .	4,010.085	15,036.832

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
						korun	
			Přenáška	11,026.747	. . . . .	4,010.085	15,036.832
7	5	12	10. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Visla mezi Krakovem a Podgorzím, politický okres krakovský a podgorzský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			11. Stavba mostu s vrchní konstrukcí železnou přes řeku Skawu u Wadowic na trati krakovské silnice říšské, politický okres wadowický (4. částka)	. . . . .	. . . . .	9.000	9.000
			12. Erární příspěvek k opravě obecní cesty busko-želechowské, politický okres Kamionka strumilowa (4. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			13. Erární příspěvek na stavbu silnice Jaworów-Niemirów-Rawa ruska, politické okresy Jaworów a Rawa ruska (4. částka)	. . . . .	. . . . .	70.000	70.000
			14. Oprava říšských silnic v okolí lvovském, politický okres lvovský (5. částka)	. . . . .	. . . . .	80.000	80.000
			15. Erární příspěvek k opravě obecní silnice sieniawsko-bukowické, politický okres jaroslavský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			16. Oprava obecní cesty Knihynicze-Žurawno a stavba mostu přes řeku Dněstr u Žurawna, politický okres žydaczowský (10. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
		13	V Bukovině	282.620	. . . . .	. . . . .	282.620
			1. Erární příspěvek k úpravě řeky Sučavy u Ickan, politický okres sučavský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			2. Erární příspěvek k upravení řeky Moldavy a jejích přítoků: Putny, Moldavice, Suché a Humary, politický okres dolhopolský a gurahumorský (5. částka)	. . . . .	. . . . .	18.323	18.323
		14	V Dalmatsku	350.100	. . . . .	. . . . .	350.100
			1. Oprava kamenného mostu přes potok Ričinu a úprava sousední silnice mezi kilometrem 3 a 4 středozemské silnice říšské, politický okres zaderský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			2. Oprava mostu přes přítok u Trogira, politický okres splétský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Snůška	11,659.467	. . . . .	4,387.408	16,046.875

(Böhmisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	11,659.467	. . . . .	4,387.408	16,046.875
7	5	14	3. Státní příspěvek k ohrazení bystřiny Zvironjku, politický okres kotorský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	12.500	12.500
			4. Stavba jízdné silnice z přístavního místa Slana k hercegovinským hranicím u Dubrovice, politický okres dubrovnický (3. částka)	. . . . .	. . . . .	16.000	16.000
			5. Železná konstrukce vrchní u mostu přes řeku Cetyni u Bláta na trati poljické silnice konkurenční, politický okres splétský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	1.554	1.554
			6. Stavba jízdné silnice z Gjurić přes Morinje do Risna, politický okres kotorský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			7. Stavba jízdné silnice z Kostanje přes Podgradje až k novému mostu přes řeku Cetini u Podgradje, politický okres splétský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			8. Oprava a rozšíření jezdecké cesty erární z Risna přes Perast, Orahovac a Dobrotu až do Kotora, politický okres kotorský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			9. Stavba středozemské silnice říšské jakožto doplněk připojené jízdné cesty podél pobřeží zálivu Rjeckého u Gruže, politický okres dubrovnický (5. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			10. Oprava a rozšíření erární jezdecké cesty z Bečice přes Kastelastve a Sutomorje Spičské až k pohraničné říčce Zeljeznici, politický okres kotorský (5. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			11. Erární příspěvek ke stavbě poljické silnice konkurenční ze Stobrce, aby připojila se k středozemské silnici říšské u Bláta, politický okres splétský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	52.000	52.000
			12. Aby část říšské silnice z Lepetane do Stoliva Dolního byla rozšířena a učiněna sjízdnou, by doplněna byla silničná trať lepetansko-stolivsko-prčaňsko-muiská až poblíže Kotoru, politický okres kotorský (8. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		15	Aby byly uhrazeny nezbytné větší výdaje v jednotlivých zemích a potřeby „správy ústřední“, týkající se výlučně tohoto odvětví zúčtovacího	100.000	. . . . .	. . . . .	100.000
			Suma (Titul 5, §§ 1—15) .	11,759.467	. . . . .	4,643.462	16,402.929

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
7	6		Stavby vodní:				
		1	V Rakousích pod Enží	26.800			26.800
			1. Oprava jezu Kehrwandského v odvodňovacím obvodě laxenburském ležícího, pak meliorace potoků Kehrwandbachu a Frauenbachu (9. částka)			60.000	60.000
			2. Zabezpečení odpadu jezu Kotzenmühlského a ochranná úprava pro spouštědlo stavu u tohoto jezu na Litavě			20.000	20.000
		2	V Rakousích nad Enží	532.900			532.900
			1. Na stavby na řece Dunaji			368.000	368.000
			2. „ „ „ „ Innu			190.000	190.000
			3. „ „ „ „ Salici			40.000	40.000
			4. „ „ „ „ Travně			358.000	358.000
			5. „ „ „ „ Agefe			48.000	48.000
			6. „ „ „ „ Vöckle			64.000	64.000
			7. „ „ „ „ Enži			73.000	73.000
			8. Příspěvek státní stavební správy vodní jako účastníka k úpravě a k ohrazení Steyry, Ilsy, Aurachy, Almy, suché Agery, Mattigu, Aistu a Langbathbachu, na základě melioračního zákona konanému			4.500	4.500
		3	V Salcbursku	148.500			148.500
			Na upravení řek Salice a Sály			58.000	58.000
		4	Ve Štýrsku	150.000			150.000
			1. Státní příspěvek k úpravě Mury v pohraniční části od kellerdorfského převozu až do Mauthendorfu (2. částka)			87.500	87.500
			2. Erární příspěvek k udržování upravovacích staveb na řece Muře na trati od Št. Hradce dolů až k štýrsko-uherské hranici (7. částka)			90.000	90.000
			3. Erární příspěvek na upravení levého břehu Mury stavbou nábřeží mezi Ferdinandovým a Frant. Karlovým mostem ve Št. Hradci (8. částka)			28.700	28.700
			Součtka	858.200		1,489.700	2,347.900

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné jichž užíti býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška	858.200	. . . . .	1,489.700	2,347.900
7	6	4	4. Erární příspěvek na ochranné a udržovací stavby na Dráve od Mariboru až do Središče (8. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		5	V Korutanech	75.600	. . . . .	. . . . .	75.600
			Na upravení Drávy	. . . . .	. . . . .	140.000	140.000
		6	V Krajině	34.600	. . . . .	. . . . .	34.600
			Na upravení Sávy	. . . . .	. . . . .	152.200	152.200
		7	V Tyrolsku a Vorarlbersku	145.900	. . . . .	. . . . .	145.900
			1. Stavby na upravení Innu	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			2. Na upravení Rýna (9. částka)	. . . . .	. . . . .	656.880	656.880
			3. Úprava vnitrozemských vod v rakouském údolí rýnském (9. částka)	. . . . .	. . . . .	400.000	400.000
		8	V Čechách	562.919	. . . . .	. . . . .	562.919
			1. Na upravení řeky Vltavy	. . . . .	. . . . .	125.000	125.000
			2. Na upravení řeky Labe	. . . . .	. . . . .	55.000	55.000
			3. Zřízení telefonického vedení podél říčních tratí pro vory splavných nad Prahou (3. částka)	. . . . .	. . . . .	19.000	19.000
			4. Zřízení přístavu na vory na císařské louce na Vltavě u Prahy	. . . . .	. . . . .	219.000	219.000
			5. Státní příspěvek na kanalisování Vltavy a Labe na trati Praha—Ústí n. L. (6. částka)	. . . . .	. . . . .	1,250.000	1,250.000
		9	Na Moravě	600	. . . . .	. . . . .	600
			1. Na upravení řeky Odry	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			2. Na upravení řeky Moravy	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		10	Ve Slezsku	9.380	. . . . .	. . . . .	9.380
			Na upravení Odry, čítajíc v to Opavu a Olšavu	. . . . .	. . . . .	38.500	38.500
			Sníška	1,687.199	. . . . .	4,613.280	6,300.479

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	1,687.199	. . . . .	4,613.280	6,300.479
7	6	11	V Haliči	664.504	. . . . .	. . . . .	664.504
			1. Na stavby na řece Visle	. . . . .	. . . . .	650.000	650.000
			2. „ „ „ „ Dunajci	. . . . .	. . . . .	258.000	258.000
			3. „ „ „ „ Sanu	. . . . .	. . . . .	461.000	461.000
			4. „ „ „ „ Dněstru:				
			a) Státní příspěvek na úpravu říčné části Kornalowice-Rozwadów, dolního toku Strwiaže od Biskowic až k ústí, jakož i ústí Wereszyce a Tysmienice (4. částka)	. . . . .	. . . . .	131.428	131.428
			b) Státní příspěvek na úpravu říčné části Rozwadów-Žurawno (10. částka)	. . . . .	. . . . .	85.332	85.332
			c) Říčná část od Žurawna až k říšským hranicím u Okop	. . . . .	. . . . .	367.000	367.000
			5. Na stavby na řece Visloce	. . . . .	. . . . .	105.000	105.000
			6. „ „ „ „ Prutu	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			7. Hodnota vrbin a kůlů, které budou vzaty z erárních vrbovišť a kterých upotřebí se k vodním stavbám pod č. 1 až 5 vyčteným:				
			a) pro stavby na Visle . . . . . 17.000 zl.				
			b) „ „ „ Dunajci . . . . . 5.000 „				
			c) „ „ „ Sanu . . . . . 9.000 „				
			d) „ „ „ Dněstru . . . . . 2.000 „				
			e) „ „ „ Visloce . . . . . 2.000 „	. . . . .	. . . . .	35.000	35.000
			8. Erární příspěvek k upravení řeky Soly (5. částka) .	. . . . .	. . . . .	79.556	79.556
			9. Erární příspěvek k upravení řeky Lomnice (5. částka)	. . . . .	. . . . .	79.616	79.616
			10. Erární příspěvek k upravení řeky Bugu (9. částka)	. . . . .	. . . . .	19.800	19.800
			11. Erární příspěvek k upravení řeky Biały (10. částka)	. . . . .	. . . . .	17.320	17.320
			12. Na založení vrbovišť, by nabyto bylo vazin . . .	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			13. Stavba dopravního a zimního přístavu na Visle u železničného překladiště v Nadbrzezie (3. částka) .	. . . . .	. . . . .	150.000	150.000
			14. Parní remorkér pro úpravu Visly (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			Snáška .	2,351.703	. . . . .	7,172.332	9,524.035

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	2,351.703	. . . .	7,172.332	9,524.035
7	6	12	V Bukovině	32.656	. . . .	. . . .	32.656
			1. Na stavby na řece Prutu	. . . .	. . . .	240.000	240.000
			2. Hodnota vrbin a kůlů, které budou vzaty z erárních vrbovišť a kterých upotřebí se k těmto vodním stavbám.	. . . .	. . . .	2.000	2.000
			3. Na založení vrbovišť, aby nabyto bylo vazin . . .	. . . .	. . . .	2.000	2.000
		13	Dalmatsko:				
			Státní příspěvek k nákladům na vysušení bažin u ústí řeky Jadra u Solině, politický okres splétský a jiné práce, aby upravena byla ústí řek dalmatských (6. částka)	. . . .	. . . .	10.000	10.000
			Suma (Titul 6, §§ 1—13) .	2,384.359	. . . .	7,426.332	9,810.691
			Nové stavby správy politické a větší úpravy:				
	7	1	Štýrsko:				
			Nová budova pro všeobecný ústav ke zkoumání potravin ve St. Hradci (3. částka)	. . . .	. . . .	20.000	20.000
		2	Krajina:				
			Stavba úřední budovy v Novém Městě (2. částka) . .	. . . .	. . . .	10.000	10.000
		3	Přímoří:				
			1. Koupě a úprava budovy pro okresní hejtmanství v Pulji (1. částka)	. . . .	. . . .	100.000	100.000
			2. Stavba místodržitelské budovy v Terstu (5. částka)	. . . .	. . . .	100.000	100.000
		4	Tyrolsko a Vorarlbersko:				
			Stavba úřední budovy v Bregenci (1. částka)	. . . .	. . . .	30.000	30.000
		5	Čechy:				
			1. Stavba úřední budovy na Smíchově (1. částka) . .	. . . .	. . . .	40.000	40.000
			2. Stavba úřední budovy v Liberci (3. částka)	. . . .	. . . .	27.140	27.140
			3. Stavba úřední budovy v Králové Dvoře (3. částka) .	. . . .	. . . .	22.000	22.000
			4. Stavba úřední budovy v Teplicích (3. částka) . . .	. . . .	. . . .	6.400	6.400
			Suma (Titul 7, §§ 1—5) .	. . . .	. . . .	355.540	355.540
			Úhrn (Kapitola 7, titul 1—7) .	54,990.675	. . . .	13,043.003	68,033.678

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
8			**VIII. Ministerium obrany zemské.**				
	1		Řízení centrální	1,425.900		2.500	1,428.400
	2		Zeměbrana		41,198.373	100.000	41,298.373
			Stavba kasáren v Haliči (pokračování staveb)			240.000	240.000
	3		Náklad na odvod, náklady na komise pro ubytování vojska, též útraty pocestné politických úředníků za příčinou kontrolních shromáždění neaktivního mužstva vojska a válečného loďstva, pak za příčinou rozdružování koní; útraty pocestné za příčinou vyměřování vojenských tax a útraty za tiskopisy k úřednímu řízení v těchto záležitostech; náklady na nucené dostavení odvodních povinníků a neposlušného neaktivního mužstva vojska a válečného loďstva; náklady na ošetřování odvodních povinníků daných do vojenských nemocnic; konečně výdaje na předběžné práce mobilisační	148.400			148.400
	4		Vojenské fundace	72.000			72.000
	5		Vojenská stráž policejní	330.451			330.451
	6		Četnictvo		17,303.227		17,303.227
			Úhrn (Kapitola 8, titul 1—6)	1,979.751	58,501.600	342.500	60,823.851
9			**IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování.**				
			A. Centrál.				
	1		Řízení centrální	970.000			970.000
	2		Dohled ke školám	2,336.700			2,336.700
	3		Akademie vědecké	224.500			224.500
			Akademie věd ve Vídni:				
			Úpravy, stavby a zařízení			21.000	21.000
			Subvence a dotace			28.000	28.000
			Akademie věd v Krakově:				
			Subvence a dotace			16.000	16.000
	4		Centrální komise statistická	236.200	47.600		283.800
			Subvence a dotace			255.000	255.000
			Náklady správní			18.380	18.380
	5		Říšský ústav geologický	182.200			182.200
			Úpravy, stavby a zařízení			4.000	4.000
			Subvence a dotace			9.000	9.000
	6		Centrální ústav pro meteorologii a magnetismus zemní	98.100			98.100
	7		Astronomicko-meteorologická observatoř v Terstu	24.800			24.800
			Stavby a zákup nemovitostí:				
			Zřízení astronomického pavillonu (4. částka)			4.800	4.800
			Úpravy, stavby a zařízení			5.200	5.200
			Náklady správní			4.525	4.525
	8		Rakouská komise pro měření stupňů v Evropě a rakouský úřad pro měření stupňů	19.500			19.500
			Suma (Titul 1—8)	4,092.000	47.600	365.905	4,505.505

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
					korun		
9	9		Výdaje k účelům uměleckým a archaeologickým:				
			a) K účelům uměleckým:				
		1	Akademie výtvarných umění ve Vídni	332.400			332.400
		2	Umělecká akademie v Praze	101.300			101.300
			Stavby a koupě nemovitostí: K umístění umělecké akademie			60.000	60.000
		3	Umělecká škola v Krakově	76.500			76.500
		4	Na podporu hudebnictví	113.200			113.200
			Subvence a dotace			8.000	8.000
		5	Stipendia umělcům, zakázky umělecké, koupě, subvence uměleckým podnikům a jiné výdaje		227.000		227.000
			Subvence a dotace			3.000	3.000
			Suma (Titul 9, §§ 1—5)	623.400	227.000	71.000	921.400
			b) K účelům archaeologickým:				
		6	Ústřední komise pro vyzkoumání a zachování památek uměleckých a historických	52.877			52.877
		7	Zachování a oprava starých památek stavebních a uměleckých		24.000		24.000
			Subvence a dotace:				
			Rakousy pod Enží			20.000	20.000
			Solnohradsko			75.000	75.000
			Štýrsko			6.000	6.000
			Tyrolsko a Vorarlbersko			6.300	6.300
			Čechy			69.000	69.000
			Halič a Krakovsko			46.000	46.000
			Dalmatsko			11.000	11.000
		8	Rakouský ústav archaeologický	121.056	61.300		182.356
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Dalmatsko:				
			Nová stavba archaeologického musea ve Splitu (2. částka)			10.000	10.000
			Subvence a dotace:				
			Rakousy pod Enží			5.000	5.000
			Korutansko			1.000	1.000
			Přímoří			1.684	1.684
		9	Jinaké výdaje k účelům uměleckým a archaeologickým	5.000	6.000		11.000
			Subvence a dotace: Dalmatsko			1.000	1.000
			Suma (Titul 9, §§ 6—9)	178.933	91.300	251.984	522.217
			Suma (Titul 9, §§ 1—9)	802.333	318.300	322.984	1,443.617
			Dohromady (Kapitola 9, titul 1—9)	4,894.333	365.900	688.889	5,949.122

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1902)	Výdaje: řádné (1903)	Výdaje: mimořádné (1903)	Suma
						korun	
			B. Kultus.				
9	10		Potřeba fondů náboženských:				
			a) Vydání fondův:				
		1	Rakousy pod Enží	1,432.000			1,432.000
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak větší stavební úpravy			2.099	2.099
		2	Rakousy nad Enží	461.700			461.700
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak větší stavební úpravy			16.644	16.644
			Příspěvky ke stavbám			24.000	24.000
			Za kmenové jmění tohoto fondu			14.500	14.500
		3	Solnohradsko	273.900			273.900
			Příspěvky ke stavbám			10.000	10.000
		4	Štýrsko	949.300			949.300
		5	Korutany	434.200			434.200
			Vnitřní úpravy			2.167	2.167
			Kmenovému jmění tohoto fondu			4.000	4.000
		6	Krajinsko	494.300			494.300
		7	Trsťansko	164.700			164.700
		8	Gorice	289.100			289.100
			Příspěvky ke stavbám			2.000	2.000
		9	Istrie	316.600			316.600
		10	Tyrolsko	1,300.700			1,300.700
			Nové stavby, přestavby a přístavky			6.600	6.600
			Příspěvky ke stavbám			800	800
		11	Vorarlbersko	119.700			119.700
		12	Čechy	3,163.600			3,163.600
			Nové stavby, přestavby a přístavky			54.645	54.645
			Příspěvky ke stavbám			60.000	60.000
			Vratitelné zálohy			11.099	11.099
		13	Morava	1,412.400			1,412.400
			Nové stavby, přestavby a přístavky			5.000	5.000
			Příspěvky ke stavbám			6.000	6.000
			Za kmenové jmění tohoto fondu			90.000	90.000
			Kmenovému jmění tohoto fondu			2.000	2.000
		14	Slezsko	310.100			310.100
			Nové stavby, přestavby a přístavky			2.000	2.000
			Příspěvky ke stavbám			9.485	9.485
		15	Halič	4,061.900			4,061.900
			Za kmenové jmění tohoto fondu			180.000	180.000
		16	Krakovsko	351.500			351.500
			Vnitřní úprava			2.000	2.000
			Sníška	15,535.700		505.039	16,040.739

(Böhmisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
					korun		
			Přenáška .	15,535.700	. . . .	505.039	16,040.739
9	10	17	Bukovina	111.500	. . . .	. . .	111.500
			Nové stavby, přestavby a přístavky	. . . .	. . . .	2.500	2.500
			Příspěvky ke stavbám	. . . .	. . . .	12.000	12.000
		18	Dalmatsko	1,035.100	. . . .	8.000	1,043.100
			Nové stavby, přestavby a přístavky	. . . .	. . . .	102.840	102.840
			Příspěvky ke stavbám	. . . .	. . . .	5.000	5.000
			Za kmenové jmění tohoto fondu	. . . .	. . . .	64.000	64.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—18) .	16,682.300	. . . .	699.379	17,381.679
		19	*b)* Vydání fondovních lesův a statkův . . .	1,583.420	. . . .	. . . .	1,583.420
			Nové stavby a koupě nemovitostí	. . . .	. . . .	5.500	5.500
			Vyměřování, vyhraničení a zařízení provozovací	. . . .	. . . .	4.600	4.600
			Úprava a výkup služebností	. . . .	. . . .	3.000	3.000
			Ostatní výdaje mimořádné	. . . .	. . . .	600	600
			Pro kmenové jmění fondů náboženských:				
			Rakousy pod Enží:				
			Koupě pozemků pro zaokrouhlení	. . . .	. . . .	2.000	2.000
			Rakousy nad Enží:				
			Stavba myslivny ve Vorderstodře	. . . .	. . . .	4.200	4.200
			Přeložení silnice brunnbašské	. . . .	. . . .	8.000	8.000
			Stavba kreistenské silnice a s tím spojené zřízení nákladiště v Schönavě	. . . .	. . . .	20.000	20.000
			Štýrsko:				
			Koupě Faschingbauerových pozemků v Palfau . .	. . . .	. . . .	8.000	8.000
			Zřízení plazu podél Uneiniggrabenu	. . . .	. . . .	2.700	2.700
			Korutany:				
			Stavba domu pro lesní správu v Běláku	. . . .	. . . .	9.000	9.000
			Koupě pozemků pro zaokrouhlení	. . . .	. . . .	2.000	2.000
			Krajina:				
			Splacení půjčky zapsané na nemovitostech fondovních	. . . .	. . . .	10.500	10.500
			Nabytí enklav	. . . .	. . . .	8.000	8.000
			Oprava cesty z Kernice až do Pokluky	. . . .	. . . .	10.000	10.000
			Halič:				
			Nová stavba zděného obydlí pro lesníka i s vedlejšími staveními ve Woloszynách	. . . .	. . . .	8.000	8.000
			Nová stavba zděného obydlí pro lesníka i s vedlejšími staveními v Tyliczi	. . . .	. . . .	5.800	5.800
			Suma (Titul 10, § 19)	1,583.420	. . . .	111.900	1,695.320
			Suma (Titul 10, §§ 1—19) .	18,265.720	. . . .	811.279	19,076.999

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
9	11		Fundace a příspěvky k účelům bohoslužby katolické:				
		1	Fundace	62.700			62.700
		2	Příspěvky	348.000			348.000
			Rakousy pod Enží:				
			Stavby			5.875	5.875
			Příspěvky ke stavbám			10.000	10.000
			Solnohradsko:				
			Stavby			600	600
			Tyrolsko a Vorarlbersko:				
			Stavby			10.000	10.000
			Příspěvky ke stavbám			11.000	11.000
			Čechy:				
			Stavby			36.712	36.712
			Příspěvky ke stavbám			17.000	17.000
			Halič a Krakovsko:				
			Stavby			2.871	2.871
			Suma (Titul 11, §§ 1 a 2)	410.700		94.058	504.758
	12		Příspěvky k potřebám bohoslužby evangelické:				
		1	Evangelická vrchní rada církevní	101.900			101.900
		2	Úhrnná pomoc evangelické církvi vyznání augšpurského a helvetského	210.000			210.000
			Suma (Titul 12, §§ 1 a 2)	311.900			311.900
	13		Příspěvky k bohoslužbě východní církve řecké:				
			Dalmatsko	209.600			209.600
			Nové stavby, přestavby a přístavky			32.420	32.420
			Suma (Titul 13)	209.600		32.420	242.020
			Dohromady (Kapitola 9, titul 10—13)	19,197.920		937.757	20,135.677

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
					korun		
			C. Vyučování.				
9	14		Vysoké školy.				
			a) University:				
		1	Universita ve Vídni	2,491.600	352.500		2,844.100
			Úprava, zařízení a vyučovací potřeby			16.500	26.500
			Odškodné			42.536	42.536
		2	Universita ve Hradci Štýrském	1,112.300	40.000		1,152.300
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			16.970	16.970
			Annuity			71.000	71.000
			Náklady správní			7.000	7.000
			Odškodné			4.190	4.190
		3	Universita v Inšpruku	880.800	51.000		931.800
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Další stavby ústavů (3. částka)			200.000	200.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			13.400	13.400
		4	University v Praze	2,353.300	336.800		2,690.100
			Německá universita:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěn byl fysiologický ústav (2. částka)			75.000	75.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			29.405	29.405
			Annuity			396	396
			Náklady správní			400	400
			Odškodné			2.114	2.114
			Česká universita:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěn byl chemický ústav (2 částka)			150.000	150.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			13.213	13.213
			Odškodné			22.546	22.546
			Sněška	6,838.000	780.300	674.670	8,292.970

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje			
				řádné		mimořádné	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				1902	1903	1903	
				korun			
			Přenáška .	6,838.000	780.300	674.670	8,292.970
9	14	4	Náklad společný:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	61.311	61.311
			Universitní statky Michle a Malešice:				
			Úprava a zařízení	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
		5	Universita ve Lvově	828.700	71.200	. . . . .	899.900
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	32.000	32.000
			Annuity	. . . . .	. . . . .	19.578	19.578
			Odškodné	. . . . .	. . . . .	2.618	2.618
		6	Universita v Krakově	1,038.000	197.000	. . . . .	1,235.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	54.405	54.405
			Odškodné	. . . . .	. . . . .	2.252	2.252
		7	Universita v Černovicích	377.900	. . . . .	. . . . .	377.900
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	1.100	1.100
			Náklady správní	. . . . .	. . . . .	1.267	1.267
		8	Veškeré university (mezi tím 5.000 franků ve zlatě) . .	46.000	. . . . .	. . . . .	46.000
			Subvence na informační cesty professorů universitních	. . . . .	12.000	. . . . .	12.000
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . . .	. . . . .	5.300	5.300
			Suma (Titul 14, §§ 1—8) .	9,128.600	1,060.500	856.501	11,045.601
			b) Theologické fakulty, které nejsou spojeny s universitou:				
		9	Katolická theologická fakulta v Solnohradě	37.000	. . . . .	. . . . .	37.000
		10	„ „ „ v Olomouci	40.000	. . . . .	. . . . .	40.000
		11	Evangelická theologická fakulta ve Vídni	72.200	. . . . .	. . . . .	72.200
			Suma (Titul 14, §§ 9—11) .	149.200	. . . . .	. . . . .	149.200

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
			c) Vysoké školy technické:				
9	14	12	Vysoké školy technické ve Vídni	852.200			852.200
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			65.400	65.400
			Náklady správní			3.800	3.800
		13	Vysoké školy technické v Hradci Štýrském	328.000			328.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			5.600	5.600
		14	Vysoké školy technické v Praze	889.100			889.100
			Německé vysoké školy technické:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěno bylo několik ústavů (1. částka)			150.000	150.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			25.500	25.500
			České vysoké školy technické:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěno bylo několik ústavů (1. částka)			150.000	150.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			25.100	25.100
			Náklady správní			2.734	2.734
			Náklad společný:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			746	746
		15	Vysoké školy technické v Brně	522.900			522.900
			Německé vysoké školy technické:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Koupě staveniště pro účely vysoké školy technické (1. částka)			103.000	103.000
			Aby umístěna byla laboratoř 1. stolice elektrotechniky			24.000	25.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			34.800	34.800
			Náklady správní			300	300
			Sníška	2,592.200		590.980	3,183.180

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
						korun	
			Přenáška .	2,592.200	. . . . .	590.980	3,183.180
9	14	15	České vysoké školy technické:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . . .	. . . . .	7.300	7.300
			Úhrnná potřeba	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
		16	Vysoké školy technické ve Lvově	369.400	. . . . .	. . . . .	369.400
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		17	Veškeré vysoké školy technické	2.100	. . . . .	. . . . .	2.100
			Suma (Titul 14, §§ 12—17) .	2,963.700	. . . . .	718.280	3,681.980
		18	Vysoké školy pro zemědělství ve Vídni	347.500	. . . . .	. . . . .	347.500
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	6.640	6.640
			Úhrnná potřeba, aby zřízeno bylo pokusné hospodářství a pokusná stanice pro hospodářské náčiní a stroje	. . . . .	. . . . .	70.000	70.000
			Suma (Titul 14, § 18) .	347.500	. . . .	76.640	424.140
		19	Vysoká škola zvěrolékařská ve Lvově	112.700	. . . . .	. . . . .	112.700
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Suma (Titul 14, § 19) .	112.700	. . . . .	1.000	113.700
		20	Společné výdaje pro vysoké školy technické a vysoké školy zemědělské:				
			Všeobecné výdaje správní	1.400	. . . . .	. . . . .	1.400
			Subvence k informačním cestám professorů . . .	. . . . .	11.000	. . . . .	11.000
			Suma (Titul 14, § 20) .	1.400	11.000	. . . . .	12.400
			Veškeré školy vysoké:				
		21	Na vzdělání učitelů pro vysoké školy	. . . . .	73.200	. . . . .	73.200
		22	Pomocné studujícím všech vysokých škol	. . . . .	6.800	. . . . .	6.800
			Suma (Titul 14, §§ 1—22) .	12,703.100	1,151.500	1,652.421	15,507.021

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
9	15		Střední školy.				
		1	Gymnasia	13,580.500	146.000	. . . . .	13,726.500
			Rakousy pod Enží:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	24.065	24.065
			Rakousy nad Enží:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	6.100	6.100
			Štýrsko:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	3.600	3.600
			Annuity a vedlejší platy	. . . . .	. . . . .	31.000	31.000
			Krajina:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací prostředky	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Přímoří:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	3.532	3.532
			Tyrolsko a Vorarlbersko:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	4.050	4.050
			Subvence a dotace	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Čechy:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěno bylo akademické gymnasium v Praze (české) (2. částka)	. . . . .	. . . . .	215.000	215.000
			Aby umístěno bylo státní gymnasium v Budějovicích (německé) (2. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Aby umístěno bylo státní gymnasium v Budějovicích (české) (1. částka)	. . . . .	. . . . .	150.000	150.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	23.644	23.644
			Morava:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Společné umístění státního gymnasia a ústavu pro vzdělání učitelů v Olomouci (německé) (5. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	63.000	63.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	15.925	15.925
			Slezsko:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	4.930	4.930
			Halič a Krakovsko:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěno bylo společně I. a V. gymnasium státní ve Lvově (2. částka)	. . . . .	. . . . .	85.000	85.000
			Umístění rusínských paralelek při státním gymnasiu v Tarnopole (1. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	31.598	31.598
			Sněška	13,580.500	146.000	755.444	14,481.944

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
					korun		
			Přenáška .	13,580.500	146.000	755.444	14,481.944
9	15	1	Bukovina:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěno bylo II. státní gymnasium v Černovicích (2. částka)			100.000	100.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			30.000	30.000
			Dalmatsko:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			3.680	3.680
		2	Školy reálné	6,001.040	63.200		6,064.240
			Rakousy pod Enží:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby nabyta byla budova reálky ve Vídni náležející vídeňskému městskému konviktnímu fondu (III. okres) (2. částka)			106.300	106.300
			Umístění státní reálky ve Vídni (v X. okresu) (4. částka)			220.000	220.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			24.786	24.786
			Annuity a vedlejší platy			12.756	12.756
			Přímoří:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			1.400	1.400
			Tyrolsko a Vorarlbersko:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			7.000	7.000
			Čechy:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěna byla II. německá státní reálka v Praze (3. částka)			60.000	60.000
			Aby umístěna byla státní reálka na Starém městě v Praze (česká) (2. částka)			150.000	150.000
			Aby umístěna byla státní reálka v Plzni (německá) (2. částka)			70.000	70.000
			Koupě domu pro státní reálku v Budějovicích (českou)			19.000	19.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby			56.220	56.220
			Subvence a dotace			7.000	7.000
			Sníška .	19,581.540	209.200	1,623.586	21,414.326

(Böhmisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				korun			
			Přenáška .	19,581.540	209.200	1,623.586	21,414.326
9	15	2	Morava:				
			Subvence a dotace	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Slezsko:				
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	1.368	1.368
			Halič a Krakovsko:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Umístění státní reálky v Jaroslavi (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Úpravy, zařízení a vyučovací potřeby	. . . . .	. . . . .	37.000	37.000
		3	Služební přídavky supplentům	6.000	. . . . .	. . . . .	6.000
		4	Komise zkušební	10.000	. . . . .	. . . . .	10.000
		5	Kursy pro vzdělání učitelů tělocviku	11.140	. . . . .	. . . . .	11.140
		6	Přídavky za zásluhy a podpory ředitelům a učitelům za výkony ve vědeckém nebo pedagogicko-didaktickém oboru	16.000	. . . . .	. . . . .	16.000
		7	Doplnění sbírek prostředků učebných	10.000	. . . . .	. . . . .	10.000
		8	Pomocné a stipendia, pak remunerace kandidatům učitelství a učitelům	. . . . .	104.600	. . . . .	104.600
			Suma (Titul 15, §§ 1—8) .	19,634.680	313.800	1,711.954	21,660.434
	16		Biblioteky studijní	72.300	. . . . .	. . . . .	72.300
			Výdaje správní	. . . . .	. . . . .	700	700
			Suma (Titul 16) .	72.300	. . . . .	700	73.000
	17		Živnostenské vyučování.				
		1	Státní školy živnostenské:	6,125.200	. . . . .	. . . . .	6,125.200
			Rakousy pod Enží:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Rakousy nad Enží:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . . .	. . . . .	3.400	3.400
			Štýrsko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . . .	. . . . .	350	350
			Snůška .	6,125.200	. . . . .	7.750	6,132.950

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	6,125.200	. . . .	7.750	6,132.950
9	17	1	Tyrolsko a Vorarlbersko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	9.500	9.500
			Subvence a dotace	. . . .	. . . .	412	412
			Čechy:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	65.100	65.100
			Subvence a dotace	. . . .	. . . .	7.000	7.000
			Úhrnná potřeba	. . . .	. . . .	1.900	1.900
			Morava:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Umístění státní průmyslové školy v Brně (německé) (1. částka)	. . . .	. . . .	110.000	110.000
			Umístění státní průmyslové školy v Brně (české) (4. a poslední částka)	. . . .	. . . .	120.000	120.000
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	74.276	74.276
			Halič a Krakovsko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	18.900	18.990
		2	Živnostenské školy státem podporované	906.570	. . . .	. . . .	906.570
		3	Prostředky k napomáhání a rozšiřování živnostenského vzdělání	907.300	. . . .	. . . .	907.300
			Rakousy pod Enží:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Rozšiřovací stavby rakouského musea uměleckého a průmyslového, vztažmo školy pro umělecký průmysl ve Vídni (1. částka)	. . . .	. . . .	10.000	10.000
			Čechy:				
			Subvence a dotace	. . . .	. . . .	66.000	66.000
		4	Služební příplatky supplentům	400	. . . .	. . . .	400
			Suma (Titul 17, §§ 1—4) .	7,939.470	. . . .	490.838	8,430.308
	18		Obchodní školy	441.500	. . . .	. . . .	441.500
			Halič:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	11.800	11.800
			Veškerá království a země na říšské radě zastoupené:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	3.400	3.400
			Suma (Titul 18) .	441.500	. . . .	15.200	456.700
	19		Speciální ústavy vyučovací.				
		1	Školy pro báby porodní	102.400	32.000	. . . .	134.400
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací	. . . .	. . . .	2.750	2.750
		2	Ústav k vyučování řečem východním ve Vídni	12.800	. . . .	. . . .	12.800
		3	Učiliště nautická	249.000	10.000	. . . .	259.000
			Suma (Titul 19, §§ 1—3) .	364.200	42.000	2.750	408.950

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
					korun		
9	20		Školy obecné.				
		1	Ústavy ke vzdělání učitelův a učitelek	4,236.800	5.240		4,242.040
			Rakousy pod Enží:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěn byl ústav ke vzdělání učitelů v Kremži (2. částka)			50.000	50.000
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			200	200
			Rakousy nad Enží:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			4.000	4.000
			Solnohradsko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			4.000	4.000
			Štýrsko:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěn byl ústav ke vzdělání učitelů a učitelek ve Št. Hradci (2. částka)			25.000	25.000
			Zřízení tělocvičny pro učitelský ústav v Mariboře			24.000	24.000
			Korutany:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			1.000	1.000
			Přímoří:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			2.800	2.800
			Tyrolsko a Vorarlbersko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			30.000	30.000
			Čechy:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Aby umístěn byl učitelský ústav ve Stříbře (německý) (3. částka)			80.000	80.000
			Aby umístěn byl učitelský ústav v Kutné Hoře (1. částka)			150.000	150.000
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			6.642	6.642
			Morava:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Koupě parcely, aby založena byla školní zahrádka pro učitelský ústav v Olomouci (1. částka)			3.200	3.200
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			6.522	6.522
			Slezsko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			1.200	1.200
			Halič a Krakovsko:				
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			4.144	4.144
			Dalmatsko:				
			Stavby a koupě nemovitostí:				
			Umístění ústavu pro vzdělání učitelek v Dubrovnice (5. a poslední částka)			13.000	13.000
			Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			800	800
			Sníška	4,236.800	5.240	406.508	4,648.548

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
							korun
			Přenáška .	4,236.800	5.240	406.508	4,648.548
9	20		Veškerá království a země v říšské radě zastoupené:				
		2	Služební přídavky supplentům při ústavech ke vzdělání učitelův a učitelek	1.000			1.000
		3	Stipendia kandidatům učitelství		215.000		215.000
		4	Přídavky za zásluhy učitelům při ústavech ke vzdělání učitelův a učitelek	8.000			8.000
		5	Učebné běhy pro učitele měšťanských škol	32.000			32.000
		6	Příplatky státní k fondům normálních škol	302.224			302.224
		7	Na zvelebení obecných škol: Přímoří			6.000	6.000
			Tyrolsko a Vorarlbersko			76.000	76.000
		8	Remunerace učitelům obecných škol za zvláštní zásluhy o vyučování hudbě	2.000			2.000
		9	Podpora hospodářským učebným běhům a školním zahrádkám s obecnými školami spojeným	18.000			18.000
		10	Příspěvky pro školy obecné a měšťanské	301.654	32.392		334.046
			Přímoří: Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			3.222	3.222
			Tyrolsko a Vorarlbersko: Podpora německým školám obecným vyjímám Tyrolsku			30.000	30.000
			Suma (Titul 20, §§ 1—10) .	4,901.678	252.632	521.730	5,676.040
	21		Fundace a příspěvky.				
		1	Fundace	88.592			88.592
		2	Příspěvky	416.375	181.600		597.975
			Rakousy pod Enží: Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			2.000	2.000
			Annuity			1.250	1.250
			Solnohradsko: Úpravy, zařízení a potřeby vyučovací			3.200	3.200
			Čechy: Subvence a dotace			2.000	2.000
			Veškerá království a země v říšské radě zastoupené: Subvence a dotace			16.000	16.000
			Suma (Titul 21, §§ 1 a 2) .	504.967	181.600	24.450	711.017
			Dohromady (Kapitola 9, titul 14—21) .	46,561.895	1,941.532	4,420.043	52,923.470
			Veškerá suma (Kapitola 9, titul 1—21) .	70,654.148	2,307.432	6,046.689	79,008 269

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1902)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Suma
							korun
			X. Ministerium financí.				
			A. Vlastní náklad státní.				
10			Správa finanční.				
	1		Řízení centralní (počítajíc k němu oddělení účetní a odborná oddělení účetní)	4,272.451	. . . . .	. . . . .	4,272.451
	2		Finanční ředitelstva zemská, finanční ředitelstva a finanční ředitelstva okresní, inspektorové finanční a úřadové pro vyměřování poplatkův	11,678.000	. . . . .	. . . . .	11,678.000
	3		Služba přímých daní v I. stolici, správa ústřední, administrace berničné a služba přímých daní u okresních hejtmanství	8,769.800	. . . . .	. . . . .	8,769.800
	4		Státní pokladna ústřední, výplatna ministerská, hlavní pokladny zemské a zemské pokladny finanční, též výplatny zemské	1,009.740	. . . . .	. . . . .	1,009.740
	5		Stráž finanční (v tom 165.514 K ve zlatě)	20,060.000	. . . . .	2.000	20,062.000
	6		Úřadové berniční, pak finanční a soudní depositní pokladny ve Vídni, pak pokladna taxovního úřadu ve Vídni a důchodkový úřad v Terstu a Praze	15,326.775	. . . . .	30.000	15,356.775
	7		Prokuratury finanční	1,529.000	. . . . .	. . . . .	1,529.000
	8		Správa celní (v tom 264.467 K ve zlatě)	4,839.000	. . . . .	. . . . .	4,839.000
	9		Katastr daně pozemkové a jeho evidence	3,702.445	. . . . .	. . . . .	3,702.445
	10		Nové stavby a stavební úpravy finanční správy	. . . . .	. . . . .	1,075.354	1,075.354
			Suma (Kapitola 10, titul 1—10)	71,187.211	. . . . .	1,107.354	72,294.565
11			Obecná správa pokladničná.				
	1		Skutečná ztráta na minci při koupi a prodeji zlata	. . . . .	. . . . .	150.300	150.300
	2		Náhrada při splácení poškozených nebo mimo oběh daných mincí	. . . . .	. . . . .	9.000	9.000
	3		Špína a ražebné u zlatých opotřebovaných mincí k roztavení odevzdaných	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
	4		Špína a ražebné u opotřebovaných dílčích mincí měny korunové k roztavení odevzdaných	. . . . .	. . . . .	400	400
	5		Náklady na ražení zlatých zemských mincí měny korunové podle zákona ze dne 2. srpna 1892 (Z. Ř. č. 130)	. . . . .	. . . . .	1.220	1.220
	6		Náklad na ražení stříbrných korunek a broncových mincí a náklady na opatření kovu k broncovým mincím	. . . . .	. . . . .	786.812	786.812
			Snůška	. . . . .	. . . . .	949.732	949.732

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1902)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
						korun	
			Přenáška			949.732	949.732
11	7		Náhrady stranám	30.000			30.000
	8		Příspěvek k fondu taxy vojenské	2,297.226			2,297.226
	9		Náklady na statistiku měny a jinaké výdaje s tím spojené		8.000		8.000
	10	1	Rozličné výdaje	41.930			41.930
		2	Provise bankám za provedené peněžní transakce a jiné takové výdaje			53.000	53.000
	11		Záloha Štýrsku na udržování upravovacích staveb Murských (7. částka)			42.000	42.000
	12		Náhrada Vorarlbersku, aby zapraven byl dluh nepřátelským vpádem vzniklý (1. částka)			5.033	5.033
	13		Subvence městu Praze (1. částka)			1,600.000	1,600.000
	14		Odměny z podílu pokladny státní v přebytcích pokut důchodkových	200.000			200.000
	15		Mimořádné podpory státním zřízencům			800.000	800.000
			Suma (Kapitola 11, titul 1—15) .	2,569.156	8.000	3,449.765	6,026.921
			B. Náklad na dobývání, vybírání a spravování příjmů státních.				
12			Daně přímé.				
	1		Náhrady a odměny stranám a veřejným orgánům za jejich spolupůsobení při vyhledávání a na jisto postavení základů berních, též při vymáhání daní . .	168.800			168.800
	2		Náhrada některým stranám v Dalmatsku, které byly dříve daně zproštěny, za příčinou zavedení daně pozemkové (důchody za decimu)	4.500			4.500
	3		Náklad na dobývání daní exekucemi, čítajíc v to i denní plat výpomocným osobám zaměstnaným při pracích pro vymáhání daní	2,171.700			2,171.700
	4		Údděly fondům zemským		6,000.000		6,000.000
			Suma (Kapitola 12, titul 1—4) .	2,345.000	6,000.000		8,345.000

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince) 1902	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince) 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
							korun
13			**Clo.**				
	1		Vrácené důchodky zajištěné	2,650.000			2,650.000
	2		Zpět dané důchodky	915.000			915.000
	3		Úhrnkové náklady správní	2,800.000			2,800.000
			Suma (Kapitola 13, titul 1—3)	6,365.000			6,365.000
			Dávky nepřímé.				
14			Daň potravní:				
	1		Výdaje správní	3,530.000			3,530.000
	2	1	Navrácené zajištěné důchodky	1,700.100			1,700.100
		2	Zpět dané důchodky při poruchu ve výrobě kořalky	650			650
		3	Zpět dané důchodky při poruchu ve výrobě piva	30.000			30.000
		4	Zpět dané důchodky z diskonta	1,765.000			1,765.000
		5	Zpět dané důchodky z přirážky ku pivní dani za pivo ve Vídni a v Terstu uvařené a za potravní čáru těchto měst vyvezené	465.000			465.000
		6	Všechny jinaké vrácené důchodky	250.000			250.000
	3		Restituce daně potravní:				
		1	za vývoz kořalky přes hranici celní	400			400
		2	„ „ piva „ „ „	2,450.000			2,450.000
	4		Bonifikace daně potravní:				
		1	za vývoz kořalky přes hranici celní	1,450.000			1,450.000
		2	„ „ cukru „ „ „	14,800.000			14,800.000
		3	hospodářským lihovarům	6,600.000			6,600.000
	5		Náhrada propinačním oprávněncům v Haliči a v Bukovině	2,200.000			2,200.000
	6		Podíl vídeňské obce ve výtěžku potravní daně ve Vídni a přirážky k pivní dani z tamní výroby piva	1,100.000			1,100.000
	7		Úděly zemským fondům ze zvýšené daně z kořalky	19,200.000			19,200.000
			Suma (Kapitola 14, titul 1—7)	55,541.150			55,541.150

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				korun			
15			Sůl:				
	1		Náklad na výrobu a koupi soli	8,144.000	. . . . .	. . . . .	8,144.000
			Nové stavby, koupě nemovitostí a jiná vydání mimořádná	. . . . .	. . . . .	954.000	954.000
	2	1	Výdaje spojené s prodejem soli	665.000	. . . . .	. . . . .	665.000
		2	Vrácené důchodky	27.900	. . . . .	. . . . .	27.900
			Suma (Kapitola 15, titul 1 a 2)	8,836.900	. . . . .	954.000	9,790.000
16			Tabák:				
	1		Výdaje správní	3,381.000	. . . . .	. . . . .	3,381.000
	2		Náklad na zpracování a opatření tabáku (v němž jest 31,600.000 K ve zlatě)	42,330.000	39,000.000	. . . . .	81,330.000
			Nové stavby	. . . . .	. . . . .	1,200.000	1,200.000
	3	1	Výdaje s prodejem tabáku spojené	1,934.000	. . . . .	. . . . .	1,934.000
		2	Vrácené důchodky	48.000	. . . . .	. . . . .	48.000
			Suma (Kapitola 16, titul 1—3)	47,693.000	39,000.000	1,200.000	87,893.000
17			Kolky, taxy, poplatky:				
	1		Kolky:				
		1	Náklady správní	1,343.013	. . . . .	. . . . .	1,343.013
		2	Vrácené důchodky	24.400	. . . . .	. . . . .	24.400
	2		Taxy:				
		1	Výdaje správní	500	. . . . .	. . . . .	500
		2	Vrácené důchodky	12.000	. . . . .	. . . . .	12.000
	3		Poplatky:				
		1	Výdaje správní	343.420	. . . . .	. . . . .	343.420
		2	Vrácené důchodky	1,600.000	. . . . .	. . . . .	1,600.000
			Suma (Kapitola 17, titul 1—3)	3,323.333	. . . . .	. . . . .	3,323.333
18	1		Loterie	18,534.840	. . . . .	. . . . .	18,534.840
	2		Vrácené důchodky	160	. . . . .	. . . . .	160
			Suma (Kapitola 18, titul 1 a 2)	18,535.000	. . . . .	. . . . .	18,535.000
19			Mýta:				
		1	Výdaje správní	32.500	. . . . .	. . . . .	32.500
		2	Vrácené důchodky	6.000	. . . . .	. . . . .	6.000
20			Puncování	328.500	. . . . .	4.200	332.700
21			Zvláštní plat z výčepu, drobného prodeje pálených lihových nápojů a z obchodu s nimi	80.100	. . . . .	. . . . .	80.100
			Suma (Kapitola 14—21)	134,376.483	39,000.000	2,158.200	175.534.683
			Jmění státní.				
22			Budovy dikasterijní	523.284	. . . . .	1.800	525.084
23			Fiskality a odúmrtí	32.000	. . . . .	. . . . .	32.000
24			Tiskárna dvorní a státní ve Vídni	5,383.500	. . . . .	. . . . .	5,383.500
25			Mincovnictví	982.760	. . . . .	. . . . .	982.760
			Nová zařízení závodní	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Celkem (Kapitola 10—25)	223,764.394	45,008.000	6,727.119	275,499.513

(Bělemisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
							korun
26			**XI. Ministerium obchodu.**				
			A. Vlastní náklad státní.				
	1	1	Řízení centrální	1,372.170	250.000	169.190	1,791.360
		2	Předběžné práce pro stavbu vodních cest			400.000	400.000
		3	Subvence smíšené prutské komisi (15.000 franků)			14.280	14.280
		4	Na tuzemské výstavy zemské, odborné a krajinské, též na výstavy cizozemské, pro které není povolen úvěr zvláštní			24.000	24.000
			Suma (Titul 1, §§ 1—4)	1,372.170	250.000	607.470	2,229.640
	2		Záležitosti patentní	691.500			691.500
	3		Napomáhání živnostem:				
		1	Napomáhání živnostem drobným	400.960	88.000	100.000	588.960
		2	Výdaje ke zvláštním živnostenským účelům, zejména subvence živnostenským sborům, tisk návrhů zákonů a nařízení v oboru živnostenském a příslušné práce předběžné		13.000		13.000
		3	Na podporu jednotlivých strádajících živnostenských odvětví (výroba skleněných perel v jabloneckém okresu, domácí tkalcovství v Dolních a Horních Rakousích, Čechách, na Moravě a ve Slezsku, výroba hudebních nástrojů v českém Rudohoří)			40.000	40.000
			Suma (Titul 3, §§ 1—3)	400.960	101.000	140.000	641.690
	4		Služba statistická:				
		1	Založení statistiky obchodu s cizozemskem	492.660			492.660
		2	Založení statistiky obchodu vnitrozemského	426.670			426.670
		3	Náklady na jinaké statistické publikace a na dílo v sešitech vycházející „Österreichisches wirtschafts-politisches Archiv (dříve „Austria“)	77.120			77.120
			Suma (Titul 4, §§ 1—3)	996.450			996.450
	5		Úřad pro statistiku práce	179.750			179.750
	6		Udržování budov výstavy světové v c. k. Pratru	51.000		11.400	62.400
	7		Živnostenská inspekce	525.540			525.540
	8		Ústavy ke zkoušení střelných zbraní ručních	38.600			38.600
	9	1	Služba cejchovní	1,201.920			1,201.920
		2	Aby byly doplněny technické pomůcky pro cejchování počitadel elektřiny a vodoměrů			4.500	4.500
		3	Náklady na vystrojení normálů, normálních a pomocných přístrojů			29.000	29.000
			Suma (Titul 9, §§ 1—3)	1,201.920		33.500	1,235.420

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
							korun
26	10	1	Služba přistavní a námořsko-zdravotní . . .	1,486.800	420.500	. . . . .	1,907.300
		2	Nové stavby ve Přímoří:				
			a) Mimořádné a nové stavby přístavní.				
			Grado. Zřízení plavebního průplavu mezi Gradem a Belvederem (1. částka)	. . . . .	. . . . .	35.000	35.000
			Stavba plavebního průplavu Tržič—Porto Rosega (1. částka)	. . . . .	. . . . .	71.500	71.500
			Terst. Položení šroubových úvazů v novém přístavě (zbytek)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Mile. Prodloužení východní ochranné a přistávací hráze (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			Fasana. Úprava jižní ochranné a přistávací hráze (2. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Lovran. Upravení přístavu (2. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			Beli na ostrově Cresu. Zřízení pracovního pobřeží s ochrannou hrází (3. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Umag. Zřízení přistávacího mola (4. částka)	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			Zřízení nových uvazovacích sloupů	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Zřízení výstrah na mělčinách	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Opatření santorinské země	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			b) Mimořádné a nové mořské a přístavní majáky.				
			Grado. Zřízení přístavního majáku u příjezdu do gradského průplavu (1. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			c) Mimořádné a nové stavby pozemní.				
			Námořská nemocnice ve Valle S. Bartolomeo u Terstu. Zřízení lázní pro osoby v kontumaci (1. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Suma (Titul 10, § 2)	. . . . .	. . . . .	169.500	169.500
		3	Nové stavby v Dalmatsku:				
			a) Mimořádné a nové stavby přístavní.				
			Stari u Trogira. Zřízení pracovního nábřeží (1. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Trpanj. Příspěvek k zahrazení bystřiny do přístavu ústící	. . . . .	. . . . .	7.700	7.700
			Koter. Příspěvek k zahrazení bystřiny Zvironjaku (1. částka)	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			Šibenik. Zřízení pobřežní zdi pro nakládání uhlí (2. částka)	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			Radovnja u sv. Martina na Brači. Zřízení pracovního mola a pobřežní zdi (2. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Sveti Mihalj na ostrově Lastově. Rozšíření přístavu (2. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Trsteno. Zřízení přístavního mola (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Orašac. Zřízení přístaviště (2. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Sněška	. . . . .	. . . . .	49.700	49.700
				1,486.800	420.500	169.500	2,076.800

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
						korun	
			Přenáška .	1,486.800	420.500	169.500	2,076.800
			. . . . .	. . . . .	. . . . .	49.700	49.700
26	10	3	Zaton. Zřízení přístaviště (2. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Erceg Novi v Boce kotorské. Sesílení ochranné a přistávací hráze naházeným kamením (zbytek) . .	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Preko na ostrově Ugljaně. Prodloužení mola (3. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Zlosela u Murtera. Zřízení pobřežní zdi (3. částka) .	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Vis. Zřízení malé ochranné hráze na výběžku Sv. Jeronýma (zbytek)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Račišće na ostrově Korčule. Zřízení pobřežní zdi (3. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Koločep. Zřízení ochranné a přistávací hráze (zbytek)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Split. Prodloužení pobřežní zdi před železničnou stanicí (4. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			Prigradica na ostrově Korčule. Zřízení ochranného a přistávacího mola a sousední pobřežní zdi (4. částka)	. . . . .	. . . . .	13.000	13.000
			Trpanj na poloostrově Pelješci. Zřízení pracovního mola a pobřežní zdi (4. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Trstenik. Zřízení hráze ochranné a přistávací (zbytek)	. . . . .	. . . . .	38.270	38.270
			Zřízení nových uvazovacích sloupů	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Zřízení výstrah na mělčinách	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Opatření země santorinské	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			b) Mimořádné a nové mořské a přístavní majáky.				
			Gruž. Zřízení přístavního majáku na severozápadním konci nového nádražního pobřeží	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Suma (Titul 10, § 3) .	. . . . .	. . .	204.470	204.470
		4	Stavba a udržování přístavních kolejí v Terstu:				
			a) splátka kapitálu (22. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			b) 4% úroky za r. 1901 z nesplaceného zbytku kapitálu 334.103 K 72 h	. . . . .	. . . . .	13.360	13.360
			Suma (Titul 10, § 4) .	. . . . .	. . . . .	63.360	63.360
		5	Podpora obchodnímu loďstvu	. . . . .	. . . . .	1,700.000	1,700.000
		6	Aby důležitější přístavní kapitanáty byly vystrojeny parními plavidly k služebním účelům a pro dohled k námořskému rybářství (4. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		7	Parní hlubidlo a bárky na bahno, pak vlečný parník, aby doplněno bylo hloubicí zařízení (3. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	55.000	55.000
		8	Upravení terstských přístavních zařízení (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	700.000	700.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—8) .	1,486.800	420.500	2,912.330	4,819.630

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
26	11	1	Provozování c. k. skladišť v Terstu	1,014.040	. . . . .	. . . . .	1,014.040
		2	Rozšíření podniku	. . . . .	. . . . .	350.000	350.500
		3	Annuita na cenu trhovou za hangary na mole III, jež paroplavební společnost rakouského Lloydu státu přenechala	. . . . .	. . . . .	89.260	89.260
		4	Náhrada annuit rozpočtu dluhu státního	. . . . .	. . . . .	940.390	940.390
		5	Hypotekární úroky a jiná břemena a výdaje za koupené nemovitosti na rozšířeném mimocelním území města Terstu	. . . . .	. . . . .	18.000	18.000
			Suma (Titul 11, §§ 1—5)	1,014.040	. . . . .	1,397.650	2,411.690
			Suma (Titul 1—11)	7,958.730	771.500	5,102.350	13,832.580
	12		**B. Pošty a telegraf.**				
		1	Osobní platy (v tom 210.000 K ve zlatě)	70,626.500	. . . . .	. . . . .	70,626.500
		2	Věcné potřeby provozovací (v tom 120.000 K ve zlatě)	35,937.100	. . . . .	. . . . .	35,937.100
		3	Vydání, která nepatří k vlastnímu nákladu správnímu (v tom 300 K ve zlatě)	942.200	. . . . .	. . . . .	942.200
			Dále mimořádná vydání:				
		4	Zřízení nových telegrafních vedení a poštovských potrubí	. . . . .	. . . . .	557.500	557.500
		5	Zřízení nových telefonních vedení	. . . . .	. . . . .	1,800.000	1,800.000
		6	Nové stavby:				
			1. Stavba poštovské a telegrafní budovy v Karlových Varech (3. stavební částka)	. . . . .	. . . . .	120.000	120.000
			2. Stavba poštovské budovy, aby bylo umístěno poštovské a telegrafní ředitelství ve Vídni (3. částka)	. . . . .	. . . . .	400.000	400.000
		7	Stavební úpravy	. . . . .	. . . . .	180.000	180.000
			Suma (Titul 12, §§ 1—7)	107,505.800	. . . . .	3,057.500	110,563.300
	13		**C. Spořitelní úřad poštovský.**				
			Správní výdaje a dotace reservních fondů	6,017.200	. . . . .	. . . . .	6,017.200
			Celkem (Kapitola 26, titul 1—13)	121,481.730	771.500	8,159.850	130,413.080

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
					korun		
27			**XII. Ministerium železničné.**				
	1		Správa ústřední:				
		1	Všeobecná správa (mezi tím 233.800 K ve zlatě) . .	5,211.900	. . . . .	. . . . .	5,211.900
		2	Příspěvky k starobním zaopatřovatelnám a jiným blahodárným zařízením, dary z milosti	5,026.000	. . . . .	. . . . .	5,026.000
		3	Daň výdělková z provozování státních železnic a paroplavby po Bodamském jezeře (mezi tím 3.300 K ve zlatě)	10,298.800	. . . . .	. . . . .	10,298.800
			Mimořádné výdaje:				
		4	Vyměřování železnic a jinaké výdaje v železničných záležitostech	. . . . .	. . . . .	140.000	140.000
			Podporování obchodních účelů	. . . . .	. . . . .	250.000	250.000
			Pokusy a novoty v oboru dopravní služby	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Suma (Titul 1, §§ 1—4) .	20,536.700	. . . .	394.000	20,930.700
	2		Generální inspekce rakouských železnic . . .	510.880	. . . . .	. . . . .	510.880
	3		Ústřední úřad pro dirigování vozů rakouských železnic státních	517.000	. . . . .	. . . . .	517.000
	4		Smluvené úroky a amortisace:				
		1	Půjčka úvěrního ústavu: Úroky a splátka kapitálu	1,638.000	. . . . .	. . . . .	1,638.000
		2	Annuity za správní budovy: Úroky a splátka kapitálu	121.790	. . . . .	. . . . .	121.790
		3	Stavební kapitál trati z Broumova k říšským hranicím: Úroky a splátka kapitálu ve zlatě	56.620	. . . . .	. . . . .	56.620
		4	Roční důchod pro duchcovsko-podmokelskou a pražsko-duchcovskou železnici	6,359.000	. . . . .	. . . . .	6,359.000
		5	Výdaj pro uherskou západní dráhu (štýrskou trať) .	789.950	. . . . .	. . . . .	789.950
		6	Renta pro první uhersko-haličskou železnici (haličskou trať)	2,899.330	. . . . .	. . . . .	2,899.330
		7	Výdaj pro železnici lvovsko-černovicko-sučavskou . .	4,400.000	. . . . .	. . . . .	4,400.000
		8	Výdaj pro železnici Urfahr—Aigen-Schlägel (dráhu pomůhlskou)	96.600	. . . . .	. . . . .	96.600
		9	Annuity za zákup čtyř šestin vídeňské dráhy spojovací	264.640	. . . . .	. . . . .	264.640
			Suma (Titul 4, §§ 1—9) .	16,625.930	. . . . .	. . . . .	16,625.930

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				korun			
27	5		Státní dráhy ve vozbě soukromé a propachtované tratí připojovací:				
		1	Státní dráhy ve vozbě soukromé:				
			Čáslav—Závratec, Čáslav—Močovice a Königshan—Žacléř:				
			a) Náhrada vozebních nákladů	155.760			155.760
			b) Zvláštní výdaje k vlastním vozebním nákladům nenáležející	3.000			3.000
			Investice z investičního fondu sestátněných tratí rak. společnosti drah místních			86.300	86.300
			Suma (Titul 5, § 1)	158.760		86.300	245.060
		2	Propachtované tratí připojovací:				
			Podmokelská trať:				
			Zvláštní výdaje k vlastním vozebním výdajům nenáležející	400			400
			Úpravy na veškerých propachtovaných tratech připojovacích			34.000	34.000
			Suma (Titul 5, § 2)	400		34.000	34.400
			Suma (Titul 5, §§ 1 a 2)	159.160		120.300	279.460
	6		Státní vozba železniční:				
		1	Ústřední služba ředitelstev drah státních:				
			Výdaje osobní	14,093.560			14,093.560
			Věcné potřeby provozovací	689.050			689.050
		2	Dohled k drahám a udržování drah:				
			Výdaje osobní (mezi tím 30.000 K ve zlatě)	13,557.000			13,557.000
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 21.000 K ve zlatě)	25,938.000			25,938.000
		3	Služba staniční a jízdná:				
			Výdaje osobní (mezi tím 341.840 K ve zlatě)	49,062.450			49,062.450
			Věcné potřeby provozovací	6,030.320			6,030.320
		4	Doprava vlaků a udržování prostředků vozebních:				
			Výdaje osobní (mezi tím 114.096 K ve zlatě)	31,759.750			31,759.750
			Věcné potřeby provozovací	28,832.000			28,832.000
			Sněška	169,962.130			169,962.130

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	169,962.130	. . . . .	. . . . .	169,962.130
27	6	5	Pomocné ústavy vozební:				
			Výdaje osobní	2,656.240	. . . . .	. . . . .	2,656.240
			Věcné potřeby provozovací	2,315.480	. . . . .	. . . . .	2,315.480
		6	Jinaké výdaje vozební:				
			Výdaje osobní (mezi tím 4.570 K ve zlatě)	4,760.500	. . . . .	. . . . .	4,760.500
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 10,044.750 K ve zlatě)	17,276.000	. . . . .	. . . . .	17,276.000
		7	Jinaké výdaje k vlastním nákladům provozovacím nenáležející:				
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 47.450 K ve zlatě)	654.400	. . . . .	. . . . .	654.400
		8	Výdaje na obchod solní:				
			Věcné potřeby provozovací	1,761.900	. . . . .	. . . . .	1,761.900
		9	Úhrnkové výdaje na státní vozbu nových tratí, po nichž vozba má býti roku 1902 zahájena, vztažmo převzata	538.000	. . . . .	. . . . .	538.000
			Suma (Titul 6, §§ 1—9) .	199,924.650	. . . . .	. . . . .	199,924.650
		10	Vydání mimořádná:				
			Rozličné úpravy a změny vozidel, čítajíc k tomu vystrojení lokomotiv měřidly rychlosti	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Obnova méně cenných, ke správce již se nehodících vozidel, čítajíc v to zřízení hasičských a pracovních vozů	. . . . .	. . . . .	2,000.000	2,000.000
			Rozličné a nepředvídané výdaje	. . . . .	. . . . .	250.000	250.000
			Zálohou zapravené doplatky k pensijnímu ústavu úředníků drah státních, aby byl započten služební čas odsloužený poddůstojníky s certifikátem . .	. . . . .	. . . . .	19.000	19.000
			Provádění pokusů a novot.	. . . . .	. . . . .	500	500
			Průmyslová kolej z Friedburgu-Lengavy až do Schneegattern pro c. a k. generalní ředitelství nejv. soukromých a rodinných statků (15. částka)	. . . . .	. . . . .	14.800	14.800
			Suma (Titul 6, § 10) .	. . . . .	. . . . .	2,384.300	2,384.300

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
27	6	11	Rozmnožení fondu pro zásoby materialu z těchto fondů investičních:				
			a) tratí Rakouské společnosti drah místních	. . . . .	. . . . .	424.390	424.390
			b) Moravské dráhy pohraničné	. . . . .	. . . . .	128.890	128.890
			c) České dráhy západní	. . . . .	. . . . .	441.180	441.180
			d) železnice Lvovsko-černovicko-sučavské	. . . . .	. . . . .	5.540	5.540
			Suma (Titul 6, § 11) .	. . . . .	. . . . .	1,000.000	1,000.000
			Suma (Titul 6, §§ 1—11) .	199,924.650	. . . . .	3,384.300	203,308.950
	7		Paroplavba po jezeru Bodamském:				
		1	Správa všeobecná:				
			Věcné potřeby provozovací	1.300	. . . . .	. . . . .	1.300
		2	Služba plavební:				
			Výdaje osobní (mezi tím 27.650 K ve zlatě) . . .	228.700	. . . . .	. . . . .	228.700
			Věcné potřeby provozovací	85.700	. . . . .	. . . . .	85.700
		3	Výdaje udržovací:				
			Výdaje osobní	25.000	. . . . .	. . . . .	25.000
			Věcné potřeby provozovací	65.400	. . . . .	. . . . .	65.400
		4	Jinaké výdaje:				
			Výdaje osobní	6.500	. . . . .	. . . . .	6.500
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 100 K ve zlatě)	7.200	. . . . .	. . . . .	7.200
			Suma (Titul 7, §§ 1—4) .	419.800	. . . . .	. . . . .	419.800
			Veškerá suma (Kapitola 27, titul 1—7) .	238,694.120	. . . . .	3,898.600	242,592.720

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
28			**XIII. Ministerium orby.**				
			A. Vlastní náklad státní.				
	1		Řízení centrální	955.236			955.236
	2		Státní ústavy vyučovací a pokusné	411.948			411.948
			Nové upravení ovocné školky a stavební zařízení u oenologického a pomologického učiliště v Klosterneuburce			2.000	2.000
			Zřízení vyučovacího ústavu ve Splětě a jeho filiálky			60.000	60.000
			Nová stavba stanice pro kontrolu semen ve Vídni (1. částka)			50.000	50.000
	3		Zemědělství:				
		1	Subvence		3,930.000	270.000	4,200.000
		2	K udržování upravovacích staveb na řece Zilji (20. částka)			44.496	44.496
		3	*a)* Státní příspěvek melioračnímu fondu (19. částka)			4,000.000	4,000.000
			b) Vydání melioračního fondu podle rozpočtu			3,998.919	3,998.919
		4	Státní příspěvek, aby byla dokonána a doplněna úprava Rýna zahrazením přítoků v rakouském obvodě rýnském podle vorarlberského zákona zemského ze dne 9. května 1897 (5. částka)			138.600	138.600
		5	Na vyhubení mšice révové a jiných révokazů			420.000	420.000
		6	Nezúročné zálohy, aby opět zřízeny byly vinice mšicí révovou zničené, podle zákona ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61			200.000	200.000
		7	Náklad na správu a udržování erárních staveb vysušovacích u Aquileje	8.400		28.150	36.550
	4		Orgánové pro dohled k zemědělství	1,010.120	220.000	11.840	1,241.960
			Náklad na státní pokladnu připadající, prováděním zemědělských zákonů ze dne 7. července 1883, Z. Ř. č. 92, 93, 94, o scelování a dělení pozemků a o očišťování lesův		260.000		260.000
			Sněška	2,385.704	4,410.000	9,224.005	16,019.709

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	2,385.704	4,410.000	9,224.005	16,019.709
28	5		Úřady horní	708.750	24.800	18.000	751.550
	6		Vyučovací ústavy hornické	270.002	65.000	. . . . .	335.002
	7		Státní chov koní (mezi tím 119.047 K ve zlatě) . . .	4,076.420	. . . . .	. . . . .	4,076.420
			Nové stavby a upravovací stavby, pak produktivní zařízení státních hřebčínců	. . . . .	. . . . .	79.660	79.660
			Nové a upravovací stavby, pak koupě nemovitostí u státních hřebeckých stanic	. . . . .	. . . . .	61.018	61.018
			Suma (Titul 1—7) .	7,440.876	4,499.800	9,382.683	21,323.359
			B. Lesnictví, statky a hornictví:				
	8		Lesnictví a statky:				
		1	Správa lesův a statkův	10,471.520	. . . . .	. . . . .	10,471.520
		2	Nové stavby a koupě nemovitostí	. . . . .	. . . . .	897.500	897.500
		3	Vyměřování, vyhraničení a zařízení provozovací . . .	. . . . .	. . . . .	71.000	71.000
		4	Výkup a upravení služebností	. . . . .	. . . . .	69.400	69.400
		5	Jiná mimořádná vydání	. . . . .	. . . . .	44.500	44.500
		6	Lesnický pokusný ústav v Mariabrunně	72.370	. . . . .	7.000	79.370
		7	Školy lesnické	47.090	. . . . .	. . . . .	47.090
			Suma (Titul 8, §§ 1—7) .	10,590.980	. . . . .	1,089.400	11,680.380
	9		Díla horní:				
		1	Správa horní	16,182.236	. . . . .	. . . . .	16,182.236
		2	Nové stavby, produktivná zařízení a koupě nemovitostí	. . . . .	. . . . .	540.374	540.374
		3	Příspěvek k upravení Voglajny v Celji	. . . . .	. . . . .	1.742	1.742
		4	Příspěvek k uspořádání bratrské pokladny v Příbrami .	. . . . .	. . . . .	169.908	169.908
		5	Příspěvek k uspořádání bratrské pokladny v Klauseně .	. . . . .	. . . . .	1.102	1.102
		6	Koupě soukromých důlních podílů v Příbrami (2. částka)	. . . . .	. . . . .	41.720	41.720
		7	Podpatrové štoly v Raiblu (4. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
		8	Příspěvek na přeložení příkré rampy u gorické silnice říšské u Trbiže	. . . . .	. . . . .	8.100	8.100
			Suma (Titul 9, §§ 1—8) .	16,182.236	. . . . .	862.946	17,045.182
			Suma (Titul 8 a 9) .	26,773.216	. . . . .	1,952.346	28,725.562
			Dohromady (Kapitola 28, titul 1—9) .	34,214.092	4,499.800	11,335.029	50,048.921

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
				korun			
29			**XIV. Ministerium práv.**				
	1		Řízení centrální	641.900			641.900
	2		Nejvyšší soud	1,292.200			1,292.200
	3		Správa soudní v královstvích a zemích	58,834.000			58,834.000
			Větší náklad za příčinou zakládání nových knih pozemkových			280.000	280.000
			Větší náklad za příčinou zřízení nových soudů, pak za příčinou změn osobních			50.000	50.000
			Větší náklad za příčinou nového civilního řádu soudního:				
			Platy soudních inspektorů včetně cestovného			70.000	70.000
	4		Nové stavby a koupě nemovitostí správy soudní:				
			Rakousy pod Enží:				
		1	Koupě soudního domu v X. okresu ve Vídni (13. částka)			1.809	1.809
		2	Stavba soudní budovy a věznice ve Sv. Hypolitě (3. částka)			300.000	300.000
		3	Stavba úřední budovy a věznice v Liesingu (2. částka)			30.000	30.000
		4	Stavba úřední budovy v Štokeravě (1. částka)			30.000	30.000
		5	Stavba poschodí na budově trestního soudu ve Vídni (1. částka)			50.000	50.000
			Solnohradsko:				
		6	Stavba soudní budovy a věznice v Solnohradě (1. částka)			100.000	100.000
			Sníška	60,768.100		911.809	61,679.909

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1902)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1903)	Výdaje: mimořádné 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	60,768.100	. . . . .	911.809	61,679.909
29	4		Štýrsko:				
		7	Koupě budovy okresního soudu ve Feldbachu (17. částka)	. . . . .	. . . . .	4.628	4.628
		8	Stavba budovy krajského soudu v Mariboru (5. částka)	. . . . .	. . . . .	170.000	170.000
		9	Vnitřní úprava nové stavby v Mariboru	. . . . .	. . . . .	140.000	140.000
		10	Stavba úřední budovy a věznice v Liezeně (2. částka)	. . . . .	. . . . .	18.929	18.929
		11	Stavba úřední budovy a věznice ve Slovinské Bystřici (2. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Korutansko:				
		12	Koupě domu čís. 20/21 ve Feldkircheně (8. částka)	. . . . .	. . . . .	4.256	4.256
			Krajina:				
		13	Stavba budovy soudní v Lublani (6. částka)	. . . . .	. . . . .	400.000	400.000
		14	Vnitřní zařízení nové stavby v Lublani	. . . . .	. . . . .	140.000	140.000
		15	Stavba úřední budovy v Radovljici (zbytek)	. . . . .	. . . . .	2.835	2.835
		16	Koupě zámku v Krajinské Goře	. . . . .	. . . . .	11.112	11.112
			Přímoří:				
		17	Stavba budovy krajského soudu v Gorici (zbytek)	. . . . .	. . . . .	46.900	46.900
		18	Vnitřní zařízení nové budovy v Gorici	. . . . .	. . . . .	90.000	90.000
		19	Úprava úřední budovy v Poreči (2. částka)	. . . . .	. . . . .	5.600	5.600
		20	Koupě domu v Motovuně	. . . . .	. . . . .	9.450	9.450
		21	Vnitřní zařízení nové stavby v Sežaně	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Tyrolsko:				
		22	Přístavek k úřední budově v Klauseně	. . . . .	. . . . .	5.900	5.900
		23	Stavba úřední budovy v Kufsteině (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Vorarlbersko:				
		24	Stavba soudní budovy a věznice ve Feldkirchu (2. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Snůška .	60,768.100	. . . . .	2,095.419	62,863.519

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	60,768.100	. . . . .	2,095.419	62,863.519
29	4		Čechy:				
		25	Stavba nové budovy pro trestní soud v Praze (8. částka)			250.000	250.000
		26	Stavba nové soudní a věznické budovy v Plzni (zbytek)			100.000	100.000
		27	Vnitřní zařízení nové stavby v Plzni (1. částka)			60.000	60.000
		28	Stavba soudní budovy v Král. Vinohradech (8. částka)			28.817	28.817
		29	Koupě domu číslo 395 na Smíchově (27. částka)			3.220	3.220
		30	Na stavbu úřední budovy na Smíchově (4. částka)			10.000	10.000
		31	Na stavbu soudní budovy a věznice v České Lípě (4. částka)			74.248	74.248
		32	Stavba soudní budovy a věznice v Budějovicích (2. částka)			100.000	100.000
		33	Stavba věznice v Chebu (2. částka)			100.000	100.000
		34	Koupě nové úřední budovy v Nové Pace (2. částka)			15.970	15.970
		35	Stavba úřední budovy ve Friedlandě (2. částka)			30.000	30.000
		36	Stavba úřední budovy v Jablonci (1. částka)			20.000	20.000
			Morava:				
		37	Stavba úřední budovy v Prostějově (3. částka)			30.000	30.000
		38	Stavba úřední budovy v Novém Jičíně (2. částka)			20.000	20.000
		39	Stavba obytného domu pro úředníky při trestnici v Brně (1. částka)			28.000	28.000
		40	Vnitřní zařízení nové stavby ve Šternberce			4.000	4.000
		41	Vnitřní zařízení nové stavby ve Valašském Meziříčí			4.000	4.000
		42	Stavba úřední budovy v Břeclavě, další			4.400	4.400
		43	Vnitřní zařízení nové stavby v Břeclavě			4.000	4.000
			Sněška .	60,768.100	. . . . .	2,982.074	63,750.174

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné 1903	Suma
						korun	
			Přenáška .	60,768.100	. . . . .	2,982.074	63,750.174
29	4		Slezsko:				
		44	Stavba úřední budovy v Polské Ostravě (4. částka) . .	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
		45	Stavba soudní budovy ve Frývaldově (zbytek) . . .	. . . . .	. . . . .	51.000	51.000
		46	Vnitřní zařízení nové stavby ve Frývaldově	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		47	Stavba úřední budovy v Odrách (2. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
		48	Stavba úřední budovy v Těšíně (1. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Západní Halič:				
		49	Stavba soudní budovy v Ropczycích (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
		50	Stavba soudní budovy v Podgórzi (2. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		51	Stavba úřední budovy v Muszyně, zbytek	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		52	Stavba úřední budovy v Mielci	. . . . .	. . . . .	119.600	119.600
		53	Rozšíření úřední budovy zemského soudu v Krakově (2. částka)	. . . . .	. . . . .	86.000	86.000
		54	Vnitřní zařízení rozšiřovací stavby v Krakově	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
		55	Vnitřní zařízení nové stavby v Novém Sączi	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
		56	Stavba úřední budovy v Gorlici	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Východní Halič:				
		57	Stavba soudní budovy a věznice ve Stryji (7. částka) .	. . . . .	. . . . .	57.533	57.533
		58	Stavba úřední budovy v Sniatyně, zbytek	. . . . .	. . . . .	16.600	16.600
		59	Stavba úřední budovy v Drohobyczi (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	80.000	80.000
		60	Stavba úřední budovy v Bobrce	. . . . .	. . . . .	90.543	90.543
		61	Přístavek k úřední budově v Bolechově (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	27.000	27.000
		62	Stavba úřední budovy ve Wisniowczyce	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		63	Stavba úřední budovy v Mościskách (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Snůška .	60,768.100	. . . . .	3,844.350	64,612.450

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
				korun			
			Přenáška .	60,768.100	. . . . .	3,844.350	64,612.450
29	4		Bukovina:				
		64	Stavba budovy pro civilní soud v Černovicích (2. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
		65	Stavba úřední budovy v Gurahumoře, zbytek	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
		66	Stavba úřední budovy v Seletíně (zbytek)	. . . . .	. . . . .	4.200	4.200
		67	Stavba úřední budovy v Sadagóře	. . . . .	. . . . .	114.000	114.000
		68	Stavba úřední budovy v Bojaně (1. částka)	. . . . .	. . . . .	45.000	45.000
			Dalmatsko:				
		69	Stavba soudní budovy a věznice v Šibenice (5. částka)	. . . . .	. . . . .	150.000	150.000
		70	Stavba soudní budovy v Zadře (6. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		71	Koupě domu v Zadře	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
		72	Přestavba úřední budovy v Kníně	. . . . .	. . . . .	32.700	32.700
	5		Trestnice	6,024.400	. . . . .	. . . . .	6,024.400
	6		Nové stavby a koupě nemovitostí pro trestnice:				
			Rakousy pod Enží:				
		1	Přístavek k hospodářské budově trestnice ve Steině	. . . . .	. . . . .	27.000	27.000
			Štýrsko:				
		2	Opatření parního stroje pro trestnici ve Št. Hradci	. . . . .	. . . . .	12.500	12.500
		3	Koupě pozemků pro trestnici ve Št. Hradci	. . . . .	. . . . .	310	310
			Východní Halič:				
		4	Zřízení nového topeniště v trestnici ve Stanislavově, zbytek	. . . . .	. . . . .	32.000	32.000
		5	Stavba nové trestnice v Drohobyczi	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
	7		Potřeba konsulského soudu vyššího v Cařihradě (50.000 K ve zlatě)	52.071	. . . . .	. . . . .	52.071
			Veškerá suma (Kapitola 29, titul 1—7) .	66,844.571	. . . . .	4,493.060	71,337.631

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1902	Výdaje řádné 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
30			**XV. Nejvyšší účtárna**	460.800	. . . . .	. . . . .	460.800
31			**XVI. Etát pensijní.**				
	1		Obecný pensijní etát správy civilní	60,200.000	. . . . .	. . . . .	60,200.000
	2		Společné pense civilní	98.805	. . . . .	. . . . .	98.805
			Z toho srazí se 23procentní částka, kterou zapravují země koruny Uherské	22.725	. . . . .	. . . . .	22.725
			Zbývá .	76.080	. . . . .	. . . . .	71.080
			Veškerá suma (Kapitola 31, titul 1 a 2) .	60,276.080	. . . . .	. . . . .	60,276.080
			XVII. Subvence a dotace.				
32			**A. Fondům zemským a obcím.**				
	1		Zemskému fondu rakouskému pod Enží	100.000	. . . . .	. . . . .	100.000
	2		Bukovině	441.810	. . . . .	. . . . .	441.810
	3		Obci Vídeňské	364.000	. . . . .	. . . . .	364.000
			Suma (Kapitola 32, titul 1—3) .	905.810	. . . . .	. . . . .	905.810
33			**B. Ústavům dopravním.**				
	1		Subvence:				
		1	Lloydu rakouskému:				
			a) Mílné, v notách	5,820.000	. . . . .	. . . . .	5,820.000
			b) Náhrada poplatků za jízdy průplavem Suezským (ve zlatě)	1,900.000	. . . . .	. . . . .	1,900.000
			c) Východoafrická služba	. . . . .	. . . . .	400.000	400.000
			Suma (Titul 1) .	7,720.000	. . . . .	400.000	8,120.000
	2		Zálohy čtyrprocentní:				
			A. Zaručeným železnicím s vlastní svou vozbou:				
			a) Jihoseveroněmecké dráze spojovací, ve stříbře .	. . . . .	. . . . .	2,098.000	2,098.000
			b) Rakousko - uherské společnosti železnice státní:				
			Síti doplňovací, v notách	. . . . .	. . . . .	1,454.000	1,454.000
			Suma (Titul 2) *A* .	. . . . .	. . . . .	3,552.000	3,552.000

(35kmisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje: mimořádné	Suma
					korun		
33	2		*B.* Místním železnicím se státní zárukou:				
			a) Schwarzenava—Světlá a Schwarzenava—Vejdov nad Dyjí, v notách			41.300	41.300
			b) Karlovy Vary—Johannesgeorgenstadt, v notách			233.600	233.600
			c) Jindř. Hradec—Nová Bystřice, v notách, příplatek z ručení			81.400	81.400
			d) Kostelec—Telč a Telč—Slavonice, v notách			41.600	41.600
			e) Svitavy—Polička—Skuteč, v notách, příplatek z ručení			73.100	73.100
			f) Trident—říšská hranice u Tezze (Valsugánská dráha), v notách, příplatek z ručení			425.500	425.500
			g) Tržič (Ronchi)—Červiňan, v notách, příplatek z ručení			139.000	139.000
			h) Podklošter—Š. Mohor (dráha Ziljská), v notách			44.400	44.400
			i) Vodňany—Prachatice—Volary, v notách			79.900	79.900
			j) Benešov—Vlašim, v notách			2.700	2.700
			k) Německý Brod—Humpolec, v notách			27.100	27.100
			l) Dráha údolím Ypským, v notách, příplatek z ručení			245.100	245.100
			m) Mauthausen—Grein, v notách			65.500	65.500
			n) Východohalič. dráhy místní, v notách			629.400	629.400
			o) Strakonice—Vimperk—Volary, v notách			88.500	88.500
			p) Treibach—Malá Glednice (dráha údolím krsk.), v notách			11.200	11.200
			q) Vodňany—Vltavotýn, v notách			53.900	53.900
			r) Marianské Lázně—Karlovy Vary, v notách			10.700	10.700
			s) Německý Brod— Žďár, v notách			69.200	69.200
			t) Lublaň—Vrhlika, v notách			32.800	32.800
			u) Zeltweg—Wolfsberg a Dolní Dravberg—Velenje, v notách			433.500	433.500
			v) Kyprice—Veliký Zigharec a Veliký Zigharec—Rakousy, v notách			20.500	20.500
			w) Chlumec—Králové Městec, v notách			16.900	16.900
			x) Lembach—Haag, v notách			20.600	20.600
			y) Schönwehr—Loket, v notách			71.100	71.100
			z) Bregenc—Bezau (dráha Bregenckým lesem), v notách			46.700	46.700
			aa) Gorice—Hudajužna (dráha údolím Vipašským), v notách			35.100	35.100
			Suma (Titul 2) *B*			3,040.300	3,040.300
			Úhrnná potřeba k udržení paroplavby po Dunaji			1,000.000	1,000.000
			Suma (Kapitola 33, titul 1—3)	7,720.000		7,992.300	15,712.300
			Dohromady (Kapitola 32 a 33)	8,625.810		7,992.300	16,618.110

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1902	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
							korun
34			**XVIII. Dluh státní.**				
			A. Společný dluh státní:				
	1		Úroky (mezi tím 3,227.577 K ve zlatě)	224,008.622			224,008.622
			Z nich srazí se roční příspěvek zemí koruny Uherské	60,321.061			60,321.061
			Zbývá	163,687.561			163,687.561
	2		Splácení dluhu (mezi tím 4,199.656 K ve zlatě)	25,792.350			25,792.350
			Z toho se srazí roční příspěvek zemí koruny Uherské ve stříbře	300.000			300.000
			Zbývá	25,492.350			25,492.350
			Suma (Titul 1 a 2)	189,179.911			189,179.911
			B. Státní dluh království a zemí na říšské radě zastoupených:				
	3		Úroky (mezi tím 60,033.971 K ve zlatě)	152,639.705			152,639.705
	4		Splácení dluhu (mezi tím 3,651.191 K ve zlatě)	9,755.912			9,755.912
			Suma (Titul 3 a 4)	162,395.617			162,395.617
	5		Splácení dluhu podle článku IV. zákona ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33	2,338.000			2,338.000
			Dohromady (Kapitola 34, titul 1—5)	353,913.528			353,913.528
35			**XIX. Správa dluhu státního.**				
	1		Výdaje na správu společného dluhu přechodného (70%)	28.000			28.000
	2		Výdaje na správu přechodného dluhu, který není společný	4.200			4.200
	3		Výdaje na správu upraveného dluhu (mezi tím 53.200 K ve zlatě)	1,033.647		238.198	1,271.845
			Suma (Kapitola 35, titul 1—3)	1,065.847		238.198	1,304.045

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1902	Výdaje: řádné 1903	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1903	Suma
					korun		
			Rekapitulace.				
			I. Nejvyšší dvůr	9,300.000			9,300.000
1			II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva	179.338			179.338
2			III. Rada říšská	2,462.499		226.070	2,688.569
3			IV. Soud říšský	49.724			49.724
4			V. Rada ministerská	2,989.629		100.000	3,089.629
5			VI. Příspěvek k nákladům na společné záležitosti	96,435.100	162,211.525	4,832.752	263,479.377
6			VII. Ministerium vnitra	54,990.675		13,043.003	68,033.678
7			VIII. Ministerium obrany zemské	1,979.751	58,501.600	342.500	60,823.851
8			IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování	70,654.148	2,307.432	6,046.689	79,008.269
9			X. Ministerium financí	223,764.394	45,008.000	6,727.119	275,499.513
10			XI. Ministerium obchodu	121,481.730	771.500	8,159.850	130,413.080
25			XII. Ministerium železniční	238,694.120		3,898.600	242,592.720
26			XIII. Ministerium orby	34,214.092	4,499.800	11,335.029	50,048.921
27			XIV. Ministerium práv	66,844.571		4,493.060	71,337.631
28			XV. Nejvyšší účtárna	460.800			460.800
29			XVI. Etát pensijní	60,276.080			60,276.080
30			XVII. Subvence a dotace	8,625.810		7,992.300	16,618.110
31			XVIII. Dluh státní	353,913.528			353,913.528
32			XIX. Správa dluhu státního	1,065.847		238.198	1,304.045
33							
34			**Veškerá suma potřeby**	1.348,381.836	273,299.857	67,435.170	1.689,116.863
35							

Rozpočet státní

království a zemí na říšské radě zastoupených na rok 1902.

Částka druhá. — Uhrazení potřeb.

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				korun		
1			**I. Nejvyšší dvůr**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
2			**II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
3			**III. Rada říšská**	. . . . .	9.836	9.836
4			**IV. Soud říšský**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
5			**V. Rada ministerská.**			
	1		Výtěžek úředních novin	1,407.700	. . . . .	1,407.700
	2		Korrespondenční kancelář telegrafní	288.400	. . . . .	288.400
			Suma (Kapitola 5, titul 1 a 2)	1,696.100	. . . . .	1,696.100
6			**VI. Společné záležitosti**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
7			**VII. Ministerium vnitra.**			
	1	1	Ústřední správa	49.200	. . . . .	49.200
		2	Výtěžek Zákonníka říšského	146.668	. . . . .	146.668
	2		Správa politická v jednotlivých zemích	699.301	. . . . .	699.301
	3		Veřejná bezpečnost	1,500.892	. . . . .	1,500.892
	4		Státní stavební služba v jednotlivých zemích	4.400	. . . . .	4.400
	5		Stavba silnic	129.066	117.060	246.126
	6		Stavby vodní	132.349	177.540	309.889
	7		Nové stavby politické správy	. . . . .	838	838
			Suma (Kapitola 7, titul 1—7)	2,661.876	295.438	2,957.314
8			**VIII. Ministerium obrany zemské.**			
	1		Obrana zemská	241.800	. . . . .	241.800
	2		Vojenská stráž policejní	122.552	. . . . .	122.552
	3		Četnictvo	490.226	. . . . .	490.226
			Suma (Kapitola 8, titul 1—3)	854.578	. . . . .	854.578

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
						korun
			IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování.			
			A. Centrál.			
9	1		Ústřední správa	600		600
	2		Dozor ke školám	50		50
	3		Ústřední komise statistická	10.350	200	10.550
	4		Geologický ústav říšský	8.100	1.000	9.100
	5		Ústřední ústav pro meteorologii a magnetismus zemský	12.900		12.900
	6		Astronomicko-meteorologická observatoř v Terstu	1.200		1.200
	7		Příjmy pro účely umělecké a archaeologické:			
			a) Příjmy pro účely umělecké:			
		1	Akademie výtvarných umění ve Vídni	8.730		8.730
		2	Umělecká akademie v Praze	17.880		17.880
		3	Umělecká akademie v Krakově	700		700
			b) Příjmy pro účely archaeologické:			
			Přímoří	900		900
			Suma (Kapitola 9, titul 1—7)	61.410	1.200	62.610
			B. Kultus.			
	8		Příjmy fondů náboženských:			
			a) Příjmy fondův:			
		1	V Rakousích pod Enží	1,330.000		1,330.000
		2	V Rakousích nad Enží	170.500		170.500
			Z kmenového jmění tohoto fondu		14.500	14.500
		3	V Solnohradsku	18.800		18.800
		4	Ve Štýrsku	331.700		331.700
		5	V Korutanech	144.000	4.000	148.000
		6	V Krajinsku	81.700	834	82.534
		7	V Trstansku	23.200		23.200
		8	V Gorici	48.900		48.900
		9	V Istrii	36.700		36.700
		10	V Tyrolsku (mezi tím 2.076 K ve zlatě)	207.800		207.800
		11	Ve Vorarlbersku	2.000		2.000
		12	V Čechách	1,686.000	4.910	1,690.910
			Z kmenového jmění tohoto fondu		11.099	11.099
		13	Na Moravě a ve Slezsku	1,218.900	2.000	1,220.900
			Z kmenového jmění tohoto fondu		90.000	90.000
		14	V Haliči	906.300		906.300
			Z kmenového jmění tohoto fondu		180.000	180.000
		15	V Krakovsku	49.300		49.300
		16	V Bukovině	8	520	528
		17	V Dalmatsku	66.900	1.000	67.900
			Z kmenového jmění tohoto fondu		64.000	64.000
			Suma (Titul 8, §§ 1—17)	6,322.708	372.863	6,695.571

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				korun		
9	8	18	*b)* Příjmy z lesův a statků fondův náboženských	2,323.670	1.550	2,325.220
			Z kmenového jmění náboženských fondů:			
			V Rakousích pod Enží		2.000	2.000
			„ nad Enží		32.200	32.200
			Ve Štýrsku		10.700	10.700
			V Korutansku		11.000	11.000
			„ Krajinsku		28.500	28.500
			„ Haliči		13.800	13.800
			Suma (§ 18)	2,323.670	99.750	2,423.420
			Suma (Titul 8, §§ 1—18)	8,646.378	472.613	9,118.991
	9		Fundace a příspěvky k účelům církve katolické:			
		1	Příspěvky	13.400	2.351	15.751
			Dohromady (Kapitola 9, titul 8 a 9)	8,659.778	474.964	9,134.742
			C. Vyučování.			
	10		Vysoké školy.			
		1	University	904.500		904.500
			University v Praze:			
			Universitní statky Michle a Malešice:			
			Splátky		2.621	2.621
		2	Fakulty theologické	25.340		25.340
		3	Vysoké školy technické	369.200		369.200
		4	Vysoká škola zemědělská ve Vídni	25.000		25.000
		5	Vysoká škola zvěrolékařská ve Lvově	12.000		12.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—5)	1,336.040	2.621	1,338.661
	11		Školy střední.			
		1	Gymnasia	332.374		332.374
			Rakousy pod Enží: Příspěvky		12.000	12.000
			Rakousy nad Enží: Vrácené zálohy		4.000	4.000
			Čechy: Příspěvky		40.000	40.000
		2	Reálky	174.590		174.590
			Sněška	506.964	56.000	562.964

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
			Přenáška .	506.964	56.000	562.964
9	11	2	Tyrolsko a Vorarlbersko:			
			Příspěvky	. . . . .	6.000	6.000
			Čechy:			
			Vrácené výdaje	. . . . .	6.200	6.200
		3	Veškeré střední školy:			
			Výtěžek z prodeje školních marek	2,700.000	. . . . .	2,700.000
			Suma (Titul 11, §§ 1—3) .	3,206.964	68.200	3,275.164
	12		Živnostenské vyučování.			
		1	Státní živnostenské školy	334.800	. . . . .	334.800
		2	Pomůcky živnostenského vyučování	22.400	. . . . .	22.400
			Suma (Titul 12, §§ 1 a 2) .	357.200	. . . . .	357.200
	13	1	Obchodní školy	30.000	. . . . .	30.000
			Suma (Titul 13) .	30.000	. . . . .	30.000
	14		Specialní ústavy vyučovací.			
		1	Školy pro báby porodní	6.104	. . . . .	6.104
		2	Učiliště nautická	16.590	. . . . .	16.590
			Suma (Titul 14, §§ 1 a 2) .	22.694	. . . . .	22.694
	15		Školy obecné.			
		1	Ústavy pro vzdělávání učitelův a učitelek	184.700	. . . . .	184.700
		2	Stipendia pro kandidaty učitelství, vrácená	. . . . .	641	641
		3	Státní školy obecné	11.350	. . . . .	11.350
			Suma (Titul 15, §§ 1—3) .	196.050	641	196.691
	16		Fundace a příspěvky.			
		1	Příspěvky	29.954	. . . . .	29.954
			Suma (Titul 16) .	29.959	. . . . .	29.954
			Dohromady (Kapitola 9, titul 10—16) .	5,178.902	71.462	5,250.364
			Veškerá suma (Kapitola 9, titul 1—16)	13,900.090	547.626	14,447.716

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
			X. Ministerium financí.			
10			Správa finanční.			
	1		Řízení centrální (počítajíc k němu oddělení účetní a odborná oddělení účetní)	6.000		6.000
	2		Finanční ředitelstva zemská, ředitelstva finanční a finanční ředitelstva okresní, dozorcové finanční a úřadové pro vyměřování poplatků	118.812		118.812
	3		Služba daní přímých v I. instanci: ústřední správa, administrace berničné a služba přímých daní při okresních hejtmanstvích	510		510
	4		Státní hlavní a zemské pokladny	1.000		1.000
	5		Stráž finanční (v tom 1822 K ve zlatě)	278.000		278.000
	6		Úřadové berní, pak finanční a soudní schovací pokladny a pokladna taxovního úřadu ve Vídni, pak důchodkové úřady v Terstu a v Praze	45.490		45.490
	7		Prokuratury finanční	84.860		84.860
	8		Správa celní	2,921.806		2,921.806
	9		Katastr daně pozemkové a jeho evidence	499.020		499.020
			Suma (Kapitola 10, titul 1—9)	3,955.498		3,9554.98
11			Obecná správa pokladničná.			
	1		Příspěvky z fondů na náklady režijní	473.243		473.243
	2		Aktivní pohledávky státu splatitelné i s úroky		1,088.724	1,088.724
	3		Taxa vojenská	1,856.000		1,856.000
	4		Výtěžek za prodané stranám kontrolní závaží zemských mincí zlatých měny korunové	2.000		2.000
	5		Rozličné důchody	169.000		169.000
	6		Z prodeje věcí, které finanční ministerium na prodej má	50		50
	7		Úroky z cenných papírů v majetku státní ústřední pokladny, vztažmo z nesplacených záloh, z uložených peněz státních a z obchodu checkového se spořitelnou poštovskou, pak úroky eskomptní (mezi tím 294.000 K ve zlatě)		1,404.000	1,404.000
	8		Část zisku již dosaženého vydáním zlatých a dílčích mincí měny korunové za ražební náklady v r. 1902		790.032	790.032
	9		Ryzí mincovní zisk již dosažený vydáním dílčích mincí měny korunové		16,500.000	16,500.000
	10		Podíl státu v přebytcích pokut důchodkových	200.000		200.000
	11		Podíl státu v ryzím výtěžku Rakousko-uherské banky	1,216.988		1,216.988
	12		Příspěvek uherské státní správy k umoření částky 30 milionů zlatých = 60 milionům korun z původního dluhu 80 milionů zlatých Rakousko-uherské bance (3. částka)	360.000		360.000
	13		Konkurenční příspěvek obce Dornbirnské k zahrazení dornbirnské bystřiny v obvodě rýnském (3. částka)		8.000	8.000
	14		Konkurenční příspěvek obce Hohenemské k zahrazení Enserbachu		3.112	3.112
			Suma (Kapitola 11, titul 1—14)	4,277.281	19,793.868	24,071.149

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
						korun
12			**Daně přímé.**			
	1		Daň pozemková	54,800.000		54,800.000
	2		Daň ze stavení	71,020.000		71,020.000
	3		Pětiprocentní daň z užitku budov osvobozených od daně činžovní	6,200.000		6,200.000
	4		Dosavadní daň z výdělku a z příjmu	100.000		100.000
	5		Všeobecná daň výdělková	34,400.000		34,400.000
	6		Výdělková daň z podomních a kočovních živností	280.000		280.000
	7		Výdělková daň z podniků zavázaných účty vydávati	50,995.000		50,995.000
	8		Daň rentová	7,500.000		7,500.000
	9		Osobní daň z příjmu	48,250.000		48,250.000
	10		Daň z vyššího služného	1,820.000		1.820.000
	11		Poplatky za exekuční vymáhání daní	1,955.000		1,955.000
	12		Úroky z prodlení	915.600		915.600
			Suma (Kapitola 12, titul 1—12)	278,235.600		278,235.600
13			**Clo.**	102,800.100		102,800.100
	1		Příjmy ze cla			
			Dávky nepřímé.			
14			Daň potravní:			
	1		Daň z lihu (daň konsumní i výrobní)	90,000.000		90,000.000
	2		Daň z výroby lisovaného droždí	830.000		830.000
	3		Kontrolné za denaturaci lihu	600.000		600.000
	4		Daň z vína a moštu	11,050.000		11,050.000
	5		Daň z piva	77,800.000		77,800.000
	6		Daň z masa a dobytka jatečného	15,550.000		15,550.000
	7		Daň spotřební z cukru	95,900.000		95,900.000
	8		Daň spotřební z olejů minerálných	17,400.000		17,400.000
	9		Daň potravní z jiných věcí spotřebných	1,469.000		1,469.000
	10		Pachty potravní daně v uzavřených městech	6,356.000		6,356.000
	11		Jiné příjmy	77.000		77.000
	12		Pojištěné důchodky	1,700.100		1,700.100
			Suma (Kapitola 14, titul 1—12)	318,732.100		318,732.100
15			Sůl:			
	1		Příjmy úřadů výrobních	457.000		457.000
	2		„ „ prodávacích	45,740.000		45,740.000
			Suma (Kapitola 15, titul 1 a 2)	46,197.000		46,197.000
16			Tabák:			
	1		Příjmy z prodeje tabáku v zemích zdejších	217,791.200		217,791.200
	2		Příjmy tabákového ředitelstva (mezi nimiž 1,340.000 K ve zlatě)	2,310.000		2,310.000
			Suma (Kapitola 16, titul 1 a 2)	220,101.200		220,101.200
17			Kolky, taxy a poplatky:			
	1		Kolky	44,590.000		44,590.000
	2		Taxy	5,300.000		5,300.000
	3		Poplatky z právních jednání	96,555.000		96,555.000
			Suma (Kapitola 17, titul 1—3)	146,445.000		146,445.000

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
18			Loterie	30,535.000		30,535.000
19			Mýta	2,071.900		2,071.900
20			Puncování	793.400		793.400
21			Zvláštní dávky, jež týkají se obchodu s pálenými nápoji lihovými, výčepu a drobného prodeje těchto nápojův	2,222.000		2,222.000
			Suma (Kapitola 14—21)	767,097.600		767,097.600
			Příjmy z jmění státního.			
22			Budovy dikasterijní	479.170		479.170
23			Fiskality a odúmrtí	570.000		570.000
24			Tiskárna dvorní a státní ve Vídni	5,703.500		5,703.500
25			Mincovnictví	1,037.620		1,037.620
			Dohromady (Kapitola 10—25)	1.164,156.369	19,793.868	1.183,950.237
26			**XI. Ministerium obchodu.**			
	1		Ústřední správa	6.000		6.000
	2		Záležitosti patentní	5.000		5.000
	3		Napomáhání živnostem	30.000		30.000
	4		Statistická služba:			
		1	Statistika obchodu s cizozemskem	497.200		497.200
		2	Statistika obchodu vnitrozemského	449.000		449.000
		3	Jiné statistické publikace a dílo v sešitech vydávané „Österreichisches wirtschaftspolitisches Archiv (dříve „Austria“)“	2.000		2.000
			Suma (Titul 4, §§ 1—3)	948.200		948.200
	5		Úřad pro statistiku práce	7.000		7.000
	6		Příjmy ze správy budov pro výstavu světovou v c. k. Prátru	20.460		20.460
	7		Inspekce živnostenská	31.800		31.800
	8		Ústavy ke zkoušení ručních zbraní střelných	12.200		12.200
	9		Služba cejchovní	1,144.400		1,144.400
	10	1	Služba přístavní a námořsko-zdravotní	844.350		844.350
		2	Zapůjčení erárních barek na bahno soukromému podnikateli staveb		23.500	23.500
			Suma (Titul 10, §§ 1 a 2)	844.350	23.500	867.850
	11	1	Provozování skladišť v Terstu	1,112.330		1,112.330
		2	Náhrada od paroplavební společnosti rak.-uher. Lloydu za přenechání obchodního provozování hangarů na mole III.		88.000	88.000
		3	Nájemné a pachtovné ze zakoupených nemovitostí na rozšířeném mimocelním území města Terstu		44.000	44.000
			Suma (Titul 11, §§ 1—3)	1,112.330	132.000	1,244.330
			Suma (Titul 1—11)	4,161.740	155.500	4,317.240
	12	1	Pošty a telegrafy (mezi tím 90.000 K ve zlaté)	114,522.000		114,522.000
		2	Obchodní přebytek c. k. poštovské spořitelny	4,485.680		4,485.680
			Suma (Titul 12, §§ 1 a 2)	119,007.680		119,007.680
	13		Spořitelní úřad poštovský	6,017.200		6,017.200
			Dohromady (Kapitola 26, titul 1—13)	129,186.620	155.500	129,342.120

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
						korun
27			**XII. Ministerium železničné.**			
	1		Správa ústřední (mezi tím 90.000 K ve zlatě) . . .	656.800	234.000	890.800
	2		Generální inspekce rakouských železnic . . .	5.000	. . . . .	5.000
	3		Státní dráhy v soukromé vozbě a propachtované tratí připojovací:			
		1	Státní dráhy v soukromé vozbě:			
			Čáslavsko-závratecká, Čáslavsko-močovická a Königshansko-žaclérská:			
			a) Příjmy dopravní	350.000	. . . . .	350.000
			b) Rozličné příjmy	15.000	. . . . .	15.000
			Přejatá část investičního fondu sestátněných tratí rakouské společnosti drah místních	. . . . .	86.300	86.300
			Suma (Titul 3, § 1) .	365.000	86.300	451.300
		2	Propachtované tratí připojovací:			
			Podmokelská trať: Pachtovné ve zlatě	259.000	. . . . .	259.000
			Solnohrad—říšské hranice: Pachtovné	227.600	. . . . .	227.600
			Opava—říšské hranice: Pachtovné	11.940	. . . . .	11.940
			Krnov—říšské hranice: Pachtovné	16.000	. . . . .	16.000
			Zwardon—zemské hranice: Pachtovné	9.520	. . . . .	9.520
			Suma (Titul 3, § 2) .	524.060	. . . . .	524.060
			Suma (Titul 3, §§ 1—2) .	889.060	86.300	975.360
	4		Státní vozba železničná:			
		1	Příjmy dopravní (mezi tím 49,500.000 K ve zlatě) . . .	243,659.700	. . . . .	243,659.700
		2	Náhrada výdajů na státní vozbu nových drah místních, které mají roku 1902 býti zahájeny, vztažmo státem převzaty	538.000	. . . . .	538.000
		3	Příjmy ze solního obchodu	1,878.700	. . . . .	1,878.700
		4	Podíl státu ve společné dopravě, vztažmo v ryzím výnosu Ústecko-teplické dráhy	700.000	. . . . .	700.000
		5	Jiné různé příjmy (mezi tím 8,808.280 K ve zlatě) . . .	31,533.080	. . . . .	31,533.080
			Suma (Titul 4, §§ 1—5) .	278,309.480	. . . . .	278,309.480

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
27	4	6	Mimořádné příjmy:			
			Výtěžek za zrušená vozidla		120.000	120.000
			Amortisační kvota c. k. priv. rakouské dráhy Severozápadní za rozšiřovací stavby na stanici v Králíkách		2.020	2.020
			Amortisační kvota uherské říční a námořské plavební společnosti v Budapešti za přístaviště na nádraží Dunajského nábřeží		1.610	1.610
			Amortisační kvota za koleje průmyslové		10.700	10.700
			Podíl ve výnosu mostného v Lendu		1.150	1.150
			Příspěvky účastníků za tratí státních drah vozbě již odevzdané		22.250	22.250
			Suma (Titul 4, § 6)		157.730	157.730
		7	Přejaté části těchto investičních fondů, aby rozmnožen byl fond pro zásoby materiálu:			
			a) tratí Rakouské společnosti drah místních		424.390	424.390
			b) Moravské dráhy pohraničné		128.890	128.890
			c) České dráhy západní		441.180	441.180
			d) železnice Lvovsko-černovicko-sučavské		5.540	5.540
			Suma (Titul 4, § 7)		1,000.000	1,000.000
			Suma (Titul 4, §§ 1—7)	278,309.480	1,157.730	279,467.210
	5		Paroplavba po jezeru Bodamském:			
		1	Příjmy dopravní (mezi tím 438.900 K ve zlatě)	440.000		440.000
		2	Různé příjmy (mezi tím 20.000 K ve zlatě)	35.000		35.000
			Suma (Titul 5, §§ 1—2)	475.000		475.000
			Podíl státu v ryzím výnosu severní dráhy císaře Ferdinanda			
			Dohromady (Kapitola 27, Titul 1—5)	280,335.340	1,478.030	281,813.370

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
28			**XIII. Ministerium orby.**			
	1		Řízení ústřední	200	. . . . .	200
	2		Státní ústavy vyučovací a zkušebné	176.700	. . . . .	176.700
	3	1	Zemědělství	44.460	. . . . .	44.460
		2	Příjmy z fondu melioračního	. . . . .	3,998.919	3,998.919
	4		Organy přihlédající k zemědělství	227.789	2.250	230.039
	5		Úřadové horní	4.750	. . . . .	4.750
	6		Poplatky z měr dolových a z kutišť svobodných	684.610	. . . . .	684.610
	7		Učiliště hornická	28.800	. . . . .	28.800
	8		Státní chov koní	585.240	. . . . .	585.240
			Suma (Titul 1—8)	1.752.549	4,001.169	5,753.718
	9		Lesnictví a statky:			
		1	Správa lesův a statkův	13,603.075	1.210	13,601.865
		2	Lesnický pokusný ústav v Mariabrunně	920	. . . . .	920
		3	Školy lesnické	350	. . . . .	350
			Suma (Titul 9, §§ 1—3)	13,603.135	1.210	13,604.345
	10		Díla horní:			
			Správa dolů	20,750.678	. . . . .	20,750.678
			Suma (Titul 10)	20,750.678	. . . . .	20,750.678
			Suma (Titul 9 a 10)	34,353.813	1.210	34,355.023
			Dohromady (Kapitola 28, titul 1—10)	36,106.362	4,002.379	40,108.741
29			**XIV. Ministerium práv.**			
	1		Správa soudní v královstvích a zemích	60.928	. . . . .	60.928
			Vykoupení služebnosti bytu obcí Puljskou (3. částka)	. . . . .	2.000	2.000
			Stavební příspěvek obce Budějovické	. . . . .	6.000	6.000
			Příspěvek obce Sanocké ke zřízení krajského soudu	. . . . .	2.000	2.000
			Příspěvek okresního zastupitelstva Stryjského k nákladům na stavbu soudní budovy a věznice	. . . . .	900	900
	2		Trestnice	2,482.730	. . . . .	2,482.730
			Suma (Kapitola 29, titul 1 a 2)	2,543.658	10.900	2,554.558

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
30			**XV. Nejvyšší účtárna**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
31			**XVI. Etát pensijní.**			
	1		Příspěvek ku pensijním výdajům vojenské stráže policejní, vyučování, remanentů a hornictví	24.834	. . . . .	24.834
	2		Příspěvek státních úředníků a státních učitelů	2,950.000	. . . . .	2,950.000
			Suma (Kapitola 31, titul 1 a 2) .	2,974.834	. . . . .	2,974.834
			XVII. Subvence a dotace.			
32			**A. Zemské fondy.**			
	1		Od Isterska za převzatý vyvazovací dluh pozemkový (7. částka)	20.000	. . . . .	20.000
33			**B. Ústavy dopravní.**			
	1		Splátka rakouského Lloydu na danou nezúročnou státní zálohu (1. částka)	. . . . .	600.000	600.000
	2		Splátka uherské státní správy na poplatky v Suezském průplavě za indicko-čínské a východoafrické plavby, rakouskému Lloydu rakouskou státní správou nahrazené	300.000	. . . . .	300.000
	3		Splátky nezúročných záloh poskytnutých Dunajské společností paroplavební	. . . . .	200.000	200.000
	4		Splátka Rakouské dráhy Severozápadní na 4% zúročný dluh zaručených záloh ve stříbře	. . . . .	120.000	120.000
	5		6% úroky z přeplacených zaručených záloh	. . . . .	6.000	6.000
			„ záloh na vozební schodek . .	. . . . .	500	500
			Suma (Titul 1—5) .	300.000	926.500	1,226.500
			Suma (Kapitola 32 a 33) .	320.000	926.500	1,246.500
34			**XVIII. Dluh státní.**			
	1		Výtěžek z rentových obligací, které budou vydány k umoření obecného dluhu státního	. . . . .	24,566.542	24,566.542
	2		Splátky kaucí a deposit	. . . . .	1,600.000	1,600.000
	3		Náhrady odborných dluhů příslušnými rozpočty	959.966	. . . . .	959.966
			Suma (Kapitola 34, titul 1—3) .	959.966	26,166.542	27,126.508

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy		
				řádné	mimořádné	Suma
				korun		
35			**XIX. Správa dluhu státního.**			
	1		Příjmy za blankety při vyměňování obligací státních . .	20.000	. . . . .	20.000
	2		Penize stržené za blankety na kvitance úrokové a za lístky předkládací	1.500	. . . . .	1.500
			Suma (Kapitola 35, titul 1 a 2) .	21.500	. . . . .	21.500
36			**XX. Příjmy z prodeje nemovitého jmění státního.**			
	1		Ceny trhové, částky cen trhových, úroky a doplatky za věci, k jejichž prodeji ve předešlých zákonech finančních nebo zvláštními zákony dáno bylo plnomocenství	. . . . .	948.852	948.852
	2		Platy za allodialisování manství a za výkup práv . . .	. . . . .	8.300	8.300
	3		Za státní majetek, který podle VIII. článku finančního zákona na r. 1902 má býti prodán	. . . . .	121.000	121.000
	4		Náhrada za nemovitý státní majetek, který podle VIII. článku finančního zákona na r. 1902 služebnostmi má býti zavazen	. . . . .	200	200
			Suma (Kapitola 36, titul 1—4) .	. . . . .	1,078.352	1,078.352

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				korun		
			Rekapitulace.			
1			I. Nejvyšší dvůr	. . . . .	. . . . .	. . . . .
2			II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva	. . . . .	. . . . .	. . . . .
3			III. Rada říšská	. . . . .	9.836	9.836
4			IV. Soud říšský	. . . . .	. . . . .	. . . . .
5			V. Rada ministerská	1,696.100	. . . . .	1,696.100
6			VI. Společné záležitosti	. . . . .	. . . . .	. . . . .
7			VII. Ministerium vnitra	2,661.876	295.438	2,957.314
8			VIII. Ministerium obrany zemské	854.578	. . . . .	854.578
9			IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování	13,900.090	547.626	14,447.716
10						
25			X. Ministerium financí	1.164,156.369	19,793.868	1.183,950.237
26			XI. Ministerium obchodu	129,186.620	155.500	129,342.120
27			XII. Ministerium železniční	280,335.340	1,478.030	281,813.370
28			XIII. Ministerium orby	36,106.362	4,002.379	40,108.741
29			XIV. Ministerium práv	2,543.658	10.900	2,554.558
30			XV. Nejvyšší účtárna	. . . . .	. . . . .	. . . . .
31			XVI. Etát pensijní	2,974.834	. . . . .	2,974.834
32 a 33			XVII. Subvence a dotace	320.000	926.500	1,246.500
34			XVIII. Dluh státní	950.966	26,166.542	27,126.508
35			XIX. Správa dluhu státního	21.500	. . . . .	21.500
36			XX. Příjmy z prodeje nemovitého jmění státního	. . . . .	1,078.352	1,078.352
			Veškerá suma úhrady	1.635,717.293	54,464.971	1.690,182.264

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LII. — Vydána a rozeslána dne 1. června 1902.

Obsah: Čís. 110. Nařízení, kterým pro Dalmatsko zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885 o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893 a ze dne 19. listopadu 1898 a ve shodě se zemským výborem Dalmatským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Dalmatsku.

110.

Nařízení ministeria orby ze dne 21. května 1902,

kterým pro Dalmatsko zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Dalmatským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Dalmatsku.

I.

V Dalmatsku bude od roku 1902 úřadovati zemská komise pro vinařské záležitosti jako odborný rádce zemského úřadu.

Činnost této komise vztahovati se má ke všem otázkám, které s vinařstvím souvisejí, tedy také k vyhubení mšice révové.

II.

Místodržitel nebo zástupce od něho k tomu ustanovený předsedá zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členy zemské komise k hlasování oprávněnými jsou:

a) zemědělský referent místodržitelský;
b) zemědělský inspektor zemský;
c) člen, kterého zemský výbor ze sebe vyšle;
d) zástupce zemědělské rady;
e) státní komisaři vinařští;
f) odborný učitel vinařství při c. k. rolnické škole ve Splětu;
g) ředitel c. k. rolnicko-chemické stanice pokusné ve Splětu;
h) dva členové, povolaní místodržitelem z vinařských účastníků pokaždé na tříleté období nebo na jeho zbytek.

Předseda může podle potřeby k zasedáním přibrati ještě jiné odborníky a důvěrníky, kteří však práva hlasovacího nemají.

III.

Komise shromažďuje se v Zadru, když ji předseda svolá.

IV.

K zasedání zemské komise buďte pokaždé povoláni všichni členové pod II *a)* až *h)* uvedení; komise má shromážditi se alespoň jednou do roka.

V.

Členové zemské komise vykonávají své funkce jako bezplatný úřad čestný.

Členové, kteří ve shromaždišti nebydlí a odborníci a důvěrníci, kteří hlasovacího práva nemají, mohou požadovati diéty 10 K a náhradu výdajů, které jim skutečně vzešly cestou z jejich bydliště do Zadru a zpět.

Příslušné výdaje budou zapraveny za člena pod II *c)* uvedeného z peněz zemských, za ostatní členy a důvěrníky z rozpočtu ministeria orby.

VI.

Členové budou pozváni, při čemž jim denní pořádek buď oznámen, ve lhůtě, kterou předseda ustanoví co možná přiměřeně ke vzdálenostem, jakož i k důležitosti a příslušné naléhavosti předmětů poradných.

Členové mohou v zasedáních přednésti také takové věci, které působnosti komise se týkají, avšak nejsou do denního pořádku pojaty.

VII.

Za odborné dobré zdání komise zemské pokládá se to, na čem se usnesla nadpoloviční většina členů k hlasování oprávněných a v zasedání přítomných.

Zasedací protokol pokládá se za sepis dobrého zdání.

Dobrá zdání, o kterých se komise usnesla, buďte pravidelně vyhlašována.

VIII.

Zasedací protokoly sepisují se zapisovateli, které předseda přidělí z úředního personálu komisi, a mají vylíčiti stručně postup jednání.

Předměty denního pořádku a učiněná usnesení buďte do slova uvedeny a při hlasování budiž poměr hlasů přesně vyznačen.

Náhledy od učiněného usnesení úchylné buďte do protokolu zapsány, žádá-li za to hlasovatel.

V X. článku nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, uvedené právo, voliti delegáta do ústřední komise pro věci mšice révové, přísluší nyní dalmatské zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členové pod II *a)* až *h)* vytčení mají ze sebe zvoliti tohoto delegáta.

Giovanelli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIII. — Vydána a rozeslána dne 10. června 1902.

Obsah: (Čís. 111—113.) 111. Nařízení o bezprostředním dopisování mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady za příčinou provedení státní smlouvy ze dne 21. června 1899. — 112. Nařízení, jímž snižuje se výměra táry pro bavlněnou přízi v balíkách. — 113. Nařízení, jímž sloučeniny mědi připouštějí se při konservování ovoce.

111.

Nařízení ministeria finančního ze dne 13. května 1902

o bezprostředním dopisování mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady za příčinou provedení státní smlouvy ze dne 21. června 1899, Z. Ř. č. 158 z r. 1900.

Na základě prohlášení ministeriem c. a k. domu a věcí zahraničných s královskou pruskou vládou vyměněných c. k. finanční úřadové tímto se poukazují, aby za příčinou provedení státní smlouvy ze dne 21. června 1899, Z. Ř. č. 158 z r. 1900, kterou dvojí zdanění má býti zamezeno, podávaly královským pruským úřadům k dotazům zprávy ve věcech přímých daní, pokud to mohou učiniti na základě spisů o zdanění u úřadů se nalézajících.

Zároveň se zmocňují, aby třeba-li toho bezprostředně dopisovaly královským pruským finančním úřadům o potřebné zprávy ve věcech berních. Ke zprávám takto obdrženým vztahuje se úplně, jak se samo sebou rozumí závazek tajemství podle § 246 z. o d. o.

Úřední spisy mezi c. k. finančními úřady a královskými pruskými úřady nemají býti zasílány.

Böhm m. p.

112.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 24. května 1902,

jímž snižuje se výměra táry pro bavlněnou přízi v balíkách.

Vzhledem k nařízení ze dne 15. července 1894, Z. Ř. č. 151, jímž upraveny byly výměry táry k obecné celní sazbě rakousko-uherského celního území, ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi snižuje se výměra táry pro bavlněnou přízi s. p. 124 včetně 127 v prostých balíkách z 3% na 2% a pro bavlněnou přízi v jiných balíkách z 6% na 4% hrubé váhy.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Böhm m. p. **Call** m. p.

113.

Nařízení ministerií vnitra, práv a obchodu ze dne 4. června 1902,

jímž sloučeniny mědi připouštějí se při konservování ovoce.

Na základě § 6 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, nařizuje se:

Ministerské nařízení ze dne 15. prosince 1899, Z. Ř. č. 246, kterým sloučeniny mědi byly připuštěny při konservování zeleniny, vztahuje se také ku přípravě ovocných konserv v tovární výrobě.

Zapověděn jest obchod s takovými konservami, které mají větší obsah mědi nežli tam ustanovený.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Koerber m. p. **Spens** m. p.

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIV. — Vydána a rozeslána dne 12. června 1902.

Obsah: (Čís. 114—116.) 114. Listina o koncessi pro místní dráhu ze Žďáru do Tišnova. — 115. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby po místní dráze z Kadaně do Vilémova. — 116. Vyhláška, že zřízena byla expositura vedlejší celnice Vallarské v Piano della Fugazza (Streva) na dobu letních měsíců roku 1902.

114.

Listina o koncessi ze dne 7. června 1902

pro místní dráhu ze Žďáru do Tišnova.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti „místní dráhy z Německého Brodu do Žďáru“ žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zařízena jako dráha místní o rozchodu pravidelném ze společnostní stanice Žďáru do Tišnova podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, pod podmínkami tuto určenými:

§ 1.

Koncessionářka pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, bude požívati výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Stavba povolené železnice budiž dokonána nejdéle do dvou let ode dneška. Vystavená dráha budiž ihned veřejné vozbě odevzdána a budiž po ní po celou dobu koncesse pravidelná vozba provozována.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionářka jest povinna dáti jistotu, složíc k žádosti státní správy přimčřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se vinou koncessionářky uvedeným závazkům.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných dráhách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9 „lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená bude míti platnost ode dneška po dobu až

včetně do 7. listopadu 1987 a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo následkem takového zavinění koncessionářčina, které by nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 5.

Ostatně místní dráha ze Žďáru do Tišnova budiž pokládána za doplňující část podniku místní dráhy z Německého Brodu do Žďáru, o které jedná koncessní listina ze dne 8. listopadu 1897, Z. Ř. č. 260, a to tím způsobem, že ustanovení této koncessní listiny, kromě ustanovení v ní v §§ 1, 7, 8 a 16 obsažených, která se vztahují toliko k místní dráze z Německého Brodu do Žďáru, mají vztahovati se budoucně k oběma místním drahám jako ku podniku jednotnému tímto způsobem:

I.

Ustanovení v §§ 4 až 6, 9 až 15 a 17 až 20 mají se vztahovati k němu s tou obměnou, že

1. koncessionářka jest oprávněna, aby opatřila si peníze, kterých je třeba ke stavbě místní dráhy ze Žďáru do Tišnova, učiniti další prioritní půjčku, čtyřmi ze sta zúročnou, v 76 letech ode dne udělení koncesse pro tuto trať čítajíc splatnou, po případě na dílčí dlužní úpisy rozdělenou, tím jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby opatřena byla suma 6,160.000 K v hotovosti, že

2. ustanovení, vztahující se k původní prioritní půjčce jmenovité 1,388.000 zl. r. č. nebo 2,776.000 K, mají platiti také pro další půjčku pod číslem 1 uvedenou s tou obměnou, že za státní příplatky podnik není povinen platiti daně výdělkové, že

3. ke jmění podniku, ve čtvrtém odstavci § 5 svrchu uvedené koncessní listiny dotčenému, ze kterého státní pohledávky ze zárukových záloh neb úroků mají býti zapraveny, náleží zejména také náhrada, která za zákup bude dána (číslo 4), a že

4. náhrada, kterou stát při zákupu obou spojených místních drah z Německého Brodu do Žďáru a ze Žďáru do Tišnova povinen jest dáti, v tom bude záležeti, že stát na místě koncessionářky převezme obě prioritní půjčky pod číslem 1 dotčené a jinaké dluhy, které by koncessionářka učinila se schválením státní správy, aby uhrazeny byly započitatelné náklady zakládací, a sám zaplatí je obnosy v čase zákupu ještě dlužnými a že kromě toho podle své volby buďto v hotovosti nebo v státních úpisech dlužních zapraví obnos, rovnající se akciovému kapitálu v čase zákupu ještě neumořenému po srážce státních pohledávek z nevrácených záloh zárukových i s úroky.

II.

Na místo ustanovení v §§ 2 a 3 dotčené svrchu koncessní listiny, která dnem, kdy vozba po místní dráze ze Žďáru do Tišnova bude zahájena, moci pozbudou, mají týmž dnem platnost míti tato ustanovení:

1. Místním drahám z Německého Brodu do Žďáru a ze Žďáru do Tišnova v jednotný podnik spojeným stát zaručuje roční společný ryzí výtěžek, který rovná se sumě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování a k umořování prioritní půjčky jmenovitě 1,388.000 zl. r. č. nebo 2,776.000 K, na místní dráze z Německého Brodu do Žďáru knihovně pojištěné, nejdéle do 7. listopadu 1973 splatné, a sumě stejného druhu pro prioritní půjčku, která bude učiněna, aby opatřeny byly peníze na stavbu místní dráhy ze Žďáru do Tišnova, a umořena až do času, kdy 76. rok koncessní doby této místní dráhy uplyne, v tom jmenovitém obnosu svého času státem ustanoveném, jehož je třeba, aby opatřena byla hotově suma 6,160.000 K.

Kdyby roční ryzí výtěžek obou spojených drah nedosahoval sumy zaručené, státní správa bude povinna schodek doplatiti.

2. Z ročního ryzího výtěžku podle ustanovení pod číslem 1 zaručeného budiž upotřebeno toho obnosu k umoření prioritní půjčky tam naznačené, který státní správa ustanoví podle umořovacího plánu od ní schváleného, dle něhož veškerý zakládací kapitál umořen býti má v době koncessní.

Wittek m. p.

115.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 7. června 1902,

že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby po místní dráze z Kadaně do Vilémova.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 22. prosince 1903 prodloužena lhůta, v § 2 koncessní listiny ze dne 22. prosince 1900, Z. Ř. č. 220, ustanovená, k dostavění a k zahájení vozby po lokomotivní železnici, která jako místní dráha o rozchodu úzkém má býti zřízena ze stanice Kadaň—Praměřov Buštěhradské železnice do Vilémova, aby se připojila ke trati státní dráhy z Košic do Radonic.

Wittek m. p.

116.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 7. června 1902,

že zřízena byla expositura vedlejší celnice Vallarské v Piano della Fugazza (Streva) na dobu letních měsíců roku 1902.

V Piano della Fugazza (Streva) v Tyrolsku zřizuje se na dobu od 16. června až do konce září 1902 celní expositura právy vedlejší celnice II. třídy nadaná, která zároveň bude úřadovati také jako opovědná hlídka vedlejší celnice Vallarské.

Vyclívací právo této expositury jest omezeno na dovozné vyřizování svršků, které cestující omnibusem jedoucí s sebou vezou, avšak které nejsou k obchodu určeny, jakož i toho zboží, které jest určeno ke vlastní potřebě obyvatelů v Camposilvaně, avšak na cestě do svého určeného místa nedojde k vedlejší celnici ve Vallarse.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LV. — Vydána a rozeslána dne 14. června 1902.

Obsah: (Čís. 117 a 118.) 117. Výnos, jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1902/1903. — 118. Zákon o stavbě železnic ze Sarajeva až k hranicím sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště, z Bugojna do Aržana a z Doboje do Šamce.

117.

Výnos ministeria finančního ze dne 7. června 1902,

jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1902/1903.

Podle § 3 částky V. císařského nařízení ze dne 17. července 1899, Z. Ř. č. 120, nařizuje se, že jednotlivé cukrovary, v nichž vyrábí se cukr druhu v § 1, č. 1 zákona o dani z cukru dotčeného, jako jistotu za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního ve výrobní periodě cukerní 1902/1903 mají dáti sumu, kterou by jednotlivé cukrovary dáti měly jako náhradu přeplatku bonifikačního, když by náhrada, která by pro výrobní období 1901/1902 předvídatelně připadla na veškeré cukrovary v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, rozdělena byla individuelně podle ustanovení V. části dotčeného císařského nařízení a při tom vzaty byly za základ provozovací výsledky provozovacího období 1900/1901.

Jistota takovým způsobem vypočtená bude tak zarovnána, že částky menší než 50 K zvýšeny budou na 50 K, částky větší než 50 K pak na 100 K.

Jednotlivým cukrovarům obnosy jistoty na ně připadající oznámeny budou příslušnými finančními úřady první instance.

Pro ty cukrovary, které za provozovacího období 1900/1901 nepracovaly, ustanovuje se tato jistota na 90.000 K (devadesát tisíc korun).

Böhm m. p.

118.

Zákon, daný dne 8. června 1902,

o stavbě železnic ze Sarajeva až k hranicím sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště, z Bugojna do Aržana a z Doboje do Šamce.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídit takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby svolila, by bosensko-hercegovinká zemská vláda pro zapravení nákladů nejvyšším obnosem 75 milionů korun, které vzniknou stavbou železnice ze Sarajeva až k hranicím

sandžackým v údolí Limském poblíže Uvce s odbočkou přes Višegrad až k srbským hranicím v údolí Rzavském poblíže Vardiště — kterážto železnice budiž vystavena o rozchodu úzkém, avšak ve hlavní trati jako hlavní dráha o rozchodu obyčejném — učinila půjčku v šedesáti ročních lhůtách splatnou.

§ 2.

Vláda zmocňuje se mimo to, aby svolila, by obnosy, které podle zákonů ze dne 7. července 1896, Z. Ř. č. 113, dne 11. února 1889, Z. Ř. č. 24, dne 28. července 1892, Z. Ř. č. 135, a dne 15. července 1895, Z. Ř. č. 106, jsou určeny ke splacení společným aktivům, prozatím nebyly odvedeny řečeným aktivům, nýbrž aby jich v první řadě bylo upotřebeno k zapravení úroků a amortisačních lhůt půjčky v § 1 uvedené.

§ 3.

Jakmile železničné tratě v § 1 uvedené budou dokonány, mají ihned vystavěny býti tratě Bugojno—Aržano a Šamac—Doboj s týmž rozchodem, jako má dráha na příslušném místě pohraničném se připojující.

K tomuto účelu buďte návrhy zákonů, kterých podle zákona ze dne 22. února 1880, Z. Ř. č. 18, je třeba, aby finanční podmínky byly určeny, tak včasně podány, aby stavba obou železničných tratí mohla počata býti v dotčeném čase a bez překážky provedena.

§ 4.

Ustanoveními, v § 2 o tom obsaženými, jak obnosy společným aktivům určené mají býti splaceny, nerozhoduje se nijak o rozdělení těchto aktiv.

§ 5.

Tento zákon nabývá moci vyhlašovacím dnem pod tou podmínkou, že ustanovení s ním srovnalá také v zemích koruny Uherské nabudou moci zákonné a zároveň s tímto zákonem budou vyhlášena.

V Schönbrunně, dne 8. června 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVI. — Vydána a rozeslána dne 17. června 1902.

Obsah: (Čís. 119 a 120.) 119. Nařízení, jímž vydávají se ustanovení o úředním registrování plomb podle § 9, odstavce 2 zákona ze dne 25. října 1901, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a jejich náhražky. — 120. Vyhláška o koncessování dvou elektrických drobných drah o rozchodu úzkém v Lublani.

119.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra, práv a orby ze dne 5. června 1902,

jímž vydávají se ustanovení o úředním registrování plomb podle § 9, odstavce 2 zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26 z r. 1902, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a jejich náhražky.

Na základě § 20 zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26 z r. 1902, o obchodě s máslem, sýrem, přepouštěným máslem, vepřovým sádlem a s jejich náhražky a aby provedeno bylo ustanovení § 9, odstavce 2 tohoto zákona, podle kterého schránky oleomargarinem, margarinem, přepouštěným margarinem a strojeným sádlem jedlým naplněné, pokud jejich váha převyšuje 3 *kg*, mají býti opatřeny úředně registrovanou plombou, nežli se ve vnitrozemsku dají do obchodu, nařizuje se takto:

§ 1.

Pro úřední registrování těchto plomb bude veden v obchodním ministeriu seznam a založena sbírka plomb do tohoto seznamu zapsaných.

§ 2.

Každý výrobce oleomargarinu, margarinu, přepouštěného margarinu a strojeného sádla jedlého má pro svůj veškerý závod písemně ohlásiti jedinou plombu u obchodního ministeria, aby byla úředně registrována.

§ 3.

Ohláška má obsahovati:

1. jméno a příjmení, vztažmo firmu výrobcovu;

2. stanoviště a zevrubné označení závodu.

K ohlášce, která ohlašovatelem má býti podepsána, budte přiloženy tři exemplíře plomby, a to každý pro sebe v obálce, na které budte uvedeny tytéž údaje jako v ohlášce.

§ 4.

Plomby, uznané obchodním ministeriem za přípustné, budou zapsány do seznamu v pořadí, ve kterém řádné písemné ohlášky došly ministeria obchodního.

O vykonaném zápise bude ohlašovateli vydáno potvrzení a jemu zároveň jeden exemplář plomby vrácen.

§ 5.

Obchodní ministerium prozkoumá každou ohlášenou plombu, zdali hodí se k registrování pro tento účel, zejména však také zdali ji lze rozeznati od registrovaných již dříve plomb, a rozhodne o její přípustnosti podle volného uvážení.

§ 6.

Zápis plomby do seznamu obchodního ministeria neposkytuje žádného výhradního práva k jejímu užívání ve smyslu zákona ze dne 6. ledna 1890, Z. Ř. č. 19, o ochraně známek, vztažmo zákona ze dne 30. června 1895, Z. Ř. č. 108. Avšak známky, podle posléz uvedeného zákona registrované, pokud hodí se ku potřebě při plombách, o nichž toto nařízení jedná, mohou také ohlášeny býti, aby byly úředně registrovány podle zákona ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 26 z r. 1902.

§ 7.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Spens** m. p.,
Call m. p. **Giovanelli** m. p.

120.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 10. června 1902,

o koncessování dvou elektrických drobných drah o rozchodu úzkém v Lublani.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených Všeobecné rakouské společnosti drobných drah žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování dvou elektrických drobných drah o rozchodu úzkém v Lublani, a to:

1. od nádraží Jižní dráhy Vídeňskou třídou přes Marianské náměstí a Františkův most k Radnicovému náměstí a odsud Florianskou ulicí a Karloveckou silnicí k nádraží dolnokrajinských drah a

2. od trati pod č. 1 jmenované na Radnicovém náměstí přes Kostelní náměstí a náměstí císaře Františka Josefa, skrze Polanskou a Petrskou ulici k vojenské nemocnici.

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolené železnice finančních výhod v článku V svrchu dotčeného zákona uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

O kolku z osobních lístků jízdních platiti má ustanovení v článku XX zákona uvedeného dané.

§ 2.

Společnost jest povinna, stavbu svrchu řečených drobných drah ihned započíti, ji nejdéle do jednoho roku, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěné dráhy pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené, společnost jest povinna dáti jistotu, složíc kauci 30.000 K v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolené železnice propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolených drah upotřebeno bylo veřejných silnic, společnost vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

Společnost jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých je třeba následkem zařízení a provozování drah svrchu dotčených, aby zabezpečeno bylo

nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, v čase udělené koncesse již zřízených, zejména také zapraviti náklady, aby tato vedení byla přeložena.

§ 5.

Společnost chovati se má při stavbě a vozbě povolených drah podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 6

Číslice kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení povolených drah, jakož i na opatření obozu a na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškeren kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 7.

Společnost jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Společnost jest zavázána zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolených drah dočasně byla zastavena, společnost podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 9.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí těchto drah a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 10.

Společnost jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy pošťovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty společnost může žádati přiměřené náhrady, která úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 11.

Společnost jest zavázána postarati se o invaliditní a starobní zaopatření zřízenců zaměstnaných při povolených drahách a jich příslušníků a k tomuto konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro společnost, jako jsou u svazu řečeného.

§ 12.

Společnost jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti až do 1. prosince 1949 a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 14.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené železnici.

§ 15.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, společnost není oprávněna, přenechati vozbu povolených drah osobám jiným.

§ 16

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba těchto drah jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 17.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVII. — Vydána a rozeslána dne 18. června 1902.

Obsah: Čís. 121. Císařský patent, jímž svolávají se zemské sněmy.

121.

Císařský patent, daný dne 16. června 1902,

jímž svolávají se zemské sněmy.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský, Kybursky, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm vévodství Korutanského, vévodství Bukovinského, země Vorarlberska a města Terstu říši bezprostředně poddaného jest svolán do svého zákonného shromaždiště na den 21., zemský sněm království Dalmatského na den 23., zemský sněm knížecího hrabství Tyrolského na den 25. června 1902, zemský pak sněm markrabství Istersého jest svolán na den 21. června 1902 do Kopru.

Na základě Našeho rozhodnutí odročené zemské sněmy království Českého, království Haličského a Vladiměrského s velkovévodstvím Krakovským, arcivévodství Rakouského pod Enží a Rakouského nad Enží, vévodství Štýrského, Krajinského a Solnohradského, markrabství Moravského, vévodství Horno- a Dolnoslezského a knížecího hrabství Gorického a Gradišťského jsou svolány do svého zákonného shromaždiště na den 21. června 1902, aby opět započaly svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 16. června léta tisícího devítistého druhého, Našeho panování roku padesátého čtvrtého.

František Josef m. p.

Koerber m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Böhm** m. p.
Spens m. p.	**Hartel** m. p.
Rezek m. p.	**Call** m. p.
Giovanelli m. p.	**Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVIII. — Vydána a rozeslána dne 19. června 1902.

Obsah: Čís. 122. Nařízení, kterým uvádí se ve skutek článek X, č. 3 zákona ze dne 25. října 1896 a stanoví se na rok 1902 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené.

122.

Nařízení ministeria finančního ze dne 11. června 1902,

kterým uvádí se ve skutek článek X, č. 3 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, a stanoví se na rok 1902 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené.

Uvádějíc ve skutek článek IV až XI zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, ustanovuje se na rok 1902 sleva s pozemkové daně na patnáct procent a s daně ze stavení, vyjímajíc pětiprocentní daň z výtěžku budov od daně dočasně osvobozených na dvanáct a půl procenta.

Individuální rozvrh slevy berní na rok 1902 budiž vykonán podle předpisů nařízení ministeria finančního ze dne 15. prosince 1897, Z. Ř. č. 297.

Sleva se všeobecné daně výdělkové na rok 1902 stanoví se na dvacet pět procent té sumy, kterou by druhy výdělku této dani podrobené měly asi zapraviti podle dřívějších berních zákonů na rok 1898. K této slevě jest již přihlédáno při hlavní sumě daně výdělkové, která jest podle § 11 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, ustanovena na ukládací období 1902/1903 na 35,307.928 K 20 h.

Berní míra podniků v § 100, odstavci 1 a 5 uvedeného zákona dotčených, k veřejnému vydávání účtů zavázaných, na rok 1902 stanoví se na deset procent obnosu dani podrobeného; pokud by předepsání pro tento rok vykonáno bylo ještě s použitím vyšší berní míry, odepsání obnosu většího vykonáno bude z úřední povinnosti.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIX. — Vydána a rozeslána dne 20. června 1902.

Obsah: Čís. 123. Státní smlouva mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a královstvím Rumunským o vzájemném vydávání zločinců.

123.

Státní smlouva ze dne 27. (14.) června 1901

mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a královstvím Rumunským o vzájemném vydávání zločinců.

(Učiněna v Bukurešti dne 27. (14.) června 1901, od Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ratifikována dne 22. dubna 1902, vespolné ratifikace vyměněny v Bukurešti dne 26. (13.) dubna 1902.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae: Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Romaniae Regis praevie collatis consiliis mutuisque deliberationibus conventio de mutua maleficorum extraditione cum protocollo finali die $\frac{\text{vicesima septima}}{\text{decima quarta}}$ mensis Junii anni millesimi nongentesimi primi Bucaresti inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

ayant jugé à propos de conclure une Convention sur l'extradition réciproque des malfaiteurs ont nommé dans ce but pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Marquis Jean Pallavicini, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Roumanie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

Monsieur Démètre A. Sturdza, Président du Conseil des Ministres, Son Ministre Secrétaire d'Etat au Département des affaires étrangères et ad intérim à la Guerre,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, à la seule exception de leurs nationaux, les individus poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes pour un des actes punissables mentionnés à l'article II ci-après, et qui se trouveront sur le territoire de l'autre Partie.

L'extradition n'aura lieu qu'en cas de poursuite ou de condamnation pour une action punissable, commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée, et qui d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis peut entraîner une peine d'un an d'emprisonnement ou une peine plus grave.

Lorsque l'action punissable, motivant la demande d'extradition, aura été commise dans un Etat tiers, l'extradition aura lieu, si les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis autorisent la poursuite de faits de ce genre, même lorsqu'ils ont été commis à l'étranger et qu'il n'y ait lieu de traduire le criminel, selon les lois de l'Etat requis, devant les tribunaux de ce dernier, ni de le livrer au Gouvernement de l'Etat où l'action punissable a été commise, selon les traités conclus entre cet Etat et l'Etat requis.

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský,

a

Jeho Veličenství král Rumunský,

pokládajíce za věc prospěšnou, učiniti smlouvu o vydávání zločinců, jmenovali k tomu konci plnomocníky svými:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

pana Jana markraběte Pallavicina, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho Veličenství krále Rumunského,

a

Jeho Veličenství král Rumunský:

pana Demetra A. Sturdzu, předsedu ministerské rady, Svého ministerského státního tajemníka zahraničných věcí a *ad interim* vojenství,

kteří vyměnivše své mocné listy a shledavše, že jsou dobře a řádně vyhotoveny, usnesli se o článcích těchto:

Článek I.

Smluvní Strany zavazují se, že budou sobě na požádání, vyjímajíc příslušníky svého státu, vydávati vzájemně osoby, které jsou soudními úřady některé smluvní Strany stihány nebo odsouzeny pro některý trestný čin uvedený v článku II. a které meškají na území Strany druhé.

Osoby tyto budou vydány toliko, jsou-li stihány neb odsouzeny pro trestný čin spáchaný mimo území státu za vydání dožádaného, na který podle zákonodárství státu žádajícího i dožádaného jest uložen trest na svobodě jednoho roku nebo trest větší.

Jestliže trestný čin, na kterém se žádost za vydání zakládá, byl spáchán ve státě jiném, tedy pachatel bude vydán, když zákonodárství dožadujícího i dožádaného státu dovoluje stíhati činy tohoto druhu, třeba byly spáchány v cizině, a nemá-li zločinec ani podle zákonů dožádaného státu před jeho soudy býti postaven a není-li ani vláda onoho státu, kde trestný čin byl spáchán, zavázána jej vydati podle smluv mezi ním a dožádaným státem učiněných.

Article II.

L'extradition sera accordée pour les actes punissables suivants:

1° L'homicide, l'assassinat, le parricide, l'infanticide, l'empoisonnement.

2° Les menaces contre les personnes ou contre les propriétés, si les menaces ont été faites avec ordre ou sous condition.

3° Les coups portés et les blessures faites volontairement quand il en est résulté une maladie paraissant incurable ou une incapacité permanente de travail personnel, la perte ou la privation de l'usage absolu d'un membre ou d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner.

4° L'avortement.

5° L'administration coupable, même sans intention de donner la mort, de poison ou d'autres substances pouvant la donner ou altérer gravement la santé.

6° L'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant.

7° L'exposition ou le délaissement d'enfant.

8° L'enlèvement de mineurs.

9° Le viol.

10° L'attentat à la pudeur commis sur une personne avec ou sans violence.

11° L'attentat aux moeurs, en excitant, pour satisfaire les passions d'autrui, à la débauche ou à la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe; de même l'attentat aux moeurs, commis pour satisfaire ses propres passions, en excitant à la débauche de mineurs de l'un ou de l'autre sexe, lorsque celui qui se rend coupable de cet attentat est le père ou la mère, le tuteur ou l'instituteur ou toute autre personne chargée de la surveillance de la personne débauchée.

12° Les attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile, commis par des particuliers.

13° La bigamie.

14° La contrefaçon ou falsification de documents publics ou privés, de dépêches télégraphiques, et l'usage de ces documents; la destruction, détérioration ou suppression d'un document avec intention de porter préjudice à une tierce personne; l'abus de blanc-seing.

15° La fausse-monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou

Článek II.

Trestné činy, pro které pachatel bude vydán, jsou tyto:

1. Vražda, vražda úkladná, vražda rodičů, vražda dítěte, otrávení.

2. Hrozby proti osobám nebo majetku, učiněné s rozkazem nebo s podmínkou.

3. Úmyslné ublížení a poranění na těle, byla-li tím způsobena nezhojitelná nemoc nebo trvalá neschopnost ku práci, ztráta nebo úplná neupotřebitelnost některého údu neb orgánu, těžké zmrzačení nebo smrt, avšak bez úmyslu ji přivoditi.

4. Vyhnání plodu ze života.

5. Trestné podání jedu nebo jiných látek, které jsou způsobilé přivoditi smrt nebo těžké porušení zdraví, i když byly podány bez úmyslu usmrtiti.

6. Krádež dítěte, zatajení, odstranění, zaměnění nebo podvržení dítěte.

7. Vysazení neb opuštění dítěte.

8. Únos osoby nezletilé.

9. Násilné smilstvo.

10. Útok na cudnost s násilím nebo bez násilí proti osobě spáchaný.

11. Uražení mravnosti, když pro ukojení chlipnosti někoho jiného svedou se k lehkému životu nebo k nemravnosti osoby nezletilé toho neb onoho pohlaví; rovněž uražení mravnosti spáchané k upokojení vlastní chlipnosti, svedením osob nezletilých toho neb onoho pohlaví k lehkému životu, když ten, který jest vinen tímto svedením, jest otcem nebo matkou, poručníkem neb učitelem osoby svedené nebo kteroukoli jinou osobou, které jest svěřen dozor k ní.

12. Porušení svobody osobní nebo domácího pokoje osobami soukromými.

13. Mnohoženství.

14. Padělání nebo falšování listin veřejných nebo soukromých, telegramů a užívání listin těchto; neprávné zničení, pokažení nebo potlačení listiny v úmyslu někomu jinému škoditi; zlé užívání blanketu.

15. Penězokazství, čitajíc k němu padělání a změnu mincí, vydávání a do obchodu uvádění mince padělané nebo změněné; padělání nebo falšování

altérée; la contrefaçon ou falsification de billets de banque, d'obligations ou d'autres titres et valeurs, émis par l'Etat ou, avec l'autorisation de l'Etat, par des corporations, des sociétés ou des particuliers; l'émission ou mise en circulation de ces billets de banque, obligations ou autres titres et valeurs contrefaits ou falsifiés.

16° La contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public, l'usage de pareils sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaits ou falsifiés, ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public.

17° Le faux témoignage en justice, la fausse déclaration de la part d'experts ou d'interprètes, la subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes. La dénonciation calomnieuse.

18° Le faux serment, l'excitation au faux serment.

19° Le détournement et la concussion de la part de fonctionnaires publics.

20° La corruption de fonctionnaires publics, de juges et de jurés.

21° L'incendie. L'emploi criminel de matières explosibles.

22° Le vol et la rapine (vol avec violence).

23° L'extorsion.

24° L'escroquerie, les tromperies et la fraude.

25° Les soustractions frauduleuses, les détournements et l'abus de confiance.

26° La banqueroute frauduleuse et les fraudes commises dans les faillites.

27° Les actes attentatoires à la sécurité de la circulation sur les chemins de fer.

28° La destruction ou la détérioration de chemins de fer, de leur matériel d'exploitation, de machines à vapeur et de télégraphes et téléphones, destinés à l'utilité publique.

29° Les actes propres à amener une inondation, s'il en résulte un danger pour la vie de personnes ou pour la propriété d'autrui.

30° La destruction ou la dégradation de tombeaux, de monuments, d'objets d'art, la destruction ou dégradation de livres et de registres publics, de documents ou d'autres objets destinés à l'utilité publique.

bankovek, dlužních úpisů nebo jiných úpisů a papírů cenných, vydaných státem nebo se státním schválením od korporací, společností neb soukromníků; vydávání nebo do oběhu uvádění takových padělaných nebo falšovaných bankovek, dlužních úpisů neb jiných úpisů a cenných papírů.

16. Padělání nebo falšování úředních nebo k veřejné službě určených pečetí, razítek, punců a známek; užívání takových padělaných nebo falšovaných pečetí, razítek, punců a známek, jakož i zlé užívání pravých úředních nebo k veřejné službě určených pečetí, razítek, punců a známek.

17. Křivé svědectví před soudem, falešné údaje znalců a tlumočníků, svádění svědků, znalců a tlumočníků ku křivým výpovědem, křivé obviňování.

18. Křivá přísaha, svádění ku křivé přísaze.

19. Zpronevěření a zneužití moci úřední veřejnými úředníky spáchané.

20. Podplácení úředníků veřejných, soudců a porotců.

21. Žhářství. Trestné užívání třaskavin.

22. Krádež a loupež (krádež s násilím).

23. Vydírání.

24. Šalba a podvod.

25. Zpronevěření a zlé užívání důvěry.

26. Podvodný úpadek a podvod v konkurse.

27. Úmyslný útok na bezpečnost dopravy železničné.

28. Zničení nebo porouchání železnic, jakož i vozebních prostředků, parních strojů, telegrafů a telefonů, které slouží účelům veřejným.

29. Činy, které jsou způsobilé přivoditi povodeň, vznikne-li tím nebezpečenství pro lidské životy nebo cizí majetek.

30. Zničení nebo pokažení náhrobků, pomníků, uměleckých předmětů; zničení nebo pokažení veřejných knih nebo rejstříků, listin nebo jiných předmětů k veřejným účelům určených.

31° La destruction ou la détérioration volontaire, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, d'édifices, de ponts, de chaussées ou d'autres constructions appartenant à autrui.

32° La destruction ou la détérioration de denrées ou autres propriétés mobilières. Le mélange aux denrées de matières pouvant donner la mort ou altérer la santé, la détention de pareilles denrées dans des magasins ou des entrepôts afin de les débiter ou de les distribuer; le débit, la vente ou la distribution de pareilles denrées, en cachant leur caractère nuisible.

33. La destruction ou la détérioration d'instruments d'agriculture, la destruction ou l'empoisonnement de bestiaux ou autres animaux.

34° Les actions causant l'échouement ou la perte de navires, la destruction ou la dégradation de navires ou de leur cargaison.

35° Le recèlement des objets obtenus à l'aide d'un vol, d'une soustraction frauduleuse, d'un détournement, d'une rapine (vol avec violence) ou d'une extorsion.

36° L'assistance prêtée pour la suppression des traces d'une action punissable ou pour l'évasion d'un criminel.

L'extradition sera accordée de même dans les cas de tentative et de participation, lorsqu'ils sont prévus par les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis.

Article III.

L'extradition ne sera pas accordée pour des délits politiques.

L'extradé ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Ne sera pas considéré comme délit politique ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne d'un Chef d'Etat ou contre les membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement ou de tentative ou de complicité dans une de ces actions punissables.

Article IV.

La demande d'extradition devra toujours être faite par voie diplomatique.

Article V.

L'extradition sera accordée sur la production soit du jugement, soit d'un acte de mise en accusa-

31. Úmyslné, jakýmkoli prostředkem způsobené, úplné nebo částečné zničení nebo pokažení budov, mostů, silnic nebo jiných cizích staveb.

32. Zničení nebo pokažení potravin nebo jiných movitých věcí. Falšování potravin látkami životu nebezpečnými nebo zdraví škodlivými, chování takových potravin na skladě na prodej nebo na podělenou; odbyt, prodej nebo rozdílení takových potravin se zatajením jejich škodlivé povahy.

33. Zničení nebo pokažení zemědělského náčiní, zničení neb otrávení domácího dobytka nebo jiných zvířat.

34. Činy, kterými loď nebo její náklad byly zničeny, ztroskotány, porouchány nebo potopeny.

35. Zatajení věcí pocházejících z krádeže, zpronevěření, loupeže (z krádeže s násilím) nebo z vyděračství.

36. Pomoc, aby stopy trestného činu byly zahlazeny neb aby vězeň uprchl.

Pachatel bude vydán také pro pokus neb účastenství, pokud podle zákonodárství dožadujícího a dožádaného státu jsou trestné.

Článek III.

Pro trestné činy politické pachatel nebude vydán.

Vydaná osoba nesmí v dožadujícím státě ani stíhána, ani odsouzena býti pro trestný čin politický před vydáním spáchaný nebo pro trestný čin s tím souvislý.

Avšak za politický čin trestný nebo za čin s ním souvislý nebude pokládán útok, proti osobě státního náčelníka nebo členům jeho rodiny spáchaný, zakládá-li tento útok skutkovou povahu vraždy, otrávení nebo pokusu některého tohoto činu trestného nebo spoluviny na něm.

Článek IV.

Žádost za vydání budiž pokaždé učiněna způsobem diplomatickým.

Článek V.

Pachatel bude vydán, předloží-li se trestní rozsudek, obžalovací usnesení, rozkaz zatýkací nebo

tion, soit d'un mandat d'arrêt, soit d'un mandat d'amener ou de tout autre acte judiciaire ayant la même force que ces mandats et qui indiquera la nature et la gravité du fait incriminé ainsi que sa dénomination et le texte de la loi pénale, en vigueur dans le pays requérant, qui est applicable à l'infraction dont il s'agit et qui contient la peine qu'elle entraîne.

Lorsqu'il s'agit de délits contre la propriété, il sera indiqué toujours le montant du dommage réel ou de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Ces pièces seront expédiées en original ou en copie légalisée par le tribunal ou par toute autre autorité compétente du pays requérant; elles seront, autant que possible, accompagnées du signalement de l'individu réclamé ou d'autres données pouvant servir à vérifier son identité. Dans le cas où il y aura doute sur la question de savoir si l'infraction, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées au Gouvernement requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies sont de nature à écarter ces doutes. Il est entendu que, pour prévenir l'éventualité d'une évasion, le Gouvernement requis ordonnera, aussitôt qu'il aura reçu les documents désignés ci-dessus, l'arrestation de l'accusé, tout en se réservant la décision sur la demande d'extradition. Dans le cas où des explications auraient été demandées relativement à l'extradition, l'individu arrêté pourra être élargi, si les explications n'ont pas été données au Gouvernement requis dans le délai d'un mois à partir du jour où la demande en sera parvenue au Gouvernement requérant.

Article VI.

L'arrestation provisoire aura lieu non seulement sur la production d'un des documents mentionnés à l'article V, mais, en cas d'urgence, sur tout avis, transmis par la poste ou par le télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'amener, à la condition toutefois que cet avis sera donné par voie diplomatique au Ministère des affaires étrangères du pays requis.

En cas d'extrême urgence l'arrestation provisoire aura également lieu sur la demande d'une autorité de l'une des Parties contractantes, adressée directement à une autorité de l'autre Partie.

postavovací nebo jiný soudní spis, rovnající se rozkazu zatýkacímu nebo postavovacímu, ve kterém uvedena jest povaha a závažnost trestného činu, jeho jméno a slovné znění trestních ustanovení v dožadujícím státě platných, která vztahují se k tomuto trestnému činu a k trestu naň ustanovenému.

Jde-li o trestné činy proti majetku, budiž pokaždé také uvedena výše vzniklé nebo pachatelem obmýšlené škody.

Tyto spisy buďte v prvopise nebo v ověřeném přepise vyhotoveny soudy nebo jinými úřady dožadujícího státu k tomu povolanými a budiž k nim pokud možná připojen popis osoby, kterou jest vydati, neb jiné údaje způsobilé její totožnost zjistiti. Vznikne-li pochybnost, zdali stíhaný trestný čin náleží k těm, ku kterým se tato smlouva vztahuje, bude dožadující vláda o vysvětlení požádána a pachatel bude toliko tenkráte vydán, budou-li pochybnosti daným vysvětlením odstraněny. Vláda o vydání dožádaná, aby zamezila útěk osoby, o jejíž vydání se jedná, jakmile jí dotčené spisy dojdou, nařídí ihned její zatčení s výhradou pozdějšího rozhodnutí o vlastní žádosti za vydání. Bylo-li žádáno za vysvětlení, může zatčený býti propuštěn na svobodu, nebylo-li žádané vysvětlení dáno dožádané vládě v jednom měsíci ode dne, kdy žádost o vysvětlení došla dožadující vlády.

Článek VI.

Zatímné zatčení bude v naléhavých případech nejen tenkráte provedeno, předloží-li se některý spis v článku V uvedený, nýbrž i tenkráte, když poštou nebo telegraficky dá se věděti, že vydán byl zatýkací nebo postavovací rozkaz. Při tom se však vyminuje, aby zpráva byla podána cestou diplomatickou ministeriu věcí zahraničných dožádaného státu.

Zatímné zatčení bude nařízeno v případech nejvýše pilných také tenkráte, požádá-li za ně některý úřad jedné smluvní Strany u úřadu druhé smluvní Strany.

Article VII.

L'étranger arrêté aux termes du second alinéa de l'article VI sera mis en liberté si, dans le délai de huit jours à partir de la date de l'arrestation, avis n'est donné de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'amener émané d'une autorité judiciaire. Dans tous les cas la mise en liberté de l'individu arrêté aux termes de l'article VI aura lieu si, dans le délai d'un mois, à partir du jour de l'arrestation, le Gouvernement requis n'a reçu communication par voie diplomatique d'un des documents mentionnés à l'article V.

Článek VII.

Cizinec, podle druhého odstavce článku VI. zatčený, bude na svobodu propuštěn, nedojde-li v osmi dnech zpráva, že jest vydán soudní rozkaz zatýkací nebo postavovací. Zatčená osoba bude pokaždé na svobodu propuštěna, jestliže by dožádané vládě ve lhůtě jednoho měsíce, ode dne zatčení čítajíc, nebyla cestou diplomatickou doručena některá listina v V. článku dotčená.

Article VIII.

Les objets, dans la possession desquels l'inculpé se trouve par suite de l'action punissable, ou ceux qui ont été saisis sur lui, les moyens et instruments ayant servi à commettre l'acte coupable, ainsi que toute autre pièce à conviction, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis au Gouvernement réclamant l'extradition, même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition, et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels devront être rendus aux ayants-droit sans frais après la conclusion du procès.

L'Etat auquel la remise de ces objets aura été demandée, peut les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle.

Článek VIII.

Věci, jichž držby nabyl obviněný činem trestným, nebo věci u něho zabavené, též prostředky a nástroje, jichž bylo k vykonání trestného činu užito, a vůbec veškeré průvody buďte podle uznání příslušného úřadu odevzdány vládě, která o vydání žádala, a to i tehdá, když by obviněný, buď že zemřel neb uprchl, nemohl již býti vydán, ač to bylo již povoleno.

Vydání to vztahuje se ke všem věcem tohoto způsobu, které obviněný v zemi, která vydání povolila, byl skryl nebo schoval, a které byly teprve později nalezeny.

Avšak práva jiných osob k takovým věcem se vyhrazují, a buďte jim tyto věci po skončeném řízení trestním bez poplatků vráceny.

Stát, jenž o vydání těchto věcí byl dožádán, může je prozatímně zadrželi, potřebuje-li jich k provedení trestního řízení.

Article IX.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour quelque autre infraction que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, et en cas de condamnation jusqu'à ce qu'il ait subi la peine ou qu'il en ait obtenu la remise.

Néanmoins, si d'après les lois du pays qui demande l'extradition, la prescription ou d'autres dommages importants de la poursuite pouvaient résulter de ce délai, sa remise temporaire sera accordée à moins de considérations spéciales qui s'y

Článek IX.

Je-li reklamovaný v tom státu, který byl požádán za jeho vydání, pro nějaký jiný čin trestný nežli ten, na kterém se žádost za vydání zakládá, trestně stíhán neb odsouzen, tedy může vydán býti teprv po skončeném řízení trestním nebo byl-li odsouzen, po vykonání nebo prominutí trestu mu uloženého.

Jestliže by však podle zákonů dožadujícího státu tímto odkladem mohlo vzniknouti promlčení nebo jiné újmy trestního řízení, obviněný bude na čas dodán, leč by proti tomu byly zvláštní závady, s tou podmínkou, že obviněný

opposent et sous l'obligation de renvoyer l'extradé, aussitôt que la poursuite dans ledit pays sera terminée.

Dans le cas où l'individu réclamé serait empêché par l'extradition de remplir les obligations contractées par lui envers des particuliers, son extradition aura lieu néanmoins, sauf à ces derniers à faire valoir leurs droits devant l'autorité compétente.

Article X.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition a été accordée, ni extradé à un pays tiers pour un acte punissable quelconque antérieur à l'extradition et non prévu par la présente Convention, à moins qu'il n'ait eu, dans l'un et l'autre cas, la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié, ou qu'il n'y soit retourné par la suite.

Il ne pourra non plus être poursuivi ni puni du chef d'un acte punissable prévu par la Convention, antérieur à l'extradition, mais autre que celui qui a motivé l'extradition sans le consentement du Gouvernement qui a livré l'extradé et qui pourra, s'il le juge convenable, exiger la production de l'un des documents mentionnés à l'article V de la présente Convention. Le consentement de ce Gouvernement sera de même requis pour permettre l'extradition de l'inculpé à un pays tiers. Toutefois ce consentement ne sera pas nécessaire, lorsque l'inculpé aura demandé spontanément à être jugé ou à subir sa peine, ou lorsqu'il n'aura pas quitté, dans le délai fixé plus haut, le territoire du pays auquel il a été livré ou qu'il y sera retourné par la suite.

Article XI.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° Si l'individu dont l'extradition est demandée a déjà été condamné ou poursuivi et mis hors de cause dans le pays requis pour l'infraction qui a motivé la demande, pourvu qu'il n'y ait lieu, d'après la législation de l'Etat requis, de recommencer la procédure criminelle.

2° Si d'après les lois du pays requis la prescription de la poursuite ou de la peine est acquise par rapport aux faits imputés, avant que l'arrestation de l'inculpé ou son assignation à l'interrogatoire ait eu lieu.

bude zpět zaslán, jakmile by řízení bylo skončeno.

Stíhaný bude i tenkráte vydán, když by tím zdržen byl od splnění závazků soukromoprávných; odpůrcům však zůstaveno jest právo, vznésti své nároky na příslušný úřad.

Článek X.

Osoba vydaná nemůže býti v té zemi, které bylo vydání povoleno, pro nijaký trestný čin před vydáním vykonaný a v této úmluvě nepřipomenutý ani stíhána, ani trestána anebo jiné zemi vydána, leč by po skončeném řízení trestním, a byla-li odsouzena, po vykonání nebo prominutí trestu po celý měsíc měla příležitost, odejíti znova ze země, aneb vrátila-li se po tom do ní.

Osoba vydaná nesmí bez svolení vlády, která ji vydala, ani stíhána, ani trestána býti pro jiný trestný čin v této smlouvě vytčený, před vydáním spáchaný, nežli ten, pro který byla vydána, a vláda tato, pokládá-li to za přiměřené, může žádati, aby jí byla předložena některá z listin v článku V. vytčených. Tohoto svolení však není třeba, když obviněný sám žádá, aby byl souzen nebo svůj trest přetrpěl, nebo jestliže ve lhůtě svrchu určené neopustil území země, které byl vydán, nebo konečně, vrátil-li se tam později.

Článek XI.

Obviněný nebude vydán:

1. Byl-li pro trestný čin, pro který se o vydání žádá, v dožádaném státě již odsouzen nebo vyšetřován a bylo-li od stihání jeho upuštěno, leč by podle zákonů dožádaného státu řízení trestní mohlo býti obnoveno.

2. Když podle zákonů dožádaného státu vzhledem k trestním činům stihanému za vinu kladeným nastalo promlčení stihání nebo trestu, dříve nežli obviněný byl zatčen nebo k výslechu obeslán.

3° Si d'après la législation de l'Etat requis l'infraction qui a motivé la demande en extradition, ne peut être poursuivie que sur la plainte ou la proposition de la partie lésée, à moins qu'il ne soit vérifié que la partie lésée a demandé la poursuite.

De même l'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour la même infraction dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article XII.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par l'une des Parties contractantes, est réclamé également par un ou plusieurs autres Gouvernements en raison d'autres infractions, il sera livré au Gouvernement sur le territoire duquel a été commise l'infraction la plus grave et en cas de gravité égale au Gouvernement dont la demande est parvenue la première au Gouvernement requis.

Article XIII.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties contractantes et une tierce Puissance, le transport de cet individu à travers son territoire sera accordé par l'autre Partie pourvu que l'individu en question ne lui appartienne par sa nationalité et, bien entendu, à la condition que l'action donnant lieu à l'extradition soit comprise dans les articles I et II de la présente Convention et ne rentre pas dans le prévisions des articles III et XI.

Pour que, conformément au présent article, le transport d'un criminel soit accordé, il suffira que la demande en soit faite par voie diplomatique avec production en original ou en copie authentique d'un des actes de procédure mentionnés à l'article V.

Le transit aura lieu, quant à l'escorte, avec le concours d'agents du pays qui a autorisé le transport sur son territoire.

Sera de même accordé dans les conditions énoncées le transport — aller et retour — par le territoire de l'une des Parties contractantes d'un malfaiteur détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi.

Article XIV.

Si dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin est jugée nécessaire ou désirable, le Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel se trouve ce dernier, l'engagera à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet de la part des autorités de l'autre Etat.

3. Když podle zákonů dožádaného státu trestný čin, pro který se za vydání žádá, může býti stihán toliko k soukromé žalobě nebo k návrhu strany uražené, leč by bylo osvědčeno, že strana uražená za vydání žádá.

Obviněný nebude rovněž potud vydán, pokud pro týž trestný čin jest stihán v dožádaném státu.

Článek XII.

Jestliže některá Strana smluvní žádá o vydání osoby, za jejíž vydání i jiná nebo několik jiných vlád pro jiný skutek trestný žádají, budiž osoba ta vydána té vládě, v jejímž území spáchala nejtěžší čin trestný, a jestliže by trestné činy byly stejně těžké, buď vydána té vládě, jejíž žádost došla nejdříve k vládě dožádané.

Článek XIII.

Když některá jiná vláda vydá někoho té neb oné Straně smluvní, tedy dovolí Strana druhá, aby byl skrze její zemi vezen, pokud nepřísluší k státu jejímu, a pod tou podmínkou, že byl vydán pro některý čin trestný v článcích I. a II. této smlouvy uvedený, a není-li zde okolností v článcích III. a XI. připomenutých.

Aby povolení k průvozu obviněného podle tohoto článku bylo dáno, dostačí, aby se podala žádost cestou diplomatickou a předložila se některá z listin v článku V. jmenovaných buď v prvopise nebo v ověřeném přepise.

Přeprava stíhaného stane se za průvodu zřízenců té země, která průvoz povolila.

Rovněž za podmínek uvedených bude povolena přeprava — sem i tam — přes území některé smluvní Strany, jde-li o zločince v některé jiné zemi ve vazbě jsoucího, o němž druhá smluvní Strana pokládá, že by bylo prospěšno, aby tváří v tvář postaven byl některé osobě stíhané.

Článek XIV.

Je-li v nějaké věci trestní, která není politická, třeba nebo žádoucí, aby svědek osobně se dostavil, vyzve jej vláda toho státu, v jehož zemi se nachází, aby obeslání od úřadů druhého státu učiněnému dosti učinil.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin seront toujours supportés par l'Etat requérant et l'invitation qui sera envoyée à cet effet par voie diplomatique, indiquera la somme qui sera allouée au témoin à titre de frais de route et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra, sauf remboursement de l'Etat requérant, faire au témoin sur la somme intégrale.

Cette avance lui sera faite aussitôt qu'il aura déclaré vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans les pays de l'une des Parties contractantes comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre Partie, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figurera comme témoin.

Article XV.

Lorsque dans une cause pénale non politique, pendante auprès des tribunaux de l'une des Parties contractantes, la confrontation de l'inculpé avec des individus détenus dans le territoire de l'autre Partie, ou la production de pièces à conviction ou d'actes judiciaires est jugée nécessaire, la demande en sera faite par voie diplomatique et il y sera donné suite en tant que des considérations spéciales ne s'y opposent. Les détenus et les pièces seront toutefois restitués aussitôt que possible.

Article XVI.

Lorsque dans une affaire pénale non politique une des Parties contractantes jugera nécessaire l'audition de témoins se trouvant sur le territoire de l'autre Partie contractante, ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire rédigée conformément aux lois du pays requérant, sera envoyée à cet effet par voie diplomatique et il y sera donné suite en observant les lois du pays sur le territoire duquel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Article XVII.

Si l'une des Parties contractantes juge nécessaire qu'un acte de la procédure pénale soit communiqué à une personne qui se trouve sur le territoire de l'autre Partie, cette communication se fera par la voie diplomatique à l'autorité compétente de

Náklady, osobním dostavením svědka vzešlé zapraví pokaždé stát dožadující, a ve vybídnutí cestou diplomatickou zaslaném buď uvedena suma peněžitá, která za náklady na cestu a na pobyt svědkovi bude nahrazena, a kolik může stát požádaný svědkovi vyplatiti zálohou na tuto náhradu, kterou zaplatí stát dožadující.

Je-li svědek hotov obeslání dosti učiniti, dá se mu hned tato záloha.

Svědek jakékoli národnosti, jenž předvolán jsa ze země některé Strany smluvní, dobrovolně před soudce Strany druhé se dostaví, nemůže tam stíhán nebo zatčen býti pro nějaký dřívější skutek neb odsouzení, nebo pro domnělou spoluvinu v činech trestných, k nimž vztahuje se řízení, ve kterém má býti svědkem.

Článek XV.

Jestliže by v nějaké trestní věci nepolitické, při některém soudě Stran smluvních zahájené, bylo potřebí, aby obviněný byl postaven tváří v tvář nějakému spoluvinníku zatčenému ve státě Strany druhé, neb aby zapůjčily se průvody neb spisy soudní, buď žádost tato učiněna cestou diplomatickou, a bude jí vyhověno, pokud není nějakých zvláštních pochybností. Zatčené osoby a spisy budte co možná brzy zpět zaslány.

Článek XVI.

Vidělo-li by se té neb oné smluvní Straně potřebí, aby v nějaké věci trestní, která není politická, slyšeni byli svědkové, kteří jsou v obvodu Strany druhé, nebo aby se předsevzal nějaký jiný výkon vyšetřovací, tedy dožádací dopis podle zákonů dožadující země sepsaný buď zaslán k tomu konci cestou diplomatickou, jemuž vyhoví se podle zákonů té země, kde mají býti svědkové slyšeni nebo kde má býti výkon vyšetřovací předsevzat.

Článek XVII.

Když některá Strana smluvní míní, že je třeba, aby nějaký spis trestního řízení doručen byl některé osobě, která zdržuje se v území Strany druhé, doručení toto stať se cestou diplomatickou příslušnému úřadu státu dožádaného, který rovněž cestou

l'Etat requis, laquelle renverra par la même voie le document constatant la remise ou fera connaître les motifs qui s'y opposent. Les jugements de condamnation rendus par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. L'Etat requis n'assume aucune responsabilité du fait de la notification d'actes judiciaires.

Article XVIII.

Les Parties contractantes renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour objet le remboursement des frais occasionnés sur leurs territoires respectifs par la détention et le transport de l'inculpé ou des individus livrés provisoirement pour être confrontés, par la remise des objets indiqués aux articles VIII, XV et XVI, par l'audition de témoins ou par d'autres actes d'instruction ou bien par la communication d'actes judiciaires et de sentences.

Les frais du transport et de l'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée, demeurent à la charge du Gouvernement requérant.

Seront de même à la charge du Gouvernement requérant les frais du transit à travers le territoire de l'autre Partie contractante d'un individu dont l'extradition ou la remise temporaire aurait été accordée au Gouvernement requérant par une tierce Puissance.

De même les frais de la remise temporaire mentionnée à l'article IX seront supportés par l'Etat requérant.

L'Etat requérant remboursera de même les indemnités accordées aux experts dont l'intervention aura été jugée nécessaire dans une cause pénale.

Article XIX.

Les Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement tous les arrêts prononcés par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre les sujets de l'autre pour des actes punissables ayant entraîné une condamnation de plus de trois mois de prison. Cette communication aura lieu moyennant l'envoi par voie diplomatique d'un extrait du jugement devenu définitif. Communication sera donnée par l'Etat qui aura obtenu l'extradition d'un malfaiteur du résultat définitif des poursuites criminelles.

diplomatickou zpět zašle doručenku neb oznámí příčiny na překážku jsoucí. Rozsudky trestní, vynesené od soudů jedné smluvní Strany proti státním příslušníkům Strany druhé, nebudou však příslušníkům těmto doručovány. Doručením soudních spisů dožádaný stát nebéře na se žádné odpovědnosti.

Článek XVIII.

Strany smluvní vzdávají se vespolně veškerých nároků na náhradu nákladů, které v jich území vzejdou zadržením a dopravou obviněného neb osob za příčinou konfrontace dodaných, jakož i zasláním věcí dotčených ve článku VIII, XV a XVI, výslechem svědků nebo jinými vyšetřovacími úkony nebo doručením soudních spisů nebo rozsudků.

Náklady na dopravu a stravování osob vydaných nebo dočasně dodaných, které vzniknou na území států mezi smluvními ležících, povinna jest zapraviti vláda dožadující.

Dožadující vláda jest také povinna zapraviti náklady na stravování a dopravu, když přes území Strany druhé dopravena bude osoba, která vládě dožadující vydána nebo na čas dodána byla nějakým státem jiným.

Náklady na dočasné dodání (článek IX) má zapraviti rovněž dožadující stát.

Stát dožadující rovněž zapraví odměnu znalcům přirčenou, jestliže jich třeba bylo v nějaké věci trestní.

Článek XIX.

Strany smluvní zavazují se oznamovati sobě všechny trestní rozsudky vynesené soudy jedné Strany smluvní proti státním příslušníkům Strany druhé, pokud jimi uložen byl větší trest na svobodě nežli tří měsíců. Oznámení toto stane se cestou diplomatickou tím, že zašle se výpis z rozsudku v moc práva vzešlého. Stát, kterému vydání zločince bylo povoleno, oznámí také konečný výsledek trestního řízení.

Article XX.

Les pièces mentionnées à l'article V seront munies gratuitement d'une traduction allemande ou française, si elles ne sont pas rédigées dans la langue du tribunal requis.

Les lettres rogatoires en matière pénale et leurs annexes ainsi que les actes à communiquer en vertu de l'article XVII et rédigés dans une langue autre que celle du tribunal requis, seront accompagnés pour l'Autriche d'une traduction allemande ou française, pour la Hongrie d'une traduction hongroise ou française, pour la Roumanie d'une traduction roumaine ou française; ces traductions seront également expédiées sans frais.

Les réponses aux commissions rogatoires et les pièces dressées en exécution des commissions rogatoires, ainsi que les actes à transmettre en vertu de l'article XV et les extraits qui doivent être communiqués conformément à l'article XIX, ne seront pourvus d'une traduction qu'à la demande de l'Etat requérant, et contre remboursement des frais de traduction.

Seront exempts de légalisation les actes expédiés en matière pénale par les autorités judiciaires des Parties contractantes. Ces actes seront revêtus du sceau de l'autorité judiciaire qui les a délivrés.

Article XXI.

La présente Convention sera exécutoire trois mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur pendant dix ans à partir de ce jour.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article XXII.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Bucarest aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, en double original, le $\frac{27}{14}$ juin 1901.

Pallavicini m. p. (L. S.) **D. Sturdza** m. p. (L. S.)

Článek XX.

Ke spisům v V. článku uvedeným — nejsou-li vyhotoveny v řeči dožádaného soudu — bude připojen zdarma německý nebo francouzský překlad.

Dožádací listy v trestních věcech a jejich přílohy, jakož i spisy, podle XVII. článku doručované, nejsou-li vyhotoveny v řeči dožádaného soudu, musí opatřeny býti pro Rakousko německým nebo francouzským, pro Uhersko uherským nebo francouzským a pro Rumunsko rumunským nebo francouzským překladem. Tyto překlady buďte zdarma zdělány.

Odpovědi k dožádacím listům a spisy při výkonu dožádacích listů vyhotovené, pak spisy podle článku XV zasílané a výpisy z rozsudků podle článku XIX zaslané budou opatřeny překladem toliko k žádosti dožadujícího státu a za náhradu nákladů na překlad.

Spisy, soudy smluvních Stran v trestních věcech vyhotovené, nepotřebují ověření. Tyto spisy buďte opatřeny pečetí soudu, který je vydal.

Článek XXI.

Smlouva tato stane se účinnou tři měsíce po výměně ratifikací i bude platna po deset let potom následujících.

Jestliže žádná Strana smluvní dvanácte měsíců před uplynutím této lhůty neohlásí úmysl svůj, že mají přestati účinky smlouvy této, tedy zůstane smlouva tato platnou až do projití jednoho roku počítajíc od toho dne, když by ta neb ona Strana smluvní ji vypověděla.

Článek XXII.

Tato smlouva bude ratifikována a ratifikace budou v Bukurešti co možná nejdříve vyměněny.

Na svědomí tomu plnomocníci obou Stran podepsali tuto úmluvu a přitiskli k ní své pečeti.

Dáno v Bukurešti, ve dvojím sepise, dne $\frac{27.}{14.}$ června 1901.

Pallavicini m. p. (L. S.) **D. Sturdza** m. p. (L. S.)

Protocole final.

Au moment de procéder à la conclusion de la Convention d'extradition en date d'aujourd'hui les Plénipotentiaires soussignés sont tombés d'accord sur la déclaration suivante:

1° Dans les relations entre les Royaumes et Pays représentés au Reichsrath autrichien et la Roumanie le terme „homicide" mentionné à l'article II, numéro 1, de la présente Convention ne s'applique qu'à l'homicide volontaire, tandis que dans les relations entre les Pays de la Couronne hongroise et la Roumanie ce terme embrasse tant l'homicide volontaire que l'homicide par imprudence.

2° Si l'extradition d'un individu est réclamée à la Roumanie pour un crime frappé de la peine capitale, et s'il n'est pas exclu que l'extradé pourrait être exécuté à mort du chef de ce crime, le Gouvernement Royal roumain sera libre de ne pas accorder l'extradition.

Le présent Protocole aura la même force et la même durée que la Convention d'extradition conclue aujourd'hui.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, en double original, le $\frac{27}{14}$ juin 1901.

Pallavicini m. p. (L. S.) **D. Sturdza** m. p. (L. S.)

Protokol závěrečný.

Podepsaní plnomocníci, uzavírajíce dnes tuto smlouvu o vydávání, usnesli se o tomto prohlášení:

1. V poměru mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a Rumunskem slovem „vražda" uvedeným v II. článku, čísle 1 této smlouvy rozumí se toliko úmyslné zabití, kdežto týž výraz v poměru mezi zeměmi koruny Uherské a Rumunskem obsahuje jak úmyslné tak i zaviněné zabití.

2. Žádá-li se, aby některá osoba byla vydána z Rumunska pro zločin, na který jest uložen trest smrti a při němž není vyloučeno, že by na vydané osobě trest smrti nemohl býti vykonán, rumunská vláda může vydání odepříti.

Tento protokol bude závazný týmže způsobem a na týž čas jako smlouva o vydání dnes učiněná.

Na svědomí tomu plnomocníci obou Stran podepsali tento protokol a své pečeti k němu přitiskli.

Dáno v Bukurešti, ve dvojím stejnopise, dne $\frac{27.}{14.}$ června 1901.

Pallavicini m. p. (L. S.) **D. Sturdza** m. p. (L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus nec non protocolli finalis stipulationibus, illas omnes et singulas ratas hisce confirmatasque habere profitemur ac declaramus Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vicesima secunda mensis Aprilis anno Domini millesimo nongentesimo secundo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro **Riedl a Riedenau** m. p.,
Caes. et Reg. caput sectionis.

Tato smlouva o vydávání zločinců i s protokolem závěrečným vyhlašuje se za platnou pro království a země v Říšské radě zastoupené.

Ve Vídni, dne 11. května 1902.

Koerber m. p.

Spens m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LX. — Vydána a rozeslána dne 22. června 1902.

Obsah: Čís. 124. Nařízení, jímž na základě § 24 poštovského zákona ze dne 5. listopadu 1837 vydávají se nová ustanovení o dodávání poštovských zásilek.

124.

Nařízení obchodního ministeria ze dne 10. června 1902,

jímž na základě § 24 poštovského zákona ze dne 5. listopadu 1837 vydávají se nová ustanovení o dodávání poštovských zásilek.

Následující ustanovení o dodávání poštovských zásilek nabudou moci dnem 1. října 1902. Tím dnem pozbudou platnosti dosavadní předpisy o této věci, pokud nespočívají na smlouvách a dohodnutích s jinými státy nebo poštovskými správami.

§ 1.

Poštovský okres; poštovské místo, venkovský okres.

Poštovské úřady ustanoví poštovský okres poštovského úřadu a určí podle místních a dopravních poměrů, který jeho díl má činiti poštovské místo, to jest místní okres dodávací; ostatní díl poštovského okresu činí venkovský okres poštovského úřadu. Při zařízení služby venkovských listonošů a při zřizování poštovských skladišť ve venkovském okresu bude rovněž poštovskými úřady určen rozsah dodávacího obvodu těchto ústavův.

§ 2.

O doručování.

I., *A.* V poštovském místě.

Obyčejné a rekomandované listy, poštovské příkazy a balíky až do $1^1/_2$ kilogrammu budou doručovány v poštovském místě příjemcům do domu.

Zvláštními nařízeními bude ustanoveno, zdali a v kterém rozsahu také jinaké balíky, listy s udanou cenou a peníze ku poštovským poukázkám a ku platebním poukázkám poštovské spořitelny budou doručovány.

Poštovská správa není zavázána doručovati poštovské zásilky, které jsou podrobeny celnímu, puncovnímu, spotřební daně nebo důchodkovému řízení; zvláštními předpisy jest ustanoveno, zdali a v kterém rozsahu bude převzato doručování takových poštovských zásilek.

V těch případech, ve kterých doručení se nekoná, poštovská správa má zpraviti (avisovati) příjemce, že zásilka došla. Platební poukázky, u kterých vyžaduje se, aby předloženo bylo zvláštní potvrzení, na příklad: nuznosti, vdovství, budou pokaždé toliko avisovány.

B. Ve venkovském okresu:

1. V okresu venkovských listonošů. Příjemcům mimo poštovské místo bydlícím, je-li k nim zařízena služba venkovských listonošů, budou doněšeny:

a) obyčejné a rekomandované listy;

b) balíky bez udané ceny nebo s udanou cenou až včetně do 1000 K, jsou-li jednotlivě nebo dohromady podle objemu a váhy takového způsobu, že venkovský listonoš jejich dopravou není nad míru přetížen a pokud podle provozovacích prostředků po ruce jsoucích je

bezpečně může dopraviti. Poštovský úřad určí, které zásilky při vyšším přetížení mají býti odneseny, při čemž obsah zásilky má býti rozhoden, pokud z udaného obsahu může býti seznán;

c) listy s udanou cenou až včetně do 1000 K;

d) poštovské příkazy;

e) poštovské poukázky i s penězi;

f) platební poukázky i s penězi až včetně do 1000 K kromě těch, při kterých vyžaduje se, aby předloženo bylo zvláštní potvrzení.

Doručení poštovských zásilek, které jsou podrobeny celnímu, puncovnímu, spotřební daně nebo důchodkovému řízení, jest podmíněno stejným způsobem jako doručování takovýchto zásilek v poštovských místech.

Příjemci budou avisováni, že došly takové zásilky, které podle toho, co tuto bylo uvedeno, nemohou býti dodány. V případech pod *b)* uvedených budou zásilky u poštovského úřadu podržené a adressátem mezi tím ještě neodnesené, doneseny při nejbližší nebo pozdější dodávací pochůzce, dopustí-li to úhrnná váha zásilek, které při příslušné pochůzce mají býti doručeny.

Poštovský úřad může doručování při zvláštních příležitostech nebo pro určitá místa omeziti nebo zastaviti, nebo pro určitá místa trvale nebo přechodně v širším rozsahu převzíti.

2. V místech s poštovským skladištěm správce poštovského skladiště odnese obyčejné listy a avisa o jiných zásilkách anebo je bude chovati u sebe, aby si strany pro ně přišly. Poštovská správa může převzíti doručování také v širším rozsahu; tato rozšířená služba doručovací bude upravena zvláštními předpisy.

3. V ostatním venkovském okresu pošta bude podle možnosti o to pečovati, aby obyčejné listy a avisa o jiných zásilkách došly příjemců.

II. Poštovská správa ustanoví podle potřeby počet doručovacích pochůzek za den a lhůty, ve kterých došlé zásilky mají býti doručeny. O obmezeních, která nastanou v neděli a ve svátek při doručovací službě, mají platnost zvláštní předpisy.

Jestliže by stvrzená poštovská zásilka nebo peněžní obnos ku poštovské nebo platební poukázce neb aviso nemohly býti doručeny při první doručovací pochůzce, budiž doručení opakováno při některé z nejbližších doručovacích pochůzek, může-li zásilka atd. při ní předvídatelně býti doručena. Není-li tomu tak, nebo nemůže-li zásilka atd. ani při druhém doručovacím pokuse býti dodána a nestala-li se vůbec nedoručitelnou (§ 12), budiž osoba ku přijetí oprávněná o ní lístkem zpravena. Tento lístek buď odevzdán buďto některé osobě v § 3 pod II naznačené, aby jej dodala osobě ku přijetí oprávněné, nebo buď vložen do schránky na psaní u jeho bytu zřízené nebo na dveřích bytu upevněn.

Obyčejné listy, zůstal-li první doručovací pokus marným, buďte podle potřeby dány doručujícímu poslovi, aby se znova o doručení pokusil.

III. Pokud poštovská správa doručení nekoná, musí strany samy si přijíti pro zásilky a peníze ku poštovským a platebním poukázkám.

IV. Každý může vzdáti se toho, aby jemu poštovské zásilky byly doručovány, a vyhraditi si pod podmínkami v § 4 obsaženými, že si bude pro ně sám choditi.

V. Příjemce jest povinen zaplatiti tyto poplatky za doručení poštovských zásilek a za avisování:

1. V poštovském místě.

a) Doručné:

Za poštovskou poukázku nebo platební poukázku až do 10 K i s penězi	3 h
Za poštovskou poukázku nebo platební poukázku přes 10 K i s penězi	5 h
Za list s udanou cenou až do 1000 K .	5 h
Za list s udanou cenou přes 1000 K .	10 h
Za balík	
aa) ve Vídni:	
až včetně do 1½ *kg*	10 h
přes 1½ až včetně do 5 *kg*	20 h
přes 5 *kg*	30 h
bb) v jiných poštovských místech, kde se balíky dodávají nehledíc k váze zásilky:	
až včetně do 5 *kg*	10 h
přes 5 *kg*	20 h
cc) v ostatních poštovských místech:	
až včetně do 1½ *kg*	5 h
a pokud nad to v jednotlivých poštovských místech doručují se balíky do jisté váhy:	
přes 1½ až včetně do 5 *kg* . . .	10 h
přes 5 *kg*	20 h

Náleží-li několik balíků k téže poštovské adresse průvodní, vybere se za nejtěžší balík řádné doručné, za každý však další balík toliko nejmenší poplatek na příslušném místě za doručování balíků ustanovený.

Úřady od poštovného osvobozené neplatí nižádného poplatku za doručování listů s udanou cenou (viz také § 9).

b) Avisné:

Za doručení avisa o listu s udanou cenou nebo balíku vybírá se poplatek 3 h. Za avisování několika balíků k téže poštovské adresse průvodní náležejících vybírá se toliko jednoduché avisné.

Úřady od poštovného osvobozené neplatí avisného.

2. V okresu venkovských listonošů.

a) Doručné:

Za poštovskou poukázku i s penězi . .	10 h
Za platební poukázku i s penězi až včetně do 1000 K	10 h
Za list s udanou cenou	10 h
Za balík	15 h

b) Avisné:

Za avisování listu s udanou cenou nebo balíku	3 h

3. V místech s poštovským skladištěm

bude se vybírati za avisování listu s udanou cenou nebo balíku avisné . . . . . 3 h

Doručné a avisné bude vybíráno toliko za skutečné doručení neb avisování. Takovému doručení klade se na roveň, když osoba ku přijetí oprávněná (§ 3, I) zásilku poštovským poslem přinesenou z některého důvodu ihned nepřevezme a později na poště vyzdvihne. Byl-li balík venkovským listonošem avisovaný později doručen (*I. B*, 1., 3. odstavec), jest příjemce povinen k zapravenému avisnému zaplatiti toliko doplněk na doručné.

VI. O doručování expressních zásilek a telegrafních poštovských poukázek jakož i příloh ku poštovským příkazům platí dosavadní ustanovení; rovněž o doručování zásilek živých zvířat.

§ 3.

Příjemce.

I. 1. Doručení vykoná se z pravidla adressátovi nebo jeho zmocněnci.

O tom, kdo oprávněn jest přijímati poštovské zásilky svědčící firmám u obchodního soudu zapsaným (firmám kupce jednotlivce a obchodním společnostem) a výdělkovým a živnostenským společenstvům, jsou vůbec rozhodna ustanovení do rejstříku zapsaná a ustanovenými k tomu listy vyhlášená. Poštovské zásilky firmám do rejstříku nezapsaným, jakož i spolkům, společnostem, ředitelstvům, výborům, kancelářím, obchodním místům, komitétům a pod., v jejichž nadpise příjemce není jménem uveden, vydají se té osobě, kterou pošta zná jako majetníka, osobu k zastupování oprávněnou, ředitele, starostu atd. nebo která se jistě vykáže, že k tomu jest oprávněna.

Je-li v adresse některé poštovské zásilky uvedeno několik osob jakožto adressát a nemůže-li užito býti ustanovení pro firmy platných, zásilka může doručena býti každé z řečených osob.

Chce-li někdo zmocniti někoho jiného ku přijímání poštovských zásilek pro něho došlých, má vyhotoviti písemnou plnou moc a v ní přesně uvésti druhy zásilek, které přijímati zmocněnec má býti oprávněn. Podpis zmocnitelův na plné moci, není-li jeho správnost úplně nepochybna, musí soudně nebo notářsky býti ověřen.

Vzorce ku poštovským plným mocem budou zdarma vydávány poštovskou správou. Plné moci, bez upotřebení poštovského vzorce vydané, budou rovněž přijímány, vyhovují-li podstatně obsahu vzorce. Poštovské plné moci s podmínkami a výhradami nebudou přijímány.

Poštovská plná moc budiž podána u příslušné dodací pošty.

Poštovské úřady jsou zavázány, přijímajíce plnou moc, svědomitě se přesvědčiti, zdali zmocnitel jest oprávněn ji vydati. K plným mocem firmami a společenstvy u obchodního soudu zapsanými vydaným musí jako příloha býti připojen výpis z rejstříku, ve kterém buďte pojmenovány osoby oprávněné firmu podepisovati. U právnických osob, jako veřejných a soukromých korporací, nadání atd. budiž zastupovací právo zmocnitelovo přiměřeně prokázáno, třeba-li toho tím, že se předloží úřední potvrzení.

2. Je-li adressát v konkursu, vztahuje se k doručování poštovských zásilek jeho došlých § 89 konkursního řádu ze dne 25. prosince 1868, Z. Ř. č. 1 z r. 1869; k doručování zásilek, které svědčí podniku ve správě vnucené, vztahují se příslušná ustanovení exekučního řádu ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 79. Pro doručování opatrovancům, svěřencům atd. jsou rozhodny příkazy soudem o tom dané.

II. 1. Jestli že by osoba podle I. ku přijetí oprávněná nebyla zastižena ve svém bytu, v obchodní místnosti atd., nebo nebyl-li doručovacímu poslu dovolen přístup k ní, balíky bez udané ceny nebo poštovské adressy průvodní k nim náležející budou doručeny dorostlému členu rodiny, jinému příslušníku nebo sluhovi osoby, ku přijetí oprávněné, nebo jeho zřízenci nebo sluhovi v jeho obchodě (kanceláři) přítomnému, zná-li doručitel tyto osoby a jsou-li ochotny zásilku převziti, a jestli že osoba ku přijetí oprávněná snad neodporovala takovému doručení. Nebyl-li nikdo zastižen, komu by takto mohlo býti doručeno, tedy za podmínek právě uvedených smí doručení se státi pánu bytu nebo domovníku. Je-li za obydlí nebo za místo pobytu uveden hotel, hostinec, bursa neb učiliště, tedy zásilka může v takových případnostech vydána býti hostinskému, vrchnímu sklepníku nebo vrátnému.

Rekomandované listy a balíky s udanou cenou nebo doběrkem až včetně do 100 K nebo příslušná avisa mohou doručeny býti za podmínek v předešlém odstavci uvedených dorostlému členu rodiny osoby ku přijetí oprávněné, a jde-li o zásilky advokátům nebo notářům, některému zřízenci v kanceláři přítomnému; je-li za obydlí nebo za místo pobytu uveden hotel, hostinec, bursa neb učiliště, tedy zásilka může v takových případnostech vydána býti hostinskému, vrchnímu sklepníku nebo vrátnému. Při vyšší hodnotě nebo při vyšším doběrku zásilka musí doručena býti osobě podle čís. I. ku přijetí oprávněné.

Listy s udanou cenou až včetně do 100 K a peníze k poštovským a platebním poukázkám až včetně do 100 K nebo příslušná avisa mohou za podmínek v prvním odstavci uvedených doručeny býti dorostlému členu rodiny osoby ku přijetí oprávněné; při vyšší hodnotě nebo při vyšším obnosu zásilka musí doručena býti osobě podle čís. I. ku přijetí oprávněné.

Rekomandované listy, zásilky s udanou cenou, peníze ku poštovským a platebním poukázkám nebo příslušná avisa budte pokaždé doručeny adressátu samému, jsou-li zásilky od zasílatele opatřeny poznámkou „vlastnoručně“, „k vlastním rukám“ nebo poznámkou stejného významu. Zásilky se zpátečním lístkem (výplatným potvrzením) smějí doručeny býti toliko osobě podle č. I oprávněné.

2. Při obyčejných listech stačí vůbec, odevzdají-li se v bytě na adresse uvedeném, v obchodní místnosti, v úřadě atd., kde zaměstnána jest osoba ku přijetí podle č. I oprávněná. Je-li u bytu atd. zřízena schránka na psaní, tedy obyčejné frankované listy vloží se doručujícím poslem do schránky na psaní, pokud její způsob toho dopouští a není-li nic jiného ujednáno. Nemůže-li doručení tímto způsobem býti vykonáno, může státi se pánu bytu nebo domovníku, jsou-li tyto osoby ochotny, list převzíti, a neodporovala-li tomu osoba ku přijetí oprávněná. Je-li na adresse uveden hostinec jako byt, obyčejné listy mohou doručeny býti hostinskému také tenkráte, když adressát ještě nedošel.

3. Zemřel-li adressát, rekomandované listy mohou doručeny býti podle ustanovení pod č. 1, druhého odstavce, avšak toliko členům rodiny, obyčejné pak listy podle ustanovení pod č. 2; vyjaty však jsou listy od úřadů zaslané.

III. Poštovské zásilky, nemocným a ošetřovancům ve veřejných nemocnicích a opatrovnách zaslané, smějí vydány býti představenému nemocnice atd., jeho zástupci nebo jinaké osobě k tomu ustanovené, není-li doručujícímu poslu dovolen přístup k nemocnému atd. Poukaz představeného má býti dán písemně a uložen u pošty.

Zásilky osobám ve vazbě budou odevzdány přednostovi soudu, vyšetřujícímu soudci, správci trestnice, aby byly vydány, je-li to dopuštěno, příjemci.

IV. Poštovské zásilky vojenským osobám mužstva, mužstvu c. k. bezpečnostní a skladové stráže, chovancům vychovatelen, pensionátů, osobám v klášterních bydlicím, budou doručeny podle zvláštních úmluv s příslušnými úřady nebo přednosty vychovatelen atd. učiněných osobám těmito úřady atd. zmocněným.

V. Ustanovení zvláštní mají platnosť o tom, jak doručují se stranám soudní vyřízení a výnosy podle zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

VI. Co se týče odevzdávání poštovských zásilek úřadům od poštovného osvobozeným, poukazuje se na § 9.

§ 4.

O výhradě odnášeti si zásilky poštovské (§ 2, IV).

I., *A.* Výhrada adressátova, že bude odnášeti si poštovské zásilky v poštovském místě nebo v okresu venkovských listonošů.

1. Chce-li někdo užíti svého oprávnění, aby si své poštovské zásilky odnášel neb odnášeti dal, musí to vysloviti písemným prohlášením ve znění poštovskou správou předepsaném a odevzdati toto prohlášení u příslušné dodací pošty. Poštovská správa bude vydávati zdarma vzorce tohoto prohlášení.

O ověření podpisu mají platnost tytéž předpisy jako při poštovských plných mocech.

Výhrada v příčině odnášení může vztahovati se ke všem nebo k jednotlivým druhům poštovských zásilek. Vztahuje-li se výhrada na rekomandované listy, listy s udanou cenou, balíky, poštovské a platební poukázky, musí býti odnášeny také dodací lístky, poštovské adressy průvodní a poukázky, a příjemce nemůže si je dáti dodávati doručujícím poslem.

Výhrada v příčině odnášení vztahuje se také na takové zásilky, které osoba, jež prohlášení v příčině odnášení podala, jako zmocněnec atd. (§ 3, l) obdrží. Totéž platí pro obyčejné listy, je-li hostinec za obydlí uveden a vyhradil-li si hostinský, že si bude zásilky odnášeti.

2. Poštovská správa není odpovědna za správné doručení, prohlásil-li příjemce, že sám si bude odnášeti nebo že dá si odnášeti poštovské zásilky jeho došlé. Pošta není také zavázána zkoušeti legitimaci toho, který se hlásí, že zásilku odnese. K návrhu příjemcovu může mezi ním a poštou učiněna býti zvláštní úmluva o způsobu legitimace; touto úmluvou však poštovská správa nepřijímá ručení vůbec a ani tenkráte, když přehlédnutím nebyl smluvený postup zachován.

Poštovská správa vyhrazuje si, ustanoviti způsoby postupu, který má býti zachováván, učiní-li se takové úmluvy.

Tato úmluva musí písemně navržena býti u přednosty pošty.

3. U rekomandovaných listů, u listů s udanou cenou a balíků doručí se odnašiteli nejprve jenom dodací lístek nebo poštovská adressa průvodní, u poštovských a platebních poukázek jenom poukázka bez poukázaných peněz.

4. Vydání vykoná se za služebních hodin u přepážky. Obyčejné listy za tohoto času poštou došlé musí nejpozději za půl hodiny po dojití připraveny býti, aby odnašitelům byly vydány; z dopravních ohledů může tato lhůta býti prodloužena.

5. Příjemce má za uschování zásilek a za to, že chovají se pohotově, aby byly odneseny, zapraviti poplatek měsíčně 2 K (příhradné), bez rozdílu zdali výhrada v příčině odnášení vztahuje se ke všem došlým zásilkám nebo jen na určité jejich druhy. Zásilky budou uschovány a pohotově chovány v příhradách zvláště k tomu upravených, však vydávány budou u poštovské přepážky.

Poštovská správa může pro obyčejné listy také dodati příhrady, které odnašitelům z venku klíčem jsou přístupny (příhrádky na klíč, letter boxes). Tyto příhrady mohou býti vyprázdňovány, pokud obecenstvu jest přístupna místnost před přepážkou, ve které jsou zřízeny příhrady na klíč. O tom, že došly takové listy, na kterých vázne porto nebo jinaké poplatky atd., nebo které pro svůj veliký objem nemohou býti dány do příhrady, odnašitelé budou zpraveni lístkem do příhrady vloženým; zásilky samy budou vydány u poštovské přepážky za hodin pro službu u ní ustanovených. Vztahuje-li se výhrada také ke stvrzeným zásilkám, tedy rovněž lístkem do příhrady vloženým bude oznámeno, že tu takové zásilky jsou; pro odnesení avis a zásilek samých mají platnost všeobecná ustanovení. Držitel příhrady má ihned poště oznámiti ztrátu klíče. Užívání příhrady se potom přeruší a zámek přemění se na náklad majetníka příhrady. Dovoleno není, aby sám majetník příhrady nebo jeho lidé si opatřili nové klíče.

V poštovských místech, kde jest doručování balíků zavedeno bez rozdílu jejich váhy, příjemce, jenž vyhradil si, že si bude odnášeti balíky, jest zavázán místo příhradného zapravovati skladištné. Poplatek tento, nehledíc k tomu, zdali se výhrada vztahuje toliko k balíkům nebo kromě toho také k jiným zásilkám nebo k jednotlivým jejich druhům, činí ve Vídni 10 K, v jiných poštovských místech 6 K na měsíc. Příjemce jest mimo to zavázán za každý balík, kterého by v 48 hodinách po odnesení avisa neodebral, zapraviti skladištné z prodlení, a to u zásilek až včetně do 5 kilogramů 3 h, za těžší zásilky 5 h za den a kus.

Příhradné a skladištné budiž alespoň na měsíc napřed zapraveno. Jestliže někdo během kalendářního

měsíce si vyhradil, že si bude zásilky odnášeti, vybere se poplatek z počátku až do konce měsíce. Pošta potvrdí příjem příhradného a skladištného. Od této výhrady může kdykoli býti ustoupeno; rovněž poštovská správa jest každékoli doby oprávněna, odvolati užívání příhrady. Napřed zaplacené poplatky budou v takých případech poměrně vráceny.

Vyhradí-li si kdo, že si bude odnášeti toliko předplacené noviny, tedy neplatí příhradného. Příhradné nebo skladištné rovněž se neplatí, když osoby, které nepodaly nižádného prohlášení, že si zásilky budou odnášeti, v jednotlivých případech chtějí přijmouti své zásilky u poštovského úřadu.

B. Výhrada adressátů mimo poštovské místo a mimo okres venkovských listonošů, že budou si odnášeti zásilky poštovské (§ 2, I. *B*, 2 a 3).

1. Výhrada v příčině odnášení může ústně nebo písemně učiněna býti u pošty nebo poštovského skladiště. Není třeba, aby podpis na takových písemných odnášecích prohlášeních byl ověřen.

2. Při stvrzených zásilkách vydají se nejdříve odnašiteli toliko avisa (srov. *A*, 3); zásilky atd. samy vydají se u pošty.

3. Za uschování a pohotově chování zásilek neplatí se poplatek.

II. Doručení, vztažmo avisování výkoná se nehledíc k podanému prohlášení příjemcovu:

1. žádá-li zasilatel za expressní doručení a nenařídil-li adressát něco jiného;

2. jde-li o soudní vyřízení nebo mají-li poštovské příkazy býti předloženy;

3. jde-li o rekomandované listy, poukázky a zásilky s udanou cenou, které od zasilatele opatřeny jsou záznamem „vlastnoručně".

§ 5.

Lhůta, ve které mají býti vyzvdviženy zásilky avisované a zásilky, jichž odnesení bylo vyhrazeno.

I. Lhůta k vyzdvižení zásilek avisovaných nebo zásilek, jejichž odnesení bylo vyhrazeno, a u takovýchto poštovských a platebních poukázek k vyzdvižení poukázaných peněz činí sedm dnů, a to:

a) po dojití zásilky, když příjemce si vyhradil odnášení;

b) po doručení avisa, když avisování bylo vykonáno poštovským poslem;

c) po dojití avisa u poštovského skladiště, když takové skladiště zprostředkovalo avisování; a

d) po vydání avisa u úřadu poštovského, svědčí-li zásilka adressátovi mimo místní dodávací okres a okres venkovských listonošů a mimo dodávací obvod poštovského skladiště.

Den, kterého zásilka došla, kterého aviso bylo doručeno atd., nečítá se do lhůty pro vyzdvižení; rovněž nepočítají se neděle a všeobecné svátky.

II. Poštovská správa, nahromadí-li se velmi balíky, které mají býti odneseny, může lhůtu odnášecí zkrátiti; takové nařízení bude oznámeno vyhláškou u poštovského úřadu.

III. Adressát jest povinen vrátiti aviso, i když zásilka atd. se neodnese pryč od poštovského úřadu.

§ 6.

Zásilky poste restante.

I. Zásilky se záznamem „poste restante", „nechati na poště" budou uschovány u dodávací pošty po lhůty v čís. II. uvedené a doručeny adressátu, když se přihlásí a, je-li toho třeba, vykáže. O výkaze viz § 8.

Zásilky budou vydávány v hodinách pro službu u přepážky určených.

II. Uschovací lhůta činí:

1. u zásilek se živými zvířaty dva dni (to jest dvakrát 24 hodin) po dojití;

2. u zásilek s doběrkem sedm dní po dojití, při čemž se neděle a všeobecné svátky nečítají;

3. u jinakých zásilek jeden měsíc po dojití.

Při lhůtách pod č. 2 a 3 uvedených nečítá se den, kdy zásilka došla.

Je-li znám příjemce při zásilkách se živými zvířaty „poste restante" označených, tedy po uplynutí prvních 24 hodin uschovací lhůty učiní se pokus o doručení.

III. Za uschování neplatí se poplatek.

Jestliže by osoby, které jsou v poštovském místě usedlé, daly si pravidelně zasílati balíky, listy s udanou cenou nebo poštovské poukázky poste restante za tím účelem, aby obcházely ustanovení o zapravování doručného a příhradného, poštovská správa má právo nepřihlédati k tomuto záznamu a doručiti takové zásilky adressátovi.

IV. Příjemci zásilek, poste restante podaných, mohou také žádati, aby byly dodány do určitého bytu; k takovým zásilkám vztahují se všeobecné předpisy o doručování.

§ 7.

O potvrzení příjmu.

I. Příjem rekomandovaných listů, listů s udanou cenou, balíků, pak peněz ku platebním a poštovským poukázkám, jakož i příloh ku poštovským příkazům musí příjemce (§ 3) potvrditi svým podpisem a datem příjmu.

Pokud v § 8 něco jiného není ustanoveno, musí příjem potvrzen býti při vydání zásilky nebo peněz za přítomnosti vydávajícího zřízence poštovského.

II. V těch případech, ve kterých toliko aviso poštovským poslem se doručuje (avisování v poštovském místě a v okresu venkovských listonošů, § 2, I., *A* a *B*, 1), musí jeho příjem nehledíc ku potvrzení o zásilce (o poukázaných penězích) samé v předešlém čísle dotčenému, potvrzen býti poslu příjemcem.

III. Příjemce má u zásilek se zpátečním lístkem pokaždé podepsati také zpáteční lístek, u poštovských pak poukázek se stvrzenkou výplatnou také tuto stvrzenku.

IV. Nebyla-li zásilka adressátem samým převzata, musí to býti seznatelno z formy stvrzenky. Přejímající osoba má proto v takových případech ku podpisu svého jména připojiti doložku, která naznačuje přesně poměr, ve kterém k adressátovi se nalézá, na příklad za *A* zmocněnec, domovník a pod.

V. Osoby, které neumějí nebo nemohou psáti, podepíšou se znamením ruky, které ověřeno buď hodnověrnou, nezúčastněnou osobou poštovskému zřízenci známou. Téhož ověření je třeba, je-li příjem potvrzen písmem, kterého poštovský zřízenec nezná.

VI. Potvrzení příjmu musí napsáno býti inkoustem neb inkoustovou tužkou.

§ 8.

Postup při vydávání; průkaz totožnosti.

I. Stvrzené zásilky poštovské.

1. Příjemce, když se jemu vydávají stvrzené poštovské zásilky a peníze ku poštovským a platebním poukázkám, pokud pod čís. 2 tohoto paragrafu není něco jiného ustanoveno, má prokázati, že jest příslušnou osobou, není-li znám doručujícímu poslu nebo poštovskému zřízenci, který vydává zásilku u zásuvky.

Týmž způsobem budiž také postupováno při vydávání avis příjemcovi v těch případech, když doručují se poštovským poslem (avisování v poštovském místě a v okresu poštovských listonošů, § 2, I. *A* a *B*, 1).

2. *a)* Byla-li avisa v poštovském místě a v okresu venkovských listonošů (§ 2, I. *A* a *B*, 1) doručena způsobem v čís. 1 uvedeným od poštovského posla, pak když při výhradě, že zásilky z pošty budou odnášeny, v případech § 4, I., *A* (výhrada se strany příjemců v poštovském místě a v okresu venkovských listonošů), avisa byla vydána odnašiteli, zásilky a peníze ku poštovským a platebním poukázkám, které jest odnésti, budou tomu vydány, jenž pro odnesení se přihlásí a odevzdá aviso (dodací lístek, poštovskou adressu průvodní, poštovskou poukázku, platební poukázku) příjemcovým jménem podepsané. Pošta není v těchto případech povinna zkoumati, zdali podpis na dodacím lístku atd. jest pravý.

b) Bylo-li aviso dodáno jiným způsobem nežli poštovským sluhou, jakož i při výhradě, že zásilky budou odnášeny, budou v případech § 4, 1, *B* (výhrada se strany příjemců mimo poštovské místo a mimo okres venkovských listonošů) zásilka nebo peníze, nepřijde-li příjemce sám, aby si je vyzdvihl, toliko tenkráte vydány doručiteli dodacího lístku atd. příjemcovým jménem podepsaného, je-li pravost podpisu hodnověrně potvrzena.

II. Obyčejné listy.

Při obyčejných listech z pravidla není třeba důkazu totožnosti. Rovněž při obyčejných listech poste restante zaslaných bez osobní adressy není z pravidla třeba prokázati oprávnění je přijmouti.

Avšak poštovští zřízenci mají toho vůli, také při doručování neb vydávání takových listů žádati na příjemcích tohoto průkazu, neznají-li jich a jsou-li důvodné pochybnosti o jejich totožnosti neb o oprávnění k poptávce.

III. Průkaz totožnosti podá se:

a) předložením neb odevzdáním některého výkazového papíru;

b) tím, že některá hodnověrná osoba, kterou poštovský zřízenec zná, dosvědčí podpisem totožnost příjemcovu s adressátem.

§ 9.

O dodávání poštovských zásilek úřadům od poštovného osvobozeným.

Všeobecné předpisy o dodávání platí s následujícími změnami pro zásilky došlé úřadův od poštovného osvobozených:

1. V poštovských místech musí úřední, poštovného prosté listy a balíky bez udané ceny odnášeny býti z pošty zřízenci úřadů na adresse uvedených; avšak expressní zásilky, a neučinil-li přijímající úřad jiného opatření, také frankované listy budou doručovány.

2. Pokud pošta v poštovských místech převzala doručování balíků a peněz ku poštovským a platebním poukázkám, budou věci tyto doručovány úřadům od poštovného osvobozeným toliko k jejich žádosti. Při doručení těchto věcí bude vybíráno doručné v § 2, V ustanovené.

3. Za uschování a za pohotově chování zásilek, aby byly odneseny, poplatek se neplatí.

4. Zvláštními nařízeními upraven jest postup, kterého jest šetřiti při odevzdávání poštovských zásilek úřadům od poštovného osvobozeným.

§ 10.

Odmítne-li se příjem.

I. Každý může bez udání důvodu odepříti příjem poštovských zásilek jeho došlých.

Úřední dopisy nesmějí býti odmítnuty; odepře-li kdo takový dopis přijmouti, dodací pošta má opatřiti podle předpisů o tom platných, aby dopis nuceně byl doručen a poštovské poplatky vybrány, a má zásilku k tomuto konci odevzdati místu k tomu povolanému, pokud pro zvláštní druhy takových zásilek není nařízen jiný postup. Výslovně odmítnutému přijmutí rovná se okolnost, když adressát úmyslně uniknouti chce doručení.

II. Že zásilka se nepřijímá, musí prohlášeno býti z pravidla ihned při doručování neb odnášení zásilky.

Obyčejné listy, které již byly doručeny neb odnešeny, kromě korrespondenčních lístků, mohou dodatečně býti vráceny a může s nimi jako s nedoručitelnými býti naloženo, když vrácení stalo se bez nedůvodného průtahu a zůstaly-li předměty mimo to úplně neporušeny. Za stejných podmínek smí také přijmutí jiných poštovských zásilek ještě dodatečně býti odmítnuto, jestli že sám adressát nebo jiná osoba podle § 3, I. ku přijmutí oprávněná je převzala; vyjaty z toho jsou poštovské zásilky s doběrkem, byl-li doběrek již poukázán podacímu místu.

O dodatečném odmítnutí zásilek, které omylem otevřeny byly od osoby, mající s adressátem stejné jméno, viz § 12, IX.

III. Odepření příjem potvrditi, jakož i podepsati zpáteční lístek nebo výplatné potvrzení pokládá se za odepření zásilku samu přijmouti. Za takové odepření pokládá se také, vzpečuje-li se osoba, podle § 3, I. ku přijmutí oprávněná, zapraviti poplatky a jinaké peníze na zásilce váznoucí, pokud podle platných předpisů není přípustno, aby v takových případech zapravení poplatku bylo uloženo zasilateli.

IV. Prohlášení, že zásilka se nepřijímá, má poznamenáno býti příjemcem na zásilce samé, u balíků na poštovské adresse průvodní. Nechce-li to příjemce učiniti nebo jde-li o korrespondenční lístky, na kterých porto váze, poštovský zřízenec má tuto poznámku učiniti a podepsati.

V. Zapravené poplatky, kromě avisného, budou od pošty vráceny.

§ 11.

O dodatečném zaslání poštovských zásilek.

I. Jestli že příjemce změnil místo svého pobytu nebo bydliště, a je-li známo místo jeho nového pobytu nebo nové bydliště, zašlou se za ním obyčejné a rekomandované listy a poštovské poukázky, leč by příjemce nebo zasilatel něco jiného nařídil. Totéž

platí o poštovských příkazech s přílohami, nežádá-li zasilatel, aby ihned byly vráceny nebo dále zaslány jiné jménem uvedené osobě. Telegrafní poštovské poukázky budou po poště dodatečně zaslány.

Balíky a listy s udanou cenou budou dodatečně za někým zaslány toliko k žádosti zasilatelově nebo příjemcově.

Požádá-li se ústně u poštovského úřadu za dodatečné zaslání, bude navrhovateli předložen formulář, aby jej písemně vyplnil, by provedení takového návrhu bylo zabezpečeno.

II. Při dodatečném zaslání listů s udanou cenou a balíků přirazí se porto podle váhy a hodnoty z určeného místa do určeného místa, avšak přirážka porta 12 h, pro nefrankované takové zásilky platná, se nevybírá za dodatečné zaslání. Za jiné zásilky nečítá se nové porto. Poplatky rekomandační, poplatky za poštovské poukázky a poštovské příkazy, provise za zásilky na dobírku, jakož i poplatek 1 K 20 h za naléhavé balíky nevybírá se ještě jednou při dodatečném zaslání. Doručné (avisné) a skladištné odepíšou se před dodatečným zasláním.

Jdou-li obyčejné a rekomandované listy ven z obvodu místní taxy podacího místa a nejsou-li již frankovány podle dálné taxy, bude započteno porto bez přirážky, které na dálnou taxu schází, když byly řádně podle místní taxy frankovány. Nebyly-li docela frankovány nebo toliko nedostatečně, budou tak taxovány, jako kdyby již původně byly adressovány do místa nově určeného.

III. Poštovské zásilky, které již byly doručeny neb odneseny, budou toliko za okolností v § 10, II, uvedených zpět vzaty, aby podle předcházejících ustanovení byly dodatečně zaslány.

§ 12.

Jak se nakládá s nedoručitelnými zásilkami poštovskými na určeném místě.

I. Poštovské zásilky pokládají se za nedoručitelné:

1. nemůže-li příjemce na určeném místě býti vypátrán a je-li dodatečné zaslání podle předpisů § 11 nemožné nebo nepřípustné;

2. odmítne-li se přijmutí (§ 10);

3. když zásilky avisované nebo k odnesení vyhrazené (s doběrkem nebo bez něho) nebo když peníze při poštovských nebo platebních poukázkách nevyzdvihnou se ve lhůtách v § 5 uvedených;

4. když poste restante zásilky nebo peníze k takovýmto poštovským nebo platebním poukázkám neodnesou se z pošty ve lhůtách v § 6 uvedených;

5. zemřel-li adressát a nemůže-li býti vykonáno doručení podle § 3, II, 3.

Při dodatečném zaslání lhůty pod č. 3. a 4. čítají se znova ode dne, kdy zásilka došla na místě nově určeném.

II. 1. O nedoručitelných balících, jakmile stanou se nedoručitelné, bude podáno oznámení poště podací, aby vyžádáno bylo nové opatření zasilatelovo, jak s balíkem má býti dále naloženo. Oznámení nedoručitelnosti nebude však odesláno:

a) když zasilatel poznámkou na přední straně poštovské adressy průvodní nebo v nápise balíku žádá, aby balík ihned zpět byl zaslán po prvním marném doručovacím pokuse nebo po uplynutí předepsané lhůty skladištné, nebo předepsal-li již napřed, aby balík byl doručen jinému příjemci v témž nebo jiném místě;

b) když doručení není možné druhému příjemci, kterého zasilatel již napřed snad pojmenoval pro případ nedoručitelnosti, nebo když předepsaná lhůta skladištná prošla také druhému příjemci;

c) když je důvod k obavě, že se obsah zásilky zkazí, dříve nežli dojde nový rozkaz zasilatelův. V tomto případě a také tenkráte, když podle úsudku pošty místa určeného zkáza obsahu nastati hrozí, dříve nežli by zpět došlo oznámení nedoručitelnosti již odeslané, nebo došlo-li již, když zkáza hrozí za zpětného nebo dalšího zaslání zasilatelem snad žádaného, zásilka má býti prodána na účet zasilatelův nebo podle okolností zničena.

2. O listu s udanou cenou bude toliko tenkráte podáno oznámení nedoručitelnosti, nemůže-li příjemce bezpečně poznán býti následkem nedostatečné adressy a je-li zasilatel na zásilce pojmenován.

3. O nastalé nedoručitelnosti a o její příčině bude zasilateli podána zpráva návěstným listem. Zasilatel má na něm též poznamenati své příkazy, jak s balíkem dále má býti naloženo. Návěstný list budiž vrácen v sedmi dnech poště podací.

4. Zasilatel jest povinen zaplatiti poplatek 25 h podací poště za dopravu každého oznámení nedoručitelnosti a odpovědi dané. Nezaplatí-li tento poplatek, nevydá se mu návěstný list o nedoručitelnosti jeho zásilky.

Vyjde-li na jevo na určeném místě, že několik zásilek, které týž zasilatel pro téhož příjemce zároveň na poštu odevzdal, jest nedoručitelno, bude pro všechny zásilky vydáno toliko jediné oznámení nedoručitelnosti, za které budiž zapraven prostý poplatek 25 h.

Úřadové a zřízenci od poštovného osvobození neplatí žádného poplatku.

III. 1. Zasilatel může při balíku, o kterém bylo oznámeno, že jest nedoručitelný, doplniti neb opraviti adressu nebo nařídíti, že má býti učiněn pokus o opětné doručení původnímu příjemci nebo osobě jiné, a kdyby doručování také v této případnosti bylo marné, aby balík doručen byl některé osobě třetí nebo jemu zpět zaslán.

Při tom nečiní rozdílu okolnost, zdali osoby později pojmenované bydlí na místě původně ustanoveném nebo na jiném místě, kam balík snad má býti dále zaslán.

Když balík nemůže býti doručen osobám, které zasilatel pojmenoval následkem oznámení nedoručitelnosti, balík zašle se prostě do podacího místa; opětné oznámení nedoručitelnosti se nevydá.

2. U listů s udanou cenou zasilatel smí toliko doplniti neb opraviti adressu, aby doručeny byly původnímu příjemci, nebo nařídíti, aby byly zpět zaslány.

3. Zasilatel, vzdaje se zásilky, může ji poštovské správě přenechati, avšak v takovém případě zůstane zavázán, vzešlé poplatky poštovské a jinaké náklady poště zásilkou vzniklé zapraviti, pokud nejsou uhrazeny prodejem balíku. Prodej budiž dražbou vykonán.

Zbylo-li by něco, bude přebytek zaslán zasilateli na jeho náklad.

IV. Odepře-li zasilatel zapraviti poplatek 25 h, nebude jeho příkazu o zásilce snad danému vyhověno, nýbrž zásilka zašle se zpět do podacího místa.

Totéž se stane, když zasilatel nepodá svého prohlášení v sedmi dnech u podací pošty po obdržením oznámení.

V. Když oznámení nedoručitelnosti bylo odesláno, příjemcovu návrhu, aby balík byl dodatečně vydán nebo dodatečně zaslán, může býti vyhověno, pokud není úchylného příkazu zasilatelova u pošty místa určeného. Byl-li balík vydán nebo dodatečně zaslán potom, když oznámení nedoručitelnosti již bylo odesláno, oznámí se to podací poště, která má zpraviti o tom zasilatele, odevzdala-li mu již list návěstný nebo vrátil-li již zasilatel poště návěstný list svým prohlášením opatřený; v oné případnosti budiž mimo to upozorněn, že není již třeba, aby k návěstnému listu odpovídal.

Vybraný poplatek 25 h vrátí se zasilateli k žádosti tenkráte, když své prohlášení již odevzdal poštovskému úřadu a neshoduje-li se dodatečné vydání nebo zaslání s tímto prohlášením.

VI. Všechny ostatní poštovské zásilky, shledá-li se, že jsou nedoručitelné, budte bez prodlení zpět zaslány do místa podacího.

VII. S odesláním oznámky, že balík jest nedoručitelný, a se zpětným zasláním jinakých nedoručitelných poštovských zásilek může sečkáno býti po přiměřenou dobu, avšak nikdy déle nežli sedm dnů ode dne, kterého nedoručitelnost nastala, počítajíc, může-li se s důvodem pokládati, že zásilka během tohoto času bude vydána, a když lze předvídati, že tímto odkladem obsah zásilky se nezkazí.

Toto ustanovení nevztahuje se ku poštovským příkazům a zásilkám expressním, jakož i ku případům, kdy skladní lhůta je zkrácena (§ 5, II).

VIII. Důvod zpětného zaslání budiž poznamenán ve všech řečených případech na zásilce, poštovské nebo platební poukázce, u balíků také na poštovské adresse průvodní; rovněž prodá-li se zásilka, budiž důvod na průvodní adresse uveden.

IX. Zpět zasílané předměty nesmějí býti otvírány. Výjimka z toho má toliko místo, pokud otevření má se státi podle předpisů celních, puncovních a o dani spotřební, jakož i při těch zásilkách, které omylem otevřeny byly od osoby s příjemcem stejného jména. Při zásilkách druhu posléz řečeného budiž co možná k tomu působeno, aby osoby, které zásilku omylem otevřely, to na zásilce nebo na poštovské adresse průvodní osvědčily a své jméno podepsaly.

X. Při zpět zaslaných listech s udanou cenou a při balíkách budiž také za zpětné zaslání zaplaceno porto podle váhy a hodnoty; přirážka porta 12 h nevybírá se za zpětné zaslání. U jiných předmětů

nové porto se nečítá. Poplatky rekomandační, poplatky za poštovské poukázky a za poštovské příkazy, jakož i provise za zásilky na dobírku nečítají se ještě jednou při zpětném zaslání. Naproti tomu však poplatek 1 K 20 h za zpět zaslané naléhavé balíky ještě jednou se čítá, když zasilatel výslovně žádal, aby s balíkem i při zpětném zaslání bylo naloženo jako s „naléhavým".

§ 13.

Jak se nakládá s nedoručitelnými zásilkami poštovskými v podacím místě.

I. Zásilky, podle § 12 nedoručitelné a proto do podacího místa zpět zaslané, budou vráceny zasilateli. Bydlí-li zasilatel v dodacím okresu jiné pošty nežli té, u které zásilka byla podána, budiž zásilka této jiné poště zaslána, aby ji doručila zasilateli. Tímto dalším zasláním nemají zasilateli vzniknouti nižádné větší náklady; toliko při nedoručitelných listech, které byly původně frankovány podle místní taxy, vybere se doplňovací porto (§ 11, II.), jsou-li zaslány do míst mimo obvod, ve kterém místní taxa platí.

Je-li obsah zkáze podroben, dříve nežli by zásilka mohla býti vrácena zasilateli, může ihned na zasilatelův účet býti prodána a třeba-li toho zničena.

II. Při vydání zpět poslané zásilky zasilateli bude postupováno podle předpisů platných pro dodání zásilek příjemcovi.

III. Odepře-li zasilatel přijmutí nebo jestliže ve 14 dnech po doručení avisa nevyzdvihne zásilku nebo peníze, tyto předměty mohou prodány neb upotřebeny býti ve prospěch poštovské pokladny. Dopisy a předměty, které se ku prodeji nehodí, budou zničeny. Zasilatel, i když odmítl zásilku zpět vzíti, jest zavázán, zapraviti porto atd. na zásilce vázncucí.

IV. Není-li zasilatel znám, tedy obyčejné listy uschovají se po tři měsíce, jiné předměty po jeden měsíc u podací pošty a budou pohotově chovány, aby snad hlásící se zasilatel si je zpět vzal. Nehlásí-li se zasilatel v tomto čase, zásilka bude zaslána poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu podací poště představenému.

Zásilky u podací pošty k disposici neznámého zasilatele uschované a poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu k dalšímu řízení zaslané budou oznámeny seznamem, do kterého u podací pošty každýkoli může nahlédnouti.

Došlé zásilky otevrou se u poštovského a telegrafního ředitelstva.

Úředníci, kterým otevření je svěřeno, mají zjistiti:

a) zda-li obyčejné listy obsahují cenné předměty;

b) zdali obyčejné listy s cennými věcmi a stvrzené zásilky mohou býti doručeny zasilateli.

Jinak tito úředníci mají se zdržeti prohledávání obsahu zásilky.

V. Obyčejné listy, při jichž otevření nebyly by nalezeny nižádné cenné předměty, budou zničeny.

Obyčejné listy, které obsahují cenné věci, a stvrzené zásilky budou po otevření opět zavřeny úřední pečetí nebo pečetní známkou.

Byl-li zasilatel při otevření vypátrán, zásilky doručí se jemu příslušnou poštou. Nemohl-li zasilatel při otevření býti vypátrán, bude veřejně vyzván, aby do roku převzal nedoručitelné předměty, čítajíc ode dne, kdy vyhláška byla vydána.

Veřejné vyzvání má označiti zásilku podle předmětu, pošty a dne podání, podle příjemce a místa určeného a bude otištěno jednou v zemských novinách.

Zásilky uloženy jsou zatím na nebezpečenství zasilatelovo.

VI. Zůstalo-li veřejné vyzvání bez výsledku, propadnou předměty ve prospěch pošty.

§ 14.

Pátrání po poštovských zásilkách.

I. Zasilatel rekomandovaného listu, listu s udanou cenou, balíku nebo poštovské poukázky jest oprávněn žádati, aby po zásilce úředně bylo pátráno listem poptávacím. Tato žádost může učiněna býti také u jiné pošty nežli té, u které zásilka byla podána.

Poplatek za pátrání činí 25 h. Tento poplatek buď napřed zapraven, avšak vrátí se, vyjde-li na jevo, že poptávka byla způsobena vinou pošty. U zásilek na zpáteční lístek nebo na výplatné potvrzení bude

zdarma pátráno, když zpáteční lístek nebo výplatné potvrzení v přiměřený čas zpět nedošly.

Úřady od poštovného osvobozené neplatí poplatku za pátrání.

Bylo-li pátrání tím způsobeno, že zpáteční lístek nebo výplatné potvrzení zpět nedošly, nebo že adressát písemně popřel, že by zásilku byl obdržel, bude na něm nové potvrzení příjmu vyžádáno; vzpečuje-li se je vydati, tedy dá je pošta na základě dodacího lístku atd.

II. O obyčejných listech může k žádosti zasilatelově neb adresátově konáno býti pátrání poplatacím listem. Za takové pátrání budiž poplatek 25 h zapraven teprve dodatečně a toliko tenkráte, zjistí-li se, že zásilka správně byla doručena příjemcovi.

III. Vznese-li se žádost za pátrání po poštovské zásilce bezprostředně u poštovského a telegrafního ředitelstva, poplatek za pátrání bude rovněž teprve dodatečně a toliko tenkráte vybrán, vyjde-li na jevo, že zásilka správně byla doručena příjemcovi.

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXI. — Vydána a rozeslána dne 25. června 1902.

Obsah: Čís. 125. Vyhláška, že Nejvyšší koncesse pro místní dráhu ze stanice Tłumacz—Pałahicze do Tłumacze byla převedena na akciovou společnost Chropinského cukrovaru.

125.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 18. června 1902,

že Nejvyšší koncesse pro místní dráhu ze stanice Tłumacz—Pałahicze do Tłumacze byla převedena na akciovou společnost Chropinského pivovaru.

Poněvadž akciová společnost Chropinského cukrovaru ve Vídni podle výměru c. k. zemského soudu Lvovského ze dne 17. října 1900, č. e. 201/99 35 vydražila místní dráhu ze stanice Tłumacz—Pałahicze do Tłumacze, společností Tłumaczského cukrovaru „Cukrowarnia w Tłumaczu, Gumiński, Volter i spólka“ na základě Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. října 1892, Z. Ř. č. 198, vystavenou a provozovanou, proto na základě Nejvyššího zmocnění koncessní práva a povinnosti, které má řečená společnost Tłumaczského cukrovaru vzhledem k uvedené místní dráze, převádějí se na akciovou společnost Chropinského cukrovaru a vymezují se z této příčiny přiměřeně ke změněným poměrům takto:

I.

Ustanovení v §§ 1 až včetně 5, pak v 7 až včetně 11, konečně v 13 až včetně 15 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. října 1892, Z. Ř. č. 198, zůstanou s tou obměnou platna, že v 1. odstavci §. 13 nemá býti poukázáno k poslednímu odstavci § 12, nýbrž k č. 2 tuto změněného § 12 a proto místo „vozební a reservní fondy“ státi má „jistinné reservy“.

Na místo ustanovení §§ 6 a 12 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. října 1892, Z. Ř. č. 198, která tímto se zrušují, mají nastoupiti tyto předpisy.

§ 6.

Jakožto skutečný zakládací kapitál povolené dráhy stanoví se nyní nejvyšší podání za místní dráhu, čítajíc k němu řádně prokazatelné vedlejší výdaje, které jsou podrobeny schválení státní správy.

Náklady na další nové stavby provedené po vydražení dráhy nebo na rozmnožení vozebních úprav mohou toliko tenkráte připočteny býti ku kapitálu zakládacímu, svolila-li státní správa k obmyšleným novým stavbám nebo k rozmnožení vozebních úprav a budou-li náklady řádně prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž až do uplynutí koncessní doby účetně umořen podle nařízení státní správy a za čtyrprocentního zúrokování v tom pořádku, že umořování zakládacího kapitálu, jak v 1. odstavci tohoto § 6 jest ustanoven, má započato býti dnem převodu koncesse, umořování pak nákladů k zakládacímu kapitálu později snad přibylých (odstavec 2) započato býti má dnem, kterého

budou schváleny, a že potom stejnoměrně prováděno býti má.

§ 12.

1. Státní správa má právo, kdykoli zakoupiti povolenou dráhu, zaplatíc zakládací kapitál v čase zákupu podle § 6, závěrečného odstavce ještě neumořený.

Stát má toho vůli, zaplatiti tuto jistinu buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

2. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, jakož i jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně vyhledáno (č. 1), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářčina a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

6. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci s její strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

II.

Na základě § 5 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. října 1892, Z. ř. č. 198, vydávají se tato ustanovení:

1. Koncessionářka jest zavázána, k žádosti c. k. státní železničné správy ze svých peněz zjednati vozební prostředky, kterých k vozbě je třeba, a to: 1 tendrovou lokomotivu, serie 97, 1 kombinovaný poštovský a služební vůz a 10 nákladních vozů s potřebnou reservou vozebních prostředků.

Jestliže by podle ustanovení v § 1 koncessní listiny na místní dráze byla zavedena doprava osob, koncessionářka má zjednati také dva osobní vozy a učiniti mimo to úpravy, kterých je třeba za příčinou

osobní dopravy, vztažmo doplniti železniční zařízení.

Vozební prostředky buďte provedeny podle typů státní železničnou správou ustanovených.

2. Koncessionářka jest zavázána, za náhradu vzniklých svých vlastních nákladů dovoliti, aby se připojily železnice nižšího řádu (místní a drobné dráhy), pak vlečné dráhy (důlní, průmyslové a lesní dráhy) způsobem pro vozbu místní dráhy nejméně obtížným.

Jestliže by nebyla dosažena shoda mezi účastnými podniky o podmínkách připojení takových drah, jakož i o užívání zřízených staveb místní dráhy a o upravení vozební služby v přechodné dopravě, konečně o vzájemném užívání vozů, c. k. železniční ministerium má právo tyto podmínky ustanoviti.

Při úmluvách o připojení se vlečných drah má se co možná přihlédati k zásadným ustanovením příslušného vzorce c. k. státní správy železniční; obmýšlené úchylky od toho buďte vysvětleny, když úmluvy předkládají se c. k. železničnému ministeriu.

3. Sazby pro dopravu osob a zboží, klassifikace zboží a všechna vedlejší ustanovení k dopravě zboží se vztahující jsou podrobeny schválení c. k. železničného ministeria, při čemž přihlédáno býti má jednak k veřejným ohledům, jednak k dostatečné výnosnosti železničného podniku.

Tarifová část I rakouských a bosensko-hercegovinských drah v ní uvedených, obsahující společná ustanovení pro dopravu osob, zavazadel cestovních, zboží expresního a psů, dále tarifová část I o všeobecných ustanoveních pro dopravu mrtvol, živých zvířat a zboží na rakousko-uherských a bosensko-hercegovinských železnicích, část tato se změnami rozuměným zboží u c. k. rakouských státních drah podmíněnými, budou k žádosti c. k. železničného ministeria míti platnost také pro tuto dráhu společnosti.

Vybírané jízdné a dopravné a ostatní poplatky smějí býti účtány toliko v dočasné zákonné zemské měně bez přirážky ažiové.

Jakmile by dráha po dvě za sebou následující léta provozovací poskytovala ryzí výnos nejméně sedm procent zakladacího kapitálu, c. k. ministerium železniční může nařídíti, aby tarifní sazby až dotud platné byly poměrně sníženy.

C. k. železniční ministerium má mimo to právo, ve vhodném čase učiniti opatření, kterých je třeba na prospěch rakouského mlynářství, jak v sazbách nakládáno býti má s obilím a moukou.

4. V čase nouze a mimořádné drahoty potravin pro lidi a užitková zvířata v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, železniční ministr jest oprávněn, snížiti podle potřeby dopravné.

5. Koncessionářka jest povinna, dopravovati poštu a poštovské zřízence všemi osobními a smíšenými vlaky v jízdném řádu uvedenými.

Za tuto dopravu, jakož i za jinaké výkony ku poštovským účelům koncessionářka může žádati přiměřenou náhradu, která úmluvou bude ustanovena.

Doprava listovní pošty s vyloučením peněžních a cenných zásilek má však býti konána zdarma.

Jízdné řády vlaků pro dopravu pošty určených buďte ustanoveny podle předpisů svou dobou platných se schválením dozorčího úřadu.

Jestliže by k vykonávání poštovské služby ve stanicích bylo třeba zvláštních místností, budiž učiněna zvláštní úmluva o náhradě, která ve způsobě nájemného bude placena za užívání těchto místností, které jest koncessionářka povinna opatřiti.

Poštovské správě přísluší vnitřní upravení, čištění, osvětlování a vytápění těchto místností.

Korrespondence, kterou ředitelstvo nebo představenstvo železničného podniku a jeho podřízení zřízenci nebo tito mezi sebou vedou o správě železnice, smí dopravována býti zřízenci dráhy.

6. Koncessionářka bere na se závazek, že zřídí, upraví a udržovati bude svým nákladem, buďto podle nařízení nebo zprostředkováním státní telegrafní správy vedení telegrafní, jichž je třeba ku provozování dráhy a k signalisování, a že těchto telegrafních vedení nechá upotřebiti také pro státní a soukromou korrespondenci za smluvenou slušnou náhradu.

Státní správa má právo, beze vší náhrady zříditi samostatná vedení na pozemcích koncessionářkou zakoupených nebo jinak k účelům dráhy užívaných, a jestliže by založeno bylo samostatné vedení železniční, připevniti tyto dráty státních telegrafů na opěrách těchto vedení.

Koncessionářka jest povinna železničným personálem spolupůsobiti k dozoru a k udržování takovýchto státních vedení, pokud k tomu není třeba zvláštních odborných vědomostí.

Koncessionářka jest mimo to zavázána, dopravovati na povolené dráze material a potřeby státních telegrafů podle sazeb pro vojenské dopravy platných, je ve stanicích zdarma ukládati a uschovati.

Koncessionářka jest konečně zavázána, podrobiti se úpravě poměru státních telegrafů k místním drahám, která jest obmýšlena a nařizovacím způsobem bude provedena.

7. Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

8. Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

9. Hnanci, trestanci a jinaké osoby na veřejný náklad postrkem dopravované, jakož i jejich průvod, tento pak i při jízdě zpáteční, buďte dopravovány za snížené jízdné podle pravidel o tom svou dobou platných při c. k. státních drahách.

Pro takové dopravy, které pokaždé buďte umístěny ve zvláštních odděleních vozních, mají s příslušnými úřady smluveny býti určité dny a vlaky.

10. Zásilky pro státní hřebčince a jejich průvod, pokud pro ně nejsou ustanoveny výhody zvláštní, požívají snížených sazeb pro vojenské dopravy platných.

11. Úprava tarifů osobních a pro zboží (čís. 3 a 4), jakož i výkonů pro účely veřejné (čís. 5 až 10) jest zákonodárstvu každé doby vyhrazena. Koncessionářka má se podrobiti takové úpravě.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXII. — Vydána a rozeslána dne 29. června 1902.

Obsah: Čís. 126. Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1902 až do 30. června 1903 přispívati k nákladům na společné záležitosti.

126.

Nejvyšší vlastnoruční list ze dne 26. června 1902

o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1902 až do 30. června 1903 přispívati k nákladům na společné záležitosti.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil nejmilostivěji vydati následující Nejvyšší vlastnoruční list:

Milý dr. z Koerbrů!

Poněvadž mezi zákonnými zastupitelstvy království a zemí na říšské radě zastoupených a zemí koruny Uherské o poměru, ve kterém mají přispívati k nákladům na společné záležitosti, nebylo dosaženo úmluvy ve smyslu § 3 zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 146 (§§ 19, 20 a 21 uherského zákona článku XII z roku 1867), nařizuji na základě § 3 dotčeného zákona (§ 21 dotčené částky zákona) s platností na čas od 1. července 1902 až do 30. června 1903, že k zapravení nákladu na společné záležitosti, jak tento náklad na jevo jde po srážce dvou procent na řad uherské státní pokladny na základě zákona ze dne 8. června 1871, Z. Ř. č. 49, království a země na říšské radě zastoupené mají přispívati $66\frac{46}{49}$ procenta a země koruny Uherské $33\frac{3}{49}$ procenta.

Nařizuji Vám, abyste to uvedl ve všeobecnou známost.

Ve Vídni, dne 26. června 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p.

(Böhmisch.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIII. — Vydána a rozeslána dne 1. července 1902.

Obsah: Čís. 127. Nařízení, kterým se mění některá ustanovení III. části branných předpisů, totiž předpisu o evidenci osob patřících k mužstvu vojska a válečného loďstva, jakož i dodatku obsahujícího předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany.

127.

Nařízení ministeria zemské obrany ze dne 1. července 1902,

kterým se mění některá ustanovení III. části branných předpisů, totiž předpisu o evidenci osob patřících k mužstvu vojska a válečného loďstva, jakož i dodatku obsahujícího předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany.

Ministeriu zemské obrany vidí se ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství zrušiti platnost **§ 7,** čísla 1, pak **§§ 15** a **17,** jakož i vzorce **13,** vztažmo XII části III. branných předpisů vyhlášených u výtahu nařízením ze dne 28. listopadu 1890, Z. Ř. č. 207, totiž předpisu o evidenci osob patřících k mužstvu vojska a válečného loďstva, vztažmo dodatku k nim vydaného nařízením ze dne 11. dubna 1896, Z. Ř. č. 50, obsahujícího předpis o evidenci osob patřících k mužstvu c. k. zeměbrany, a místo nich naříditi takto:

§ 7.

Předpis ohlašovací.

1. Neaktivní vojín nejdéle v 8 dnech, když byl vystoupil z aktivní služby, z vojenského výcviku nebo ze cvičení ve zbrani (ve službě) — odvedenec (rekruta) nebo náhradní záložník, jenž v neaktivním poměru zůstal, nejdéle v 8 dnech po svém vrátění — ohlásiti se má u obecního starosty toho místa, kde se zdržuje.

Vojín na dočasnou dovolenou propuštěný, jenž přestoupí do neaktivního poměru, vykonati má toto ohlášení taktéž nejdéle v 8 dnech po obdržení vojenského (zeměbraneckého) pasu.

Mužstvo ze zálohy (náhradní zálohy) vojska do zeměbrany přeložené má se nejdéle do 8. ledna u obecního starosty toho místa, kde se zdržuje, ohlásiti a vojenský pas odevzdati, aby byl předložen politickému úřadu okresnímu.

III. oddíl.

O vedení evidence.

§ 15.

Jak obce jsou spolučinné při vedení evidence.

1. Starostové obecní jsou povinni sepisovati neaktivní mužstvo v obci se zdržující bez rozdílu domovské příslušnosti.

K tomu slouží:

a) kniha ohlašovací o pobytu s abecedním rejstříkem jmen, kde je toho třeba;*)

b) ohlašovací lístky o pobytu podle vzorce 9*a*. Vzorec 9*a*.

*) Dosavadní vzorce vyhlášené v ministerských nařízeních v úvodu dotčených zůstanou v platnosti, a toliko vzorec napřed uvedený obdrží místo dřívějšího označení „Kniha ohlašovací“ nové označení „Kniha ohlašovací o pobytu“.

2. Zápis do knihy ohlašovací o pobytu, která vedena buď dle pořádku, jak ohlášení se stanou, jakož i vyplnění ohlašovacího lístku státi se má za přítomnosti hlásícího se, nebo bezprostředně, jakmile dojde písemné oznámení, a předložená legitimační listina po zápise vykonaného ohlášení budiž ihned hlásícímu se vrácena.

V rubrice 15. ohlašovací knihy o pobytu, kdykoli se někdo k pobytu hlásí, zapsán buď byt neaktivního vojína, jakož i charakter, jméno a byt oné osoby, která v příslušných případnostech zprostředkuje doručování případných rozkazů nepřítomnému.

3. Obce se zvláštním statutem, které vykonávají práce politických okresních úřadů, zapisujte do ohlašovací knihy o pobytu toliko muže nepříslušné, kdežto hlášení se mužů k nim příslušných ihned vyřizována buďte v evidenčním protokole.

4. Desátého, dvacátého a posledního dne každého měsíce ohlašovací lístky o pobytu pod obalovým archem podle vzorce 9*b* předloženy buďte politickému úřadu okresnímu.

prec 9*b*.

Nebylo-li ve lhůtě zasílací učiněno žádné ohlášení, zaslán buď prázdný obalový arch s příslušným záznamem.

Kde se koná mnoho přihlášek a odhlášek, mohou ohlašovací lístky o pobytu předkládány býti také průběhem uvedených tří lhůt zasílacích.

5. Starostové obecní mají jednak pro příslušníky vojska (válečného loďstva), jednak pro příslušníky c. k. zemědělny, vésti jako dosud oddělené knihy ohlašovací o pobytu; do ohlašovací knihy o pobytu příslušníků c. k. zemědělny zapisováno buď také mužstvo královské uherské zemědělny.

Když se předkládají lístky ohlašovací o pobytu, budiž zvláštních obalových archů použito jednak pro příslušníky vojska (válečného loďstva), jednak pro příslušníky zemědělny.

6. Starostové obecní jsou odpovědni za správné vedení knih ohlašovacích o pobytu a lístků ohlašovacích o pobytu. Jestliže by nepravidelnosti marně byly kárány, vedení těchto evidenčních pomůcek může státi se na účet obce podle platných obecních řádův a obecních statut.

7. U obecních starostů má dále o příslušném domácím neaktivním mužstvu po ruce býti seznam evidenční jednak pro příslušníky vojska (válečného loďstva), jednak pro příslušníky zemědělny podle dosavadních vzorců, který jim od politického úřadu buď odevzdán a, pokud by opravy nemohly od obecních starostů samých býti prováděny, alespoň ročně při kontrolním shromáždění buď opraven a — třeba-li toho — znovu založen.

Předpis vykonávací.

Nařízení toto nabude moci tři měsíce po svém vyhlášení, tedy dne 1. října 1902.

Welsersheimb m. p.

Vzorec 9a k § 15.

Okres politický: . . . . . Místní obec: . . . . . .

Lístek ohlašovací o pobytu.

Běžné číslo ohlašovací knihy o pobytu (evidenčního protokolu) . . . .

Šarže			
Jméno			
Vojenský sbor (ústav)			
Nižší oddělení			
Ročník odvodní		Číslo listu knihy základní	
Stanice výzbrojná			
Příslušný v	obec		
	okres		
	doplňovací okres čís.		
Ohlášen dne . . . . . 190 .	k pobytu		
	k cestě do	místa	
		okresu	
	k . . . dennímu cvičení ve zbrani do		
	k . . . . týdennímu vojenskému výcviku do		
	k aktivní službě vojenské do		
Dřívější místo pobytu hlášence			
Poznámka			

Pečeť obecní.

Papír: bílý, formát: *B.* (Čtvrt archu.)

Vzorec 9b k § 15.

Okres politický: . . . . . .

Místní obec: . . . . . .

Lístky ohlašovací o pobytu

mužstva vojska a válečného loďstva / zeměbrany *) pro dobu od . . . . . .

až do . . . . . 190 .

od čís. . . . . do čís. . . . . knihy ohlašovací o pobytu (a od čís. . . . . do čís. . . . . evidenčního protokolu).

(. . . . kusů.)

Podpis.

*) Co se nehodí, budiž přetrženo.

Papír: bílý, formát: *B* jakožto obal.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIV. — Vydána a rozeslána dne 1. července 1902.

Obsah: (Čís. 128 a 129.) 128. Vyhláška, že byla rozšířena vyclívací práva vedlejší celnice II. třídy v Grünu (u lázní Halštrova [Elster] v Sasku). — 129. Nařízení o celním vyřizování vody plynárnické.

128.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 13. června 1902,

že byla rozšířena vyclívací práva vedlejší celnice II. třídy v Grünu (u lázní Halštrova [Elster] v Sasku).

Vedlejší celnice II. třídy v Grünu (u lázní Halštrova [Elster] v Sasku) zmocňuje se vyřizovati umělá hnojiva (nikoli ze směsí solních) saz. pol. 353 až do množství 1500 *kg* v jedné zásilce.

Böhm m. p. **Call** m. p.

129.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 25. června 1902

o celním vyřizování vody plynárnické.

Na základě článku IV zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882 ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi soustředěná voda plynárnická přikazuje se k sazební položce 320 (celní sazba 50 kr.).

Následkem toho ustanovení abecedního seznamu zboží doplňují, vztažmo mění se takto:

Mezi hesla „Záklopky k plyno- a vodovodům“ a „gázy“ zařaděno buď jakožto nové heslo:

„**Voda plynárnická** (voda čpavková)
— surová (odpadek při výrobě svítiplynu) 353 . . . prostá cla
— soustředěná (obohacená) podle článku IV zákona o celní sazbě . 320 . . . . . 50 kr.
viz také „Čpavek vodnatý“.

Poznámka. Za surovou vodu plynárnickou (odpadek při výrobě svítiplynu) považována buď toliko voda plynárnická se čpavkovým obsahem nepřevyšujícím 5%. S vodou plynárnickou, jejíž čpavkový obsah převyšuje tuto hranici, pokud se nejeví jako čpavek vodnatý sazební položky 322, naloženo buď jako se soustředěnou vodou plynárnickou podle saz. pol. 320. Tato liší se od bezbarvého, jako voda čistého čpavku vodnatého svou žlutavou až rudohnědou barvou, pak tím, že obsahuje sírovodík, který zjistiti lze tím, že nastane zčernání, přimísí-li se ocet olovnatý, konečně také tím, že soustředěná voda plynárnická odpařuje se zůstavuje větší množství špinavě zeleného zbytku, kdežto při odpařování čpavku vodnatého sotva zmínky hodný zbytek zůstává.“

Místo hesla „Voda čpavková“ položeno buď:

„**Voda čpavková,** v. voda plynárnická a čpavek vodnatý“.

Při hesle „čpavek vodnatý“ vložen buď tento poukaz: „v. také voda plynárnická“.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Böhm m. p. **Call** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXV. — Vydána a rozeslána dne 3. července 1902.

Obsah: Čís. 130. Státní smlouva mezi Rakousko-Uherskem a Pruskem o přeložení zemské hranice podél řeky Przemszy v trati od Slupna až k jejímu ústí do Visly.

130.

Státní smlouva ze dne 19. ledna 1898

mezi Rakousko-Uherskem a Pruskem o přeložení zemské hranice podél řeky Przemszy v trati od Slupna až k jejímu ústí do Visly.

(Uzavřena ve Vídni dne 19. ledna 1898, od Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ratifikována ve Vídni dne 23. února 1902, ratifikace vyměněny ve Vídni, dne 2. června 1902.)

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský, Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

prohlašujeme a doznáváme tímto:

Jakož mezi Naším plnomocníkem a plnomocníkem Jeho Veličenství císaře Německého, krále Pruského o přeložení zemské hranice mezi Rakouskem a Pruskem do prostřed upravené řeky Przemszy byla uzavřena a podepsána dne 19. ledna 1898 ve Vídni smlouva, která doslova takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, se strany jedné

a

Jeho Veličenství císař Německý, král Pruský, jménem říše Německé, se strany druhé,

když řeka Przemsza, která podle pohraničného recessu ze dne 6. prosince 1742 mezi Rakouskem a Pruskem uzavřeného tvořila část zemské hranice obou států, společným nákladem obou států v trati od Slupna až k svému ústí do Visly byla znova urovnána a upravena, usnesli se, že nastati má jiné, změněným takto místním poměrům přiměřené stanovení společné čáry zemské hranice, a nařídili, aby zahájeno bylo za tím účelem jednání, a jmenovali Svými plnomocníky:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., a Apoštolský král Uherský:

pana Agenora hraběte Gołuchowského z Gołuchowa, rytíře řádu zlatého rouna, velkokřižníka řádu sv. Štěpána, rytíře řádu železné koruny I. třídy, komtura řádu Františka Josefa s hvězdou, Svého tajného radu a komořího, ministra císařského a královského domu a věcí zahraničných,

a

Jeho Veličenství císař Německý, král Pruský:

Svého mimořádného a zplnomocněného velevyslance u Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd., a Apoštolského krále Uherského, pana Dr. jur. hraběte Filipa z Eulenburku, svobodného pána z Hertefeldu, rytíře řádu korunového I. třídy, řádu červeného orla II. třídy s hvězdou, komtura řádu královského domu Hohenzollernského, rytíře železného kříže II. třídy,

kteří sdělivše sobě vzájemně své mocné listy a shledavše je v řádné formě, uzavřeli s výhradou vzájemné ratifikace tuto smlouvu:

Článek 1.

Prostředek upraveného toku řeky Przemszy tvoří od nynějška v trati od Slupna až k ústí Przemszy do Visly zemskou hranici mezi Rakouskem a Pruskem.

Článek 2.

Změnou hranice státní výsosti nemění se nic na soukromoprávních poměrech pozemků z dosavadního obojího území vyloučených a k protějšímu území připojených.

Výjimku z tohoto pravidla činí erární nebo fiskální pozemky, ježto pozemky nyní na pravém břehu říčním ležící, dosud rakouskému eráru náleževší, přejdou ve vlastnictví pruského státního fisku, a naopak pozemky na levém břehu říčním ležící, dosud pruskému fisku státnímu náleževší, přejdou ve vlastnictví rakouského eráru.

Článek 3.

Aby vyrovnány byly větší dávky, které vynaloženy byly se strany pruské postoupením větších ploch fiskálního majetku podle článku 2. rakouskému eráru a na zřízení nového řečiště Przemszy, jakož aby uhražen byl podíl v nákladech na vyměřování a mapování, se strany pruské vydaných, císařsko-královská rakouská vláda zaplatí královské pruské státní vládě do tří měsíců po vykonané ratifikaci této smlouvy sumu jednoho tisíce sedmi set dvaceti čtyř marků 49 pfeniků.

Článek 4.

Smlouva tato nabude moci dnem vykonané ratifikace.

Tomu na svědomí plnomocníci obou stran tuto smlouvu podepsali a své pečeti k ní přitiskli.

Dáno ve dvojím vyhotovení ve Vídni, dne 19. měsíce ledna léta Páně tisícího osmistého devadesátého osmého.

Gołuchowski m. p. (L. S.) **F.** hrabě **Eulenburg** m. p. (L. S.)

v jejímž úvodě však za slovy: „pohraničného recessu ze dne“ místo: „6. prosince 1742“ státi má: „28. srpna 1818“;

tedy My prozkoumavše ustanovení této smlouvy Jsme je schválili a potvrdili a slibujeme též Naším císařským a královským slovem za Nás i za Naše nástupce, že je v celém obsahu jejich věrně budeme zachovávati a nařídíme, aby byla zachovávána.

Tomu na svědomí přítomnou listinu Jsme vlastní rukou podepsali a k ní Naši pečeť přitisknouti dali.

Dáno ve Vídni, dne 23. února léta Páně tisícího devítistého druhého, Našeho panování roku padesátého čtvrtého.

František Josef m. p.

Agenor hrabě **Gołuchowski** m. p.

K Nejvyššímu vlastnímu rozkazu Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství:

František svobodný pán **Riedl z Riedenau** m. p.,
cís. a král. odborný přednosta.

Tato smlouva státní vyhlašuje se tímto, když obě sněmovny rady říšské k ní byly přisvědčily.

Ve Vídni, dne 22. června 1902.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LXVI. — Vydána a rozeslána dne 3. července 1902.

Obsah: (Čís. 131—135.) 131. Nařízení, jímž království a země na říšské radě zastoupené rozdělují se na 29 dozorčích okresů pro úřadování dozorců živnostenských. — 132. Zákon, že železničných dlužních úpisů Zemské banky království Českého může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 133. Zákon, že kommunálních a železničných dlužních úpisů Zemědělské banky markrabství Moravského může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 134. Zákon, že dílčích úpisů dlužních dalmatské kommunální půjčky 600.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 135. Nařízení, kterým se mění některá ustanovení platného vykonávacího předpisu o dani z piva.

131.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 16. června 1902,

jímž království a země na říšské radě zastoupené rozdělují se na 29 dozorčích okresů pro úřadování dozorců živnostenských.

§ 1.

Na základě zákona ze dne 17. června 1883, Z. Ř. č. 117, o zřízení živnostenských dozorců, království a země na říšské radě zastoupené rozdělují se na 29 dozorčích okresů. Obvod těchto dozorčích okresů pak stanoví se takto:

1. Okres dozorčí:

Policejní obvod vídeňský.

2. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Rakousích pod Enží: v Brucku nad Litavou, Floridsdorfu (kromě části patřící k policejnímu obvodu vídeňskému), Unter-Gänserndorfu, Hietzingu-okolí, Korneuburku, Mistelbachu, Oberhollabrunnu, Tullnu.

3. Okres dozorčí:

Obvod města Vídeňského Nového Města a okresních hejtmanství v Rakousích pod Enží: v Badenu, Mödlinku, Neunkirchen, Vídeňském Novém Městě.

4. Okres dozorčí:

Obvod města Bejdova nad Ypsou a okresních hejtmanství v Rakousích pod Enží: v Amstetten, Cmuntu, Hornu, Kremži, Lilienfeldu, Melku, Pöggstallu, Sv. Hypolitě, Scheibbsu, Bejdově nad Dyjí, Světlé.

5. Okres dozorčí:

Rakousy nad Enží; Solnohradsko.

6. Okres dozorčí:

Obvod měst Štýrského Hradce, Celje, Mariboru a Ptuje, okresních hejtmanství ve Štýrsku: v Celji, Feldbachu, Štýrském Hradci, Hartberku, Německém Landsberku, Lipnici, Ljutoměru, Mariboru, Ptuji,

Radgoně, Brezči, Voitsbergu, Weizi, Slovenském Hradci; pak Krajina.

7. Okres dozorčí:

Okresní hejtmanství ve Štýrsku: v Brucku nad Murou, Gröbmingu, Judenburku, Lubně, Liezeně, Muravě.

8. Okres dozorčí:

Korutansko.

9. Okres dozorčí:

Přímoří s Terstem; Dalmatsko.

10. Okres dozorčí:

Obvod měst Inšpruku a Bozenu, okresních hejtmanství v Tyrolsku: v Ampezzu, Bozenu, Brixenu, Brunecku, Imstu, Inšpruku, Kitzbühelu, Kufsteině, Landecku, Lienzi, Meraně, Reutte, Schlandersu, Schwazi; pak Vorarlbersko.

11. Okres dozorčí:

Obvod měst Rovereta a Tridenta, okresních hejtmanství v Tyrolsku: v Borgu, Cavalese, Clesu, Primieru, Rivě, Roveretu, Tione, Tridentě.

12. Okres dozorčí:

Policejní obvod pražský.

13. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách: v Karlíně, Královských Vinohradech, Smíchově, Žižkově (pokud tato okresní hejtmanství nepatří k policejnímu obvodu pražskému), v Českém Brodě, Mladé Boleslavi, Kladně, Lounech, Mělníce, Poděbradech, Roudnici, Slaném.

14. Okres dozorčí:

Obvod města Liberce a okresních hejtmanství v Čechách: ve Friedlandě, Jablonci, Vrchlabí, Mnichově Hradišti, Liberci, Semilech, Jilemnici, Trutnově, Turnově.

15. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách v Ústí nad Labem, České Lípě, Dubé, Jablonném, Litoměřicích, Rumburce, Šluknově, Teplicích, Děčíně.

16. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách: v Aši, Mostě, Duchcově, Chebu, Falknově, Kraslicích, Jáchymově, Kadani, Karlových Varech, Chomútově, Žatci.

17. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách: v Horšově Týně, Blatné, Hořovicích, Klatovech, Kralovicích, Žlutici, Stříbře, Plzni, Plané, Podbořanech, Přesticích, Příbrami, Rakovníce, Rokycanech, Tachově, Domažlicích, Teplé.

18. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách: v Benešově, Budějovicích, Kaplici, Krumlově, Týně nad Vltavou, Milevsku, Jindřichově Hradci, Pelhřimově, Písku, Prachaticích, Sušici, Selčanech, Strakonicích, Táboře, Třeboni.

19. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách: v Čáslavi, Chotěboři, Chrudimi, Německém Brodě, Vysokém Mýtě, Kolíně, Kutné Hoře, Lanškrouně, Ledči, Litomyšli, Pardubicích, Poličce.

20. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Čechách: v Broumově, Jičíně, Králové Hradci, Králové Dvoře, Náchodě, Novém Bydžově, Novém Městě nad Metují, Rychnově, Žamberce.

21. Okres dozorčí:

Obvod města Brna a okresních hejtmanství na Moravě: v Hustopeči, Boskovicích, Brně, Moravské Třebové, Tišnově, Vyškově.

22. Okres dozorčí:

Obvod měst Jihlavy, Znojma a okresních hejtmanství na Moravě: v Dačicích, Velkém Meziříčí, Jihlavě, Moravských Budějovicích, Moravském Krumlově, Novém Městě, Mikulově, Třebíči, Znojmě.

23. Okres dozorčí:

Obvod města Olomouce a okresních hejtmanství na Moravě: v Zábřehu, Litovli, Šumberce, Olomouci, Prostějově, Rymařově, Šternberce.

24. Okres dozorčí:

Obvod měst Kroměříže, Uherského Hradiště a okresních hejtmanství na Moravě: v Kyjově, Hodoníně, Holešově, Kroměříži, Moravské Ostravě, Hranicích, Místku, Novém Jičíně, Přerově, Uherském Brodě, Uherském Hradišti, Valašském Meziříčí.

25. Okres dozorčí:

Slezsko.

26. Okres dozorčí:

Obvod města Lvova a okresních hejtmanství v Haliči: v Bóbrce, Brodech, Brzozowě, Cieszanowě, Dobromile, Drohobyczi, Gródku, Jaroslavově, Jaworowě, Kamionce Strumiłové, Lvově, Lisku, Mościskách, Przemyšle, Przemyślanech, Rawě Ruské, Rudkách, Samboře, Sanoku, Skalatě, Sokale, Starém miastě, Tarnopoli, Turce, Zbaraži, Złoczowě, Żólkiewie.

27. Okres dozorčí:

Obvod města Krakova a okresních hejtmanství v Haliči: v Białé, Bochni, Brzesku, Chrzanowě, Dąbrowé, Gorlici, Grybowě, Jaslu, Kolbuszowé, Krakově, Krosně, Łańcutě, Limanové, Mielci, Myślenicích, Novém Trhu, Novém Sączi, Nisku, Pilzně, Podgórzi, Przeworsku, Ropczycích, Rzeszowě, Żywci, Strzyžowě, Tarnobrzegu, Tarnově, Wadowicích, Věličce.

28. Okres dozorčí:

Obvod okresních hejtmanství v Haliči: v Bohorodczanech, Borszczowě, Brzežanech, Buczaczi, Czortkowě, Dolině, Horodence, Husiatyně, Kałuszi, Kołomyji, Kosowě, Nadvórné, Peczenižyně, Podhajci, Rohatyně, Sniatyně, Stanislavově, Stryji, Tłumaczi, Trembowle, Zaleszczycích, Żydaczowě.

29. Okres dozorčí:

Bukovina.

§ 2.

Pro každý okres dozorčí zřízen jest inspektorát živnostenský, jenž má své sídlo:

pro 1. okres dozorčí ve Vídni,
„ 2. „ „ „ Vídni,
„ 3. „ „ „ Vídeňském Novém Městě,
„ 4. „ „ „ Sv. Hypolitě,
„ 5. „ „ v Linci,
„ 6. „ „ ve Štýrském Hradci,
„ 7. „ „ v Lubně,
„ 8. „ „ „ Celovci,
„ 9. „ „ „ Terstu,
„ 10. „ „ „ Inšpruce,
„ 11. „ „ „ Tridentě,
„ 12. „ „ „ Praze,
„ 13. „ „ „ Praze,
„ 14. „ „ „ Liberci,
„ 15. „ „ „ Děčíně,
„ 16. „ „ „ Chomútově,
„ 17. „ „ „ Plzni,
„ 18. „ „ „ Budějovicích,
„ 19. „ „ „ Pardubicích,
„ 20. „ „ „ Králové Hradci,
„ 21. „ „ „ Brně,
„ 22. „ „ ve Znojmě,
„ 23. „ „ v Olomouci,
„ 24. „ „ „ Přerově,
„ 25. „ „ „ Opavě,
„ 26. „ „ ve Lvově,
„ 27. „ „ v Krakově,
„ 28. „ „ ve Stanislavově,
„ 29. „ „ v Černovicích.

§ 3.

Kromě toho ve smyslu § 4 zákona ze dne 17. června 1883, Z. Ř. č. 117, c. k. dozorce ku plavbě vnitrozemské úřaduje jako zvláštní živnostenský dozorce pro plaveckou živnost na vodách vnitrozemských v celém obvodě, kde dotčený zákon platí, a zřízenec c. k. generální inspekce rakouských železnic úřaduje jako živnostenský dozorce při provádění veřejných staveb komunikačních ve Vídni; oba mají své úřední sídlo ve Vídni.

§ 4.

Nařízení toto nabývá moci dnem 1. srpna 1902. Zároveň pozbývají platnosti nařízení na základě zákona ze dne 17. června 1883, Z. Ř. č. 117, dosud vydaná o ustanovení dozorčích okresů živnostenských dozorců.

Koerber m. p. **Call** m. p.

132.

Zákon, daný dne 24. června 1902,

že železničných dlužních úpisů Zemské banky království Českého může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Železničných úpisů dlužních Zemské banky království Českého i přes částku 100,000.000 K zákonem ze dne 14. července 1896, Z. Ř. č. 126, ustanovenou může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelny poštovské, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle kursu bursovního, avšak nikoli přes hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Zákon tento nabývá moci dnem svého vyhlášení.

§ 3.

Mým ministrům vnitra, práv, financí a železnic jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

V Schönbrunně, dne 24. června 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.
Böhm m. p. **Spens** m. p.

133.

Zákon, daný dne 26. června 1902,

že kommunálních a železničných dlužních úpisů Zemědělské banky markrabství Moravského může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Kommunálních a železničných dlužních úpisů Zemědělské banky markrabství Moravského přes částku 60,000.000 K zákonem ze dne 22. února 1897, Z. Ř. č. 62, stanovenou až nejvýše částkou 150,000.000 K může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelny poštovské, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle kursu bursovního, avšak nikoli přes hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Zákon tento nabývá moci dnem svého vyhlášení.

§ 3.

Mým ministrům vnitra, práv, financí a železnic jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 26. června 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.
Böhm m. p. **Spens** m. p.

134.

Zákon, daný dne 26. června 1902,

že dílčích úpisů dlužních dalmatské kommunální půjčky 600.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Dílčích úpisů dlužních půjčky 600.000 K učiněné zemským výborem království Dalmatského na základě zemského zákona ze dne 15. října 1895, Z. z. a v. n. č. 32, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelny poštovské, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle kursu bursovního, avšak nikoli přes hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Mým ministrům vnitra, práv a financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 26. června 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p.

135.

Nařízení ministeria finančního ze dne 28. června 1902,

kterým se mění některá ustanovení platného vykonávacího předpisu o dani z piva.

Za příčinou zavedení kontrolního měřidla pivní mladiny v kontrole daně z piva ve shodě s královským uherským ministeriem finančním mění se takto tuto uvedená ustanovení vykonávacího předpisu o dani z piva, daného dne 21. července 1899, Z. Ř. č. 129, aby vykonán byl I. díl císařského nařízení ze dne 17. července 1899, Z. Ř. č. 120:

§ 1, oddíl I, odstavec 5.

Stoky chladicí, veškerým požadavkům odpovídající, ocejchují se na celé hektolitry, a sice nejenom při sepsání nálezu, nýbrž každoročně nejméně jednou a zvláště v pivovarech, které v teplejší době roční nepracují, ne dříve než čtyři týdny před početím každého ročního období výrobního, a to pro každou velikost várky, kterou sládek označí na všech čtyřech bokách stoku chladicího. Taktéž kvasné káděbudtež periodicky nejméně každá tři leta nově ocejchovány a ohamovány.

V pivovarech, ve kterých úřední vyšetření vyrobené mladiny děje se kontrolním měřidlem, buďte toliko ty kvasné kádě periodicky opětně cejchovány a ohamovány, při kterých vyšetřením rozměrů kádě a vzálenosti hamovních hřebů od sebe zjistí se změny oproti údajům při posledně předcházejícím ocejchování a ohamování vyšetřeným.

§ 4, poslední odstavec.

Trvání celého výkonu várečního od početí až do ukončení bude stanoveno se zřetelem na místní poměry pro každý pivovar v protokole popisním. Trvání toto v těch pivovarech, ve kterých úřední vyšetření mladiny koná se na stoku chladicím, nesmí přestoupiti dobu 20 hodin, v oněch pivovarech pak, ve kterých úřední vyšetření vyrobené mladiny koná se kontrolním měřidlem, dobu 14 hodin.

Dodatek k § 5.

V oněch pivovarech, ve kterých vyrobená mladina zjišťuje se kontrolním měřidlem, mladina, vztažmo pivo z kvasných kádí v ohlášce várek označených zcela nebo z části smí se přelíti do jiných kvasných kádí, avšak přelití a její datum naznačeno buď na příslušných kvasných kádích vhodným způsobem, na příklad křídou.

§ 6, odstavec II, A.

A. Povolení ku kroužkování piva.

Odebírati kvasící mladinu z kvasných kádí povoluje se toliko ku kroužkování úplně požívatelného, hotového piva. Pivovarníci, kteří chtějí použíti tohoto povolení, jsou povinni ohlásiti to před počátkem každého výrobního období, vztažmo pokud se týče běžícího výrobního období, nejdéle do 15. července finančnímu úřadu první stolice, aby vyrozuměny byly kontrolní orgány.

Kroužkování podrobiti se smí toliko pivo úplně požívatelné, jež zbaveno kyseliny uhličité, udává na saccharometru nejvýše polovinu extraktu mladiny, ze které pochází, a budiž použito k tomu (měřeno na množství piva, které se má kroužkovati) nejvýše 5 procent piva krouženkového.

Množství piva z kvasných kádí ku kroužkování odebraného zapsáno buď ihned po odebrání jako výdaj v zápiscích vedených o zásobách ve kvasném sklepě, při čemž uvedeno buď číslo dopravních nádob, vztažmo číslo příslušného oddělení sklepa skladního.

Přimíchání kroužekového piva k pivu nalézajícímu se v nádobách dopravních smí se provésti toliko mimo kvasírnu.

Pivo kvasící, které udává, kyseliny uhličité zbaveno, více než 6·5 stupňů saccharometrických, bude toliko tenkrát považováno za kroužkované, může-li sládek prokázati, že pochází z mladiny o 13 nebo více stupních saccharometrických.

§ 7, odstavec II, č. 2.

2. Podnikatelé pivovarů, v nichž vyrobená mladina vyšetřuje se kontrolním měřidlem, zproštěni jsou závazku vésti úřední zápisky o zásobách mladiny nebo piva v kvasném sklepě, pokud vedou obchodní zápisky o manipulaci ve kvasném sklepě, ze kterých seznati lze množství zásob mladiny, vztažmo piva, ve kvasném sklepě pokaždé jsoucích, a pokud prohlásí, že jsou ochotni, finančním orgánům, jimž svěřena jest kontrola daně pivní, k jejich žádosti dovoliti, aby nahlédali do těchto zápisků. Pivovarům se zůstavuje, jak si zařídí tyto zápisky, které po 5 let buďte uschovány.

Dodatek k § 11, č. 1.

Trvání úvěru pivní daně ustanoveno jest zákonem pro mladiny o 11 a více stupních saccharometrických na šest měsíců, pro mladiny nižšího stupně na tři měsíce.

Poněvadž jedna a táž mladina před schlazením na normální teplotu vykazuje menší saccharometrický údaj nežli po schlazení na normální teplotu, pro otázku však, zdali v jednotlivém případě náleží úvěr šestiměsíční nebo tříměsíční, rozhodný jest údaj saccharometrický mladiny na normální teplotu schlazené, nařizuje se, že v těch případnostech, ve kterých úřední vyšetření mladiny koná se kontrolním měřidlem s mladinami o 10·4 a více stupních saccharometrických, pak v těch případnostech, ve kterých úřední vyšetření mladiny děje se ve stoku chladicím, budiž s mladinami o 10·8 a více stupních saccharometrických, koná-li se úřední šetření za teploty mladiny o více než + 25 stupňů Réaumura a s mladinami o 10·9 a více stupních saccharometrických, koná-li se šetření mladiny za teploty mladiny vyšší než 14, avšak nikoli vyšší než 25 stupňů Réaumura, v příčině úvěru daně a výměry diskonta, které v případě hotového placení bude nahraženo, naloženo jako s mladinami o 11 a více saccharometrických stupních.

Tato nařízení nabývají moci dnem 1. července t. r.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVII. — Vydána a rozeslána dne 8. července 1902.

Obsah: (Čís. 136—139.) 136. Zákon, jímž mění se zákon ze dne 28. března 1892, kterým poskytnuty byly nezúročitelné zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. — 137. Nařízení o poskytování záloh k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených. — 138. Nařízení, jak se vyšetří alkoholový obsah lihu meduňkového přes celní čáru dovezeného za účelem placení daně z kořalky. — 139. Nařízení, jímž mění se §§ 42 až 46 vykonávacího předpisu ze dne 19. listopadu 1873, k trestnímu řádu vydaného, a ministerského nařízení ze dne 16. prosince 1895.

136.

Zákon, daný dne 4. dubna 1902,

jímž mění se zákon ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61, kterým poskytnuty byly nezúročitelné zálohy k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se naříditi takto:

Článek I.

Odstavce 5. a 6. článku II. zákona ze dne 3. října 1891, Z. Ř. č. 150, zákonem ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61, změněného, pozbývají moci v dosavadním doslovu a budou zníti takto:

„Udělení takovýchto záloh závisí z pravidla na tom, že žadatel zálohy obdrží stejně velikou podporu z peněz zemských. Výjimečně však ministr orby v případnostech zřetele hodných povoliti může půjčky, které převyšují obnos záloh ze zemských peněz poskytnutých.

Zálohy ministrem orby propůjčené, dodrží-li se řádně pracovní plán k opětnému zařízení vinic, vydávány budou ve lhůtách, s tímto plánem se srovnávajících.

Splácení všech nezúročitelných státních záloh, které byly poskytnuty na základě zákona ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61, v letech 1892, 1893, 1894, 1895 a 1896, počne šestnáctým rokem kalendářním od vyplacení první částky zálohy a vykoná se v patnácti stejných, bezprostředně po sobě jdoucích ročních lhůtách. Státní zálohy od roku 1897 počínajíc vydané splaceny budou ve dvacíti stejných, bezprostředně po sobě jdoucích ročních lhůtách, z nichž první jest splatnou počátkem jedenáctého roku kalendářního, od vydání první částky zálohy počínajíc."

Článek II.

Mému ministrovi orby a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby zákon tento uvedli ve skutek.

V Schönbrunně, dne 4. dubna 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Giovanelli m. p.

137.

Nařízení ministeria orby ze dne 11. června 1902,

o poskytování záloh k opětnému zařízení vinic mšicí révovou zničených.

Poněvadž ustanovení článku II. zákonů ze dne 3. října 1891, Z. Ř. č. 150 a ze dne 28. března

1892, Z. Ř. č. 61, kterými poskytnuty byly úlevy a podpory pro škody mšicí révovou *(Phylloxera vastatrix)* způsobené, zákonem ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 136, částečně byly změněny, zrušuje se nařízení ministeria orby ze dne 29. března 1892, Z. Ř. č. 62, a na jeho místě nařizuje se toto:

§ 1.

Jestliže v některé obci mšice révová objevila se způsobem zhoubným a stižení majetníci pozemkoví octli se v dočasné nouzi, ministr orby k opětnému zařízení zničených vinic — ať již toto opětné zařízení ihned nastane po zničení rév, neb ať parcely zevšivělé vzdělávány byly mezi tím způsobem jiným — poskytnouti může nezúročitelné zálohy, a to:

a) bezprostředně jednotlivému stiženému majetníku pozemkovému, nebo

b) obci jako takové, nebo

c) společenstvu postižených majetníků pozemkových, podle zákona ze dne 9. dubna 1873 (Z. Ř. č. 70) s obmezeným nebo neobmezeným ručením zřízenému, nebo konečně

d) spolku, jehož účelem dle stanov jest napomáhati zemědělství vůbec, nebo zejména vinařství v příslušné obci.

Žadatel zálohy, nechť náleží ku kterékoli kategorii pod *a)* až *d)* uvedené, podej svou žádost ve věci této u politického okresního úřadu (podle článku III. zákona ze dne 3. října 1891, Z. Ř. č. 150, kolku prostou).

§ 2.

V této žádosti — kromě jiných dat, která jsou přiměřena účelu — uvedeny budte zejména:

a) náklady, kterých, jak předvídati lze, vyžadovati bude opětné zařízení vinic, a pracovní plán k tomu navržený;

b) jistotu, která nabízí se za splacení zálohy svým časem, vztažmo vyličení okolností, kterými odůvodňuje se podaná snad žádost za zálohu bez zjištění.

§ 3.

Politický okresní úřad — především potřebná snad ještě vyšetřování a výslechy — předložiti má žádost politickému úřadu zemskému a při tom vysloviti své dobré zdání jak o okolnostech, které podle zákona ze dne 3. října 1891, Z. Ř. č. 150, jsou všeobecnou podmínkou pro poskytnutí záloh (objevení se mšice révové způsobem zhoubným a dočasná nouze postižených majetníků pozemkových), jakož i o žádosti samé vůbec i o její podrobnostech, při čemž, pokud jde o zjištění, prohlédáno buď k ustanovení následujícího § 5.

§ 4.

Politický úřad zemský, je-li zde všeobecná zákonná podmínka pro udělení zálohy (§ 3), má dále na jisto postaviti, zdali zde jest také požadavek v odstavci 2 a 3 článku I zákona ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 136, dotčený, totiž poskytnutí podpory ze zemských peněz, a má na to žádost předložiti k rozhodnutí ministeriu orby se svými návrhy, jež týkati se mají toho, zda záloha má býti udělena, její výše i ostatních otázek s tím souvislých (zjištění, pracovního plánu).

§ 5.

Při otázce, zda vůbec žádati jest jistoty za splacení zálohy svým časem a zdali jistotu žadatelem nabízenou pokládati jest, jak předvídati lze, za dostatečnou, vztažmo při návrzích o tom činěných, političtí úřadové první a druhé instance vycházeti mají z ustanovení zákona ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61 (3. a 4. odstavec tímto zákonem stanoveného doslovu článku II zákona ze dne 3. října 1891, Z. Ř. č. 150) a v mezích těchto ustanovení z následujících hledisk:

a) kdežto při udílení zálohy bezprostředně jednotlivému majetníku pozemkovému (§ 1, lit. *a*) jest pravidlem, by dána byla (knihovní) jistota a udělení zálohy bez zjištění činiti má toliko výjimku, budiž při udělení zálohy obci, některému společenstvu nebo spolku (§ 1, lit. *b, c, d*) žádáno za zjištění toliko tenkráte, když by toho vyžadovaly zvláštní okolnosti;

b) co se týče výše jistoty, buď k tomu prohlédáno, že podle zákonné podmínky jde o podporu pozemkových majetníků, kteří již octli se v dočasné nouzi spoustami mšicí révovou způsobenými, proto by neodpovídalo duchu a účelu zákona, aby s udělení zálohy následkem toho sešlo, že pozemkový majitel právě pro svou nouzi nemůže podati takové jistoty, jaké by bylo žádati za pravidelných poměrů;

c) více pak kladena buď zvláštní váha na tu okolnost, zdali veškeré poměry v jednotlivém případě převládající jsou způsobilé více nebo méně zaručiti svědomité a správné upotřebení zálohy k opětnému zařízení vinic, tak že čím větší jeví se býti tato záruka, tím menší může býti žádaná materielní jistota, a může až docela od ní býti upuštěno.

§ 6.

Povolí-li ministerium orby zálohu, ustanoveny budou při tom spolu lhůty, ve kterých záloha podle čtvrtého odstavce článku I. zákona ze dne 4. dubna 1902, Z. Ř. č. 136, předpokládajíc řádné dodržení plánu pracovního ve shodě s ním bude vydána. Zároveň uveden buď rok, kterým počínajíc záloha podle posledního odstavce dotčeného právě článku ve 20 stejných, bezprostředně po sobě následujících ročních lhůtách splacena býti má.

§ 7.

Jestliže by výrokem ministeria orby na jisto postaveno bylo, že práce, které podle pracovního plánu jest vykonati, byly opominuty způsobem neospravedlněným anebo provedeny způsobem patrně nedbalým nebo protiúčelným, pomine nárok na neobdrženou ještě snad část povolené zálohy.

§ 8.

Úřední jednání, která jest předsevzíti podle tohoto zákona, vztažmo dle tohoto nařízení, vykonávána buďte pokaždé co možná nejrychleji a politickým úřadům zemským ponechává se, aby právě k tomuto účelu přiměřeně se dohodly s příslušnými zemskými výbory v příčině současného nebo společného projednávání žádostí za zálohy jednak ze státních peněz, jednak ze zemských peněz, jakož aby ve shodě se zemskými výbory, po případě také samostatně, vydaly okresním úřadům formuláře k snadnějšímu a rychlejšímu vyřizování příslušných prací a dle potřeby také vydaly podrobnější věcné (meritalní) instrukce v mezích tohoto zákona a nařízení.

Političtí úřadové zemští mají smluviti dále s příslušnými zemskými výbory přiměřená opatření stran znaleckého dohledu ku provádění pracovních plánů, pro které povoleny byly zálohy ze státních a zemských peněz, a při tom postarati se, by co možná včasně oznamovány byly případnosti, ve kterých pracovní plán by nebyl řádně dodržen a proto užito býti mělo ustanovení § 7.

O čem se v tomto směru političtí úřadové zemští dohodnou se zemskými výbory, oznámeno buď ministeriu orby.

Giovanelli m. p.

138.

Nařízení ministeria finančního ze dne 26. června 1902,

jak se vyšetří alkoholový obsah lihu meduňkového přes celní čáru dovezeného za účelem placení daně z kořalky.

Ve shodě s c. k. ministeriem obchodu a účastnými královskými uherskými ministeriemi doplňuje se § 4, lit. *b*, prvního oddílu výnosu ministeria finančního ze dne 20. července 1899, Z. Ř. č. 125, a nařizuje se, že při celním vyřizování lihu meduňkového za základ výpočtu lihové dávky položiti jest alkoholový obsah 90°, pokud jeho zjištění nestane se skutečným vyšetřením.

Böhm m. p.

139.

Nařízení ministeria práv ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 27. června 1902,

jímž mění se §§ 42 až 46 vykonávacího předpisu ze dne 19. listopadu 1873, Z. Ř. č. 152, k trestnímu řádu vydaného, a ministerského nařízení ze dne 16. prosince 1895, Z. Ř. č. 199.

Nadpis § 42 vykonávacího nařízení ze dne 19. listopadu 1873, Z. Ř. č. 152, má nyní zníti: „*b)* Náklady na vazbu vyšetřovací a na vykonání trestů na svobodě“. Další paragrafy budou zníti takto:

§ 42.

Předsednictva vrchních soudů zemských mají každoročně na základě účtů o trestních nákladech veškerých soudů svého obvodu vypočítati úhrnnou částku skutečných nákladů předešlého roku na stravu, na lůžko, topení, světlo, opatření a čištění prádla a oděvu (kromě nákladů nemocenských a porodních, které budou zvláště nahrazeny) pro všechny zatčence nehledíc ke druhu jejich vazby. Tato úhrnná částka dělena buď počtem všech dnů vazby předešlého roku (vazby vyšetřovací, vazby trestní, vazby pro cizí odbory správní) a tímto způsobem vyšetřena buď průměrná částka stravného denně na jednoho vězně připadající. Zlomky haléřů buďte pominuty.

Vyšetřená částka vzata buď za základ náhrad nákladů příštího roku, nečiníc rozdílu mezi soudy okresními a soudy sborovými. Od tohoto způsobu výpočtu upuštěno buď toliko ve výjimečných případnostech v § 387 tr. ř. dotčených, nastanou-li totiž průběhem roku velmi značné změny cen, nebo jsou-li rozdíly v cenách potravin vzhledem k některým soudům velmi značné.

§ 43.

Výlohy na střežení a správu (§ 388 tr. ř.) vypočteny buďte na období tří let. Za tímto účelem vypočítán buď skutečný náklad za posledních tří minulých let při všech soudech obvodu vrchního soudu zemského vzešlý odměnou vězeňských úředníků, dozorčích orgánů a jiných osob správních, udržováním místností vězeňských a jinakými potřebami domácími, opatřováním a opravou věcí inventárních, provozováním práce a výdaje na jiné účely vězeňské, konečně na opatření potřeb kancelářských ve vězeních soudů sborových. Od úhrnné částky odečteny buďte příjmy z provozování práce. Z výsledku vypočítána buď stejným způsobem jako v § 42, prvním odstavci, dělením úhrnného počtu dnů vazby za těchto tří let (vazby vyšetřovací, vazby trestní a vazby pro cizí odbory správní) průměrná částka nákladů na střežení a správu, na jeden den vazby připadající.

§ 44.

Ministerstvo práv ustanoví náklady na vykonání trestů na svobodě v trestnicích podle zásad v § 42 a 43 stanovených, avšak také co do stravného na dobu tří let. Náklady tyto vypočítány budou úhrnným průměrem jednak pro všechny trestnice mužské, jednak pro všechny trestnice ženské.

§ 45.

Vrchní soudy zemské včasně oznámiti mají ministeriu práv obnosy stravného a za střežení a správu podle § 42 a 43 vyšetřené, na jeden den vazby připadající. Ministerium práv pak každoročně pro příští rok vyhlásí ve Věstníku nařizovacím ministeria práv obnosy náhrady za vazbu vyšetřovací (stravné) a za vazbu trestní soudních věznic (stravné, náhrada za střežení a správu) podle jednotlivých obvodů vrchních soudů zemských, pak za vazbu trestní v trestnicích (odděleně podle trestnic mužských a ženských).

Na základě této vyhlášky pak předsednictva vrchních soudů zemských vyhlásí v úředních listech zemí svého obvodu obnos náhrady za vazbu trestní v trestnicích a platné pro své obvody částky za vazbu vyšetřovací a vazbu trestní v soudních vězeních.

§ 46.

Odsouzencům, při kterých náklady trestního řízení uznány budou za dobytné, předepsány buďte náklady vazby vyšetřovací a vazby trestní ustanovenými jednotnými částkami.

V případě úplného vlastního zaopatření nepředpisují se náklady na zaopatření připadající, tedy při vazbě vyšetřovací nepředpisují se vůbec žádné náklady. K vedlejším výlohám od zatčence nezapraveným (topení, světlo a pod.) nebuď v této případnosti přihlédáno. K částečnému toliko vlastnímu zaopatření se nepřihlédá.

Náklady nemocenské a porodní, které dle § 387 a 388 tr. ř. nahraditi jest zvláště, předpisovány buďte toliko potud, pokud záležejí ve zvláštních výlohách, které nejsou obsaženy ve zdravotních nákladech věznice vůbec.

Koerber m. p. **Spens** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVIII. — Vydána a rozeslána dne 19. července 1902.

Obsah: (Čís. 140—143.) 140. Vyhláška, že c. k. hlavní celnice I. třídy v Inšpruku je zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké. — 141. Vyhláška, že typy elektrického počitadla XXXIII, XL s vedlejšími formami XLH, XLK, XLHK, typy počitadla XLII a LVII byly definitivně, a typy elektrického počitadla LV a LVI prozatímně připuštěny k ověřování cejchovním úřadem, jakož i že prozatímné připuštění XLVI. a LIII. typu počitadla bylo odvoláno. — 142. Vyhláška, že hlavní celnice II. třídy v Kotoru přeměněna byla na hlavní celnici I. třídy. — 143. Vyhláška, že vedlejší celnice II. třídy v Petrovicích přeměněna byla na expozituru hlavní celnice v Bohumíně s právy vedlejší celnice II. třídy.

140.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 24. června 1902,

že c. k. hlavní celnice I. třídy v Inšpruku je zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké.

C. k. hlavní celnice I. třídy v Inšpruku je zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké podle článku VIII, č. 7, odstavce 1 a článku IX, č. 1, odstavce 2 a 3 zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

141.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 5. července 1902,

že typy elektrického počitadla XXXIII, XL s vedlejšími formami XLH, XLK, XLHK, typy počitadla XLII a LVII byly definitivně, a typy elektrického počitadla LV a LVI prozatímně připuštěny k ověřování cejchovním úřadem, jakož i že prozatímné připuštění XLVI. a LIII. typu počitadla bylo odvoláno.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, a prováděcích předpisy nařízením obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, vyhlášené o tom, jak počitadla udávající spotřebu elektřiny se zkoušejí a ověřují cejchovním úřadem (V. oddíl, číslo 21 a 22), vyhlašuje se toto:

Ředitel c. k. normální komise cejchovní odvolal prozatímné připuštění typů elektrického počitadla XLVI (viz Z. Ř. č. 129 z r. 1901) a LIII (viz Z. Ř. č. 17 z r. 1902) k ověřování cejchovním úřadem a připustil typy elektrického počitadla XXXIII, XL, XLH, XLK, XLHK (srov. výkaz v Z. Ř. č. 176 z r. 1900) a XLII (viz Z. Ř. č. 208 z r. 1900), jakož i LVII. typ počitadla, které již prozatímně byly připuštěny, definitivně k cejchování a kolkování.

Kromě toho ředitel c. k. normální komise cejchovní připustil prozatímně LV. a LVI. typ elektrického počitadla k vyřizování cejchovním úřadem.

Ráz připuštěných typů počitadla seznati jest z tabulky tuto položené; podrobnější popis uveřejněn bude později.

Typ počitadla elektřiny	Připuštěn definitivně	Připuštěn prozatímně	Název	Druh proudu	Soustava vedení	Ráz	Úřední plomby, jich počet
XXXIII	1	.	Aronovo počitadlo	Proud otáčivý	Trojdobá	Jako typ XIII. Podáno H. Aronem ve Vídni.	1
XL	1	.	Thomsonovo počitadlo	Proud střídavý	Trojné vedení	Jako typ XI, odpor vedlejší závěrky jest železo, upotřebeno pro proud střídavý. Podáno Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.	1 3
XLH	1	.	Thomsonovo počitadlo	Proud střídavý	Trojné vedení	Jako typ XIH, avšak odpor vedlejší závěrky jest železo, upotřebeno pro proud střídavý. Podáno Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.	1—3
XLK	1	.	Thomsonovo počitadlo	Proud střídavý	Trojné vedení	Jako typ XIK, avšak odpor vedlejší závěrky jest železo, upotřebeno pro proud střídavý. Podáno Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.	1
XLHK	1	.	Thomsonovo počitadlo	Proud střídavý	Trojné vedení	Jako typ XIHK, avšak odpor vedlejší závěrky jest železo, upotřebeno pro proud střídavý. Podáno Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.	1
XLII	1	.	Schuckertovo počitadlo	Proud otáčivý	Trojdobá	Motorové počitadlo podle zásady Ferrariovy. Podáno Rakouským závodem Schuckertovým ve Vídni.	2
LV	.	1	Thomsonovo počitadlo	Proud stejnosměrný a střídavý	Dvojné vedení	Jako typ L, avšak odpor vedlejší závěrky jest technicky ryzí měď. Podáno „Danubií", akciovou společností pro plynárenské, osvětlovací a měřicí přístroje ve Vídni.	2
LVI	.	1	Thomsonovo počitadlo	Proud stejnosměrný a střídavý	Trojné vedení	Jako typ LI, avšak odpor vedlejší závěrky jest technicky ryzí měď. Podáno „Danubií", akciovou společností pro plynárenské, osvětlovací a měřicí přístroje ve Vídni.	2
LVII	1	.	Počitadlo Wattových hodin	Proud stejnosměrný	Dvojné vedení	Motorové počitadlo s otáčivým železným jádrem. Na železném jádře upevněna jsou čtyři o 90° k sobě postavená železná křídla. Podáno akciovou společností Siemens & Halske ve Vídni.	2

Call m. p.

142.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 10. července 1902,

že hlavní celnice II. třídy v Kotoru přeměněna byla na hlavní celnici I. třídy.

Hlavní celnice II. třídy v Kotoru byla přeměněna na hlavní celnici I. třídy a počne v této vlastnosti ihned úřadovati.

Böhm m. p.

143.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 11. července 1902,

že vedlejší celnice II. třídy v Petrovicích přeměněna byla na exposituru hlavní celnice v Bohumíně s právy vedlejší celnice II. třídy.

Vedlejší celnice II. třídy v Petrovicích přeměněna byla dnem 1. července 1902 v exposituru hlavní celnice v Bohumíně s právy vedlejší celnice II. třídy.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIX. — Vydána a rozeslána dne 20. července 1902.

Obsah: Čís. 144. Zákon o úlevách pro domy se zdravými a lacinými byty dělnickými.

144.

Zákon, daný dne 8. července 1902,

o úlevách pro domy se zdravými a lacinými byty dělnickými.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Obytné domy, které budou na ploše dosud nezastavěné nebo na stavební ploše domu až k povrchu zemskému úplně strženého za tím účelem vystavěny, aby dělníkům poskytnuty byly zdravé a laciné byty, požívají podle ustanovení tohoto zákona 24letého osvobození od domovní daně třídní, jakož i od domovní daně nájemní a pětiprocentní daně z výtěžku domů dočasně daně prostých, pokud byty přísluš-ného domu dělníkům budou pronajaty anebo přenechány bezplatně nebo za nějakou v pracovní smlouvě číselně neustanovenou částku do mzdy započtenou.

Stejné výhody dostane se také těm obytným domům (rodinným domům obytným), na dotčený právě způsob a k uvedenému účelu vystavěným, které od právnických nebo fysických osob v § 7 uvedených budou dělníkům prodány tím způsobem, že celá kupní cena nebo alespoň polovice její splatiti se má v 15 annuitách, a to bez rozdílu, zdali podle učiněných úmluv vlastnictví k domu přejde na dělníky ihned nebo teprve později.

Pokud takové domy v té neb oné případnosti podrobeny jsou poplatkovému ekvivalentu, činí tento i s přirážkou na dobu věnovací (§ 14) toliko půl druhého procenta z ceny.

Všechna za příčinou zřízení dělnických domů vyhotovená podání, listiny a zápisy věnování jsou prosta poplatků.

§ 2.

Za „dělníky“ ve smyslu tohoto zákona pokládají se ty osoby při rolnických, živnostenských nebo jinak na zisk zařízených podnicích anebo ve veřejných nebo soukromých ústavech za stálou nebo proměnlivou mzdu zaměstnané, jejichž roční příjem ve smyslu zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, nepřevyšuje částky tuto uvedené:

a) u osob samojediných 1200 korun;

b) u rodin o dvou až čtyřech hlavách 1800 korun;

c) u rodin o pěti a více hlavách 2400 korun.

Ve Vídni jsou vrcholem částky o čtvrtinu vyšší, v místech s více než 50.000 obyvatelů a jejich předměstích, jakož i v místech průmyslových, bezprostředně spolu souvislých, jejichž obyvatelstvo úhrnem převyšuje 50.000, částky o osminu vyšší.

Dotčené právě komplexy průmyslových míst určeny budou způsobem nařizovacím.

Učedníci pokládáni buďte bez ohledu na své příjmy na roveň dělníkům.

Vlastnost „dělníka“ není dotčena přechodným přerušením pravidelného zaměstnání. Stane-li se přednosta domácnosti trvale nezpůsobilý k svému povolání, jakož i vystřídá-li se, pak změní-li se později obnos úhrnného příjmu nebo počet členů rodiny, úřad může dosavadním majitelům bytu, vztažmo jejich rodinám povoliti další obývání bytu.

Podnikatelé, jakožto držitelé domů požívajících výhody podle § 1, nejsou v příčině dělníků v jejich vlastním podniku zaměstnaných vázáni na nejvyšší výměru úhrnného příjmu nahoře stanovenou.

§ 3.

Úlevy v § 1 dotčené přiznány buďte i tenkráte:

1. Když část, avšak ne více nežli čtvrtina obytné prostory v příslušném domě nebo v komplexu dělnických domů pod jednotnou správu postavených, jest pronajata nebo bezplatně přenechána nikoli dělníkům aktivním (§ 2, odstavec 1), nýbrž takovým, kteří se stali neschopnými ku svému povolání, nebo jiným osobám beroucím plat nebo zaopatření, jejichž roční důchod nepřevyšuje výměru v § 2 stanovenou;

2. když jednotlivé místnosti domu přenechány jsou obyvatelům ke společnému používání, jako na příklad prádelny, jídelny, čítárny, knihovny a pod.;

3. když jednotlivé byty nebo místnosti obytné přenechány jsou orgánům, kterým je svěřena správa domu nebo dozor k němu;

4. když se jednotlivé části domu pronajmou majitelům, pachtéřům, nebo jejich provozovacím zástupcům, takových živností, jejichž provozování v tomto domě politický úřad prohlásil za nutné pro zásobení osob tam bydlících.

Výčep a drobný prodej pálených lihových nápojů jest naprosto zakázán v domech požívajících úlevy podle tohoto zákona.

§ 4.

Domy, jimž úlevy v § 1 dotčené budou přiřčeny, mohou býti:

a) domy rodinné,

b) útulny svobodných,

c) noclehárny a domy hostinné.

Paragraf 8. ustanovuje, pokud tyto úlevy mohou býti rozšířeny na domy obecnému dobru sloužící.

§ 5.

Rodinné domy obytné mohou býti určeny k obývání pro jednu nebo více rodin. Z pravidla mají býti zařízeny tak, aby hostily ne více nežli šest rodin, a pokud jsou vyšší nad přízemek, nemají míti více poschodí než tři a v každém patře nikoli více bytů na jedny schody připadajících nežli čtyři.

Rodinné domy obytné druhu v § 1, odstavci 2, dotčeného smějí býti toliko tak zařízeny, aby hostily ne více než dvě rodiny.

Jde-li o takové domy v městech neb uzavřených osadách, které jsou určeny, aby hostily větší počet rodin, budiž vhodnými zařízeními (dostatečným počtem schodišť, oddělenými místnostmi vedlejšími, jako jsou prádelny, záchody, sklepy, podkroví atd.) jednak vyhověno požadavkům osobní bezpečnosti a zdravotnictví, jednak pokud možná zmenšena nezbytnost vzájemného styku mezi jednotlivými rodinami. V takových domech mají rovněž ne více než čtyři, nesmí však žádným způsobem více nežli šest bytů připadati na každé schody a každé poschodí.

Podnájem a přijímání noclehářů jest v rodinných domech obytných zapověděno.

Byty v domech požívajících úlevy podle § 1, odstavce 2, mohou býti pronajímány toliko dělníkům, a platí o nich příslušná ustanovení §§ 11 a 12.

Ve větších domech určených pro rodiny mohou úplně odloučená oddělení pronajata býti osobám samojediným. K těmto oddělením vztahují se obdobně ustanovení § 6.

Výhody tohoto zákona mohou býti přiřčeny toliko takovým rodinným domům obytným:

1. ve kterých podlaha obytných místností (obývacích pokojů, komor a kuchyní) v jednotlivých bytech zaujímá plochu:

a) při bytech o jedné místnosti alespoň 16, nejvýše 25 čtverečních metrů,

b) při bytech o dvou místnostech alespoň 20, nejvýše 35 čtverečních metrů,

c) při bytech o třech a více místnostech alespoň 30, nejvýše 80 čtverečních metrů,

a

2. které vyhovují předpisům, jež podle § 9 budou vydány od ministrů vnitra a financí způsobem nařizovacím.

§ 6.

Útulny svobodných určeny jsou pro přebývání jednotlivých osob téhož pohlaví v oddělených místnostech obývacích.

Takové domy mají býti tak zařízeny, že každá místnost obývací obydlena jest z pravidla toliko jednou, nejvýše pak třemi osobami.

Samojediné osoby různého pohlaví smějí v témže domě, bez rozdílu je-li obýván částečně také rodinami nebo ne, ubytovány býti toliko v odděleních od sebe úplně odloučených.

Výhody tohoto zákona mohou přiřčeny býti toliko takovým útulnám svobodných:

1. ve kterých podlaha obytných místností určených

a) pro jednu osobu zaujímá plochu alespoň 8 čtverečních metrů,

b) pro dvě osoby alespoň 12 čtverečních metrů,

c) pro tři osoby alespoň 20 čtverečních metrů,

a

2. které vyhovují předpisům, jež budou podle § 9 způsobem nařizovacím vydány od ministrů vnitra a financí.

§ 7.

V příčině nocleháren a domů hostinných, určených pro společné přechovávání samojediných osob téhož pohlaví, úlevy v § 1 dotčené mohou býti přiřčeny toliko tenkrát, jsou-li tyto domy

1. zřízeny okresními svazy, obcemi, obecně prospěšnými spolky, nadáními, společenstvy, dělnickými jednotami, ústavy nebo podniky v § 24 tohoto zákona dotčenými, nebo konečně zaměstnateli pro dělníky v jejich vlastním závodě zaměstnané, a

2. vyhovují-li předpisům, které podle § 9 vydány budou od ministrů vnitra a financí způsobem nařizovacím.

Ministrovi finančnímu ve shodě s ministrem vnitra vyhrazeno jest, rozhodovati o tom, zdali a za kterých podmínek, převádí-li se právo vlastnické na osoby jiné nežli v čísle 1 dotčené, úlevy v platnosti zachovány budou.

S úlevami zanikne v takových případech také věnování domu (§ 14).

§ 8.

Úlevy v § 1 dotčené mohou přiřčeny býti v příčině budov obecně prospěšných, ke společnému používání věnovaných (mateřských školek, čítáren, lázní, prádelen a pod.), patří-li tyto budovy ke komplexu dělnických domů obytných a vyhovují-li zvláštním předpisům, které podle § 9 v příčině založení, zařízení a provozování takových ústavů budou vydány způsobem nařizovacím.

§ 9.

K zevrubnějšímu vykonání zásad v §§ 5 až 8 obsažených ministři vnitra a financí jsou zmocněni, ve shodě s ministry obchodu, železnic a orby vydati způsobem nařizovacím předpisy potřebné z ohledů na osobní bezpečnost, zdravotnictví a mravnost.

Zejména mají vydati předpisy

1. o poloze podlah obytných místností přízemkových vzhledem k povrchu ulice, o výšce a vnitřním rozdělení obytných místností, o tom, jak má býti postaráno o světlo, vzduch a vodu, o odstraňování odpadků atd.;

2. o zásadách, kterých jest dbáti, aby zamezeno bylo přeplnění nebo takové používání, které jest z ohledů zdravotních a mravnostních vůbec nepřípustné, konečně

3. o zakládání, zařizování a provozování budov v §§ 7 a 8 dotčených.

Pozdější nařízení mohou k domům, pro které úlevy v § 1 dotčené již byly přiřknuty, vztahovati se toliko potud, pokud neobsahují pro zbudovatele, vztažmo držitele takových domů žádných přitěžujících ustanovení.

§ 10.

Ministr vnitra ve shodě s finančním ministrem může zbudovatele, vztažmo držitele domu, jestliže účelný a obecně prospěšný ráz takového domu a také zachování veřejného zájmu jinak jest zajištěno, zprostiti jednotlivých podmínek v §§ 5 až 8, jakož i předpisů na základě § 9 vydaných. Řečená mini-

steria mohou, pokud jde o drobnější úchylky, přenechati politickým úřadům zemským, aby ve shodě s finančními úřady zemskými udělovaly taková povolení.

§ 11.

I. Roční úhrnný výtěžek nájemní domu požívajícího úlevy § 1, odstavce 1, nesmí převyšovati tu částku, které jest podle odborného přezkoušení dokladů, jež předložiti jest, potřebí k tomu, aby jistina vynaložená na získání staveniště a na náklady stavební, předpokládá-li se šedesátileté trvání domu, po srážce lhůt amortisačních, veškerých reálních daní, přirážek, poplatkového ekvivalentu, jakož i nákladů na udržování domu v dobrém stavu a výdajů administračních, konečně úhrnkové částky za nepronajaté byty a nedobytné úroky, zúročila se ta kovou sazbou procentovou, kterou ministr vnitra a financí způsobem nařizovacím určil pro jednotlivé země nebo části zemí.

Při stanovení procentové sazby přihlíženo buď k hypothekární úrokové míře spořitelen a jiných rozhodných ústavů úvěrních v příslušných zemích nebo částech zemí svým časem obvyklé, a to tím způsobem, aby se jistina v dělnických domech obytných uložená o 0·20 až 0·50 procenta výše zúrokovala než jistiny dotčeným právě způsobem investované.

Ministr vnitra a financí může v příčině takových veřejných ústavů, které podle stanov mají napomáhati účelům obecného dobra, v jednotlivých případnostech povoliti vyšší zúrokování jistiny v dělnických domech obytných uložené.

Jistinná hodnota, kterou podle odstavce 1 položiti jest za základ přípustnému nejvyššímu zúrokování, budiž k žádosti držitele domu v obdobích od 10 do 10 let znova vyšetřena, přihlížejíc ke změnám nastalým v pozemkové rentě. Takové šetření může býti také z úřední moci nařízeno v týchže občasích. Zemské finanční ředitelství ve shodě s politickým úřadem zemským rozhoduje v první stolici o výši hodnoty jistinné.

Jestliže v některém domě, ku kterému vztahují se úlevy podle tohoto zákona, jednotlivé byty dělníkům byly nikoli pronajaty, nýbrž bezplatně nebo za číselně nestanovené započtení do pracovní mzdy přenechány, budiž nájemní hodnota jejich vyhledána způsobem parifikačním (srovnáním s byty v témž domě pronajatými) a započtena do úhrnného výtěžku z nájemného toho domu.

Jako roční náklady na udržování domu v dobrém stavu a výdaje administrační a jako úhrnková částka za nepronajaté byty a nedobytné úroky může se sraziti nanejvýše 1·8 procenta ze stavebních nákladů (kromě nákladu na získání půdy) domu.

II. V případech § 1, odstavce 2, úhrnná kupní cena takového domu nesmí převyšovati vlastní náklady na získání půdy a stavební zařízení, jakož i jiné potřebné výdaje. Při výpočtu annuit úroková míra pro částku, ke splacení převzatou, nesmí býti vyšší nežli hypothekární úroková míra spořitelen a úvěrních ústavů jinak rozhodných. Roční částka amortisační rovnati se musí alespoň jednomu procentu kupní ceny k splácení v annuitách převzaté.

III. Nájemci nebo kupujícímu nesmí býti uloženy žádné dávky, které nutně nesouvisí s používáním přenechaného předmětu nebo s hospodařením na něm.

§ 12.

I. Držiteli domu jest zůstaveno, v mezích úhrnného, podle § 11, I vyhledaného výtěžku z nájemného určití nájemné za jednotlivé byty podle jejich polohy a jakosti.

Držitel domu jest však zavázán, u vchodu domovního na místě každému viditelném vyvěsiti nájemní sazbu o veškerých v domě se nacházejících bytech, jakož i domácí řád, v němž stanoveny budte také vedlejší poplatky, které nájemce má snad zapravovati.

V nájemní sazbě, politickým a finančním úřadem první stolice vidované, musí býti uvedena také podle § 11, I, odstavce 5, vyhledaná nájemní hodnota těch bytů, které dotyčným osobám jsou přenechány bezplatně nebo za číselně nestanovené započtení do pracovní mzdy.

Výpovědní lhůta pro rodinné byty musí ve všech případech, také v případech posledně uvedených, činiti alespoň osm dní a musí býti uvedena v domácím řádě.

Domácí řád musí býti schválen příslušným politickým a finančním úřadem první stolice.

II. V případnostech § 1, odstavce 2, prodavatel jest zavázán předložiti politickému úřadu okresnímu ke schválení osnovu smlouvy v příčině domu prodávaného.

Osnova smlouvy obsahovati musí kromě toho, co zákon u trhové smlouvy vůbec vyžaduje, všecka ostatní ustanovení, která poměr ke kupujícímu upravují.

Zejména musí vyhovovati těmto podmínkám:

A. Musí v ní býti stanoveno:

1. Kdy má býti držba domu převedena na kupujícího.

2. Zdali knihovní převod vlastnictví má býti proveden ihned nebo teprva v době pozdější, která budiž přesně uvedena; žádným způsobem převod vlastnictví nesmí býti odkládán déle nežli tři léta po uzavření smlouvy.

3. Zdali — v případě odložení převodu vlastnictví — se založí poměr nájemní mezi prodavatelem a kupujícím; ano-li, uvedeny budiž podmínky tohoto poměru.

4. Odloží-li se knihovní převod vlastnictví, vyhrazeno buď kupujícímu právo na zákaz zcizení a zavazení domu, které pozbude moci, když vlastnické právo pro kupujícího bude zapsáno.

B. Pro ten případ, zůstane-li kupující alespoň dvě čtvrtletí dlužen annuity kupní ceny nebo daně neb jiné dávky, které z toho domu jest platiti, nebo opomine-li, nedbaje připomínky, pojistiti dům proti ohni, prodavatel může si vyhraditi právo, podle toho, zdali převod vlastnictví na kupujícího v době splnění uvedených podmínek již bude vykonán nebo ještě nikoli, buď půlročně vypověděti zbytek kupní ceny přenechaný jako půjčku neb ustoupiti od smlouvy proti čtrnáctidenní výpovědi a dáti kupujícímu čtrnáctidenní výpověď dosavadního snad poměru nájemního.

Prodavatel smí kromě toho vyhraditi si právo koupě zpáteční pro ty případy, ve kterých jest oprávněn dáti výpověď na nedoplatek kupní ceny.

Vyhradí-li se právo ustoupiti od smlouvy, buďte zároveň učiněna ustanovení k zajištění nároku kupujícího na vrácení zapravených částek kupní ceny a jinakých snad výdajů.

V jiných případnostech výhrada práva na ustoupení od smlouvy, na výpověď a na koupi zpáteční není dopuštěna.

C. Prodavatel musí kromě toho vyhraditi si na dobu věnování právo předkupní, které v případě soudní dražby má účinek § 1076 o. z. obč.

Vykonává-li se právo předkupní a právo na koupi zpáteční, položena buď za základ původní kupní cena a zaplacené již částky kupní ceny buďte kupujícímu nebo jeho právním nástupcům vráceny. Do smlouvy pojata buďte zvláštní ustanovení o náhradě nákladův učiněných na zlepšení domu a o odečtení nějakého snad zmenšení hodnoty domu.

D. Ve smlouvě musí býti k tomu poukázáno, že — pronajme-li kupující dům nebo jednotlivé byty — nájemné nesmí převyšovati výměru podle § 11, I přípustnou.

E. Musí se ustanoviti, že prodavatel ručí za úlevu na daních, domu podle tohoto zákona příslušící.

Politickému úřadu okresnímu ve shodě s finančním úřadem první stolice přísluší schváliti tuto smlouvu.

III. Ministři vnitra a financí jsou zmocněni, způsobem nařizovacím vydati zevrubnější předpisy o přípustném obsahu domácích řádů, a jde-li o komplex dělnických domů pod jednotnou správou postavených, o přípustných, společnou správou podmíněných obmezeních v užívání domů. Smlouvám, které obsahují ještě další obmezení nebo dávky kupujících, vztažmo nájemníků, budiž schválení odepřeno.

§ 13.

Žádosti za přiřčení úlev v § 1 dotčených podány buďte u finančního úřadu první stolice, který se má o tom dohodnouti s politickým úřadem okresním. V případnosti § 1, odstavce 2, podati má tyto žádosti prodavatel.

O těchto žádostech rozhoduje finanční úřad zemský ve shodě s politickým úřadem zemským, o rekursech proti těmto rozhodnutím, jakož i v té případnosti, nebude-li mezi jmenovanými úřady zemskými dosaženo shody, v poslední instanci ministerium finanční ve shodě s ministeriem vnitra. Dotčená ministeria mohou si vyhraditi rozhodování o jistých druzích domů v § 8 uvedených.

V příčině otázek stavební techniky, zdravotní a mravnostní policie rozhoden jest výrok politických úřadů.

§ 14.

Přiřčení úlev v § 1 dotčených má za následek věnování příslušného domu na dělnické byty

a k účelům obecného dobra na dobu 50 let a zavazuje zbudovatele, jakož i po dobu nahoře uvedenou každého pozdějšího držitele domu, aby jej udržoval ve stavu účelům tohoto zákona přiměřeném a zachovával předpisy jak v tomto zákoně obsažené, tak i na základě jeho vydané (§ 9).

Po dobu věnování všechny stavební změny na příslušném domě konané, pokud se dotýkají podmínek pro dosažení úlev (§ 1), podrobeny jsou povolení finančních a politických úřadů, které budou pojmenovány způsobem nařizovacím.

Věnování vloženo buď do pozemkové knihy ve prospěch státu jako věcné břemeno a stanoven buď podle kalendáře konečný termín jeho trvání. Předcházejí-li před věcným břemenem státu v knihovním pořadu břemena hypothekární, přičtení úlev § 1 může býti vázáno podmínkou, že příslušní hypothekární věřitelé nebo ti z nich, o kterých to úřad (§ 13, odstavec 2) uzná za potřebné, vydají vyjádření, že ustupují se svým právem ve prospěch věcného břemene, a že tato vyjádření budou do knih vložena.

Ministři financí a vnitra jsou zmocněni, k žádosti vlastníka domu zcela nebo z části povoliti, aby věnování bylo zrušeno. Toto povolení může — není-li tu okolností zvláštního zřetele hodných — učiněno býti závislým na úplném nebo částečném vrácení hodnoty požívané úlevy na daních a poplatcích; při vyhledání této hodnoty přihlíženo buď patřičně k dosavadnímu upotřebení domu podle věnování; povolení to má pokaždé za následek současné zaniknutí úlev v § 1 dotčených.

§ 15.

Používá-li se domu bez povolení v § 14, odstavci 4, dotčeného, zcela nebo částečně k účelům, které se neshodují se zákonným věnováním, politický úřad ve shodě s finančním úřadem první stolice přidrží ti držitele, třeba-li toho, způsobem donucovacím, aby plnil svůj závazek.

Finanční úřad může v takových případnostech, s výhradou ustanovení § 18, odstavce 2, uložiti držiteli peněžitou pokutu, ve shodě s politickým úřadem první stolice stanovenou, která může se v prvním takovém případě rovnati polovici nájemného, smluveného po dobu nezákonného používání částí domu upotřebených jinak než podle věnování, vztažmo polovici příslušné hodnoty nájemní, v případech opětných však může zvýšena býti až na dvojnásobný obnos tento.

Kromě toho, stalo-li se nezákonné používání za doby osvobození od daně, zapravena buď domovní daň s přirážkami, připadající podle všeobecných pravidel na dobu nezákonného používání částí domu nikoli podle věnování upotřebovaných.

Nezákonné upotřebení za doby požitku úlevy podle § 1, odstavce 3, potrestáno buď, byl-li přestupek spáchán úmyslně, jako těžký přestupek důchodkový podle § 85 zákona ze dne 9. února 1850, Z. Ř. č. 50.

§ 16.

Bylo-li za dům, požívající úlevy § 1, vybíráno nájemné vyšší nežli přípustné, nebo byla-li zaň vzata vyšší kupní cena nežli podle ustanovení § 11, II, jest přípustno, tedy pronajímatel nájemníkovi, vztažmo prodavatel kupujícímu vrátiti má přebytek. Povinnost vrátiti nájemné vybrané přes přípustnou míru trvá také, jde li o pronájem bytů v domě, požívajícím úlevy podle § 1, odstavce 2.

O tom rozhoduje politický úřad ve shodě s finančním úřadem první stolice.

Kromě toho pronajímatel nebo prodavatel v takových případnostech odsouzen buď finančním úřadem ve shodě s politickým úřadem první stolice k peněžité pokutě, která v prvním takovém případě rovná se dvojnásobnému nájemnému, vztažmo zákupnému nad přípustnou výměru vybranému, v případech opětných pak zvýšena býti může až na šestinásobný obnos tohoto přebytku.

§ 17.

Politické úřady první stolice mají k tomu dozírati, aby stav přiměřený ustanovením §§ 2, 3, 5 až 8, 11, 12 a 14, odstavec 1, byl zachován, jakož aby předpisů v § 9 dotčených bylo dbáno.

Jim přísluší zvláště také udělovati povolení v § 2, odstavci 4, dotčené.

K vykonání tohoto dozoru politické úřady mohou použíti také živnostenských dozorců. Po případě mohou k tomu podle potřeby způsobem nařizovacím býti zřízeny orgány zvláštní.

Dozorčí úřady mají právo, na příslušné domy ve všech částech dáti dozírati svými orgány. Tito úřadové mají v jednotlivých případnostech učiniti opatření podle platných předpisů potřebná, která po opětném marném potrestání (§ 18) mohou býti vykonána způsobem donucovacím.

§ 18.

Pro jiné nežli v §§ 15 a 16 dotčené přestupky tohoto zákona nebo nařízení na základě jeho vydaných potrestán bude dozorčím úřadem držitel, vztažmo nájemce (§ 17) peněžitými pokutami až do 200 korun.

Sem patří zvláště také případnosti, ve kterých držitelé domů úlevy požívajících tyto z nedbalosti částečně osobám jiným nežli v §§ 2 a 3, čísle 1, dotčeným pronajmou anebo bezplatně nebo za číselně nestanovené započtení do mzdy přenechají, anebo vzhledem k částečně úplatnému nebo bezplatnému přenechání osobám v § 3, čísle 1, dotčeným překročí poměr tam stanovený.

Ustanovení § 15, odstavce 3, vztahovati se má také k těmto případnostem — pokud tu není okolností zřetele hodných.

§ 19.

O rekursech proti opatřením a rozhodnutím podle § 15, odstavce 1, a § 16, odstavce 2, rozhoduje politický úřad zemský ve shodě s finančním úřadem zemským, vztažmo ministerium vnitra ve shodě s ministeriem finančním, o rekursech proti trestním nálezům podle § 15, odstavce 2, a § 16, odstavce 3, vynesených finanční úřad zemský ve shodě s politickým úřadem zemským, vztažmo ministerium finanční ve shodě s ministeriem vnitra.

Z opatření učiněných dozorčím úřadem na základě § 17 a z trestních nálezů podle § 18 vynesených možno se odvolati k politickému úřadu zemskému, jehož rozhodnutí jsou, pokud se týče trestních nálezů, konečná.

Odvolací lhůta činí v příčině všech na základě tohoto zákona vydaných rozhodnutí a nálezů 30 dnů, počítajíc ode dne následujícího po doručení. Tato rozhodnutí a tyto nálezy vykonány buďte politickou exekucí.

Peněžité pokuty připadnou chudinskému fondu té obce, ve které se nachází příslušný dům.

§ 20.

K rozhodnutím, která vydána budou podle tohoto zákona finančními úřady, zákon ze dne 19. března 1876, Z. Ř. č. 28, vztahovati se má i tenkráte, bude-li rozhodnuto ve shodě s politickým úřadem.

§ 21.

Pokud tento zákon jinak neustanovuje, předpisy zákona ze dne 25. března 1880, Z. Ř. č. 39, o osvobození novostaveb, přístavků a přestaveb od daně, vztahují se také k osvobození od daně domovní v § 1 dotčenému.

Rovněž předpisy platné o postupu při zatajení nájemného zůstanou v platnosti také v příčině domů v tomto zákoně dotčených.

Řízení o žádostech za úlevu v § 1, odstavci 3, předvídanou v příčině poplatkového ekvivalentu upraveno bude způsobem nařizovacím.

Bude-li některé místo podrobeno domovní dani nájemní, tedy domy požívající úlevy na základě tohoto zákona, které zaměstnatelé vystavěli pro své dělníky, budou vyjmuty po čas svého zákonného věnování (1*a* a 2 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 22).

§ 22.

Zákon tento vztahuje se k těm stavbám, které budou do dvaceti let, počítajíc ode dne počátku jeho působnosti, v § 25, odstavci 1 stanoveného, pokud se týče stavby, dokončeny, bez rozdílu, byla-li stavba započata před dotčeným dnem nebo po něm.

Ministři financí a vnitra jsou však zmocněni, v případnostech zvláštního zřetele hodných dovoliti, aby tohoto zákona za podmínek jím předepsaných bylo použito také v příčině takových domů, které byly dokončeny po počátku působnosti zákona ze dne 9. února 1892, Z. Ř. č. 37.

§ 23.

Výhody tohoto zákona nabudou moci toliko v těch královstvích a zemích, ve kterých příslušným novostavbám zemské zákonodárství poskytne také osvobození ode všech zemských a okresních přirážek, jakož i slevení obecních přirážek ke státním daním

v § 1 dotčeným alespoň až do 50 procent na celou dobu, pokud osvobození od daní státních trvá.

§ 24.

S podniky, které jsou povinny vydávati veřejné účty, a které mají podle stanov účel stavěti a pronajímati domy druhu v tomto zákoně naznačeného, a z jistin v takových domech investovaných nemají zúročení vyššího, nežli které je stanoveno v § 11, I, odstavci 1 a 2, naloženo buď v příčině daně výdělkové z tohoto odvětví obchodního stejně jako s výdělkovými a hospodářskými společenstvy, požívajícími výhody podle § 85 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220.

§ 25.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

Zákon ze dne 9. února 1892, Z. Ř. č. 37, zůstane po počátku působnosti tohoto zákona, s výhradou ustanovení § 22, odstavce 2, v moci toliko vzhledem k těm domům, pro které na základě jeho povoleno bylo osvobození od daně.

§ 26.

Mým ministrům financí a vnitra ve shodě s ostatními účastnými ministry jest uloženo vykonati tento zákon.

V Ischlu, dne 8. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXX. — Vydána a rozeslána dne 20. července 1902.

Obsah: Čís. 145. Nařízení o pomocném personálu kancelářském při státních úřadech a ústavech.

145.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902

o pomocném personálu kancelářském při státních úřadech a ústavech.

I. oddíl.

O kancelářských pomocnících.

§ 1.

Jak se kancelářští pomocníci ustanovují.

V účetní, jakož i kancelářské a manipulační službě státních úřadův a ústavů kromě úředníků s jedné a kancelářských pomocných pracovníků (kalkulantů, diurnistů atd.) v II. oddílu tohoto nařízení dotčených s druhé strany, ustanoveny budou mužské pomocné síly se služebním označením „kancelářští pomocníci".

Místa kancelářských pomocníků nebudou vázána podle systému k určitým úřadům, nýbrž mohou býti obsazena v mezích příslušného odvětví služebního a obvodu správního hned při tom, hned při onom úřadě.

Počet míst kancelářských pomocníků v různých služebních odvětvích pro každý správní obvod systemisovaných, jakož i potřeba pro ně zařaděny budou každoročně pod zvláštní rubrikou do státního rozpočtu.

S výhradou zvláštních nařízení, která v příčině jednotlivých správních odborů příslušným ústředním místem budou vydána, platí o ustanovování a služebním poměru kancelářských pomocníků vůbec ustanovení I. oddílu tohoto nařízení. K soudním pomocníkům kancelářským vztahují se mimo to ustanovení zákona o organisaci soudní ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 217, o kancelářských pomocnících, za stálý plat ustanovených.

§ 2.

Čekatelé na místa kancelářských pomocníků.

Kancelářskými pomocníky ustanoveni budou z pravidla takoví kancelářští pracovníci pomocní (ve smyslu II. oddílu tohoto nařízení), kteří v době obsazení uprázdněných míst kancelářských pomocníků jsou zaměstnáni při některém státním úřadě (ústavě) příslušného odvětví služebního a obvodu správního.

Avšak také kancelářští pomocníci a kancelářští pracovníci pomocní jiných obvodů správních a odborů služebních neb osoby, které druhdy při některém státním úřadě (ústavě) v některé z těchto vlastností byly zaměstnány, mohou býti ustanoveny kancelářskými pomocníky, jsou-li tu všeobecné podmínky pro přijmutí (§ 5).

Bývalí pomocníci kancelářští, kteří pro déle trvající neschopnost ke službě, pro konání vojenské

služby nebo pro jinou překážku služební pozbyli svého místa (§§ 28 a 30), mají při obsazování míst kancelářských pomocníků toho služebního odvětví a správního obvodu, ku kterému posledně jako kancelářští pomocníci náleželi, za přiměřené způsobilosti přednost před jinými spolužadateli, pokud do tří měsíců po opětném nabytí služební způsobilosti, vztažmo po ukončení aktivní služby vojenské nebo po odstranění služební překážky podle předpisu ohlásí, že se o místo ucházejí.

§ 3.

Jak se postupuje při ustanovování.

Kancelářští pomocníci ustanovují se bez vyhlášení konkursu na základě záznamů, vedených příslušným úřadem o uchazečích o místa kancelářských pomocníků.

Ustanovovati kancelářské pomocníky povoláni jsou kromě míst ústředních toliko úřady (ústavy) těmto přímo podřízené, vztažmo jejich přednostové, a to z pravidla ti, kterým v příslušném služebním odvětví náleží jmenovati kancelářské úředníky XI. třídy důstojenské.

Kancelářskému pomocníku doručeno bude o jeho ustanovení kromě výtisku stanov zaopatřovacího ústavu (§ 19) písemné vyhotovení, které kromě poukazu na toto nařízení a na zvláštní, pro příslušné služební odvětví platné snad nařízení obsahovati má služební místo, vpočitatelný služební čas (§ 12), obnos příjmů (§§ 9 až 11), dobu, od které služební čas běžeti počíná (§ 13), a závazek zapraviti poplatek za propůjčení služby, jakož i příspěvky k ústavu zaopatřovacímu (§ 14). Toto vyhotovení má platnost jako stvrzení soukromoprávní smlouvy služební, která se stane perfektní, jakmile slib byl vykonán (§ 20).

Ustanoví-li se uchazeč nejsoucí v činné službě nebo zaměstnaný v jiném oboru služebním nebo správním odvětví, určí se v listině ustanovovací také lhůta, ve které nastoupiti má službu, ježto by jinak přijmutí bylo odvoláno, a pokud jde o reaktivování kancelářského pomocníka beroucího pensi, také nárok proti ústavu zaopatřovacímu byl ztracen.

§ 4.

O služebním přidělení.

Pomocným pracovníkům kancelářským z vlastního služebního oboru ustanovujícího úřadu vzatým přikázáno buď při ustanovení za kancelářské pomocníky za služební místo ono místo, ve kterém jsou zaměstnáni jako kancelářští pomocní pracovníci.

Od této zásady možno se uchýliti toliko tenkráte, jestliže uchazeč sám žádá za změnu místa služebního.

§ 5.

Co se vůbec vyžaduje.

Aby kdo ustanoven byl kancelářským pomocníkem, k tomu vyžadují se vůbec tyto podmínky:

1. rakouské státní občanství,

2. dovršení 18. a nepřekročení 40. roku věku,

3. tělesná způsobilost a úplná schopnost služební,

4. znalost řečí podle služební potřeby,

5. alespoň tříletá, uspokojivá služba u státních úřadů neb ústavů ve vlastnosti plně zaměstnaného, to jest po všechny pravidelné úřední hodiny zaměstnaného pomocného pracovníka kancelářského.

Toto tříletí vypočítá se podle ustanovení § 12.

§ 6.

Důvody pro vyloučení.

Kancelářskými pomocníky nemohou býti ustanoveny ty osoby, které pro zločin nebo pro nějaký jiný trestný čin ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti spáchaný již trestním soudem byly odsouzeny nebo z trestu ze státní služby propuštěny.

§ 7.

Příbuznost, švakrovství.

Kancelářskými pomocníky při určitých úřadech (ústavech), vztažmo při určitých služebních odděleních jejich nemohou býti ustanoveny ty osoby, které s přednostou příslušného úřadu (ústavu) nebo s přednostou příslušného úředního oddělení nebo s některým jiným úředníkem téhož úřadu (ústavu), k němuž by vstoupily do poměru podřízenosti nebo kontroly, jsou v poměru vzestupném nebo sestupném, nebo v pobočné linii až do čtvrtého stupně spřízněny nebo sešvakřeny, nebo s ním jsou v poměru zvolitelů nebo pěstounů, vztažmo zvolenců nebo schovanců.

Dodatečně nastalé okolnosti, kterými takový poměr se založí, oznámeny budiž bez odkladu nadřízenému úřadu, který předevzíti má potřebné změny o přidělení služebním.

§ 8.

Výjimky z ustanovení §§ 5—7.

Výjimky z ustanovení § 5, č. 2, jakož i z předpisů §§ 6 a 7 tohoto nařízení mohou býti povoleny toliko za okolností zvláště pozoruhodných a jenom od příslušného ústředního místa.

Kancelářští pomocníci, v době, kdy toto nařízení nabude moci, v oboru správy justiční za stálý plat přijatí, mohou býti ustanovení kancelářskými pomocníky podle tohoto nařízení, i když se jim nedostává požadavku v § 5, č. 5 dotčeného.

§ 9.

O platech vůbec.

Kancelářští pomocníci obdrží měsíční platy. Tyto platy jsou podle čtyř tříd místních, které jsou přiměřeny třídám aktivitních příplatků státních úředníků, různě stanoveny a mají v každé místní třídě podle délky vpočitatelné doby služební pět stupňů. Tyto měsíční platy činí:

Třída stáří služebního	trvá-li služba	v místech			
		I.	II.	III.	IV.
		třídy aktivitních příplatků			
		k o r u n			
I.	přes 3 leta až do 6 let	100	90	80	75
II.	přes 6 až do 10 let . . .	115	100	90	85
III.	přes 10 až do 15 let . .	130	110	100	95
IV.	přes 15 až do 20 let . .	140	120	110	105
V.	přes 20 let	150	130	120	115

Vyšší platy nežli tuto stanovené, nehledíc ke případům §§ 10 a 11, mohou povoleny býti toliko příslušným ústředním místem ve shodě s ministerstvem finančním.

§ 10.

Platy pro místa s vyšší kvalifikací.

Jedné části kancelářských pomocníků budou podle výš kvalifikované služby místo odměn podle hořejšího vzorce připadajících přiznány platy jinak pro nejbliže vyšší třídu služebního stáří stanovené.

Takoví pomocníci kancelářští obdrží proto při vpočitatelné služební době až do šesti let plat určený ve stupnici za šesti- až desítiletou dobu služební, a slouží-li šest až deset let, odměny určené za desíti- až patnáctiletou dobu služební atd.

Trvala-li doba služební přes 20 let, platy takových pomocníků kancelářských převyšují nejvyšší částku uvedenou ve stupnici pro příslušnou třídu místní o deset korun.

§ 11.

Povolení vyššího platu počátečního.

Jestliže by počáteční plat kancelářského pomocníka podle předcházejících ustanovení vyšetřený byl menší nežli jeho dosavadní odměna, nečítajíc k ní všechny platy vedlejší (jako platy za práci přes čas, remunerace, výpomocné, platy za pochůzky a stravné atd.), budiž mu plat (bez vedlejších platů) před ustanovením za kancelářského pomocníka dosažený potud ponechán, pokud podle svého služebního stáří (§§ 9, 10) nenabude nároku na vyšší příjmy podle stupnice.

§ 12.

Služební čas vpočitatelný pro vyměření platu.

Pro vyměření platu vpočitatelný jest veškerý služební čas, ve vlastnosti plně zaměstnaného (§ 5, č. 5) kancelářského pomocného pracovníka, jakož i ve vlastnosti kancelářského pomocníka při státních úřadech neb ústavech bez přerušení dovršený.

Výjimka nastane toliko potud, pokud se nemá přihlížeti k těm obdobím, po která pomocník kancelářský byl suspendován (§ 25) a potom disciplinárně potrestán nebo následkem disciplinárního nálezu z postupu na vyšší stupně platební vyloučen anebo na nejbliže nižší stupeň platební přesazen (§ 21).

Byl-li služební čas přerušen, vpočítají se ta služební období, která:

a) jednotlivě alespoň šest měsíců trvala, a

b) žadatelem před jeho ustanovením za kancelářského pomocníka v předepsané pro to formě ohlášena a prokázána byla.

Jest-li některý kancelářský pomocník nebo pomocný pracovník kancelářský po zrušení svého dřívějšího služebního poměru znova zaměstnán u některého státního úřadu (ústavu) jako kancelářský

pomocník nebo pomocný pracovník kancelářský, budiž čas těchto po sobě následujících služebních zaměstnání tenkráte na roveň postaven nepřetržitému času služebnímu (odstavec 1 tohoto paragrafu), vztažmo souvislé služební periodě (odstavec 3, lit. *a* tohoto paragrafu), když příslušné oddíly časové bezprostředně k sobě se připojují, nebo jsou-li mezi dvěma služebními zaměstnáními nejvýše tři dni. Doba mezi dvěma vpočitatelnými služebními zaměstnáními uplynulá, není-li delší nežli tři dni, počítá se ku vpočitatelnému služebnímu času.

§ 13.

Splatnost, poukazování a zastavení platů.

Plat kancelářských pomocníků vyplácí se prvního dne každého měsíce napřed a budiž po ukázán k výplatě prvním dnem měsíce následujícího po nastoupení služby.

Vyšší plat postoupením podle služebního stáří dosažitelný náleží od prvního dne toho měsíce, který následuje po dovršení služebního času zakládajícího nárok na vyšší odměnu a bude k výplatě poukázán, když kancelářský pomocník povinné ohlášení svého nároku učiní.

Plat zastaven buď koncem toho měsíce, ve kterém služební poměr končí, vztažmo ve kterém nastala událost, pro kterou braní platu přestalo.

§ 14.

Srážky.

Vyplácející pokladna srazí především ze splatných měsíčních částek, nehledíc k veřejným dávkám, které dobyty budou srážkou, ani k nárokům, pro které vymoženo bylo soudní opatření zajišťovací neb exekuce, nebo pro které učiněno bylo právoplatné opatření nějakým právním jednáním:

1. Náhrady ze služebního poměru (§ 20),

2. statutární příspěvky kancelářských pomocníků k ústavu zaopatřovacímu (§ 19),

3. peněžité pokuty a zůstavené částky platu, v § 21 pod I, č. 3 a 4 jakožto pořádkové pokuty uvedené,

4. poplatek za propůjčení služby podle povolených lhůt,

5. případné požitky vyšší.

§ 15.

Služební překážky.

Nastala-li služební překážka nemocí nebo úrazem způsobená, řádně prokázaná, budou platy po čas jejího trvání dále vypláceny, avšak nejdéle po tři měsíce, po jejím vzniku následující.

Nezanikne-li služební překážka během této lhůty, naloženo buď s kancelářským pomocníkem podle ustanovení §§ 28 a 30.

§ 16.

Vojenská služba.

Pokud trvají služební překážky způsobené konáním vojenských cvičení ve zbrani nebo osmineděním výcvikem náhradních záložníků, kancelářští pomocníci obdrží poloviční platy. Za zvláště pozoruhodných okolností může výjimečně povoleno býti vyplácení úplného platu.

Ve všech jiných případech činné služby vojenské platy zastaveny budou koncem toho měsíce, ve kterém kancelářští pomocníci opustí službu při civilním úřadě státním.

§ 17.

Dovolené.

Dovolené poskytnuty býti mohou kancelářským pomocníkům k jejich žádosti, pokud to služba připouští.

Povolení delší nežli 14denní dovolené může býti učiněno závislým na úplném nebo částečném zanechání platů.

§ 18.

Cestovné.

Kancelářským pomocníkům, zaměstnaným mimo úřední místo při komisích, náleží stravné denních 3 K za týchže podmínek, za kterých úředníci mají nárok na diétu; ostatně platí o nich ustanovení platná pro diurnisty.

Byl-li kancelářský pomocník z úřední moci přesazen, obdrží kromě cestovného a stravného náhradu za výdaje stěhováním způsobené až do nejvyšší částky 200 K.

Při určování výměry tohoto odškodného buď přihlédáno ke vzdálenosti, k dopravním prostředkům a zvláště k té okolnosti, zdali kancelářský pomocník z úřední moci přesazený stěhuje se s rodinou nebo bez ní.

§ 19.

Ústav zaopatřovací.

Kancelářští pomocníci jsou účastníci zaopatřovacího ústavu pro ně zřízeného. Práva a povinnosti

z tohoto účastenství vyplývající posuzovati jest podle stanov ústavu zaopatřovacího, které činí podstatnou část tohoto nařízení, a v dodatku připojeny jsou.

§ 20.

Služební povinnosti vůbec; slib.

Kancelářští pomocníci mají práce, kterých služba jim svého času přikázaná vyžaduje, věrně, pilně a poctivě podle nejlepšího vědomí a dle nejlepších sil konati a potřebné k tomu vědomosti a zručnosti svědomitě si osvojiti. Jsou zodpovědni za rychlé a přesné vykonání svěřených jim prací služebních, mají přesně zachovávati úřední hodiny, třeba-li toho, za mimořádné potřeby také mimo ně službu konati a k příkazu svých představených také jiné úřední práce nežli jim obyčejně přikázané bez nároku na zvláštní odměnu konati.

Kancelářští pomocníci jsou kromě toho zavázáni, o služebních věcech oproti každému zachovávati mlčenlivost.

Oni ručí za statek jim zaměstnatelem svěřený a za každou škodu jejich zavinčním státu způsobenou.

Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

Kancelářští pomocníci povinni jsou svým představeným poslušnosti a úctou; ve služebním styku s jinými zřízenci, jakož i se stranami chovati se mají uctivě; přísně jest jim zakázáno, přijímati od stran za příčinou jejich služebních výkonů dary nebo jiné výhody nebo si je dáti slíbiti.

Kancelářští pomocníci mají se konečně také mimo službu chovati slušně a čestně a zdržovati se takových vedlejších zaměstnání, kterými by jejich služba, jejich důvěryhodnost nebo vážnost úřadu trpěti mohla.

Kancelářský pomocník převezme při uzavření služební smlouvy zároveň závazek, byl-li by převzat do invaliditního zaopatření, a stal-li by se opět ke službě schopným, že k vyzvání toho úřadu, který nařídil zrušení služebního poměru, opět vstoupí do dřívějšího služebního poměru, při čemž se mu k výplatě poukáže jeho poslední aktivitní plat, jinak by pozbyl všech nároků na ústav zaopatřovací.

Kancelářští pomocníci mají před nastoupením služby vykonati slib, že konati budou přesně své služební povinnosti a že se podrobí všem ustanovením tohoto nařízení, zejmena také ustanovením §§ 21 až 27 o služebních trestech. Slib vykonati jest podle vzorce, připojeného jako příloha k tomuto nařízení.

O soudních pomocnících kancelářských platí ustanovení § 51 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 217.

§ 21.

Pořádkové a disciplinární tresty.

Kancelářským pomocníkům, kteří porušují povinnosti jim podle jejich služebního postavení náležité svým služebním jednáním neb osobním chováním, uloženy budou služební tresty.

Porušení povinnosti stiháno bude tresty pořádkovými nebo disciplinárními podle toho, jeví-li se býti pouhou nepořádností nebo vzhledem ke způsobu a stupni tohoto porušení, k jeho snad opakování a k jinakým přitěžujícím okolnostem služebním přečinem, který jest přísněji potrestati.

I. Pořádkové tresty jsou:

1. Ústní výstraha;

2. písemná důtka;

3. peněžitá pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíčního platu, a průběhem téhož měsíce nesmí býti uložena častěji nežli třikrát;

4. ztráta částek platu, připadajících na dni neospravedlněného vzdálení se ze služby, zvláště také nedostatečné omluvených překročení dovolené.

II. Disciplinární tresty jsou:

1. Průtah postupu na vyšší stupeň mzdový na jedno až včetně šest pololetí;

2. přesazení na nejbližší nižší stupeň mzdový pro jedno až nejvýše šest pololetí;

3. přesazení k jinému úřadu bez nároku na jakékoli odškodnění (§ 18);

4. trestní vyloučení ze služby; tento trest má za následek ztrátu místa; vyloučenému, jakož i jeho příslušníkům zůstávají však nároky na zaopatřovací ústav, v čase vyloučení snad již nabyté, zachovány;

5. propuštění; toto může nastati na základě řízení disciplinárního (§ 26) anebo bez takového řízení (§ 27) a má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků na ústav zaopatřovací, kromě nároku na bezúročné vrácení zapravených příspěvků.

Disciplinární tresty se nekumulují; avšak uložení trestu disciplinárního nevylučuje současného uvalení trestu pořádkového.

Řízení (§§ 22—24).

§ 22.

A. V příčině trestů pořádkových.

Tresty pořádkové ukládají se bezprostředním úředním přednostou. Před vydáním trestního opatření budiž kancelářskému pomocníku dána příležitost, ospravedlniti se z nepořádnosti jemu za vinu

kladené. Proti pořádkovým trestům možno podati stížnost ve smyslu § 32 tohoto nařízení.

§ 23.

B. V příčině trestů disciplinárních.

Ukládání trestů disciplinárních přísluší tomu orgánu, který pomocníka kancelářského ustanovil (§ 3). Byl-li kancelářský pomocník ustanoven vrchním soudem zemským, povoláno jest ukládati disciplinární tresty praesidium vrchního soudu zemského.

Řízení vyšetřovací, které konati se má ústně, zahájeno bude z pravidla bezprostředním úředním přednostou a provedeno jím nebo vyšetřovacím komisařem od něho zřízeným; zůstavuje se však na uznání orgánů povolaných rozhodovati v příslušném disciplinárním případě, aby sám určil úředníka, kterému vykonání disciplinárního řízení má býti svěřeno.

O ústním jednání sepíše se protokol.

Obviněnému přesně naznačen buď služební přestupek jemu za vinu kladený a budiž mu dána příležitost, ospravedlniti se v příčině každého odstavce obvinění. Bezprostředně po protokolování jeho výpovědi budiž mu přečtením této výpovědi poskytnuta možnost, přednésti opravy a doplňky. Po skončení vyšetřování předloženy buďte spisy příslušnému úřadu, aby rozhodl.

Nález dodán bude obviněnému písemně.

Jestliže se kancelářský pomocník výslechu úmyslně vyhne, disciplinární trest může uložen býti i bez jeho slyšení.

Obviněný může do 14 dnů počítajíc ode dne následujícího po doručení nálezu podati proti nálezu stížnost k ústřednímu místu. Stížnost taková má odkládací účinek.

§ 24.

C. Společná ustanovení.

Každý pořádkový nebo disciplinární trest zaznamenán buď ve výkazu o službě a vlastnostech; tato poznámka může býti vymazána po tříletém bezúhonném chování kancelářského pomocníka.

§ 25.

Suspense ze služby.

Kancelářští pomocníci, proti kterým zavedeno bylo předběžné vyšetřování pro zločin nebo pro nějaký jiný trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti, nebo na které uvalena byla vyšetřovací vazba pro nějaký trestný čin nebo na jejichž jmění uvalen byl konkurs, buďte ze služby suspendováni.

Avšak suspense může býti vyslovena i tenkráte, když proti kancelářskému pomocníku zavedeno bylo předběžné vyhledávání pro nějaký jiný čin trestný, nebo když podle způsobu jeho nesprávného chování bezpečnost nebo vážnost úřadu nebo zájem služební toho vyžadují, aby byl odstraněn.

O těch okolnostech, které zavdaly příčinu k uvalení suspense, budiž, nenastoupí-li podle § 27 propuštění bez disciplinárního řízení, zavedeno pokaždé také disciplinární šetření.

Orgán povolaný vynésti disciplinární nález, jest příslušný uvaliti suspensi; v nalehavých případnostech však také bezprostřední úřední přednosta může vysloviti suspensi proti dodatečnému schválení.

Po čas suspense suspendovaný kancelářský pomocník obdrží poloviční plat jako výživné.

Nebyl-li obviněný ani trestním soudem odsouzen ani disciplinárním trestem stižen, budiž suspense zrušena s účinkem zpětným a rozdíl mezi pravidelnou odměnou a požívanou alimentací budiž dodatečně nahrazen. Jinak suspense končí se tím dnem, kterého disciplinární nález byl doručen, vztažmo, zní-li nález tento na vyloučení ze služby nebo na propuštění, tím dnem, kterého toto rozhodnutí nabylo právní moci. Suspense však může býti zrušena také dříve, není-li již důvodů pro její další trvání.

Bylo-li nalezeno na mírnější trest disciplinární nežli na propuštění ze služby nebo vyloučení ze služby, a jsou-li tu okolnosti zřetele hodné, může se povoliti úplné nebo částečné dodatečné vyplacení zadržené části platu.

§ 26.

Propuštění na základě disciplinárního řízení.

Propuštění může vysloveno býti na základě disciplinárního řízení pro těžké porušení služebních povinností, jakož i pro takové skutky, kterými kancelářský pomocník se stane nehodným důvěry nebo jeho ponechání ve službě nesrovnatelným se zájmy služebními nebo s vážností úřadu (ústavu).

Za těžká porušení služebních povinností pokládají se zejména: protivení se nebo neposlušnost ve službě, odepření služby, hrubé opomenutí úcty povinné proti představeným, přijmutí nebo žádání daru nebo jiné výhody za příčinou služebního výkonu, opilost ve službě, lehkovážné dělání dluhů, hrubé porušení úřední mlčenlivosti.

§ 27.

Propuštění bez disciplinárního řízení.

S kancelářskými pomocníky, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo pro nějaký jiný přestupek zákona odsouzeni ku trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, naloženo buď tím dnem, kterého soudní nález nabyl moci právní, jako s propuštěnými.

Jestliže by se někomu podařilo, přes nedostatek některého požadavku stanoveného pro přijmutí za kancelářského pomocníka (§ 5) nebo přes to, že jest tu důvod vylučovací (§ 6), vlouditi se do služby, může býti beze všeho propuštěn, jakmile tato okolnost se stane zřejmou. Ku propuštění povolány jsou orgány v § 23, odstavci 1, jmenované.

§ 28.

Jakým způsobem končí se služební poměr.

Služební poměr končí se:

1. Výpovědí (§ 29);

2. propuštěním (§§ 26 a 27);

3. vyloučením ze služby (§ 21);

4. zrušením služebního poměru pro neschopnost ke službě nebo jiné překážky služební nebo následkem konání vojenské služby v případnostech v § 30 uvedených;

5. vstoupením do invaliditního nebo starobního zaopatření podle stanov zaopatřovacího ústavu;

6. ztrátou státního občanství;

7. smrtí.

Orgány v § 23, odstavci 1 dotčené povolány jsou zrušiti poměr služební v případnostech čísla 4, 5 a 6.

§ 29.

Výpověď.

Služební poměr může býti bez udání důvodů kdykoli vypovězen jak zaměstnavatelem (skrze orgán v § 23, odstavci 1 dotčený) tak zřízencem.

Služební poměr zrušuje se koncem toho měsíce, ve kterém lhůta vypovídací uplyne.

Lhůta vypovídací činí pro zaměstnatele tři nebo šest měsíců, podle toho, zdali zřízenec, jemuž se dává výpověď, v čase výpovědi dovršil služební čas, podle § 12 vpočitatelný, až do patnácti let anebo přes patnáct let. Pro kancelářského pomocníka, dávajícího výpověď, platí vypovídací lhůta jednoho měsíce.

Před koncem měsíce, ve kterém lhůta vypovídací uplyne, kancelářský pomocník nesmí bez výslovného povolení zaměstnatelova opustiti svou službu.

§ 30.

Zrušení služebního poměru pro neschopnost ke službě nebo jinaké služební překážky nebo následkem konání vojenské služby.

Trvá-li neschopnost ke službě nebo jinaká služební překážka nepřetržitě déle nežli tři měsíce, služební poměr může beze všeho zrušen býti vypršením třetího měsíce od té doby, kdy služební překážka nastala.

V případě konání činné služby vojenské, kromě těch případností, když se koná cvičení ve zbrani nebo výcvik jakožto náhradního záložníka, služební poměr zrušen buď tím časem, kdy podle § 16 plat má býti zastaven.

§ 31.

Listina zprošťovací.

Za příležitosti zrušení služebního poměru orgán v § 23, odst. 1 dotčený vydá kancelářskému pomocníku listinu zprošťovací. V této listině uvedeno buď, jak dlouho jeho zaměstnání jakožto kancelářského pomocníka trvalo a — kromě případů vyloučení ze služby a propuštění — také jakým způsobem poměr služební byl zrušen. Kromě toho listina zprošťovací, jestliže kancelářský pomocník vyhradil si podle § 15 stanov pro zaopatřovací ústav nabytá již práva účastenská, obsahovati má sumu příspěvků, jim ústavu zapravených. Nastalo-li zrušení z některého v § 30 uvedeného důvodu, budiž v listině zprošťovací poukázáno také k výhodě bývalému pomocníku kancelářskému paragrafem 2 tohoto nařízení zaručené při obsazování míst kancelářských pomocníků.

§ 32.

Právo stěžovací.

Pokud nenastoupí právo stěžovací podle § 23, jest kancelářskému pomocníkovi, který nějakým opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným cítí se býti stížen, volno, písemnou stížností dovolati se rozhodnutí vyšší instance do 14 dnů, počítajíc ode dne následujícího po vyrozumění. Stížnost tato nemá účinku odkládacího. Stížnost podána buď pořadem služebním.

II. oddíl.

O pomocných pracovnících kancelářských.

§ 33

Osoby, ku kterým se vztahují ustanovení II. oddílu.

V II. oddíle tohoto nařízení obsažená ustanovení pro pomocné pracovníky kancelářské vztahují se ke všem při státních úřadech a ústavech ve službě účetní, kancelářské a manipulační nikoli stabilně ustanoveným, ku konání jiných nežli služebnických prací upotřebovaným a po celou dobu normálních hodin úředních zaměstnaným silám pomocným (diurnistům, kalkulantům a jim na roveň postaveným kategoriím nikoli stabilních pomocných osob kancelářských, jako jsou soudní pomocníci kancelářští za denní mzdu, písaři, výpomocní diurnisté atd.), pokud tito nepatří ku kategorii kancelářských pomocníků ve smyslu I. oddílu tohoto nařízení nebo výslovným nařízením příslušného ústředního místa nejsou vyloučeni z oboru platnosti tohoto nařízení.

Z pomocných osob kancelářských, které mají služební pojmenování „diurnisté“, vyloučeni jsou z oboru platnosti tohoto nařízení zejména:

1. Diurnisté c. k. rakouských státních drah,

2. manipulační diurnisté c. k. pošty a telegrafů.

Služební poměr obou těchto kategorií zřízenců řídí se podle zvláštních, pro ně svou dobou platných předpisů.

§ 34.

Základ služebního poměru.

Služební poměr pomocných pracovníků kancelářských spočívá na služební smlouvě učiněné ústně nebo písemně mezi přednostou úřadu, vztažmo oddělení s jedné a zřízencem s druhé strany.

§ 35.

Požadavky vůbec a důvody vylučovací.

Předpisů v § 5, č. 1, 3 a 4, jakož i v §§ 6 a 7 tohoto nařízení obsažených o tom, co se vůbec vyžaduje, a o důvodech vylučovacích dbáno buď budoucně také při přijímání pomocných pracovníků kancelářských.

Povolování výjimek z předpisů obsažených v §§ 6 a 7 tohoto nařízení řídí se podle § 8.

§ 36.

Služební povinnosti.

Pomocní pracovníci kancelářští jsou povinni, svěřené jim práce a výkony pilně a svědomitě dle nejlepších sil konati, ke svým představeným uctivě se chovati, nařízení jejich poslouchati, jak ve službě tak mimo službu slušně a čestně se chovati a služební tajemství věrně zachovávati.

§ 37.

Denní platy.

Pomocní pracovníci kancelářští obdrží denní platy, a to v I. třídě míst pro aktivitní příplatky státních úředníků stanovené, částkou 3 K,

v II. místní třídě částkou 2 K 60 h,

v III. místní třídě částkou 2 K 40 h,

ve IV. místní třídě částkou 2 K 20 h.

Není přípustno umluviti nižší odměnu plně zaměstnaného pomocného pracovníka kancelářského.

Vyšší denní platy nežli nahoře stanovené mohou býti povoleny podle úvěrů po ruce jsoucích; k takovému povolení jest však potřebí, aby bylo schváleno tím orgánem, který jest oprávněn pro příslušný služební obor ustanovovati kancelářské pomocníky ve smyslu I. oddílu tohoto nařízení (§ 3, odstavec 2).

Pokud vrchnímu soudu zemskému přísluší ustanovovati kancelářské pomocníky, potřebí jest schválení presidenta vrchního soudu zemského.

Pro výjimečné poskytnutí denních platů částkou převyšující odměnu kancelářských pomocníků podle stupnice (§ 9) vyžádáno buď rozhodnutí příslušného místa ústředního.

§ 38.

Období, po která denní platy náležejí.

Denní plat náleží pomocným pracovníkům kancelářským z pravidla toliko za ty dni, ve kterých svou službu skutečně konali, jakož i za ty dni odpočinkové, které spadají do času jejich služebního zaměstnání.

Po dobu dovolené obdrží pomocní pracovníci kancelářští plný plat, pokud poskytnutí dovolené nebylo učiněno závislým na úplném nebo částečném zanechání platu.

Za služební nepřítomnosti způsobené nemocí budou denní platy nejdéle po tři měsíce dále placeny. Tato výhoda nevztahuje se k těm výpomocně

zaměstnaným pomocným pracovníkům kancelářským, kteří byli najati toliko pro přechodnou potřebu a nejsou ještě ve službě po jeden měsíc.

Po dobu služební překážky způsobené cvičením ve zbrani může býti polovice denního platu ponechána pomocným pracovníkům kancelářským za okolností zřetele hodných.

Ve všech jiných případech služební nepřítomnosti denní platy na příslušné období připadající propadnou.

§ 39.

Jak se končí služební poměr.

Služební poměr končí se:

1. Výpovědí,
2. propuštěním,
3. uplynutím doby, na kterou byl založen,
4. smrtí.

§ 40.

Výpověď.

Pokud nebylo při přijmutí nic jiného ujednáno, platí pro obě strany čtrnáctidenní lhůta výpovědní.

§ 41.

Propuštění.

Propuštění bez předcházející výpovědi může nastati, byl-li pomocný pracovník kancelářský trestním soudem odsouzen pro zločin nebo nějaký jiný trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo veřejnou mravnost porušující, kromě toho, dopustil-li se těžkého porušení svých služebních povinností nebo takového činu, kterým se stane důvěry nehodným nebo jeho ponechání ve službě nesrovnatelným se zájmy služby nebo s vážností úřadu.

Pomocný pracovník kancelářský, který se cítí propuštěním býti stížen, má právo, do osmi dnů, počítajíc ode dne následujícího po propuštění, písemným podáním dovolati se vyššího rozhodnutí.

Nebude-li propuštění uznáno ospravedlněným, bude-li však zrušení poměru služebního schváleno budiž pomocnému pracovníku kancelářskému denní plat dodatečně k výplatě poukázán za tolik dnů, kolik lhůta výpovědní obsahuje.

§ 42.

Závěrečná ustanovení.

Pokud služební poměr diurnistův a kalkulantů, jakož i pomocných pracovníků kancelářských jim na roveň postavených předcházejícími předpisy není upraven, zůstanou v platnosti dosavadní předpisy k tomu se vztahující.

III. oddíl.

Počátek působnosti tohoto nařízení.

§ 43.

Ustanovení I. oddílu tohoto nařízení nabudou moci ihned, ustanovení II. oddílu dnem 1. srpna 1902.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Vzorec pro slib kancelářských pomocníků.

„Slibuji, že budu povinnosti mně v mém služebním postavení jakožto kancelářskému pomocníku náležité svědomitě plniti, při tom vždy jen prospěchu služby dbáti, zákonů, nařízení, instrukcí, jakož i příkazů svých představených ochotně poslouchati, služební tajemství věrně zachovávati a že se podrobím bez odporu v každé příčině ustanovením nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, zejména také ustanovením §§ 21 až 27 tohoto nařízení.“

Datum: Podpis:

Stanovy

pro

zaopatřovací ústav kancelářských pomocníků ustanovených při státních úřadech a ústavech.

§ 1.

Účel ústavu zaopatřovacího.

Zaopatřovací ústav státních pomocníků kancelářských má účel, účastníkům a v případě jejich smrti jejich vdovám a sirotkům zajistiti dávky stanovám přiměřené.

Dávky tyto obsahují:

1. Pense účastníků;

2. pense vdovské, jakož i příspěvky na vychování dětí zemřelých účastníků;

3. pense sirotčí;

4. odbytné;

5. pohřebné čtvrtletní.

§ 2.

Účastníci.

Všichni na základě prvního oddílu nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, ustanovení kancelářští pomocníci jsou zavázáni, na zaopatřovacím ústavě podíl bráti.

C. k. ministerium finanční určí ve shodě s účastným místem ústředním, zdali a za jakých podmínek jiní zřízenci mohou býti připuštěni k účastenství na zaopatřovacím ústavě.

§ 3.

Jak počíná a končí se účastenství na zaopatřovacím ústavě.

Účastenství na zaopatřovacím ústavě počítá se ode dne vykonání slibu kancelářského pomocníka.

Tímto dnem počíná se také z pravidla doba pro vyhledání pensijního nároku vpočitatelná; § 18 ustanovuje, pokud dříve dovršená služební doba výjimečně jest vpočitatelná.

Účastenství na zaopatřovacím ústavě pomine se zánikem služebního poměru kancelářského pomocníka.

§ 4.

Prostředky zaopatřovacího ústavu.

Prostředky zaopatřovacího ústavu skládají se:

1. Z příspěvků účastníků;

2. z příspěvků státní správy;

3. z peněžitých pokut plynoucích podle § 21 nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145;

4. z jiných pramenů, a to ze státních subvencí, které jsou určeny k úhradě možných schodků, z odkazů, darův atd.;

5. z příjmů docílených zužitkováním prostředků tuto uvedených.

§ 5.

Příspěvky účastníků.

Každý účastník má, počínaje dobou svého vstupu do zaopatřovacího ústavu zapravovati 3 procenta pensijního základu svým časem připadajícího jakožto trvalý, měsíčně předem splatný příspěvek.

§ 6.

Příspěvek státní správy.

Státní správa platí za každého k účastenství na zaopatřovacím ústavě povinného pomocníka kancelářského tytéž procentuelní příspěvky jako kancelářský pomocník (§ 5).

§ 7.

Jak se příspěvky vybírají.

Pensijní příspěvky srážejí se kancelářským pomocníkům z jejich měsíčních platů.

Státní příspěvek poukazuje se nápotomně.

§ 8.

Úhrada potřeby.

Platy, které zaopatřovací ústav podle stanov má vypláceti, zapravují se z prostředků zaopatřovacího ústavu.

§ 9.

Za kterých podmínek nabývá se nárok na pensi.

Každý účastník, který řádně platí příspěvky v § 5 stanovené, nabývá po desítiletém účastenství práva na pensi pro případ služební neschopnosti státním lékařem zjištěné.

Nastane-li opět schopnost ke službě, mají platnost ustanovení § 23, č. 4.

Případy výjimečné.

§ 10.

Neschopnost ke službě před vypršením desítileté doby účastenské.

S kancelářskými pomocníky, kteří se stali ke službě neschopnými následkem nemoci nebo následkem tělesného poškození, které nebylo jimi samými úmyslně způsobeno, i když ještě nedovršili deset, avšak alespoň pět let účastenských, bude tak naloženo, jako by již deset let byli dovršili.

§ 11.

Kdy se poukáže pense bez průkazu neschopnosti ke službě.

Kancelářským pomocníkům, kteří dovršili 60. rok věku svého a 35. rok účastenský, může býti pense stanovám přiměřená poukázána k jejich vlastní žádosti bez jinak potřebného průkazu o neschopnosti ke službě.

§ 12.

Základ pro pensi.

Za základ pro výměru pense, jakož i příspěvků k zaopatřovacímu ústavu určují se normální částky, které jsou přiměřeny aktivitním příjmům podle stupnice připadajícím, takto:

Roční aktivitní příjmy v místní třídě				Roční normální částka
I	II	III	IV	
k o r u n				
1200	1080	960	900	780
1380	1200	1080	1020	900
1560	1320	1200	1140	1020
1680	1440	1320	1260	1140
1800	1560	1440	1380	1260
1920	1680	1560	1500	1380

Pro ty kancelářské pomocníky, jejichž roční aktivitní příjmy se uchylují od tohoto vzorce, jest základem pro pensi normální částka pro ty aktivitní příjmy podle stupnice připadající, která v příslušné místní třídě skutečnému příjmu nejvíce se blíží.

Stojí-li tento skutečný příjem právě uprostřed mezi dvěma pro příslušnou místní třídu platnými příjmy podle stupnice připadajícími, rozhoden jest nejblíže vyšší příjem podle stupnice připadající.

Pakliže skutečný příjem převyšuje nejvyšší částku pro příslušnou místní třídu platnou, budiž základ pro pensi vyhledán z poměru maxima podle stupnice připadajícího k nejvyšší normální částce 1380 K.

§ 13.

Vyměření pense.

Jako pense připadá za prvních 10 účastenských let 40 procent a za každý další rok 2 procenta pensijního základu, tak že dovrší-li se 40 účastenských let, náleží úplný obnos pensijního základu jakožto pense. Vyjde-li při tomto výpočtu pense menší nežli 600 K ročně, náleží tato suma jakožto pense.

Při výpočtu doby pro vyhledání pensijního procenta rozhodné čítají se zlomky roku, pokud převyšují 6 měsíců, za plný rok.

§ 14.

O vrácení zapravených příspěvků účastenských.

Účastníci, kteří nebyvše propuštěni, vystoupí ze služby jako kancelářští pomocníci a nenabudou pense, mají nárok na vrácení příspěvků, jimi zaopatřovacímu ústavu zapravených, kromě třiprocentních úroků, stupňovitě vypočítaných, pokud tyto platy nemají býti vynaloženy na úhradu náhrad z poměru služebního.

§ 15.

Výhrada nabytých práv účastenských.

Účastníci, jejichž služební poměr končí se následkem výpovědi se strany státu, pro konání činné služby vojenské nebo pro služební překážku, mohou vplaty do zaopatřovacího ústavu zapravené u tohoto ústavu ponechati, aby pro případ svého opětného vstoupení do zaopatřovacího ústavu zachovali si nabytá práva účastenská a pro případ své služební neschopnosti nebo smrti aby si zachovali bez předchozího opětného ustanovení za kancelářské pomocníky ony čekatelské nároky, které v čase skončení dřívějšího poměru služebního pro ně a pro jejich příslušníky trvaly.

Stejné právo volby přísluší tomu, kdož v základě § 21 II, č. 4 nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, z trestu byl ze služby vyloučen.

Vyjádření, že se upouští od vybrání příspěvků, musí býti písemně podáno před vyhotovením zproštovací listiny u toho úřadu (ústavu), který má vydati listinu zproštovací.

§ 16.

Následky propuštění z trestu.

Účastníci, kteří budou propuštěni ze služby, pozbývají pro sebe, svou manželku a své děti všech práv čekatelských naproti zaopatřovacímu ústavu; obdrží však příspěvky, které do zaopatřovacího ústavu byli zapravili, bez úroků nazpět, pokud tyto příspěvky nemají býti vynaloženy na úhradu náhrad ze služebního poměru.

§ 17.

Opětné vstoupení do zaopatřovacího ústavu.

Účastníkovi, který podle § 14 při vystoupení ze služebního poměru obdržel své příspěvky zpět, byl-li by snad zase přijat, může se povoliti započtení dřívější doby účastenské, avšak toliko když opět zapraví zpět obdrženou částku se čtyřprocentními úroky ode dne doručení.

§ 18.

Započtení služebního času dovršeného ve vlastnosti pomocného pracovníka kancelářského.

Těm, kteří během prvního roku po tom, když nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, nabylo moci, budou ustanoveni za kancelářské pomocníky ve smyslu tohoto nařízení, započtena bude dřívější služební doba, podle ustanovení § 12 citovaného nařízení vyhledaná, po srážce pěti let jako doba účastenská.

Těmto, jakož i oněm kancelářským pomocníkům, kteří budou ustanoveni po uplynutí dotčené doby přechodní, může k jejich žádosti, konají-li uspokojivě službu, povoleno býti započtení doby služební ve vlastnosti pomocného pracovníka strávené, k níž nebyl vzat zřetel, a to zcela nebo z části, doplatí-li 4 K za každý započtený měsíc.

Toto povolení uděluje se toliko v prvních pěti letech účastenství na zaopatřovacím ústavě.

Doplatek zapraven buď najednou nebo nejvýše v 60 lhůtách měsíčních. Jsou-li v době, kdy kancelářský pomocník byl dán do výslužby, ještě nedoplatky, může je tento zapraviti najednou nebo dále v měsíčních lhůtách; započtení času však nabude moci teprve po úplném zapravení doplatku, tak že pense tomuto započtení času přiměřená poukázána

bude teprve od prvního dne měsíce následujícího po úplném zapravení.

Nebyl-li kancelářský pomocník v době, kdy služební poměr se skončil, ještě úplných pět let účastníkem zaopatřovacího ústavu, nebo nedodrží-li se podmínky platební, započtení nenastane a trvá toliko nárok na vrácení zapravených snad doplatků s tříprocentními úroky.

Kancelářským pomocníkům, kteří v době, kdy nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, nabylo moci, přijati byli v oboru správy justiční za pevný plat, bude služební čas až do té doby v této vlastnosti dovršený, budou-li ustanoveni kancelářskými pomocníky ve smyslu prvního oddílu tohoto nařízení, bez doplácení započten jako čas účastenský. O započtení jejich ostatní doby služební mají platnost hořejší ustanovení.

§ 19.

Bezprostřední přestoupení kancelářského pomocníka do jiné státní služby nebo do státní služby železniční.

Účastníci, kteří z té příčiny, že nabyli nějakého postavení ve službě státní nebo ve státní službě železniční, s nárokem na zaopatření spojeného, vystoupí ze zaopatřovacího ústavu po desítileté době účastenské, mohou ve lhůtě v § 15, odstavci 3, stanovené, zachovati v platnosti nabyté čekatelství pensijní zanecháním zapravených vplatů s tím účinkem, že jim pense, podle ustanovení §§ 12 a 13 stanov, avšak bez ohledu na pensijní minimum, náležitá, jakmile vstoupí na odpočinek podle předpisů pro úředníky, vztažmo také pro podúředníky platných, vyplácena bude jako příplatek k pensi úřednické.

Vdovská pense úřednická zvýší se v tomto případě o třetinu onoho příplatku, jejž manžel bral nebo kterého by byl nabyl, kdyby před svou smrtí byl vstoupil na odpočinek.

Na tomto základě vyhledán buď také příplatek k příspěvkům na vychování a k pensím sirotčím.

Skončí-li se aktivní služební doba úřednická, vztažmo podúřednická bývalého kancelářského pomocníka jinak nežli pensionováním, mají o nárocích ve vlastnosti kancelářského pomocníka získaných platnost příslušná ustanovení těchto stanov.

Ve všech jiných případnostech střetnutí se několika požitků zaopatřovacích (pensí, provisí, darů z milosti atd.) ze státní pokladny nebo z jiného státem dotovaného nebo spravovaného fondu mají platnost ustanovení § 34.

§ 20.

Odbytné v případě výpovědi.

Účastníci, kteří toliko následkem výpovědi zaměstnatelem dané ze služby vystoupí, obdrží, bez újmy svých jinakých nároků naproti zaopatřovacímu ústavu, odbytné, a to, činí-li vpočitatelný služební čas v době výpovědi dovršený nejvýše včetně 15 let, dvojnásobnou, při delším čase služebním čtyřnásobnou měsíční tangentou pensijního základu.

Nárok na odbytné v této výměře jest však podmíněn tím, že za kancelářským pomocníkem neváznou žádné náhrady ze služebního poměru. V opačném případě trvá nárok toliko na odbytné v oné částce, o kterou dvoj-, vztažmo čtyřnásobná měsíční tangenta převyšuje sumu náhrady.

Odbytné vyplácí se po skončení služebního poměru, a to podle toho, rovná-li se dvoj- nebo čtyřnásobné měsíční tangentě, ve dvou nebo čtyřech měsíčních lhůtách. Vstoupí-li oprávněnec během této lhůty do požitku zaopatření podle stanov připadajícího, nárok na zbývající odbytné zanikne tímto časem.

§ 21.

Reaktivování kancelářských pomocníků.

Bude-li osoba, která bere plat zaopatřovací, opětně ustanovena za kancelářského pomocníka, pomine braní pense tím dnem, od kterého aktivitní platy plynou; kancelářský pomocník stane se touže dobou opět účastníkem zaopatřovacího ústavu.

Když pak opětně vstoupí na odpočinek, dřívější doba účastenská připočte se k nové.

§ 22.

Počátek a trvání pense.

Pense počíná prvním dnem měsíce následujícího po zastavení aktivitního platu, vztažmo pro kancelářské pomocníky, kteří nejsou v aktivní službě, prvním dnem měsíce následujícího po zjištění neschopnosti ke službě státním lékařem a trvá z pravidla až do smrti.

§ 23.

Odnětí pense.

Pense může býti odňata:

1. Byl-li pensista uznán vinným zločinu nebo byl-li odsouzen pro nějaký jiný přestupek zákona k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnému;

2. nabyl-li cizího státního občanství;

3. zdržuje-li se trvale v cizině bez povolení k braní pense v cizině;

4. zpečuje-li se osoba pro neschopnost ke službě pensionovaná, ačkoli opět nabyla schopnosti ke službě, uposlechnouti vyzvání, aby opět vstoupila do posledního poměru služebního (§ 20, odst. 7, nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145).

§ 24.

Podmínky nároku vdov na pensi.

Vdova po účastníku, který byl v době úmrtí podle předcházejících ustanovení k pensi oprávněn (§§ 9 a 10) nebo pensionován, má nárok na pensi, jestliže

1. manželství podle rakouského práva platně uzavřeno bylo v aktivitě nebo před vstoupením do aktivity;

2. muž v čase uzavření sňatku ještě nepřekročil 60. roku svého věku, vztažmo jestliže manželství po 60. roce věku účastníkova uzavřené ještě po čtyři léta potrvalo nebo v něm dítě zplozeno bylo, a

3. vdova až do smrti mužovy s ním v manželském společenství žila, vztažmo nemůže-li se prokázati, že nastalý snad rozvod byl způsoben zaviněním manželky.

§ 25.

Výměra vdovské pense.

Pense vdovy po kancelářském pomocníku činí 600 K.

§ 26.

Počátek a trvání vdovské pense.

Pensijní požitek vdovy počíná se prvním dnem měsíce následujícího po úmrtním dni mužovu a náleží na dobu vdovství.

§ 27.

Opětné připadnutí pense.

Opětným provdáním zaniklý nárok vdovy na pensi znova oživne v případě jejího opětného vdovství od prvního dne měsíce následujícího po úmrtním dni manželovu.

§ 28.

Příspěvky na vychování.

Pro manželské nebo pozdějším manželstvím legitimované děti kancelářského pomocníka náleží vdově, má-li ona sama nárok na trvalou pensi, bez rozdílu, kolik má dětí, příspěvek na vychování částkou jedné pětiny vdovské pense pro každé nezaopatřené, v jejím ošetřování jsoucí dítě až do dovršení 24. roku věku nebo až do dřívějšího jeho zaopatření.

Suma všech příspěvků na vychování nesmí však převyšovati vdovskou pensi.

§ 29.

Kdy pozbude vdova nároku.

Pense, vztažmo příspěvek na vychování může býti vdově odňat obdobně podle ustanovení § 23, č. 1 až 3.

§ 30.

Pense sirotčí.

Sirotci nemající rodičů, pokud jsou nezaopatřeni a nedovršili 24. roku věku, mají nárok na sirotčí pensi úhrnnou částkou polovice oné vdovské pense, kterou brala jejich matka nebo jejich nevlastní matka, vztažmo která by jí byla podle § 24 příslušela.

Nestane-li se vdova účastnou požitku pensijního pro nedostatek podmínek § 24, č. 3, anebo pozbude-li ho pro opětné provdání nebo podle § 29, naloženo bude s dětmi jako se sirotky nemajícími rodičů.

§ 31.

Příplatek k sirotčí pensi.

Jestliže by suma normálních příspěvků vychovacích, která by podle § 28 byla matce náležela, převyšovala sirotčí pensi, poukázána buď převyšující částka jako příplatek k sirotčí pensi podle hlav, a to s tou obměnou, že pokaždé, když jedno dítě z oprávnění pensijního vystoupí, vychovací příspěvek na ně připadající odpadne, a to tak dlouho, až ona převyšující částka úplně zmizí a toliko ještě sirotčí pense plným obnosem zbude.

Sirotčí pense s příplatky nesmí nikdy převyšovati vdovskou pensi podle § 25 náležející.

§ 32.

O pozbytí pense sirotčí.

Nárok na zaopatření může býti sirotkovi odňat obdobně jako vdově (§ 29).

§ 33.

Nejvyšší výměra zaopatřovacích požitků vdovy a dětí.

Trvalé zaopatřovací požitky vdovy a dětí osoby zemřelé jako aktivní pomocník kancelářský nesmí dohromady převyšovati pensijního základu přiměřeného posledním aktivitním příjmům kancelářského pomocníka, zaopatřovací požitky vdovy a dětí kancelářského pomocníka zemřelého nikoli v aktivitě pak nesmí převyšovati výslužné zemřelého podle stanov připadající.

§ 34.

Střetnutí se několika zaopatřovacích požitků.

Převyšují-li pense podle ustanovení těchto stanov vyhledané ony zaopatřovací požitky (pense, provise, dary z milosti atd.), které přísluší na základě jiného titulu ze státní pokladny nebo z některého státem dotovaného nebo spravovaného fondu, přísluší ze zaopatřovacího ústavu toliko rozdíl jako příplatek.

V opačném případě kancelářský pomocník má toliko nárok na vrácení vplatů jím vykonaných s třiprocentními úroky, vdova a sirotci pak na odbytné v § 35 stanovené. Jestliže zemřelý byl již požival pense ze zaopatřovacího ústavu, zmenší se toto odbytné o dotčenou částku.

§ 35.

Odbytné vdov a sirotků.

Zemře-li kancelářský pomocník, který ještě nenabyl pro sebe nároku na výslužné, jakož i v případě § 34, druhý odstavec, náleží vdově nebo sirotkům rodičů nemajícím, jakož i sirotkům těmto na roveň postaveným, nemajícím ještě 24 let, jednou pro vždy odbytné obnosem příspěvků od zemřelého vplaceným s třiprocentními úroky, avšak alespoň čtvrtým dílem pensijního základu zemřelého kancelářského pomocníka.

§ 36.

Pohřebné čtvrtletní.

Pozůstalým po kancelářském pomocníku v aktivitě nebo ve výslužbě zemřelém náleží pohřebné čtvrtletní rovnající se trojnásobnému měsíčnímu platu, jejž kancelářský pomocník posledně bral, anebo zemřel-li ve výslužbě, tedy pohřebné rovnající se trojnásobné měsíční částce jeho výslužného.

Pohřebné čtvrtletní náleží vdově, pokud žila s manželem v čase jeho úmrtí v manželském společenství, a není-li tu vdovy k nároku oprávněné, manželskému potomstvu.

Není-li pozůstalých a jestliže jiné osoby zemřelého před smrtí ošetřovaly nebo nemocenské a pohřební náklady z vlastních peněz zapravily, tedy se schválením, vztažmo přivolením finančního ministerstva mohou těmto osobám povoliti se prokázané náklady, vztažmo přiměřená náhrada až do výše pohřebného čtvrtletního.

§ 37.

Vyplácení platů podle stanov připadajících.

Pense, odbytné, příspěvky vychovací a pohřebné čtvrtletní podle předcházejících ustanovení náležité poukázány budou k výplatě osobám ku braní jich oprávněným u civilní státní pokladny jejich bydliště nejbližší na účet zaopatřovacího ústavu na kvitance podle stupnice II kolkované, řádně vyhotovené.

Vyplácení opětujících se platů zaopatřovacího ústavu děje se v měsíčních, napřed splatných, nedělitelných částkách, předloží-li se potvrzení o bydlišti, vydané vlastníkem domu nebo jeho zástupcem, vztažmo je-li osoba ku braní oprávněná vlastníkem domu jí obývaného, vydané obecním starostou, pak potvrzení životní, kromě toho při vdovách potvrzení o vdovství, při sirotcích potvrzení o svobodném stavu a nezaopatřenosti vydané příslušným farním úřadem (duchovním správcem).

§ 38.

Kompetence a právo stížnosti.

O kompetenci a právu stížnosti mají vůbec obdobnou platnost ustanovení § 3, odstavce 2, vztažmo § 32 nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145.

Ve všech otázkách týkajících se platů zaopatřovacího ústavu buď však obdobně jako podle ustanovení platných pro pensijní záležitosti úředníků postupováno vždy ve shodě se správou finanční, kterážto však jest výhradně příslušnou pro všechna ta opatření, která v pensijních záležitostech úředníků náleží na úřady finanční.

§ 39.

O správě zaopatřovacího ústavu.

Správu zaopatřovacího ústavu včetně obstarávání pokladničných záležitostí a vedení účtů koná ministerium finanční, vztažmo orgány jím určené.

Finanční ministerium zastupuje na venek zaopatřovací ústav.

§ 40.

Zásady správy.

1. Zužitkování jmění zaopatřovacího ústavu smí se díti toliko na některý způsob pro zúročné ukládání peněz osob neplnoletých svým časem dovolený.

2. Cenné papíry zaopatřovacího ústavu uschovány budou u schovacího místa c. k. finančním ministeriem k tomu určeného za ručení tohoto místa.

3. Rozhodovati o způsobu zužitkování peněz po ruce jsoucích přísluší v každé jednotlivé případnosti c. k. ministeriu finančnímu.

§ 41.

Výbor.

1. Jeho složení.

Finančnímu ministeriu jest při správě zaopatřovacího ústavu po ruce výbor, který se skládá z předsedy, jeho zástupce a dvanácti členů výboru.

Finanční ministerium ve shodě s účastnými místy ústředními jmenuje veškeré funkcionáře výboru, a to členy výboru z interesentů.

Úřad jmenovaných funkcionářů trvá pět let; vystoupí-li některý z nich z výboru, jmenován bude na jeho místo pro zbytek funkční doby jiný.

2. Úřadování výboru.

Výbor sestoupí se, kdykoli toho zájem zaopatřovacího ústavu vyžaduje.

Výbor rozhoduje většinou hlasů; předseda hlasuje toliko při rovnosti hlasů.

Aby se výbor mohl platně usnášeti, potřebí jest, aby byl přítomen předseda a pět členů výboru.

3. Obor působnosti výboru.

Výboru přísluší vůbec:

a) Dozírati na hospodaření zaopatřovacího ústavu co do příjmův a výdajů;

b) revidovati výroční účet;

c) činiti návrhy o zužitkování peněz po ruce jsoucích;

d) podávati odůvodněná vyjádření, vztažmo návrhy ve všech důležitých věcech zaopatřovacího ústavu se týkajících.

Písemná vyhotovení výboru musejí býti podepsána předsedou nebo jeho zástupcem a jedním členem výboru.

§ 42.

Změny stanov.

Veškeré ministerstvo může tyto stanovy změniti kdykoli, avšak toliko bez újmy nabytých práv.

§ 11.

Zánik výboru.

§ 12.

Zánik členství.

Členství zaniká:

a) vystoupením člena;

b) vyloučením člena;

c) úmrtím člena.

§ 13.

Výbor.

1. Výbor volí ze svých členů předsedu, místopředsedu a jednatele.

2. Výbor rozhoduje většinou hlasů přítomných členů.

3. Výbor se schází podle potřeby nejméně čtyřikrát do roka.

4. Výbor jednotlivé členy písemně pozve na schůzi.

§ 14.

Kompetence výboru.

Výbor zejména:

a) zajišťuje hospodaření a majetek spolku;

b) rozhoduje o přijetí a vyloučení členů;

c) svolává valné hromady;

d) připravuje návrh rozpočtu a závěrečného účtu;

e) zřizuje odborné komise a jmenuje jejich členy.

§ 15.

Valná hromada.

1. Valná hromada je nejvyšším orgánem spolku.

2. Řádná valná hromada se koná jednou ročně, a to nejpozději do 31. března.

3. Mimořádnou valnou hromadu svolá výbor z vlastního podnětu nebo na písemný návrh nejméně jedné třetiny členů.

4. Každý člen má na valné hromadě jeden hlas.

5. Usnesení valné hromady je přijato, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina přítomných členů.

§ 16.

Hospodaření.

1. Příjmy spolku tvoří členské příspěvky, dary, dotace a výnosy z vlastní činnosti.

2. Členské příspěvky stanoví valná hromada na návrh výboru.

3. Majetek spolku spravuje výbor.

4. Za závazky spolku ručí spolek celým svým majetkem.

§ 17.

Zánik spolku.

1. Spolek zaniká dobrovolným rozpuštěním, sloučením, splynutím nebo rozdělením.

2. Rozhodnutí o zániku spolku přijímá valná hromada kvalifikovanou většinou tří čtvrtin hlasů přítomných členů.

3. Likvidátora jmenuje valná hromada.

4. Likvidátor vypořádá majetek spolku a zbytek po uspokojení věřitelů odevzdá obecně prospěšnému účelu.

§ 18.

Závěrečná ustanovení.

1. Tyto stanovy nabývají platnosti dnem schválení valnou hromadou.

2. Změny stanov lze provádět pouze na valné hromadě.

3. Tyto stanovy byly schváleny na ustavující valné hromadě dne 1. 1. 2000.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXI. — Vydána a rozeslána dne 22. července 1902.

Obsah: Čís. 146. Nařízení o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody.

146.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 8. července 1902

o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, vyhlašují se tímto veřejně následující předpisy o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody, c. k. normální komisí cejchovní vydané, co se týče poplatkův obchodním ministeriem schválené, čímž částečně mění se předpisy nařízením ministeria obchodního ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 175, vyhlášené, c. k. normální komisí vydané o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody.

Tyto nové předpisy nabudou moci dne 1. srpna 1902.

Call m. p.

Předpisy,

kterými částečně se mění předpisy nařízením ministeria obchodního ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 175, vyhlášené, normální komisí cejchovní vydané, co do poplatků ministeriem obchodu schválené, o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody a kterými se poskytují úlevy v příčině vyřizování cejchovním úřadem vodoměrův udávajících spotřebu vody.

A.

Ustanovení obsažená v oddílech I, II, III a IV, a to číslo 1 až včetně číslo 11 předpisů dotčeným nařízením vyhlášených, zůstávají nezměněna v platnosti.*)

B.

Místo ustanovení oddílu IV, čís. 12 až včetně oddílu X, čís. 40 citovaných předpisův a místo poplatkového tarifu za zkoušení a ověřování vodoměrů cejchovním úřadem, citovaným nařízením vyhlášeného nastupují tato ustanovení:

12. Za vyzkoušení nového vodoměrového typu budiž napřed zapraveno dvě stě (200) korun u platebny c. k. normální komise cejchovní, ať již příslušný měřicí přístroj bude připuštěn jako nový typ konečně k úřednímu ověřování nebo ne.

Pokud však nový vodoměrový typ nevyžaduje pronikavého technického vyzkoušení vzhledem k podobným již připuštěným typům vodoměrovým, upouští se od vybírání zkušebného poplatku 200 K.

13. Pět vzorových exemplářů v čísle 11 uvedených musí při úředním vyzkoušení kromě toho vyhovovati těmto zvláštním podmínkám:

a) Vodoměr musí býti tak zhotoven, aby vydržel vnitřní tlak 10 atmosfér.

*) Toliko citáty obsažené v čísle 4, odstavci 2 a v čísle 10*e* „v V. oddíle, čís. 22“, vztažmo „(srovnej V. oddíl, číslo 20)“ vzhledem k následujícím změnám mají budoucně podle smyslu zníti:

„v V. oddíle, čís. 20“, vztažmo („srovnej V. oddíl, číslo 18).“

b) Závislost údajů vodoměru na tlaku nesmí býti tak veliká, aby při změně tlaku z 6 atmosfér na 0·5 atmosféry vznikly soustavné úchylky částkou poloviční cejchovní tolerance (srovnej V. oddíl, číslo 18).

Jako účinný tlak ve smyslu těchto předpisů pokládá se prostřední hodnota z tlaku ve přítokovém a výtokovém průřezu vodoměru

c) Zejména údaje měřicího přístroje při vzestupném a sestupném zatížení (protékajícím množství) pro jedno a totéž zatížení nesmějí se měniti o více nežli o polovici cejchovní tolerance v V. oddíle, čísle 18 uvedené.

14. Když byl přístroj podle předpisů tohoto oddílu vyzkoušen, rozhodne ředitel c. k. normální komise cejchovní, zdali přístroj má býti připuštěn (jako vodoměrový typ), a vrátí se potom straně tři z předložených vzorových exemplářů.

15. Připuštěné vodoměrové typy budou označovány postupnými čísly římskými.

16. Připuštění vodoměrových typů k vyřizování cejchovním úřadem bude pokaždé v Zákonníku říšském vyhlášeno.

V. Podmínky, aby vodoměry (obchodní přístroje) byly ověřeny cejchovním úřadem.

17. Vodoměry pro veřejný obchod určené musí vyhovovati podmínkám ve IV. oddíle uvedeným.

18. Mimo to úchylky vodoměrových údajů smějí od správných údajů při 100, 50 a 10 procentech největšího zatížení o více neb o méně činiti nejvýše dvě procenta správného údaje (hranice chyb, cejchovní tolerance).

Při dvouprocentním zatížení musí vodoměr jistě jíti.

Největší zatížení stanoví se tím způsobem, že na každý čtverečný millimetr udaného průtokového průřezu má připadnouti půl litru za minutu.

19. Vodoměry, které mají kalibr menší nežli 5 millimetrů, nebudou úředně ověřovány.

Vodoměry kalibru od 5 až do 80 millimetrů, u kterých při šesti atmosférách přetlaku nelze dosíci uvedeného největšího průtokového množství, jsou vyloučeny z úředního ověřování.

O tom, jak od cejchovního úřadu bude nakládáno s vodoměry o kalibru větším nežli 80 millimetrů, rozhodne v každé případnosti zvláště c. k. cejchovní stanice pro počitadla elektřiny a pro vodoměry ve Vídni.

20. Na pouzdře vodoměru musí zřetelně býti vyznačeno římskými číslicemi úřední číslo typu.

VI. Kolkování vodoměrů (obchodních přístrojů).

21. Vodoměry, které při zkoušení cejchovním úřadem vyhoví podmínkám ve IV. a V. oddíle uvedeným, budou jednou nebo několika plombami úředně tak zavřeny, aby vodoměrové pouzdro nemohlo býti otevřeno bez porušení plombové závěry.

Každá při tom upotřebená plomba má na jedné straně kolek c. k. cejchovní stanice pro počitadla elektřiny a pro vodoměry ve Vídni,

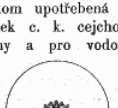

na druhé pak straně číslo roku a měsíce, kdy přístroj byl ověřen.

Na též plombové závěře upevní se kovová destička, na které se vyznačí úřední číslo protokolu a rok, ve kterém ověření se stalo.

VII. List ohledací.

22. Ku každému úředně ověřenému vodoměru bude vydán list ohledací, jehož text jest upraven podle příslušného vodoměrového typu.

Přední stránka ohledacího listu obsahuje zejména tyto údaje:

a) Jméno vyrabitele vodoměru (souhlasně s označením na ciferníku vodoměru), tovární číslo přístroje, úřední číslo typu a číslo protokolu;

b) kalibr vodoměru;

c) největší průtokové množství, kterým vodoměr byl zkoušen;

d) potvrzení, že cejchovné bylo zapraveno;

e) dobu, po kterou list ohledací platí.

Mimo to list ohledací obsahuje výslovné ustanovení, že jest dodavatel vody zavázán, spotřebovatele vody k jeho žádosti kdykoli nechati nahlédnouti do listu ohledacího.

Zadní stránka ohledacího listu obsahuje krátké poučení, jak se vodoměru prakticky potřebuje.

Ztratila-li by strana ohledací list k vodoměru náležející, nebo stal-li by se neupotřebitelným, tedy může žádati za vydání jeho duplikátu u c. k. cejchovní stanice pro počitadla elektřiny a pro vodoměry ve Vídni.

Kolek dvou korun, jehož pro každý jednotlivý duplikát je třeba, budiž přiložen k žádosti kolku podrobené a budiž v podání uvedeno úřední číslo protokolu, pod kterým vodoměr byl ověřen, typové a tovární číslo přístroje a jméno a bydliště zhotovitele vodoměru.

Za vydání duplikátu, nepředloží-li se původní list ohledací, buď zapraveno šedesát haléřů, je-li však předložen, dvacet haléřů.

VIII. Po kterou dobu platí cejchovní kolek na vodoměrech, vztažmo po kterou dobu platí list ohledací.

23. Doba platnosti cejchovního kolku na vodoměrech, které budou příště úředně ověřeny, a proto i doba platnosti příslušného listu ohledacího zanikne projitím pěti let ode dne, kterého list ohledací byl vyhotoven.

Proto vodoměry budoucně podrobeny buďte opětnému cejchování (srovnej I. oddíl, číslo 1 předpisů citovaným nařízením vyhlášených) nejdéle po uplynutí pěti let počítajíc od doby, kdy list ohledací byl vyhotoven.

24. Pakliže by vodoměry z jakékoli příčiny (přirozené opotřebování, deformace atd.) dříve pozbyly uznané cejchováním správnosti a způsobilosti k potřebě ve veřejném obchodu, buďte pro ten případ, že by měly býti upotřebovány ve veřejném obchodu, podrobeny opětnému cejchování.

25. Ohledací listy, jejichž platnost v čase, kdy tyto předpisy nabudou moci, podle ustanovení dříve platných ještě nevypršela, mohou za účelem prodloužení jejich doby platnosti na pět let, počítajíc ode dne, kterého list ohledací byl vyhotoven, podány býti u c. k. cejchovní stanice pro počítadla elektřiny a pro vodoměry ve Vídni.

Prodloužení stane se bez poplatků přetisknutím ohledacích listů kolkem: „Prodlouženo na pět let od doby vyhotovení“.

IX. Poplatky za přezkoušení a ověřování vodoměrů (obchodních přístrojů).

26. Za vodoměry, které se pro snadně seznatelné vady konstrukční vyloučí z úředního řízení, neplatí se žádný poplatek.

27. Za vodoměry, o kterých při přezkoušení bylo shledáno, že nevyhovují podmínkám pro úřední ověření stanoveným, buďte zapraveny poplatky uvedené v následujícím poplatkovém tarifu „Za zkoušení bez kolkování“.

V tomto případě vydány budou vodoměry straně, při čemž vyhotoven bude list návratný, na kterém se úředně potvrdí poplatek za vrácení.

28. Za úřední ověřování vodoměrů zapraviti jest poplatky uvedené v následujícím poplatkovém tarifu „Za zkoušení a kolkování“.

29. Tento poplatkový tarif vztahuje se ke všem vodoměrům, ku kterým podle tohoto oddílu vydány budou listy návratné nebo listy ohledací, datované ze dne 1. srpna 1902 nebo později.

30. Pro vodoměry, které mají menší kalibr nežli 40 millimetrů a u kterých jeden oběh nejrychleji jdoucí rafie rovná se 300 nebo více litrům, bez rozdílu, zdali se měřicí přístroj toliko zkouší nebo zkouší a kolkuje, zůstane „přirážkový tarif“ citovaným nařízením vyhlášený beze změny v platnosti.

31. Poplatky, za úřední vyřízení vodoměrů připadající, buďte zapraveny po vykonaném vyzkoušení, vztažmo ověření obchodních přístrojův u příslušné platebny, načež vyřízené měřicí přístroje budou vydány oprávněncům.

C.

Popisy vodoměrových typů I až včetně XXXIV (i s tabulkami obrazů) k ověřování cejchovním úřadem připuštěných, obsažené v dodatku k předpisům v úvodě dotčeným zůstávají beze změny v platnosti.

Poplatkový tarif

za zkoušení a ověřování vodoměrů cejchovním úřadem.

Kalibr vodoměru v millimetrech	Poplatek za zkoušení a kolkování		za zkoušení bez kolkování		Kalibr vodoměru v millimetrech	Poplak za zkoušení a kolkování		za zkoušení bez kolkování	
	K	h	K	h		K	h	K	h
5	2	28	1	14	43	11	31	5	66
6	2	32	1	16	44	11	68	5	84
7	2	38	1	19	45	12	05	6	03
8	2	46	1	23	46	12	42	6	21
9	2	54	1	27	47	12	79	6	40
10	2	62	1	31	48	13	16	6	58
11	2	72	1	36	49	13	53	6	77
12	2	82	1	41	50	13	90	6	95
13	2	94	1	47	51	14	27	7	14
14	3	08	1	54	52	14	64	7	32
15	3	24	1	62	53	15	01	7	51
16	3	40	1	70	54	15	38	7	69
17	3	58	1	79	55	15	75	7	88
18	3	76	1	88	56	16	12	8	06
19	3	96	1	98	57	16	49	8	25
20	4	18	2	09	58	16	86	8	43
21	4	40	2	20	59	17	23	8	62
22	4	62	2	31	60	17	60	8	80
23	4	86	2	43	61	17	97	8	99
24	5	12	2	56	62	18	34	9	17
25	5	38	2	69	63	18	71	9	36
26	5	64	2	82	64	19	08	9	54
27	5	92	2	96	65	19	45	9	73
28	6	20	3	10	66	19	82	9	91
29	6	50	3	25	67	20	19	10	10
30	6	80	3	40	68	20	56	10	28
31	7	12	3	56	69	20	93	10	47
32	7	44	3	72	70	21	30	10	65
33	7	76	3	88	71	21	67	10	84
34	8	10	4	05	72	22	04	11	02
35	8	44	4	22	73	22	41	11	21
36	8	78	4	39	74	22	78	11	39
37	9	12	4	56	75	23	15	11	58
38	9	48	4	74	76	23	52	11	76
39	9	84	4	92	77	23	89	11	95
40	10	20	5	10	78	24	26	12	13
41	10	57	5	29	79	24	63	12	32
42	10	94	5	47	80	25	.	12	50

Za úřední zkoušení a ověření vodoměrů o kalibru větším nežli 80 *mm* budiž zapraveny poplatky ustanovené za úřední vyřízení vodoměrů 80 *mm* kalibru.

Ve Vídni, dne 5. července 1902.

C. k. normální komise cejchovní:

Tinter m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LXXII. — Vydána a rozeslána dne 23. července 1902.

Obsah: (Čís. 147—149). 147. Zákon o ručebním závazku železnic. — 148. Zákon, že dílčích úpisů dlužních půjčky města Štýrského Hradce v částce 14 millionů korun upotřebeno býti může k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 149. Nařízení o používání listů dopravních se vtištěnou známkou kolkovou místo nákladních listů železničných.

147.

Zákon, daný dne 12. července 1902,

o ručebním závazku železnic.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Ustanovení zákona ze dne 5. března 1869, Z. Ř. č. 27, o ručení podniků, které provozují železnice parní silou, vztahují se ke všem železnicím provozovaným nějakou silou živelnou.

§ 2.

Ustanovení článku VII zákona daného dne 20. července 1894, Z. Ř. č. 168, o nárocích železničných zřízenců podle článku I, č. 1, a článku V onoho zákona pojištěných a osob pozůstalých po nich, na náhradu škody a na pojištění, vztahují se ke všem železnicím provozovaným nějakou silou živelnou.

§ 3.

Mému ministru práv jest uloženo, aby uvedl ve skutek tento zákon, který nabývá moci dnem svého vyhlášení.

V Ischlu, dne 12. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Spens** m. p.

148.

Zákon, daný dne 12. července 1902,

že dílčích úpisů dlužních půjčky města Štýrského Hradce v částce 14 millionů korun upotřebeno býti může k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Dílčích úpisů dlužních půjčky, kterou město Štýrský Hradec podle štýrského zákona zemského ze dne 27. května 1902, Z. z. č. 24, učiní až k nejvyšší částce 14,000.000 K, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, ústavů pod veřejný dozor postavených, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle kursu bursovního, avšak nikoli nad hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

§ 3.

Mým ministrům vnitra, práv a financí jest uloženo uvésti ve skutek tento zákon.

V Ischlu, dne 12. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Spens m. p.

149.

Nařízení ministerií železnic a financí ve shodě s ministeriem práv ze dne 16. července 1902

o používání listů dopravních se vtištěnou známkou kolkovou místo nákladních listů železničných.

Nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o upotřebení nákladních listů železničných se vtištěnou známkou kolkovou se doplňuje a částečně mění, a uvádějíc ve skutek § 52 (3) řádu dopravního ze dne 10. prosince 1892, Z. Ř. č. 207, ustanovuje se toto:

§ 1.

V královstvích a zemích na říšské radě zastoupených smí při podávání zásilek, pro které dozorčím úřadem železničným jest dopuštěno použíti listů dopravních místo nákladních listů železničných, k vyhotovení těchto dopravních listů použito býti toliko takových vzorců, které jsou opatřeny vtištěnou známkou kolkovou.

§ 2.

Ministerium železničné ve shodě s ministeriem finančním ustanoví vzorec, jakost papíru a prodejní ceny dopravních listů pokaždé podle návrhů železničných správ ucházejících se o připuštění listů dopravních; opatřiti tisk a prodej dopravních listů vyhrazeno jest oněm správám železničným, kterým dovoleno bude používati dopravních listů.

§ 3.

Známky kolkové po 10 h nebo 2 h natištěny budou, když se zapraví připadající poplatek kolkový,

a) na dopravních listech, u c. k. dvorní a státní tiskárny objednaných, tímto ústavem,

b) na dopravních listech, pořízených v soukromých tiskárnách, kolkovými úřady k tomu pokaždé zmocněnými, u nichž blankety dopravních listů v soukromých tiskárnách pořízené ku kolkování buďte podány.

§ 4.

Kolkové známky, které budou natištěny na dopravních listech, rovnají se kolkovým známkám, které budou předepsány svým časem pro nákladní listy železničné.

§ 5.

Finanční správa dá za pokažené dopravní listy se vtištěnou známkou kolkovou náhradu kolkových obnosů, nebylo-li takových dopravních listů použito železničným úřadem.

Že dopravních listů použito bylo železničným úřadem, pokládáno buď z pravidla teprve tehdy, když na dopravních listech otištěn byl železničný kolek expediční. Není-li tomu tak, jestliže však na dopravních listech učiněny byly záznamy železničného úřadu, pokládá se v příčině takových dopravních listů toliko tenkráte, že jich nebylo použito železničným úřadem, potvrdí-li to železničný úřad podávací, připoje podpis příslušného úředníka a přitiskna pečeť železničného úřadu.

§ 6.

Obnosy kolkové (§ 5) nahrazeny budou podle těchto ustanovení:

a) Vrácení kolkových poplatků vyhrazeno je schválení finančních úřadů první stolice. Stranám se však zůstavuje, podati příslušná nekolkovaná podání, k nimž připojeny buďte dopravní listy, za které se žádá o náhradu kolkových poplatků, u těch kolkových úřadů, které je mají předložiti představenému úřadu.

b) Náhrada kolkových poplatků díti se bude, když pokažené dopravní listy byly zpět vzaty, výhradně tím způsobem, že se bezplatně vtisknou stejné kolkové značky na nové blankety

dopravních listů; tato náhrada poskytnuta bude jiným stranám nežli správě železničné, která opatřila náklad dopravních listů ve zkaženém stavu podaných, tím způsobem,

že této správě železničné bezplatně natisknou se kolkové známky stejnou částkou na nové blankety, zaváže-li se správa železničná, že straně za vrácení žádající jakožto náhradu za zkažené dopravní listy vydá stejný počet stejně kolkovaných, upotřebitelných listů dopravních ze svých zásob za náhradu blanketu jako takového,

anebo že, pokud jde o blankety v c. k. dvorní a státní tiskárně zhotovené, správě železničné se dovolí vydati stejný počet stejně kolkovaných nových listů dopravních za závazek nahoře dotčený a zapraví-li se náhrada za blankety jako takové.

§ 7.

Železničné správy, kterým bude povoleno používati dopravních listů, zavázány jsou zprostředkovati náhradu podle § 6*b*).

§ 8.

Nařízení toto nabude působnosti dnem svého vyhlášení.

Až do té doby, kdy dopravní listy bez vtištěné známky kolkové v době vyhlášení pohotově jsoucí budou spotřebovány, avšak nejdéle do vypršení jednoho roku ode dne vyhlášení, jest však dovoleno, upotřebovati dopravních listů s nalepenou známkou kolkovou.

Wittek m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIII. — Vydána a rozeslána dne 27. července 1902.

Obsah: Čís. 150. Vyhláška, kterou se uděluje koncesse pro několik elektrických drobných drah o rozchodu obyčejném ve Vídni.

150.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 25. července 1902,

kterou se uděluje koncesse pro několik elektrických drobných drah o rozchodu obyčejném ve Vídni.

C. k. ministerium železničné na základě ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo obecnímu zastupitelstvu c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně, které jest zapsáno v obchodním rejstříku pod firmou „Obec Vídeňská — městské dráhy pouliční“, za podmínek tuto podrobněji stanovených žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování sítí elektrických drobných drah o rozchodu pravidelném, do které budte pojaty a přiměřeně upraveny trati Nové Vídeňské společnosti tramwayové, jichž dotčená obec nabude, jakož i koňská dráha z Vídně (Schottenringu) k nádraží Kahlenberské dráhy v Nussdorfě s odbočkou do Heiligenstadtu, o níž jedná koncesse ze dne 20. ledna 1885, Z. Ř. č. 14, kterézto trati vesměs dosud jako místní nebo drobné dráhy nejsou koncessovány.

Povolené trati jsou tyto:

1. Od Friedrichstrasse připojujíc se k dosavadním tratem Vídeňských elektrických drah pouličních skrze Magdalenenstrasse, Wienstrasse, Sonnenhofstrasse, Ramperstorfferstrasse, Bachergasse, Arbeitergasse, Steinbauergasse, Assmayergasse a Eichenstrasse až k Meidlingskému nádraží jižní dráhy s odbočkou ze Steinbauergasse skrze Niederhofstrasse až k Meidlinger Hauptstrasse;

2. z Meidlingského nádraží jižní dráhy skrze Eichenstrasse, Meidlinger Hauptstrasse, Ullmannstrasse, přes Sechshausergürtel, Mariahilfergürtel, Neubaugürtel, Lerchenfeldergürtel, Hernalsergürtel a Währingergürtel až k Heiligenstädterstrasse;

3. od Neubaugürtlu skrze Märzstrasse, Hugelgasse a Hütteldorferstrasse až ke vůstění Linzerstrasse;

4. od Lerchenfeldergürtlu skrze Neulerchenfelderstrasse a skrze Ottakringerstrasse až k Erdbrustgasse;

5. od Währingergürtlu skrze Sechsschimmelgasse až k Nussdorferstrasse;

6. od Währingergürtlu skrze Sternwartestrasse a Gymnasiumstrasse až k Hasenauerstrasse a odtud buď skrze Hasenauerstrasse a Hochschulstrasse až k c. k. vysoké škole zemědělské nebo skrze Gymnasiumstrasse až do Billrothstrasse;

7. od Schottenringu nebo po případě od dosavadní trati Vídeňských elektrických drah pouličních v Peregrinigasse skrze Liechtensteinstrasse a Heiligenstädterstrasse až k Nussdorfskému nádraží Kahlenberské železničné společnosti (system Rigi) s odbočkou skrze Grinzingerstrasse až k Hohe Warte.

Trati Nové Vídeňské společnosti tramwayové a trať od Schottenringu do Nussdorfu s odbočkou do Heiligenstadtu, o kterézto trati jedná koncesse ze dne 20. ledna 1885, Z. Ř. č. 14, pokud jsou pojaty do tratí nahoře pod č. 1 až 7 dotčených, jako

doplňující části sítí Vídeňských elektrických drah pouličních, uznávají se od té doby, kdy jich obec c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně nabude, za drobné dráhy, a mají se k nim od toho času ustanovení §§ 1 až včetně 5 této vyhlášky vztahovati s tou obměnou, že tyto trati až do času, kdy jejich přeměna pro elektrickou vozbu bude dokonána, smějí býti provozovány dosavadním způsobem.

Naproti tomu koncesse ze dne 20. ledna 1885, Z. Ř. č. 14, jakož i všecky koncesse udělené Nové Vídeňské společnosti tramwayové pro trati nahoře pod č. 1 až 6 dotčené pozbudou moci tím časem, ve kterém trati, jež podle předcházejícího odstavce mají býti pojaty do sítí Vídeňských elektrických drah pouličních, obcí c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně budou získány.

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolené železničné trati finančních výhod v článku V zákona z počátku dotčeného uvedených.

Osvobození od daní v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona vytčená poskytují se na dobu až do 24. března 1924 s tou obměnou, že nabudou moci teprve tím dnem, kterého z počátku uvedené trati po provedené přeměně budou odevzdány vozbě elektrické.

Co se týče kolku na osobní lístky jízdné, má se k němu vztahovati ustanovení v článku XX, druhém odstavci uvedeného zákona.

§ 2.

Koncessionářka jest zavázána, stavbu železničných tratí v úvodu dotčených nejdéle až do 31. prosince 1903 dokončiti, hotové dráhy veřejné dopravě odevzdati a po celou dobu koncesse až do 24. března 1989 trvající pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Za dodržení tuto uvedené lhůty stavební koncessionářka ku požádání c. k. státní správy jest povinna dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v cenných papírech způsobilých k ukládání peněz sirotčích.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolených železničných tratí povoluje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno při vlečných drahách od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud k založení povolených drah bude upotřebeno veřejných silnic, které nejsou ve správě obce Vídeňské, nebo pozemků c. k. dvorního eráru, koncessionářka opatřiti si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou povolány podle platných zákonů, aby přivolily, by silnic nebo pozemků bylo upotřebeno.

§ 5.

Ostatně trati drobných drah v úvodu dotčené pokládány budte za doplňující části sítí elektrických drobných drah o rozchodu pravidelném, o níž jedná vyhláška c. k. ministeria železničného ze dne 24. března 1899, Z. Ř. č. 58, a mají se proto §§ 5 až včetně 17 dotčené vyhlášky obdobně vztahovati také ke tratem z počátku uvedeným.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIV. — Vydána a rozeslána dne 1. srpna 1902.

Obsah: (Čís 151—153.) 151. Nařízení, jímž upravuje se tárová přirážka pro kyselinu solnou v tak zvaných vozech hrncových. — 152. Zákon, kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní. — 153. Zákon, kterým se zavádí daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích.

151.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 16. července 1902,

jímž upravuje se tárová přirážka pro kyselinu solnou v tak zvaných vozech hrncových.

Vzhledem k nařízení ze dne 15. července 1894, Z. Ř. č. 151, jímž upravují se tárové výměry k obecné celní sazbě rakousko-uherského území celního, ustanovuje se ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi, že při vyclívání kyseliny solné s. pol. 320, která se dováží ve zvláště upravených vozech hrncových, ku vyhledané ryzí váze přiraziti jest táru dvaciti procent.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Böhm m. p. **Call** m. p.

152.

Zákon, daný dne 19. července 1902,

kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Erární mýta silniční a převozní, na základě zákona ze dne 26. srpna 1891, Z. Ř. č. 140, dosud platná, se zrušují.

§ 2.

Přívozy státem udržované (erární) přenechávají se k provozování součastněným při nich samosprávným korporacím nebo soukromým podnikům. Jestliže by takové korporace nebo soukromé osoby nepřevzaly přívozu, jehož další trvání jest nutné z ohledů na veřejnou dopravu, nebo jestliže by takový přívoz po převzetí vrátily, státní správa má obstarávati jeho provozování.

Politický úřad zemský, přihlížeje k nákladům provozovacím, ustanoví výšku převozného, které se bude vybírati za použití jednotlivých přívozů.

§ 3.

Finanční ministr je zmocněn, bez předchozího zvláštního přivolení říšské rady, se závazkem, že to toliko dodatečně oznámí, zciziti nemovité předměty státního vlastnictví, které následkem zrušení erárních mýt silničných a převozních stanou se zbytečnými.

Výtěžky těchto předmětů započteny buďte jako příjmy ze zcizení nemovitého vlastnictví státního.

§ 4.

Ustanovení obsažená v zákoně ze dne 26. srpna 1891, Z. Ř. č. 140 (§§ 17, 18 a 24), o osvobozených

od mýta, pokud vztahují se na mostní, silniční a převozní mýta samosprávných korporací a osob soukromých, nejsou dotčena zrušením erárních mýt silničných a převozních.

§ 5.

Zákon tento nabude moci dnem **1. ledna 1903.**

§ 6.

Mým ministrům vnitra a financí jest uloženo uvésti ve skutek tento zákon.

V Ischlu, dne 19. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

153.

Zákon, daný dne 19. července 1902,

kterým se zavádí daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Za dopravu osob na železnicích v území království a zemí na říšské radě zastoupených zavádí se zvláštní dávka (daň z jízdních lístků). Dávka tato, kterou zapravovati mají osoby zavázané platiti dopravnímu ústavu poplatky dopravní, činí bez újmy výjimečného ustanovení vytčeného v §§ 2 a 3:

a) pro dráhy hlavní 12 procent,

b) pro dráhy místní (zákony ze dne 25. května 1880, Z. Ř. č. 56, ze dne 17. června 1887, Z. Ř. č. 81, a ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895) 6 procent,

c) pro dráhy drobné (zákon ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895) 3 procenta

jízdného svým časem za dopravu v obvodu platnosti tohoto zákona vybíraného.

§ 2.

V dopravě do zemí koruny Uherské a z nich, pak do Bosny a Hercegoviny a z těchto území, jakož i přes tato území dále, stanoví se daň z jízdních lístků 10 procenty oné částky jízdného, které připadá na dopravu v obvodu platnosti tohoto zákona.

§ 3.

Při hlavních drahách, jejichž normální sazba pro třetí třídu vozů průměrně jest o více než 20 ze sta vyšší nežli stejná sazba rakouských drah státních, daň pro tuto třídu vozů určuje se na 9·5 procenta a v případnosti § 2 na 7·5 procenta vybíraného jízdného.

§ 4.

Železničné správy vybírají a odvádějí tuto dávku.

Způsobem nařizovacím bude zevrubněji ustanoveno, jakého postupu jest při tom dbáti, jakož i jak zlomky haléřů mají se nahoru nebo dolů zaokrouhlovati a v jakých lhůtách vybrané částky daně mají se odváděti státní pokladně, konečně jakými pořádkovými pokutami má býti trestáno opominutí těchto pravidel.

§ 5.

Železničné podniky ručí za škodlivé následky, které podle § 6 tohoto zákona nastanou, bude-li opominuto dávku včasně odvésti a podle předpisu vykázati.

Finanční správa má právo, nahlédati do původních záznamů a knih podniků za tím účelem, aby přezkoušela výkazy.

§ 6.

Za ty částky dávky, které nebyly včasně odvedeny, zapravovati jest od vypršení předepsané lhůty pětiprocentní úroky z prodlení.

Nastalo-li zkrácení dávky, zkrácená dávka bez zavedení trestního řízení, toliko na základě úředního šetření, zjišťujícího její sumu, budiž předepsána dvojnásobným obnosem a vybrána i s úroky z prodlení, ze zkrácené dávky připadajícími.

§ 7.

Vymáhání dlužných dávek děje se způsobem předepsaným pro vymáhání dlužných bezprostředních poplatků.

Ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, Z. Ř. č. 31, o promlčení bezprostředních poplatků vztahovati se mají také k této dávce.

V § 6, odstavci 2, dotčené zvýšení dávky promlčí se v pěti letech.

§ 8.

Před řádnými soudy nekoná se řízení ani o otázce, zdali podle tohoto zákona dávku platiti jest či ne, ani o její výměře.

O rekursech proti opatřením a rozhodnutím finančních úřadů, vztahujícím se k vyměření a vybírání této dávky a k uvalení škodlivých následků v § 6 tohoto zákona vytčených rozhoduje v poslední instanci ministerium financí, které dohodnouti se má s ministeriem železničným.

K opatřením a rozhodnutím finančních úřadů vztahují se ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, Z. Ř. č. 28.

§ 9.

Od dávky tímto zákonem uložené jsou osvobozeni:

a) Nejvyšší dvůr,

b) osoby dopravované na základě vojenské sazby,

c) dělníci a dělnické osoby práci hledající, legitimované od veřejných ústavů pro zaopatřování míst, způsobem nařizovacím k tomu zmocněných, pokud se dopravují se zvláštními, sníženými lístky jízdními, ve kteréžto příčině zevrubnější ustanovení, zejména o nejmenší výměře snížení jízdného, které jest podmínkou pro osvobození, vyhrazena jsou způsobu nařizovacímu.

§ 10.

Od daně z jízdních lístků jsou kromě toho osvobozeny:

a) dopravy osob na těch drobných drahách, které zprostředkují dopravu v obci a jejím okolí, v území obce a v obvodu desíti kilometrů od obecních hranic. Překročují-li jednotlivé trati takové drobné dráhy tento okrslek, doprava na té části dráhy, která leží mimo něj, podrobena jest dani z jízdních lístků;

b) dopravy osob na tratech Vídeňské městské dráhy, o kterých jedná Nejvyšší koncessní listina ze dne 18. prosince 1892, Z. Ř. č. 230, na ten čas, pokud trvají osvobození od daní v § 2, lit. *d)* této koncessní listiny stanovená.

Totéž osvobození platí pro přímé jízdy v dopravě přestupní mezi tratěmi sítí Vídeňských městských drah, o kterých jedná dotčená koncessní listina, a tratěmi této sítě budoucně povolenými, jakož i mezi tratěmi dosavadních železnic v městském území Vídeňském ležícími.

§ 11.

Kolkový poplatek, v sazební položce 47, lit. *c)* zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, stanovený, jakož i procentuální poplatek podle článku V, lit. *f)* a článku XX zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, na jeho místo nastupující, za dodací a přijímací lístky železničných podniků o převzetí osob k dopravě (osobní lístky) zrušuje se v příčině dopravy v § 1 dotčené.

Naproti tomu tento poplatek kolkový zůstává v dopravě v § 2 dotčené, s tou změnou v platnosti, že jest jej platiti bez obmezení na nejvyšší částku poplatkovou, v sazební položce 47, lit. *c)* zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, a v § 2 zákona ze dne 11. května 1871, Z. Ř. č. 39, stanovenou.

Rovněž tak tento kolkový poplatek zůstává s uvedenou změnou v platnosti v příčině osobní dopravy na parnících.

§ 12.

Poukázky (legitimace) na volnou jízdu, jakož i na jízdu za sníženou cenu podrobeny jsou kolkovému poplatku, jejž zapravovati mají osoby požívající úlevy. Tento poplatek činí za poukázky, které oprávňují toliko k jediné jízdě nebo k jízdě tam i zpět,

a) při volné jízdě v

III. třídě vozů 50 h,
II. „ „ 1 K,
I. „ „ 2 K,

b) při jízdě za sníženou cenu v

III. třídě vozů 25 h,
II. „ „ 50 h,
I. „ „ 1 K,

a za poukázky na opětovné jízdy:

a) při volné jízdě v

III. třídě vozů 5 K,
II. „ „ 10 K,
I. „ „ 20 K,

b) při jízdě za sníženou cenu v

III. třídě vozů 2 K 50 h,
II. „ „ 5 K,
I. „ „ 10 K.

Svědčí-li poukázka na několik osob, kolkový poplatek vypočten buď pro každou zvláště.

Osvobozeny jsou od kolkového poplatku: poukázky, které

a) se zakládají na zákonech, všeobecných nařízeních nebo závazcích podle koncesse;

b) budou uděleny od železničných správ vlastním zřízencům včetně dělníků, jakož i příslušníkům jejich rodin nebo zřízencům cizích ústavů dopravních;

c) budou poskytnuty z ohledů veřejných nebo z ohledů služby železničné nebo pro chudobu nebo konečně pro účely obecně prospěšné na základě služebních předpisů železničných správ, ministrem železničným vydaných nebo schválených.

Zevrubnější předpisy o tom, jak tento kolkový poplatek jest zapravovati, budou vydány způsobem nařizovacím.

Vláda se zmocňuje, povoliti bezprostřední placení tohoto poplatku.

Ostatně vztahují se k dotčenému poplatku kolkovému všeobecné předpisy zákonův o kolkových a bezprostředních poplatcích.

§ 13.

Zákon tento nabude moci současně se zákonem, kterým se zrušují erární mýta silniční a převozní, se zákonem o dalším zvýšení normálních, na základě § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšených zaopatřovacích požitků vdov po civilních úřednících státních a učitelích státních, se zákonem, kterým se částečně mění, vztažmo doplňují ustanovení o zaopatřovacích požitcích civilních úředníků státních (učitelů státních), osob mužstva četnického, které se posuzují podle předpisův o civilních pensích, a kancelářských sluhů četnických, jakož i pensionovaných a provisionovaných civilních zřízenců státních patřících do kategorie sluhů, konečně se zákonem o odpisu pozemkové daně pro poškození naturálního výtěžku živelnými nehodami.

§ 14.

Mému ministru financí, Mému ministru železnic a Mému ministru obchodu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

V Ischlu, dne 19. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.

Böhm m. p. **Call** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXV. — Vydána a rozeslána dne 2. srpna 1902.

Obsah: Čís. 154. Vyhláška, kterou se uveřejňuje zevrubnější popis (s nákresem) typů počítadel elektřiny XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII *a*, XXIII *b*, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV a XXVI.

154.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 4. července 1902,

kterou se uveřejňuje zevrubnější popis (s nákresem) typů počítadel elektřiny XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII *a*, XXIII *b*, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV a XXVI.

Tuto uvádějí se ve známost popisy (i nákresy) typů počítadel elektřiny XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX (srov. také Z. Ř. čís. 73 z roku 1901), XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII *a*, XXIII *b*, XXIV (srov. také Z. Ř. č. 167 z r. 1901), XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV a XXVI, na základě nařízení ministeria obchodního ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, o zkoušení cejchovním úřadem a ověřování elektroměrů udávajících spotřebu elektřiny (počítadel elektřiny), c. k. normální komisí cejchovní sepsané.

Call m. p.

Popis

(s nákresem)

typů počítadel elektřiny XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII *a*, XXIII *b*, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV a XXVI.

(Böhmisch.)

Typ počítadla elektřiny XVIII, vztažmo XVIII K.

(Podán pro vyzkoušení typu Elektrickou společností Union v Berlíně, filiálka ve Vídni, vztažmo Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.)

Počítadla elektřiny typu XVIII, vztažmo XVIII K, liší se od počítadel elektřiny typu VIII, vztažmo VIII K (srov. Z. Ř. č. 176 z r. 1900), toliko tím, že přepínací odpor sestává ze železa.

Proto jsou údaje těchto počítadel, naproti typu VIII, toliko málo závislé na teplotě.

Typ počítadla elektřiny XVIII H, vztažmo XVIII HK.

Počítadla elektřiny typu XVIII H, vztažmo XVIII HK, liší se od počítadel elektřiny typu XVIII, vztažmo XVIII K úpravou zadržovací, jejíž zařízení jest seznatelno z tří následujících obrazců.

Tato úprava zadržovací záleží v třetím kartáči b_3, který při každém otočení kotvice přiléhá chvilku k prodlouženému pásku kollektora, jak viděti na obrazci 1 a obrazci 2.

Tento kartáč b_3 jest podle obrazce 3 připojen k levé návodní cívce *H*, jejíž druhý konec jest spojen s kartáčem b_3.

Návodní cívka *H* se proto při každém otočení na nějaký čas krátce spojí a tím se zmenší moment pohonu.

Obrazec 3 podává náčrtek vepnutí; zde značí *A* armaturu, *D*, *D'* cívky hlavního proudu, *H*, *H'* cívky návodní, *V* přepínací odpor, *E*, *F*, *E'*, *F'* přiváděcí svorky.

Typ elektrického počítadla XIX.

Toto počítadlo (srov. obrazec 1 až 7) jest určeno, registrovati spotřebu energie v kruhu probíhaném proudem stejnosměrným, a záleží podstatně z dvojího stroje hodinového se samočinným natahovadlem.

Na kruhovité desce základní G (srov. obr. 1) připevněny jsou kromě přiváděcích svorek K_1, K'_1, K_2 přepínací odpor N_1 pro 4 cívky s_1, s'_1, s_2, s'_2 uspořádané na dvou vodorovných kývadlech, naproti těmto cívkám obě cívky S_1 S_2 probíhané užitkovým proudem a elektromagnet E, kterým se uvádí v činnost stroj natahovadla a jehož konce obklučují kotvu A, která jest otáčitelně uložena v oblouku B.

Stroj registrovací a počítadlo, které není znázorněno v nákresu, spočívá na čtyřech do základní desky vešroubovaných sloupech.

Hřídele obou vodorovných kyvadel, jejichž uložení jest viděti na obrazech 3, 4 a 5, nesou kotvice o_1, o_2, které zasahují do stupních kol e_1, e_2 hodinových strojů.

Hřídel a_1 stupního kola dolního kyvadla proudového, jehož chod je zrychlován užitkovým proudem, zasahuje pastorkem do líčního kola k_2 (obr. 2), na jehož hřídeli připevněn jest oblouk l_3, který jednou při každém otočení líčního kola spojí dvě péra o; tato péra jsou umístěna od sebe isolovaně na desce b, deska b jest našroubována na přední plošině stroje registrovacího.

Jedno péro o spojeno jest, jak viděti na obrazci 7, s jedním koncem cívky elektromagnetu E, druhé pak se svorkou kladného proudu K_2; druhý konec návinu elektromagnetové cívky připojen jest k záporné svorce proudu K_1.

Jak z tohoto popisu jde na jevo, uzavře se obloukem l_3 proud, kterým se elektromagnet E uvádí v činnost, jednou při každém otočení líčního kola k_2, tedy po dokonání určitého počtu kyvů dolního kyvadla proudového, a kotvice A se posune proti účinku péra f.

Pohyb kotvice A obmezen jest obloukem B.

Na kotvici připevněn jest paleček šoupátka t_3, který zasahuje do vidlice g_1, která nese osu pro ozubený oblouk R_1.

Na tomto ozubeném oblouku, který pastorkem zasahuje do ozubeného kola R, jímž se uvádí v pohyb větrník, upevněny jsou dva šoupátkové palce t_1, t_2 a pružná klika l_1, která slučuje ozubené kolo R_2 s ozubeným obloukem.

Na ose tohoto ozubeného kola, které, díváme-li se na ně z předu, otáčí se toliko ve směru hodinových ručiček, zasazen jest pastorek, který zasahuje do ozubeného kola, jež uvádí v pohyb dvě řady ozubených kol do sebe zasahujících, kterými se natahují hnací péra upravující chod obou hodinových strojů.

Kolíček t_3 ozubeného oblouku naráží na lomenou páku h_2, h_3, která jest perem f_3 tlačena ku kolíčku t_3, upevněnému na zadní plošině; lomená páka h_2, h_3 se otočí a klika l_6 upevněná na rameni h_3 páky a kolem x_6 otáčivá zapadne, jakmile ji paleček t_3 pustí, do ozubeného kola R_{12}, které se zatočí o určitý úhel při každém uvedení v činnost stejný.

Osa ozubeného kola R_{12} proniká přední plošinu a nese malé kolečko, které záleží ze dvou částí G_2 a N (obraz 3). Obě tyto části jsou úplně stejné a obsahují dva rovněž souhlasné výkrojky; obě části dají se však posunouti naproti sobě, ježto v G_2 jest štěrbina, kterou proniká šroub, jehož matice jest v N.

Toto zařízení umožňuje změniti šířku výkrojku. Do tohoto výkrojku zasahuje kolíček počítadla, který je spojuje se strojem registrovacím.

Na ozubeném kole R_{12} leží pružná klika l_7, která zasahuje do druhého ozubeného kola R_{11}.

Hřídelové pouzdro tohoto ozubeného kola, obklopující hřídel ozubeného kola R_{12}, nese ozubené kolo R_9, které zasahuje do pastorku R_8, na jehož hřídeli posazeno jest ozubené kolo R_{10}, kterému klika l_4 brání otáčeti se proti směru hodinových ručiček.

Toto kolo R_{10} spojeno jest pružně s ozubeným kolem R_{20}, které pomocí středních kol (srov. obrazy 2 a 3) spolupůsobí s líčním kolem k_1.

Toto líční kolo k_1 zasahuje do pastorku na hřídeli a_2 stupního kola horního kyvadla proudového.

Horní kyvadlo proudové účinkuje tedy na ozubené kolo R_8 a na spojené s tímto klikou l_7 ozubené kolo R_{12} tak, že R_{12} a skrze ně G_2, vztažmo N otáčeno jest proti směru, kterým se otáčelo lomenou pákou h_2, h_3, když natahovací stroj se uvedl v činnost; při tom jest takové zařízení, že za stejné délky kyvů obou vodorovných kyvadel úhel, o který se ozubené kolo R_{12}, vztažmo kolečko (G_2, N) otočí nazpět, rovná se tomu úhlu, o který bylo ku předu posunuto prvním proudovým kyvadlem pomocí zařízení k tomu upravených a tuto popsaných.

Užitkovým proudem se horní proudové kyvadlo zdržuje, dolní zrychluje, proto se kolečko (G_2, N) již neuvede zpět o tutéž částku, o jakou bylo posu-

nuto napřed a tento rozdíl, jejž počitadlo ukazuje, vzroste tím více, čím větší je rozdíl v chodu obou kyvadel, který jest opět měrou pro spotřebovanou energii.

Zařazení počitadel za dopravy stane se šoupátkem T (obraz 6) a knoflíkem u, který proniká skrze štěrbinu pouzdra W.

Toto šoupátko nese dvě vodorovná pružná ramena, která se kladou na vodorovná kyvadla jako pérové polštáře a zařazí počitadlo.

Knoflík u zakryje se vrchním víkem připojovacích svorek, které může býti plombováno dodavatelem elektřiny, tak že zařazení montovaného počitadla není možno bez porušení plomby.

Úřední plombování jest viděti na obraze 1.

Typ XX počitadla elektřiny.

Typ XX počitadla elektřiny jest co do sestrojení vůbec totožný s typem I. počitadla elektřiny popsaným v Zákonníku říšském č. 176 z r. 1900.

Charakteristické rozdíly záležejí v tom, jak jsou uspořádány přítoky proudové v podstatně změněném návinu magnetových cívek, čímž přístroj jakožto měřidlo nabyl podstatně jiných vlastností.

Zadržovací deska je zhotovena z technicky čisté mědi nebo z technicky čistého aluminia.

Proudové přítoky (srov. obraz 1) jsou tak uspořádány, že počitadlo může býti upotřebeno tolikovýhradně jako počitadlo o dvojitém vedení; užitkový proud probíhá obě cívky hlavního proudu, jejichž úhrnný účinek samoten se uplatňuje.

V počitadlech menších rozměrů jest toliko jedna cívka hlavního proudu.

Proto není při typu XX potřebí, aby každý návin cívky hlavního proudu pro sebe zvlášť cejchovním úřadem byl přezkoušen, jak jest toho zapotřebí při typu I (Z. Ř. č. 176 z r. 1900, obraz 4 a 5) upotřebitelného jako počitadlo o dvojím nebo trojím vedení.

Cívka vedlejšího spojení opatřena jest k účelům cejchovním zvláštními svorkami vedlejšího spojení $k k'$, z nichž při vepnutí počitadla levá svorka k' krátkým obloukem b spojí se se sousední svorkou hlavního proudu K'.

Korekční zařízení, které dopouští, je-li spotřeba proudu přerušena, redukovati pohyb počitadla na nepatrně malou částku, není přístupné; příslušný otvor v pouzdře počitadla jest uzavřen cejchovní plombou.

Jak v úvodě dotčeno, jest mezi typem I a XX, co se týče jejich vlastností jakožto počitadla podstatný rozdíl.

Typ XX jest totiž značně méně závislý na počtu period a na napjetí provozovacím jako typ I.

Pro podmínky, za kterých se tohoto počitadla nyní potřebuje, a pro obyčejnou velikost počitadla buď poměr příslušných součinitelů závislosti čítán asi jako 1 : 4, vztažmo 1 : 5.

Také závislost na posinutí měny byla podstatně změněna.

Závislost údajů typu XX počitadla elektřiny na teplotě jest právě tak skrovná jako při počitadlech elektřiny typu I.

Při určování spotřeby energie v závodech s otáčivým proudem, vepnou se dvě počitadla podle obrazu 2 známým způsobem, tak že součet údajů obou počitadel udává spotřebu energie.

Typ XXI počitadla elektřiny.

Typ XXI počitadla elektřiny jest co do sestrojení vůbec a co do svých vlastností jako měřidlo totožný s popsaným právě typem XX počitadla elektřiny.

Charakteristický rozdíl záleží v tom, že na magnetu hlavního proudu podobně jako při typu I (Z. Ř. č. 176 ex 1900) dvě na sobě nezávislé cívky hlavního proudu jsou vsunuty, jejichž konce vedou k přiváděcím svorkám $K K K' K'$ (srov. obr. 1).

Počitadlo může se tedy vepnouti podle obrazu 2 do dvojného vedení, podle obrazu 1 do trojného vedení, podle obrazu 3 po dvou do proudu otáčivého.

Z toho vyplývá u porovnání s typem XX ten podstatný rozdíl ve vyřizování cejchovním úřadem, že počitadla typu XXI musí býti přezkoušena ne toliko při rovnoměrném zatížení obou užitkových proudů A a B (obraz 1), nýbrž také při zatížení jednoho z nich.

Aby svorky vedlejšího spojení mohly se pohodlně ocejchovati, zařízeny jsou podobně jako při typu XX a připojí se, když se počitadlo vepne do vedení, k svorkám hlavního proudu pomocí malých oblouků b (srov. obrazy).

Typ počitadla elektřiny XXII, XXII H, XXII K, XXII HK.

(Podány pro vyzkoušení typu firmou Elektrické společnosti Union v Berlíně, filiálka ve Vídni, vztažmo Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.)

Typy počitadla elektřiny XXII, XXII H, XXII K, XXII HK jsou určeny, registrovati spotřebu energie v závodech s dvojným vedením střídavého proudu a neliší se konstruktivně nikterak od počitadel korrespondujících typů VIII, VIII H, VIII K, VIII HK.

Charakteristický rozdíl záleží ve vyřizování cejchovním úřadem a ve způsobu praktického upotřebení.

Počitadla typu VIII zkoušejí se toliko proudem stejnosměrným a nesmí jich býti upotřebeno v závodech s proudem střídavým.

Počitadla typu XXII zkoušejí se střídavým proudem té frekvence, pro kterou jsou deklarovány.

Vyzkoušení děje se zatížením bezmála bez indukčním a se zatížením indukčním (srov. min. nař. ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, oddíl VI, čís. 30).

Závislost údajů těchto počitadel na frekvenci jest nepatrná, závislost na pošinutí měny mezi proudem a napjetím však není skrovná.

V příčině závislosti na napjetí a teplotě platí to, co bylo řečeno o typu VIII.

Počitadla elektřiny typu XXII mohou býti upotřebena k určení spotřeby jak v závodech se střídavým proudem o jedné měně, tak v závodech s proudem otáčivým.

V tomto případě vepnuty buďte obdobně, jako jest znázorněno v obrazu 2 popsaného právě typu XX počitadla elektřiny.

Tím časem není dopuštěno upotřebiti jich v závodech s proudem stejnosměrným.

Typy počitadla elektřiny XXIII, XXIII*a*, XXIII*b*.

(Podány pro vyzkoušení typu firmou Elektrická společnost Felix Singer & Co. ve Vídni.)

Počitadla elektřiny typů XXIII, XXIII*a*, XXIII*b* jsou určena registrovati spotřebu energie v závodech s dvojným vedením proudu střídavého.

Počitadla tato vykazují vůbec stejnou konstrukci jako počitadla elektřiny korrespondujících typů VIII, VIII*a* a VIII*b* (srov. Z. Ř. č. 176 z r. 1900), toliko při počitadlech elektřiny typu XXIII předpínací odpor zhotoven jest z mědi.

Rozdíl ve vyřizování cejchovním úřadem a praktickém upotřebení záleží v tom, že počitadla typu VIII, vztažmo VIII*a*, VIII*b* smějí býti vyzkoušena toliko proudem stejnosměrným a že se jich nesmí upotřebiti v závodech s proudem střídavým, kdežto počitadla typů XXIII, vztažmo XXIII*a*, XXIIIb musí se zkoušeti střídavým proudem té frekvence, pro kterou jsou deklarována.

Vyzkoušení děje se zatížením bezmála bezindukčním a se zatížením indukčním (srov. min. nař. ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, oddíl VI, čís. 30).

Závislost údajů těchto počitadel na frekvenci, napjetí a teplotě jest nepatrná, závislost na pošinutí měny mezi proudem a napjetím však není skrovná.

Typy počitadla elektřiny XXIII, vztažmo XXIII*a*, XXIIIb mohou býti upotřebeny k určení spotřeby jak v závodech se střídavým proudem o jedné měně, tak v závodech s proudem otáčivým.

V tomto případě vepnuty buďte obdobně, jako jest znázorněno v obrazu 2 popsaného právě typu XX počitadla elektřiny.

Tím časem není dopuštěno upotřebiti jich v závodech s proudem stejnosměrným.

Typy počitadla elektřiny XXIV, XXIVH, XXIVK, XXIVHK.

(Podány pro vyzkoušení typu firmou Rakouská elektrická společnost Union ve Vídni.)

Počitadla elektřiny typů XXIV, XXIVH, XXIVK, XXIVHK, která jsou určena registrovati spotřebu energie v závodech s trojným vedením proudu stejnosměrného, rozeznávají se od korrespondujících typů XI, XIH, XIK, XIHK (srov. Z. Ř. č. 176 z r. 1900) toliko tím, že přepínací odpor jest ze železa.

Závislost údajů těchto počitadel na napjetí jest nepatrná, závislost na teplotě málo značná.

Typ XXV počitadla elektřiny.

Toto počitadlo elektřiny (srov. obr. 1, 2 a 3) jest určeno, registrovati spotřebu energie v závodech s trojným vedením proudu stejnosměrného.

Obraz 1 znázorňuje počitadlo s oddělaným víkem pouzdrovým, dílem v průřezu, dílem v pohledu.

Obraz 2 jest pohled se strany, vztažmo průřez počitadla s víkem pouzdrovým.

Obraz 3 jest vzorec pro vepnutí.

Na základní desce G upevněny jsou obě hlavní cívky H_1, H_2, které vedou proud užitkový a obklíčují cívku kotvovou A, jejíž hřídel otáčecí z uložen jest jednak na kozlíku a přišroubovaném rovněž na základní desce, jednak v nosiči p_2, jak zevrubněji seznati lze z obrazu 2.

Kromě toho jest na základní desce umístěno železné stínítko F, které má zabrániti, aby cívky silného proudu H_1 H_2 nepůsobily na zadržovací desku R z mědi, nahoře umístěnou a s hřídelem z pevně spojenou.

Póly obou zdržovacích magnetů M_1 M_2 obklíčují rotační desku R.

Konce kotvové cívky vedou vzhůru ke dvěma na vzájem isolovaným dotekovým perům e_1 e_2, která jsou pevně spojena s hřídelem z.

Tato doteková péra kladou se střídavě na dotekové nýtky t_1 a t_2, upevněné na desce F, které spojeny jsou vodivě se zevnitřními vodiči proudové sítě.

Od kotvové cívky jdou kromě toho tři dráty, a to od obou konců a od prostředka cívky, jak to seznati jest ze vzorce (obraz 3).

Tyto tři dráty spojeny jsou s třemi svorkami, které jsou isolovaně pevně přišroubovány na desce b_4 pohybující se s hřídelem x; od těchto tří svorek vedou tři jemné kovové dráty ke třem svorkám na desce b_3 isolovaně upevněným.

Tato deska b_3 spojena jest pružně s deskou p_1, která se může pošinouti šroubem d a vodicí tyčí u, aby ony tři přiváděcí dráty byly napnuty.

Na rámci m, nesoucím počítací stroj leží isolovací deska s třemi svorkami n_3, n_4, n_5; z nich svorky n_3, n_4 spojeny jsou s dotekovými nýtky t_1, t_2, svorka n_5 s přenášecí pákou f_2, která se klade střídavě na oba, v obraze 1 a 2 nenakreslené, avšak ve vzorci pro vepnutí (obr. 3) znázorněné dotekové nýtky t_3, t_4.

Tyto dotekové nýtky spojeny jsou jednak s přenášecími cívkami l_1, l_2, jednak se dvěma svorkami desky b_2, které jsou ve spojení s konci kotvové cívky; třetí svorka desky b_3 připojena jest ku svorce n_5.

Na hřídeli přenášecí páky f_2 leží klika e_1, která zasahuje do ozubeného kola g a uvádí je, jakož i počítadlo s ním spojené v činnost.

V_1, V_2 jsou předpínací odpory, které jsou připojeny k zevnitřním vodičům, S je návodní cívka, K_1, K_2, K_3, K_4 jsou svorky hlavního proudu, n_1, n_2 svorky vedlejšího spojení, které šrouby po stranách upevněnými mohou se spojiti vodivě se svorkami K_1, K_4.

V pouzdře h_2 jsou dvě kukátka o_1, o_2, jednak aby se mohla pozorovati rotační deska, jednak počítadlo.

Za činnosti počítadla rozeznávati lze čtyři měny, z nichž jedna znázorněna jest ve vzorci pro vepnutí.

Při této měně levá polovice kotvové cívky a cívka l_2 vepínacího přenašeče jsou krátce spojeny; kotvová cívka otáčí se za vlivu pole užitkovým proudem vytvořeného a přerušuje dotek e_2, t_2, páka e však zůstává ve své poloze a levá polovice kotvové cívky i v této druhé měně jest krátce spojena.

V tom okamžiku však, když následkem rotace kotvové cívky dotek t_1, e_1 je zřízen, spojí se krátce pravá kotvová cívka, a protože obě polovice kotvových cívek jsou navinuty ve směru opáčném, otočí se zdržovací deska směrem opačným.

Současně uzavře se krátkým způsobem přenášecí cívka l_1, tak že přenášecí páka se položí na cívku l_2, kterou probíhá proud a při tom uvede se v činnost posuvné kolo g, které se dále otočí o jeden zub.

Toto posuvné kolo spojeno je s počítadlem, které tudíž registruje počet kyvů, vykonaných zdržovací deskou.

Pokud délka kyvu závisí na součinu magnetických polí, vytvořených proudem napínacím a užitkovým, počítadlo měří spotřebovanou energii.

Závislost údajů počítadla na napnutí jest nepatrná, závislost na teplotě však velmi značná.

Typ XXVI elektrického počítadla.

Počítadla elektřiny tohoto typu (srov. obrazy 1 až 4) jsou určena registrovati energii spotřebovanou v závodech s dvojným vedením střídavého proudu.

Obraz 1 znázorňuje počítadlo tohoto typu s oddělaným víkem pouzdrovým částečně v pohledu, částečně v průřezu, obraz 2 jest pohled se strany na počítadlo s víkem, obraz 3 ukazuje tvar železného jádra a uspořádání cívek na něm, obraz 4 je vzorec pro vepnutí.

Železné jádro E s pólovými růžky h, jejichž tvar seznati lze z obrazu 3 a jejichž účel bude později vysvětlen, jest pevně zašroubováno na základní desce počítadla.

Toto železné jádro E obklopuje druhé železné jádro E', které jest se železným jádrem E pevně spojeno, avšak magneticky od něho isolováno.

Toto druhé železné jádro E' nese spodní ložisko pro hřídel Z rotoru, který sestává z měděného válce G, který se nalezá, jak obraz 1 a vzorec pro vepnutí (obraz 4) ukazují, mezi oběma železnými jádry.

Horní ložisko hřídele Z umístěno jest v rámcovité části R, která jest upevněna šrouby na základní desce.

Na hřídeli Z jest nekonečný šroub r, do kterého zasahuje závitné kolo počítadla a aluminová deska S, která jest umístěna mezi dvěma s rámcem R pevně spojenými zdržovacími magnety.

Zaražení hřídele Z stane se šroubem A, který uvádí v činnost tři nýtky pronikající skrze železné jádro E' a tím pozdvihuje měděný válec s hřídelem Z z dolního ložiska.

Cívka hlavního proudu H objímá část železného jádra E, rovnčž každá z obou cívek vedlej-

ších *N*, které jsou znázorněny v obraze 3, jakož i schematicky v náčrtku pro vepnutí (obraz 4).

Rovnoběžně s těmito cívkami vedlejšího spojení vepnut jest odpor bez indukce, přede všemi vepnuty jsou dvě vyrovnávací cívky *DD*, jejichž magnetický kruh se dá regulovati.

Upravením odporu a regulováním magnetického kruhu může se dosíci, že údaje počitadla jednak stanou se nezávislé na způsobu a velikosti zatížení, v jistých mezích také na pošinutí měny mezi proudem a napjetím, jednak že jest možno přečísti je na ciferníku přímo v obvyklých jednotkách.

V úvodu dotčené umístění pólových růžků působí porušení magnetické souměrnosti, tak že proud vedlejšího spojení samoten vykonává tažnou sílu, která se může učiniti tak velikou, že se tím vyrovnají ztráty způsobené třením.

Aby se tomu zabránilo, by počitadlo neregistrovalo, když hlavní proud jest vypnut, upraven jest na rotační desce *S* háček ze železného drátu, který způsobuje magnetický záraz, poněvadž stálý magnet snaží se jej přitáhnouti a přidržeti.

Údaje počitadel tohoto typu závislé jsou značně na změnách teploty, jakož i na změnách počtu period, zcela nepatrně pak na různém napjetí.

Ve Vídni, dne 14. června 1902.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

Typ počitadla elektřiny XVIII H, vztažmo XVIII H K.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou Rakouská elektrická společnost Union ve Vídni.)

Obr. 1.

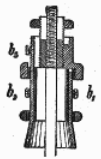

Obr. 2.

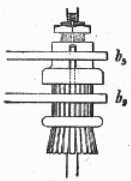

Obr. 3.

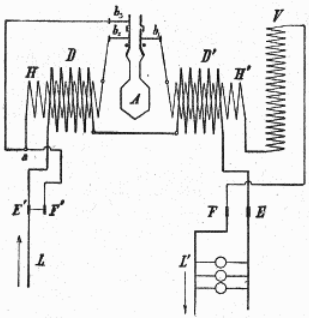

Typ počitadla elektřiny XIX.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou E. Bergmann v Berlíně.)

Obr. 1.

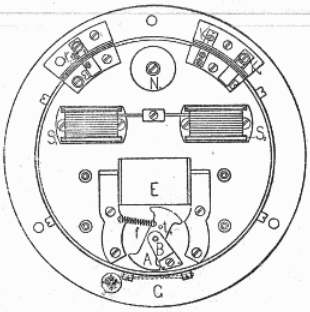

Obr. 2.

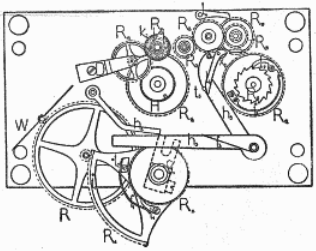

Obr. 4.

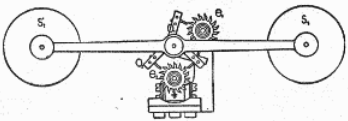

Obr. 3.

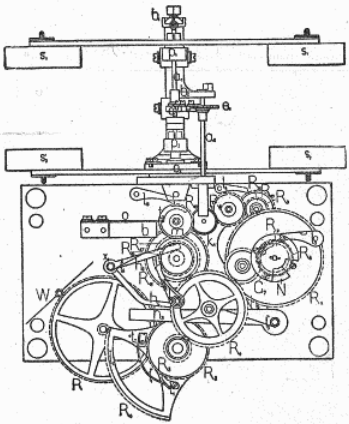

Obr. 5.

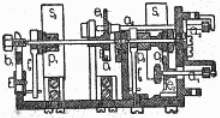

Obr. 7.

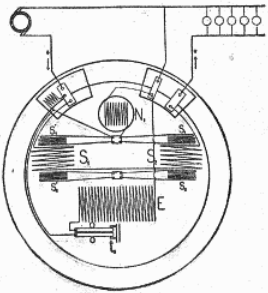

Obr. 6.

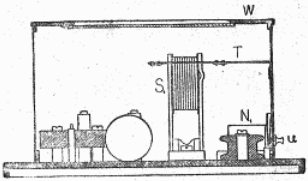

Typ počitadla elektřiny XX.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou Leobersdorfská továrna na stroje Ganz & Comp.)

Obr. 1.

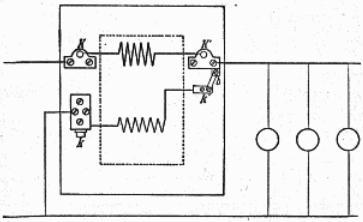

Obr. 2.

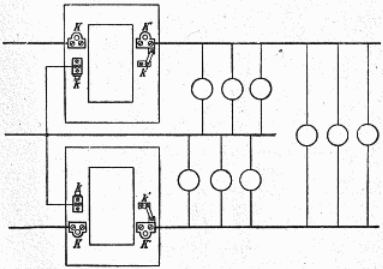

Typ počitadla elektřiny XXI.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou Ganz & Comp. v Budapešti.)

Obr. 1.

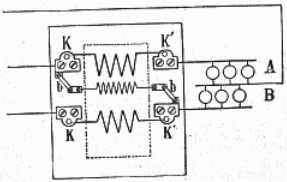

Obr. 2.

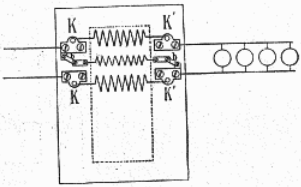

Obr. 3.

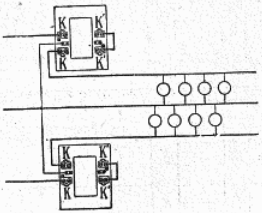

Typ počitadla elektřiny XXV.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou Jordan & Treier ve Vídni.)

Obr. 1.

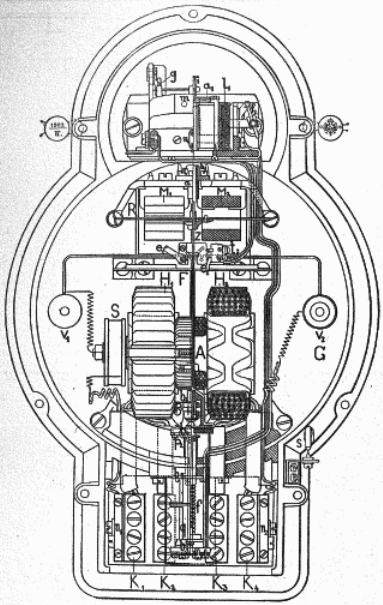

Obr. 2.

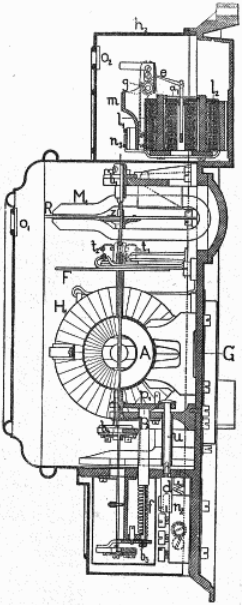

Obr. 3.

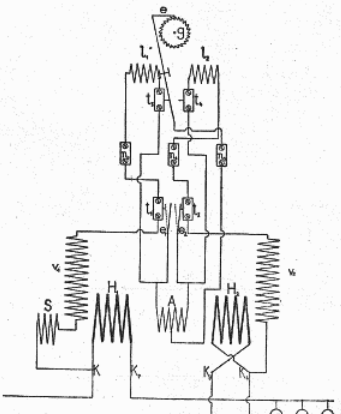

Typ počitadla elektřiny XXVI.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou Jordan & Treier ve Vídni.)

Obr. 1.

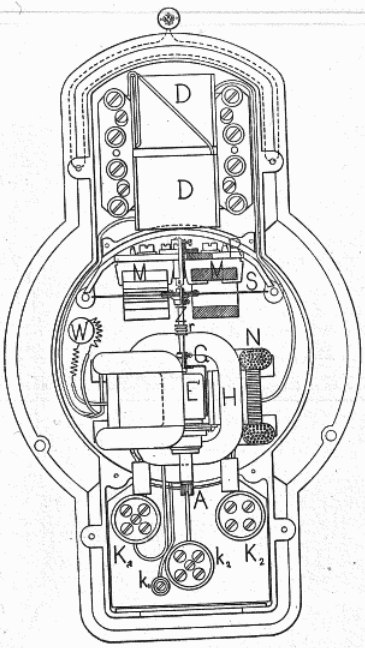

Obr. 2.

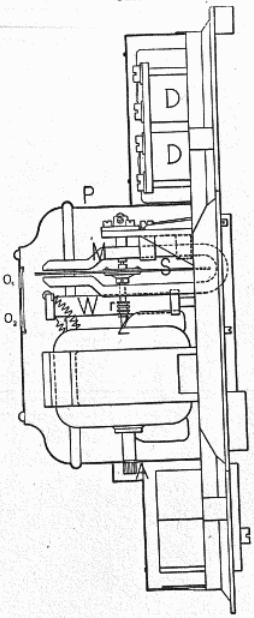

Obr. 3.

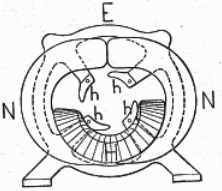

Obr. 4.

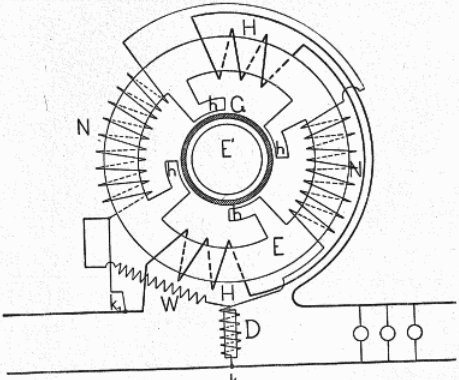

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVI. — Vydána a rozeslána dne 2. srpna 1902.

Obsah: (Čís. 155 a 156). 155. Zákon, kterým se doplňuje řád živnostenský v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích. — 156. Zákon, kterým se upravují pracovní poměry dělníků zaměstnaných při režijních stavbách železnic a v jejich pomocných ústavech.

155.

Zákon, daný dne 22. července 1902,

kterým se doplňuje řád živnostenský v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

V šesté hlavě řádu živnostenského (zákon ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22) zařaděna budte za § 96 *b)* tato dodatečná ustanovení o pomocných dělnících při stavebních podnicích:

BB. Pro pomocné dělníky při koncessovaných živnostech stavebních a jiných stavebních podnicích.

§ 96 *c.*

Ustanovení § 88 *a* vztahuje se k podnikům staveb železničných a k jiným od kohokoliv provozovaným podnikům stavebním, které zaměstnávají více než 20 dělníků při jedné stavbě.

Pro stavby těmito podniky prováděné platí kromě toho ustanovení §§ 96 *a)* a 96 *b)*, a to ustanovení posledně uvedená také v příčině těch dělníků, kteří jsou zaměstnáni nikoli bezprostředně stavebními podnikatelstvy, nýbrž takovými živnostníky, kterých stavební podnikatelstva používají ku provedení příslušných prací.

Článek II.

Zákon tento nabude moci tři měsíce po svém vyhlášení.

Článek III.

Mému ministru obchodu a Mému ministru vnitra jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

V Ischlu, dne 22. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Call** m. p.

156.

Zákon, daný dne 28. července 1902,

kterým se upravují pracovní poměry dělníků zaměstnaných při režijních stavbách železnic a v jejich pomocných ústavech.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

I. Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Pokud tento zákon neobsahuje jiných ustanovení, pracovní poměr mezi železničnými správami a dělníky zaměstnanými při režijních stavbách

železnic a v jejich pomocných ústavech určuje se v mezích zákony stanovených volným dohodnutím. Není-li takového dohodnutí, tedy rozhodují obecný zákoník občanský a jinaké předpisy zákonné.

§ 2.

Stavbami režijními rozuměti jest všechny práce stavební, které přesahují obyčejné udržování dráhy a které koná správa dráhy sama personálem jsoucím v její bezprostřední službě.

Pomocnými ústavy železnic ve smyslu tohoto zákona rozuměti jest závody, ve kterých personálem jsoucím bezprostředně ve službě správy železničné konají se na její účet práce, které sice slouží závodním účelům příslušného podniku železničného, avšak nevztahují se k provedení, zabezpečení a bezprostřednímu konání dopravy (topírny a pod.).

Sem náležejí zejména:

1. Ústavy pro výrobu a opravu vozidel a zařízení provozovacích (dílny a pod.).

2. Ústavy pro výrobu stavebních a spotřebních materialií k účelům železničným (kamenné lomy, štěrkové jámy, ústavy impregnovací, tiskárny jízdních lístků, litografické dílny, kovárny a pod.).

3. Ústavy osvětlovací.

K jinakým, železnicemi provozovaným, nyní živnostenskému řádu nebo hornímu zákonu podrobeným podnikům, i když se v nich konají práce, které jsou s účely provozování dráhy v nějaké věcné spojitosti, zákon tento se nevztahuje.

§ 3.

Dělníky rozumějí se v tomto zákoně všechny osoby, bez rozdílu věku a pohlaví, které nejsouce ani definitivně ani prozatímně na základě služebních řádův u jednotlivých železničných podniků zavedených (služební pragmatiky a pod.) ustanoveny, zaměstnány jsou při režijních stavbách nebo v pomocných ústavech železnic (§ 2).

Ustanovení §§ 5 až včetně 14 tohoto zákona vztahují se k podúředníkům a sluhům definitivně nebo prozatímně ustanoveným, pro které tyto služební řády mají úplnou platnost, jsou-li zaměstnáni při režijních stavbách nebo v pomocných ústavech železnic; ostatně nakládáno bude s těmito zřízenci také budoucně podle vnitřních služebních předpisů zmíněných v prvním odstavci.

§ 4.

Správami železničnými ve smyslu tohoto zákona rozuměti jest netoliko nejvyšší správní místa železničných podniků, nýbrž zejména také místa vztažmo orgány, kterým je svěřeno samostatně obstarávati služební odvětví, k nimž zde se přihlédá.

Železničné správy jsou zavázány, poskytovati úřadům každou žádanou podporu, aby odpovědnost byla zjištěna.

Péče o dělníky.

§ 5.

Každá železničná správa jest povinna při stavbách režijních a v pomocných ústavech svým nákladem zříditi a udržovati všecka ta opatření, týkající se pracovních prostor, provozovacích zařízení, strojů a pracovního náčiní, kterých je vzhledem k povaze práce nebo místnosti pracovní zapotřebí k ochraně života a zdraví dělníků.

Železničná správa jest kromě toho povinna, takovým způsobem upraviti stavební práce ve vlastní režii konané, jakož i způsob provozování ve svých pomocných ústavech, aby dělníci tam zaměstnaní byli co možná chráněni od nebezpečenství života a zdraví.

Železničná správa má zvláště o to pečovati, aby stroje, závodní zařízení a jejich části, jako: setrvačníky, přenášky (transmisse), ložiska hřídelů, pak zdvihadla, vytahovadla, kotly, elektrické přístroje a pod., potom pracovní lešení, otvory v podlaze atd. opatřeny byly takovými ochrannými úpravami, aby dělníci konajíce řádně svou práci nemohli býti snadno ohroženi.

Rovněž postaráno buď o přiměřená zařízení proti nebezpečí ohně, o ochranu dělníků pro případ požáru, o poskytnutí první pomoci při neštěstích a náhlých onemocněních, v této příčině pohotově chováním látek obvazních, prostředků pro dopravu nemocných a pod. v potřebném množství a v příslušné jakosti. Příslušní orgánové železniční pečovati mají neustále o doplnění a zdokonalení všech zařízení ochranných, jakož i o jejich udržování a o dozor k nim.

K povinnostem železničné správy patří také o to se postarati, aby uzavřené dílny po celou dobu pracovní byly udržovány co možná světlé, čisté a prachu prosté, a aby obnova vzduchu byla přiměřena počtu dělníků a zařízením osvětlovacím a by působila proti škodlivému účinku špatných výparů.

Kromě toho postaráno buď podle možnosti o dostatečné množství dobré pitné vody, o záchody přiměřené počtu dělníků a požadavkům hygieny, a pokud se týče pomocných ústavů provozovaných v uzavřených dílnách, také o mycí zařízení.

V takových větších ústavech pomocných mají býti dány k disposici, třeba-li, přiměřené, za zimní doby vytápěné jídelny, umístěné jinde než v pracovních místnostech a skříně na zámek pro uschování šatů dělníků.

Pokud s jistými pracemi spojena jsou zvláštní nebezpečenství, železničná správa nezávisle na pracovním řádě (§ 30) vydati má předpisy, ve kterých se poukazuje k těmto nebezpečenstvím a v nichž dělníci se seznamují s bezpečnostními opatřeními na jejich odvrácení učiněnými a zavazují se podle nich se chovati.

Tyto předpisy a nařízení, které musí býti schváleny dozorčím úřadem, buďte v dílnách způsobem pro dělníky srozumitelným vyvěšeny na přihodném, snadno přístupném místě a udržovány stále v čitelném stavu.

Jestliže správa železničná přímo přenechá byty dělníkům — buď ve vlastních domech, buď v domech od ní zcela nebo částečně najatých — má se o to postarati, aby stavební zařízení v těchto bytech vyhovovala stejně požadavkům hygieny, jako ohledům mravnostním.

Ministr železničný je zmocněn, podle ustanovení tohoto paragrafu způsobem nařízením vydati všeobecné nebo pro jednotlivé kategorie staveb režijních nebo pomocných ústavů vzhledem k jejich zvláštnostem příkazy zvláštní o zařízeních při stavbách režijních a v pomocných ústavech železnic, o závodních opatřeních, strojích a pracovním náčiní, jakož i o obsahu předpisů provozovacích.

Dozorčí personál železničných správ.

§ 6.

Orgány, kterým při nějaké stavbě režijní nebo v některém ústavu pomocném svěřen jest dozor, mají povinnost, osoby tam zaměstnané, jim podřízené poučovati o konání prací a upozorňovati je na zvláštní nebezpečenství, která jsou spojena se služebními výkony jim přikázanými. Jim náleží také seznamovati osoby jim podřízené s bezpečnostními opatřeními učiněnými na odvrácení dotčených nebezpečenství, a se způsobem, jak používati ochranných úprav za tímto účelem zřízených.

Dozorčím osobám jest zapověděno přijímati od dělníků dary na penězích nebo přírodninách.

Jak dlouho trvá denní čas pracovní.

§ 7.

Práce při režijních stavbách železnic a v pomocných ústavech jejich nepočítajíc pracovních přestávek nesmí trvati déle nežli nejvýše 11 hodin ve 24 hodinách. Pokud však v některém ústavu pomocném na základě zvláštních předpisů služebních (pracovního řádu a pod.) dne 1. června 1902 byla platna kratší doba pracovní, nesmí se tato doba zvýšiti.

Ustanovení shora uvedená nevztahují se k výkonům, které vlastní práci musí předcházeti nebo po ní následovati jakožto práce pomocné (vytápění kotlů, zatápění v pecích, osvětlování, čištění); trvání těchto výkonů však obmezeno buď na nejnutnější míru.

Ministr železničný jest zmocněn, pro ty nepřetržitě provozované ústavy pomocné, při kterých jest dovolena práce nedělní, způsobem nařízením přiměřeně upraviti dobu pracovní, aby potřebné střídání dělníků bylo umožněno.

Rovněž jest ministr železničný zmocněn, v příčině určitých dělnických kategorií těch pomocných ústavů, při kterých z technických příčin nedá se provésti přesné ohraničení denní doby pracovní a pracovních přestávek, místo nejvyšší denní doby pracovní způsobem nařízením ustanoviti maximální pracovní dobu týdenní. Tato týdenní doba pracovní bez započtení pracovních přestávek nesmí pro obyčejné závody převyšovati šestinásobnou denní nejvyšší dobu pracovní a při nepřetržitém provozování, včetně dovolené práce nedělní, sedminásobnou denní maximální dobu pracovní. V nařízení, které o tom bude vydáno, buď k tomu přihlédáno, aby tato doba pracovní byla pokud možná rovnoměrně rozdělena na jednotlivé pracovní dny podle skutečných poměrů, a o to postaráno, aby příslušným dělníkům bez obmezení poskytovány byly pracovní přestávky, vyplývající z povahy závodu.

Pokud následkem náhlých, přírodními událostmi nebo nehodami způsobených poruchů v provozování nebo následkem jinakých nutných okolností pro nerušené udržování dopravy nastane ne-

předvídaná potřeba zvýšené práce, může stanovená shora maximální doba pracovní býti překročena bez zvláštního úředního povolení. Vyžaduje-li služba zavedení nepřetržitého provozování, budiž ihned o to postaráno, aby osoby zaměstnané co možná nejdříve byly vystřídány a aby potom mohly užívati přiměřeně prodloužené doby odpočinkové.

Avšak železničné správy jsou povinny, dozorčímu úřadu bez odkladu oznámiti, že nastala potřeba prodloužiti pracovní dobu, aby tento úřad mohl přezkoušeti potřebu a trvání práce přes čas i počet hodin mimořádných, a třeba-li upraviti tyto hodiny.

Pro všechny jiné případnosti, ve kterých skutečně nastane potřeba zvýšené práce, jest prodloužení denní doby pracovní v odstavci 1 tohoto paragrafu stanovené, a to jak co se týče jejího trvání, tak i počtu denních hodin mimořádných závisle na předcházejícím povolení úřadu dozorčího. Toto povolení smí se dáti nikoli na více než 12 týdnů v roce a toliko do výměry dvou denních hodin přes čas.

Za hodiny přes čas, bez újmy odporujících ustanovení služebních řádů pro definitivní personál vydaných, budiž dávána mzda zvláštní.

Pracovní přestávky.

§ 8.

Mezi pracovními hodinami mají se dělníkům poskytnouti přiměřené přestávky k odpočinku, které dohromady trvati mají nejméně půl druhé hodiny, z čehož jedna hodina připadnouti má na dobu polední.

Trvá-li pracovní doba před hodinou polední aneb po ní pět hodin nebo méně, tedy, kromě hodiny pro polední čas určené, další přestávka k odpočinku může pro takovou dobu pracovní býti vynechána.

Tyto předpisy vztahovati se mají obdobně k práci noční.

Železniční ministr je zmocněn, vydati zvláštní ustanovení o pracovních přestávkách podle skutečných potřeb pro jednotlivé kategorie staveb režijních a pomocných ústavů, zejména těch, při kterých práci, vztažmo provozování nelze přerušiti.

Nedělní a sváteční klid.

§. 9.

V neděli ustati má práce při stavbách režijních a v pomocných ústavech železnic.

Nedělní klid má nastati nejpozději o šesté ranní hodině každé neděle, a to současně pro veškeré dělnictvo každé režijní stavby, vztažmo každého ústavu pomocného, a trvati aspoň 24 hodiny.

§ 10.

Z ustanovení § 9 jsou vyjmuty:

1. čisticí a udržovací práce, konané v dílnách a na zařízeních závodních, pokud jimi pravidelný postup provozovací jest podmíněn a pokud bez značného porušení provozování nebo bez nebezpečí pro život a zdraví dělníků nemohou býti vykonány ve dnech všedních;

2. potřebné střežení staveb a pomocných ústavů;

3. jinaké neodkladné práce přechodného rázu, které se musí podniknouti buď z ohledů veřejných, zvláště z ohledů bezpečnostní policie neb aby doprava byla nerušeně udržována anebo v případech nutných.

§ 11.

Železničné správy, které používají dělníků v neděli k pracím druhu v § 10 dotčeného, jsou povinny založiti seznam, do kterého pro každou jednotlivou neděli mají se zapsati jména zaměstnaných dělníků, místo a trvání jejich zaměstnání, jakož i druh vykonané práce. Tento seznam předložen buď k žádosti orgánům dozorčího úřadu.

V příčině prací v § 10, čísle 3 dotčených, správa železničná kromě toho jest povinna o výkonu těchto prací ještě před jejich počátkem učiniti oznámení dozorčímu úřadu. Nastane-li potřeba počátku nebo pokračování takové práce teprve v neděli, tedy musí se oznámení dozorčímu úřadu učiniti nejpozději ihned po dokončení práce.

Tato oznámení jsou kolku prosta.

§ 12.

Pokud práce v § 10 uvedené brání dělníkům účastniti se ranní bohoslužby, jsou správy železničné povinny, každému při těchto pracích zaměstnanému dělníkovi ponechati v následující neděli ten volný čas, který mu činí možným, aby se ranní bohoslužby účastnil.

Trvají-li práce nahoře dotčené déle tří hodin, poskytnut buď dělníkům při tom zaměstnaným k odpočinku čas alespoň čtyryadvacetihodinový

v neděli následující nebo, nebylo-li by to vzhledem k příslušné práci možno, v některý den všední, anebo pokaždé šestihodinový, na nočním odpočinku nezávislý čas odpočinkový po dva dni v témdni.

§ 13.

Železničný ministr jest zmocněn, pro jednotlivé kategorie režijních staveb a pomocných ústavů, při kterých podle jejich povahy příslušnou práci nelze přerušiti neb odložiti, nebo při nichž je zapotřebí v neděli pracovati vzhledem k potřebám dopravním nebo z jiných veřejných ohledů, způsobem nařizovacím dovoliti práci také v neděli.

Nedělní práce, která jest dopuštěna při pomocných ústavech nepřetržitě provozovaných, obmezena buď vždy na výkony, s vlastním nepřetržitým provozováním bezprostředně souvisící, a při stavbách režijních, jakož i ostatních ústavech pomocných, pod výjimku tohoto paragrafu spadajících, pokaždé na výkony v nařízení výslovně dopuštěné, kdežto všecky ostatní práce mají odpočívati.

Upravení prací dopuštěných v neděli při těchto režijních stavbách nebo pomocných ústavech a stanovení podmínek, za kterých jsou dopuštěny, stane se pro všechny stavby režijní a pomocné ústavy téhož druhu stejnoměrně a přihlížejíc k nařízením vydaným v § 12 v příčině náhradního dne odpočinkového.

Příslušná ustanovení budte do pracovního řádu pojata, vztažmo v dílnách způsobem pro dělníky srozumitelným na přihodném, snadno přístupném místě vyvěšena a stále v čitelném stavu udržována.

§ 14.

O velikých svátcích, které způsobem nařizovacím budou podle jednotlivých vyznání označeny, budiž dělníkům, přihlížejíc k příslušnému vyznání, poskytnut čas potřebný, aby se mohli súčastniti při ranní bohoslužbě.

Živnostenské školy pokračovací.

§ 15.

Železničné správy jsou povinny, poskytovati dělníkům až do dovršeného 18. roku věku čas potřebný k návštěvě obecných živnostenských škol pokračovacích (vztažmo přípravných běhů) zřízených v místě zaměstnání, jakož i odborných škol pokračovacích.

Povinnosti dělníků.

§ 16.

Dělníci jsou povinni, poslouchati rozkazů vydaných ve služebních záležitostech od představených správou železničnou zřízených, chovati se slušně, dodržovati vymíněný čas pracovní, konati svěřené sobě výkony a práce podle nejlepších sil, zachovávati mlčenlivost o poměrech závodních, chovati se k ostatním dělníkům snášenlivě a dobře zacházeti s učedníky.

Zvláště mají dělníci dbáti předpisů vydaných na zabránění úrazů a na ochranu dělníků a pokaždé použíti zřízených opatření ochranných.

Dělník nemůže býti zavázán konati práce, které mají sloužiti jiným účelům než účelům závodu železničného.

Mzda a výpověď.

§ 17.

Není-li nic jiného smluveno o době výplaty mzdy dělníkovy a o lhůtě výpovědní, tedy se předpokládá, že byla vymíněna týdenní mzda a čtrnáctidenní lhůta výpovědní platná pro obě strany.

Umluví-li se jiná lhůta výpovědní, musí býti pro obě strany stejná, jinak považována buď úmluva za neplatnou.

Kromě případností předvídaných v §§ 37 a 38 nesmí býti služební poměr dělníků, kteří jsou placeni za kus nebo kteří pracují v akkordu, před vykonáním smluvené práce ukončen ani správou železničnou ani dělníkem.

Železničný ministr jest zmocněn stanoviti způsobem nařizovacím maximální lhůty pro vyplácení mzdy.

Vyplácení mzdy.

§ 18.

Železničné správy jsou zavázány, vypláceti mzdy dělníků v hotových penězích a nesmějí zejména místo mzdy nebo nějaké její částky vydávati poukázky (plechové známky, konsumní známky, bony a pod.) na odběr zboží z určitých obchodů nebo skladů.

Železničné správy jsou však oprávněny, těm dělníkům, kteří k tomu dali své přivolení, za obnos napřed smluvený, při kterém jest zisk vyloučen,

poskytovati byt, svítivo a palivo na domácí účely, používání pozemků, a buď samy, buď prostřednictvím potravních skladišť obmezených na železničné zřízence, dodávati potraviny potřebné pro vlastní domácnost a započítati tyto věci a dodávky při vyplácení mzdy.

Sazba, na jejímž základě tyto srážky ze mzdy se konají, budiž vyvěšena v dílně na vhodném, snadno přístupném místě a udržována stále v čitelném stavu. Tyto sazby budte pak občasně dozorčím úřadem revisi podrobeny a třeba-li toho tímto úřadem upraveny.

Jiné předměty nebo zboží, nežli tuto uvedené, zejmena lihové nápoje nesmějí se vydávati dělníkům na účet mzdy.

Kromě toho nesmí býti smluveno, že dělníci musí odbírati předměty své potřeby z určitých prodejišť; také poskytování platů na srážku se mzdy (záloh mzdy) nesmí býti vázáno na tuto podmínku.

§ 19.

Z výdělku dělníků mohou kromě toho činiti se srážky ještě k těmto účelům:

a) na zapravení záloh mzdových;

b) příspěvky pro nemocenskou pokladnu;

c) příspěvky pro ústav provisní a starobního zaopatření;

d) konvencionální pokuty peněžité (§ 36);

e) za ty pracovní prostředky, při režijních stavbách dělníkům od dráhy poskytnuté, jejichž ztrátu po dokončení práce dělníci nemohou hodnověrně omluviti.

§ 20.

Výdělky dělníků, kterých nelze pokládati za trvalé zřízence ve smyslu § 2 zákona ze dne 29. dubna 1873, Z. Ř. č. 68, nesmějí býti stiženy opatřeními zajišťovacími nebo exekučními dříve nežli předně práce nebo služby jsou vykonány, a za druhé nežli uplynul den, kterého mzda podle § 17 nebo podle zvláštní úmluvy dle § 17 přípustné měla býti vyplacena (§ 3 zákona ze dne 29. dubna 1873, Z. Ř. č. 68).

Výjimka nastane toliko pro zajištění nebo vymahání *a)* daní a veřejných dávek včetně přirážek k účelům veřejné správy vypsaných a poplatků za převod majetku, *b)* nároků v zákoně se zakládajících na poskytování výživy (§ 7 zákona ze dne 29. dubna 1873, Z. Ř. č. 68). Avšak i v těchto případnostech musí povinníkovi zůstati polovice jeho výdělku (článek IX, č. 10 úvodního zákona k řádu exekučnímu ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 78).

§ 21.

Kromě případností, uvedených v předcházejících paragrafech nebo v jiných zvláštních ustanoveních zákonných zadržení mzdy, jakož i vymahání nebo zajišťování všelikých pohledávek, nechť se jich kdokoli domáhá, započtením při výplatě mzdy nebo srážkou ze mzdy není dopuštěno. To platí zvláště o náhradách požadovaných správou železničnou za poškození dílen, strojů a závodních zařízení a pod., pro kteréžto náhradní pohledávky ostatně nesmí smluveno býti ani zajištění kaucí.

§ 22.

Smluvní ustanovení a úmluvy, které odporují nařízením §§ 18 až 21, jsou neplatny.

§ 23.

Dělníci, jejichž nárok na mzdu proti předpisům §§ 18 až 21 zapraven byl jinak nežli hotovým zaplacením, mohou kdykoli žádati zaplacení své pohledávky hotovými penězi, a nemůže jim činěna býti námitka z toho, co jim bylo dáno místo platu.

§ 24.

Železničné správy jsou povinny, oznámiti dělníkům před nastoupením práce sazbu mzdy určenou za práci, kterou jest konati, a vyplácetí vydělané mzdy v platební lhůtě zákonem nebo nařízením určené nebo napřed smluvené.

Zruší-li se pracovní poměr před vypršením platební lhůty, výplata vydělané mzdy státi se má téhož dne, kterého pracovní poměr jest zrušen.

§ 25.

Železničné správy jsou povinny, vésti seznamy o mzdě, ve kterých uvedeno buď jméno a příjmení každého dělníka, datum výplaty mzdy, smluvená sazba mzdy, smluvené premie a naturální platy, vydělaná mzda a zejména odměna daná za hodiny

přes čas, jakož i veškeré srážky učiněné pro nemocenské pojištění, hotové zálohy, konvencionální pokuty peněžité, byt, potraviny atd.

Dozorčí úřad je zmocněn, přihlížeje k potřebám tu jsoucím, vydati normální předpisy pro sestavování seznamů o mzdě.

Seznamy o mzdě buďte v tom místě, kde jsou chovány, úředním orgánům k jejich žádosti předloženy a alespoň po dobu pěti let od posledního zápisu uschovány.

Pracovní knížky.

§ 26.

Každý dělník (§ 3) musí býti opatřen pracovní knížkou a nesmí býti bez ní přijat do práce.

Avšak ministr železničný jest zmocněn, dovoliti výjimky z tohoto ustanovení, jde-li o režijní stavby naléhavé nebo toliko krátce trvající.

§ 27.

O těchto pracovních knížkách platí tatáž ustanovení, která jsou svým časem platná pro pracovní knížky živnostenských pomocných dělníků vůbec, pro jejich vyhotovení, jakož i pro vyplňování rubrik.

Vysvědčení.

§ 28.

Železničné správy jsou povinny, dělníkovi k jeho žádosti, při řádném vystoupení z pracovního poměru vydati vysvědčení, jakého způsobu bylo jeho zaměstnání a jak dlouho trvalo; vysvědčení toto, přeje-li si toho dělník, rozšířeno buď také na jeho výkony a jeho jinaké chování. Náklady plynoucí z povinnosti, kolkovati vysvědčení, hraditi má zaměstnatel.

Vysvědčení nesmějí býti opatřena takovými značkami, které mají účel, označiti dělníka způsobem, ve vysvědčení nevyjádřeným.

Obecní úřad má k žádosti dělníka ověřiti vysvědčení bezplatně a bez kolku.

Železničné správy, které odpírají vyhotoviti vysvědčení nebo které dělníku vědomě vydají vysvědčení pravdě odporující nebo je opatří značkami způsobu v odstavci 2 zapovědného, ručí za újmu z toho plynoucí.

O učednících obsahuje § 52 další předpisy.

Seznamy dělníků.

§ 29.

Železničná správa vésti má při všech stavbách režijních a pomocných ústavech o dělnících při nich zaměstnaných seznam ve způsobě knihy, ve které buď zapsáno jméno a příjmení, stáří, domovská obec, obec, která vyhotovila pracovní knížku, kdy službu u podniku železničného nastoupil, jméno zaměstnatele, u něhož dělník byl posledně v práci, způsob zaměstnání, nemocenská pokladna, k níž dělník náleží, a kdy ze služby železničného podniku vystoupil.

Tyto seznamy buďte v tom místě, kde jsou chovány, úředním orgánům k jejich žádosti předloženy a alespoň po dobu pěti let od posledního zápisu uschovány.

Policejní předpisy o hlášení zůstávají tímto zákonem nedotčeny.

Pracovní řády.

§ 30.

Železničná správa stanoviti má pro stavby režijní, jakož i pro každý ústav pomocný pracovní řády, které kromě času, kdy nabývají působnosti, obsahovati mají zejmena tato ustanovení:

a) o rozličných kategoriích dělníků, jakož i o tom, jak mají býti zaměstnáni mladiství dělníci a osoby ženské;

b) o způsobu, jak se mladistvým dělníkům dostává předepsaného vyučování školního;

c) o pracovních dnech, o nedělní práci a náhradním dnu odpočinkovém, o tom, kdy pracovní čas se počíná a končí, a o přestávkách pracovních, jakož i o střídání dělníků;

d) o oprávněnostech a povinnostech dozorčího personálu;

e) o tom, jak nakládati s dělníky v případě onemocnění nebo nehody;

f) o době zúčtování, pak o době, způsobu a místu výplaty mzdy;

g) o konvencionálních pokutách peněžitých, které nastanou, přestoupí-li se pracovní řád, jakož i o jejich výši, o tom, jak se stanoví, vybírají a k čemu se vynaloží;

h) o srážkách ze mzdy;

i) o lhůtě výpovědní, zrušení poměru pracovního a předčasném vystoupení dělníka, jakož i o právních následcích z toho plynoucích.

§ 31.

Nejdéle do tří měsíců po vyhlášení tohoto zákona (§ 65) musí býti pracovní řády tomuto zákonu přiměřené pro veškeré stavby režijní a ústavy pomocné vypracovány a dozorčímu úřadu k přezkoušení a schválení předloženy.

Pracovní řád pro režijní stavby a pomocné ústavy nových podniků železničných, jakož i pro nové stavby režijní a pomocné ústavy dosavadních železnic, pokud se k nim nevztahuje nějaký vůbec schválený řád pracovní, budiž dozorčímu úřadu předložen nejpozději 14 dní před počátkem práce.

Stejný závazek ku předložení nastane ve všech těch případnostech, ve kterých se zamýšlí pracovní řád změniti. Jde-li o změny nepodstatné, postačí, oznámí-li se změna pracovního řádu dozorčímu úřadu dodatečně, avšak nejpozději osm dní po jejím vykonání.

§ 32.

Dříve než se pracovní řád předloží dozorčímu úřadu, budiž zletilým dělníkům v pomocném ústavě zaměstnaným poskytnuta příležitost, aby se o jeho obsahu vyjádřili.

Jak při tom jest postupovati, upraveno buď v nařízení vykonávacím.

§ 33.

Úřad dozorčí zkoumej, zdali pracovní řád jest přiměřen zákonným ustanovením a zdali náležitě vyhovuje také dosavadním zvláštním poměrům.

Výsledek zkoušky sdělen buď se správou železničnou a jestliže se předložený pracovní řád potvrdí, buď správa železničná vyzvána, aby pracovní řád co do obsahu schválený dozorčímu úřadu ve dvou řádně vyhotovených stejnopisech znova předložila, by k nim připojeno bylo úřední visum. Jeden tento stejnopis zůstane uschován u tohoto úřadu, druhý se zašle železničné správě.

§ 34.

Jeden stejnopis úředně schváleného řádu pracovního, včetně dodatků, musí pro nové stavby režijní ještě před počátkem práce, v jiných případech pak bezodkladně, jakmile vidování dozorčím úřadem bylo dodáno, býti vyvěšen na každém pracovním místě, vztažmo v každé pracovní místnosti, v řečech dělníkům srozumitelných, na vhodném, snadno přístupném místě, a tyto vývěsky musí býti udržovány stále v čitelném stavu.

Pracovní řády, které budou vydány pro nové stavby režijní nebo ústavy pomocné, nabudou působnosti, pokud se týče obsahu záležejícího ne toliko v opětování zákonných nebo jinak platných předpisů, počátkem práce, jiné pracovní řády pak, jakož i dodatky k nim ne dříve než čtrnácte dní po vyvěšení.

Železničné správy mají povinnost, veškerým dělníkům ihned po vyvěšení a dělníkům později přijatým při jejich vstupu doručiti po stejnopise platného pracovního řádu v zemském jazyku dělníkům srozumitelném.

Dělník má písemně potvrditi doručení. Písemným potvrzením doručení stanou se ustanovení pracovního řádu pro dělníky nově přijaté ihned, pro dělníky dříve přijaté po vypršení lhůty výpovědní, avšak nikoli před vypršením lhůty v odstavci 2 dotčené částkou pracovní smlouvy. Dělníci nově nastupující jsou však oprávnění, do 24 hodin po písemném potvrzení, že jim pracovní řád byl doručen, odstoupiti bez výpovědi od smlouvy pracovní.

§ 35.

Podání, kterými se pracovní řády předkládají dozorčímu úřadu, a pracovní řády k těmto podáním přiložené jsou kolku prosty.

Konvencionální pokuty peněžité.

§ 36.

Konvencionální pokuty peněžité, které dělníkům pro přestupky pracovního řádu byly uloženy, jakož i příčina, pro kterou, a den, kterého pokuta byla uvalena, konečně nač peněžité pokuty byly vynaloženy, zapsáno buď do seznamu, do něhož jest orgánům dozorčího úřadu a dělníkům volno nahlédati.

Uvalené pokuty peněžité nesmějí vůbec za dobu jednoho týdne překročiti výši polovičného výdělku jednodenního. Toliko v případnostech zvláště trestuhodné lehkomyslnosti, jako zachází-li se proti předpisu s třaskavinami, jakož i když strážce parních kotlů, parních strojů, strojů dynamických a takových zařízení, při nichž selháním nebo chybou v jejich práci ohroženy jsou lidské životy, zanedbá své povinnosti, mohou býti uvaleny také vyšší pokuty peněžité.

Všechny tyto peněžité pokuty musí býti vynaloženy na taková zařízení způsobem nařizovacím označená, která slouží ku prospěchu dělníků.

Právo stížnosti proti uložení peněžité pokuty musí býti zachováno dělníkovi v instančním postupu železničné správy.

Zrušení poměru pracovního.

§ 37.

Před vypršením doby pracovního poměru výslovně nebo mlčky smluvené může se dělník bez výpovědi toliko tenkrát ihned propustiti, když:

a) uzavíraje smlouvu pracovní oklamal správu železničnou tím, že se vykázal falešnou nebo zfalšovanou pracovní knížkou nebo takovýmto vysvědčením, nebo že ji uvedl v omyl v příčině jiného poměru pracovního, jímž tento dělník současně jest vázán;

b) průběhem prvního týdne po přijmutí do práce bude shledán neschopen ku práci s ním smluvené;

c) oddá se opilství a opětovně marně byl varován;

d) dopustí se krádeže, zpronevěření, účastenství na těchto trestných činech nebo podvodu;

e) neoprávněně opustil práci, jemu podle pracovní smlouvy náležitou nebo bez odůvodněné omluvy k této práci se nedostavil nebo své povinnosti (§ 16) vytrvale zanedbává;

f) svádí nebo snaží se svésti ostatní dělníky nebo zřízence k neposlušnosti ve službě, k nepořádnému životu nebo k nemravným nebo nezákonným skutkům;

g) dopustí se hrubé urážky na cti, tělesného poškození nebo nebezpečného vyhrožování proti představeným nebo proti ostatním dělníkům;

h) dopustí se úmyslného značného poškození věcí na škodu zaměstnatele.

Předčasné propuštění není již přípustné, jestliže důvod propouštějící byl správě železničné známý déle než jeden týden.

§ 38.

Před vypršením doby pracovního poměru výslovně nebo mlčky smluvené může dělník bez výpovědi práci ihned opustiti toliko v těchto případnostech:

a) nemůže-li bez prokázatelné škody na svém zdraví v práci pokračovati;

b) dopustí-li se některý představený hrubé urážky na cti, tělesného poškození nebo nebezpečného vyhrožování proti dělníkovi nebo jeho příslušníkům, anebo

c) svádí-li nebo snaží-li se svésti dělníka nebo jeho příslušníky k nepořádnému životu, nebo k nezákonným činům, nebo dopustí-li se porušení mravnosti proti dělníkovi nebo jeho příslušníkům;

d) jestliže správa železničná dělníkovi nenáležitě zadržuje nebo neoprávněně zkracuje smluvené platy, nebo porušuje-li jiná podstatná ustanovení smlouvy; za takové porušení podstatných ustanovení smlouvy považovati jest také, jestliže dráha pod záminkou zkrácení pracovní doby uskrovní dělníkovi výdělek.

V případnostech pod *b)* a *c)* uvedených není předčasné vystoupení z práce již přípustné, jestliže tato skutečnost dělníkovi byla známa déle než jeden týden.

§ 39.

Jestliže správa železničná bez důvodu zákonem uznaného (§ 37) dělníka předčasně propustí nebo zaviněním svým nebo svých dozorčích orgánů dá dělníkovi příčinu k předčasnému zrušení pracovního poměru (§ 38), tedy jest povinna, nahraditi dělníkovi mzdu a jiné smluvené požitky za celou lhůtu výpovědní, nebo byla-li výpověď již dána, za zbývající ještě část lhůty výpovědní.

§ 40.

Dělníci, kteří v případnostech v § 37 předvídaných by byli předčasně propuštěni, mají nárok na mzdu a jiné smluvené požitky toliko až do dne propuštění.

§ 41.

Ukáže-li se, že předčasné zrušení pracovního poměru jest nutné, protože provozování některého pomocného ústavu, byť toliko dočasně se musí zastaviti, ať zaviněním železničné správy nebo pro náhodu této správy se dotýkající, správa železničná jest povinna, nahraditi dělníkovi mzdu a jiné smlu-

vené požitky za celou lhůtu výpovědní nebo, byla-li výpověď již dána, za zbývající ještě část lhůty výpovědní.

§ 42

Úmluvy, které odporují předpisům §§ 37 až 41, jsou neplatny.

Předčasné vystoupení.

§ 43.

Vystoupí-li dělník bez důvodu zákonem uznaného (§ 38) předčasně z práce a neuposlechne-li do tří dnů vyzvání správy železničné ve lhůtě výpovědní, avšak nejdéle do osmi dnů učiněného, aby se do práce vrátil, správa železničná má právo, žádati na něm za každý pracovní den nedodržené lhůty výpovědní, avšak nejvýše za 14 dní, náhradu částkou denní průměrné mzdy.

§ 44.

Železničná správa, která přijme dělníka do práce, ačkoli jí při jeho přijmutí bylo známo, že jeho pracovní poměr k jeho poslednímu zaměstnateli ještě po právu trvá a od něho nebyl právoplatně zrušen, nebo která podrží takového dělníka v práci, ačkoli se o této skutečnosti dověděla, ručí dřívějšímu zaměstnateli za škodu vzniklou svémocným vystoupením dělníka z práce.

Dřívější zaměstnatel má také právo, žádati ve lhůtě výpovědní, avšak nejdéle do osmi dnů, aby dělník svémocně vystoupilý na scházející ještě čas opět do práce vstoupil.

Spory z poměru pracovního, učebného a námezdního.

§ 45.

Zvláštními předpisy o tom platnými jest ustanoveno, pokud právní spory vznikající z poměru pracovního, učebného a námezdního mezi správami železničnými a dělníky zaměstnanými v jejich pomocných ústavech nebo při stavbách režijních, jakož i mezi těmito dělníky navzájem náležejí k příslušnosti soudů živnostenských.

Pokud není příslušen soud živnostenský, náležejí takové spory bez rozdílu, jakou hodnotu má sporný předmět, k věcné příslušnosti soudův okresních.

II. Mladiství dělníci a ženské osoby.

§ 46.

Mladistvými dělníky rozumějí se v tomto zákoně dělníci až do dokončeného 16. roku věku.

Kterak jest zaměstnání mladistvých dělníků a ženských osob obmezeno.

§ 47.

Děti před dokončeným 14. rokem a mladistvé osoby ženské (§ 46) nesmějí býti zaměstnány při režijních stavbách železnic a v jejich ústavech pomocných. Mužští mladiství dělníci mezi dokončeným 14. a dokončeným 16. rokem smějí býti zaměstnáni toliko v dílnách jako učedníci a kromě toho u režijních staveb při lehčích pracích, které nejsou škodlivé zdraví těchto dělníků a nepřekážejí jejich tělesnému vývoji.

Osob ženských po dokončeném 16. roce smí se užívati u režijních staveb toliko k lehčím pracím.

Železničný ministr ustanoví způsobem nařizovacím, pokud osoby ženské mohou býti zaměstnány v pomocných ústavech.

Mladiství dělníci a ženské osoby nesmějí býti zaměstnáni ani při práci noční, to jest mezi osmou hodinou večerní a šestou hodinou ranní, ani při práci přes čas. Šestinedělky smějí se připustiti k práci teprve za čtyři neděle po svém slehnutí.

Evidence mladistvých dělníků pomocných.

§ 48.

O mladistvých dělnících, zaměstnaných v pomocných ústavech a při stavbách režijních veden buď seznam, který má obsahovati jméno, datum narození, bydliště těchto dělníků a jméno, jakož i bydliště jejich rodičů, vztažmo poručníků, pak dobu, kdy vstoupili a vystoupili.

Tento seznam předložen buď k žádosti úředním orgánům.

Seznam tento může býti spojen se seznamem dělníků podle § 29 vedeným, obsahuje-li tento posledně dotčený seznam rubriky nahoře uvedené.

III. Učedníci.

§ 49.

Za učedníka pokládá se, kdo vstoupí do práce v dílnách železničných, aby se naučil některé tam provozované práci, bez rozdílu, platí-li se za práci mzda nebo ne.

Učedníci smějí býti přijati toliko do dílen.

§ 50.

Za pána učebního považovati jest železničný podnik a v jeho zastoupení správce dílny.

§ 51.

Ustanovení řádu živnostenského kromě předpisův o konání dozoru, který konati jest podle ustanovení tohoto zákona, vztahovati se mají obdobně k přijímání učedníků, k učebnému a zkušebnímu času, k povinnostem učedníka a pána učebního, k předčasnému zrušení učebného poměru, výpovědi, jakož i k zániku poměru učebného.

Vysvědčení výučná.

§ 52.

Zrušen-li poměr učebný, železničná správa vydati má učedníkovi vysvědčení o strávené době učebné, o jeho chování po tuto dobu a o nabytém vzdělání v jeho řemeslném zaměstnání.

Podstatný obsah tohoto vysvědčení buď zapsán do knížky pracovní a pověřen místním úřadem policejním bez poplatků a kolků.

IV. Přestupky a tresty.

§ 53.

Pro přestupky předpisů vydaných tímto zákonem pro železničné správy uvalen buď trest na ty osoby, které jsou podle skutkových okolností zodpovědny za zachovávání příslušných předpisů (§ 4).

§. 54.

Kdo jedná proti předpisům § 5, bude trestán, nejde-li o trestný čin soudům přidělený, pro přestupek tohoto zákona, odporuje-li skutek nebo opominutí některému nařízení na základě těchto zákonných ustanovení vydanému, anebo když pachatel mohl také bez zvláštního nařízení nahlédnouti, že jeho skutek neb opominutí bylo způsobilé, ohroziti život nebo zdraví lidské.

§ 55.

Kdo jedná proti předpisům §§ 6 až 9, 11 až 15, 18, 24 až 26, 29 až 31, 34, 36, 47 a 48 nebo proti předpisům nařízení a příkazů vydaných na základě těchto ustanovení, jakož i proti ustanovením živnostenského řádu platných podle §§ 27 a 51, bude trestán pro přestupek tohoto zákona, pokud nejde o trestný čin soudům přikázaný.

§ 56.

Přestupky v §§ 54 a 55 dotčené budou, bez újmy eventualního disciplinárního projednání, dozorčím úřadem potrestány:

a) důtkou;

b) peněžitými pokutami až do částky měsíčního platu, vztažmo měsíčního výdělku.

§ 57.

Při vyměřování trestu přihlíženo buď k okolnostem přitěžujícím a polehčujícím, jakož i k výši zisku přestupkem zamýšleného nebo škody způsobené.

§ 58.

Promlčením zanikne trestnost oněch přestupků tohoto zákona, které nejsou podrobeny obecnému zákonu trestnímu, nebyl-li pachatel do šesti měsíců ode dne spáchaného přestupku vzat do vyšetřování.

V. Úřady a řízení.

Úřad dozorčí.

§ 59.

Bdíti nad vykonáváním ustanovení tohoto zákona náleží generální inspekci rakouských železnic.

Železničné správy jsou povinny, orgánům, kterým přísluší vykonávati tento zákon, podávati všeliké vysvětlivky, které tyto orgány uznají za po-

třebné, a co nejpřesněji zachovati se podle příkazů tohoto úřadu.

Orgánům dozorčího úřadu jest dovolen vstup do veškerých prostor pracovních a za vhodné doby také do dělnických bytů poskytnutých správami železničnými.

Pořádkové pokuty.

§ 60.

Generální inspekce rakouských železnic jakožto úřad dozorčí může bez újmy práv a oprávněností jinak na základě platných zákonů a jednotlivých koncessí státní správě příslušících, peněžitými pokutami až do výše 5000 K přidržeti železničný podnik, aby zachovával tento zákon a nařízení a příkazy na základě jeho vydané. Pořádková pokuta smí býti uvalena toliko po předcházející pohrůžce, může však býti podle potřeby opakována.

Rekursy.

§ 61.

Ze všech opatření a nálezů, které generální inspekce rakouských železnic vydá na základě tohoto zákona, možno se odvolati k ministeriu železničnému.

§ 62.

Odvolání podáno buď do 14 dnů po doručení u generální inspekce rakouských železnic. Rekursy proti trestním nálezům generální inspekce rakouských železnic mají účinek odkládací.

Zmírnění a prominutí trestů.

§ 63.

Ministerium železničné má právo, z důvodův ohledu hodných tresty zmirňovati a promíjeti.

Jak se peněžité pokuty vymáhají a nač se vynakládají.

§ 64.

Peněžité pokuty mohou se vymáhati soudní exekucí.

Všechny peněžité pokuty vynaloženy buďte na taková, způsobem nařizovacím naznačená nařízení, která slouží na prospěch dělníků.

VI. Ustanovení závěrečná.

§ 65.

Zákon tento nabude moci, pokud se týče ustanovení § 31, odstavce 1, dnem vyhlašovacím a co do svého ostatního obsahu šest měsíců po svém vyhlášení.

§ 66.

Mému ministru železničnému jest uloženo, uvésti ve skutek tento zákon.

V Ischlu, dne 28. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVII. — Vydána a rozeslána dne 2. srpna 1902.

Obsah: (Čís. 157 a 158.) 157. Osmý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896 o přímých daních osobních. — 158. První dodatek k manipulačnímu předpisu pro dvorní, státní a veřejných fondů pokladny, jakož i pro pokladny c. a k. soukromých a rodinných fondů v příčině osobní daně z příjmů a daně ze služného.

157.

Osmý dodatek

k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem c. k. ministeria finančního ze dne 25. července 1902.)

[Jak nakládati jest se stálými platy služebními, které se změnily v roce berní rok předcházejícím.]

Vzhledem k judikatuře c. k. správního dvoru soudního článek 11, č. 5, odstavec 1 a 2 vykonávacího předpisu ke IV. hlavě zákona o daních osobních zrušuje se v doslovu, VI. dodatkem k dotčenému vykonávacímu předpisu (Z. Ř. č. 74 z r. 1899) vyhlášenému a má zníti takto:

„5. Právě uvedené pravidlo platí také pro stálé platy služební a vztahuje se proto zejména k těm případnostem, ve kterých platů služebních nebo mzdy bylo nabyto novým založením služebního poměru, buďto že poplatník, který dosud takových platů vůbec neměl, takových platů nabude, buďto že poplatník, který již takové platy měl, je nyní od jiného zaměstnatele dostává, nebo že vedle svých dosavadních platů (vedlejším služebním zaměstnáním nebo způsobem podobným) dostává další takovéto platy; pravidlo toto má místo také v těch případnostech, ve kterých následkem toho, že osoba ku braní platu oprávněná dána byla na odpočinek trvalý nebo dočasný, na místo dosavadních platů aktivitních nastoupí platy odpočinkové.

Naproti tomu nebuďte pokládány za nový pramen příjmů změny ve výši služebních platů následkem všeobecného nového upravení platů vůbec, povýšení nebo postoupení do vyššího stupně služného, nabytí osobního přídavku (který účinkuje jako zvýšení služného) nebo běžné remunerace, jakož i změna služebního místa nebo služebního postavení, nevystřídá-li se zároveň zaměstnatel.“

Böhm m. p.

158.

První dodatek

k manipulačnímu předpisu pro dvorní, státní a veřejných fondů pokladny, jakož i pro pokladny c. a k. soukromých a rodinných fondů v příčině osobní daně z příjmů a daně ze služného (Z. Ř. č. 209 z r. 1899).

(Vyhlášen výnosem c. k. ministeria finančního ze dne 25. července 1902.)

Paragraf 11 nahoře citovaného manipulačního předpisu má budoucně zníti takto:

„V ohláškách buďte dosavadní platy z pravidla vykazovány podle výměry v předcházejícím roce (§ 12, odstavec 2 tohoto předpisu) skutečně dosažené. Nastaly-li v těchto platech během předcházejícího roku nějaké změny, tedy buďte platy kromě toho s uvedením způsobu (povýšení, postoupení do vyššího stupně služného, nabytí osobního přídavku nebo běžné remunerace, změny služebního místa nebo služebního postavení atd.) a času změny vykázány ve sloupcích 2 až 4 ohlášky jak dřívějšími, tak i změněnými obnosy ročními.

Výjimka z pravidla svrchu uvedeného má toliko potud místo, když služební platy jeví se býti novým zdrojem příjmů (článek 11, č. 5 výnosu finančního ministeria ze dne 25. července 1902, Z. Ř. č. 157), jak tomu na příklad jest, když některý zřízenec teprve během roku, jenž berní rok předcházel, z jedné nebo několika pokladen v § 1 tohoto předpisu označených dostane stálé služební platy ve výši poplatné, nebo když vedle takových již zdaněných platů obdržel další takové platy, tím že nabyl vedlejšího postavení nebo podobně. Za nabytí nového pramene příjmů pokládáno buď zejména, byla-li osoba k braní platu oprávněná dána na odpočinek trvalý nebo dočasný. V takových případnostech nebudiž vykazován obnos v předcházejícím roce skutečně vyplacený, nýbrž roční obnos nových služebních platů, a to ve sloupci 11 a 12 ohlášky.“

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 6. srpna 1902.

Obsah: (Čís. 159—163.) 159. Zákon o zcizení realit v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu. — 160. Zákon o zcizení části reality číslo vložky 985 pozemkové knihy pro III. okres ve Vídni (Rosenthalský pozemek), kteréžto reality vojenská správa užívá. — 161. Zákon o zcizení solnice v Budějovicích, patřící erár. — 162. Zákon o zcizení fortifikačních pozemků na Hradčanech v Praze. — 163. Zákon o zcizení starého skladiště zásobovacího (vojenské pekárny) v Plzni.

159.

Zákon, daný dne 21. července 1902

o zcizení realit v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Můj ministr financí se zmocňuje, aby zcizil na obec Vídeňskou tyto erární reality na vystavění druhého vodovodu horských zřídel:

1. parcely k dotčenému účelu potřebné, v katastrálních obcích Weichselbodenu a Aschbachu ležící, patřící ke vložce zemských desk číslo 758, státní statek Mariazell;

2. tak zvaný Brunnbauerngut, v knihovní vložce číslo 6 katastrální obce Aschbachu zapsaný;

3. parcely patřící ke knihovní vložce číslo 126 katastrální obce Aschbachu;

4. erára patřící polovici pozemkové parcely č. 2169/1, potok, zapsané v pozemkové vložce číslo 101, katastrální obce Aschbachu.

§ 2.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

§ 3.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

160.

Zákon, daný dne 21. července 1902

o zcizení části reality číslo vložky 985 pozemkové knihy pro III. okres ve Vídni (Rosenthalský pozemek), kteréžto reality vojenská správa užívá.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Finanční ministr se zmocňuje, aby zcizil část ležící severozápadně od osy prodloužené Rüdengasse reality číslo vložky 985 pozemkové knihy pro III. okres ve Vídni (Rosenthalský pozemek).

Článek II.

Výtěžek za tuto realitu docílený budiž dán vojenské správě k disposici, aby náhrada zaň byla opatřena.

Článek III.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

Článek IV.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

161.

Zákon,
daný dne 21. července 1902

o zcizení solnice v Budějovicích, patřící eráru.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj ministr financí se zmocňuje, aby zcizil stavební parcelu čís. 269/2, podle pozemkové knihy vnitřního města Budějovic č. vl. 2 eráru patřící i s domem čís. pop. 1 a ve vnitřním městě Budějovicích na této realitě postaveným (tak zvanou solnici v Budějovicích).

Výtěžek budiž zúčtován jakožto příjem ze zcizení nemovitého vlastnictví státního.

Článek II.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

162.

Zákon,
daný dne 21. července 1902

o zcizení fortifikačních pozemků na Hradčanech v Praze.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj ministr financí se zmocňuje, aby zcizil bývalé fortifikační pozemky na Hradčanech v Praze, kterých vojenská správa užívá, pokud jich není potřebí pro vojenské účely, a výtěžek za ně vojenské správě odvedl, aby náhrada za ně byla opatřena.

Článek II.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

163.

Zákon,
daný dne 21. července 1902

o zcizení starého skladiště zásobovacího (vojenské pekárny) v Plzni.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj ministr financí se zmocňuje, aby zcizil realitu „Vojenská pekárna čís. pop. 100, Říšské předměstí v Plzni“, zapsanou v knihovní vložce č. 86 Plzeňské hlavní knihy č. III, a výtěžek odvedl vojenské správě, aby náhrada za ni byla opatřena.

Článek II.

Zákon tento nabývá moci dnem svého vyhlášení.

Článek III.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIX. — Vydána a rozeslána dne 6. srpna 1902.

Obsah: Čís. 164. Nařízení ve příčině zavedení theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Brně.

164.

Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování, vydané v souhlasu s ministeriem orby a s ministeriem věcí vnitřních ze dne 14. července 1902,

ve příčině zavedení theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Brně.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 8. července 1902 vydávají se následující předpisy pro konání theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na německé technické vysoké škole v Brně:

§ 1.

Na průkaz vědecky technického vzdělání odborného v zemědělské technice, získaného na německé vysoké škole technické v Brně nebo na ústavě na roveň s ní postaveném, konají se státní zkoušky, a to:

První neboli obecná v naukách přípravných,

druhá neboli odborná v naukách, jež zvláště náležejí ke studiu zemědělsko technickému.

I. První zkouška státní.

§ 2.

Předměty první (obecné) zkoušky státní jsou: meteorologie a klimatologie, mineralogie, geologie, základy vyšší mathematiky a nižší geodesie.

§ 3.

Za připuštění k první zkoušce státní žádati má kandidat písemně u přednosty (děkana) obecného oddělení a připojiti potřebné doklady.

Jako doklady vyžadují se:

1. Vysvědčení maturitní nebo listina je nahrazující;

2. list immatrikulační;

3. výkaz studií, totiž průkaz, že kandidat byl zapsán aspoň po čtyry semestry na německé vysoké škole technické v Brně nebo na ústavu s ní na roveň postaveném za posluchače řádného a že poslouchal veškeré nauky, k nimž první zkouška státní se vztahuje;

4. vysvědčení o jednotlivých zkouškách s prospěchem alespoň dostatečným vykonaných z deskriptivní geometrie, lučby, encyklopedie mechaniky, encyklopedie lučby, nauky o národním hospodářství, základů grafické statiky, jakož i ze základů nauky o pružnosti a pevnosti;

5. průkaz, že po dobu absolvování oněch čtyř semestrů nenastalo kumulování s vojenskou službou presenční.

Kromě toho buďte předloženy grafické a jiné studijním plánem předepsané práce ve formě náležité ověřené, po případě budiž jejich vykonání prokázáno.

Všeliké listiny tyto buďte podány z pravidla v originálech, výjimečně v ověřeném opise, a komise musí je míti před sebou po čas zkoušky.

§ 4.

Při první zkoušce státní komise prominouti má zkoušku z meteorologie a klimatologie, mineralogie, geologie, pak ze základů vyšší matematiky, když kandidati jako řádní posluchači některé technické vysoké školy království a zemí v říšské radě zastoupených vykonali jednotlivé zkoušky z těchto předmětů s prospěchem alespoň dobrým a mohou-li to prokázati vysvědčeními prospěchovými.

Z nižší geodesie může úleva tato býti poskytnuta toliko těm, kteří kromě jednotlivé zkoušky z nižší geodesie podle ustanovení předcházejícího odstavce s prospěchem alespoň dobrým vykonané prokážou, že vykonali buďto první státní zkoušku školy inženýrské nebo jednotlivé zkoušky ze všech jejích předmětů s prospěchem alespoň dostatečným.

II. Druhá zkouška státní.

§ 5.

Předměty druhé zkoušky státní (zkoušky odborné) jsou: meliorace, stavitelství zemní, silniční a vodní, základy rakouského práva ústavního a správního, zákony o knihách pozemkových, právo vodní a zákony meliorační.

§ 6.

Za připuštění ke druhé zkoušce státní (zkoušce odborné) kandidat žádati má písemně předsedu komise a připojiti má potřebné doklady.

Jako doklady vyžadují se:

1. výkaz studijní, totiž průkaz, že kandidat

a) po první zkoušce státní s prospěchem podstoupené po dva semestry byl zapsán za řádného posluchače na německé vysoké škole technické v Brně nebo na ústavě s ní na roveň postaveném;

b) poslouchal veškeré nauky, které se vztahují k této státní zkoušce (§ 5) a k jednotlivým zkouškám pod č. 3 uvedeným a že súčastnil se cvičení s nimi spojených;

c) poslouchal přednášky o vyšší geometrii;

2. vysvědčení o vykonané první zkoušce státní;

3. vysvědčení o jednotlivých zkouškách s prospěchem alespoň dostatečným vykonaných z nauky o katastru a z komasace, obecného strojnictví, encyklopedie stavitelství pozemního, obecné nauky o rolnictví a hospodářství lučním, specielního pěstování rostlin, správovědy hospodářské, základů stavební mechaniky a začátků stavitelství mostního;

4. průkaz, že v době absolvování studií na vysoké škole nenastalo kumulování s vojenskou službou presenční.

Kromě toho buďte předloženy grafické a jiné studijním plánem předepsané práce ve formě náležitě ověřené, po případě budiž jejich vykonání prokázáno.

Veškeré listiny tyto buďte podány z pravidla v originálech, výjimečně v ověřeném opise, a komise musí je míti před sebou po čas zkoušky.

§ 7.

Při druhé zkoušce státní budiž vzat zřetel ku předloženým jednotlivým vysvědčením z těch předmětů, ke kterým se vztahuje, zejména buď kandidátům z těchto předmětů: základy rakouského práva ústavního a správního, zákony o knihách pozemkových, vodní právo a zákony meliorační, prokážou-li legálním vysvědčením jednotlivým alespoň dobrý prospěch ve studiích z příslušného předmětu, veškerá další zkouška z toho předmětu úplně prominuta. Pro kandidaty, kteří provedou dotčený průkaz v příčině některého jiného předmětu státní zkoušky, může trvání zkoušky z tohoto předmětu býti zkráceno.

Praktická zkouška budiž však konána z pravidla v plném objemu.

Výjimečně může na základě usnesení zkušební komise zkrácení praktické zkoušky dovoleno, po případě tato zkouška také úplně prominuta býti takovým kandidatům, kteří již vykonáním větších prací ve svém oboru nepochybně prokázali dostatečnou samostatnost a zručnost v praktických pracích, a že mohou učiniti si správný úsudek.

Rovněž může na základě usnesení zkušební komise výjimečně dovoleno býti odloučení praktické zkoušky od theoretické na určenou dobu.

Zkušební komise může těm kandidatům, kteří ze všech předmětů zkušebních předloží jednotlivá vysvědčení se známkou alespoň „dobrou“ a kteří s prospěchem vykonali praktickou zkoušku, zmírniti ústní zkoušku až na dva předměty odborné, které kandidatovi na základě usnesení zkušební komise jejím předsedou oznámeny buďte přiměřený čas před vykonáním zkoušky.

§ 8.

Ke všem věcem, které v tomto řádě státních zkoušek nejsou zvláště dotčeny, vztahovati se mají

obdobně ustanovení ministerského nařízení ze dne 30. března 1900, Z. Ř. č. 73.

III. Zvláštní ustanovení vztahující se k absolvovaným posluchačům školy inženýrské, kteří chtějí nabyti způsobilosti i ve směru zemědělsko-technickém.

§ 9.

Kandidati, kteří s prospěchem podstoupili druhou státní zkoušku z odboru stavitelství inženýrského, buďte připuštěni k odborné státní zkoušce zemědělsko-technické, přiloží-li k žádosti své tyto doklady:

1. vysvědčení o druhé zkoušce státní v odboru stavitelství inženýrského s prospěchem podstoupené;

2. vysvědčení prospěchová se známkou aspoň dostatečnou z nauky o katastru a komasaci, obecné nauky o rolnictví a z lučního hospodářství, specielního pěstování rostlin, hospodářské správovědy, nauky o národním hospodářství, základů rakouského práva ústavního a správního, zákonů o knihách pozemkových, práva vodního a zákonů melioračních.

Kromě toho buďte předloženy náležitě ověřené práce grafické z nauky o melioraci, po případě budiž jejich vykonání prokázáno.

§ 10.

Druhá státní zkouška takových kandidatů vztahovati se má k meteorologii a klimatologii, jakož i k melioraci.

§ 11.

Za tuto zkoušku má každý kandidat zapraviti taxu 30 korun.

IV. Zvláštní ustanovení, vztahující se k absolvovaným posluchačům zemědělsko-technického kursu, kteří chtějí nabyti vysvědčení o státní zkoušce při kursu pro vzdělání vyměřovacích geometrů.

§ 12.

Kandidati, kteří s prospěchem podstoupili druhou státní zkoušku z odboru zemědělsko-technického, připuštěni budou ke státní zkoušce při kursu pro vzdělání vyměřovacích geometrů, přiloží-li k žádosti své vysvědčení o dotčené druhé zkoušce státní.

§ 13.

Ke konání této státní zkoušky vztahovati se mají ustanovení ministerského nařízení ze dne 4. září 1897, Z. Ř. č. 224, s tou změnou, že theoretická (ústní) zkouška konati se má toliko z vyšší geodesie.

§ 14.

O zkušební taxe platí ustanovení § 11.

Koerber m. p. **Giovanelli** m. p.

Hartel m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXX. — Vydána a rozeslána dne 7. srpna 1902.

Obsah: Čís. 165. Zákon o přechodních ustanoveních v příčině ukládání daně domovní v některých obcích s městskou obcí pražskou sousedících pro případ jejich sloučení s Prahou v jednu obec a pro obec Libeň, která s Prahou již jest sloučena.

165.

Zákon, daný dne 21. července 1902,

o přechodních ustanoveních v příčině ukládání daně domovní v některých obcích s městskou obcí pražskou sousedících pro případ jejich sloučení s Prahou v jednu obec a pro obec Libeň, která s Prahou již jest sloučena.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se naříditi takto:

§ 1.

Obcím Královským Vinohradům, Karlínu, Žižkovu, Smíchovu, Podolu-Dvorci, Nuslím-Pankráci Vršovicím, Střešovicím, Košířům, Dejvicím a Bubenči poskytuje se pro tu případnost, že sloučení té neb oné z těchto obcí s královským hlavním městem Prahou v jednu obec zákonným způsobem stane se skutkem do pěti let po tom, když tento zákon nabude moci, pro výměru domovní daně nájemní podle ustanovení platných pro Prahu podle § 6 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, přechodní období trvající 22 let, a to tímto způsobem:

Počínajíc rokem následujícím po sloučení s Prahou, ukládání daně domovní v obcích s Prahou sloučených dítí se má na základě dosavadních předpisův o dani domovní ještě po dobu 7 let týmže způsobem a touže výměrou jako před sloučením s Prahou.

Od osmého roku berního počínajíc, vypočteny buďte s výhradou slevy poskytované podle zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220:

		srážka na náklady udržovací	domovní daň nájemní procenty
v	1. roce	29 procenty	20½
„	2. „	28 „	21
„	3. „	27 „	21
„	4. „	26 „	21½
„	5. „	25 „	22
„	6. „	24 „	22
„	7. „	23 „	22½
„	8. „	22 „	23
„	9. „	21 „	23½
„	10. „	20 „	24
„	11. „	19 „	24½
„	12. „	18 „	25
„	13. „	17 „	25½
„	14. „	16 „	26
„	15. „	15 „	26⅔

§ 2.

Stejným způsobem příslušejí předmětům v obcích v § 1 uvedených za přechodní doby znova

vystavěným, přestavěným a přistavěným ty úlevy, kterých za doby přechodní požívají předměty již v téže obci vystavěné.

§ 3.

Při stanovení základu pro výměru pětiprocentní daně, podle § 7 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, vybírané z výtěžku nájemného domů dočasně zcela nebo částečně od domovní daně nájemní osvobozených, náklady udržovací za období přechodního vypočteny budte rovněž podle výměry v § 1 stanovené.

§ 4.

Tato přechodní ustanovení vztahují se úplně pro dobu 22 let, počínajíc dnem 1. ledna 1902, také k domům obce Libeňské na základě zákona ze dne 16. dubna 1901, Z. z. č. 57 pro království České, s královským hlavním městem Prahou již v jednu obec sloučené.

§ 5.

Pokud by v některé obci v § 1 jmenované v sedmém berním roce přechodního období domy podrobeny byly dani nájemní toliko podle § 1, lit. *b* zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, dotyčná obec má býti pojata do všeobecné povinnosti daně nájemní následujícím rokem berním.

§ 6.

Zákon tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

§ 7.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXI. — Vydána a rozeslána dne 12. srpna 1902.

Obsah: Čís. 166. Nařízení o tržním řádu pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa.

166.

Nařízení ministrů vnitra, obchodu a orby ze dne 1. srpna 1902,

o tržním řádu pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa.

Článek I.

Na základě § 9 zákona ze dne 29. února 1880, Z. Ř. č. 35, vydává se od ministrů vnitra, obchodu a orby tržní řád, v přídavku k tomuto nařízení obsažený, pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa.

Článek II.

Předpisy § 14 tržního řádu o tom, jak spláceti a vypláceti jest ceny trhové, jak uzavírati jest koupě na základě úvěrů u pokladny pro vídeňský trh dobytčí a masný poskytnutých, a sem spadající předpisy VII. oddílu, vztahují se k prodejům, které na trhu na jalovinu a brav od stran samých byly uzavřeny (§ 14, odstavec 2 tržního řádu), toliko tenkráte, když kupec i prodavatel, vztažmo pokladna o tom se shodnou.

Není-li shody dotčené, buď tržné (§ 17 tržního řádu) vybíráno přímo od pokladny vídeňského trhu dobytčího a masného jako z neprodaných zvířat.

Ceny prodaných zvířat, která nebyla zvážena, pokud po ruce není ohlášení o prodeji, buďte vyšetřeny podle pravidel, jež o věci této vydá úřad tržní.

Článek III.

Nařízení toto nabude moci dne 1. září 1902 s tím obmezením, že §§ 19 a 21, jakož i ustanovení § 23 o prodeji podle váhy mrtvé nabudou působnosti teprve v té době, která bude stanovena po sestavení řádu o zvyklostech, řádu soudu smírčího a předpisu o porážení.

Ministerské nařízení ze dne 3. září 1883, Z. Ř. č. 145, o tržním řádu pro vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa, pozbude platnosti dnem 1. září 1902 zároveň s ministerskými nařízeními ze dne 22. března 1884, Z. Ř. č. 37, ze dne 24. srpna 1884, Z. Ř. č. 141, ze dne 13. ledna 1888, Z. Ř. č. 6, ze dne 30. ledna 1892, Z. Ř. č. 29, ze dne 4. listopadu 1895, Z. Ř. č. 163, ze dne 20. října 1897, Z. Ř. č. 248 a ze dne 26. února 1899, Z. Ř. č. 40.

Koerber m. p. **Call** m. p.

Giovanelli m. p.

Přídavek.

Tržní řád

pro

vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa.

I. oddíl.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Poměr obce k trhu.

Obec koná na ústředním trhu dobytčím zdravotní, zvěrolékařskou a tržní policii podle platných zákonů, zvláště dohlédá k tomu, zda šetří se předpisů řádu trestního, a bere, jakožto vlastník ústředního trhu dobytčího tržné, jak jest určeno (§ 17).

§ 2.

Účel trhu.

Vídeňský ústřední trh dobytčí u sv. Marxa jest jediným trhem k prodeji velkého skotu k porážení ustanoveného, telat, ovcí, jehňat, koz, vepřů a podsvinčat pro obecní území města Vídně na základě zákona ze dne 19. prosince 1890, Z. z. č. 45, rozšířené, a pro tyto obce vídeňského okolí: Albern, Alt- a Neu-Erlaa, Aspern a. d. D., Atzgersdorf, Floridsdorf, Gross-Jedlersdorf, Hadersdorf, Inzersdorf am Wiener Berge, Kagran, Kledering, Klosterneuburg, Mauer, Ober- a Unter-Laa, Roth-Neusiedl, Schwechat, Stadlau, Weidling, Weidlingbach.

Kromě toho jsou předmětem tržního obchodu na tomto trhu tato zvířata vyvržená: telata, ovce, jehňata, kozy, vepři a podsvinčata.

§ 3.

Jak se zapravuje daň potravní.

Způsob, jakým zapravuje se potravní daň na vídeňském ústředním trhu dobytčím u sv. Marxa, určen jest nařízením c. k. finančního zemského ředitelstva ze dne 13. července 1891, č. 1149 *Pr.*, které vydáno bylo, by ve skutek uveden byl zákon, daný dne 10. května 1890, jímž změněna byla potravní daň v obvodu vídeňském a v obvod tento zahrnuto bylo několik předměstí vídeňských (Z. z. dolnorak. č. 41 z r. 1891).

Poněvadž podle právě dotčeného nařízení dobytek sazební položky 4., 5. a 6. dopravuje se živý nebo poražený nebyv zdaněn přes vídeňskou čáru daně potravní na ústřední trh u sv. Marxa a poněvadž závazek zapraviti potravní daň za tento dobytek nastává teprve, když odváží se z trhu, po případě když přejímá se ke spotřebě na tržišti, proto řečený dobytek prodávati se má na tomto trhu bez započtení daně potravní do trhové ceny.

§ 4.

Pasy dobytčí buďte předloženy.

Zvířata na ústřední trh dobytčí došlá, opatřena býti musí dobytčími pasy, vztažmo certifikáty o prohlídce zákonně předepsanými.

§ 5.

Jak se koná policie zdravotní a zvěrolékařská.

Zvířata v § 2 uvedená podrobena jsou prohlídce policejně zdravotní a zvěrolékařské; prohlídku tuto jakož i předpisy policie zdravotní a zvěrolékařské vůbec vykonávají k tomu zřízení zvěrolékaři. Zvláště přísluší jim vydávati pasy dobytčí, vztažmo certifikáty o prohlídce pro zvířata jinam určená.

Zvířata, která při prohlídce shledána budou nemocnými nebo podezřelými, nebudou připuštěna do tržišť. Taková živá zvířata odehnána budou na oddělená místa k tomu určená a s mrtvými zvířaty, jež prohlášena byla za nezpůsobilá k lidskému požívání, naloží se dle platných předpisů policie zdravotní a zvěrolékařské.

§ 6.

Skládání zvířat na nádraží Sv. Marxa.

Aby prohlídka dobytka snadněji mohla se konati, zvířata drahou na trh přivezená budte složena podle příkazů, daných od tržního a zvěrolékařského úřadu ve shodě se správou dráhy.

Všechna na trh přivezená zvířata budte bezprostředně potom, když došla, podle příkazů tržním úřadem vydaných oznámkována.

§ 7.

Opověď zvířat.

Skot, ovce a vepři budte nejpozději o 2. hodině odpolední v den před trhovým dnem, zvířata ustanovená k prodeji na trhu na jalovinu a brav nejméně hodinu před počátkem trhu (§ 34) písemně oznámena v úřední místnosti tržního úřadu.

Opovědi, které se stanou později, avšak ještě před počátkem trhu, budte tržním úřadem také přijímány; avšak za příslušná zvířata zaplaceno buď dvojnásobné tržné, leč by snad tržní úřad uznal, že namítané okolnosti jsou hodny zřetele.

§ 8.

Příhon zvířat.

Všechna zvířata, na určitý den trhový opověděná, pokud není závady vzhledem k zdravotní nebo zvěrolékařské policii a s výhradou výjimečného ustanovení § 45, odstavce 2. budte od stran také tohoto dne trhového přivedena do tržnic, dříve nežli trh počne. Třeba-li toho, nechť tržní úřad zařídí, aby zvířata na tržiště již došlá byla dopravena do tržnic.

Jestliže opověděná zvířata stranami vůbec nebyla do tržnic dopravena, nebo teprve po začátku trhu, budiž příslušná tržní strana pro přestupek tržního řádu podle § 22 potrestána, nebylo-li včasné dopravení zvířat zabráněno toliko živelnými nehodami, přerušením dopravy nebo jinými okolnostmi tržní stranou nezaviněnými.

Úřad tržní dej zvířata, která se v době počátku trhu nacházejí ve chlévech nebo jinakých místnostech tržiště, avšak pro tento trhový den nebyla ohlášena, při počátku trhu přece dopraviti do tržnic. Za tato zvířata však vybíráno buď dvojnásobné tržné, leč by tržní úřad uznal, že přednesené důvody jsou hodny zřetele.

Zvířata, která dojdou na tržiště za trvání trhu, nejsouce pro tento trhový den opověděna (§ 7), nebudte toho dne již k prodeji připuštěna.

§ 9.

Jak se ohlašuje příhon.

Bezprostředně před počátkem trhu oznámen bude ohláškou na tržišti počet přihlášených, jakož i počet skutečně přihnaných zvířat, včetně těch, které budou v případě § 45, odstavce 2, zůstaveny v salaších, při čemž udáno buď plemeno a druh.

§ 10.

Chlévní řád, krmení a ošetřování zvířat.

Pro uchlévení, krmení, napájení a ošetřování zvířat rozhodny jsou předpisy svým časem od tržního úřadu vydané; avšak zvířata k prodeji přihnaná nesmějí za trvání trhu (§§ 24, 34, 44 a 52) býti ani krmena ani napájena.

Tržní úřad dozírá k zachovávání chlévního řádu, ke krmení, napájení a ošetřování zvířat k prodeji ustanovených. Krmivo a stelivo dodává výhradně obec.

Za krmivo a stelivo placeny budte ceny svým časem úředně stanovené.

§ 11.

Obsluha.

Osoby potřebné k obsluze (honci, nosiči, hlídači atd.) ustanoveny budou tržním úřadem. Osoby dotčené podrobeny jsou dohledu tržního úřadu a budte označeny čísly za sebou jdoucími, jež nositi

mají tak, aby je každý viděti mohl. Za práce těchto osob platiti se budou poplatky úřadem tržním ustanovené.

Kupcům, jakož i prodavatelům (§ 14, odstavec 2) dovoleno jest užívati k obsluze na trhu svých sluhů. Také tito sluhové podrobeni jsou na trhu dozoru tržního úřadu a musí naprosto poslouchati jeho příkazů.

Sluhové stále ve službě prodavatelů zaměstnaní (šafáři, honci atd.) mají rovněž nositi odznaky svých zaměstnatelů.

Prodavatelé odevzdati mají tržnímu úřadu v měsíci lednu každého roku seznam sluhů jimi stále zaměstnaných, naznačiti jejich služební vlastnost a oznámiti služební odznak, jakož i neprodleně ohlásiti změny ve stavu těchto sluhů.

§ 12.

Vstup na tržiště a do tržnic.

Vstoupiti na tržiště jest dovoleno: kupcům osobám, které přivedly na trh zvířata, osobám, které jsou zaměstnány na jednotlivých trzích (§§ 11 a 14) a osobám úředním.

Tržní úřad může jiným osobám, pokud není závad, dovoliti vstup na tržiště nebo jednotlivé jeho části na lístky dovolovací, při čemž po případě stanoveny budiž zvláštní podmínky. Toto dovolení může se uděliti zvláště takovým osobám, které, jako na př. obchodníci se zbožím mastným nebo sušenými střevy, zabývají se zužitkováním vedlejších výrobků docílených při živnosti řeznické nebo uzenářské, nebo které oprávněně zprostředkují toto zužitkování.

Naproti tomu osoby, které ani nepřivedly zvířat na prodej ani nevystupují jako samostatní kupci, nýbrž chtějí trh navštěvovati toliko za tím účelem, aby neoprávněně zprostředkovaly obchody, naprosto nesmějí vstoupiti na trh.

Kupci nesmějí do tržnic vstoupiti před počátkem trhu.

Osoby, které dopravily na trh zvířata, jakož i osoby, pro ně na jednotlivých trzích zaměstnané, smějí vstoupiti do tržnic již, když přihánějí a umísťují zvířata, mají však až do počátku trhu zdržovati se zcela na blízku příslušných zvířat.

Kromě tržní doby vstup do tržiště, do chlévů, salaší a jinakých místností upotřebovaných k umístění dobytka dovolen jest kupcům toliko se zvláštním povolením tržního úřadu uděleným ve shodě s úřadem zvěrolékařským.

§ 13.

Trhové dny.

Které dny konány budou trhy, ustanoveno jest v následujících oddílech (§§ 24, 34, 44 a 52). C. k. dolnorakouské místodržitelství jest zmocněno dovoliti, aby trh, třeba-li toho, konán byl jiného dne nežli ustanoveného, anebo aby v něm následujícího dne bylo pokračováno.

§ 14.

Zprostředkování obchodů.

Jakožto úředně zřízené orgány ke zprostředkování obchodů ustanoveny jsou pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného a přísežní dohodci.

Avšak vlastníci mají toho vůli, prodávati svá zvířata též bez prostřednictví orgánů podle prvního odstavce k tomu ustanovených, úředně zřízených, buď sami anebo skrze osoby oprávněné k provozování zprostředkovatelského obchodu dobytkem.

Trhové ceny u všech prodejů na trhu sjednaných budiž spláceny a vypláceny a úvěry ku koupi zvířat budiž poskytovány výhradně u pokladny vídeňského trhu dobytčího a masného (§§ 85, 86, 87, a 89).

Jak zřizují se dohodci, o jejich právech a povinnostech, jakož i o jejich poměru ku pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného jedná se v oddílu VI., podrobnější předpisy o zřízení a působnosti dotčené pokladny obsaženy jsou v oddílu VII. tržního řádu.

§ 15.

Doba prodejní, předkup a opětný prodej.

Kromě případnosti odstavce 4 tohoto paragrafu nesmí se na tržišti uzavříti žádný prodej v jiné dny nežli trhové, ani mimo čas trhu (§§ 24, 34, 44 a 52), jehož počátek a konec oznamovány budiž zvoncem.

Proto zejmena zvířata, která byla přihlášena pro určitý trhový den, jakož i zvířata, která se nacházejí na tržišti bez takového přihlášení (§ 8, odstavec 3), nesmějí býti prodána před počátkem trhu (předkup).

Zvířata, která byla prodána za trhu, nesmějí býti, pokud se nacházejí ještě na tržišti, dále prodávána (opětný prodej).

Značně unavená nebo dopravou poškozená nebo nemocná zvířata mohou na základě písemného

potvrzení zvěrolékařského úřadu s povolením tržního úřadu prodána býti také v jiné dny nežli trhové, vztažmo mimo trhový čas.

Za trhové doby pro jednotlivé trhy ustanovené, trh nesmí býti přerušen.

§ 16.

Zvážení a znamenání prodaných zvířat.

Na jednotlivých trzích postaven buď potřebný počet úředních vah. Zvážení prodaných zvířat děje se bezplatně. Ihned po uzavřeném prodeji kupec opatřiti má koupená zvířata trvalou známkou vyjadřující zřetelně jeho jméno.

Zvážení, a to i při prodeji po kusech (§ 29) státi se má po uzavřeném prodeji z pravidla za přítomnosti kupce a prodavatele nebo jejich zástupců a každým způsobem za přítomnosti dozorčího orgánu tržního úřadu, který má zapsati do vážního protokolu výsledek zvážení a tyto údaje: rok, měsíc a den uzavřené koupě, jména kupců a prodavatelů, počet prodaných zvířat, jejich plemeno a druh, číslo oddílu dobytka, z kterého zvířata pocházejí, a cenu ujednanou za prodejní jednotku; dotčený orgán dozorčí doručiti má stranám ku přání úřední lístky vážní.

Tyto údaje zapsány buďte na základě smluvního lístku kupcem předloženého (§§ 68 a 83), vztažmo na trhu na jalovíny a brav na základě ústních údajů kupcových a prodavatelových.

Uplynulo-li půl hodiny po uzavřeném prodeji, zvážení státi se může také toliko za přítomnosti prodavatelovy, který však jest povinen, po vykonaném zvážení dáti dopraviti zvířata opět na jejich dřívější prodejiště.

V této případnosti může zápis do vážního protokolu vykonati se také na základě juxty smluvního lístku nebo opisu smluvního lístku, prodavatelem předloženého (§§ 68 a 83), vztažmo na trhu na jalovinu a brav na základě ústních údajů prodavatelových.

V pochybných případnostech tržní úřad konej potřebná šetření, aby zápisy mohly býti vykonány.

Zapovědělo jest společné zvážení několika zvířat za stejnou cenu prodaných, avšak k různým skupinám zvířat náležejících.

Tržním stranám dovoleno jest nahlédati do vážních protokolů, v příčině prodejů, které se jich samých týkají, a za přítomnosti dozorčího orgánu tržního úřadu.

§ 17.

Jak se zapravuje tržné.

Tržnému podrobena jsou všechna zvířata, která byla na trh dopravena nebo pro něž užije se zařízení k trhu patřícího. Sazba poplatková uveřejněna bude na trhu.

Tržné za prodaná zvířata, pak jinaké poplatky připadající za upotřebení tržních zařízení a to chlévné, poplatek za umístění, salašné, poplatek za umístění vepřů a pojistné, vybírány buďte pokladnou vídeňského trhu dobytčího a masného (§§ 85 a 86) srážkou z trhových cen: za zvířata, která zůstala neprodána, a taková mimo trh prodaná zvířata, která toliko požívají trhových zařízení, poplatky tyto zapravovány buďte bezprostředně u pokladny dobytčího a masného trhu.

§ 18.

Přivádění a odstraňování zvířat. Trhový obchod.

Přivádění zvířat na trh a odstraňování jich z trhu, pak do místností vážních a z nich díti se má podle příkazů tržního úřadu, které pokud jde o policii zvěrolékařskou, vydány buďte ve shodě s úřadem zvěrolékařským. Odstraňování zvířat z tržiště smí se díti toliko na základě povolení tržního úřadu (§ 98).

Tržní úřad za spolupůsobení bezpečnostní stráže pečovati má o zachování klidu a pořádku na tržišti, jakož i spořádaného tržního obchodu.

§ 19.

Zvyklosti.

Předpisy o provozování obchodu (o zvyklostech) na vídeňském ústředním trhu dobytčím u sv. Marxa, pokud takové předpisy nejsou již obsaženy v tomto tržním řádě, budou ustanoveny řádem o zvyklostech, který po slyšení zástupců všech skupin tržních stran bude tržním úřadem vydán a c. k. dolnorakouským místodržitelstvím schválen; v tomto řádě o zvyklostech přihlédáno buď k dosavadním obchodním zvyklostem na tomto trhu.

§ 20.

Stanovení cen, vyšetření cen, tržní zprávy, komise pro záznam cen.

Strany smějí na každém jednotlivém trhu (trhu na skot, na jalovinu a brav, na ovce a vepře)

stanoviti tržní cenu toliko tím způsobem, že ujednají cenu za předepsanou jednotku (§§ 28, 39, 46, 55).

Každé ujednání s tímto předpisem se nesrovnávající, kterým kromě ceny vymiňují se také jiné dávky, jako na příklad na snídani, dávka z hlavy a pod., nebo které je způsobilé zastříti cenu skutečně připadající, jest zapovědělo a trestá se na účastnících jako přestupek tržního řádu (§ 22).

Avšak v případnostech tržními zvyklostmi (§ 19) určených dovoleno jest výjimečně stanoviti přivážku až nejvýše pět procent váhy živé.

Tržní úřad vyšetří ceny pro jednotlivé trhy na základě vážních protokolů, vztažmo, nebylo-li zvážení vykonáno, na základě ohlášek prodejových (§ 83).

Tržní úřad za spolupůsobení komise pro záznam cen, která složena buď ze všech skupin trhových stran, má na základě vyšetřených cen pro jednotlivé části ústředního trhu dobytčího, zachovávaje předpisy ve zvláštních ustanoveních o tom obsažené, sepisovati tržní zprávy, které přesně a přehledně obsahují celý průběh trhu a ceny obchodní, a pečovati o to, aby byly co možná rychle uveřejněny.

Ceny zaznamenávány buďte různo podle jakosti a to jak bez daně potravní, tak s připočtením této daně.

Aby vyhledán byl poměr váhy živé k váze jatečné, může komise pro záznam cen zařídit také, aby vykonány byly úředně porážky na zkoušku.

Kromě toho tržní úřad sestavovati má pro jednotlivé části ústředního trhu dobytčího periodické přehledy o celém průběhu trhu a pohybu cen.

Podrobnější předpisy o sepisování těchto tržních zpráv, přehledů a šetření, o jejichž co nejrychlejší uveřejnění tržní úřad má pečovati, jakož i o složení, oboru působnosti a postupu komise pro záznam cen budou vydány tržním úřadem po slyšení všech skupin tržních stran a schváleny c. k. dolnorakouským místodržitelstvím.

§ 21.

Smírčí soud.

Na vídeňském ústředním trhu dobytčím u sv. Marxa zřízen bude smírčí soud, kterému přísluší — pokud strany jemu se podrobí — rozhodovati spory z tržních obchodů. Složení tohoto smírčího soudu a řízení před ním upraveno bude po slyšení obce zvláštním ministerským nařízením.

§ 22.

Tresty.

Přestupky tržního řádu, pokud tento řád neobsahuje zvláštních ustanovení (§ 71 a následujících), a nehledíc k tomu, použije-li se snad současně ustanovení trestního zákona nebo jiných předpisů, trestány budou na základě § 100 obecního řádu pro říšské hlavní a sídelní město Vídeň peněžitými pokutami až do 400 K nebo vězením až do 14 dnů.

S osobami, které ruší pořádek na tržišti nebo se protivují příkazům tržního úřadu neb orgánů zvěrolékařských, může také býti naloženo podle platných zákonných předpisů a tržní úřad může je z tržiště vykázati.

Osoby, které se opětně dopustily přestupků tržního řádu, mohou býti z tržiště vyloučeny na určitý čas, v těžších případech také navždy.

II. oddíl.

Zvláštní ustanovení pro trh na skot.

§ 23.

Způsob prodeje.

Prodej hovězího dobytka jest toliko dopuštěn: dle živé váhy bez srážky procentové, dle kusu (stojmo), a dokud by jinak nebylo nařízeno, také dle váhy jatečné za následujících podmínek:

a) každé poražení budiž vykonáno podle jatečného předpisu, tržním úřadem po slyšení zástupců všech skupin tržních stran vydaného, jenž schválen býti má c. k. dolnorakouským místodržitelstvím;

b) každé poražení státi se má za dozoru orgánu tržního úřadu nebo zvěrolékařské policie, který má k řádnému poražení a k zjištění jeho výsledku dohlédati, výsledek jeho do smluvného lístku, vztažmo do prodejového oznámení zapsati a tržnímu úřadu, by jej vyznačil v odvažovacím protokole, i vídeňské dobytčí a masné pokladně tržní oznámiti.

Za toto spolupůsobení orgánů tržního úřadu nebo zvěrolékařské policie zapraven buď kupcem poplatek, jenž v jatečném řádě tarifně buď ustanoven.

Dovoluje se, aby společně několik kupců zakupovalo skot.

Rozdělení, které může státi se také losem, vykonati se má ihned po uzavřeném prodeji.

§ 24.

Ve které dny koná se trh a jak dlouho trvá.

K prodeji dorostlého skotu jest ustanovena tržnice na skot a k prodeji dobytka morem podezřelého určeno jest oddělené místo (trh kontumační). Každého týdne jsou v tržnici na skot dva trhy, a to v pondělí a ve čtvrtek. Trh na dobytek morem podezřelý (trh kontumační) odbývá se v sobotu. Je-li v pondělí svátek, bude trh příštího dne všedního; je-li naproti tomu svátek ve čtvrtek nebo v sobotu, koná se trh dne předcházejícího (ve středu, vztažmo v pátek).

Trh v tržnici na skot počíná se o 10. hodině dopolední, pokud se týče skotu suchého, postaveného ve zvláštním oddělení tržnice na skot, o 9. hodině dopolední a končí se o 3. hodině odpolední. Trh na kontumačním tržišti počíná se o 9. hodině dopolední a končí se o 2. hodině odpolední.

§ 25.

Kam dáti jest zvířata přede dnem trhovým došlá.

Zvířata, která nebyla přihnána v den trhu, smějí dána býti jen do chlévů tržním úřadem vykázaných.

§ 26.

Jak postaviti se má dobytek na trhu a kdo vykazuje jeho stanoviště.

Dobytek buď postaven v tržnici na skot podle příkazů tržního úřadu, a pokud možná seřaděn podle plemen.

Přidělení jednotlivých prodejišť státi se má z pravidla losováním, které bude podrobněji určeno tržním úřadem.

§ 27.

Dobytek v tržnici na skot postavený přivázán buď řetězy nebo pevnými provazy k přehradě a smí býti veden toliko na provaze nebo na řetěze po cestách tržním a zvěrolékařským úřadem ustanovených do tržnice nebo z ní, jakož i na váhu.

Býci smějí postaveni a prodávani býti jen v místnostech pro ně určených a buďte tam dvakráte přivázáni.

Přivádějí-li neb odvádějí-li se býci a plachá zvířata, šetřeno buď příslušných pravidel opatrnosti.

§ 28.

Jednotka při prodeji.

Za jednotku ceny, která jest základem prodeje, buď vzata při prodeji podle živé váhy (bez srážky procentové), jakož i při prodeji podle váhy jatečné váha 100 kilogramů (1 metrický cent), při prodeji dle kusu — kus.

§ 29.

Zvážení dobytka prodaného podle kusu.

Také zvířata podle kusu prodaná musí býti odvážena, aby zjištěna byla váha živá.

§ 30.

Tržní zpráva.

Tržní úřad ihned po skončení každého trhu sepsati má sumární zprávu tržní. Zpráva tato obsahovati má, odděleně podle plemen a co možná podle druhů veškerý příhon, počet a cenu zvířat prodaných za touž cenu dle 100 kilogramů váhy živé, vztažmo váhy jatečné a podle kusu prodaných.

Po vypršení každého týdne tržní úřad za spolupůsobení komise pro záznam cen sepsati má zprávu tržní, která obsahuje stejné údaje jako zprávy sumární, shrnuté za uplynulý týden.

§ 31.

Který dobytek postaví se do chlévů.

Zvířata, která po skončeném trhu nebudou odehnána, buďte podle příkazů tržního úřadu postavena do chlévů na ústředním trhu dobytčím.

§ 32.

Poznačení zvířat ustanovených pro venkov.

Zvířata, která nejsou ustanovena, aby odvedena byla do městských jatek, musí také opatřena býti vídeňským znamením tržním, když odhánějí se z trhu.

III. oddíl.

Zvláštní ustanovení pro trh na jalovinu a brav.

§ 33.

Tržnice.

Do tržnice na telata smějí přivezena býti na prodej telata a jehňata živá nebo vyvržená, pak vyvržení vepři, vyvržené ovce, kozy a konečně jednotlivé živé ovce a jednotlivá živá podsvinčata, došlá jako náklad vedlejší.

Telata, jehňata, kozy a podsvinčata smějí prodávati se toliko tenkráte, když mají předepsané známky dospělosti. Nedostatečně krmená nebo taková zvířata, která zvěrolékařskému orgánu jeví se býti nedospělými, buďte ihned poražena a podle výsledku prohlídky, vykonané úředními zvěrolékaři, buďto k prodeji jako maso připuštěna nebo zničena.

§ 34.

Trhové dny a jak dlouho trvá trh.

K prodeji zvířat v § 33 uvedených konati se budou každého týdne trhy dva.

Trh bude každé pondělí a čtvrtek. Je-li v pondělí svátek, bude trh příštího dne všedního; je-li ve čtvrtek svátek, koná se trh dne předcházejícího (ve středu).

Obchod na trhu počíná se o 9. hodině dopolední a končí se o 3. hodině odpolední.

§ 35.

Dovoz přede dnem trhovým.

Zvířata k prodeji určená dováženi lze již dne, jenž předchází trh.

V případnosti této živá zvířata buďte podle příkazů tržního úřadu postavena do chlévů, vyvržená zvířata pak buďte dána do tržnice.

§ 36.

Způsob dovozu a odvozu.

Živá telata a jehňata a živé kozy smějí dováženy a odváženy býti z pravidla toliko nejsouce svázány; avšak ta zvířata, která jsou ustanovena k poražení v jatkách u sv. Marxa, mohou býti odvezena do těchto jatek také svázána způsobem v § 38 naznačeným.

§ 37.

Kdo vykazuje místa k prodeji.

Místa k prodeji v tržnici vykazuje úřad tržní. Při tom přihlédáno buď co možná k různým plemenům telat.

§ 38.

Umístění na místech prodejních.

Živá telata a jehňata mohou býti dána do tržnice svázána nebo nesvázána. V oné případnosti buďte uložena na dostatečnou, z čisté slámy upravenou podložku a chráněna od poranění spořádaným seřaděním. Ke svázání upotřebiti se smí toliko měkkých, čtyři centimetry širokých tkanic.

§ 39.

Jednotka prodejová.

Jednotka ceny prodejové jest při prodeji dle váhy 1 kilogram, při prodeji dle kusů — kus a při prodeji na páry — jeden pár.

§ 40.

Kam se dávají zvážená zvířata a odstraňování jich po skončení trhu.

Zvířata buďte po zvážení z tržnice odstraněna a z trhu odvedena; nebylo-li by to kupcům možno, buďte zvířata ihned dopravena na prodejiště nebo, pokud pro zvířata prodaná vyhrazena jsou zvláštní místa, na tato místa.

Po skončeném trhu buďte všechna zvířata z tržnice odstraněna.

§ 41.

Zařezávání živých zvířat v tržnici.

Zařezávání zvířat v tržnici smí se díti toliko v případě dokázané potřeby se svolením úřadu zvěrolékařského.

§ 42.

Tržní zpráva.

Tržní úřad ihned po skončení každého trhu sepsati má zprávu tržní. Zpráva tato obsahovati má, odděleně podle plemen a co možná podle druhů, počet zvířat na prodej přivezených a ceny za kilogram, vztažmo za kus a za pár.

IV. oddíl.

Zvláštní ustanovení pro trh vepřový.

§ 43.

Tržnice.

Do tržnice na vepře smějí přivedeni býti na prodej jen vepři živí. Vepři mohou se svolením tržního úřadu dáni býti, třeba-li toho, na stanoviště prodejová již dne, jenž trhu předchází.

§ 44.

Trhové dny a jak dlouho trvá trh.

Trhy vepřové konají se dvakráte týdně, a to v úterý a ve čtvrtek.

Připadne-li svátek na tyto dni, odloží se trh na všední den předcházející.

Trh v oba dny počíná se v době od 1. dubna až do konce září o 8. hodině, a od 1. října až do konce března o 9. hodině ranní a končí se o 2. hodině odpoledne.

§ 45.

Jak se vykazují stanoviště.

Zvířata postavena buďte v tržnici na vepře dle příkazů úřadu tržního; při tom zvířata pokud možná buďte seskupena dle plemen a druhů. Ustanovení § 26, odstavce 2, vztahují se také k této případnosti.

Tržní úřad může jednotlivým prodavatelům, požádají-li za to a není-li proti tomu závady vzhledem k policii zvěrolékařské, výjimečně dovoliti, aby ne všichni krmní vepři byli na prodej postaveni v tržnici na vepře. Taková výjimka má však nastati toliko tenkráte, není-li pro nedostatek místa v tržnici na vepře možno, všechna pro trh ustanovená zvířata v trhové dny umístiti anebo ve čtvrtky tenkráte, když příhon krmných vepřů značně převyšuje poptávku, která tyto trhové dny, jak ze zkušenosti známo, bývá skrovná. Avšak vepři v takových případnostech zůstavení v salaších nesmějí býti vyloučeni z prodeje.

§ 46.

Jednotka prodejová.

Jednotka ceny prodejové jest váha 1 kilogramu.

(Běžmisch.)

§ 47.

Tržní zpráva.

Tržní úřad má ihned po skončení každého trhu sepsati tržní zprávu. Zpráva tato má, odděleně podle plemen a co možná podle druhů, obsahovati veškerý příhon, počet a cenu zvířat prodaných za touž cenu při kilogramu.

§ 48.

Krmení a napájení vepřů.

Zvířata zůstavená v salaších (§ 45, poslední odstavec) nesmějí, právě tak jako zvířata postavená v tržnici na vepře, za tržní doby býti ani krmena ani napájena (§ 10).

§ 49.

Kdy musí prodaní vepři odstraněni býti z tržnice.

Prodaná zvířata buďte odstraněna do 24 hodin z tržnice.

§ 50.

Doprava a odvážení vepřů z trhu.

Vepři nesmějí býti na trh a z trhu hnáni, nýbrž musejí býti přiváženi a odváženi jen na vhodných vozích a nejsouce svázáni.

V. oddíl.

Zvláštní ustanovení pro trh na ovce.

§ 51.

Prodejiště.

Do tržnice na ovce a do otevřených stanovišť k ní příslušných mohou na prodej přivezeny býti jen živé ovce a kozy.

§ 52.

Trhové dny.

Trh na ovce koná se toliko jednou týdně, a to ve čtvrtek. Připadne-li na tento den svátek, trh odloží se na všední den, jenž trhu předchází.

Obchod na trhu počíná se o 10. hodině dopolední a končí se o 3. hodině odpoledne.

§ 53.

Kam postaviti jest ovce na trh došlé přede dnem trhovým.

Ovce na trh přede dnem trhovým došlé buďte postaveny do nekrytých stanovišť anebo do chlévů pro skot.

§ 54.

Jak se vykazují místa prodeje.

Zvířata mají býti rozestavena v tržnici na ovce podle příkazů tržního úřadu.

Ustanovení § 26, odstavce 2, vztahuje se také k této případnosti.

§ 55.

Jednotka prodejová.

Jednotka ceny prodejové jest při prodeji dle váhy živé váha 1 kilogramu, při prodeji dle párku — párek.

§ 56.

Dovoz a odvoz, hnaní.

Jestliže se ovce a kozy na trh dovážejí a z trhu odvážejí, mají býti vezeny nesvázány a na příhodných vozech.

O hnaní ovcí a koz na trh a z trhu rozhodna jsou ustanovení platného svým časem řádu o hnaní dobytka.

§ 57.

Tržní zpráva.

Tržní úřad má ihned po skončení každého trhu sepsati tržní zprávu. Tato zpráva obsahovati má, odděleně podle plemen a co možná podle druhů, veškerý příhon a ceny za kilogram, vztažmo za pár.

VI. oddíl.

Ustanovení o dohodcích na vídeňském ústředním trhu dobytčím u sv. Marxa.

§ 58.

Jak ustanovují se dohodčí.

Vídeňský magistrát jakožto živnostenský úřad, rozepsav konkurs, zřizuje dohodce; zřízení jich, dříve nežli se vykoná, stvrzeno býti musí c. k. dolnorakouským místodržitelstvím.

Za dohodce mohou ustanoveny býti jen osoby, jimž jest nejméně 24 let, které jsou zachovalé, úplně hodnověrné a svéprávné, které mají potřebné odborné a obchodní známosti a mohou složiti kauci 10.000 K. Tato kauce uschována bude magistrátem.

Dohodcové obdrží k legitimaci zřizovací dekret magistrátem vyhotovený a kromě toho legitimační lístek na jejich jméno svědčící. Dohodcové vzati budou magistrátem do přísahy.

§ 59.

Počet dohodců.

Úhrnný počet dohodců, kteří budou ustanoveni pro ústřední trh dobytčí, stanoven bude magistrátem podle potřeby a po vyžádaném schválení c. k. dolnorakouského místodržitelství.

§ 60.

Zprostředkování prodeje.

Dohodci jsou oprávněni s vyloučením všech jiných osob obstarávati podle daných snad příkazů stran (§ 78) a podle předpisů v tomto oddíle tržního řádu obsažených na ústředním trhu dobytčím prodej všelikých zvířat, došlých pokladny pro vídeňský trh dobytčí a masný.

Obstarávání obchodů a zprostředkování prodejů zvířat došlých pokladny pro vídeňský trh dobytčí a masný bude jednotlivým dohodcům pokladnou pro vídeňský trh dobytčí a masný co možná rovnou měrou přidělováno. Jestliže by strany daly příkaz, přidělití obstarání obchodů a zprostředkování prodejů jejich zvířat určitým dohodcům, budiž těmto příkazům vyhověno potud, pokud se to může státi bez přetížení jednotlivých dohodců.

Dohodcové nesmějí ani obstarávati obchody, ani zprostředkovati prodej vzhledem ke zvířatům, která nebyla došla pokladny.

§ 61.

Přijímání a umístění zvířat.

Dohodcové jsou povinni pomáhati podle následujících předpisů pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného při přejímání a umísťování došlých zvířat.

§ 62.

Aby dohodcové obdrželi zvířata jim přidělená (§ 60), zavázáni jsou přijímati osobně u pokladny příslušná avisa a odběrací listy ústavů dopravních, opatřené od pokladny pro vídeňský trh dobytčí a masný stvrzením příjmu, vztažmo zvláštní příkazy stranou snad dané (§ 78).

§ 63.

Dohodcové mají potom odebrati nebo přejati zvířata jim přidělená, postarati se a dozírati k tomu, aby zvířata byla umístěna, nakrmena a ošetřována, pečovati, aby zvířata byla dodána na místa k prodeji jich ustanovená, a vyříditi všechny formality, vzhledem k těmto věcem policií zdravotní, zvěrolékařskou a tržní předepsané.

Jestliže by při odbírání nebo přejímání zvířat nebo později vznikly okolnosti, které by k obhájení zájmu stran vyžadovaly nějakého opatření, neb aby zpráva dána byla straně, neb aby rozhodnutí její bylo dožádáno, dohodce, jehož se věc týče, ať ihned o tom zpraví pokladnu vídeňského trhu dobytčího a masného, opatření však, jehož odkládati nelze, ať učiní sám. Zvláště povinni jsou dohodcové, když při prohlídce předepsaných pasů dobytčích naskytnou se závady a vady, ihned srozuměti se s úřadem zvěrolékařským a zprávu podali o tom pokladně, aby závada byla odstraněna.

§ 64.

Všeobecné povinnosti úřední.

Dohodcové nesmějí na svůj účet — ani vlastním jmenem ani pod jmenem cizím — vésti obchod s dobytkem, ani nesmějí míti jakékoli účastenství v obchodech, jež byli obstarali, anebo v prodejích, jež byli zprostředkovali.

Naprosto nemají obstarávati obchody a zprostředkovati prodeje, o kterých jest podstatné podezření, že uzavřeny jsou jen na oko nebo ke škodě osob třetích, rovněž zdrželi se mají obchodů a prodejů, které vésti mohou k obejití předpisů o pádu dobytčím nebo předpisů tohoto řádu tržního, k uvedení úřadů v omyl anebo k úmyslnému ošizení osob třetích.

§ 65.

Dohodcové jsou povinni jednání jim svěřená a prodeje, které mají zprostředkovati, obstarávati pilně, opatrně, důkladně, věrně a poctivě a střící se všeho, co by mohlo býti na újmu jejich hodnověrnosti.

Dohodcové jsou povinni zprostředkovati prodeje osobně a nesmějí užívati k tomu pomocníka.

Naprosto zapovězeno jest dohodcům přijímati trhových cen.

Jak dohodcové ručí stranám a pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného, ustanoveno jest v § 81.

§ 66.

Dohodné.

Za každý prodej dohodcem řádně zprostředkovaný osoba, na jejíž účet zvířata byla prodána (§ 77), povinna jest zapraviti dohodné, a to $^1/_4$ procenta hrubé ceny trhové. Tento poplatek jest však jenom tenkráte splatným, když prodej skutečně byl uzavřen.

Od kupců dohodcové nesmějí za žádné podmínky žádati anebo přijímati jakés odměny.

Dohodné vybírati bude pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného a vypláceti dohodcům ku konci každého měsíce dle jejich nároku (§ 60).

§ 67.

Deník.

Dohodcové jsou povinni vésti deník o prodejích jimi zprostředkovaných; dříve nežli užije se deníku, buď stránkován a magistrátem pověřen.

Dohodcové jsou povinni do dotčeného deníku zapisovati všechny obchody bez rozdílu, jež byli uzavřeli, po každém dni trhovém, podle pořadí, jak byly učiněny, znamenajíce je po celý rok čísly stále za sebou jdoucími, beze změn, vyškrabání neb oprav, zkratek, jež by příčinu mohly dáti k pochybnostem, a nenechávajíce míst prázdných.

Zápisy v deníku mají obsahovati:

a) jméno kupcovo a jméno osoby, na jejíž účet zvířata byla prodána, aneb jejich firmu;

b) rok, měsíc a den, kterého smlouva se stala;

c) obsah smlouvy, uvedouc počet prodaných zvířat, jejich plemeno a druh, číslo oddílu dobytka, z něhož pocházejí odprodaná zvířata, jakož i cenu jednotky prodejové.

Zápisy musí býti v jazyce německém a čitelné.

§ 68.

Lístky smluvní.

Dohodcové jsou dále zavázáni vydati kupci o uzavřeném prodeji ihned, a to ještě před zvážením (§ 16) smluvní lístek pokladny pro vídeňský trh dobytčí a masný.

Tento lístek smluvní musí obsahovati věci v § 67 vypočtené, které se také mají zapsati do juxty neb opisu lístku smluvního.

§ 69.

Nahlédnutí v denníky a výpisy z nich.

Dohodcové smějí toliko magistrátu a tržnímu úřadu, pak pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného nebo soudu dáti nahlédnouti do denníku nebo jiných zápisků svých. Chce-li strana nahlédnouti, musí se to státi způsobem, aby nabyla potřebných vědomostí toliko o příslušném prodeji.

Výpisky z denníku, od dohodců k žádosti stran vydané, smějí toliko to obsahovati, co zapsáno jest o prodeji, jenž týče se příslušných stran.

§ 70.

Uschování denníku.

Jestliže dohodce zemře, odstoupí, ze služby zcela jest sesazen nebo jen dočasně jí jest zbaven, tržní úřad uschovati má jeho denník.

Totéž státi se má, vydá-li se nový denník místo dosavad vedeného předepsaného denníku.

Byl-li denník odevzdán k uschování, dovoluje tržní úřad do něho nahlédnouti (§ 69) a vydává výpisy žádané (§ 69).

§ 71.

Tresty.

Dohodcové, kteří vinni se stanou jakýmkoli nešetřením předpisů řádu tržního, potrestání budou nerušíc ustanovení obecného zákonníka trestního a jiných nařízení pokutou peněžitou až do 800 K a právo k výkonu jejich úřadu může býti jim odňato buď dočasně anebo trvale, jde-li o případnost § 72.

Kauce dohodcem složená ručí za peněžité pokuty jemu uložené a za náhrady, které jej dle § 81, odstavce 2. stihnou. Kauce buď ihned přiměřeně doplněna, třeba-li toho.

§ 72.

O zbavení práva zvláště.

Dohodce bude zbaven trvale práva svého:

1. Jestliže pod svým pravým nebo vypůjčeným jmenem sjednává pro sebe nějaký obchod, účastní-li se jakýmkoli způsobem v užitku z obchodu, jejž byl obstaral, anebo z prodeje, jejž byl zprostředkoval, žádá-li na kupci jakékoli odměny za zprostředkovaný prodej nebo přijme-li ji, nebo napomáhá-li vědomě překupu nedovolenému (§ 15).

2. Jestliže ve svých jednáních vědomě uvede, potvrdí nebo do svého denníku zapíše falešnou okolnost a jej zfalšuje.

3. Deklaruje-li falešně počet došlých a na prodej určených zvířat jatečných, oznámí-li falešně jich cenu, nebo jestliže zatají pád zvířat, ač jemu jest znám.

4. Jestliže opětovné peněžité pokuty jemu uložené byly bez účinku.

5. Když odsouzen byl pro nějaký zločin nebo pro přestupky krádeže, zpronevěry, účastenství v nich aneb pro přestupek podvodu, pro přečin naznačený v § 1 zákona, daného dne 28. května 1881, Z. Ř. č. 47, o pomoci proti nepoctivým jednáním při obchodech úvěrních, nebo pro přečin uvedený v § 1 zákona ze dne 25. května 1883, Z. Ř. č. 78, o trestech na zmaření exekuce, pro podloudnictví, pro těžký přestupek důchodkový, anebo když mu pro nějaký jiný čin trestný nejméně šestiměsíční trest na svobodě byl uložen, konečně když upadl v konkurs.

§ 73.

Pozbytí práva.

Dohodce pozbude kromě toho práva svého, když stane se zcela nezpůsobilý k výkonu svého úřadu, anebo nemůže-li pro nemoc přes půl leta plniti povinnosti svého úřadu, konečně nevykoná-li nařízené doplnění kauce (§ 71) ve lhůtě jemu položené.

§ 74.

Kdo ukládá tresty, vynáší nález o odnětí a ztrátě práva.

Tresty v § 71 dotčené ukládány buďte dle platných předpisů magistrátem jakožto úřadem živnostenským, jenž nalézti má také o ztrátě práva v případnostech § 73. O tom, jak lze odvolati se z takovýchto nálezů magistrátních, platí ustanovení obecná.

§ 75.

O prozatímné suspensi dohodce tržním úřadem.

Dohodce, kteří stanou se vinni nepořádným nebo výtržným chováním na tržišti, tržní úřad může ihned prozatím suspendovati; na toto opatření nepřipouští se stížnost s účinkem odkládacím.

V případnostech těchto však tržní úřad ať oznámí toto opatření ihned magistrátu, jenž oprávněn jest dočasně zbaviti příslušného dohodce úřadu jeho.

VII. oddíl.

Zvláštní ustanovení o pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného.

§ 76.

Pokladna pro vídeňský trh dobytčí a masný.

Na vídeňském ústředním trhu dobytčím u sv. Marxa zřízena jest „pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného“, která bude obstarávati obchody tržním řádem sobě přidělené a opatřovati peněžité prostředky k tomuto účelu potřebné.

Pokladna pro vídeňský trh dobytčí a masný podrobena jest, pokud se týče zachovávání předpisů tržního řádu, tržnímu úřadu a podávati má tomuto všeliká účelná objasnění, aby mohla býti konána policie tržní, zdravotní a zvěrolékařská. Pokladna podrobena jest kromě toho, co se týče jejího hospodaření, podle učiněných úmluv kontrole c. k. vlády, jakož i tržního úřadu a jest povinna, za tímto účelem dáti nahlédati do vedení knih a do korespondence.

§ 77.

O prodeji pokladnou vídeňského trhu dobytčího a masného.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného prodává zvířata jí zaslaná nebo odevzdaná skrze dohodce jménem svým na účet stran, které byly zaslaly neb odevzdaly zvířata.

Vyjímaje případnosti v §§ 88 a 97, pokladna není oprávněna činiti obchody na účet svůj, ať již jménem vlastním nebo skrze třetí osoby kupujíc nebo prodávajíc zvířata.

§ 78.

O zasílání a odevzdání zvířat.

Jestliže zvířata dopraví se na trh ústavem dopravním, ať adressa příslušných listů nákladních svědčí pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného. Dojdou-li zvířata jiným způsobem na trh, odevzdána buďte pokladně k rukám dohodců (§§ 62 a 63).

Zvláštní příkazy od stran, jež zasílají neb odevzdávají zvířata, vzhledem k obchodům a prodejům, jež chtějí míti obstarány (zvláště příkaz, aby prodej zprostředkován byl určitým dohodcem, nebo příkaz o krmení, o způsobu prodeje, o velikosti ceny atd.), buďte oznámeny včasně pokladně, vztažmo buďte o tom zpraveni dohodcové při odevzdání zvířat. Příkazy, jež strana dáti chce za trhu, buďte oznámeny pokladně, jež o tom zpraviti má bez prodlení příslušného dohodce, anebo buďte oznámeny dohodci samému.

§ 79.

O předložení pasů a certifikátů o prohlídce.

Aby zvířata byla podle předpisu přihlášena (§ 7), budiž pokladna od zasilatele včasně vyrozuměna a potřebnými pasy, jakož i certifikáty o prohlídce opatřena, neb jinak neručí za následky takového opominutí.

§ 80.

O placení útrat.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného zapraví zálohou a přímo za tržní věci, jež jí k prodeji byly zaslány, vzešlé dovozné a jiné poplatky za dopravu, skutečné náklady na složení — kromě zvláštních poplatků za složení snad vzešlých — náklady na umístění, krmení a ošetřování včetně všelikého tržného a ostatních vydání.

§ 81.

O ručení pokladny pro vídeňský trh dobytčí a masný a dohodců.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného ručí stranám, které jí zaslaly neb odevzdaly zvířata na prodej, že vykoná svěřené sobě obchody podle daných příkazů a zákonných předpisů.

Dohodce ručí stranám za splnění povinností, kterých šetřiti má dle VI. oddílu tohoto tržního řádu při vlastním zprostředkování prodeje.

Dohodcové právi jsou pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného ze splnění povinností, jež mají dle §§ 62 a 63.

§ 82.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného má právo, žádati náhrady na dohodci za veškerou škodu, kterou odčiniti musila pro vinu dohodcovu, a může si ji strhnouti z dohodného jemu patřícího.

§ 83.

Postup při prodejích. Zprávy o prodeji.

Pokladna trhu dobytčího a masného zapraví prodavatelům trhové ceny za zvířata, kterých nebyla prodala skrze dohodce (§ 14).

K tomu konci prodavatel má vyhotoviti lístek smluvní a použíti k tomu vzorce tržním úřadem předepsaného a odevzdati jej kupci ještě před zvážením (§ 16). Tento smluvní lístek má obsahovati datum, jmeno kupce a prodavatele, počet prodaných zvířat a číslo oddílu, z kterého prodaná zvířata pocházejí, a cenu za jednotku prodejní ujednanou. Tyto údaje zapsány buďte také do juxty nebo do kopie lístku smluvního.

Jak prodavatel, tak kupec — onen na základě juxty neb opisu smluvního lístku, tento na základě lístku smluvního — oznámiti mají prodej u toho orgánu, který jest k tomu konci pokladnou dobytčího a masného trhu zřízen u každé váhy.

Orgány tyto mají na základě tohoto oznámení vyhotoviti dvojmo na pokladnu zprávu o prodeji, která má obsahovati tytéž údaje jako lístek smluvní, a stal-li se prodej podle váhy, kromě toho váhu příslušných zvířat. Jeden stejnopis buď zaslán pokladně, druhý vydán kupci.

Rovněž tak mají kupci zvířat skrze dohodce prodaných a dohodcové oznámiti kup dotčeným orgánům, kteří mají o tom taktéž vyhotoviti dvě zprávy o prodeji vyhovující ustanovením předcházejícího odstavce a vydati jednu z nich kupci, druhou pak odevzdati pokladně.

§ 84.

Prodejné a skonto.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného jest oprávněna vybírati srážkou z ceny trhové poplatek prodejový (prodejné) od kommitentů za obchody, které byla zprostředkovala při zvířatech jí k prodeji odevzdaných, a skonto od prodavačů za vyplacení ceny trhové při zvířatech jí k prodeji neodevzdaných.

Prodejné činí při skotu 0·4 procenta (čtyři desítiny procenta), při drobném dobytku 0·6 procenta (šest desítin procenta), skonto pak při skotu 0·3 procenta (tři desítiny procenta), při drobném dobytku 0·5 procenta (pět desítin procenta) hrubé ceny trhové.

§ 85.

Výplata trhových cen kommitentům.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného jest zavázána nejdéle do 24 hodin po skončeném trhu kommitentům zaslati, nebo přejí-li si toho, v jejich prospěch obrátiti ceny trhové za zvířata, jí k prodeji odevzdaná srazíc si prodejné, dohodné dohodcům náležející a všechna vydání, jež nésti povinen jest prodatel, přiložíc příslušné zúčtování.

Jsou-li však kommitenti přítomni na trhu, povinna jest vydati jim zbývající ceny trhové bez prodlení, jakmile příslušné prodeje se staly, a každou měrou za trhového dne.

§ 86.

Výplata trhových cen prodavačům.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného jest povinna vyplatiti ihned a každou měrou za dne trhového prodavačům, kteří jí odevzdati musí zprávy o prodeji (§ 83), ceny trhové za zvířata, jí k prodeji neodevzdaná, srazíc si všeliké poplatky trhové a skonto.

§ 87.

Koupě za hotové a na úvěr.

Koupě na ústředním trhu dobytčím dějí se buď za hotové peníze, buď na základě úvěrů, pokladnou vídeňského trhu dobytčího a masného poskytnutých.

Všechny ceny trhové buďte placeny u pokladny.

§ 88.

Koupě za hotové.

Jestliže koupě učiněna byla za hotové, příslušná cena trhová splacena buď před koncem trhu pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného, při čemž ať předloží se zpráva o prodeji a lístek smluvní (§ 83).

Nezaplatil-li kupec splatnou trhovou cenu nejdéle příštího dne, pokladna má právo čítati si z trhové ceny úroky jako při koupi na úvěr sjednané.

Jestliže by zaplaceno nebylo do počátku příštího trhu nebo jestliže by kupec do této lhůty nebyl přejal zvířat dohodcem prodaných, pokladna má právo dáti prodati příslušná zvířata a z výtěžku zaplatiti svou pohledávku.

§ 89.

O poskytování úvěrů osobních.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného poskytovati má řezníkům a uzenářům, kteří provozují živnost v tržním obvodě v § 2 naznačeném, úvěr osobní, aby kupovati mohli skot a brav na ústředním trhu dobytčím.

Pokladna ustanoví, do jaké sumy úvěry poskytnuty býti mohou, prohlédajíc k úvěrnosti osoby, která za úvěr žádá, a k průměrné čtrnáctidenní, vztažmo u uzenářů k šestinedělní potřebě skotu a bravu. Lhůta úvěrní pro částky na základě tohoto poskytnutí úvěru dlužné činí — pokud nebylo nic jiného ujednáno — pro řezníky čtrnáct dní, pro uzenáře šest neděl.

Ostatně nezabraňuje se pokladně poskytovati osobní úvěry také jiným kupcům, zvláště hostinským, ku koupi zvířat.

§ 90.

Úvěrní sbor poradní.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného má před ustanovením úvěrů podle § 89 poskytovaných řezníkům, uzenářům nebo hostinským tržního území v § 2 naznačeného, o výšce těchto úvěrů — kromě v případnostech naléhavých — vyslechnouti dobré zdání úvěrního sboru poradního.

Tento sbor skládá se za předsednictví správce pokladny z delegáta tržního úřadu, z úředníka pokladny, který zastává úřad zpravodaje, ze dvou zástupců volených společenstvem obchodníků dobytkem, pak podle toho, jde-li o poskytnutí úvěru řezníkovi, uzenáři nebo hostinskému, pokaždé ze dvou zástupců volených příslušným společenstvem.

Členové úvěrního sboru poradního vysloví se — kromě předsedy — o výši úvěru, který má býti v jednotlivém případě poskytnut, aniž by o tom formálně hlasovali, vztažmo se usnášeli.

§ 91.

Žádost, aby dán byl úvěr v § 89 dotčený, buď podána písemně pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného na vzorcích, jež u ní zdarma lze obdržeti.

Vyřízení této žádosti staň se bez odkladu co nejrychleji.

§ 92.

Byl-li žádaný úvěr poskytnut, žadatel za úvěr, přijímaje daný úvěr, ať předloží směnku zjišťovací, svědčící na nejvyšší sumu poskytnutého úvěru, a mimo ni prohlášení, jímž pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného dává se právo užiti proti němu směnky dotčené, jestliže by toho bylo třeba.

§ 93.

O poskytování úvěru na jistotu.

Kromě těch případností, když úvěr poskytnouti se má, vztažmo se poskytuje podle § 89, pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného může učiniti jej závislý na tom, aby příslušný počet skotu nebo bravu dán byl do zástavy ruční nebo aby dána byla jiná způsobilá jistota.

Zastavený dobytek stojí na nebezpečenství a na náklad toho, jenž jej do zástavy byl dal, a pokladna má právo, nebyl-li závazek platební splněn, dáti jej prodati a zaplatiti se přímo z výtěžku. Za uchlévení, krmení, ošetřování a dozor k těmto zvířatům smějí býti zastavovateli započteny toliko výlohy skutečně vzniklé.

§ 94.

O zaplacení peněz na úvěr daných.

Peníze, jež pohledává pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného na základě poskytnutých úvěrů, jsou splatné dne následujícího po vypršení lhůty úvěrní. Jestliže den platební připadne na neděli nebo na svátek, placení státi se má všedního dne po něm následujícího.

§ 95.

Jestliže někdo nezaplatí v den dospělosti, pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného jest oprávněna zastaviti další poskytování úvěru dlužníkovi prodlévajícímu.

§ 96.

Úroky.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného oprávněna jest z peněz, jež jí kdos dlužen jest na základě poskytnutého úvěru, vybírati úroky, a to za rok o 1 procento vyšší nežli jest příslušná úroková míra ze směnek Rakousko-uherské banky.

§ 97.

Koupě na úvěr.

Jestliže koupě učiněna byla na úvěr, ať kupec oznámí ji ještě před koncem trhu pokladně vídeňského trhu dobytčího a masného, předlože zprávu o prodeji (§ 83).

Jestliže by koupě ohlášena nebyla do počátku trhu příštího, nebo jestliže by prodaná zvířata nebyla přejata kupcem až do této lhůty, pokladna má právo dáti prodati příslušná zvířata a z výtěžku zaplatiti svou pohledávku.

§ 98.

Dovolení, odehnati zvířata.

Když trhová cena jest zaplacena (§ 88) nebo když koupě na úvěr učiněná jest oznámena (§ 97), pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného oznámí to kupci, a to tím způsobem, že pečeť přitiskne ke zprávě o prodeji na tržní úřad. Na základě tohoto oznámení kupec obdrží od tržního úřadu dovolení, odehnati zvířata.

§ 99.

Poskytování záloh.

Pokladna vídeňského trhu dobytčího a masného dává zálohy na zvířata jí k prodeji zaslaná neb odevzdaná.

Obnos záloh poskytnutých a ostatní podmínky, za jakých dána bude záloha, závisí na úmluvě s pokladnou vídeňského trhu dobytčího a masného.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXII. — Vydána a rozeslána dne 12. srpna 1902.

Obsah: (Čís. 167—169.) 167. Zákon o poplatkových úlevách pro přeložení části městečka Wižnice, povodní ohrožené. — 168. Zákon, že bankovních dlužních úpisů Ústřední banky německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední banky českých spořitelen v Praze, která se tvoří a na stejném základě zřízena bude, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných. — 169. Nařízení, kterým c. k. hlavní celnice v Plzni se zmocňuje vyřizovati rostliny poštou z cizozemska zaslané.

167.

Zákon,
daný dne 23. července 1902,

o poplatkových úlevách pro přeložení části městečka Wižnice, povodní ohrožené.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Kolků a bezprostředních poplatků prosta jsou všechna podání, listiny, převody vlastnictví a jinaká právní jednání, knihovní zápisy a úřední vyhotovení, aby přeložena byla v inundačním obvodě řeky Czeremosze ležící část městečka Wižnice ve vévodství Bukovinském, a aby věcná práva na příslušných nemovitostech váznoucí byla knihovně převedena na pozemky za náhradu určené.

Ustanovení tuto uvedená nevztahují se k soudnímu řízení ve věcech sporných.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Ischlu, dne 23. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

168.

Zákon,
daný dne 26. července 1902,

že bankovních dlužních úpisů Ústřední banky německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední banky českých spořitelen v Praze, která se tvoří a na stejném základě zřízena bude, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Bankovních úpisů dlužních, vydaných až do částky podle stanov nejvýše přípustné Ústřední bankou německých spořitelen v Praze, jakož i Ústřední bankou českých spořitelen v Praze, která se tvoří a na stejném základě zřízena bude, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, ústavů pod veřejným dozorem postavených, poštovské spořitelny, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, konečně podle bursovního kursu, avšak nikoli výše hodnoty jmenovité, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Zákon tento nabývá moci dnem svého vyhlášení.

§ 3.

Mým ministrům práv, vnitra a financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

V Ischlu, dne 26. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Spens m. p.

169.

Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic ze dne 29. července 1902,

kterým c. k. hlavní celnice v Plzni se zmocňuje vyřizovati rostliny poštou z cizozemska zaslané.

Dodatkem k nařízení ministerií orby, vnitra, obchodu a financí ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, o opatrnostech, kterých jest šetřiti při obchodě s cizozemskem, aby mšice révová nebyla zavlečena, c. k. hlavní celnice v Plzni se zmocňuje, zásilky z cizozemska poštou došlé, které obsahují předměty pod č. 2 dodatku k dotčenému nařízení uvedené, vyřizovati podle předpisů daných celnicím k vyřizování takových zásilek zmocněným.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.

Böhm m. p. **Call** m. p.

Giovanelli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIII. — Vydána a rozeslána dne 19. srpna 1902.

Obsah: (Čís. 170 a 171.) 170. Zákon, kterým se poskytují úlevy od daní a poplatků pro „Císařský jubilejní vodovod z horských zřídel“ (Marienthalský vodovod z horských zřídel), a jímž se propůjčují služebnosti na erárních pozemcích, vztažmo zcizují takovéto pozemky pro tento podnik. — 171. Vyhláška, že typy elektrického počítadla XLIV *a*, LII a LVIII připuštěny byly definitivně a LIX. typ elektrického počítadla že připuštěn byl prozatimně.

170.

Zákon, daný dne 21. července 1902,

kterým se poskytují úlevy od daní a poplatků pro „Císařský jubilejní vodovod z horských zřídel“ (Marienthalský vodovod z horských zřídel), a jímž se propůjčují služebnosti na erárních pozemcích, vztažmo zcizují takovéto pozemky pro tento podnik.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

„Císařskému jubilejnímu vodovodu z horských zřídel“ (Marienthalskému vodovodu z horských zřídel) poskytují se tyto úlevy při placení daní a poplatků:

a) Osvobození od daně výdělkové, zákonem ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, zavedené, podle I., vztažmo II. hlavy na dobu dvanácti let, počínajíc počátkem provozování;

b) osvobození od kolků a bezprostředních poplatků pro první vydání dílčích úpisů dlužních včetně úpisů prozatimných, za účelem zaopatření kapitálu;

c) osvobození od kuponových poplatků kolkových na dobu dvanácti let v příčině kuponů dílčích úpisů dlužních vydaných bez poplatků podle lit. *b)*;

d) snížení procentualních poplatků v příčině zákupů pozemků, které podnik pro účely své učiní nebo již učinil, na polovici částky připadající podle zákona ze dne 18. června 1901, Z. Ř. č. 74;

e) osvobození od kolků a bezprostředních poplatků pro smlouvy o dodávání vody, které byly podnikem uzavřeny před počátkem provozování nebo které budou jím uzavřeny do šesti let po tomto počátku.

§ 2.

Vláda se zmocňuje ve prospěch podniku v § 1 dotčeného propůjčiti služebnosti na erárních pozemcích pro založení vodovodu potřebné, vztažmo bude-li třeba, takové pozemky zciziti na podnik.

Výtěžek při tom získaný započten buď jako příjem ze zcizení nemovitého vlastnictví státního.

§ 3.

Mým ministrům vnitra, orby a financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabude moci dnem svého vyhlášení.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Giovanelli m. p.

171.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 6. srpna 1902,

že typy elektrického počitadla XLIV *a*, LII a LVIII připuštěny byly definitivně a LIX. typ elektrického počitadla připuštěn byl prozatímně.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, a provádějíc předpisy nařízením ministeria obchodního ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, vyhlášené o tom, jak počitadla udávající spotřebu elektřiny se zkoušejí a ověřují cejchovním úřadem (V. oddíl, číslo 21 a 22), ředitel c. k. normální komise cejchovní připustil typy elektrického počitadla XLIV *a*, LII (srov. Z. Ř. č. 156 z r. 1901) a LVIII definitivně, a LIX. typ počitadla prozatímně k cejchování a kolkování.

Ráz připuštěných typů počitadel seznati lze z této tabulky; podrobnější popis uveřejněn bude později.

Typ počitadla elektřiny	Připuštěn definitivně	Připuštěn prozatímně	Název	Druh proudu	Soustava vedení	Ráz	Úřední plomby, jak podá.
XLIV *a*	1	.	Počitadlo Ferrarovo	Proud střídavý	Dvojné vedení	Jako typ XLIV s můstkovým uložením, avšak jiný tvar pouzdra a tím podmíněné změněné uspořádání cívek a svorek. Úprava k otřásání ložiska hřídelů schází. Podáno akciovou společností Siemens & Halske ve Vídni.	1—2
LII	1	.	Počitadlo Ferrarovo (a. E. G.)	Proud střídavý	Dvojné vedení	Počitadlo Ferrarovo; cívky hlavního a vedlejšího proudu na společném železném jádře. Toliko pro závody s jednou fází střídavého proudu. Podáno firmou Jordan & Treiber ve Vídni, vztažmo Akciovou společností pro elektrickou potřebu ve Vídni.	2
LVIII	1	.	Počitadlo Thomsonovo	Proud stejnosměrný	Trojné vedení	Jako typ LIV, avšak pro závody o trojném vedení. Podáno Rakouskou elektrickou společností Union ve Vídni.	1
LIX	.	1	Počitadlo Ferrarovo	Proud otáčivý	Trojí fáse	Dvě počitadla Ferrarova, typ LII, na společném hřídeli. Podáno Akciovou společností pro elektrickou potřebu ve Vídni.	2

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIV. — Vydána a rozeslána dne 23. srpna 1902.

Obsah: Čís. 172. Nařízení, kterým se zavádí odborná zkouška pro elektrotechnické studium na c. k. německé vysoké škole technické v Brně.

172.

Nařízení ministra kultu a vyučování ze dne 12. srpna 1902,

kterým se zavádí odborná zkouška pro elektrotechnické studium na c. k. německé vysoké škole technické v Brně.

Na základě zmocnění nejmilostivěji mně uděleného Nejvyšším rozhodnutím ze dne 24. července 1902 vydávám tato ustanovení, jak konati se má odborná zkouška pro elektrotechnické studium na německé vysoké škole technické v Brně.

§ 1.

Aby se vyzkoušelo elektrotechnické vzdělání odborně nabyté na německé vysoké škole technické v Brně, zavádí se odborná zkouška.

§ 2.

Ku konání této odborné zkoušky ministr vyučování zřídí na základě návrhu sboru professorského zvláštní komisi zkušební při německé vysoké škole technické v Brně.

§ 3.

Předměty této odborné zkoušky jsou: theoretická nauka o strojnictví, stavba strojů, elektrotechnika.

§ 4.

Za připuštění k odborné zkoušce žádati má kandidát písemně u předsedy zkušební komise a připojiti potřebné doklady.

Jako doklady vyžadují se:

1. Vysvědčení o první (obecné) státní zkoušce z odboru stavby strojů, vykonané na některé vysoké škole technické království a zemí na říšské radě zastoupených.

2. Výkaz studií, totiž průkaz, že kandidát:

a) po první státní zkoušce z odboru stavby strojů s prospěchem podstoupené po čtyry semestry byl zapsán za řádného posluchače na vysoké škole;

b) poslouchal veškeré nauky, které se vztahují k této státní zkoušce (§ 3) a k jednotlivým zkouškám pod čís. 3 uvedeným a že súčastnil se cvičení s nimi spojených;

c) poslouchal přednášky o státních vědách, podle studijního plánu odboru stavby strojů za obligatní prohlášených.

3. Vysvědčení o jednotlivých zkouškách, s prospěchem alespoň dostatečným vykonaných z těchto předmětů: základy nižší geodesie, encyklopedie technické luby, encyklopedie stavitelství pozemního, encyklopedie věd inženýrských, mechanická technologie (kovy a dřevo).

4. Průkaz, že za absolvování studií na vysoké škole nenastala kumulace s vojenskou službou

presenční. Kromě toho buďte předloženy grafické a jiné studijním plánem předepsané práce řádně ověřené, po případě budiž jejich vykonání prokázáno.

§ 5.

Odborná zkouška skládá se ze zkoušky praktické a theoretické. Ona předcházeti má před touto.

Praktická zkouška obmeziti se má na obor elektrotechniky; kandidatovi dány buďte alespoň dvě úlohy, z nichž jedna má býti povahy experimentálné, druhá povahy konstruktivné.

§ 6

Ke všem věcem, v tomto řádě státní zkoušky zvláště nedotčeným mají se obdobně vztahovati ustanovení řádu státních zkoušek ze dne 30. března 1900, Z. Ř. č. 73, kterým byly upraveny státní zkoušky s jednotlivými zkouškami na vysokých školách technických.

§ 7.

Těm kandidatům, kteří s prospěchem podstoupili odbornou zkoušku z elektrotechniky a chtějí podstoupiti ještě II. státní zkoušku (odbornou zkoušku) z odboru stavby strojů nebo naopak takovým, kteří již vykonali II. státní zkoušku ze stavby strojů a chtějí ještě vykonati odbornou zkoušku pro elektrotechniku, prominuta buď při příslušné druhé zkoušce odborné zkouška z těch předmětů, ve kterých při první zkoušce odborné byli zkoušeni alespoň ve stejém rozsahu. Při tom se předpokládá, že veškery podmínky pro připuštění ke druhé zkoušce odborné byly vyplněny.

Hartel m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXV. Vydána a rozeslána dne 28. srpna 1902.

Obsah: (Čís. 173 a 174.) 173. Vyhláška, kterou se vyhlašuje, že vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl v Brně zapsána byla do seznamu učilišť vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické na roveň postavených vyšším gymnasiím a vyšším reálkám — 174. Nařízení, kterým se vydává nový pas domobranný a jímž se mění ustanovení o dostavování se domobranných povinníků v případě vyzvání a svolání domobrany a opravuje se ohlašovací předpis domobranný.

173.

Vyhláška ministeria zemské obrany ze dne 31. července 1902,

kterou se vyhlašuje, že vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl v Brně zapsána byla do seznamu učilišť vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické na roveň postavených vyšším gymnasiím a vyšším reálkám.

Na základě § 25 branného zákona ve shodě s účastnými ministeriemi vyšší průmyslová škola při c. k. učilišti pro textilní průmysl v Brně ze čtyř ročníků sestávající postavena byla na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám v příčině průkazů vědecké způsobilosti pro jednoroční službu dobrovolnickou.

Tím doplňuje se příloha II *a* .k § 64, I. části branných předpisů vyhlášených zdejším nařízením ze dne 15. dubna 1889, Z. Ř. č. 45.

Toto opatření působí zpět na absolventy dotčeného ústavu ve školním roce 1901/1902.

Welsersheimb m. p.

(Böhmisch.)

174.

Nařízení ministeria zemské obrany ze dne 16. srpna 1902, Praes. čís. 2351,

kterým se vydává nový pas domobranný, mění ustanovení o dostavování se domobranných povinníků v případě vyzvání a svolání domobrany a opravuje se ohlašovací předpis domobranný.

Bude-li domobrana vyzvána a svolána, dostavení se domobranných povinníků na příště státi se má, bez ohledu na místo pobytu a bez předcházejícího odhlášení jich u obecního starosty, přímo do výzbrojné stanice, vztažmo k příslušnému okresnímu domobrannému velitelství (exposituře).

Podrobnější poukazy o tom obsaženy jsou v § 6 domobranného pasu tuto vyhlášeného, který má nastoupiti na místo vzorce 10 domobranného předpisu ohlašovacího vyhlášeného LXV. částkou Zákonníka říšského, č. 182 z r. 1894.

Protože se nedoporučuje, domobranné pasy, které mají domobranní povinníci v rukách, nahrazovati, vztažmo vyměňovati za nové, nařízeny byly

písemným nařízením potřebné opravy, vztažmo doplňky domobranných pasů dosud užívaných a také dále v platnosti trvajících.

Domobranní povinníci, kteří pocházejíce z polního dělostřelectva, speciálních zbraní a ústavů, pak válečného loďstva, náležejí k 1. výzvě domobrany a určeni jsou pro náhradní účely vojska (válečného loďstva), obdrží jako doplněk k domobrannému pasu, který mají u sebe, nový list titulní a stránku 1., potom nový § 6 (Poukazy pro případ, když by domobrana byla vyzvána a svolána), kdežto všichni ostatní povinníci domobranní budou toliko poděleni jedním výtiskem nového § 6.

Z této příčiny dosavadní § 6 pozbude moci ve všech pasech domobranných, kdežto stránka 1 a 5 (při dvojjazyčných pasech domobranných stránka 1 a 7) toliko pro ty domobranné povinníky, kteří obdrželi nový titulní list, na jméno svědčící, a stránku 1.

O tom buďte domobranní povinníci vyrozuměni, když se jim doručí, vztažmo zašlou dotčené doplňky.

Potřebné pasy domobranné budou již v tomto roce podle přiloženého vzorce 10 vydány a — počínajíc 31. prosincem 1902 — buďte osoby vstupující do povinnosti domobranné, podle § 11 ohlašovacích předpisů domobranných podělovány těmito pasy.

K pasu domobrannému.

Platí pro domobranné povinníky příslušné do království a zemí na říšské radě zastoupených — kromě Tyrolska a Vorarlberska.

Vzorec 10
k § 11.

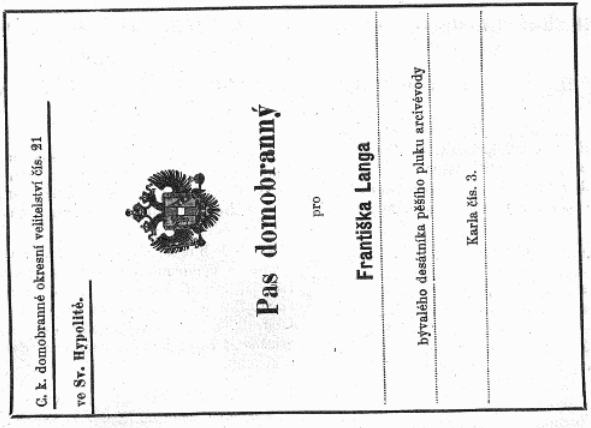

Pasy domobranné tištěny buďte na trvanlivém psacím papíře a svázány do tvrdých, šedých desek plátěných. Ke každému pasu domobrannému přiloženy jsou dva lístky presentační, které dvěma skobami připěvněny jsou na vnitřní straně zadní desky.

Formát papíru: $14^5/_{10}$ *cm* výšky, 10 *cm* šířky.

Domobranná třída věku (rok rodný) { 18.....	Domobranná povinnost trvá do konce roku 19.....

Výzbrojná stanice

v případu svolání domobrany.

až včetně do roku 19.....	*)
	*)
v letech 19..... až do 19.....	ku domobrannému okresnímu velitelství (exposituře) místa pobytu

*) Zde buď v hořejším řádku zapsána stanice dostavovací, v dolním polní dělostřelstvo, zvláštní zbraň, odvětví neb ústav, při kterém domobranný povinník posledně sloužil.

Legitimace.

narozený roku 18...v....., okresu....., zemi....., domovem příslušný do..... ..., v okresu....., zemi....., náboženství ....., stavu (umění, živnost, jinaké povolání životní) ....., sloužil ve vojště u..... ....pluku čís..... po...roky, ...měsíce, ...dní jako..... ....., dále u zeměbranného pluku.....čís..... po....roky, ...měsíce, ...dní jako..... (věrně, udatně, čestně), súčastnil se polního tažení....., v němž byl poraněn a pro svou udatnost v boji u..... osvědčenou byl vyznamenán.....

..... tento jest oprávněn, nositi jubilejní medailli pamětnou, znak vojenské služby třídy... atd.

a) (Pro vojíny, kteří po skončení služebné povinnosti jsou propuštěni).

Jelikož jmenovaný úplně splnil zákonnou povinnost služebnou, propouští se podle § 52 branného zákona dnem ..... 19...ze svazku vojska (válečného loďstva, zeměbrany) a uděluje se mu tato legitimace.

b) (Pro vojíny, kteří podle § 40 *b)* branného zákona pro nezpůsobilost ke službě jsou propuštěni).

Jelikož ..... nařízením sborového (vojenského, zeměbranného), territorialního

	1	Místo a den presentace
Obec domovská Místo: ..... polit. okres:	2	Presentovaného příslušný okres domobranný čís.
	3	Presentovaný pochází z druhu zbraně (ústavu)
	4	Domobranná třída stáří
	5	Šarže
	6	Jméno
	7	Nález a podpis vojenského lékaře
	8	Poznámka

(§ 3 a § 5, odst. 1), spáchá přestupek a propadne peněžité pokutě od 4 až do 200 korun, po případě přiměřenému trestu na svobodě.

Kdo by, domobranným zákonem jsa zavázán, po učiněném vyzvání a svolání domobrany neuposlechnul svolání, zaviněným omeškáním stane se vinen přečinu, a trvá-li zaviněné omeškání déle osmi dnů, stane se vinen zločinu.

Trest přečinu jest vězení od jednoho až do tří měsíců, trest zločinu žalář od šesti měsíců až do dvou let.

Z c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni.

velitelstva v..... ze dne .....19...
podle § 40 *b)* branného zákona pro nezpůsobilost ke službě povolen byl výstup z vojska (válečného loďstva, zeměbrany), propouští se dnem.....19... ze svazku vojska (válečného loďstva, zeměbrany) a uděluje se mu tato legitimace.

Řečenému.....
uvedeným nařízením udělen byl přídavek pro poranění obnosem .....korun a poukázán k výplatě skrze c. a k. vojenskou invalidovnu v.....

Vyhrazen jest mu nárok na invalidní výslužné, jenž zanikne dnem.....19... a může ku platnosti přiveden býti toliko v tomto čase.

(Pro vojíny pod *a)* a *b)* uvedené).

.....tento jest podroben povinnosti domobranné a náleží až do dne 31. prosince 19... ku I. a až do dne 31. prosince 19... ke II. výzvě domobrany.

(Pro všechny).

....dne..... 19...

Pečeť. Podpis.

Poznámka: 1. Kromě skutečné šarže uvedena buď i titulární šarže, kterou snad propuštěnec má.
2. Když legitimace se vyhotovuje, budiž nehodící se část textu přetržena
3. U dvojjazyčných pasů domobranných stránka 3 a 5 obsahuje legitimaci v mateřském jazyce vojínově.

1*

Jméno přední (křestní) a jméno rodinné		
Stav (zaměstnání, živnost)		
Rok odvodu		
Čís. listu knihy základní		
Domovský	obec	
	okres	
	země	
	Domobranné okresní velitelství čís..... v..... Expositura.....	
Místo pobytu	obec	
	okres	
	země	
	Domobranné okresní velitelství čís..... v..... Expositura v..	

9. Domobranní povinníci 19- až 42letí, kterých je potřebí k účelům pracovním a k jiným službním výkonům pro účely válečné a kteří obecním starostou k tomu byli ustanoveni, dostanou potřebných pokynů o dni, místě a hodině, kdy a kde se mají shromážditi, jakož i o nastoupení cesty k místům svého upotřebení od obecního starosty jich místa pobytu.

10. V zájmu domobranných povinníků jest, aby se opatřili dvoudenní zásobou potravin, jakož i v studeném ročním počasí teplým spodním oděvem (prádlem).

Domobrancům k službě schopným nahradí se za to, že po první dva dny sami se živili, denně jedna koruna.

11. Svolání domobranní povinníci podrobeni jsou ode dne uveřejnění vyhlášky o vyzvání a svolání domobrany až do doby, kdy budou propuštěni na dovolenou, vojenským disciplinárním a trestním předpisům (viz § 7).

12. Domobranec na neurčitou dobu na dovolenou propuštěný podělen bude domobranným certifikátem o dovolené, i jsou předpisy, jež mu znáti třeba, v certifikátu tom obsaženy.

13. Na domobranné povinníky, kteří do obce svého pobytu příslušni nejsou, náleží, když byla vyhláška o vyzvání a svolání domobrany prohlášena, aby se — pokud se jich svolání netýče — ihned ohlásili u obecního představenstva místa pobytu.

Ti pak domobranní povinníci, jichž se svolání týče, a kteří v místech pobytu příslušni nejsou, mají se, stejně jako příslušníci, dostaviti.

14. Cesty vyzvaných, ještě nesvolaných povinníků domobranných do cizozemska smějí býti podniknuty jen se svolením politického úřadu okresního místa pobytu.

§ 7. Ustanovení trestní.

Domobranný povinník, jenž by opominul představení (ohlášení) v míru předepsané anebo nevykonal je v době ustanovené

a svolání domobrany, veřejně tam prohlášené, ti pak, kteří v cizině meškají, u c. a k. zastupitelského úřadu, týká-li se jich svolání či nic.

4. V cizozemsku se zdržující domobranní povinníci mají povinnost, jakmile se cestou veřejnosti dověděti musili, že jest mocnářství válkou ohroženo a že domobrana byla vyzvána a svolána, ohlásiti se ihned ústně nebo písemně s přesným udáním své adresy u c. a k. zastupitelského úřadu, od kterého se jim dalších pokynů v příčině dostavení se dostane.

Dostavení toto stanič se pak dle toho, co ustanovuje 3. odstavec tohoto paragrafu.

V zájmu domobranných povinníků mimo mocnářství trvale usídlených anebo dočasně se zdržujících jest, aby příbuznými nebo prostředníky ihned zpraveni byli o vyzvání a svolání domobrany, jich se týkajícím.

5. Domobranní povinníci, kteří vykázati se mohou platným zprošťovacím certifikátem domobranným, a domobranné povinnosti podrobení zřízenci železniční a paroplavební, kterým zproštění od povinnosti domobranné výslovně bylo uděleno, pokud toto zproštění v platnosti trvá, nemají v případu mobilisace se dostaviti.

6. Mimo uvedené tuto zproštěnce a nemocné, kteří nemohou býti transportováni, nesmí nikdo ze svolaných povinníků domobranných zůstati zpět.

7. Domobranní povinníci, ke službě ve zbrani svolaní, mají na železnicích a parolodích tuzemských volnou jízdu, předloží-li vojenskou průkazní listinu (pas domobranný, určovací lístek, po případě lístek svolávací).

8. Kteří nemají v rukou vojenské průkazní listiny a nuceni jsou ku dostavení se použíti železnice nebo parolodi, nechť se před odchodem hlásí u obecního starosty místa pobytu, i dostane se jim od něho ověřovacího listu k volné jízdě.

Dotyčná legitimace k jízdě buď při nastoupení jízdy vrátnému anebo na požádání konduktérovi a orgánům revidujícím předložena.

<table>
<tr><td rowspan="4">Sloužil</td><td colspan="2">poslední ve které šarži</td><td></td></tr>
<tr><td rowspan="3">při kterém sboru (ústavu)</td><td>v c. a k. vojsku</td><td></td></tr>
<tr><td rowspan="2">v c. k. zeměbraně</td><td></td></tr>
<tr><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">v c. k. četnictvu</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="3">Má lístek určovací:</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="4">Zvláštní výcvik a upotřebení:</td></tr>
</table>

6

Dodatky k osobním poznámkám, o služebných výkonech v domobraně, o vykonaných ohlášeních atd.		

17

šená, jakož i výzbrojná stanice (ustanovení o dostavení se), na 1. stránce tohoto pasu zapsaná.

2. Domobranný povinník má, nečekaje svolávacího lístku na jeho jméno svědčícího, jakmile jeho třída věku má se dostaviti, nejdéle ve 24 hodinách po uveřejnění vyhlášky o vyzvání a svolání domobrany — aniž by se u obecního starosty místa pobytu odhlásil — se dostaviti, a sice:

a) všichni určovacími lístky podělení domobranní povinníci — bez ohledu na třídu věku a bydliště — přímo do výzbrojné stanice, v lístku tomto uvedené;

b) všichni 37letí a mladší domobranní povinníci (I. výzva), kteří pocházejí z polního dělostřelectva, z odborných zbraní, odvětví a ústavů vojska (totiž: pevnostního dělostřelectva, technického dělostřelectva, sboru zákopnického, ústavů pro výzbroj zákopnictva, pluku železničného a telegrafního, sboru zdravotnického, sboru vozatajského, ústavů pro výzbroj vozatajstva, posádkových nemocnic a ústavů pro léky, ústavů zásobnických, ústavů pro správu oděvů, vojenského zeměpisného ústavu, ženijního ředitelstva, vojenských stavebních oddělení, sboru hřebčineckého), jakož i z válečného námořnictva — bez rozdílu svého místa pobytu — přímo do výzbrojné stanice v pasu domobranném na 1. straně uvedené;

c) všichni ostatní domobranní povinníci svolaných tříd věku (ročníků narození), kteří se zdržují v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených, přímo ku c. k. domobrannému okresnímu velitelství (k exposituře) svého místa pobytu.

3. Domobranní povinníci, zdržující se trvale v zemích koruny Uherské, v Bosně a Hercegovině, v obvodě Limském, pak v cizozemsku, pro něž místo, kam dostaviti se mají, není určeno na základě určovacího lístku, jejž v ruce mají, anebo pro které není již v domobranném pasu na prvé stránce udána stanice výzbrojná, do které přímo dostaviti se mají, dostaviti se přímo ku domovskému domobrannému okresnímu velitelství (exposituře).

Oni domobranní povinníci, kteří se v zemích Uherské koruny a v území zavládnutém zdržují, dovědí se z vyhlášky o vyzvání

Zní-li usnesení: „nezpůsobilý ke všeliké službě domobranné“, tedy příslušný domobranný povinník bude zcela zproštěn domobranné služby a vymazán ze seznamu domobranného.

V této případnosti vysloužilý domobranný povinník, když bude odevzdávati svůj domobranný pas, obdrží propouštěcí list ozdobně provedený, domobranný povinník, jenž nebyl sloužil, osvobozovací certifikát domobranný, v odstavci 58. předpisu o organisaci domobrany stanovený.

§ 5. Zvláštní ohlašovací povinnost domobranných povinníků určovacími lístky podělených.

Domobranní povinníci určovacími lístky podělení mají mimo představení, v § 3, odst. 1. pro každý rok předepsané, ještě ohlásiti každou změnu svého řádného bydliště ve 30 dnech (v Uhrách ve 14 dnech) písemně neb ústně, a to:

1. V královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, pak v zemích koruny Uherské:

jak obecnímu starostovi dřívějšího, tak i obecnímu starostovi nového bydliště;

2. v Bosně a Hercegovině, v obvodě Limském, pak v cizozemsku:

úřadům v § 3 pod *c), d)* a *e)* dotčeným.

Ohlašovací povinníci mají k ohlášce lístek určovací s sebou přinésti nebo při písemných oznámeních uvésti, že lístkem takovýmto jsou poděleni.

Pas domobranný však, jenž dle § 1 při všech ohláškách má býti ukázán (předložen), budiž při oněch ohlášeních, která konají se v územích mocnářství v tomto paragrafu pod čís. 1 dotčených, toliko k obecnímu starostovi nového bydliště s sebou vzat, vztažmo jemu zaslán.

§ 6. Poukazy pro případ, když by domobrana byla vyzvána a svolána.

1. Jestliže by domobrana byla vyzvána a svolána, rozhodnou jest pro ohlašovací povinníky příslušná vyhláška všeobecně vyhlá-

Dodatky k osobním poznámkám, o služebných výkonech v domobraně, o vykonaných ohlášeních atd.	

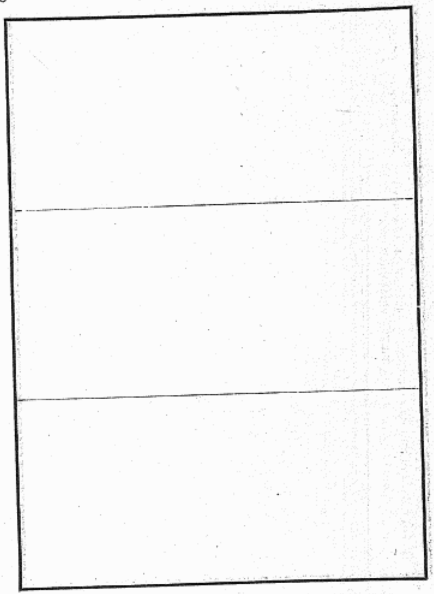

Domobranní povinníci, kteří nalézajíce se na lodi za delší plavby nebo zdržujíce se v odlehlých územích cizozemských, nemohli by výjimečně splniti ohlašovací povinnost v přísluš né lhůtě, jsou povinni při nejbližší příležitosti vykázati se, že nebylo možná, aby dozvěděli se o svém závazku, vztažmo aby jej včasně splnili.

Také kapitáni (velitelé lodí) mohou ohlášení od domobranných povinníků, kteří jsou na jejich lodích najati, přijímati a domobranné ohlašovací lístky vyhotovovati.

§ 4. Poukazy pro méně způsobilé a nezpůsobilé.

Domobranní povinníci, kteří o sobě mysli, že jsou nezpůsobilými ke službě se zbraní nebo ku každé službě v domobraně, mají oznámiti to, když se představují, vztažmo uvésti to v (písemném) ohlášení, načež budou po případě vyzváni, aby dostavili se před komisi odvodní nebo superarbitrační.

Případné výdaje na výživu a na cestu domobranní povinníci, kteří k superarbitraci se dostaví, mají sami ze svého zapraviti.

Domobranní povinníci, kteří jsou ku vykonání povinnosti domobranné nezpůsobili, avšak odvodní, superarbitrační nebo při obecním úřadě konané komisi se nepředstavili, mají v případu vyzvání a svolání domobrany s ostatními domobrannými povinníky své kategorie a třídy věku dostaviti se do výzbrojné stanice, na prvé straně domobranného pasu naznačené, po případě ku domobrannému okresnímu velitelství (exposituře).

Usnesení odvodní nebo superarbitrační komise učiněné: „neschopen ke zbrani“ má následek, že takovýto domobranný povinník bude zproštěn služby se zbraní v domobraně, avšak zůstane k disposici, vztažmo může upotřeben býti k jinaké domobranné službě, ku které jest schopen.

Neschopnost ke službě se zbraní zapíše se do pasu domobranného a potvrdí se v něm.

Ti, kdož jsou povinni hlásiti se, v jejichž domobranném pasu však zapsána a potvrzena jest klassifikace „neschopen ke zbrani“, nejsou, jestliže nedostali lístek určovací, povinni se hlásiti.

e) v cizozemsku:

domobranní povinníci v cizozemsku jsoucí vykonají zákonné představení (ohlášení) v čase od 1. až do 31. října bez zvláštního vyzvání u c. a k. zastupitelského úřadu, který jest v místě pobytném nebo tomuto místu nejbližší (u velevyslanectva, vyslanectva, konsulátu atd.).

Domobranní povinníci před počátkem úředního jednání s představováním spojeného mají odložiti zbraně, hole atd., a pokud jednání toto trvá, nesmějí kouřiti.

Výjimky z toho, aby povinník osobně se představil, mohou nastoupiti:

1. U nemocných, kteří prokázaně nemohou se dostaviti; v této případnosti ohlášení může státi se ústně nebo také písemně skrze jejich příslušníky nebo jinaké zmocněnce, pokud možná ověřené;

2. u domobranných povinníků, ve vyšetřovací a trestní vazbě jsoucích, pak do donucovací pracovny (polepšovny) odevzdaných; povinníci tito budou ohlášeni příslušnými soudy, policejními a trestnickými ředitelstvy (správami);

3. u domobranných povinníků, kteří zdržují se v Bosně a Hercegovině, v obvodě Limském nebo v cizině;

4. u těch, kteří mají povolení k námořské cestě, a

5. u domobranných povinníků, kteří smlouvou byli přijati na některou c. a k. válečnou loď nebo jsou ustanovení na lodích některého paroplavebního podniku, když skutečně nalézají se na lodi.

Domobranní povinníci, pod čís. 3., 4. a 5. uvedení, mohou předepsané ohlášení učiniti písemně.

Písemné ohlášení*) domobranných povinníků státi se má u týchž ohlašovacích míst jako ohlášení osobní a ústní.

Domobranci hlásiti se povinní, kteří mají povolení k cestě námořské, mohou předepsané ohlášení — v čase nařízeném — ústně nebo písemně vykonati také příbuznými, přáteli nebo zmocněnci u obecního představenstva obce domovské.

*) Ohlášení v evidenčních záležitostech jsou prosta kolku a poštovného, musí však na adrese míti poznámku: „K úřednímu vyzvání“. Ku písemným ohláškám domobranní povinníci obdržeti mohou potřebné blankety zdarma u obecního starosty.

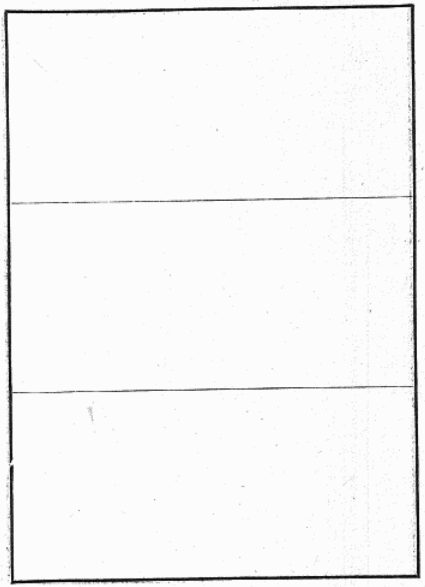

splnění jejich zákonné dvanáctileté vojenské (zeměbranné) služebné povinnosti vztahuje se ještě ku bezprostředně následujícím deseti letům, a

2. u oněch domobranných povinníků, kteří sloužili po tři leta v presenčním stavu zeměbrany; u nich končí se domobranná povinnost dokonaným 40. rokem životním.

Vysloužilí domobranní povinníci obdrží po splnění domobranné povinnosti při odevzdání svého pasu domobranného ozdobně provedený list propouštěcí.

§ 3. Povinnost ohlašovací.

V míru každý domobranný povinník, domobranným pasem opatřený, představiti se má každého roku, a to z pravidla osobně, v čase od 1. až do 31. října*) po předcházející veřejné vyhlášce, a to:

a) v královstvích a zemích**) na říšské radě zastoupených: u obecního představenstva (starosty) místa pobytného, po případě u smíšené komise k tomu ustanovené;

b) v zemích koruny Uherské: u politického úřadu k tomu ustanoveného;

c) v Bosně a Hercegovině: u tamních okresních úřadů (okresních expositur, magistrátu Sarajevského);

d) v obvodě Limském: u velitelstva vojenské stanice, které jest v místě pobytu nebo místu tomuto nejblíže;

*) Pro domobranné povinníky, kteří by pro nepřekonatelné překážky nebo pro hodnověrné prokázané, velmi nutné a neodkladné poměry rodinné neb osobní nemohli se představiti ve lhůtě vyhlášené, ustanovena bude ku představení se druhá, nejvýše o 8 dní pozdější lhůta.

**) 1. Vyšším veřejným zřízencům a osobám od stavu, požádají-li za to, politický okresní úřad může povoliti, aby ohlášení (představení) vykonali bezprostředně u něho ústně nebo písemně.

2. Služební úřadové státní bezpečnostní stráže, trestnic a soudů, správcové kontrolních okresů finanční stráže, pak železničné a paroplavební podniky jsou zmocněni sami přijímati ohlášení osob k tomu zavázaných, v jejich službách postavených.

Poučení.

§ 1. Vůbec.

Pas domobranný jest legitimační listinou o splnění vojenské a zeměbranné služebné povinnosti i průkazem, že domobranný povinník dostál domobrannému předpisu ohlašovacímu; dále slouží ku seznání domobranných povinností, jež věděti třeba.

Pas domobranný budiž předložen, kdykoli povinník se představuje (se hlásí), i když dostavuje se při vyzvání a svolání domobrany, vztažmo budiž přiložen ku písemným ohláškám.

Opravy v domobranných pasech vykonati mají z pravidla domobranná okresní velitelství (expositury) a politické úřady okresní. Opravy takové buďte v dodatcích k osobním poznámkám potvrzeny. Vyškrabaných míst domobranný pas obsahovati nesmí.

Jestliže by někdo ztratil takovýto pas, má obrátiti se k ohlašovacím místům (úřadům) v § 3 jmenovaným, aby obdržel duplikát.

Místům těmto buďte odevzdány také všechny domobranné pasy, které neplatnými se staly.

§ 2. Povinnost domobranná.

Povinnost domobranná trvá až do konce onoho roku, ve kterém domobranný povinník dokonči svůj 42. rok životní.

Výjimky z toho jsou:

1. u oněch domobranných povinníků, kteří před počátkem domobranné povinnosti dobrovolně vstoupili do presenčního stavu vojska; u osob těchto domobranná povinnost po

Není-li více místa k dalším zápisům, nechť osoba k zápisům oprávněná, podle předvídatelné potřeby, všije několik listů, je posloupnými čísly opatří a konce nitě zapečetí úřední pečetí.

Nařízení toto, které nabude moci dnem 1. října 1902, poznamenáno buď u § 11 a přílohy 10 ohlašovacího předpisu domobranného z roku 1894, pak u oddílů VII, IX a X předpisu o organisaci domobrany, LXVI. částkou Zákonníka říšského, čís. 193 ze dne 24. prosince 1889 vyhlášeného, jehož nové vydání jest zamýšleno.

Welsersheimb m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVI. — Vydána a rozeslána dne 3. září 1902.

Obsah: Čís. 175. Nařízení, kterým označují se živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných. — Oprava.

175.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 5. srpna 1902,

kterým označují se živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných.

Na základě § 14 živnostenského řádu (zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39) nařizuje se takto:

§ 1.

Jsou-li ostatní zákonné podmínky splněny, vysvědčení tuto uvedených živnostenských škol, že byly s prospěchem odbyty, opravňují k nástupu těchto řemeslných živností:

I. Kartáčníci.

Oddělení pro kartáčnictví při ústavu pro zaopatření a zaměstnání dospělých slepců v Čechách se sídlem v Praze.

II. Soustružníci.

Oddělení pro soustružnictví při státní průmyslové škole v Solnohradě, ač mohou-li absolventi tohoto oddělení prokázati, že před svým vstoupením do odborné školy byli alespoň po dvě léta zaměstnáni v živnosti soustružnické;

oddělení pro soustružnictví při státní průmyslové škole ve Štýrském Hradci;

oddělení pro soustružnictví při státní průmyslové škole v Terstu;

oddělení pro soustružnictví při státní průmyslové škole v Inšpruce;

oddělení pro soustružnictví při státní průmyslové škole ve Lvově;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Kašperských Horách;

oddělení pro soustružnictví při umělecko-průmyslové škole v Boceně;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva a železa v Brucku nad Murou;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Chrudimi;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Cortině d'Ampezzo;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Ebensee;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Kočevji;

oddělení pro soustružnictví a galanterní práce dřevěné při odborné škole pro obrábění dřeva v Králíkách;

oddělení pro soustružnictví a galanterní práce dřevěné při odborné škole pro obrábění dřeva a kamenů v Halleině;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Hallštattě;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Kolomyji;

oddělení pro soustružnictví při umělecko-průmyslové škole odborné v Lublani;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Tachově;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Běláce;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva ve Valašském Meziříčí;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva ve Volarech;

oddělení pro soustružnictví při odborné škole pro obrábění dřeva v Zakopaném;

oddělení pro soustružnictví při zemské odborné škole pro truhlářství a soustružnictví ve Stanislavově;

soukromá škola pro soustružnictví v Naborjetě.

III. Bednáři.

Oddělení pro bednářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Kašperských Horách.

IV a. Kováři věcí drobných.

Mistrovské školy pro mechanicko-technické živnosti

při státní průmyslové škole v Praze,

při německé státní průmyslové škole v Plzni,

při české státní průmyslové škole v Plzni,

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně,

pod podmínkou, že absolventi těchto škol, aby do nich byli přijati, prokázali praktickou činnost v živnosti kovářů věcí drobných nebo v živnosti zámečnické, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministerstva věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384).

Pak oddělení pro nožíře, pro uzdaře a pro strojní a nástrojové zámečníky při odborné škole pro obrábění železa a ocele ve Fulpmese;

strojnická škola odborná v Celovci;

odborná škola pro umělecké zámečnictví v Králové Hradci;

oddělení pro nástrojové zámečníky a pro nožíře při odborné škole a pokusném ústavu pro železářství a ocelářství ve Štýru.

IV b. Nožíři.

Mistrovské školy pro mechanicko-technické živnosti

při německé státní průmyslové škole v Brně

a při české státní průmyslové škole v Brně

pod podmínkou, že absolventi těchto škol, aby do nich byli přijati, prokázali praktickou činnost v živnosti nožířské, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministerstva věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384).

Pak oddělení pro nožíře při odborné škole pro obrábění železa a ocele ve Fulpmese;

strojnická škola odborná v Celovci;

odborná škola pro umělecké zámečnictví v Králové Hradci;

oddělení pro nožíře při odborné škole a pokusném ústavu pro železářství a ocelářství ve Štýru.

V. Sklenáři.

Odborná škola sklářská v Boru;

odborná škola sklářská v Kamenickém Šenově.

VI. Zlatníci, stříbrníci a klenotníci.

Zvláštní dílna pro ciselování a pro příbuzné odbory při umělecko-průmyslové škole Rakouského musea pro umění a průmysl ve Vídni;

odborná a zvláštní škola pro umělecko-průmyslné obrábění kovů při umělecko-průmyslové škole v Praze;

odborná škola pro kovovníky při státní průmyslové škole v Inšpruce;

oddělení pro klenoty při umělecko-průmyslové škole odborné pro mosazníky, rytce a bronzovníky v Jablonci;

oddělení pro zlatníky při odborné škole pro zasazování a obrábění drahých kamenů v Turnově.

VII. Mosazníci a bronzovníci.

Zvláštní dílna pro ciselování a pro příbuzné odbory při umělecko-průmyslové škole Rakouského musea pro umění a průmysl ve Vídni;

odborná a zvláštní škola pro umělecko-průmyslné obrábění kovů při umělecko-průmyslové škole v Praze;

odborná škola pro kovovníky při státní průmyslové škole v Inšpruce;

oddělení pro klenoty při umělecko-průmyslové škole odborné pro mosazníky, rytce a bronzovníky v Jablonci;

oddělení pro zlatníky při odborné škole pro zasazování a obrábění drahých kamenů v Turnově.

VIII. Hrnčíři.

Odborná škola pro modelování a boselování převážně ornamentálního směru při umělecko-průmyslové škole v Praze, — pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této odborné školy byli alespoň dvě léta zaměstnáni v hrnčířské živnosti;

oddělení pro kamnářství a oddělení pro hrnčířství při odborné škole pro hliněný průmysl v Bechyni;

oddělení pro keramické modelování při odborné škole pro hliněný průmysl a příbuzné živnosti v Teplicích a

oddělení pro technickou chemii (zejména pro keramiku) při témž ústavu, — pod podmínkou, že se absolventi s úspěchem účastnili také v kroužení hlíny a v modelování nebo že mohou prokázati, že před svým vstupem do řečeného oddělení školního byli zaměstnáni aspoň dvě léta v hrnčířství nebo v jiné keramické živnosti;

oddělení pro modelování při odborné škole pro hliněný průmysl ve Znojmě a oddělení pro technickou chemii (zejména pro keramiku) při témž ústavu, — pod podmínkou, že se absolventi s úspěchem účastnili také v kroužení hlíny a v modelování nebo že mohou prokázati, že před svým vstupem do řečeného oddělení školního byli zaměstnáni aspoň dvě léta v hrnčířství nebo v jiné keramické živnosti;

zemská škola odborná pro hliněný průmysl v Kolomyji.

IX. Košikáři.

Vzorná dílna pro košikářství a pěstování vrbin ve Vídni, — pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této vzorné dílny byli alespoň dvě léta zaměstnáni v košikářství a že aspoň po dvě léta chodili do vyučování na vzorné dílně;

oddělení pro košikářství při umělecko-průmyslové škole odborné v Lublani;

odborná škola pro košikářství v Bleistadtě;

odborná škola pro košikářství ve Foglianě;

odborná škola pro košikářství v Mělníce;

odborná škola pro košikářství v Žaze;

učebná dílna pro košikářství v Žamberce;

oddělení pro košikářství při ústavě pro zaopatření a zaměstnání dospělých slepců v Čechách se sídlem v Praze.

X. Mědnáři.

Mistrovská škola pro mechanicko-technické živnosti při státní průmyslové škole v Praze, — pod podmínkou, že absolventi, aby byli do této školy přijati, prokázali praktickou činnost v živnosti mědnářské, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384).

XI. Mechanikové.

Nižší a vyšší odborná škola pro elektrotechniku při technologickém průmyslovém museu ve Vídni, — u posléz řečené odborné školy pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této vyšší odborné školy byli aspoň dvě léta zaměstnáni v živnosti mechanické nebo v živnosti příbuzné;

mistrovská škola pro mechanicko-technické živnosti a mistrovská škola pro elektrotechniku při státní průmyslové škole v X. víděňském okresu obecním;

pak mistrovské školy pro mechanicko-technické živnosti

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně a

při státní průmyslové škole v Bilsku,

pod podmínkou, že absolventi těchto škol, aby byli do nich přijati, prokázali praktické zaměstnání v živnosti mechanické nebo v živnosti příbuzné, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384).

XII. Vyšívači zlatem, stříbrem a perlami.

Zvláštní škola pro umělé vyšívání při umělecko-průmyslové škole v Praze;

škola pro umělé vyšívání ve Vídni;

odborná škola pro umělé vyšívání při státní průmyslové škole ve Št. Hradci;

odborná škola pro umělé vyšívání při státní průmyslové škole v Terstu;

odborná škola pro umělé vyšívání při státní průmyslové škole ve Lvově;

oddělení pro ženské ruční práce při státní průmyslové škole v Solnohradě;

oddělení pro umělé vyšívání při umělecko-průmyslové škole odborné v Lublani.

XIII. Koželuzi.

Odborný běh při učebném a pokusném ústavu pro usňový průmysl ve Vídni, — pod podmínkou, že absolventi tohoto běhu mohou prokázati, že před svým vstupem do něho alespoň dvě léta byli prakticky zaměstnáni v koželužství.

XIV. Zámečníci.

Odborná a zvláštní škola pro umělecko-průmyslné obrábění kovů a odborná škola pro dekorační architekturu při umělecko-průmyslové škole v Praze, — pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této odborné, vztažmo odborné a zvláštní školy alespoň dvě léta byli zaměstnáni v živnosti zámečnické;

nižší a vyšší odborná škola pro stavební a strojní zámečnictví při technologickém průmyslovém museu ve Vídni, — tato odborná škola pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této vyšší odborné školy alespoň dvě léta byli zaměstnáni v živnosti zámečnické;

mistrovské školy pro mechanicko-technické živnosti

při státní průmyslové škole v X. vídeňském okresu obecním,

při státní průmyslové škole v Praze,

při německé státní průmyslové škole v Plzni,

při české státní průmyslové škole v Plzni,

při státní průmyslové škole v Liberci,

při státní průmyslové škole v Pardubicích,

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně a

při státní průmyslové škole v Bilsku,

pod podmínkou, že absolventi, aby byli přijati do těchto škol, prokázali praktickou činnost v živnosti zámečnické, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384);

odborná škola pro stavební zámečnictví a oddělení pro ozdobné kováře (umělecké zámečníky) při státní průmyslové škole ve Štýrském Hradci;

oddělení pro stavební a umělecké zámečnictví při státní průmyslové škole ve Lvově;

oddělení pro zámečnictví při odborné škole pro obrábění dřeva a železa v Brucku nad Murou;

oddělení pro nožíře a oddělení pro strojní a nástrojové zámečníky při odborné škole pro obrábění železa a ocele ve Fulpmese;

strojnická odborná škola v Celovci;

strojnická odborná škola v Chomútově;

odborná škola pro umělecké zámečnictví v Králové Hradci;

strojnická odborná škola v Přerově;

oddělení pro nožíře a oddělení pro nástrojové zámečníky při odborné škole a pokusném ústavu pro železářství a ocelářství ve Štýru;

odborná škola pro zámečnictví ve Swiątnikách.

XV. Obuvníci.

Učebná dílna pro obuvníky ve Starém Sączi.

XVI. Čalouníci.

Odborná škola pro dekorační architekturu při umělecko-průmyslové škole v Praze, — pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této odborné školy alespoň dvě léta byli zaměstnáni v živnosti čalounické.

XVII. Truhlářství.

Odborná škola pro řezbářství a odborná škola pro dekorační architekturu při umělecko-průmyslové škole v Praze, — pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do těchto odborných škol alespoň dvě léta byli zaměstnáni v truhlářství;

oddělení pro truhlářství při státní průmyslové škole v Solnohradě;

odborná škola pro stavební truhlářství a oddělení pro truhlářství při státní průmyslové škole ve Štýrském Hradci;

oddělení pro truhlářství při státní průmyslové škole v Terstu;

oddělení pro truhlářství při státní průmyslové škole v Inšpruce;

mistrovská škola pro mechanicko-technické živnosti při státní průmyslové škole v Bilsku, — pod tou podmínkou, že absolventi, aby do této školy byli přijati, prokázali praktickou činnost v truhlářské živnosti, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministerstva věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384);

oddělení pro truhlářství při státní průmyslové škole ve Lvově;

odborná škola pro stavební a nábytkové truhlářství při státní průmyslové škole v Černovicích;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Kašperských Horách;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při umělecko-průmyslové škole v Boceně;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva a železa v Brucku nad Murou;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Chrudimi;

oddělení pro truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Cortině d'Ampezzo;

oddělení pro nábytkové truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Ebensee;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Kočevji;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Králíkách;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva a kamenů v Halleině;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Hallstattě;

oddělení pro truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Dolhopoli;

oddělení pro truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Kolomyji;

odborná škola pro truhlářství v Kynšperce nad Ohří;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při umělecko-průmyslové škole odborné v Lublani;

odborná škola pro truhlářství v Marianě;

oddělení pro truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Tachově;

oddělení pro nábytkové a stavební truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Běláce;

oddělení pro stavební a nábytkové truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva ve Valašském Meziříčí;

oddělení pro truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva ve Volarech;

oddělení pro truhlářství při odborné škole pro obrábění dřeva v Zakopaném;

oddělení pro truhlářství při zemské odborné škole pro truhlářství a soustružnictví ve Stanislavově;

učebná dílna pro truhlářství v Kalwaryji Zebrzydowské.

XVIII. Hodináři.

Odborná škola pro hodinový průmysl v Karlsteině.

XIX. Koláři.

Oddělení pro stavbu vozů při odborné škole pro obrábění dřeva v Kašperských Horách.

XX a. Kováři věcí hrubých.

Mistrovské školy pro mechanicko-technické živnosti

při státní průmyslové škole v X. vídeňském okresu obecním;

při státní průmyslové škole v Praze,

při německé státní průmyslové škole v Plzni,

při české státní průmyslové škole v Plzni,

při státní průmyslové škole v Pardubicích,

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně a

při státní průmyslové škole v Bilsku,

pod podmínkou, že absolventi, aby do těchto škol byli přijati, prokázali praktickou činnost v živnosti kovářů věcí hrubých, jak toho vyžaduje § 25 předpisu pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministerstva věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384);

pak odborná škola pro výrobu hrubého zboží železného v Sulkowicích.

XX b. Vozní kováři.

Mistrovská škola pro mechanicko-technické živnosti při státní průmyslové škole v Bilsku, — pod podmínkou, že absolventi, aby do této školy byli přijati, prokázali praktickou činnost v živnosti kovářů vozních, jak toho vyžaduje § 25 předpisu

pro přijímání žáků do mistrovských škol (nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 28. května 1901, č. 13.384);

pak odborná škola pro výrobu hrubého zboží železného v Sulkowicích.

XXI. Jirchářі.

Odborný běh při učebném a pokusném ústavu pro usňový průmysl ve Vídni, — pod podmínkou, že absolventi tohoto běhu mohou prokázati, že před svým vstupem do něho alespoň dvě léta byli prakticky zaměstnáni v jirchářství.

XXII. Malíři pokojů.

Zvláštní škola pro dekorační kreslení a malování při umělecko-průmyslové škole v Praze, — pod podmínkou, že absolventi této zvláštní školy mohou prokázati, že před svým vstupem do ní alespoň dvě léta byli zaměstnáni v malířství pokojů;

odborná škola pro dekorační malování při státní průmyslové škole ve Štýrském Hradci, — pod podmínkou, že absolventi této odborné školy mohou prokázati, že před svým vstupem do ní alespoň dvě léta byli zaměstnáni v malířství pokojů;

odborná škola pro dekorační malířství při státní průmyslové škole v Terstu, — pod podmínkou, že absolventi této odborné školy mohou prokázati, že před svým vstupem do ní alespoň dvě léta byli zaměstnáni v malířství pokojů;

oddělení pro dekorační malířství při státní průmyslové škole ve Lvově;

oddělení pro dekorační malířství při státní průmyslové škole v Krakově;

oddělení pro dekorační malířství všeobecného směru při odborné škole pro hliněný průmysl a příbuzné živnosti v Teplicích, — pod podmínkou, že absolventi tohoto oddělení mohou prokázati, že před svým vstupem do něho alespoň dvě léta byli zaměstnáni v malířství pokojů.

XXIII a. Rytci.

Oddělení pro rytce zbraní při odborné škole pro ručnicový průmysl v Borovljanech.

XXXIII b. Rytci kamenů a skla.

Oddělení pro rytí drahých kamenů při odborné škole pro zasazování a obrábění drahých kamenů v Turnově.

XXIII c. Rytci skla.

Odborná škola sklářská v Boru;

odborná škola sklářská v Kamenickém Šenově.

XXIII d. Rytci a smaltovníci.

Odborná a zvláštní škola pro umělecko-průmyslové obrábění kovů při umělecko-průmyslové škole v Praze;

odborná škola pro kovový průmysl v Mikulášovicích;

oddělení pro rytí a ciselování kovů při umělecko-průmyslové škole odborné pro mosazníky, rytce a bronzovníky v Jablonci.

XXIII e. Řezbáři vzorků, metallografové a řezbáři kovu.

Odborná škola pro kovový průmysl v Mikulášovicích;

oddělení pro rytí a ciselování kovů při umělecko-průmyslové škole odborné pro mosazníky, rytce a bronzovníky v Jablonci;

oddělení pro rytce zbraní při odborné škole pro ručnicový průmysl v Borovljanech.

§ 2.

Na výhody z tohoto nařízení mají již nárok absolventi tuto dotčených učilišť školního roku 1901/02.

§ 3.

Platnosti pozbývají všechna dosud vydaná nařízení, kterými byla označena živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení opravňují k nástupu řemeslných živností.

Hartel m. p. **Call** m. p.

Oprava.

V § 6, č. 1, lit. *c* nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem orby a ministeriem vnitra ze dne 14. července 1902, Z. Ř. č. 164, jímž zavedeny byly theoretické státní zkoušky pro kulturně technické studium na c. k. německé technické vysoké škole v Brně, má státi místo „geometrie“ správně „geodaesie“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVII. — Vydána a rozeslána dne 4. září 1902.

Obsah: Čís. 176. Nařízení, kterým vydává se nový předpis o stejnokroji c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů c. k. námořské správy.

176.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 28. května 1902,

kterým vydává se nový předpis o stejnokroji c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů c. k. námořské správy.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 17. května 1902 vydává se následující předpis o stejnokroji c. k. přístavních a námořsko zdravotních úředníků, pak lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů.

I. Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Každý aktivní přístavní a námořsko zdravotní úředník, pak lodník, přístavní strážce a přístavní lodivod jest povinen, nositi předepsanou uniformu při slavnostních příležitostech, při služebním představování a v zevnitřní výkonné službě, v úřadě, ve službě na lodi, jakož i vůbec ve výkonné službě ve styku se stranami.

Aktivní c. k. přístavní a námořsko zdravotní úředníci, jakož i lodivodní personál jsou stále oprávněni, mimo službu nositi stejnokroj.

Aktivním c. k. přístavním a námořsko zdravotním úředníkům, kterým by byl propůjčen titul vyšší důstojenské třídy, jest dovoleno, nositi uniformu tomuto titulu přiměřenou.

Neaktivním, pak těm přístavním a námořsko zdravotním úředníkům, kterým při dobrovolném výstupu ze státní služby výslovně bylo povoleno, aby dále užívali titulu státního úředníka, konečně osobám, které mají titul a charakter přístavního a námořsko zdravtního úředníka, přísluší právo, nositi přiměřenou uniformu při slavnostních příležitostech.

§ 2.

Uniforma přístavních a námořsko zdravotních úředníků nosí se podle dvou kategorií. Vřadění do těchto kategorií jest provedeno takto:

První kategorie:

První stupeň.	Úředníci	VI.	důstojenské	třídy,
druhý	„	VII.	„	„
třetí	„	VIII.	„	„

Druhá kategorie:

První stupeň.	Úředníci	IX.	důstojenské	třídy,
druhý	„	X.	„	„
třetí	„	XI.	„	„

a přísežní přístavní a námořsko zdravotní praktikanti, do žádné důstojenské třídy ještě nevřadění.

§ 3.

Pro úředníky první kategorie zavádí se kromě služebný uniformy také ještě zvláštní uniforma slavnostní.

Jak úředníci druhé kategorie mají se nositi slavnostně (v gale), určeno jest v § 23.

§ 4.

Slavnostní uniforma nosí se:

Při dostavení se k Nejvyššímu dvoru, při uvítání Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství a členů Nejvyššího císařského domu; mimo to při služebním

představování, při opovědených úředních prohlídkách a návštěvách vysokých hodnostářů a při jiných úředních veřejných příležitostech, pro které by to zvláště bylo nařízeno. Ostatně nosí se stále toliko uniforma služební.

§ 5.

Aby úředníci lišili se od ostatních odborů služebních, stanoví se pomerančově žlutá barva pro límec uniformy a pro výložky na rukávech, vztažmo pro paspule na uniformách a pro paroli na plášťovém límci.

§ 6.

Představení jednotlivých úřadů mají povinnost o to pečovati, aby podřízení jim úředníci, lodníci, přístavní strážci a přístavní lodivodi měli předepsanou uniformu v dobrém, vážnosti úřadu přiměřeném stavu a ji nosili při všech předepsaných příležitostech.

§ 7.

Přístavní a námořsko zdravotní úředníci, lodníci, přístavní strážcové a přístavní lodivodi pozdravují v stejnokroji salutujíce po vojensku. Když příslušníci přístavní a námořsko zdravotní služby v uniformě se sejdou nebo potkají, mají se pozdraviti; podřízený nebo v důstojenství následující úředník vzdává čest dříve.

§ 8.

Všechny předpisy o stejnokroji dosud vydané pro výkonný personál přístavní a námořsko zdravotní služby, pozbývají moci vyhlašovacím dnem tohoto nařízení.

II. Popis úřednické uniformy.

A. Služební uniforma.

§ 9.

Kazajka jest zhotovena z tmavomodrého sukna, soukenné látky (tyflu), česané příze nebo z lehké vlněné látky (list I, obrazec *e*) a skládá se ze životu, rukávů a límce.

Život přiléhá pohodlně k tělu a skládá se z obou předních dílů a ze zadku, které při volně dolů visících rukách přesahují o 10 *cm* kraj konců rukávových.

Každý přední díl má řadu šesti pozlacených knoflíků, na nichž vyražen jest císařský dvojhlavý orel, a přiměřeně k tomu na předním okraji šest knoflíkových dírek hedvábím obšitých.

Nejvyšší knoflík jest 4 *cm* pod nasazením límce a 15 *cm* od předního okraje, nejspodnější pak 13 *cm* od něho a jest podle velikosti 22 až 25 *cm* od spodního kraje tak přišit, že obě řady knoflíků 11 až 13 *cm* jsou od sebe vzdáleny, když se oba přední díly uprostřed přesu přes sebe přeloží a zapnou.

Na každém předním díle jest zevnitř 17 *cm* od předního okraje a podle velikosti 25 až 28 *cm* od spodního kraje zřízen 16 *cm* dlouhý, vodorovný rozstřižek s 16 *cm* širokou a 16 *cm* hlubokou kapsou, jejíž horní kraj jest pokryt klopkou soukennou.

Kapesní klopka, na horním kraji rozstřižku zřízená, jest podšita stejným suknem, má mírně zakulacené cípy a může býti vstrčena do kapsy.

Oba hořejší a dolejší cípy předních dílů jsou mírně zakulaceny; na podšívkové straně pravého prsního dílu jest vsazena 15 *cm* široká a 18 *cm* hluboká náprsní kapsa.

Zadek skládá se ze dvou kusů a jest dole na spojovacím švu v délce 10 *cm* rozstřižen.

Rukávy — každý ze dvou dílů s vrchním a dolním švem — mají 10 *cm* široký výložek ze stejného sukna a u dolního otvoru přeložek $2^1/_2$ *cm* do vnitř.

Podél švu mezi rukávem a výložkem jde paspule z pomorančově žlutého sukna.

Přeložený límec ze stejného sukna jest v zadu 4 *cm* široký a jest ku předu o něco širší.

Distinkce jsou zřízeny na 10 *cm* širokých rukávových výložcích ze stejného sukna tím způsobem, že se hořejší část prýmků připojuje bezprostředně k soukenné paspuli výložku na rukávě.

Úředník VI. důstojenské třídy má na rukávových výložcích zlatý prýmek 4 *cm* široký (list II, obrazec *f*).

Ve vzdálenosti 4·4 *mm* řadí se nahoru a rovnoběžně s prýmkem jiné tři zlaté prýmečky, každý 6·6 *mm* široký (list I, obrazec *e* a list II, obrazec *g*).

Úředníci VII. důstojenské třídy nosí na rukávových výložkách stejně široký prýmek a dva prýmečky, úředníci pak VIII. důstojenské třídy stejně široký prýmek a jeden prýmeček dotčeného druhu.

Důstojníci IX. důstojenské třídy mají na rukávových výložcích tři zlaté prýmečky, které od sebe 4·4 *mm* jsou vzdáleny (list I, obrazec *e* a list II, obrazec *g*).

Úředníci X. důstojenské třídy mají stejným způsobem na rukávových výložcích dva, úředníci pak XI. důstojenské třídy, jakož i přístavní a námořsko zdravotní praktikanti jeden takový prýmeček, jak svrchu bylo uvedeno.

Kazajka smí se nositi toliko ve službě v kanceláři a na lodi na erárních plavidlech.

Jsou-li ve člunech nebo na lodi vysocí představení nebo jinací hodnostáři, úředníci mají míti stejnokrojní kabát, nebo bylo-li by to nařízeno, mají býti v gale.

§ 10.

Kabát uniformový (list II, obrazec *a* a *b*) jest z tmavomodrého sukna s přeloženým límcem a s výložky ze stejného sukna a jest hladkou černou látkou hedvábnou nebo vlněnou podšit.

Život má dva prsní díly (přední díly), které postranními díly jsou spojeny se zadkem ze dvou dílů složeným.

Prsní díly leží přes sebe uprostřed prsou, tvoříce dva nahoře ve špici končící přeložky; každý z těchto dílů má řadu sedmi pozlacených knoflíků stejně od sebe vzdálených, na kterých jest vyražen císařský dvojhlavý orel, pak má blíže přeložkového kraje 7 knoflíkových dírek pro tyto knoflíky.

Nejvyšší knoflík jest posazen 3 *cm* pod nasazením límce a 12 *cm* od přeložkového kraje, nejdolejší na životovém švu 9 *cm* od přeložkového kraje. V podšívce levého předku jest všita kapsa 15 *cm* široká.

Svršek života jest prodloužen přes stehna v poly (šosy), dosahující ke špičce prostředního prstu svěšených volně rukou, a jsouce dolů rozšířeny, leží přes sebe zpředu v šířce přeložků a vzadu v dolní šířce zadku. V zadní části obou šosů, a to v čáře každého z obou zadních švů, jest kolmý záhyb a v každém kapsa přikrytá trojzubou, vztažmo dvakráte vykrouženou klopkou.

Tyto klopky mají po třech pozlacených knoflících s orlíčkem, ze kterých jest jeden na hořejším, druhý na dolejším konci a třetí ve středu klopky posazen.

Rukávy jsou obloženy výložkem 10 *cm* širokým ze stejného sukna. Podél švu mezi rukávem a výložkem jde paspule ze sukna pomorančově žlutého.

Límec jest podšit stejným suknem a tak střižen, že má, když se přeloží, vzadu uprostřed a na obou předních pravoúhelných rozích u přeložků šířku 4 *cm*.

Distinkce buďte umístěny tak, jak to § 9 předpisuje.

Kromě dotčených dříve distinkcí úředníci prvn kategorie nosí ještě záplety z dvou vedle sebe ležících černě a žlutě pletených šňůr zlatých; úředníci druhé kategorie pak nosí dvě rovně vedle sebe ležící, na svém hořejším konci souvislé a malým knoflíčkem s orlíčkem opatřené šňůry zlaté (list II, obrazec *a* a *b*, pak list III, obrazec *e* a *f*). Tyto zlaté šňůry jsou na obou stranách tak přišity mezi rukávovým švem a límcem kabátu, že leží vodorovně na švu náramenním.

Stejnokrojní kabát budiž vždy nošen při výkonu zevnitřních úkonů služebních.

§ 11.

Vesta (list II, obrazec *c*) ze stejného tmavomodrého sukna, jako stejnokrojní kabát, se zadkem z černého kanafasu jest v předu od krku dolů k prsům na 10 *cm* hluboko vystřižena a zapíná se sedmi na předním kraji pravého prsního dílu posazenými malými pozlacenými knoflíky s orlíčkem. Oba náprsní díly jsou na předním dolním rohu šikmo sestřiženy a mají zevnitř po vodorovné kapse, jejichž otvor jest obsazen okrajkem 2 *cm* širokým. Zadek jest uprostřed na 7 *cm* rozpárán a má opasní sponu s přeskou.

Dovoleno jest nositi v létě bílou vestu uvedeného střihu, mající předepsané knoflíčky s orlíčkem.

§ 12.

Spodky jsou stejné pro obě kategorie a jsou zhotoveny z tmavomodrého sukna v předu s rozparkem dole zavřeným a mají po obou stranách zapínací kapsy.

V létě mohou se nositi bílé spodky.

§ 13.

Čapka (list I, obrazec *c*) jest z tmavomodrého sukna.

Válcovitá její část jest 4 *cm* vysoká a na horním a dolním kraji vyložena paspulí ze sukna stejné barvy, mezi paspulemi jest umístěna černá vodovaná stuha, která vyplňuje celý prostor mezi paspulemi.

Víčko čapky má týž průměr jako válcovitá část a jest s ní spojeno nástavkem 2 *cm* vysokým.

Na spojovaním švu mezi čapkovým víčkem a nástavkem jest paspule téhož způsobu jako dotčené paspule.

Lehce klenuté a mírně zaokrouhlené stínítko jest v nejširší části 4·6 *cm* široké.

Na stínítku leží 1 *cm* široký podbradek z lakované kůže, upevněný malými zlatými knoflíčky, na nichž jest vyražen císařský dvojhlavý orel.

Z předu uprostřed čapky jest císařský dvojhlavý orel a nad ním císařská koruna zlatem vyšitá (velikosti a tvaru podle listu I, obrazec *d*).

Úředníci VI., VII. a VIII. důstojenské třídy mají na čapce dva zlaté prýmečky, z nichž každý jest 6·6 *mm* široký (list II, obrazec *g*); dolní zlatý prýmeček dotýká se dolní paspule válcovité části, horní jest umístěn v polovici její výše.

Úředníci IX. důstojenské a nižší třídy, pak přístavní a námořsko zdravotní praktikanti mají na čapce toliko dotčený dolní zlatý prýmeček.

Čapka může za deštivého počasí povlečena býti voskovaným suknem.

V létě mohou se nositi čapky z bílého plátna, upravené zcela stejně jako čapky soukenné.

Avšak bílé čapky smějí nošeny býti toliko při bílých kalhotách.

§ 14.

Pobočná zbraní jest šavle (list II, obrazec *e*). Šavle skládá se z čepele, rukověti a z pochvy.

Ocelová čepel jest mírně ohnutá, 73 *cm* dlouhá, u rukověti 2·4 *cm* široká, od špičky 23 *cm* zdélí, dvojsečná, odtud až na 2·5 *cm* před rukověť jednosečné a po obou stranách ku hřbetu vyhloubeně broušená. Největší šířka hřbetu jest 0·6 *cm*.

Rukověť 14 *cm* dlouhá skládá se z koše, kápě a jilcového kroužku z pozlaceného kovu, pak z dřevěné rybí kožípotaženého a pozlaceným drátem ovinutého držadla. Tyto části jsou sestaveny na čepelové stopce a upevněny nahoře na kápi nýtovou hruškou z pozlaceného kovu.

Koš tvoří u čepelové stopky kulatý štítek, který v dolejší větší šířce na ochranu pěsti jest vypouklý, a oblouk, který nahoru jsa ohnut, až pod hrušku kápě dosahuje.

Štítek zevnitř 3·5 *cm*, uvnitř 2·5 *cm* široký, taktéž i oblouk ozdobeny jsou arabeskami plasticky ciselovanými a prolamovanými. Mezi arabeskami na dolejší části oblouku jest vyobrazen c. k. dvouhlavý orel. Štítek i oblouk jsou na obou krajích vroubeny oblým proutkem, kteréžto proutky na zadní části štítku zakončeny jsou dolů zahnutým plastickým a ciselovaným knoflíkem.

Kápě ozdobena jest vavřínovou ratolestí a arabeskami, taktéž práce plasticky ciselované a otvor pro stopku sesílen jest nýtovou hruškou (arabeskami ozdobená růžice), aby držela čepel v rukověti.

Pochva, dle rozměrů a formy čepele z měkkého dřeva zhotovená, na zevnějšku černou koňskou kožípotažená, opatřena jest na hoře hubicí se závěsnou sponou, 11 *cm* pod sponou pak závěsnou páskou s kroužkem a dole nákončím pochvy; vše toto provedeno jest z pozlaceného kovu. Hubice jest na zevnějšku ozdobena začátečními písmeny Nejvyššího jména a císařskou korunou, závěsná páska a nákončí arabeskami vypouklé lisované práce. Závěsná spona upevněna jest na 6 *cm* pod otvorem hubice na straně k tělu obrácené, závěsný kroužek v pravo od závěsné pásky a nákončí má na dolejším kraji železnou vlečku.

Šavle nosí se za služby vždy k uniformě a smí se odložiti jen za vnitřní služby v kanceláři a na lodi.

§ 15.

Opasní řemen šavlový skládá se z opaskového řemene z hnědé lesklé kůže, z obou nosných řemenů z červeného safianu a jejich přesek. Z nosných řemenů má přední 29 *cm*, zadní 46 *cm* délky. Oba mají šířku 2·8 *cm*, jsou na vnější straně obšity zlatým, 2·3 *cm* širokým, uprostřed černou nití protkaným prýmkem a jsou na dolejším konci, kde jsou přesky pro upevnění šavle, zašpičatěny. Na prýmku nalézá se řetízek s háčkem 13 *cm* dlouhý, aby se mohla šavle výše zavěsiti. Opasní řemen připíná se k tělu pod kabátem, vztažmo pod vestou tak, aby přední nosný řemen visel podél levého hořejšího stehna.

§ 16.

Plášť uniformový (list IV, obrazec *a* a *b*) jest z tmavomodrého sukna a tak dlouhý, že jest tělo úplně pokryto od krku až 10—12 *cm* pod kolenem a má dvě řady velikých pozlacených knoflíků zapínacích s orlíčkem, v každé řadě šest.

Límec z černého aksamitu jest překládací a ohrnovací, podšit stejným suknem jako látka pláštová a na obou koncích zaokrouhlen.

Na zevnitřní straně přeloženého límce jest na předním kraji u prostřed po jednom paroli z pomerančově žlutého aksamitu s kotvicí zlatem vyšívanou (list II, obrazec *d*). V předu na límcovém švu posazeno jest pláštové poutko z tmavomodré vlny, a to na pravé straně s oříškem, na levé s kličkou, a konce poutka zakryty jsou růžicí ze stejné látky zhotovenou.

Ve výši kyčlí jest 6 *cm* široká, 37 *cm* dlouhá spona o 2 též takovýchto knoflíčcích s orlíčkem a o 2 knoflíkových dírkách.

Ve výši dopadní spony jest zevnitř po každé straně kapsa klopkou opatřená, na levé prsní straně jest kapsa otevřená.

Plášť uniformový nosí se za studeného a nepříznivého počasí, jakož i na cestách přes uniformový kabát.

Přístavní a námořsko zdravotní úředníci a praktikanti mohou za deštivého počasí nositi pláště z tmavé nepromokavé látky s rukávy a kápí téže délky jak obyčejný plášť.

§ 17.

Za uniformové nákrčníky ustanoveny jsou černé hedvábné neb atlasové nákrčníky z šíří 2—3 *cm* v podobě kliček a nosí se pod mírně širokým a přeloženým límcem košile.

§ 18.

Rukavice jsou z bílé prací kůže.

§ 19.

K uniformě nosí se výhradně bílé prádlo.

§ 20

Obuví jsou botky z černé kůže.

Za deštivého počasí mohou se nositi boty do deště z černé kůže, až ku kolenům sahající, avšak nikoli k uniformě slavnostní. V tomto případě jest dovoleno, kalhoty do holínek zastrčiti.

B. Slavnostní uniforma.

§ 21.

Uniformový kabát slavnostní (list III, obrazec *a* a *b*) jest z tmavomodrého sukna se stojatým límcem a s výložky z pomorančově žlutého aksamítu. Stojatý límec má býti stejně 4 *cm* vysoký a výložky u rukávů stejně 7 *cm* široké.

Límcové konce jsou mírně v úhlopříčné čáře na 1·3 *cm* zaokrouhleny.

Svršek kabátu uniformového dosahuje na kyčle a zapíná se dvěma řadami knoflíků, každá po osmi pozlacených knoflících s orlíčkem. Poly na předních dílech v úhlopříčné na 5·2 *cm* mírně zaokrouhlené dosahují dolů na 8 *cm* nad koleno. V každém zadním polovém záhybu jsou vsazeny kolmo dolů střižené kapsy, přikryté trojzoubkovými klopkami s třemi knoflíky s orlíčkem. Rukávy jsou u ručního kloubu otevřené a opatřené k zapnutí malým knoflíkem s orlíčkem. Podšívka kabátu jest tmavomodrá a podél všech krajů jde soukenný lem z pomorančově žlutého sukna.

Límec a výložky jsou pošity zlatým prýmkem 3·3 *cm* širokým (list III, obrazec *c*).

Důstojenství jest vyznačeno růžicemi (list III, obrazec *c* a *d*) na předku límce.

Třetí stupeň jest vyznačen jednou růžicí, druhý dvěma a první třemi růžicemi.

§ 22.

Spodky slavnostní bez lemu jsou ze stejného tmavomodrého sukna jako kabát slavnostní, v předu s rozparkem dole zavřeným, s podšlapky a mají po obou stranách zapínací kapsy.

Spodky jsou na zevnitřních postranních švech pošity zlatým prýmkem 2·6 *cm* širokým (list II, obrazec *f*).

§ 23.

Úředníci druhé kategorie dostavují se slavnostně v zapjatém kabátě pro služební uniformu předepsaném a v tmavomodrých kalhotách, jakož i s uniformovým kloboukem v následujícím paragrafu popsaným.

§ 24.

Klobouk (list I, obrazec *a* a *b*) jest z černé hedvábné plsti, skládá se z kulaté hlavy a střechy a má podbradek.

Prostřední kolmá výška hlavy činí 11 *cm*. Střecha jest po obou stranách hlavy, a to na pravé straně na 14·5 *cm* zvýší a na levé straně na 16 *cm* zvýší nahoru zahnuta a tvoří ku předu a nazad 6·7 *cm* široké, mírně prohnuté rohy, měřící v prostřední délce po 10 *cm*, počítajíc od otvoru hlavy.

Kraj střechy jest lemován hedvábnou, 3·5 *cm* širokou, černou stuhou vodovanou, která tak jest přišita, že 3 *cm* její šířky jsou proti zevnitřní straně střechy ohrnuty. Mimo to jsou podél vnitřní strany střechové zastrčena v první kategorii černá pštrosí péra.

Na zevnější straně pravé střechy, a to u prostřed, má klobouk vázanou stuhu (kokardu). Klička na klobouku, která připevněna jest uniformovým knoflíkem nad touto stuhou, utvořena jest u první kategorie ze šesti řad zlatých bouillonů, z nichž prostřední dva jsou spleteny, a v druhé kategorii ze zlatého 2·6 *cm* širokého prýmku.

V obou rozích klobouku leží velké zlaté růžice bouillonové s černým aksamítovým štítem u prostřed, na němž jest zlatem vyšívaný orel císařský.

§ 25.

Nákrčník uniformový jest z černé hladké látky hedvábné a má míti bílý nákrční proužek, který udělá se vloženou nad hořejší kraj nákrčníku vyčnívající, 0·3 *cm* tlustou oblou šňůrou.

§ 26.

O poboční zbrani, o plášti uniformovém, o rukavicích, o prádle a o obuvi jsou platnými tytéž předpisy jako u služební uniformy.

C. Smuteční odznaky.

§ 27.

Přístavní a námořsko zdravotní úředníci jsou zavázáni účastniti se dvorního smutku a jsou povinni, srovnale s předpisy pro c. a k. vojsko na se

bráti smuteční odznaky v první a druhé třídě dvorního smutku pokaždé, když mají na sobě uniformu, v třetí třídě jenom tehdá, když nosí se smutek za některého člena Nejvyššího domu císařského, a to ve službě i mimo službu; v ostatních případech třetí třídy však toliko mimo službu.

§ 28.

Smuteční odznaky nosí se podle dvou stupňů tímto způsobem: pro první smuteční stupeň, jenž zahrnuje v sobě první období první třídy smuteční, flor zšíří 8 *cm* kolem středu levého hořejšího ramene ovinutý, avšak bez fáboru, pak florová pokrývka na klíče u klobouku a rukověť šavle florem ovinutá.

Pro druhý smuteční stupeň, jenž zahrnuje v sobě druhé období první třídy a všechny ostatní třídy smuteční, flor kolem ramene naznačeným svrchu způsobem.

§ 29.

Vzhledem k třídám a k trvání dvorního smutku jest úřadům a jednotlivým úředníkům státním říditi se podle opovědi, která v každém případě zvlášť vychází od Nejvyššího hofmistrovského úřadu Jeho cís. a král. Apoštolského Veličenství, nebo podle vyhlášky, která vydává se v úřední části novin „Wiener-Zeitung“ nebo v příslušných novinách zemských.

III. Popis uniformy lodníků, přístavních strážců a přístavních lodivodů.

§ 30.

Kazajka z tmavomodrého sukna rovná se tvarem, střihem a délkou kazajce úřednické (§ 9). Na žlutých kovových knoflících jest vyražena kotvice (list I, obrazec *h*).

Na zevnitřní straně přeložené části límce ze stejného sukna jest na každém předním kraji uprostřed paroli z pomorančově žlutého sukna s kotvicí ze žlutého kovu (list I, obrazec *f*).

Rukávy jsou opatřeny výložkem 10 *cm* širokým ze stejného sukna. Podle švu mezi rukávem a výložkem jde paspule z pomorančově žlutého sukna.

Distinkcí jest:

a) u lodníků 3 *cm* široký prýmek, ku kterému se ve vzdálenosti 4·4 *mm* připojuje 8 *mm* široký prýmeček (list II, obrazec *f*);

b) u přístavních strážců I. a II. třídy a u přístavních lodivodů I. třídy, tři 8 *mm* široké prýmečky;

c) u lodivodů II. třídy dva takové prýmečky, a

d) u lodivodů III. třídy jeden takový prýmeček (list II, obrazec *g*).

Prýmky i prýmečky jsou z pomorančově žlutého hedvábí a budte tak na rukávových výložcích umístěny, aby se hořejší část prýmku nebo prýmečku bezprostředně připojovala k soukenné paspuli (list I, obrazec *e*).

§ 31.

Lodníci a přístavní strážci nosí v parádě stejnokrojní kabát rovný barvou, tvarem a střihem úřednickému kabátu (§ 10), avšak bez náramenních šňůr, s předepsanými pod lit. *a)* a *b)* § 30 distinkcemi na rukávových výložcích (list II, obrazec *a)* a *b)*, kdežto lodivodi také v parádě nosí toliko kazajku.

§ 32.

Vesta s tmavomodrého sukna rovná se střihem a tvarem úřednické vestě (§ 11) kromě knoflíků, které jsou ze žlutého kovu a jest na nich kotvice vyražena (list II, obrazec *c* a list I, obrazec *g*).

V létě jest dovoleno nositi bílé vesty podle řečeného střihu, pošité předepsanými knoflíky s orlíčkem.

§ 33.

Spodky z tmavomodrého sukna jsou střihem a tvarem rovny úředním spodkům (§ 12).

V létě mohou býti nošeny spodky bílé.

§ 34.

Čapka má stejný tvar a barvu jako úřednická (§ 13); podbradek pak jest upevněn malými knoflíky ze žlutého kovu, na kterých jest kotvice vyražena (list I, obrazec *c* a *g*).

Lodníci a přístavní strážci nosí na ní kromě vodované stuhy také zlatem vyšívaného císařského orla s korunou jako úředníci (list I, obrazec *d*), přístavní lodivodi však kromě vodované stuhy císařského orla s korunou ze žlutého pozlaceného kovu (list I, obrazec *d*).

Při deštivém počasí smí přes čapku nošen býti povlak z voskované kůže.

V létě mohou nošeny býti čapky z bílé lněné látky, které jsou upraveny zcela stejně jako čapky soukenné (§ 12, předposlední odstavec).

Bílé čapky smějí nošeny býti toliko při bílých kalhotách.

§ 35.

Uniformový plášť (list IV, obrazec *a* a *b*) jest z tmavomodrého sukna, střihem a tvarem podoben plášti úřednickému (§ 16) kromě límce, který jest zhotoven ze stejného sukna.

Na zevnitřní straně přeložené části límce jest na každém předním kraji uprostřed paroli z pomorančově žlutého sukna s kotvicí ze žlutého kovu (§ 30, 2. odstavec).

Knoflíky pro uniformový plášť jsou tytéž, jak v § 30, 1. odstavci bylo ustanoveno.

Za deštivého počasí jest také ve službě dovoleno nositi pláště z voskovaného plátna s rukávy a kápí (§ 16, poslední odstavec).

§ 36.

Za uniformové nákrčníky ustanoveny jsou černé hedvábné nákrčníky zšíří 2—3 *cm* v podobě kliček a nosí se pod mírně širokým a přeloženým límcem košile (§ 17).

§ 37.

Rukavice jsou z bílé prací kůže (§ 18).

§ 38.

K uniformě nosí se výhradně bílé prádlo (§ 19).

§ 39.

Obuví jsou botky nebo boty do deště z černé kůže a za deštivého počasí mohou se kalhoty do holínek zastrčiti (§ 20).

§ 40.

Ke službě veslařské v člunech a vůbec ve službě na moři může se nositi lodní košile z tmavomodrého sukna (list IV, obrazec *c*).

Call m. p.

List I.

Model I.

a

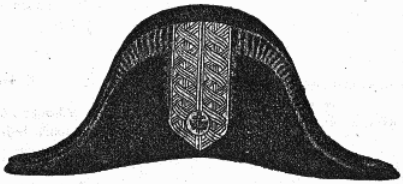

b

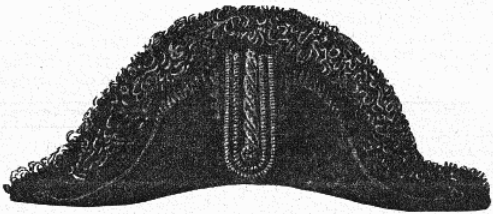

c

d

e

f

g

h

List II.

Model II.

a

b

c

d

e

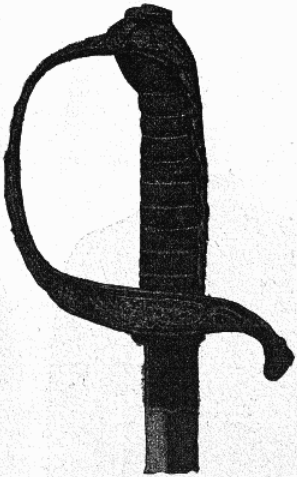

f

g

List III.

Model III.

a

b

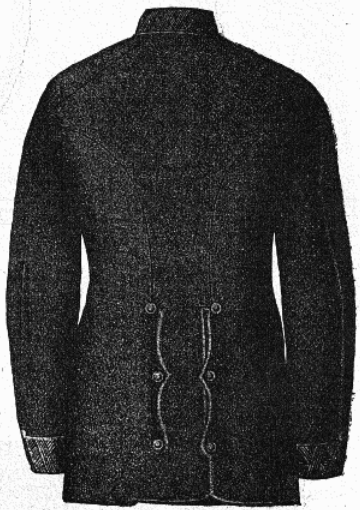

c

d

e

f

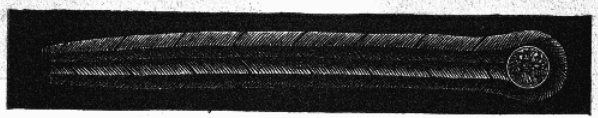

List IV.

Model IV.

a

b

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 10. září 1902.

Obsah: Čís. 177. Vyhláška, že s věcmi mexického původu má nakládáno býti podle výhod největších při dovozu do rakousko-uherského celního území.

177.

Vyhláška veškerého ministerstva ze dne 4. září 1902,

že s věcmi mexického původu má nakládáno býti podle výhod největších při dovozu do rakousko-uherského celního území.

Na základě zákona ze dne 26. května 1902, Z. Ř. č. 108, jímž vláda byla zmocněna, aby zatímně upravila obchodní a dopravní styky, jakož i konsulské poměry s Mexikem, a vzhledem k úmluvám s mexickou vládou učiněným, aby obchod a plavba vzájemně požívaly výhod největších, nařizuje se ve shodě s královskou uherskou vládou, že s věcmi v Mexiku vyrobenými nebo zhotovenými při jejich dovozu do rakousko-uherského celního území nakládáno býti má jako s věcmi národnosti největších výhod požívající.

Podle toho buď doplněn seznam států největších výhod požívajících, uveřejněný vyhláškami ze dne 25. května 1892, Z. Ř. č. 79, ze dne 10. července 1894, Z. Ř. č. 143, a ze dne 27. prosince 1898, Z. Ř. č. 228.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIX. — Vydána a rozeslána dne 10. září 1902.

Obsah: Čís. 178. Císařský patent, jímž rozpouští se zemský sněm Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Moravský, Slezský a Vorarlberský.

178.

Císařský patent, daný dne 8. září 1902,

jímž rozpouští se zemský sněm Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Moravský, Slezský a Vorarlberský.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm arcivévodství Rakouského pod Enží a nad Enží, vévodství Solnohradského, Štýrského a Korutanského, markrabství Moravského, vévodství Horno- a Dolnoslezského a Vorarlberska jest rozpuštěn a buďte nové volby do těchto zemských sněmů zavedeny.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 8. září léta tisícího devítistého druhého, panování Našeho roku padesátého čtvrtého.

František Josef m. p.

Koerber m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Böhm** m. p.
Spens m. p.	**Hartel** m. p.
Rezek m. p.	**Call** m. p.
Giovanelli m. p.	**Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XC. — Vydána a rozeslána dne 11. září 1902.

Obsah: Čís. 179. Nařízení, jímž vydávají se vykonávací ustanovení k zákonu ze dne 25. února 1902, kterým změněn a doplněn byl řád živnostenský.

179.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 4. září 1902,

jímž vydávají se vykonávací ustanovení k zákonu ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, kterým změněn a doplněn byl řád živnostenský.

Na základě zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, jímž změněn a doplněn byl řád živnostenský, nařizuje se takto:

Vyhledávání objednávek na zboží majetníky živností a obchodními cestujícími (k § 59 zákona).

§ 1. Při následujícím zboží dovoluje se vyhledávati objednávky mimo stanoviště u osob v § 59, odstavci 2 zákona dotčených také bez jejich vyzvání:

1. Všeliká strojní zařízení, motory a jejich součástky;

2. stavební materiály, čítajíc k nim všeliké strojené kameny, korkové desky, lepenku na střechu a umělý material ke dláždění silnic;

3. technické potřeby pro topeniště, pro osvětlovací a vodovodní zařízení;

4. dřevěné záclony a žaluzie;

5. šicí stroje, psací stroje, jízdná kola (velocipedy).

Žádost za legitimaci pro obchodní cestující (k § 59*b*, odstavci 1, zákona).

§ 2. Vydati legitimaci v §§ 59 a 59*b*, odstavci 1, zákona uvedenou pro obchodní cestující jest k ústní nebo písemné žádosti majetníka živnosti, v jehož službě obchodní cestující stojí, povolán živnostenský úřad první stolice, v jehož okresu stanoviště živnosti leží.

Stranou snad podané písemné žádosti za vyhotovení legitimačních lístků pro obchodní cestující jsou prosty kolku.

Naproti tomu legitimační lístek, který bude vydáván na dobu kalendářního roku a pro obvod království a zemí na říšské radě zastoupených, jest podroben kolkovému poplatku dvou korun.

Žadatel má uvésti živnost, pro kterou žádá za vydání legitimačního lístku, zapraviti kolkový poplatek dvou korun na legitimační lístek a kromě toho přiložiti:

a) vysvědčení zachovalosti vydané obecním nebo politickým úřadem místa, kde cestující přebývá; toto vysvědčení má obsahovati také rok a místo narození a příslušnost cestujícího;

b) vysvědčení státního neb obecního lékaře, že cestující není stižen nakažlivou nebo hnus vzbuzující nemocí neb odpuzujícím způsobem znetvořen;

c) fotografii cestujícího, která jest vhodna prokázati jeho totožnost, rozměru $10^1/_2 \times 6^1/_2$ *cm* (ve formátu visitkovém).

Vysvědčení zachovalosti a lékařské vysvědčení nesmějí býti starší 14 dnů.

§ 3. Legitimační lístek buď vyhotoven podle vzorce *A*, při čemž smí upotřebeno býti toliko tiskopisů úředně vydaných.

Fotografie budiž na určeném k tomu místě legitimace upevněna a razítkem přetištěna.

§ 4. Vydání legitimačního lístku smí toliko tenkráte býti odepřeno, když:

a) při podání žádosti nebylo šetřeno předpisů § 2,

b) žadatel nemá udaného oprávnění živnostenského,

c) osoba, pro kterou o legitimaci se žádá,

1. není svéprávná,

2. je-li stižena nakažlivou nebo hnus vzbuzující nemocí neb odpuzujícím způsobem znetvořena,

3. je-li ve vyšetřování nebo byla-li odsouzena pro zločin vůbec, pro přečin ze získuchtivosti nebo proti mravnosti spáchaný nebo pro takový přestupek a když podle trestního činu, pro který vyšetřování se vede nebo odsouzena byla, se zřetelem k osobám ve vyšetřování jsoucím, vztažmo odsouzeným obávati se jest zlého užívání při obchodování,

4. požívá-li špatné pověsti pro obvyklé žebrání nebo tuláctví,

5. byla-li třikráte potrestána pro přestupek živnostenských zákonů a nařízení k obchodním cestujícím se vztahujících a neuplynula-li od posledního potrestání ještě tři léta.

§ 5. Poněvadž žádosti za tyto legitimace mají vyříženy býti nejdéle v osmi dnech, proto vyhotovení legitimačních lístků nesmí býti zdrženo ani takovým pátráním, o kterém snad úřad uznal, že jest jeho třeba zavésti k tomu konci, aby se přesvědčil, že není důvodů v § 4, lit. *b* a *c*, vytčených, aby lístek byl odepřen.

§ 6. Úřad, který vydal legitimační lístek, může jej odňati, vyjde-li na jevo, že v čase vydání legitimace zde byla některá podmínka v § 4, lit. *b* a *c*, uvedená, avšak úřadu neznámou zůstala nebo po udělení lístku vznikla.

§ 7. Odepře-li neb odejme-li se legitimace, budiž to majetníku živnosti písemným výměrem oznámeno a důvody uvedeny.

Neupotřebený snad ještě kolek budiž zároveň majetníku živnosti vrácen.

Proti výměru může majetník živnosti podati rekurs, avšak bez odkládacího účinku.

Opis výměru, kterým se vydaný legitimační lístek odnímá, budiž dodán obchodnímu cestujícímu s příkazem, aby legitimační lístek ihned odevzdal.

§ 8. Majetník živnosti, předlože legitimační lístek, kolek za dvě koruny, nové nebo znova potvrzené, předpisu § 2 odpovídající vysvědčení zachovalosti a právě takové lékařské vysvědčení pro cestujícího, má ústně nebo písemně požádati za prolongaci legitimačního lístku na další kalendářní rok u toho úřadu, který prve lístek vyhotovil.

Prolongace vykoná se tím, že vyplní se předtištěná prolongační doložka: „Platný na r. 19. . “ na příslušném místě legitimace a že úředním razítkem přetiskne se přilepená známka kolková.

Fotografie může zůstati táž, vyhovuje-li ještě účelu v § 2 vytčenému.

Jestliže majetník živnosti od předešlého roku přeložil stanoviště své živnosti do úředního okresu jiného živnostenského úřadu první stolice, jest prolongace legitimačního lístku zásadně vyloučena a proto budiž živnostenským úřadem podle § 2 příslušným pokaždé nový lístek vyhotoven.

Nový lístek budiž také vyhotoven, byl-li již čtyřikráte prodloužen nebo stal-li se před tímto časem neupotřebitelným za legitimaci.

Také pro vyhotovení prolongace platí lhůta 8 dnů v § 59*b* zákona ustanovená a budiž při něm obdobně šetřeno ustanovení §§ 4, 5 a 7 s tou změnou, že pro žádost za prolongaci mají platnost předpisy prvního a čtvrtého odstavce tohoto paragrafu a že prolongace má býti odepřena také v případech v předcházejícím odstavci uvedeným.

§ 9. Jestliže majetníci živností, cestujíce z místa na místo, sami v mezích zákonem vytčených vyhledávají objednávky, mají ke své legitimaci s sebou míti list živnostenský (list o koncessi).

Rovněž obchodní cestující, vyhledávajíce objednávky, mají vždy s sebou míti lístek legitimační.

Majetníci živností, jakož i obchodní cestující jsou povinni svou příslušnou legitimační listinu předložiti, jsou-li k tomu úředními zřízenci vyzváni, a neměli-li by ji u sebe, mají na poukaz úředních

hotovení itimačního u pro obdní cestující § 59*b* zákona).

říloha 1.

y smí býti přen legiační lístek obchodní cestující § 59*b*, odavci 2, zákona).

ůta k vyhoení legitiního lístku obchodní cestující § 59*b*, odavci 2, zákona).

y může býti dňat legitiační lístek obchodní cestující § 59*b* zákona).

rávní proředky a řími při odeení neb odti legitimačního lístku obchodní cestující § 59*b* zákona).

Prodloužení legitimačního lístku pro obchodní cestující (k § 59*b* zákona).

Povinnost s sebou nositi výkazovou listinu při vyhledávání objednávek (k § 59 zákona).

zřízenců zastaviti svou činnost, až by svou legitimační listinu přinesli. Nemohou-li se řečené osoby vůbec vykázati platnou legitimací, budte potrestány podle ustanovení živnostenského řádu.

Každé zneužití legitimačního lístku má v zápětí, že bude ihned odňat a předložen příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

Evidence vydaných legitimačních lístků pro obchodní cestující (k § 59 *b* zákona). **Příloha 2.**

§ 10. Příslušní živnostenští úřadové mají o vydaných legitimačních listcích vésti protokol podle vzorce *B*, ve kterém musí býti obsaženo číslo lístku, jméno majetníka živnosti, označení a stanoviště provozované živnosti, jméno, rok narození, rodiště a domovská příslušnost obchodního cestujícího, mimo to číslo příslušného spisu, konečně datum žádosti, datum vyhotovení, vztažmo datum prolongace, jakož i datum vykonaného snad odnětí.

Výpisy z tohoto protokolu, a to jak o novém vyhotovení, tak i o prolongaci legitimačních lístků, budte nejméně čtvrtletně vyhlašovány v úředním listě příslušného živnostenského úřadu, a kde by úřední list nebyl vydáván, budte vyhlášeny vývěskem na úřední tabuli.

Legitimace puncovního úřadu (k § 59 *a* a 59 *b*, 3. odstavci zákona).

§ 11. V § 59 *a* zákona uvedení živnostníci, jejichž stanoviště živnosti jest v tuzemsku a kteří hodiny (ze zlata nebo stříbra, vztažmo se zlatými nebo stříbrnými pouzdry), zlaté a stříbrné zboží, jakož i klenoty chtějí s sebou míti na takových obchodních cestách, které od nich samých neb od zmocněnců v jejich bezprostřední službě postavených mají podnikány býti k tomu účelu, aby tato zboží prodávali podle ustanovení § 59 *a* zákona, jsou povinni ohlásiti to u puncovního úřadu, který je podle stanoviště příslušen. Tento úřad vyhotoví jim, vztažmo zmocněncům od nich pojmenovaným zvláštní k tomu legitimaci podle vzorce *C*. (§ 59 *b*, 3. odstavec zákona.) **Příloha 3.**

Tato legitimace puncovního úřadu smí však vydána býti toliko takovým živnostníkům nebo jejich zmocněncům, kteří se vykážou živnostenským listem, vztažmo platným legitimačním lístkem pro obchodní cestující.

Legitimace puncovního úřadu opravňuje majetníka prodávati zboží v tuzemsku puncované toliko oprávněným překupníkům.

V této legitimaci puncovního úřadu budte co možná zevrubně uvedeny obvody, které její majetník obmýšlí procestovati, a důležitější místa, která chce navštíviti, pak čas, na který tato legitimace platí.

Tato legitimace v těch místech, ve kterých jest puncovní úřad nebo expositura puncovního úřadu, budiž tomuto úřadu k vidování předložena.

Když uplynula doba platnosti legitimace, budiž legitimace vrácena příslušnému puncovnímu úřadu stanoviště.

Zneužití legitimace tím, že by přenechána byla jiné osobě, nežli která jest v legitimaci uvedena, prodej zboží v místech, která nejsou v legitimaci naznačena, nebo po uplynutí času, na který jest legitimace vydána, konečně prodej zboží jiným osobám nežli oprávněným překupníkům má v zápětí ztrátu legitimace puncovního úřadu, bez ujmy trestů, které podle příslušných zákonných ustanovení snad ještě budou uloženy.

Puncovní zřízenci a živnostenští úřadové jsou oprávněni podle §§ 53, 54 a 55 zákona ze dne 16. května 1866, Z. Ř. č. 75, v každém čase, který se jim vhodným býti zdá, zásoby hodin, zlatého a stříbrného zboží a klenotů, které obchodní cestující s sebou mají, podrobiti přehlídce puncovního úřadu a zadrženi nepuncované zboží nebo takové, při němž je podezření, že přestoupena byla jinaká ustanovení puncovního zákona, a je zaslati příslušnému puncovnímu úřadu k dalšímu řízení.

§ 12. Obchodní jednatelé, kteří podle § 11 živnostenského řádu provozují svobodnou živnost obchodního jednatelství, smějí podle § 59 *c* zákona s sebou míti toliko vzorky, které jejich zmocnitelem označeny jsou jako vzorky.

Toto označení buď vykonáno tím způsobem, že slovo „vzorek“ a razítko zmocnitelovo vytiskne se na každém kuse tohoto vzorkového zboží.

Kde se to podle povahy věci nedá provésti, musí označení slovem „vzorek“ a razítkem uvedeno býti jiným vhodným způsobem v těsném a ne snadně zrušitelném spojení se zbožím.

§ 13. Samostatní obchodní jednatelé jsou povinni při obchodování k svému výkazu s sebou míti živnostenský list a jej předložiti k vyzvání úředních zřízenců.

Nemají-li tohoto listu u sebe, mají ku poukazu příslušných úředních zřízenců zastaviti svou činnost, dokud by nepřinesli listu živnostenského.

Nemohou-li se jednatelé vůbec vykázati listem živnostenským, buďte potrestáni podle ustanovení živnostenského řádu.

ávnění a itimace zemských chodních stujících § 59 *e* zá- kona).

§ 14. Obchodní cestující, kteří v královstvích a zemích zastoupených na říšské radě zastupují cizozemské průmyslové, živnostenské neb obchodní podniky, pokud podle obchodních smluv svou dobou platných jsou připuštěni k obchodování v tuzemsku, jsou podrobeni stejným omezením a předpisům, které platí pro obchodní cestující podniků v tuzemsku zřízených; avšak ti cizozemští obchodní cestující, kteří jsou již legitimováni živnostenským legitimačním lístkem v obchodních smlouvách uvedeným, nepotřebují k obchodování v královstvích a zemích na radě říšské zastoupených legitimačního lístku v § 2 tohoto nařízení uvedeného (vzorec *A*).

nášení na odej vý- ků polního sního ho- odářství ávněnými chodníky § 60, 2. od- rci zákona).

§ 15. Oprávnění obchodníci, v § 60, 2. odstavci zákona jmenovaní, mají při roznášení na prodej s sebou míti živnostenský list, který je k tomuto způsobu obchodování výslovně opravňuje.

§ 16. Podle vzorce *D* buďte živnostenským úřadem vyhotoveny legitimace, v závěrečném odstavci § 60 zákona uvedené, pro drobné živnostníky v okresu usedlé, kterým pro jejich lepší obživu dovoluje se pokaždé na tři léta a na odvolanou, aby dům od domu prodávali své vlastní výrobky v obci, kde jest stanoviště jejich živnosti.

Úřední legitimace pro drobné živnostníky, kteří chtějí roznášeti na prodej své výrobky (k § 60, závěrečnému odstavci zákona). **Příloha 4.**

Tyto legitimace buďte opatřeny kolkem za dvě koruny a při obchodování stále s sebou nošeny.

§ 17. Ustanovení v § 9, odstavci 3 a 4, obsažená mají obdobnou platnost tenkráte, když osoby v § 15, vztažmo § 16 dotčené nemohou se vykázati předepsanými listinami.

Povinnost s sebou nositi výkazové listiny při roznášení na prodej (k § 60 zákona).

Každé zneužití úřední legitimace v § 16 dotčené má v zápětí, že bude ihned odňata a předložena příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

§ 18. Toto nařízení nabývá moci zároveň se zákonem ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49.

Počátek působnosti (k článku II zákona).

Koerber m. p. **Böhm** m. p. **Call** m. p.

Příloha I: ku § 3 nařízení.

Místo, kde přehledně budou uvedena příslušná ustanovení zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, a vykonávacího nařízení.)

Vzorec A.

Místo pro kolek 2 korun.

Čís. lístku: .....

Legitimační lístek

pro

obchodní cestující

v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených

(§ 59, 59*b*, odst. 1, a 59*e* 1. věta zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49).

Platí na rok 190....

Majetník: .....

.....

(Jméno a příjmení obchodního cestujícího)

Podpis majetníkův:

.....

Kolková známka budiž jak při vyhotovení nového lístku, tak i při prolongacích na ustanoveném k tomu místě tohoto lístku přilepena a od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

Místo pro prolongace.

Místo pro kolek 2 korun.

Platí na rok 190.....

Místo pro kolek 2 korun.

Platí na rok 190.....

Místo pro kolek 2 korun.

Platí na rok 190.....

Místo pro kolek 2 korun.

Platí na rok 190.....

(Místo, kde přehledně budou uvedena příslušná ustanovení zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, a vykonávacího nařízení.)

Místo pro fotografii ve formátě visitkovém:
10·5 *cm* × 6·5 *cm*.

Fotografie budiž od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

Každé zneužití tohoto lístku má v zápětí, že bude ihned odňat a předložen příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

Tímto se potvrzuje, že majetník tohoto lístku jest jako obchodní cestující ve službě .....

.....

.....

(jméno nebo firma majetníka živnosti)

v .....

(místo, politický okres, země)

.....,

který tam má .....

(označení průmyslového, živnostenského neb obchodního podniku)

.....

Majetník obmýšlí podle oprávnění, jemu podle zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, poskytnutého, vyhledávati na účet uvedeného podniku objednávky na zboží.

Vydal(o): .....

.....

(Označení živnostenského úřadu I. stolice)

..... dne ..... 190....

(Datum)

Podpis dřívějšího přednosty:

.....

(Živnostenský úřad I. stolice)

Vzorec B.

Protokol

o legitimačních lístcích, které byly vyhotoveny podle zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, pro obchodní cestující v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

Ročník 19 . .

Řadové číslo lístků	Jméno (firma) majetníka živnosti	Označení provozované živnosti	Stanoviště (obec, politický okres, země), kde se živnost provozuje	Personalie obchodního cestujícího: Jméno a příjmení	Rok narození	Rodiště (obec, polit. okres, země)	Obec, do které přísluší (polit. okres, země)	Datum žádosti	Datum nového vyhotovení, vzt. prolongace a doba platnosti	Jednací čís. písemné žádosti	Datum a jednací čís., byl-li lístek odňat	Poznámka
1.								../.	./. nově vyhot. na 19.			
								../.	../. prodloužen na 19.			
								../.	../. prodloužen na 19.			
								../.	../. prodloužen na 19.			
								../.	../. prodloužen na 19.			
2.												
3.												

Příloha 3: ku § 11 nařízení.

(Přední stránka.)

Vzorec C.

Místo pro kolek 2 koruny

Legitimace

pro

pana . . . . . .

majetníka / zmocněnce } živnosti (firmy), své stanoviště v tuzemsku mající:

. . . . . .

v . . . . . .

kterou se od puncovního úřadu opravňuje prodávati hodiny (ze zlata nebo stříbra, vztažmo se zlatými nebo stříbrnými pouzdry), zlaté a stříbrné zboží a klenoty, avšak toliko oprávněným překupníkům na své obchodní cestě:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

na dobu od . . . . . až do . . . . . .

Ohlášeno u:

c. k. puncovní(ho) { úřadu / expositury

. . . . . dne

. . . . . dne

. . . . . dne

. . . . . dne

. . . . . dne

Vydána c. k. puncovním úřadem

v . . . . . .

Kolková známka budiž na ustanoveném k tomu místě této legitimace přilepena a od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

(Formát 27 × 17·5.)

(Zadní stránka.)

(Místo pro otištění §§ 59*a* a 59*b*, 3. odstavce zákona ze dne 25. února 1902, Z. R. č. 49, a příslušných paragrafů vykonávacího nařízení.)

Příloha 4: ku § 16 nařízení.

(Přední stránka.)

Vzorec D.

Místo pro kolek 2 koruny

Čís. lístku:

Legitimační lístek

pro

pana .....
paní

bydlící(ho) v ....., okresu ....., ulici / náměstí čís. .....,

kterým jemu (jí) podle § 60, závěrečného odstavce živnostenského řádu na základě živnostenského listu

pro .....

živnost vydaného dne ..... čís. ..... povoluje se na dobu ..... let, to

jest od ..... 19..... až do ..... 19..... a na odvolanou, aby

na prodej roznášel(a) své vlastní výrobky dům od domu v obci .....
jakožto stanovišti své živnosti, při čemž se dokládá, že nesmí s sebou míti jiného zboží, nežli které sám (sama) vyrobil(a).

Toto oprávnění může vykonáváno býti na základě tohoto legitimačního lístku také rodinným členem

(zástupcem) panem / paní .....

....., bydlící(m) v ....., okresu,

..... ulici / náměstí čís. .....

(Živnostenský úřad I. stolice) ..... v ..... dne ..... 19.....

(Podpis.)

Kolková známka budiž na ustanoveném k tomu místě tohoto lístku přilepena a od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

Oprávněná osoba má při obchodování stále s sebou nositi tento legitimační lístek, jej k žádosti úředních zřízenců předložiti, a jestliže by tak nemohla učiniti, má k jejich poukazu zastaviti obchodování, až by tuto legitimační listinu přinesla.

Zneužilo-li by se tohoto lístku, bude ihned odňat a předložen příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

(Formát 27 × 17·5.)

(Zadní stránka.)

Popis osoby

majetníka	rodinného člena (zástupce)
Pan	Pan .....
Paní	Paní
Rok narození:	Rok narození: .....
Rodiště:	Rodiště: .....
(polit. okres: .....)	(polit. okres: .....)
Stav:	Stav: .....
Postava:	Postava: .....
Obličej:	Obličej: .....
Vlasy:	Vlasy: .....
Oči:	Oči: .....
Ústa:	Ústa: .....
Nos:	Nos: .....
Zvláštní znamení:	Zvláštní znamení: .....
.....	.....
.....	.....

Vlastnoruční podpis

majetníkův: rodinného člena (zástupcův):

(Místo pro otištění §§ 60, závěrečného odstavce, a 60*b* zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, a příslušných paragrafů vykonávacího nařízení.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCI. — Vydána a rozeslána dne 12. září 1902.

Obsah: (Čís. 180—182.) 180. Vyhláška, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o cejchování a kolkování kovových konví na mléko, dřevěných plechem vyložených konví na mléko, dřevěných, kovovou závěrou opatřených nádob na dopravu mléka a nádob na mléko měřítkem opatřených z pocinovaného železného neb ocelového plechu. — 181. Vyhláška, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872. — 182. Vyhláška, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o zkoušení a ověřování počítadel elektřiny cejchovním úřadem.

180.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 6. srpna 1902,

kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o cejchování a kolkování kovových konví na mléko, dřevěných plechem vyložených konví na mléko, dřevěných, kovovou závěrou opatřených nádob na dopravu mléka a nádob na mléko měřítkem opatřených z pocinovaného železného neb ocelového plechu.

Na základě § 2 nařízení obchodního ministeria ze dne 17. února 1872, Z. Ř. č. 17, vyhlašuje se tento c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek ku předpisům o cejchování a kolkování kovových konví na mléko (vyhláška obchodního ministeria ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 107, ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 171, a ze dne 14. ledna 1899, Z. Ř. č. 13), dřevěných plechem vyložených konví na mléko (vyhláška obchodního ministeria ze dne 2. září 1885, Z. Ř. č. 128), pak dřevěných kovovou závěrou opatřených nádob na dopravu mléka (vyhláška obchodního ministeria ze dne 24. února 1899, Z. Ř. č. 45) a nádob na mléko s měřítkem z pocinovaného železného neb ocelového plechu zhotovených (vyhláška obchodního ministeria ze dne 9. srpna 1882, Z. Ř. č. 122).

Ustanovení tohoto dodatku nabudou moci dne 1. ledna 1903.

Konve na mléko a kovové nádoby na mléko s měřítkem, u kterých úchylně od těchto předpisů kovové desky s udáním prostorného obsahu atd. zabezpečeny jsou podle dosavadních předpisů toliko dvěma kapkami cínovými, smějí v tomto stavu přecejchovány býti, a to nádoby na mléko s měřítkem ještě až do 31. prosince 1904, konve na mléko pak až do 31. prosince 1905.

Call m. p.

Dodatek

ku předpisům o cejchování a kolkování kovových konví na mléko (vyhláška obchodního ministeria ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 107, ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 171, a ze dne 14. ledna 1899, Z. Ř. č. 13), dřevěných plechem vyložených konví na mléko (vyhláška obchodního ministeria ze dne 2. září 1885, Z. Ř. č. 128), pak dřevěných kovovou závěrou opatřených nádob na dopravu

mléka (vyhláška obchodního ministeria ze dne 24. února 1899, Z. Ř. č. 45) a nádob na mléko s měřítkem z pocinovaného železného neb ocelového plechu zhotovených (vyhláška obchodního ministeria ze dne 9. srpna 1882, Z. Ř. č. 122).

Na dotčených nádobách zřízené kovové desky, na nichž uveden jest prostorný obsah a jiné předepsané značky, musí důkladně spájeny býti s místy v příslušných předpisech určenými a zabezpečeny čtyřmi cínovými kapkami, na kterých vyrazí se cejchovní razítko; u dvou těchto cejchů buď doloženo číslo roku.

Tyto čtyři cínové kapky musí dílem přesahovati na podklad (stěnu nádoby, obruče), dílem na dotčenou kovovou desku a jak na podkladu tak i na desce samé lpěti a tak býti umístěny, aby spojovací čáry dvou protilehlých cínových kapek na sobě kolmo stály.

Ve Vídni, dne 12. července 1902.

C. k. normální komise cejchovní:

Tinter m. p.

181.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 6. srpna 1902,

kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, jímž zavedeny byly nové míry a váhy, vyhlašuje se tento c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Ustanovení tohoto dodatku nabývají moci dnem vyhlašovacím.

Call m. p.

Čtyřicátý druhý dodatek k cejchovnímu řádu

ze dne 19. prosince 1872.

Ku §§ 29 a 31.

O připuštění běhounových vah bez misky na závaží majících únosnost menší nežli 200 kilogramů, avšak alespoň 20 kilogramů.

Můstkové váhy s běhounovou úpravou bez misky na závaží smějí cejchovány a kolkovány býti také tenkráte, mají-li únosnost menší nežli 200 kilogramů, avšak alespoň 20 kilogramů a vyhovují-li kromě podmínek v VIII. dodatku k cejchovnímu řádu (ku § 29, vyhláška obchodního ministeria ze dne 9. srpna 1882, Z. Ř. č. 122, oddíl I, číslo 2 až 6) o běhounové úpravě uvedených také ještě těmto požadavkům:

a) Vzdálenost dvou sousedních dílčích čárek stupnice nejmenšího běhounu smí podle své váhové hodnoty rovnati se nejvýše 1/2000 největší únosnosti váhy.

b) Dá-li se desátý díl přípustného největšího zatížení na můstek, musí pátý díl přídavkového závaží pro největší břímě podle § 31 cejchovního řádu, vztažmo XIII. dodatku k cejchovnímu řádu (vyhláška obchodního ministeria ze dne 10. dubna 1889, Z. Ř. č. 62) vypočteného způsobiti trvalou změnu v poloze klidu váhy alespoň jednoho milimetru, měří-li se na hledítku.

Právě uvedená váhová hodnota jest zároveň dovolenou největší chybou ve správnosti váhy při dotčeném desetinném zatížení.

Pro můstkové váhy s miskou na závaží a s běhounovou úpravou má nezměněnou platnost ustanovení 1. oddílu, čísla 1, VIII. dodatku k cejchovnímu řádu; váhy takto sestrojené smějí totiž toliko tenkráte býti cejchovány a kolkovány, nemají-li menší únosnost nežli 200 kilogramů.

Ku § 32.

O kolkování tabulových vah.

Váhy s vrchními miskami nebo váhy tabulové, na jejichž hlavním vahadle z litého železa nejsou zřízeny v § 32 cejchovního řádu předepsané knoflíky z mědi nebo mosazu, aby na nich vyraženo bylo

razítko, budou kolkem opatřeny na cínové kapce, která jest umístěna na vhodném místě uprostřed hlavního vahadla nad středním břitem.

Tato cínová kapka musí býti co možná plochá a pevně na vahadle lpěti.

Ve Vídni, dne 12. července 1902.

C. k. normální komise cejchovní:

Tinter m. p.

182.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 6. srpna 1902,

kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení ku předpisům o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny cejchovním úřadem.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, vyhlašuje se tento c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek ku předpisům o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny cejchovním úřadem (nařízení obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176).

Call m. p.

Dodatek

ku předpisům o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny cejchovním úřadem.

Mění se částečně ustanovení I. oddílu, 4. čísla předpisů, nařízením obchodního ministeria ze dne 4. července 1900, Z. Ř. č. 176, vyhlášených o zkoušení a ověřování počitadel elektřiny, a ustanovuje se, že těch počitadel elektřiny, která podle ustanovení I. oddílu, 2. čísla, odstavce 2, se stanoviska cejchovního úřadu pokládají se za nepřenosná, smí v dosavadním stavu ve vodicí síti, ve které jsou nyní zařaděna, užíváno býti také necejchovaných až do konce roku 1908.

Ve Vídni, dne 12. července 1902.

C. k. normální komise cejchovní:

Tinter m. p.

Oprava.

Ve vyhlášce ministeria železničného ze dne 7. června 1902, obsažené v LIV. částce Zákonníka říšského pod čís. 115 dne 12. června 1902 vydané, že prodloužena byla lhůta k zahájení vozby po místní dráze z Kadaně do Vilémova, má místo nesprávného označení „o. rozchodu úzkém“ státi správně **„o rozchodu obyčejném.“**

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XCII. — Vydána a rozeslána dne 17. září 1902.

Obsah: Čís. 183. Vyhláška, že zřízeno bylo okresní hejtmanství v Marianských Láznich.

183.

Vyhláška ministeria vnitra ze dne 11. září 1902,

že zřízeno bylo okresní hejtmanství v Marianských Láznich.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 10. září 1902 nejmilostivěji schváliti, aby zřízeno bylo okresní hejtmanství s úředním sídlem v Marianských Láznich, čímž se částečně mění administrativní rozdělení království Českého nařízením ministeria vnitra ze dne 10. července 1868, Z. Ř. č. 101, vyhlášené.

Úřední okres tohoto okresního hejtmanství má obsahovati soudní okres Marianských Lázní a soudní okres Kynžvartský, které okresy budou odloučeny od dosavadního politického okresu v Teplé, vztažmo v Plané.

Zároveň soudní okres Bezdružický a Bečovský, které budou vyloučeny z dosavadního politického okresu v Teplé, vztažmo v Karlových Varech, budou přiděleny politickému okresu v Plané, vztažmo v Teplé, tak že příště politický okres v Plané bude se skládati ze soudního okresu Planského a Bezdružického, politický pak okres v Teplé ze soudního okresu Tepelského a Bečovského a politický okres Karlovarský bude obmezen na soudní okres stejného jména.

Okresní hejtmanství v Marianských Láznich počne úřadovati dne 1. října 1902 a týmž dnem nastanou také všechny ostatní dotčené změny v úředních obvodech uvedených okresních hejtmanství.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCIII. — Vydána a rozeslána dne 20. září 1902.

Obsah: Čís. 184. Nařízení, kterým c. k. hlavní celnice ve Vídni zařaďuje se mezi celnice, v přídavku k nařízení ze dne 15. července 1882 uvedené, které jsou oprávněny vyřizovati rostliny.

184.

Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic ze dne 9. září 1902,

kterým c. k. hlavní celnice ve Vídni zařaďuje se mezi celnice, v přídavku k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107 uvedené, které jsou oprávněny vyřizovati rostliny.

Dodatkem k nařízení ministerií orby, vnitra, obchodu a financí ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, o opatrnostech, kterých je třeba šetřiti v obchodě s cizozemskem, aby mšice révová *(Phylloxera vastatrix)* nebyla zavlečena, zařaďuje se mezi celnice ve přídavku k dotčenému nařízení, v poznámce lit. *a)* uvedené, k vyřizování rostlin oprávněné, také c. k. hlavní celnice ve Vídni, vztažmo zmocnění této celnice, ministerským nařízením ze dne 30. dubna 1897, Z. Ř. č. 140, udělené, aby vyřizovala rostliny poštou došlé, rozšiřuje se také na dopravu nákladů.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.

Böhm m. p. **Call** m. p.

Giovanelli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCIV. — Vydána a rozeslána dne 23. září 1902.

Obsah: Čís. 185. Dodatečné prohlášení k státní smlouvě ze dne 3. prosince 1873 mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a spojeným královstvím Velké Britannie a Irska o vzájemném vydávání zločinců.

185.

Dodatečné prohlášení ze dne 26. června 1901

k státní smlouvě ze dne 3. prosince 1873, Z. Ř. č. 34 z roku 1874, mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a spojeným královstvím Velké Britannie a Irska o vzájemném vydávání zločinců.

(Učiněno v Londýně dne 26. června 1901; od Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ratifikováno dne 8. června 1902 vespolné ratifikace vyměněny v Londýně dne 25. června 1902.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Magnae Britanniae et Irlandiae Regis in eum finem, ut stipulatio quaedam articuli undecimi tractatus de mutua maleficorum extraditione inter utriusque Nostrum ditiones die tertia mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi tertii conclusi mutaretur, declaratio additionalis die vigesima sexta mensis Junii anni millesimi noningentesimi primi Londini inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Dodatečné prohlášení.

Poněvadž vlády Rakouska a Uherska a vláda Veliké Britannie a Irska uznaly, že je toho třeba, aby prodloužena byla lhůta čtrnácti dnů ustanovená v XI. článku úmluvy o vzájemném vydávání zločinců, učiněné dne 3. prosince 1873 mezi Jeho Veličenstvím císařem Rakouským, králem Českým atd. a Apoštolským králem Uherským se strany jedné a zesnulým Jejím Veličenstvím královnou spojeného království Veliké Britannie a Irska, císařovnou Indickou atd. se strany druhé, usnesli se příslušní podepsaní plnomocníci o tomto:

Poslední odstavec XI. článku dotčené smlouvy o vydávání mění se takto:

„Ostatně předpokládá se, že v nejkratší lhůtě, a to nejdéle v jednom měsíci, jinak by zatčený byl propuštěn, diplomatický zástupce státu za vydání žádajícího podá žádost za vydání způsobem IX. článku této smlouvy přiměřeným.“

Přítomné prohlášení bude míti touž moc a totéž trvání jako smlouva o vydávání ze dne 3. prosince 1873, ku které se vztahuje.

Toto prohlášení bude ratifikováno a ratifikace budou co možná brzy v Londýně vyměněny.

Tomu na svědomí příslušní zmocněnci toto prohlášení podepsali a své pečeti přitiskli.

Dáno v Londýně ve dvou stejnopisech, dne 26. června 1901.

Za Rakousko a za Uhersko rakousko-uherský velevyslanec

(L. S.) **Deym** m. p.

Za Velikou Britannii a Irsko královský velkobritanský státní tajemník pro věci zahraničné

(L. S.) **Lansdowne** m. p.

Additional Declaration.

As it is considered necessary by the Governments of Austria and Hungary and by the Government of Great Britain and Ireland to extend the period of fourteen days fixed in Article XI of the Treaty for the mutual surrender of criminals, concluded on the 3rd December, 1873, between His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary, on one side, and Her late Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India &c., on the other, the respective Plenipotentiaries, undersigned, have agreed that: —

The last paragraph of Article XI of the said Treaty of Extradition shall be altered as follows: —

„Provided, however, that he shall be discharged if, within the shortest time possible, and at the utmost within one month, a requisition for his surrender in accordance with the terms of Article IX of this Treaty be not made by the Diplomatic Representative of the State which requests his extradition.“

The present Declaration shall have the same force and duration as the Extradition Treaty of the 3rd December, 1873, to which it relates.

The present Declaration shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged as soon as possible at London.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seal of their arms.

Done in duplicate at London, the 26th day of June, 1901.

For Austria and for Hungary, the Austro-Hungarian Ambassador,

(L. S.) **Deym** m. p.

For Great Britain and Ireland, His Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs,

(L. S.) **Lansdowne** m. p.

Nos visis et perpensis declarationis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Schönbrunn die octava mensis Junii anno Domini millesimo noningentesimo secundo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro **Riedl** a **Riedenau** m. p.,
Caes. et Reg. Caput Sectionis.

Tato státní smlouva vyhlašuje se tímto za platnou pro království a země na říšské radě zastoupené a nabude moci dne 6. října 1902.

Ve Vídni, dne 17. září 1902.

Koerber m. p. **Spens** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCV. — Vydána a rozeslána dne 28. září 1902.

Obsah: Čís. 186. Nařízení, kterým upravují se služební poměry poštovských pomocných úředníků, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků.

186.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 26. září 1902,

kterým upravují se služební poměry poštovských pomocných úředníků, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků.

Na základě Nejvyššího zmocnění ze dne 26. září 1902 nařizuje se toto, aby upraveny byly poměry poštovských expeditorů:

Článek I.

„Normální ustanovení o služebních poměrech poštovských pomocných úředníků, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků“ k tomuto nařízení vyhlášená nabudou moci dnem 1. října 1902.

Jak v tomto nařízení, tak i v normálních ustanoveních sluší slovy „poštovští pomocní úředníci“, „poštovští aspiranti“, „poštovští pomocníci“ atd. rozuměti také ženské zřízence příslušného druhu, pokud o nich není něco jiného ustanoveno.

Článek II.

Ustanovení následujícího III. až XXVII. článku mají platnost o tom, jak prováděti jest toto nařízení a jak jest nakládati s osobami, které podle dosud platných pravidel (článek XXXI) mají způsobilost býti poštovskými expeditory.

Článek III.

Nežli toto nařízení, vztažmo „normální ustanovení“ počnou se prováděti, budiž vyšetřeno, kolik míst poštovských pomocných úředníků (§ 15 norm. ust.) má býti systemisováno pro okres každého poštovského a telegrafního ředitelstva, a tento počet buď pak za základ položen tomuto provedení.

Do tohoto systemisovaného počtu buďte pojata všechna ta služební místa u erárních úřadů a poštovských úřadů I. a II. třídy, o nichž se pokládá, že je třeba podle nynějších poměrů služebních, aby stále obsazena byla poštovskými expeditory (manipulačními diurnisty).

Článek IV.

Když systemisovaný počet byl vyšetřen, vztažmo povolen, budiž při přijímání do počtu poštovských pomocných úředníků přihlédáno nejprve k těm poštovským expeditorům, kteří skutečně jsou zaměstnáni na služebních místech v III. článku dotčených. Tito expeditoři buďte seřadění podle svého dosavadního vzájemného pořadu a buďte potom podle počtu míst na jednotlivé třídy statu připadajících (§ 15, odstavec 2 norm. ust.) službou nejstarší jmenování poštovskými pomocnými úředníky I. třídy, následující pak poštovskými pomocnými úředníky II. třídy, kdežto ostatní buďte zaměstnáni jako provisorní poštovští pomocní úředníci.

Omezení v § 17 norm. ust. obsažené nevztahuje se ku prvnímu zařadění.

Pokud by místa v III. článku jmenovaná nebyla všechna obsazena, když se poprvé sestavuje

status poštovských pomocných úředníků, a pokud by podle toho byl nedostatek kandidátů, buď tento nedostatek uhrazen podle předpisů o tom daných, jak se doplňuje status poštovských pomocných úředníků (§ 19 norm. ust.).

Jakmile přítomné nařízení bude vyhlášeno, změny v personálu poštovských expeditorů smějí se státi toliko s povolením poštovských a telegrafních ředitelstev.

Článek V.

S poštovskými expeditory (manipulačními diurnisty) u erárních úřadů, kteří jsouce dne 30. září 1902 skutečně zaměstnáni, nebyli by podle IV. článku přijati ve status poštovských pomocných úředníků, budiž naloženo jako s aspiranty (§ 3 norm. ust.), při čemž pro jejich zařadění v seznamu čekatelů (§ 13 norm. ust.) rozhodno jest jejich dosavadní pořadí ve statu poštovských expeditorů.

Článek VI.

Poštovští expeditoři, kteří by podle ustanovení článku III, vztažmo IV měli býti pojati ve status poštovských pomocných úředníků, jejichž převzetí do tohoto statu však by odporovalo ustanovením § 43 norm. ust., kdyby ponechání byli na svém nynějším služebním místě, nebudou zatím převzati ve status poštovských pomocných úředníků, nýbrž výjimkou z předpisu § 52 norm. ust. budou na odvolanou ponecháni u svého úřadu jako poštovští pomocníci a bude k výplatě poukázán přiměřený manipulační příspěvek (článek XXIX). Toto výjimečné postavení, rovněž však toliko na odvolanou, bude také propůjčeno, kdyby příslušný poštmistr přeložen byl na jiné služební místo, pro toto nové místo služební.

Článek VII.

Prohlásí-li v čase až do 30. září 1902 některý z poštovských expeditorů v VI. článku uvedených, že chce obdržeti místo poštovského pomocného úředníka, nebo žádá-li některý z dotčených poštmistrů, aby mu přidělen byl pomocný poštovský úředník místo poštovského expeditora v VI. článku jmenovaného, tedy buď s tímto poštovským expeditorem naloženo sice podle ustanovení IV. článku, avšak buď zároveň směnou s jiným poštovským expeditorem nebo s použitím některého systemisovaného, avšak skutečně neobsazeného místa přeložen k jinému poštovskému úřadu, nemaje nároku na přesídlovací náklady (§ 45 norm. ust.), manipulační pak příspěvek příslušného poštovského úřadu budiž zastaven.

Článek VIII.

Jestliže by dotčené v VII. článku prohlášení poštovských expeditorů pod ustanovení VI. článku náležejících učiněno bylo teprve po 30. září nebo jestliže by dotčená v VII. článku žádost příslušných poštmistrů byla podána teprve po 30. září 1902, budiž takovému poštovskému úřadu přidělen poštovský pomocný úředník a manipulační příspěvek zastaven; poštovský expeditor pod ustanovení VI. článku náležející buď odvolán a do seznamu čekatelů zapsán. Ustanovení XXIV. článku vztahuje se také na takového čekatele, při čemž se jim k tomu započte polovice služebního času, který od 1. října 1902 jako poštovští pomocníci strávili.

Postupu v prvním odstavci stanoveného budiž také tenkráte šetřeno, rozhodne-li poštovské a telegrafní ředitelstvo odvolati, aby poštovský pomocník v VI. článku řečený byl ponechán u svého poštovského úřadu.

Článek IX.

K místům poštovských pomocných úředníků, která podle ustanovení VI. článku zatímně zastávají poštovští pomocníci, nebudiž prozatím přihlédáno při systemisování a proto i při prvním sestavování statu poštovských pomocných úředníků (článek IV) a budte teprve postupně podle toho, jak poštovští pomocníci vymizejí, systemisována a pak poštovskými pomocnými úředníky obsazena.

Článek X.

Poštovští expeditoři druhu v VI. článku dotčeného, kteří by nemohli býti zaměstnáni ani jako poštovští pomocníci (článek VI), ani jako poštovští pomocní úředníci (článek VII), budte zapsáni do seznamu čekatelského.

Totéž platí o všech poštovských expeditorech u poštovských úřadů I. a II. třídy, které podle počtu míst pro jejich poštovský úřad systemisovaných pokládati jest za přespočetné a kteří proto budou zproštěni služby.

Článek XI.

S poštovskými expeditory u poštovských úřadů II. třídy, pro které nejsou systemisována místa poštovských pomocných úředníků, budiž naloženo jako s poštovskými pomocníky a budte zapsáni do seznamu čekatelského.

Článek XII.

S poštovskými expeditory u poštovských úřadů III. třídy, úřadují-li jako poštovští administratoři, budiž naloženo podle toho, jak v §§ 4 a 21 norm. ust. jest nařízeno, jinak však jako s poštovskými pomocníky a budte zapsáni do čekatelského seznamu.

Článek XIII.

Závazek, který podle § 4, posledního odstavce norm. ust. jest uložen dědičně ustanoveným nebo smlouvou ponechaným poštmistrům, jakož i poštovským expedientům, aby nahrazovaly platy, které vyplácejí se poštovským administratorům u příslušných úřadů jako poštovským pomocným úředníkům, obmezuje se potud u dědičně ustanovených nebo smlouvou ponechaných poštmistrů, jakož i u těch poštovských expedientů, s kterými služební smlouva před 1. říjnem 1902 byla učiněna, že mají dávati tuto náhradu toliko částkou od poštovského a telegrafního ředitelstva mezi 70 a 90 procenty jejich platu (případný telegrafní přídavek v to počítajíc) ustanovenou.

Článek XIV.

Obmezení v § 7 norm. ust. uvedené nevztahuje se tenkráte ke vdaným poštovským expeditorkám dne 30. září 1902 již ve statu poštovských expeditorů zapsaným, předloží-li soudně nebo notářsky ověřené prohlášení svého muže o tom, že zná obsah normálních ustanovení a že je srozuměn, aby jeho manželka vešla ve služební poměr za pravidel, která jsou určena v normálních ustanoveních nebo v pozdějších předpisech na jejich místo vstoupivších.

Vdané poštovské expeditorky, které nepředloží tohoto prohlášení, nebudte zapsány do čekatelského seznamu, a může s nimi naloženo býti toliko jako s poštovskými pomocnicemi, ač-li jejich další upotřebení ve službě vůbec jest přípustné.

Článek XV.

O poštovských expeditorech, kteří dne 30. září 1902 ustanoveni jsou za poštovské expedienty, buď obdobně šetřeno předpisů daných v § 20 norm. ust.

Článek XVI.

O tom, jak uchazeči o místa poštovských expeditorů, kteří jsou v praxi dne 30. září 1902, mají vykonati praxi a zkoušku poštovských expeditorů, trvají v platnosti dosavadní pravidla s tím obmezením, že při zkoušce postupovati jest podle toho, co v posledním odstavci § 12 norm. ust. jest nařízeno. Kandidáti, kteří zkoušku vykonali, budou seřadění v seznamu čekatelském podle dne zkoušky posléz vykonané.

Bylo-li by téhož dne několik kandidátů zkoušeno, tedy lepší posudek obou zkoušek dohromady dává přednost; při stejném posudku rozhoduje den, kdy praxe byla počata.

Částka XVII.

Uchazeči o místa poštovských pomocných úředníků, kteří již před 30. zářím 1902 byli ustanoveni za poštovské expedienty a službu osobně zastávají, avšak ke stavu poštovských expedientů nenáležejí, jsou osvobozeni od průkazu v § 5 norm. ust. pod č. 6 dotčeného a od praxe v § 10 norm. ust. předepsané a budte přímo připuštěni ke zkoušce v § 12 norm. ust. řečené.

K takovým uchazečům nevztahuje se také obmezení v § 5 norm. ust. o nejvyšším věku obsažené.

Článek XVIII.

Poštovští expeditoři, kteří až do 30. září 1902 s dobrým prospěchem vykonali zkoušku dopravní, zůstanou oprávněni ucházeti se o místa poštovských assistentů, třeba by nevyhovovali požadavkům v § 33 norm. ust. vytčeným stranu školního vzdělání.

Článek XIX.

Status poštovských expeditorů, podle nařízení obchodního ministeria ze dne 22. ledna 1901, č. 4266. Pošt. a tel. V. č. 13, zřízený, budiž 30. zářím 1902 uzavřen.

Poštovští expeditoři až do toho času ve status zapsaní, pokud nemají úplně býti vymazáni, budte převzati buďto do statu poštovských pomocných úředníků, který podle nynějších ustanovení bude zřízen, nebo do seznamu čekatelského.

Pro posuzování vzájemného pořadí poštovských expeditorů, dne 30. září 1902 ve statu zapsaných, rozhodno je budoucně datum pořadí tímto dnem určené.

Článek XX.

Poštovské a telegrafní manipulantky (kandidátky), které před 30. zářím 1902 dosáhly způsobilosti poštovských expeditorů, nebudte sice z úřadu převzaty ani do statu poštovských pomocných úředníků, ani do seznamu čekatelského; avšak dosáhly-li obojí způsobilosti (článek XXI), jsou oprávněny rozhodnouti se až do 30. září 1905, zdali

chtějí zůstati jako manipulantky nebo zdali chtějí obdržeti místo poštovského pomocného úředníka. Nepodají-li až do toho času žádného prohlášení, pokládá se za to, že se rozhodly pro své dosavadní postavení. Rozhodnou-li se pro stav poštovských pomocných úředníků, budiž s nimi, co se týče jejich vřadění v čekatelském seznamu, vtažmo ve statu pomocných úředníků naloženo podle toho, co ustanoveno je v závěrečném odstavci XIX. článku, při čemž však, nehledíc k ustanovením XXIII. článku, také služební čas manipulantek od 1. října 1902 vykonaný buď čítán pro dosažení vyšších stupňů služného (§ 27 norm. ust.).

Když manipulantka přestoupí do postavení poštovské pomocné úřednice, bude přeložena ku poštovskému úřadu I. nebo II. třídy, nemajíc nároku na náhradu přesídlovacích nákladů (§ 45 norm. ust.).

Článek XXI.

Do dvou let potom, co toto nařízení nabude moci, všichni dosavadní poštovští expeditoři, kteří jsou zkoušeni toliko pro jeden služební odbor, mají nabyti obojí způsobilosti tím, že vykonají doplňovací zkoušku podle dosavadních pravidel. Jestliže by zkouška v čas nebyla vykonána, má to v zápětí:

1. že u poštovských pomocných úředníků zastaveno bude postupování do vyššího platu a povýšení do vyšší třídy, dokud by nedosáhli obojí způsobilosti;

2. že poštovští aspiranti budou propuštěni a v čekatelském seznamu vymazáni;

3. že čekatelé budou vymazáni v čekatelském seznamu. Takoví bývalí čekatelé mohou obdržeti místo poštovského pomocného úředníka toliko na základě nynějších ustanovení, při čemž nebude čítán jejich dosavadní služební čas.

Článek XXII.

Od složení zkoušky v § 17 norm. ust. dotčené jsou osvobozeni:

1. poštovští pomocní úředníci, kteří vykonali dopravní zkoušku;

2. poštovští expeditoři, kteří 1. října 1902 byli jmenováni poštovskými pomocnými úředníky I. neb II. třídy;

3. čekatelé, kteří mají starší dátum pořadí nežli kterýkoli pod č. 2 řečený poštovský expeditor téhož okresu ředitelského.

Článek XXIII.

Poštovským expeditorům, kteří byli dne 30. září 1902 v statu poštovských expeditorů, bude při převzetí jich do statu poštovských pomocných úředníků, vztažmo při jich upotřebení za aspiranty, bez rozdílu zdali byli převzati (upotřebeni) 1. říjnem 1902 nebo později, pro případnutí vyšších stupňů služného nebo denních platů (č. 27, vztažmo 29 norm. ust.) započteno z času před 1. říjnem 1902 uplynulého:

1. byli-li zaměstnáni jako provisorní poštovští pomocní úředníci nebo jako poštovští aspiranti, veškerý čas od data zařadění až do 30. září 1902 prošlý;

2. těm, kteří byli převzati jako poštovští pomocní úředníci II. třídy, přebytek přes 10 let, a

3. těm, kteří byli převzati jako poštovští pomocní úředníci I. třídy, přebytek přes 16 let.

Článek XXIV.

S poštovskými expeditory, kteří 1. října 1902 byli převzati ze statu poštovských expeditorů do čekatelského seznamu, budiž tak naloženo, když později budou povoláni, vztažmo převzati do statu poštovských pomocných úředníků, jako kdyby již 1. října 1902 bývali ustanoveni za poštovské aspiranty (článek V), vztažmo jmenováni poštovskými pomocnými úředníky (článek IV). To platí zejména o zachování práva ku pořadí nabytého naproti dříve převzatým (článek XIX).

Článek XXV.

Jestliže by následkem ustanovení předcházejícího článku v I. a II. třídě statu poštovských pomocných úředníků naproti systemisovanému počtu (§ 15 norm. ust., poslední odstavec) na jevo vyšel přebytek, buďte přebytečná místa dočasným neobsazením přiměřeného počtu provisorních míst poštovských pomocných úředníků (§ 19 norm. ust.) vyrovnána a při nejbližším nebo některém následujícím upravení statu (§ 18 norm. ust.) opět uvedena do systemisovaného stavu.

Článek XXVI.

Ti manipulační diurnisté, kteří nyní mají větší denní plat, nežli co činí jejich budoucí denní plat, vztažmo jejich příští služné na rok čítané (včetně případného služebního přídavku podle § 31, č. 3 norm. ust.), obdrží přebytek jako doplňovací přídavek, který budiž přiměřeně zmenšen, vztažmo zcela zastaven, podle toho, jak dosáhnou vyššího denního platu, vztažmo vyššího služného.

Článek XXVII.

Poštovští expeditoři při prvním sestavování statu neumístění podrží, pokud nebudou vymazáni z čekatelského seznamu, ad personam titul „poštovský expeditor“ a jsou pod touž podmínkou oprávněni, nositi až do svého jmenování poštovskými pomocnými úředníky služební oděv předepsaný pro poštovské expeditory nařízením ministeria obchodního ze dne 17. února 1891, č. 774, Pošt. a tel. V. č. 17.

Článek XXVIII.

Ustanovení § 40 a § 41 nařízení obchodního ministeria ze dne 19. května 1900, Pošt. a tel. V. č. 44, o ručení poštmistrů za své pomocné zřízence, mění se od 1. října 1902 tím způsobem co se týče poštovských pomocných úředníků a poštovských aspirantů, že poštmistři jen potud ručí za škodu zaviněním řečených pomocných zřízenců eráru způsobenou, pokud by také přednosta erárního úřadu ve stejném případu ručil za škodu, která vznikla eráru zaviněním některého podřízeného zřízence u tohoto úřadu.

Článek XXIX.

Dnem 30. září 1902 buďte zrušeny manipulační příspěvky poštovským úřadům povolené, pokud nebyly povoleny za příčinou držení poštovských pomocníků, nebo pokud nebudou znova povoleny při provádění normálních ustanovení (článek VI).

Výměra manipulačních příspěvků, které podle VI. článku budou povoleny, aby poštovský pomocník byl držen, má činiti u poštovských úřadů I. třídy mezi 800 a 600 K, u poštovských úřadů II. třídy s více nežli 30.000 pracovních jednotek mezi 700 a 500 K.

Návrhy na povolení a o výměře těchto manipulačních příspěvků, jakož i manipulačních příspěvků které u ostatních poštovských úřadů II. třídy budou systemisovány, buďte v uvedených mezích podány prohlédajíc ku poměrům jednotlivého případu.

Článek XXX.

Poštovská a telegrafní ředitelstva mají o obstarávání služby při poštovských úřadech I. třídy a při těch poštovských úřadech II. třídy, u kterých budou systemisována místa poštovských pomocných úředníků, učiniti na základě služebních rozvrhů poštovskými úřady předložených v čas potřebná opatření, zejména také o pokladní spoluzávěrce, která by měla býti zavedena.

Článek XXXI

Tím dnem, kterého nabudou moci „normální ustanovení o služebních poměrech poštovských pomocných úředníků a poštovských pomocníků“, budou zrušena:

1. nařízení obchodního ministeria ze dne 22. ledna 1901, č. 4266 (Pošt. a tel. V. č. 13.) o sestavení statu poštovských expeditorů;

2. ustanovení „návodu o dopravní službě poštovské po silnicích“ (nařízení ze dne 30. června 1884, č. 7061, Pošt. a tel. V. č. 42) s „normálními ustanoveními“ se nesrovnávající, nařízení obchodního ministeria ze 19. května 1900, Pošt. a tel. V. č. 44, jakož i ostatních nařízení, předpisů a výnosů, pokud týkají se věcí normálními ustanoveními upravených;

3. ustanovení o skládání tak zvané přijímací zkoušky pro státní poštovskou službu.

Normální ustanovení

o

služebních poměrech poštovských pomocných úředníků, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků.

§ 1.

V dopravní službě poštovské a telegrafní bude kromě dopravních úředníků a poštovských a telegrafních manipulantek užíváno jako pomocných úředníků:

a) poštovských pomocných úředníků, vztažmo poštovských aspirantů (§§ 2 až 51);

b) poštovských pomocníků (§§ 52 až 58).

§ 2.

Poštovští pomocní úředníci jsou způsobilými a zkoušenými pomocníky pro vykonávání všech odborův úřední služby při poštovských a telegrafních úřadech. Poštovští pomocní úředníci, byvše ustanoveni, vstoupí do trvalého služebního poměru k státu, který může býti zrušen toliko pod podmínkami v norm. ust. vytčenými; jsou úředníky poštovskými a telegrafními, kterým však propůjčeny jsou toliko výhody a oprávnění v normálních ustanoveních uvedené.

Místa poštovských pomocných úředníků budou systemisována u erárních úřadů a u poštovských úřadů I. a II. třídy.

Poštovští pomocní úředníci, zaměstnaní na těchto služebních místech, jsou podřízeni přednostům (správcům) příslušných úřadů (úředních oddělení).

§ 3.

Čekatelé na místa poštovských pomocných úředníků (§ 13) mohou býti zaměstnáni pod služebním názvem „poštovských aspirantů“ pro výpomoc na čas potřeby:

a) při kromobyčejném návalu práce;

b) jako náhradníci za na dovolené jsoucí, onemocnělé, suspendované, exponované nebo jinak na svém vlastním služebním místě nepřítomné úředníky, poštmistry nebo poštovské pomocné úředníky;

c) jako substituti na uprázdněných systemisovaných služebních místech statu úřednického, poštmistrovského nebo poštovských pomocných úředníků, až by pravidelně byla obsazena;

d) jako náhradníci poštovských expedientů.

Služební poměr poštovských aspirantů není trvalý; ano aspiranti mohou bez předcházející výpovědi kdykoli býti služby zproštěni:

1. když jich není třeba následkem změněných služebních poměrů;

2. proviní-li se hrubě proti služebním povinnostem nebo když při praktickém zaměstnání na jevo vyjde jejich úplná neschopnost ke službě.

Zproštění má v případu pod č. 2 uvedeném zároveň v zápětí ztrátu čekatelství.

O služební podřízenosti poštovských aspirantů platí stejné ustanovení jako o poštovských pomocných úřednících.

§ 4.

Poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti mohou také jako zástupci poštmistrů nebo poštovských expedientů ustanoveni býti za administratory poštovských úřadů I. až III. třídy, ve které vlastnosti mají titul „poštovských administratorů“ a jsou bezprostředně podřízeni poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu.

Za příčinou takových administrací, kterých účelem jest, aby poštmistři nebo poštovští expedienti trvale byli vyloučeni nebo zproštěni osobního výkonu služby, budiž přiměřený počet míst poštovských pomocných úředníků nad systemisovaný stav obsazen.

Takové případy administrací nastoupí zejména:

1. má-li poštmistr dostaviti se k vojenské službě presenční;

2. byl-li poštmistr zvolen do některého veřejného sboru zastupitelského;

3. když dědičně ustanovený nebo smlouvou ponechaný poštmistr nebo poštovský expedient z jiných důvodů trvale je zproštěn nebo vyloučen od osobního vykonávání služby.

V případě pod č. 3 uvedeném příslušný poštmistr neb expedient má nahraditi poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu normální platy poštovského administratora.

§ 5.

Tyto jsou podmínky pro dosažení místa poštovského pomocného úředníka:

1. průkaz rakouského státního občanství;

2. občanská a mravní zachovalost;

3. věk mezi 16 až 35 lety (§ 9);

4. průkaz tělesné způsobilosti a úplné schopnosti ke službě předloženým vysvědčením státního lékaře, po případě vyšetřením v některém lékařském ústavě;

5. průkaz potřebných znalostí jazykových podle služební potřeby;

6. průkaz dostatečného všeobecného vzdělání (§ 9);

7. průkaz úplné způsobilosti ke službě (§ 12).

§ 6.

Z dosažení místa poštovského pomocného úředníka jsou vyloučeni:

1. ti, kteří trestním soudem byli odsouzeni pro zločin nebo pro některý trestný čin ze ziskuchtivosti spáchaný;

2. ti, kteří upadli v konkurs, po dobu konkursu;

3. ti, kteří jsou pod opatrovnictvím;

4. ti, kteří již byli ve státní službě, avšak svým zaviněním byli propuštěni.

Jestliže by kdos, jenž podle těchto ustanovení jest vyloučen, bez povolení obchodního ministeria byl ustanoven, budiž bez disciplinárního řízení ihned ze služby propuštěn.

§ 7.

Pro uchazečky o místo poštovských pomocných úředníků má platnost obmezení, že budou přijaty toliko svobodné osoby ženské, bezdětné vdovy nebo bezdětné rozvedené ženy, a že pokaždé mezi desíti ku praxi připuštěnými (§ 9), je-li tu dostatečný počet způsobilých mužských uchazečů, nejvýše tři uchazečky mají býti připuštěny.

§ 8.

Aby kdos dosáhl místa poštovského pomocného úředníka, je třeba, aby vykonal s dobrým úspěchem praxi, jejíž účelem jest vycvičiti uchazeče ve všech služebních odvětvích tou měrou, jak toho jeho zaměstnání vyžaduje.

§ 9.

Tato ustanovení platí o připuštění uchazečů ku praxi:

1. uchazeči buďte toliko v takovém počtu připuštěni, aby v nejbližších 18 měsících předvídatelně mohli býti umístěni, přihlédajíc k těm, kteří snad jsou zaznamenáni (§ 13);

3. nejmenší věk v § 5 pod č. 3 ustanovený musí býti dosažen nejdéle při počátku praxe, vztažmo nejvyšší věk tam vytčený nesmí ještě býti překročen v tomto čase; výjimky potřebují schválení obchodním ministeriem;

3. uchazeči musí prokázati dostatečné vzdělání, a to mužští uchazeči, že s dobrým prospěchem odbyli čtyři ročníky některé tuzemské střední školy nebo dva ročníky učitelského ústavu neb obchodní školy, uchazečky pak dva ročníky učitelského ústavu, čtyři ročníky dívčího lycea nebo jiného vyššího učiliště pro dívky.

§ 10.

Praxe má trvati šest měsíců, počíná se obyčejně v říjnu každého roku a dělí se na dva oddíly stejné délky.

Kandidáti mají se v prvním oddílu věnovati theoretickému a praktickému výcviku v poštovské službě u poštovského úřadu I. nebo II. třídy s dodací službou neb u takového poštovského úřadu III. třídy 1. až 3. stupně, který jest řízen poštovským pomocným úředníkem.

Druhý oddíl praxe buď odbyt u některého erárního poštovského a telegrafního úřadu. Uchazeči choditi mají v něm do běhu dopravními úředníky konaného. Úkolem tohoto běhu jest vycvičiti uchazeče v telegrafní (telefonní) službě a zdokonaliti

v theorii poštovské služby a obeznámiti je s příslušnými personálními předpisy. S tím spojen buď na místě vyučovacího běhu praktický výcvik v telegrafní službě.

Takovým uchazečům, kteří již tak jsou vycvičeni, že jich s prospěchem ve službě může býti upotřebeno, bude dán plat 25 h za služební hodinu po dobu jejich zaměstnání.

Praktikující mají v prvním oddíle praxe zapraviti učebné měsíčně 15 K napřed příslušnému poštmistrovi (poštovskému expedientu); vyučování v druhém oddílu praxe je zdarma.

§ 11.

Uchazeči budou z úřední moci přidělováni služebním místům, u kterých mají praktikovati; při tom buď co možná přihlédáno ku přáním uchazečů. U poštovského úřadu III. třídy smí pokaždé praktikovati toliko jeden uchazeč, u poštovských úřadů I. nebo II. třídy smějí současně praktikovati toliko dva uchazeči.

Nežli uchazeči nastoupí praxi, vykonejte slib věrnosti a úřední mlčenlivosti (viz přílohu 1) před mužským svědkem do rukou poštmistrových (poštovského expedienta). Listina o vykonaném slibu, poštmistrem (poštovským expedientem) a svědkem podepsaná, budiž zaslána poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu. Příloha 1.

Uchazeči nebuďte za prvního oddílu praxe, jinak by poštmistři (poštovští expedienti) za to ručili a z toho byli odpovědni, připouštění k samostatnému obstarávání odpovědných služebních výkonů.

§ 12.

Uchazeči na konci praxe mají se podrobiti zkoušce ze všech služebních oborů v tom místě, ve kterém odbyli druhý díl praxe.

Zkouška dělí se na písemnou a na ústní, která jest spojena s praktickým vyzkoušením ve vykonávání služby.

Písemná zkouška záleží ve vypracování lehčího úkolu z dopravní služby. Ústní zkouška, nehledíc ku personálním předpisům, má vztahovati se ku předpisům a instrukcím poštovské služby, zúčtovací služby, poštovské spořitelní služby, k základům dopravního zeměpisu, k dostatečné zručnosti v podávání a přijímání telegramů u přístroje, k nakládání s přístroji a bateriemi, k taxování telegramů, k zařadění prosté mezistanice a konečné stanice; ku poplatkovým a zúčtovacím předpisům telegrafní a telefonní služby.

Zkouška koná se před komisí, skládající se z delegovaného zřízence ředitelstva jako předsedy, z technického úředníka a z dvou dopravních úředníků, z nichž jeden má spolu býti zapisovatelem.

Za zkušební známky jsou ustanoveny tři stupně („výtečně způsobilý“, „způsobilý“, „nezpůsobilý“). Dopadla-li zkouška dobře, bude o ní vysvědčení vydáno. Nedopadla-li dobře, komise má zároveň rozhodnouti o opakování zkoušky, při čemž zkouška budiž povolena buďto *a)* bez opakování praxe ve lhůtě 3 až 12 měsíců nebo *b)* teprve na základě úplného nebo částečného opakování praxe. Zkoušku dvakráte opakovati dovoleno jest toliko se schválením obchodního ministeria.

Jestliže by kdos za praxe vystoupil, musí ji opakovati; odstoupil-li uchazeč po skončené praxi před nebo mezi zkouškou, má v onom případu poštovské a telegrafní ředitelstvo, v tomto pak zkušební komise rozhodnouti o zkušební lhůtě podle rozdílů svrchu pro opakování zkoušky vytčených.

§ 13.

Uchazeči, kteří při dotčené zkoušce obstáli, buďte zapsáni do „seznamu čekatelského“ postupně vedeného. Zařadění v něm provede se tím způsobem, že z účastníků jednoho a téhož ročníku praxe v okresu každého ředitelstva ti čekatelé, kteří vykonali zkoušku s výtečným prospěchem, nejprve budou zařaděni, potom budou vřaděni ostatní čekatelé téhož ročníku, kteří obdrželi zkušební známku „způsobilosti“, konečně ti čekatelé, kteří vykonali zkoušku teprve po opakování. V každé z těchto skupin budiž vřadění provedeno podle času, kdy žádost za připuštění ku praxi byla podána. Uchazeči, kteří vykonali zkoušku teprve na základě úplného nebo částečného opakování praxe, řadí se s účastníky opakovaného ročníku.

§ 14.

Pořadí v čekatelském seznamu určené budiž celkem zachováváno při povolávání čekatelů k služebnímu zaměstnání, pokud služební ohledy neodůvodňují úchylku od tohoto pořadí.

Povolání čekatelů ke služebnímu zaměstnání jako poštovských aspirantů budiž zaznamenáno v čekatelském seznamu a budte zároveň uvedeny místo a doba, jak zaměstnání dlouho trvalo, a stupeň denního platu.

Čekatelům budiž určena lhůta, ve které mají vyhověti vyzvání, aby službu nastoupili. Tato lhůta budiž ustanovena podle uvážení poštovského a telegrafního ředitelstva, každou měrou však nikoli kratšeji nežli na 24 hodiny.

Čekatelé, kteří by ve lhůtě jim určené nevyhověli vyzvání k nástupu služby a nemohou-li své nedostavení omluviti důvodnými příčinami (nemocí, dodržením výpovědní lhůty a pod.), budte v prvním takovém případu zařaděni za veškeré ostatní čekatele téhož ročníku praxe; opakovalo-li by se to, budte vymazáni z čekatelského seznamu (§ 13). O otázce, zdali dostatečně za omluveno pokládati sluší, že vyzvání nebylo uposlechnuto, rozhoduje s konečnou platností poštovské a telegrafní ředitelstvo.

Tací čekatelé mohou opětně přijati býti do čekatelského seznamu toliko podle času svého nového přihlášení, a uplynula-li od vykonání zkoušky, vztažmo od posledního služebního zaměstnání (§ 2 až 4) doba delší tří let, toliko na základě znova odbyté zkušební praxe a zkoušky.

§ 15.

Všichni poštovští pomocní úředníci budou v okresu každého poštovského a telegrafního ředitelstva zapsáni do statu, který se dělí na tři třídy, a to na dvě třídy definitivních a jednu třídu provisorních poštovských pomocných úředníků.

Rozdělení statu na tři třídy má pokaždé tím způsobem provedeno býti v okresu každého poštovského a telegrafního ředitelstva, aby připadlo 20 procent poštovských pomocných úředníků na I. třídu a 40 procent na II. třídu, kdežto 40 procent přijde do třídy provisorních pomocných úředníků. Přebytek, který by při tomto procentovém rozvrhu na jevo vyšel, budiž pokaždé připočten ke třídě provisorních poštovských pomocných úředníků.

§ 16.

Každý poštovský pomocný úředník obdrží při svém ustanovení dekret, ve kterém budte vyznačeny jeho služební kategorie a zvláštní titul zřízenci náležející, pak třída, do které jest zařaděn, jakož i výměra platů.

Poštovský pomocný úředník má písemně potvrditi, že obdržel dekret o svém ustanovení, a doložiti, že zná obsah normálních ustanovení.

Poštovský pomocný úředník jest povinen podle zvláštních o tom platných předpisů zapraviti ze svých peněz náležitý zákonný poplatek za propůjčení služby.

§ 17.

Aby kdos dosáhl místo poštovského pomocného úředníka I. třídy, je třeba, aby vykonal zkoušku uvedenou v § 15 nařízení obchodního ministerstva ze dne 19. května 1900, Pošt. a tel. V. č. 44. Také stanoveno jest obmezení, že toliko každé páté uprázdněné takové místo smí propůjčeno býti poštovským pomocným úřednicím II. třídy.

§ 18.

Poštovská a telegrafní ředitelstva mají dvakráte do roka obsazovati prázdná místa II. a I. třídy podle systemisovaných a skutečných stavů ze dne 31. března a 30. září.

Těm poštovským pomocným úředníkům, kteří takto do vyšší třídy postoupí, budte k výplatě poukázány příslušné vyšší platy nejbližším 1. dubnem, vztažmo 1. říjnem a jejich dosavadní platy zastaveny posledním březnem, vztažmo zářím.

Taková jmenování budte vykonána bez vyhlášeného konkursu. Při tom budiž vůbec postupováno podle pořadí ve statu, avšak také přihlédáno ku kvalifikaci, ke školnímu vzdělání a k výsledku zkoušky (§ 12, vztažmo § 17).

§ 19.

Úbytky, které vzniknou během roku naproti systemisovanému úhrnnému stavu poštovských pomocných úředníků, budte pokaždé uhrazeny podle potřeby a nehledíc ke lhůtám v § 18 ustanoveným, tím že bude jmenován přiměřený počet provisorních poštovských pomocných úředníků.

Při tom budiž mezi čekateli co možná přihlédáno k aspirantům, kteří jsou nebo byli ve službě zaměstnáni, ostatně budiž postupováno podle toho, co jest v § 13 o pořadí ustanoveno.

§ 20.

Poštovští pomocní úředníci, kteří by ustanoveni byli za poštovské expedienty, vystoupí ze statu poštovských pomocných úředníků a budiž s nimi po dobu tohoto zaměstnání vzhledem k jejich osobním a platovým poměrům naloženo podle pravidel, která

svou dobou jsou platna pro majetníky poštovských úřadů III. třídy. Avšak podrží svou služební vlastnost a oprávnění ku poštmistrovským místům; byli-li pak opětně převzati do statu poštovských pomocných úředníků, budte se zachováním svého důstojenství zařadeni do té třídy, do které by byli přišli, kdyby byli ve statu trvale zůstali.

§ 21.

Pokud poštovští pomocní úředníci na základě ustanovení § 4, č. 1 až 3, mají býti ustanoveni přes systemisovaný stav, nebude k nim přihlédáno ani při výpočtu náležitého stavu v jednotlivých třídách (§ 15), ani při obmezení daném pro počet poštovských pomocných úřednic.

S takovými poštovskými pomocnými úředníky budiž při postupech (§ 18) právě tak nakládáno jako s poštovskými pomocnými úředníky ve statu jsoucími.

§ 22.

Poštovským pomocným úředníkům, kteří se mají dostaviti k výkonu zákonné vojenské presenční služby, bude po dobu tohoto zavolání zachováno služební místo stejné třídy, avšak vojenský presenční čas nebude čítán pro dosažení vyšších platů (§ 27).

§ 23.

Poštovským aspirantům budiž při jejich prvním služebním upotřebení připamatován slib, který na počátku své praxe vykonali (§ 11).

Poštovští pomocní úředníci v provisorní vlastnosti mají při svém jmenování vykonati služební přísahu (viz přílohu 2), ve které příčině poštovské a telegrafní ředitelstvo nařídí čeho třeba. Příloha 2.

Při povýšení poštovských pomocných úředníků do II., vztažmo I. třídy budiž vykonaná přísaha toliko připamatována.

§ 24.

U poštovských a telegrafních ředitelstev budou vedeny o všech poštovských pomocných úřednicích okresu zvláštní služební a kvalifikační tabulky.

Tyto tabulky mají obsahovati:

1. generalie včetně dat k vojenské službě se vztahujících;

2. data o studiích, jazykových znalostech a zkouškách;

3. příslušné služební místo a způsob zaměstnání;

4. výrok o kvalifikaci podle rubrik:

a) pilnost,

b) schopnosti,

c) úřední chování,

d) mimoúřední chování, a to podle stupňů:

ad a) kromobyčejná, uspokojivá, skrovná,

ad b) výtečné, dobré, skrovné,

ad c) úplně přiměřené, přiměřené, méně přiměřené,

ad d) bezvadné, méně přiměřené.

Kvalifikační tabulky budte chovány v evidenci; k tomuto konci mají:

1. poštovští pomocní úředníci bez prodlení k vědomosti uvésti představenému poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu všechny změny svých osobních poměrů, pokud tyto změny ředitelstvu již z úřadu nejsou známy;

2. přednostové všech úřadů, u kterých poštovští pomocní úředníci jsou zaměstnáni (poštmistři, přednostové erárních úřadů, po případě poštovští administratoři), podati svůj úsudek o kvalifikaci příslušných osob podle řečených rubrik, když poštovský pomocný úředník vystoupí ze služby, nebo kdyby svého místa během roku nebyl změnil, tedy pokaždé na konci roku a zaslati jej poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu. Dozorčí zřízenci kvalifikují poštovské administratory. Při podávání kvalifikace budiž postupováno s největší svědomitostí a podavatel kvalifikace jest za to odpověden pod trestem disciplinárním.

Každému poštovskému pomocnému úředníku budiž k jeho žádosti jednou do roka oznámena jeho kvalifikace; úředník má také právo v osmi dnech podati předepsanou služební cestou proti kvalifikaci své námitky, o kterých poštovské a telegrafní ředitelstvo konečně rozhodne, při čemž je-li reklamace úplně nedůvodná, může uložen býti trest pro svévoli až do 10 K.

§ 25.

Poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti bez rozdílu, v kterém jsou služebním zaměstnání v § 2 až § 4 naznačeném, berou své platy přímo od poštovského a telegrafního ústavu.

Tyto platy jsou dílem řádné, dílem mimořádné (vedlejší platy).

§ 26.

Řádný plat poštovského pomocného úředníka záleží v ročním služném podle tohoto přehledu:

A. Poštovští pomocní úředníci.

Třída statu		Stupeň služného	Obvod I.	Obvod II.	Obvod III.	Obvod IV.
			třídy aktivitních přídavků úředníků státních			
			koruna			
provisorních poštovských pomocných úředníků		3	1.100	950	875	800
		2	1.175	1.025	950	875
		1	1.250	1.100	1.025	950
poštovských pomocných úředníků	II. tř.	3	1.400	1.250	1.200	1.150
		2	1.500	1.350	1.300	1.250
		1	1.600	1.450	1.400	1.350
	I. tř.	3	1.800	1.600	1.550	1.500
		2	2.000	1.800	1.750	1.700
		1	2.200	2.000	1.950	1.900

B. Poštovské pomocné úřednice.

Třída statu		Stupeň služného	Obvod I.	Obvod II.	Obvod III.	Obvod IV.
			třídy aktivitních přídavků úředníků státních			
			koruna			
provisorních poštovských pomocných úřednic		3	950	880	840	800
		2	1.025	955	915	875
		1	1.100	1.030	990	950
poštovských pomocných úřednic	II. tř.	3	1.200	1.100	1.050	1.000
		2	1.300	1.200	1.150	1.100
		1	1.400	1.300	1.250	1.200
	I. tř.	3	1.600	1.400	1.350	1.300
		2	1.750	1.550	1.500	1.450
		1	1.900	1.700	1.650	1.600

Služné bude vypláceno v měsíčních lhůtách napřed.

§ 27.

Postup do vyššího platu má státi se v II. a I. třídě poštovských pomocných úředníků po každých čtyřech služebních letech v příslušné třídě strávených.

Ve třídě provisorních poštovských pomocných úředníků položky 3. stupně služného vyplácejí se za prvního a druhého, položky 2. stupně služného vyplácejí se za třetího a čtvrtého roku služebního a položky 1. stupně služného při více než čtyřletém čase služebním.

Každé skutečné zaměstnání podle §§ 2 až 4 konané jest čitatelné pro tento postup, který buď nařízen z moci úřední.

§ 28.

Nehledíc k nepřítomnosti ve službě, podmíněné řádně prokázanou nemocí, řádně udělenou dovolenou nebo dostavením se k vojsku v případech uvedených v § 5 zákona ze dne 22. května 1878, Z. Ř. č. 59, pod lit. *a*, *b* a *d* (viz přílohu 3), jest požitek platů poštovských pomocných úředníků tím podmíněn, že skutečně službu konají. Příloha 3

Ostatně požitek se počíná:

1. je-li kdos jmenován provisorním poštovským pomocným úředníkem, prvním dnem měsíce po jmenování následujícího;

2. je-li kdos povýšen do vyšší třídy, příslušnou regulační lhůtou (§ 18);

3. postoupil-li kdo do vyššího stupně služného (§ 27), a to ve třídě provisorních poštovských pomocných úředníků prvním dnem měsíce následujícího po dokonání druhého služebního roku, vztažmo čtvrtého služebního roku; v II. a I. třídě prvním dnem měsíce následujícího po dokonaném čtyřletí.

Platy buďte zastaveny:

1. je-li kdos jmenován poštovským assistentem, poštmistrem nebo poštovským expedientem, jakož i dosáhne-li vyšších platů ve statu poštovských pomocných úředníků, dnem, kdy nové platy k výplatě budou poukázány;

2. dostaví-li se kdos k vojenské presenční službě, jakož i zruší-li se služební poměr (§ 48), koncem příslušného měsíce,

§ 29.

Řádný plat poštovských aspirantů záleží v denním platu v měsíčních prošlých lhůtách vypláceném podle tohoto přehledu:

A. Poštovští aspiranti.

Stupeň denního platu	Obvod							
	I.		II.		III.		IV.	
	třídy aktivitních přídavků úředníků státních							
	K	h	K	h	K	h	K	h
3	3	—	2	60	2	40	2	20
2	3	20	2	80	2	60	2	40
1	3	40	3	—	2	80	2	60

B. Poštovské aspirantky.

Stupeň denního platu	Obvod							
	I.		II.		III.		IV.	
	třídy aktivitních přídavků úředníků státních							
	K	h	K	h	K	h	K	h
3	2	60	2	40	2	30	2	20
2	2	80	2	60	2	50	2	40
1	3	—	2	80	2	70	2	60

Požitek denního platu jest podmíněn skutečným výkonem služby, pokud by výslovně něco jiného nebylo ustanoveno.

Poštovským aspirantům, kteří by své služební místo během měsíce změnili, a změnila-li by se tím výměra denního platu, budiž k výplatě poukázán příslušný vyšší, vztažmo nižší plat za poměrnou část měsíce.

O postupu do vyšších stupňů denního platu budiž šetřeno ustanovení v druhém a třetím odstavci § 27 daných.

§ 30.

K mimořádným platům náležejí:

1. služební přídavky (§ 31);

2. poplatky za noční službu, a to pro poštovské pomocné úředníky a poštovské aspiranty u erárních úřadů zaměstnané výměrou, ustanovenou pro podřízené dopravní úředníky nařízením obchodního ministeria ze dne 31. března 1891, č. 51262 z r. 1890, Pošt. a tel. V. č. 36 z r. 1891, pro ostatní pak výměrou, ustanovenou v § 9 nařízení obchodního ministeria ze dne 19. května 1900, Pošt. a tel. V. č. 44;

3. doprovodné, a to při substitučním doprovázení úřednických železničních pošt podle výměry stanovené pro dopravní úředníky, při doprovázení železničných pošt nižšího řádu podle výměry obchodním ministeriem pokaždé zvláště ustanovené.

§ 31.

Služební přídavky budou míti:

1. poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti, kteří jsou ustanoveni za poštovské administratory, administrační přídavek, jenž měsíčně činí u poštovských úřadů I. třídy 10 K, u poštovských úřadů II. třídy 8 K a u poštovských úřadů III. třídy 5 K;

2. poštovští pomocní úředníci, kterým u poštovského úřadu I. třídy svěřena jest závěra nebo protizávěra pokladny, pokladničný přídavek 5 K měsíčně, a to po případě kumulativně s administračním přídavkem;

3. poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti, kteří jsou zaměstnáni u sezónních úřadů, po dobu tohoto zaměstnání služební přídavek 20 procent svého měsíčního služného, vztažmo denního platu na měsíc o 30 dnech připadajícího, a to po případě kumulativně s přídavky pod č. 1 a 2 uvedenými. Obchodní ministerium ustanoví pokaždé poštovské úřady, u kterých mají se vypláceti přídavky pod č. 3 uvedené.

Služební přídavky pod č. 1—3 uvedené budte k výplatě poukázány podle skutečného zaměstnání měsíčně ve lhůtě prošlé, a třeba-li toho také *pro rata temporis*.

§ 32.

Zvláštní ustanovení budou dána o platech poštovských pomocných úředníků, když se dostaví k vojsku za mobilisace, pak když se jich upotřebuje ve válečné telegrafní a poštovské službě.

§ 33.

Poštovští pomocní úředníci, kteří vykonali dopravní zkoušku, mohou jmenováni býti poštovskými assistenty. K návštěvě vyučovacího běhu poštovského a telegrafního, vztažmo k vykonání dopravní zkoušky mohou však připuštěni býti toliko ti poštovští pomocní úředníci mužského pohlaví, kteří odbyli aspoň dvě třídy učitelského ústavu nebo vyšší obchodní školy nebo čtyři třídy střední školy a mají aspoň osm služebních let.

§ 34.

Poštovská a telegrafní ředitelstva jsou zmocněna, definitivním poštovským pomocným úředníkům za podmínek, které platí pro poskytování záloh skutečným státním úředníkům, dávati nezúročné zálohy až nejvýše do tříměsíčního služného na splátky nejdéle ve 20 měsíčních lhůtách.

§ 35.

Poštovská a telegrafní ředitelstva za podmínek, které vůbec platí pro udílení peněžních odměn a výpomocí, mohou povoliti poštovským pomocným úředníkům a poštovským aspirantům peněžní odměny a výpomoci až nejvýše do 100 K v roce.

§ 36.

Poštovští pomocní úředníci mužského pohlaví jsou oprávněni, nositi služební oděv podle § 29 nařízení obchodního ministeria ze dne 19. května 1900, Pošt. a tel. V. č. 44, pro poštmistry dekretem ustanovené, avšak s tím odlišením, že klopky na ramenou místo zlatými prýmky mají býti lemovány a upevněny prýmky 5 millimetrů širokými z postříbřeného bílého kovu a že za distinkce u poštovských pomocných úředníků I. třídy umístěno býti má na náramenních klopkách po třech, u poštovských pomocných úředníků II. třídy po dvou růžicích, u provisorních poštovských pomocných úředníků po jedné růžici z bílého lisovaného kovu. Tyto náramenní klopky buďte nošeny také na stejnokrojním plášti.

Poštovští pomocní úředníci jsou zavázáni, nositi ve vnitřní úřední službě stejnokrojní bluzu, zavedenou podle ustanovení položky III nařízení ze dne 3. září 1890, č. 1778 H. M., Pošt. a tel. V. č. 93, nařízením ze dne 1. září 1890, č. 1778 H. M., Pošt. a tel. V. č. 85, s tím odlišením, že jako distinkce na paroli, jehož dolní kraj jest lemován stříbrným prýmkem pět millimetrů širokým, umístěno buď u poštovských pomocných úředníků I. třídy po třech, u poštovských pomocných úředníků II. třídy po dvou růžicích, u provisorních poštovských pomocných úředníků po růžici z bílého lisovaného kovu.

Poštovským aspirantům není dovoleno nositi služební oděv.

§ 37.

Poštovským pomocným úředníkům může k ústní žádosti od jejich bezprostředních představených udělena býti dovolená až do čtrnácti dnů během jednoho roku, připouští-li to služba a nevzniknou-li žádné náklady na substituci; dovolená budiž oznámena poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu.

Poštovská a telegrafní ředitelstva mohou povoliti za stejných podmínek dovolenou až do čtyř neděl, a nehledíc k tomu až do tří měsíců, když žadatel o dovolenou zaprví náklady na substituci, delší dovolenou však toliko za karence platů.

§ 38.

Není-li kdo ve službě přítomen následkem nemoci, budiž ihned učiněno služební oznámení a předloženo buď potom představenému poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu. Trvá-li nepřítomnost ve službě onemocněním způsobená déle osmi dnů, budiž předloženo lékařské vysvědčení, pokud by nemocný nebyl prohlédnut lékařem některého ústavu; i při kratší nepřítomnosti ve službě může žádáno býti, aby se předložilo lékařské vysvědčení.

Poštovští pomocní úředníci berou za nemoci nezkráceně své řádné platy až do čtyř měsíců a o 25 procent zkrácené po další dva měsíce. Po uplynutí šesti měsíců buďte platy zastaveny.

Poštovským aspirantům bude za nemoci po první tři měsíce denní plat vyplácen celou výměrou, v dalších dvou měsících pak bude zkrácen o 25 procent. Uplynutím pátého měsíce denní plat bude zastaven.

§ 39.

Předpisy §§ 14 až 19, 23 až 28, pak 90 až 98, výnosem obchodního ministeria ze dne 16. prosince 1852, č. 2649, Pošt. V. č. 100, vyhlášeného služebního řádu pro úředníky a sluhy III. oddílu obchodního ministeria podřízené (viz přílohu 4) vztahují se obdobně ku poštovským pomocným úředníkům a poštovským aspirantům. Příloha

Poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti jsou proto zejména zavázáni, věrně, pilně a poctivě podle nejlepšího vědomí a umu věnovati se pracím, kterých vyžaduje příslušná jim svěřená služba, a osvojiti si svědomitě vědomosti a zručnosti, kterých k tomu je třeba. Jsou odpovědni za rychlý a přesný výkon služebních prací jim svěřených, mají přesně dodržovati úřední hodiny a je-li toho třeba při mimořádném návalu konati službu také mimo úřední hodiny. Poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti jsou mimo to zavázáni, zachovávati mlčenlivost naproti každému o služebních záležitostech. Ručí za věci sobě svěřené a za každou škodu státu svým zaviněním způsobenou. Poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti jsou svým představeným povinni poslušností a úctou, ve služebním styku s jinými zřízenci a se stranami mají zachovávati zdvořilost; co nejpřísněji jest jim zapověděno, od stran za příčinou služebních úkonů přijímati nebo dáti sobě slíbiti dary nebo jinaké výhody. Poštovští pomocní úředníci a poštovští aspiranti mají se také mimo službu slušně a čestně chovati a zdrželi se nedovolených vedlejších zaměstnání.

§ 40.

O starobním a odpočinkovém zaopatření poštovských pomocných úředníků platí ustanovení zvláštní.

§ 41.

Poštovští aspiranti a provisorní poštovští pomocní úředníci mužského pohlaví potřebují k uzavření sňatku předchozího písemného povolení.

Za toto povolení budiž nejméně 14 dní před uzavřením sňatku zakročeno u představeného poštovského a telegrafního ředitelstva, při čemž budiž nevěsta pojmenována a její mravnostní vysvědčení předloženo.

Uzavření sňatku bez obdrženého povolení k sňatku jest služebním přečinem.

Uzavře-li sňatek poštovská pomocná úřednice nebo poštovská aspirantka, má to v zápětí, že ihned vystoupí ze služebního svazku; spojí-li se opět manželé rozvedení, budiž to pokládáno za provdání.

§ 42

Poštovské expedientky ke stavu poštovských pomocných úředníků náležející, které se provdají, pozbudou tím nároku, aby byly dále zaměstnány jako poštovské pomocné úřednice, avšak jsou oprávněny ucházeti se o poštmistrovská místa podle toho, co ustanoveno jest v druhém odstavci § 22 nařízení ministeria obchodního ze dne 19. května 1900, Pošt. a tel. V. č. 44.

§ 43.

Žádný poštovský pomocný úředník nebo poštovský aspirant nesmí přidělen býti k služebnímu místu, s jehož přednostou jest příbuzen nebo sešvakřen v pokolení vzestupujícím nebo sestupujícím nebo příbuzen v pokolení postranním až do čtvrtého stupně nebo sešvakřen až do druhého stupně nebo s nímž jest spojen svazkem manželským.

Poštovské pomocné úřednice budte toliko výjimečně a toliko k žádosti přeloženy k erárním poštovským úřadům.

Přidělení poštovských pomocných úřednic k trvalé službě u erárních úřadů bude vykonáno tím, že se jim propůjčí systemisované místo poštovských a telegrafních manipulantek, a vztahují se pak k nim úplně ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 31. července 1898, č. 44615, Pošt. a tel. V. č. 79, při čemž co se týče platového stupně započten bude dosud vykonaný služební čas.

Jakmile přestoupí do stavu poštovských a telegrafních manipulantek, budou vymazány ve statu poštovských pomocných úředníků.

§ 44.

Poštovští pomocní úředníci jsou zavázáni, dáti se dočasně zaměstnati na jiném služebním místě (a to třeba-li toho také u poštovských úřadů III. třídy).

V tomto případu mají nárok:

a) na náhradu nákladů na jízdu po železnici nebo parníku za místa II. třídy, jakož i na povolení příjezdného a odjezdného poplatku ke stanicím a od nich úhrnem 75 h za každý příjezd neb odjezd;

b) na tratech, které nemohou býti vykonány ani po dráze, ani po parníku, na pevnou náhradu 30 h za kilometr cesty jako náhradu povozného;

c) za každý den nezbytně potřebné cesty na diety, které budte vyměřeny 3 K pro provisorní poštovské pomocné úředníky, 4 K pro poštovské pomocné úředníky II. třídy a 5 K pro poštovské pomocné úředníky I. třídy;

d) za každý den dočasného zaměstnání v jiném služebném místě na stravné, které budiž vyměřeno u ženatých poštovských pomocných úředníků jako pod c), u svobodných poštovských pomocných úředníků 2 K, vztažmo 3 až 4 K za den. Dá-li se předvídati, že dočasné zaměstnání bude trvati déle nežli čtyři neděle, budiž povoleno úhrnné týdenní stravné, a to podle

rozličných poměrů pro ženaté provisorní poštovské pomocné úředníky mezi 15 a 20 K, pro ženaté poštovské pomocné úředníky II. třídy mezi 20 a 25 K, pro takovéto I. třídy mezi 25 a 30 K; pro svobodné poštovské pomocné úředníky budiž úhrnné stravné povoleno 70 procenty tuto uvedených položek. Ovdovělí poštovští pomocní úředníci, mají-li dítky, budte kladeni na roveň ženatým, jinak svobodným poštovským pomocným úředníkům.

§ 45

Poštovští pomocní úředníci mohou přeloženi býti k jinému poštovskému úřadu svého dosavadního a ve shodě s účastným poštovským a telegrafním ředitelstvem ku poštovskému úřadu jiného ředitelského okresu. Této přeložení může se státi k žádosti, z moci úřední nebo z trestu.

Poštovským pomocným úředníkům může dovolena býti vespolné žádaná směna služby.

Při přeložení k žádosti vykonaném (směně služby), jakož i při přeložení z trestu poštovští pomocní úředníci mají ze svých peněz zapraviti náklady na přesídlení.

Poštovští pomocní úředníci z úřední moci přeložení mají nárok:

a) na náhradu cestovních výdajů za sebe podle pravidel v § 44, pod lit. *a)*, *b)* a *c)* ustanovených;

b) na příspěvek k nákladům přesídlovacím, který vyměřen buď se zřetelem k osobním poměrům poštovského pomocného úředníka, avšak nikdy výše nežli 200 K.

§ 46.

Jsou-li poštovští aspiranti zaměstnáni na jiném místě a připojuje-li se toto zaměstnání bezprostředně k dosavadnímu, mají sice nárok na náhradu cestovních nákladů podle ustanovení v § 44, pod lit. *a)* až *c)* pro provisorní poštovské pomocné úředníky daných, naproti tomu mají nárok na stravné výměrou 2 K toliko po čtyři první neděle dočasného zaměstnání na jiném místě.

§ 47.

Předpisy platné o tom, jak se nakládá disciplinárně se státními úředníky, zejména ustanovení císařského nařízení ze dne 10. března 1860, Z. Ř. č. 64, vztahují se obdobně ku poštovským pomocným úředníkům s tou změnou, že na místo trestu odňatého postupného povýšení může uložen býti jako disciplinární trest odňatý postup do vyššího platu na určitou neb neurčitou dobu.

Suspendovanému poštovskému pomocnému úředníku, nemůže-li zapraviti výživu za sebe a svou rodinu, budiž povoleno stravné, které budiž poukázáno z pravidla teprve k jeho formální žádosti a toliko, kdyby tato potřeba byla vůbec známa, z moci úřední.

Stravné budiž podle potřeby vyměřeno jednou až dvěma třetinami ročního služného.

Jestliže by suspense k rekursu byla zrušena, nebo suspendovaný poštovský pomocný úředník v disciplinárním vyšetřování konečně uznán byl úplně nevinným, náleží mu dodatečně celý zastavený plat po srážce obdrženého snad stravného.

§ 48.

Služební poměr poštovského pomocného úředníka se zruší:

1. u provisorních poštovských pomocných úředníků výpovědí ze služby, která může býti dána jak od poštovského pomocného úředníka, tak i od poštovského a telegrafního ředitelstva se zachováním šestinedělní lhůty výpovědní;

2. vzdáním se služby (§ 49);

3. uzavřením sňatku (opětným spojením rozvedených manželů) u poštovských pomocných úřednic;

4. přeložením na trvalý odpočinek (§ 50);

5. propuštěním ze služby;

6. úmrtím.

§ 49.

Vzdá-li se kdo služby, vystoupí tím dobrovolně ze služby a vzdá se zároveň titulu, platův a všech jiných práv ze služebního poměru snad vznikajících.

Představené poštovské a telegrafní ředitelstvo jest oprávněno přijmouti vzdání se služby s tím obmezením, že přijmutí resignace poštovského pomocného úředníka, který jest ve vyšetřování trestním soudem nebo disciplinárně vedeným, jest vyhrazeno obchodnímu ministeriu.

§ 50.

Na dočasný odpočinek budte přeloženi poštovští pomocní úředníci, kteří na čas stanou se ke službě nezpůsobilými nemocí déle nežli šest měsíců trvající, avšak nikoli nezhojitelnou.

Poštovští pomocní úředníci na dočasný odpočinek přeložení, nabudou-li úplné způsobilosti ke službě, mohou v nejbližších pěti letech, čítajíc od času, kdy na odpočinek byli přeloženi, opět do služby vzati býti a zařadění do dřívějšího stupně služného, při čemž však čas na odpočinku strávený nečítá se pro postup platový. Zdráhal-li by se kdo, dáti se ve službě opět upotřebiti, pokládá se to za vzdání služby.

Když dotčená lhůta uplyne, budiž úředník na trvalý odpočinek dán.

Kromě předcházejících ustanovení poštovští pomocní úředníci buďte přeloženi na trvalý odpočinek, stanou-li se ke službě docela nezpůsobilými tělesnou nebo duševní nemocí.

§ 51.

Poddůstojníci certifikátem podle zákona ze dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60, podělení, pro místa poštovských pomocných úředníků způsobilí mají právo přednosti při obsazování těchto míst.

Zvláštní úpravě jsou vyhrazena zevrubnější pravidla o tom, jak tací uchazeči budou připuštěni ku praxi, jak budou ustanoveni na uprázdněná služební místa a připuštěni k návštěvě poštovského a telegrafního běhu vyučovacího.

§ 52.

Poštovští pomocníci jsou osoby způsobilé k výkonu poštovské a telefonní služby, kterých poštmistři a poštovští expedienti upotřebují za svého řízení, ručení a odpovědnosti.

Z pravidla není dovoleno zaměstnávati poštovské pomocníky u poštovských úřadů I. třídy, pak u takových poštovských úřadů II. třídy, u kterých jest systemisováno místo pomocného úředníka; avšak se schválením obchodního ministeria může býti dovoleno (při čemž systemisované místo pomocného úředníka budiž zrušeno), aby příslušný poštmistr za poštovského pomocníka upotřebil čekatele (§ 13), který by podle ustanovení § 43, odstavce 1 vyloučen byl z toho, aby u tohoto poštovského úřadu byl zaměstnán.

§ 53.

K zaměstnání jako poštovští pomocníci budou připuštěny toliko zachovalé osoby, které mají rakouské státní občanství, kterým je alespoň 16 let a které vychodily alespoň úplnou školu obecnou.

Za poštovské pomocníky nesmí upotřebeno býti osob, které by podle ustanovení § 6 byly vyloučeny z dosažení místa pomocného úředníka.

§ 54.

Poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu budiž v čas oznámeno obmýšlené upotřebení poštovského pomocníka.

Neshledá-li poštovské a telegrafní ředitelstvo, aby ze závažných důvodů zapovědělo upotřebiti vyhlédnutého poštovského pomocníka, má schválic oznámení, je k vědomosti příjmouti a poštmistra (poštovského expedienta) poukázati, aby před svědkem přijal od poštovského pomocníka rukoudáním slib věrnosti a úřední mlčenlivosti (viz přílohu 5).

Poštovská a telegrafní ředitelstva jsou ostatně také oprávněna poštovského pomocníka již zaměstnaného vyloučiti z dalšího upotřebení.

§ 55.

Dozorčí zřízenci jsou povinni při služebních cestách přesvědčiti se krátkou ústní zkouškou o tom, zdali poštovští pomocníci jsou způsobilí výpomocně obstarávati službu. Vyjde-li při tom na jevo úplná nezpůsobilost poštovského pomocníka, nebo vzniknou-li prozkumem úřadování příslušného poštovského úřadu jinaké pochybnosti proti osobě poštovského pomocníka, budiž pomocník k návrhu dozorčího zřízence poštovským a telegrafním ředitelstvem vyloučen z vykonávání služby.

§ 56.

Také čekatelé pro místa poštovských pomocných úředníků (§ 13) mohou dáti se upotřebiti za poštovské pomocníky. V tomto případu stačí, když oznámení poštovskému a telegrafnímu ředitelstvu učiní se zároveň s vykonaným přijmutím; též zkouška dozorčím zřízencem (§ 55) nebudiž konána.

Tací poštovští pomocníci budte zaměstnatelem před nástupem služby toliko upamatováni na slib věrnosti a úřední mlčenlivosti podle § 11 vykonaný.

Služební zaměstnání jako poštovský pomocník není nijak rozhodno pro další služební dráhu čekatelů, avšak s tou výjimkou, že tací čekatelé, kteří by se jako pomocníci stali vinni hrubými poklesky proti služebním povinnostem, budou definitivně vymazáni z čekatelského seznamu (§ 13).

§ 57.

Poštovští pomocníci jsou k svému zaměstnateli (poštmistru, poštovskému expedientu) v soukromém služebním poměru a jejich snad plat jest ponechán vzájemné úmluvě.

§ 58.

Poštovským expedientům nebude dáván nižádný příspěvek za držení poštovských pomocníků. Také u poštovských úřadů II. třídy poštovští pomocníci jsou zaměstnáni z pravidla na účet poštmistrův; avšak příslušnému poštmistru může dán býti manipulační příspěvek:

1. v případu v druhém odstavci § 52 dotčeném, a to:

a) u poštovských úřadů II. třídy, 1. stupně (s více nežli 30.000 jednotkami), mezi 700 a 500 K;

b) u poštovských úřadů II. třídy, 1. stupně (s méně než 30.000 jednotkami), mezi 600 a 400 K;

c) u poštovských úřadů II. třídy, 2. stupně, mezi 400 a 240 K;

2. je-li třeba, aby u poštovského úřadu II. třídy přibrán byl pomocník, avšak není-li systemisováno místo poštovského pomocného úředníka.

V tomto případě budiž šetřeno pravidel pod čís. 1, lit. *b)* a *c)* daných.

Příslušné návrhy poštovských a telegrafních ředitelstev mají zachovávati tyto meze, přihlédajíce ku poměrům toho kterého případu.

Call m. p.

Příloha 1.

S l i b.

Poněvadž jste byl připuštěn ku praxi u c. k. pošty a telegrafu, tedy přislíbíte, že svědomitě budete plniti zvláště naznačené povinnosti Vám za této praxe příslušející, že budete ochotně poslouchati zákonů, jakož i příkazů, které Vám Vaši představení dají, a že věrně zachováte služební tajemství.

„Co mi právě bylo řečeno a čemu jsem dobře a zřetelně rozuměl, to mám a chci věrně plniti."

. . . . . .

(Podpis slibujícího.)

Tento slib byl dnes učiněn v naší přítomnosti.

. . . . . , dne . . . . . 190 .

. . . . . .

(Podpis svědků.)

. . . . . .

(Podpis správce úřadu poštovského.)

Čís. . . . . **Příloha 2.**

Služební přísaha.

Budete přisahati k Bohu Všemohoucímu a přislíbíte při Své cti a věrnosti, že Jeho Veličenství Nejjasnějšímu knížeti a Pánu Františku Josefovi Prvnímu, z Boží milosti císaři Rakouskému, Apoštolskému králi Uherskému, králi Českému, Dalmatskému, Chorvatskému, Slavonskému, Haličskému, Vladiměřskému a Illyrskému, arcivévodovi Rakouskému atd. atd. a po Něm z Nejvyššího Jeho rodu a krve následujícím dědicům budete nezlomně věren a poslušen.

Budete přisahati, že nezlomně budete zachovávati státní zákony základní, že budete svědomitě plniti Vám ve Vašem úřadě příslušející, zvláště naznačené povinnosti, že při tom stále před očima budete míti toliko prospěch služby Jeho Veličenstva a státu, že budete ochotně poslouchati zákonů, jakož i příkazů, které Vám Vaši představení dají, a že věrně zachováte služební tajemství.

Také odpřisáhnete, že ani nyní nenáležíte některé cizozemské, politické účely sledující společnosti, ani že budoucně nebudete náležeti k takové společnosti.

„Co mi právě bylo řečeno a čemu jsem dobře a zřetelně rozuměl, to mám a chci věrně plniti.

Tak mi dopomáhej Bůh!“

. . . . . .

(Podpis přisahajícího.)

. . . . . , dne . . . . . 190 .

Tato přísaha byla dnes v naší přítomnosti vykonána.

. . . . . .

(Podpis svědkův.) (Podpis do přísahy beroucího.)

Příloha 3.

Výpis

ze

zákona, daného dne 22. června 1878, Z. Ř. č. 59, o upravení osobních a služebních poměrů civilních zřízenců státních ke zbrojné moci náležejících.

§ 5.

Pokud civilní zřízenec státní koná skutečnou službu vojenskou:

a) z příčiny vlastního vojenského vzdělání po čas k vycvičení rekrutů zákonem ustanovený,

b) z příčiny periodického cvičení ve zbrani,

c) v případu mobilisace a

d) v případu svolání domobrany

zůstavuje se mu jak civilní místo služební tak i hodnost služby civilní.

Taková služba vojenská není ani překážkou, co se týče povyšování v civilní službě státní, aniž se tou službou přerušuje pětiletí, kterého potřebí dokonati, aby kdo mohl postoupiti ve vyšší třídu platu.

Po čas skutečné služby vojenské, konané k tomu konci, aby kdo odbyl službu presenční zákonem vyměřenou, zachová se každému civilnímu zřízenci státnímu civilní místo služební též kategorie a též třídy hodnosti, však přerušuje se tím pětiletí, kterého potřebí dokonati, aby kdo mohl postoupiti ve vyšší třídu platu, mimo čas mobilisace pod lit. *c)* dotčené.

Rok válečný podle § 10 zákona, daného dne 27. prosince 1875 (Z. Ř. č. 158), může se počítati, když jde o veškerý čas služby, ale ne, když jde o pětiletí, jehož potřebí, aby kdo mohl dojíti vyšších příjmů ve skutečné civilní službě státní.

Pravidla daná v příčině pětiletí mají podle smyslu také platnost, když jde o to, aby kdo došel nějakého přilepšení v příjmech (na př. přídavků decenálních), které závisejí na projití jistého času.

Příloha 4.

Výpis

ze

„služebního řádu pro úředníky a sluhy, podřízené III. odboru obchodního ministeria“.

(Vyhlášen na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 28. listopadu 1852 nařízením obchodního ministeria ze dne 16. prosince 1852, č. 2649, Nař. V. č. 100 z r. 1852.)

§ 14.

Úředníci a sluhové jsou odpovědni za přesné uposlechnutí služebních předpisův a návodů jim daných.

Jsou zavázáni, svědomitě vykonávati podle zákonů práce sobě svěřené a uposlechnouti v úředních věcech všech nařízení svých představených.

Příkazy, které by mohly míti v zápětí odpovědnost podřízených úředníků, buďte pokud možná písemně dány.

§ 15.

Úředníci a sluhové mají přísně zachovávati služební tajemství, o kterých by se třeba ústně dozvěděli, a jsou k tomu také zavázáni, když ze státní služby vystoupili.

§ 16.

Pokud úředníci a sluhové skutečně slouží nebo nějakou dávku ze státní pokladny berou, jest jim zapovědčno, uveřejňovati tiskem své stížnosti na opatření svých představených nebo své jinaké styky ze služebního svazku vzniklé.

§ 17.

Na každém státním úředníku a sluhovi se žádá, aby se také v soukromém životě choval přiměřeně svému postavení a své cti.

§ 18.

Úředníci a sluhové mají se co nejpřísněji zdržeti každéhokoli přijímání darů ve věcech úředních.

§ 19.

Úředníci a sluhové nesmějí se věnovati nižádnému jakémukoli vedlejšímu zaměstnání ani žádnému podniku nebo se v nich účastniti, které

1. by mohly podle svého způsobu nebo vztahu na postavení úředníkovo nebo sluhovo odůvodniti mínění, že jest předpojat ve vykonávání svého úřadu nebo služby, neb

2. odporují vážnosti nebo společenské cti úředníků nebo sluhů, nebo důstojenství úředníckému, neb

3. ubírají čas úředníku nebo sluhovi na újmu přesného výkonu jeho povolání.

Bezprostřední úřední přednosta rozhoduje o tom, zdali vedlejší zaměstnání pro úředníka nebo sluhu jest přípustno; proti tomuto rozhodnutí může podán býti rekurs k vyššímu úřadu.

§ 23.

Každý úředník nebo sluha, nemaje nároků na zvláštní odměnu, jest podle svých sil zavázán,

vykonávati zvláštní práce, které by mu od jeho představeného ze služebních ohledů a při zvláštních příležitostech byly na čas svěřeny vedle jeho obyčejných prací, a má po této stránce toliko odvolání k vyššímu úřadu, které však nemá odkládacího účinku.

§ 24.

Každý úředník jest povinen, aby se nejen dočasně za náhradu zákonných cestovních nákladů a diét nebo za vyměřené úhrnkové částky upotřebiti dal na jiném místě, nežli kde jest ustanoven, nýbrž může také, vyžadují-li toho služební ohledy, trvale přeložen býti na jiné služební místo za náhradu přesídlovacích nákladův.

§ 25.

Kromě nemoci, která budiž představenému ihned oznámena a podle okolností řádně prokázána, úředník nebo sluha není oprávněn, bez zvláštního povolení (dovolené) nechoditi do úřadu nebo do služby.

Zvláštní služební předpisy stanoví, kdo toto povolení prohlédajíc k délce dovolené může uděliti a co za touto příčinou má býti prokázáno.

§ 26.

Byla-li dovolená žádána (vyjímaje řádně prokázanou nemoc nebo důležité služební ohledy) na delší dobu nežli na čtvrt leta a povolena, úředník nebo sluha nebere po této čtvrti roku až do opětného vstupu do služby nižádného služného nebo mzdy. Výjimky z tohoto pravidla potřebují Nejvyššího schválení.

§ 27.

Úředník účtům podrobený neb u pokladny ustanovený nesmí z pravidla nastoupiti ani povolenou dovolenou, neprokázal-li po předchozím skontrování pokladny a likvidování správnost a řádné odevzdání spravované pokladny nebo materiálií.

Aby kdos osvobozen byl od tohoto závazku, je k tomu třeba schválení ministeriem (kromě naléhavých případů, ve kterých se může býti spokojeno s přiměřeným zajištěním).

§ 28.

V každém intimačním dekretu o povolené dovolené budiž uveden čas, kterým povolená lhůta dovolené se počíná.

Každé vzdálení z úřadu nebo ze služby bez prokázané nemoci neb obdržené dovolené, jakož i každé neospravedlněné překročení dovolené budiž potrestáno jako služební přečin.

Jestliže by se úředník nebo sluha bez prokázané nemoci nebo bez dovolené nedostavil po osm dní do úřadu nebo nevrátil se ve 14 dnech po prošlé dovolené na své služební místo, tedy srazí se mu služné za každý den překročení.

§ 90.

Úředníci a sluhové ručí za škodu zaviněním ve svém úřadě nebo službě způsobenou a jsou povinni ji nahraditi (zejména škodu způsobenou přestoupením nebo zanedbáním svých služebních návodů).

Vznikla-li škoda zaviněním několika, každý z nich ručí za podíl svým zaviněním způsobený. Nedají-li se podíly jednotlivých osob ve škodě vyšetřiti, nebo byla-li škoda úmyslně způsobena, ručí všichni rukou společnou a nerozdílnou.

§ 91.

Úředníci a sluhové nemohou z pravidla žalováni býti pro své úřední úkony u civilních soudů, a proto každá taková žaloba na ně podaná musí civilním soudcem ihned býti odmítnuta.

Výjimka má místo toliko tenkráte, když příslušný správní nebo trestní úřad výslovně dovolil straně nastoupiti pořad práva proti úředníku nebo sluhovi pro jeho úřední úkon.

§ 92.

Pohledávky správy státní (eráru) naproti úředníkům a sluhům, které odvozují se toliko ze služebního poměru, buďte vyřizovány cestou administrativní. Totéž platí o stejných pohledávkách naproti státu.

§ 93.

Tento předpis vztahuje se proto netoliko k těm pohledávkám, které vznikají z platův úředníků nebo sluhů nebo jejich příslušníků (jako služné, mzda, výslužné, zálohy, cestovní náklady atd.), nýbrž vůbec ke všem pohledávkám ze služebního svazku, které stát má na úředníky a sluhy a tito na stát.

§ 94.

Soudní úřady jsou proto zavázány, povolovati zajištění nebo exekuci na základě takových administrativních nálezů.

§ 95.

Příslušný správní úřad i bez intervence soudu, aby erární pohledávky ze služebního poměru vzniklé byly dobyty nebo zajištěny, může nařídit srážky ze služného, mzdy nebo jinakých požitků úředníků nebo sluhův a je dáti vykonati bezprostředně pokladnami neb úřady pokladnám představenými.

§ 96.

Takové srážky nemohou nijak býti dotčeny zabaveními neb odstupy od soukromníků dříve dosaženými, proto práva soukromníků podle zvláštních příslušných předpisů mohou ku platnosti býti přivedena toliko k tomu dílu služného nebo mzdy nebo výslužného, který není zabrán těmito srážkami.

§ 97.

S výživného ani ve prospěch eráru nemůže nic býti sraženo.

§ 98.

Pozůstalost úředníka nebo sluhy, který byl podroben účtům naproti státní pokladně, nesmí kromě exekuce odevzdána býti bez přivolení příslušného správního úřadu.

Příloha 5.

S l i b.

Poněvadž bylo dovoleno, abyste byl zaměstnán jako poštovský pomocník, tedy přislíbíte, že svědomitě budete plniti povinnosti Vám v této službě příslušející a že věrně zachováte služební tajemství.

„Co mi právě bylo řečeno a čemu jsem dobře a zřetelně rozuměl, to mám a chci věrně plniti.“

. . . . . .

(Podpis slibujícího.)

Tento slib byl dnes učiněn v naší přítomnosti.

. . . . . , dne . . . . . 190 .

. . . . . .

(Podpis svědků.)

. . . . . .

(Podpis správce úřadu poštovského.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCVI. — Vydána a rozeslána dne 4. října 1902.

Obsah: (Čís. 187—190.) 187. Zákon, jímž rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Opavské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních. — 188. Nařízení, jímž stanoví se podmínky, pod kterými příště místa celničných assistentů budou udílena poddůstojníkům podle zákona ze dne 19. dubna 1872, nárok majícím. — 189. Vyhláška, že změněna byla koncessní listina ze dne 15. ledna 1900, pro parní drobnou dráhu o rozchodu úzkém ze stanice Hora Sel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls. — 190. Nařízení o výměně formulářů mezinárodních nákladních listů s vtištěnou známkou kolkovou, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, za blankety nových nákladních listův.

187.

Zákon, daný dne 21. července 1902,

jímž rozšiřuje se dočasné osvobození od domovní daně činžovní pro přestavby, které v obvodu městské obce Opavské vykonány budou z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Pro ty budovy, které v obvodu městské obce Opavské z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních na místo stavení, v přiloženém seznamu uvedených, který jest doplňující částí tohoto zákona, jestliže stavení tato až ku povrchu zemskému budou zbourána, nově zřízeny budou v upravovací silničné čáře (stavební čáře) již nebo příště teprve ustanovené na staveništi bývalého stavení, stavební čárou neb následkem přestavby třeba změněném (obmezeném nebo rozšířeném), doba osvobození od domovní daně činžovní, jež místo má podle zákona ze dne 25. března 1880, Z. Ř. č. 39, rozšiřuje se na 18 let.

§ 2.

Rozšířené osvobození od domovní daně činžovní, v § 1 ustanovené, přísluší toliko takovým přestavbám, které v desíti letech, čítajíc od počátku působnosti tohoto zákona, budou započaty a úplně dokonány, vztažmo k užívání zařízeny, a jimž na základě zemského zákona propůjčen bude také nárok na stejně dlouho trvající osvobození od zemských a obecních přirážek k domovní dani činžovní.

§ 3.

Ostatně ustanovení zákona ze dne 25. března 1880, Z. Ř. č. 39, vztahují se také ke stavbám v tomto zákoně dotčeným.

§ 4.

Zákon tento nabude moci dnem vyhlašovacím.

§ 5.

Mému ministrovi financí jest uloženo, aby zákon tento uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 21. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Seznam

těch domů v obvodě městské obce Opavy, jejichž přestavba jest záhodna z veřejných ohledův assanačních nebo komunikačních.

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
1	110	Město	Pekařská ulice	5	—	
2	355	dto.	Lázeňská ulice	6	—	
3	356	dto.	dto.	8	Holubní ulice	i se zadním domem, jednotlivě (pro tento předmět skládající se z předního a zadního domu výhoda rozšířeného osvobození berního povoluje se i tenkráte, když by přední nebo zadní budova samotná byla přestavěna)
4	357	dto.	dto.	10	—	
5	358	dto.	dto.	12	Masařská ulice 10	i se zadními domy, jednotlivě (jako u položky 3)
6	90a	Hradecké předměstí	Železničný okruh	9	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (pro tento předmět, skládající se z předního a zadního domu výhoda kvalifikovaného osvobození berního povoluje se toliko při přestavbě celku, to jest přední i zadní budovy; *b)* ve výměře nynější stavební parcely (náhradní stavbě budiž rozšířené osvobození berní toliko potud propůjčeno, když plocha, na kterou nový předmět bude postaven, nepřesahuje výměru dosavadní stavební parcely)
7	89	dto.	dto.	15	—	*a)* bez zadního domu (náhradní stavbě přísluší nárok na rozšířené osvobození berní, i kdyby toliko přední dům byl rozbourán); *b)* ve výměře stavební parcely (viz v této příčině položku 6 *b*).
8	87	dto.	dto.	23	—	*a)* bez zadního domu (viz položku 7 *a*); *b)* 18 metrů od stavební čáry Železničného okruhu dozadu (tím se místnímu rozsahu povoleného rozšířeného osvobození berního klade hranice toliko vzhledem ke hloubce náhradní stavby)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
9	69	Jaktařské předměstí	Pivovarská ulice	7	—	
10	339	Město	Masařská ulice	27	Panská ulice 4	
11	1*a*	Jaktařské předměstí	Františko Josefovo náměstí	1	—	v šířce dosavadního domu na 18 metrů hloubky od stavební čáry Kudlichovy ulice (tím se místnímu rozsahu povoleného rozšířeného osvobození berního klade hranice toliko vzhledem k šířce a hloubce náhradní stavby)
12	3	dto.	dto.	6	—	
13	186	Hradecké předměstí	Hradecká ulice	9	—	
14	63	dto.	dto.	10	—	ve výměře dosavadní stavební parcely (viz položku 6 *b*)
15	187	dto.	dto.	13	—	
16	68	dto.	dto.	20	Skřivánčí ulice 10	toliko ve výměře nyní zastavené plochy (náhradní stavbě budiž rozšířené osvobození berní potud propůjčeno, pokud plocha, na které nový předmět bude postaven, nepřesahuje výměru nyní zastavené plochy)
17	60	Jaktařské předměstí	Jaktařská ulice	2	Kasární ulice 3	*a)* i se zadními domy, jednotlivě (obdobně jako u položky 3); *b)* avšak toliko na 18 metrů od obou stavebních čar dozadu (viz položku 8 *b*)
18	58	dto.	dto.	6	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* toliko na 18 metrů od stavební čáry Jaktařské ulice (viz položku 8 *b*)
19	56	dto.	dto.	10	Kasární ulice 11	*a)* i s přízemním domem zadním, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky čáry stavební (viz položku 8 *b*)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
20	54	Jaktařské předměstí	Jaktařská ulice	14	—	
21	15	dto.	dto.	15	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
22	53	dto.	dto.	16	Kasární ulice 17	
23	16*a*	dto.	dto.	19	—	bez zadního domu (viz položku 7 *a*)
24	50	dto.	dto.	22	—	toliko přední dům se sousedním zadním domem o jednom patře, avšak bez přízemního zadního domu (jako u položky 7 *a*)
25	49	dto.	dto.	24	—	na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
26	46	dto.	dto.	30	—	na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
27	361	dto.	dto.	43/45	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
28	38	dto.	dto.	48	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
29	29*b*	dto.	dto.	55/57	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry Jaktařské ulice (viz položku 8 *b*)
30	30	dto.	dto.	59	—	*a)* bez zadního domu (viz položku 7 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry Jaktařské ulice (viz položku 8 *b*)
31	32	dto.	dto.	60	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry Jaktařské ulice v šířce nynějšího průčelí (viz položku 11)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
32	66	Jaktařské předměstí	Kasární ulice	2	Pivovarská ulice 3	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
33	104	Ratiborské předměstí	Komárovská ulice	3	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
34	106	dto.	dto.	7	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
35	108	dto.	dto.	11	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
36	337/338	Město	Zámecká ulice	4	Panská ulice 2	
37	200	Jaktařské předměstí	Na vale	5	—	na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
38	176	dto.	dto.	7	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
39	195	dto.	dto.	9	—	
40	144	dto.	dto.	11	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
41	66	Hradecké předměstí	Skřivánčí ulice	7	—	
42	20	Město	Dolní trh	6	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
43	19	dto.	dto.	7	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
44	14	Město	Dolní trh	12	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
45	331	dto.	dto.	21	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
46	324	dto.	dto.	29	Mezi trhy 18	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
47	214	dto.	Horní trh	6	Radnická ulice 1	i se zadním domem, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*)
48	213	dto.	dto.	7	Radnická ulice 2	i se zadním domem, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*)
49	205	dto.	dto.	15	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
50	176	dto.	dto.	26	Rudolfova ulice 1	
51	161	dto.	dto.	30	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
52	154	dto.	dto.	37	Kolářská ulice 2	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
53	153	dto.	dto.	38	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
54	145	dto.	dto.	46	—	
55	423 424 425	dto.	dto.	68/69	—	také pro ten případ, kdyby přestavba tohoto předmětu počata byla před počátkem působnosti tohoto zákona
56	47	Hradecké předměstí	Otická ulice	4	—	
57	50	dto.	dto.	10	—	*a)* i se zadními domy, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od čáry stavební (viz položku 8 *b*)
58	447	Město	Radnická ulice	3	—	

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
59	440	Město	Radnická ulice	5	—	
60	87	Ratiborské předměstí	Ratiborská ulice	24	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*).
61	175	Město	Rudolfova ulice	3	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
62	166	dto.	dto.	4	Podkovní ulice 6	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
63	167	dto.	dto.	6	Podkovní ulice 4	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
64	168	dto.	dto.	8	Hradební ulice 2 Podkovní ulice 2	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
65	169	dto.	dto.	10	Hradební ulice 1	
66	170	dto.	dto.	12	—	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
67	35/36	dto.	Solná ulice	21/23	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
68	27	dto.	dto.	39	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
69	25	dto.	dto.	43	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
70	98	Ratiborské předměstí	Zámecké náměstí	5	—	ve výměře dosavadního obytného domu (náhradní stavbě budiž rozšířené osvobození berní potud propůjčeno, pokud plocha, na které nový předmět bude postaven, nepřesahuje plochu dosavadním obytným stavením zastavenou)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
71	102	Ratiborské předměstí	Zámecké náměstí	13	—	*a)* bez zadních domů (viz položku 7 *a*); *b)* v délce nynějšího průčelí na 18 metrů hloubky (viz položku 11)
72	195	dto.	dto.	17	—	*a)* bez zadního domu (viz položku 7 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky (viz položku 8 *b*)
73	103	dto.	dto.	19/23	—	*a)* bez zadního domu (viz položku 7 *a*); *b)* až do výměry 300 čtverečných metrů (tím stanoví se číselný poměr, ve kterém svého času bude počítána daň z toho dílu náhradní stavby, ku kterému rozšířené osvobození berní se nevztahuje)
74	413	Město	Schösslerovo náměstí	1	—	se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
75	45	Hradecké předměstí	Školský okruh	3	—	*a)* bez zadního domu (viz položku 7 *a*); *b)* v délce celého průčelí na 18 metrů hloubky (viz položku 11)
76	33	dto.	dto.	25	Na rybníku 3	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry Školského okruhu, vztažmo byla-li by silnice proražena na 300 čtverečných metrů pozemku (viz položku 8 *b*, vztažmo položku 73)
77	282/283	Město	Ostrožná ulice	17	Růžová ulice 6	i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*)
78	263	dto.	dto.	41	—	stavební místo v Ostrožné ulici na 35 metrů hloubky (viz položku 8 *b*)
79	32	Hradecké předměstí	Na rybníku	5	—	*a)* i se zadními domy, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
80	31	dto.	dto.	7	—	*a)* i se zadními domy, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
81	30	Hradecké předměstí	Na rybníku	9/11	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
82	164	dto.	dto.	16	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
83	26	dto.	dto.	17	—	*a)* i se zadním domem, dohromady (viz položku 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
84	126	dto.	dto.	20	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
85	6	dto.	dto.	22	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
86	23	dto.	dto.	23	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
87	7	dto.	dto.	24	—	*a)* bez zadního domu (viz položku 7 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
88	22	dto.	dto.	25	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
89	8	dto.	dto.	26	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
90	21	dto.	dto.	27	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
91	9	dto.	dto.	28	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
92	20	dto.	dto.	29	—	
93	10	dto.	dto.	30	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry ulice „Na rybníku“ (viz položku 8 *b*)
94	18	dto.	dto.	33	—	*a)* i se zadními domy, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry ulice „Na rybníku“ (viz položku 8 *b*)

Položka	Číslo popisné	Část městská	Ulice nebo náměstí	Číslo orientační		Poznámka
				hlavního průčelí	vedlejšího průčelí	
95	13	Hradecké předměstí	Na rybníku	36	—	*a)* i se zadními domy, dohromady (obdobně jako u položky 6 *a*); *b)* na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
96	14	dto.	dto.	38	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
97	15	dto.	dto.	40	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
98	16	dto.	dto.	42	—	na 18 metrů hloubky od stavební čáry (viz položku 8 *b*)
99	304	Město	Hrnčířská ulice	7	Lázeňská ulice 1	bez zadních domů (viz položku 7 *a*)
100	301/302	dto.	dto.	9	Lázeňská ulice 2	bez zahradní parcely. (Ta část stavby náhradní, která snad přijde na nynější zahradní parcelu, nebude požívati rozšířeného osvobození berního)
101	300	dto.	dto.	11	Holubní ulice 3	i se zadním domem (viz položku 6 *a*)
102	294	dto.	dto.	12	Růžová ulice 3	i se zadním domem (viz položku 6 *a*)
103	299	dto.	dto.	13	—	
104	298	dto.	dto.	15	Panská ulice 14	
105	296	dto.	dto.	16	—	
106	93	dto.	Kolářská ulice	8	—	
107	87	dto.	dto.	9	—	i se zadním domem (viz položku 6 *a*)
108	137	dto.	Mezi trhy	5	—	i se zadním domem (viz položku 6 *a*)
109	322	dto.	dto.	14	—	

188.

Nařízení finančního ministerstva ze dne 3. září 1902,

jímž stanoví se podmínky, pod kterými přiště místa celničných assistentů budou udílena poddůstojníkům podle zákona ze dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60, nárok majícím.

Ve shodě s c. k. ministerstvem zemské obrany a c. a k. říšským ministerstvem vojenství ustanovuje se, že příště při obsazování míst celničných assistentů, dokud by jinak nebylo nařízeno, také dále bude dávána přednost před ostatními spolucházeči toliko těm poddůstojníkům s certifikatem, kteří

1. mohou prokázati, že s dobrým prospěchem odbyli nižší gymnasium, nižší reálku nebo vojenské učiliště jim na roveň postavené, kromě toho

2. přiměřeně odbyli šestiměsíční zkušební praxi v celní službě, a

3. vykonali s úspěchem menší celní zkoušku a konečně

4. mohou složiti předepsanou služební kauci; naproti tomu těm certifikatistům, kteří neodbyli nižší třídy střední školy, ač splní-li podmínky až dosud platné, propůjčeno bude, a to střídavě s celničnými praktikanty, toliko každé čtvrté místo celničného assistenta.

Těmito ustanoveními mění se částečně vyhláška ministerstva zemské obrany ze dne 16. července 1879, Z. Ř. č. 100, ve shodě s účastnými ministeriemi a ústředními úřady vydaná, pokud týče se toho, aby ku poddůstojníkům nárok majícím zvláště bylo přihlédáno při obsazování míst celničných assistentů, a podmínek pro dosažení těchto míst.

Böhm m. p.

189.

Vyhláška ministerstva železničného ze dne 22. září 1902,

že změněna byla koncessní listina ze dne 15. ledna 1900, Z. Ř. č. 18, pro parní drobnou dráhu o rozchodu úzkém ze stanice Hora Isel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls.

Na základě Nejvyššího zmocnění mění se tím způsobem 1. odstavec v § 2 vyhlášky c. k. železničného ministerstva ze dne 15. ledna 1900, Z. Ř. č. 18, v koncessi pro parní drobnou dráhu o rozchodu úzkém ze stanice Hora Isel místní dráhy Inšprucko-hallské v Tyrolsku do Igls, že po řečené železnici po celou dobu koncessní provozována býti má nepřetržitá vozba alespoň od 1. dubna až do 30. listopadu každého roku.

Wittek m. p.

190.

Nařízení ministerstva finančního ve shodě s ministerstvem železničným ze dne 24. září 1902

o výměně formulářů mezinárodních nákladních listů s vtištěnou známkou kolkovou, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, za blankety nových nákladních listův.

Poněvadž formulářů mezinárodních nákladních listů, zavedených nařízením ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, podle článku 2, čísla VIII pařížské dodatečné úmluvy ze dne 16. června 1898, Z. Ř. č. 142 z r. 1901, pak podle vyhlášky železničného a finančního ministerstva ze dne 20. ledna 1902, Z. Ř. č. 22, smí býti upotřebeno toliko ještě až včetně do 9. října 1902, proto mezinárodní nákladní listy uvedeného druhu až do toho času neupotřebené, ač neobsahují-li žádných zápisů, mohou vyměněny býti až do 30. dubna 1903 u povolaných k tomu prodejových úřadů za nové blankety nákladních listů onou dodatečnou úmluvou zavedených.

Mezinárodní nákladní listy starého druhu, tištěnými nebo psanými zápisy opatřené, kterých železničnými úřady nebylo upotřebeno, mohou v téže lhůtě vyměněny býti za blankety nových mezinárodních nákladních listů, při čemž buď šetřeno předpisů v této příčině platných a zapraven blanketový poplatek 2 h za kus.

Po 30. dubnu 1903 mezinárodní nákladní listy starého druhu nebudou již vyměňovány.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCVII. — Vydána a rozeslána dne 7. října 1902.

Obsah: Čís. 191. Nařízení o úřední působnosti okresního hejtmana v Chebu.

191.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 4. října 1902,

o úřední působnosti okresního hejtmana v Chebu.

Poněvadž zřízeno bylo okresní hejtmanství v Marianských Láznich (vyhláška ministeria vnitra ze dne 11. září 1902, Z. Ř. č. 183), mění se § 2, číslo 6 nařízení ministeria vnitra ze dne 31. července 1868, Z. Ř. č. 114, kterým obstarávání prací místodržitelstva jménem místodržitele převedeno bylo na několik okresních hejtmanů v Čechách, a nařizuje se, že úřední působnost okresního hejtmana v Chebu vztahovati se má příště k okresním hejtmanstvím v Aši, Falknově, Kraslicích, Jáchymově, Karlových Varech, Žluticích, Marianských Láznich, Plané, Tachově a v Teplé.

Koerber m. p.

Zákonník práce

Částka XXVII. Vydána a rozeslána dne 3. října 1926.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCVIII. — Vydána a rozeslána dne 8. října 1902.

Obsah: Čís. 192. Nařízení, jímž zapovídá, vztažmo obmezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z města Odessy a z jejího přístavního obvodu.

192.

Nařízení ministrů vnitra, obchodu a financí ze dne 7. října 1902,

jímž zapovídá, vztažmo obmezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z města Odessy a z jejího přístavního obvodu.

Poněvadž vyskytly se případy moru v Odesse, zapovídá, vztažmo obmezuje se na základě mezinárodní zdravotní úmluvy ze dne 19. března 1897, Z. Ř. č. 13 z r. 1901, ve shodě s královskou uherskou vládou dovoz a průvoz následujících zboží a předmětů z města Odessy a z jejího přístavního obvodu:

1. Upotřebeného prádla oděvního, starého a nošeného oděvu (svršků k osobní potřebě), upotřebených věcí ložních.

Dopravují-li se tyto věci jako cestovní zavazadla nebo při přesídlení (jako svršky pro zařízení), podrobeny jsou zvláštním ustanovením o zdravotně policejní revisi a řízení při přestupu hranic.

2. Hadrů, čítajíc k nim i hadry hydraulicky slačené, které se zasílají ve velkoobchodě.

3. Upotřebených pytlů, koberců a vyšívanin, kterých bylo upotřebeno.

4. Čerstvých kožešin, neloužených koží, čerstvých koží.

5. Čerstvých odpadků zvířecích, paznehtů, kopyt, hřiv, chlupů, surového hedvábí a vlny.

6. Vlasů lidských.

Průvoz tuto vytčených zboží a předmětů jest však dovolen, jsou-li tak zabaleny, že dotek s nimi za cesty není možný, a je-li prokázáno povolení dovozu do sousedního cizozemského území průvozného nebo dovozného.

Toto nařízení nabývá moci tím dnem, kterého jest oznámeno příslušným celním, vztažmo námořsko zdravotním úřadům.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCIX. — Vydána a rozeslána dne 10. října 1902.

Obsah: Čís. 193. Výnos o vydání bankovek po 100 K a o svolání bankovek po 100 zl. rak. měny.

193.

Výnos ministeria finančního ze dne 4. října 1902

o vydání bankovek po 100 K a o svolání bankovek po 100 zl. rak. měny.

Rakousko-uherská banka, jak z připojené vyhlášky jest seznati, počne dne 20. října t. r. vydávati bankovky po 100 K, které mají firmu „Rakousko-uherská banka“ a datum ze dne 2. ledna 1902.

Rakousko-uherská banka zároveň svolá a vezme zpět obíhající nyní bankovky po 100 zl. r. m. s datem 1. května 1880.

Vláda království a zemí na říšské radě zastoupených a vláda zemí koruny Uherské ve shodě s generální radou Rakousko-uherské banky ustanovily na základě 89. článku stanov Rakousko-uherské banky, Z. Ř. č. 176 z r. 1899, že svolání řečených bankovek provedeno býti má podle ustanovení v oné vyhlášce Rakousko-uherské banky obsažených.

Böhm m. p.

Vyhláška

ohledně vydání 100 korunových bankovek Rakousko-uherské banky s datem ze dne 2. ledna 1902 a o svolání bankovek po 100 zl. rak. měny s datem ze dne 1. května 1880.

Dne 20. října 1902 počne Rakousko-uherská banka vydávati 100 korunové bankovky s datem ze dne 2. ledna 1902 u svých hlavních ústavů ve Vídni a Budapešti i u veškerých filiálek.

Popis těchto nových bankovek jest uveřejněn v dodatku této vyhlášky.

Bankovky po 100 zl. rak. měny, s datem ze dne 1. května 1880, dosud obíhající, se svolají a vezmou z oběhu.

Vláda království a zemí na říšské radě zastoupených a vláda zemí koruny Uherské ustanovily v této příčině ve srozumění s generální radou Rakousko-uherské banky:

1. Bankovky po 100 zl. rak. měny, s datem 1. května 1880, nyní obíhající, přijímají hlavní i pobočné ústavy Rakousko-uherské banky jako platidlo i výměnou do 30. dubna 1904.

2. Od 1. května do 31. října 1904 přijímají se tyto bankovky jako platidlo i výměnou toliko u hlavních ústavů Rakousko-uherské banky ve Vídni

a v Budapešti, u ostatních bankovních ústavů však toliko výměnou.

3. Od 1. listopadu 1904 Rakousko-uherská banka nepřijme již bankovek 100 zl. rak. měny s datem 1. května 1880 jako platidla, takže 31. říjnem 1904 skončí se lhůta ke svolání těchto bankovek.

Od tohoto dne budou toliko hlavní ústavy Rakousko-uherské banky ve Vídni a v Budapešti svolané bankovky přijímati výměnou.

Pobočnými ústavy nahradí se řečené bankovky od 1. listopadu 1904 toliko na zvláštní požádání strany se svolením generální rady Rakousko-uherské banky, ku kterémuž účelu třeba podati řečené bankovky soupisem u pobočných ústavů.

Po 31. říjnu 1910 Rakousko-uherská banka není povinna svolané bankovky po 100 zl. rak. měny ze dne 1. května 1880 dále vypláceti a vyměňovati (článek 89 stanov).

Ve Vídni, dne 6. října 1902.

Rakousko-uherská banka.

Biliński
guvernér.

Schreiber
generální rada.

Pranger
generální sekretář.

Dodatek.

Popis sto korunových bankovek Rakousko-uherské banky z roku 1902.

Bankovky 100 korunové Rakousko-uherské banky ze dne 2. ledna 1902 jsou 165 millimetrů široké a 110 millimetrů vysoké s dvojitým tiskem, na papíře bez vodního znamení, s textem německým na straně jedné a uherským na straně druhé.

Vlastní obraz bankovky, barvy zelené, 155 millimetrů široký a 100 millimetrů vysoký tvoří pravoúhlý rámec, jehož horní i postranní části vyplněny jsou guillochemi.

Horní část má na třech guillochích bílé číslice „100“; tyto bílé číslice opakují se v ozdobné obrubě pravého rohu a spočívají taktéž na guillochi.

Na řečené obrubě visí stužkové smyčky se znakem vědy na straně německé a znakem hudby na straně uherské.

Spodní část rámce tvoří podstavec, na němž na straně německé písmem kostrovým vytištěna jest jmenovitá hodnota bankovky sto korun v osmi různých jazycích zemských takto:

STO KORUN - STO KORON - СТО КОРОН
CENTO CORONE - STO KRON - STO KRUNA
СТО КРУНА - UNA SUTĂ COROANE.

Na straně uherské místo různojazyčného označení hodnoty vytištěna jsou 2 kráte toliko maďarským jazykem slova: Száz korona.“

Střed tohoto podstavce přečnívá plocha pro nápis, na které po obou stranách bankovky vytištěno jest písmem latinským trestní ustanovení: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft,“ vztažmo „A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntettetik.“

Po levé straně řečené plochy, na obou stranách bankovky, viděti jest na podstavci skupinu postav, totiž oděnou postavu ženskou a nahou postavu dětskou. Ženská postava této skupiny sedí na kamenné lavici, jejíž pravé opěradlo vyčnívá v podobě nohy a hlavy noha.

Na straně německé sedí ženská postava blíže kraje, hledíc upřeně na list pergamenový, jehož konec přidržuje pravicí ke klínu, kdežto druhá ruka spočívá na levém rameně o ni opřeného dítěte. Toto dítě drží levou rukou list pergamenový, na němž chystá se psáti a tázavě hledíc, zdvihá hlavu k ženské postavě. U nohou dítěte viděti jest globus.

Na straně uherské sedí ženská postava více ku středu, s hlavou odvrácenou upřeně hledíc stranou a levou rukou přidržuje rozevřenou knihu, postavenou na klíně. O její pravou stranu opřeno jest dítě, hledící do knihy, přidrženo jsouc pravou rukou ženské postavy. Pravou rukou drží dítě péro, levou opírá se o stehno ženské postavy.

Pozadí těchto skupin tvoří draperie, jejíž záhyby splývají po zmíněné kamenné lavici. V horní části pozadí, v levém rohu bankovky, naléza se na straně německé rakouský orel císařský, na straně

uherské znak zemí koruny Uherské. Každý ze znaků obemknut jest ovocným věncovím.

V pravo po obou stranách bankovky jest mužská postava; na straně německé jest to k pozorovateli obrácená vzpřímená postava kováře s kladivem, spočívajícím na kovadlině, obklopené znaky kovářství. Na straně uherské představuje žence, zády obráceného, jenž stoje, opírá se o svou kosu; u svých nohou má znaky zemědělství.

Střed bankovky vyplněn jest textem na stejnoměrně vynikajícím poli, jež obklopuje jemnou guillochovou růžici.

Základ barvy červeno-hnědé, prostírá se po celé bankovce a jest světlejší toliko uprostřed plochy, textem potištěné. Na straně německé nad nápisem vytištěna jest serie, na straně uherské číslo barvou červenou.

Doslovné znění textu bankovky i s podpisem firmy jest na straně německé:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Hundert Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Schlumberger
Generalrath.

Pranger
Generalsecretär.“

na straně uherské:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeteinél

Száz korona

törvényes érczpénzt. Bécs, 1902. január 2án.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
kormányzó.

Mechwart
főtanácsos.

Pranger
vezértitkár.“

Ve Vídni, v říjnu 1902.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka C. — Vydána a rozeslána dne 11. října 1902.

Obsah: Čís. 194. Nařízení, že dílčích dlužních úpisů prioritní půjčky akciovou společností „Niederösterreichische Waldviertelbahn“ uzavřené, r. 1902 vydaných, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných.

194.

Nařízení ministeria železničného ve shodě s ministeriemi financí, vnitra a práv ze dne 10. října 1902,

že dílčích dlužních úpisů prioritní půjčky akciovou společností „Niederösterreichische Waldviertelbahn“ uzavřené, r. 1902 vydaných, může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, sirotčích a podobných.

Na základě ustanovení v XXI. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, o drahách nižšího řádu, které mají býti zabezpečeny roku 1901, dílčích dlužních úpisů čtyrprocentní prioritní půjčky akciovou společností „Niederösterreichische Waldviertelbahn“ podle § 4 koncessní listiny ze dne 9. října 1901, Z. Ř. č. 166, vztažmo podle § 5 koncessní listiny ze dne 12. listopadu 1898, Z. Ř. č. 207, roku 1902 uzavřené jmenovitou sumou 2,332.800 K může upotřebeno býti k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, poštovské spořitelny, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, konečně také podle bursovního kursu, avšak nikoli výše hodnoty jmenovité, ku kaucím služebním a obchodním.

Toto ustanovení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Wittek** m. p.

Böhm m. p. **Spens** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CI. — Vydána a rozeslána dne 11. října 1902.

Obsah: Čís. 195. Nařízení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 19. července 1902, kterým zavedena byla daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích.

195.

Nařízení ministeria finančního, železničného a obchodního ze dne 27. září 1902,

aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 153, kterým zavedena byla daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích.

Aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 153, kterým zavedena byla daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích, nařizuje se toto:

I. Kdy zákon počne působiti.

Článek 1.

Zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 153, kterým zavedena byla daň z jízdních lístků při dopravě osob na železnicích, nabude moci zároveň se zákony v jeho § 13 uvedenými, to jest dne 1. ledna 1903.

II. Daň z jízdních lístků.

Článek 2.

Berní základ.

Podle § 1 zákona daň z jízdních lístků budiž vyměřována z jízdného, které vybírá se za dopravu osob v obvodě, kde tento zákon platí. Za jízdné pokládají se všechny dopravní poplatky, které pod jakýmkoli titulem vybírají se za dopravu osob na železnicích v obvodu, kde tento zákon platí. Předmětem této daně nejsou dávky jiného druhu, jako peněžní tresty, propadlé peníze za objednávky, poplatky za vstupenky do nádraží, pak poplatky, za které cestujícímu, na základě jízdního lístku k jízdě oprávněnému, vyhrazuje se nárok na určité místo (místní lístky) a pod.

Článek 3.

Rozdružení na hlavní, místní a drobné dráhy.

1. Za místní dráhy ve smyslu § 1, lit. *b)* zákona budte pokládány ty dráhy, které jsou koncessovány jako místní dráhy na základě zákonů ze dne 25. května 1880, Z. Ř. č. 56, 17. června 1887, Z. Ř. č. 81, nebo 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895.

2. Za drobné dráhy ve smyslu § 1, lit. *c)* zákona budte pokládány ty drobné dráhy (dráhy třetího řádu), které jsou koncessovány podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895.

3. Ty dráhy, které, třeba pod názvem místních drah (podružných drah), nebyly koncessovány na základě zákonů v čísle 1 uvedených, náležejí pod ustanovení o drahách hlavních.

Článek 4.

Doprava se zeměmi koruny Uherské, jakož i s Bosnou a Hercegovinou.

Předpisu § 2 zákona podrobena jest zásadně doprava s přímými jízdními lístky v těchto relacích, a to

1. z království a zemí na říšské radě zastoupených: do zemí koruny Uherské, do Bosny a Hercegoviny, pak přes tyto země dále;

2. ze zemí koruny Uherské nebo z Bosny a Hercegoviny: do království a zemí na říšské radě zastoupených, pak přes tyto země dále;

3. z cizozemska: přes království a země v říšské radě zastoupené do zemí koruny Uherské nebo do Bosny a Hercegoviny, pak přes země koruny Uherské nebo přes Bosnu a Hercegovinu do království a zemí na říšské radě zastoupených.

Článek 5.

Snížená sazba berní.

Hlavní dráhy, u kterých jsou podmínky berní výměry, jak v § 3 zákona jsou určeny pro III. třídu vozů, mají předložíce potřebné doklady zakročiti u železničného ministeria, aby tyto podmínky byly uznány, a vykázati se tímto rozhodnutím u příslušného finančního úřadu první stolice (článek 9).

Článek 6.

O vybírání dávky.

1. Daň z jízdních lístků budiž vybírána dopravními ústavy zároveň s jízdným od osob, které jsou zavázány zaplatiti poplatky dopravní.

2. Na jízdních listcích budiž vyznačen celý poplatek vybraný, to jest jízdné i s daní.

3. Při započtení daně z jízdních lístků do osobních tarifů zlomky haléřů nebuďte zvláště sestupně nebo vzestupně zarovnávány; proto nesmějí ryzí dopravné a daň pro sebe býti zarovnávány, nýbrž toliko úhrnný poplatek po započtení daně na jevo vyšlý smí zarovnán býti podle ustanovení železničným ministeriem o tom vydaných.

4. Nežli zavedou se osobní tarify započtením daně změněné, buďte ke schválení předloženy železničnému ministeriu.

Článek 7.

Jak se daň odvádí.

1. Daň z jízdných lístků budiž vypočtena železničnými správami z příjmu v každém měsíci z poplatné osobní dopravy dosaženého a odvedena bez předchozího úředního vyměření.

2. Daň budiž odváděna výběrčímu úřadu v sídle příslušného řídícího finančního úřadu první stolice (článek 9) zřízenému, při čemž buď předložen vzájemný lístek (složní listina).

3. Až do 15. dne toho měsíce, který bezprostředně po správním měsíci následuje, pokud by v tomto čase definitivní zúčtování (číslo 4) nemohlo ještě býti vykonáno, budiž složena splátka obnosem, který rovná se definitivně vyšetřené dávce za stejný měsíc předešlého roku na 50 K zarovnané.

V prvním roce, kterého tento zákon bude platiti, ustanovuje se za tuto splátku u hlavních drah čtyrnásobný, u místních drah dvojnásobný a u drobných drah trojnásobný obnos kolkového poplatku z jízdních lístků, který byl zapraven za stejný měsíc předcházejícího roku.

4. Daň budiž definitivně zúčtována nejpozději až do 15. dne čtvrtého měsíce, který následuje po správním měsíci.

V definitivním zúčtování buďte podle příkladu v přiloženém vzorci obsaženého vykázány pro své vlastní a pro jednotlivé na cizí účet provozované trati: Vzore

a) hrubý příjem z poplatné osobní dopravy dosažený, při čemž rozlišeny buďte podíly, které podle §§ 1, 2 a 3 zákona jsou podrobeny rozličné výměře berní, leč by následkem paušalování v článku 12 uvedeného při dopravách podle § 2 zákona takové zvláštní vykazování mohlo býti opominuto;

b) daň podle zákonných procentových sazeb z něho připadající, při čemž příkladem pro výpočet daně budiž uvedeno, že u hlavních drah dvanáctiprocentová daň čítati se má 12 K z každých 112 K hrubého příjmu;

c) doplatek nebo přeplatek, který na jevo jde, srovná-li se konečná suma definitivní daně se splátkou za příslušný měsíc učiněnou.

5. Doplatek nebo přeplatek definitivním zúčtováním na jevo vyšlý budiž z pravidla započten při současné měsíční splátce.

6. Jízdné vybrané v cizozemské měně budiž přepočteno podle průměrných kursů železničným ministeriem měsíčně železnicím oznámených, které také výpočtu příjmu položí se za základ.

7. Aby odvedení daně závěrečné bylo prozkoumáno, budiž příslušnému řídícímu finančnímu úřadu první stolice (článek 9) každého roku nejpozději až do dne 1. července předloženo výroční zúčtování za poslední uplynulý rok správní.

Toto výroční zúčtování má zejména obsahovati:

a) roční sumu příjmu za osoby v zdaněných měsíčních definitivních berních zúčtováních;

b) příjem za osoby z dopravy daně prosté, a to s rozlišením:

α) těch obnosů, které v účetní závěrce sice jsou zúčtovány pod názvem „příjem za osoby“ avšak nemají býti pokládány za „jízdné“ (článek 1), a

β) těch obnosů, které sice sluší pokládati „za jízdné“, avšak podle zvláštních zákonných předpisů jsou osvobozeny od daně z jízdních lístků (§ 9, lit. *a*, *b* a *c*, a § 10 závěrečná věta zákona).

Všechny tyto roční obnosy buďte uvedeny odděleně podle jednotlivých titulů osvobozovacích.

Příjmu z vojenské dopravy daně prosté (§ 9, lit. *b* zákona) není třeba tenkráte zvláště uváděti, když tento příjem ve zvláštní rubrice jest vylíčen v účetní závěrce příslušné dráhy.

K výročnímu zúčtování budiž přiložen exemplář účetní závěrky za příslušný rok správní.

Při tom buďte vysvětleny rozdíly, jsou-li jaké, mezi příjmy za osoby ve výročním zúčtování a v účetní závěrce vykázanými.

8. Aby zúčtování daně mohlo býti prozkoumáno, železničné podniky jsou povinny, své zápisky a knihy v prvopise předložiti k nahlédnutí zřízencům finanční správy, požádají-li o to.

Článek 8.

Tresty pořádkové.

Finančnímu ministeriu ve shodě s ministeriem železničným vyhrazuje se, ukládati pořádkové tresty v § 4 zákona uvedené.

Nejvyšší suma těchto pořádkových trestů stanoví se na 500 K.

Článek 9.

Průběh instancí.

Řídící finanční úřad první stolice (finanční okresní ředitelstvo [poplatkové oddělení], úřad pro vyměřování poplatků), v jehož úředním obvodě nalézá se sídlo příslušné správy železničné, jest kromě výjimky v článku 8 o pořádkových trestech stanovené, povolán vydávati nařízení a rozhodnutí v příčině daně z jízdních lístků; pro železničné správy, jejichž sídlo nalézá se mimo obvod království a zemí na říšské radě zastoupených, jest příslušen ústřední taxovní a poplatky vyměřující úřad ve Vídni.

Proti takovým nařízením a rozhodnutím jest, s vyloučením řádného pořadu práva, ve smyslu ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, Z. Ř. č. 28, připuštěn rekurs k finančnímu úřadu zemskému a v dalším průběhu instancí k finančnímu ministeriu, které o něm rozhodne ve shodě s ministeriem železničným.

Článek 10.

Osobní osvobození.

Podle § 9 zákona jsou osvobozeny od daně z jízdních lístků:

a) Nejvyšší dvůr;

b) osoby dopravené na základě vojenské sazby, avšak toto osvobození nesmí býti vztahováno k jízdám za snížené ceny vojenských osob při mimosloužebních cestách;

c) dělníci, dopravují-li se na základě tarifů ministeriem železničným schválených za sníženou cenu, která činí alespoň 50 procent normálního jízdného, daň z jízdních lístků nečítajíc, na zvláštní dělnické lístky (dělnické týdenní lístky, dělnické lístky zpáteční, lístky pro dělnické vlaky a pod.).

Poněvadž osoby práci hledající dosud ještě nedopravují se na zvláštní snížené jízdné lístky, bude o nich další nařízení vyhlášeno podle toho, jak takové výhody budou zavedeny.

Článek 11.

Osvobození drobných drah.

1. Drobné dráhy, které zprostředkují dopravu v některé obci a jejím obvodě, jsou zproštěny daně z jízdních lístků podle § 10, lit. *a* zákona při dopravě osob v území obce a v obvodu desíti kilometrův od obecních hranic.

Drobné dráhy, které činí nárok na takové osvobození, mají zakročiti o přiřčení této výhody u řídícího finančního úřadu první stolice (článek 9) a předložiti potřebné doklady. Finančnímu ministeriu ve shodě s železničným ministeriem jest vyhrazeno, rozhodovati o takových žádostech.

2. Jestliže jednotlivé trati takové drobné dráhy v čís. 1 řečené překročují uvedený okruh, tedy doprava na této části drobné dráhy, která leží mimo tento okruh, jest podrobena dani z jízdních lístků a proto příjem za osoby z této dopravy budiž oddělen a vykázán (článek 7).

U jízdních lístků, které opravňují k jízdě z obvodu daně prostého do části dani podrobené nebo naopak, budiž daň vypočtena z té části jízdného, které připadá podle poměru trati daně prosté ke trati dani podrobené.

III. Kolkový poplatek z jízdních lístků.

Článek 12.

V sazební položce 47, lit. *e* zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, ustanovený kolkový poplatek ze stvrzenek železničných a paroplavních podniků o tom, že převzaly osoby k dopravě, zachovává se v platnosti s tou změnou, že tento poplatek má býti zapravován bez omezení na nejvyšší obnos poplatku v dotčené tarifové položce a v § 2 zákona ze dne 11. května 1871, Z. Ř. č. 39, stanovený, a to:

1. při dopravě osob po železnicích u doprav v článku 4 uvedených,

2. při dopravě osob po parnících.

Kolkový poplatek z jízdních lístků budiž stejným způsobem jako až dosud vykazován a odváděn.

Co se týče kolkového poplatku z jízdních lístků zůstanou nedotčena ustanovení § 12 zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, a může zejména železničným správám, požádají-li za to, pro odvádění tohoto kolkového poplatku povoleno býti finančním ministeriem přiměřené paušalování při dopravách v článku 4 řečených podle § 12 zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89.

IV. Kolkový poplatek z poukázek (legitimací).

Článek 13.

Předmět kolkového poplatku.

Poukázky (legitimace) k jízdě zdarma nebo k jízdě za sníženou cenu jsou podrobeny kolkovému poplatku v § 12 zákona ustanovenému, leč by tu byl některý zákonný důvod osvobozovací (§ 12, třetí odstavec, lit. *a*, *b* a *c* zákona).

Z poukázek na rozličné třídy vozů budiž zapraven kolkový poplatek podle výměry pro nejvyšší třídu vozů, ve které poukázka k jízdě oprávňuje.

Svědčí-li poukázka několika osobám, kolkový poplatek budiž za každou zvláště vypočten. Proto také u poukázek, které vůbec svědčí některému úhrnu osob, budiž před vydáním poukázky vykázán vydávajícímu místu počet osob, které mohou poukázky upotřebiti, a budiž podle toho kolkový poplatek zapraven.

Předmětem kolkového poplatku v § 12 zákona ustanoveného nejsou poukázky na slevu jízdného, vydané sice v obvodě, kde tento zákon platí, avšak platné toliko pro železničné trati mimo toto území ležící.

Článek 14.

O osvobozeních.

1. Správa každé železnice má oznámiti až do konce března 1903 řídícímu finančnímu úřadu první stolice (článek 9), jaké způsoby jízdních výhod uděluje se ve smyslu § 12, třetího odstavce lit. *a* zákona při železničných tratech od ní provozovaných.

2. Osvobození ustanovené v § 12, třetím odstavci, lit, *b* zákona pro své vlastní zřízence včetně dělníků, jakož i pro zřízence cizích dopravních ústavů vztahuje se také ke zřízencům ve výslužbě.

Osvobození náležející rodinným členům svých vlastních zřízenců nevztahuje se ku poukázkám pro trati cizích dopravních ústavů. Za rodinné členy budte po této stránce pokládány osoby, které za příslušníky jsou uvedeny v návodech c. k. rakouských státních drah, a osvobození bude jen potud míti místo, pokud tyto výhody drží se v mezích těmito návody vytčených.

3. Osvobození v § 12, třetím odstavci, lit. *c* zákona uvedené (z ohledů veřejných nebo z ohledů veřejné služby nebo pro chudobu nebo konečně pro obecně užitečné účely) mohou míti místo toliko na základě služebního předpisu železniční správy železničným ministrem vydaného nebo schváleného. Pokud tedy takový služební předpis nebo nařízení jemu se rovnající nejsou vydány nebo schváleny, takovéto poukázky jsou podrobeny kolkovému poplatku.

Opis služebního předpisu (nařízení) budiž předložen řídícímu finančnímu úřadu první stolice (článek 9).

Článek 15.

Jak se kolkový poplatek zapravuje.

1. Kolkový poplatek z poukázek (legitimací) k jízdě zdarma nebo k jízdě za sníženou cenu (§ 12 zákona) budiž z pravidla zapraven tím způsobem, že se upotřebí se obecných známek kolkových:

A. Z poukázek (legitimací) železničnými správami vydaných, a to:

1. Z poukázek (legitimací) k opětným jízdám:

Tyto poukázky bez rozdílu, zdali jsou podrobeny kolkovému poplatku nebo ne, budte před vydáním zapsány pod postupnými čísly ročními, a to upotřebuje-li se samostatných formulářů, ve zvláštních rejstřících, neupotřebuje-li se však takových formulářů, v juxtovaných sešitech (ternionech).

Rejstříky nebo terniony budte úředně ověřeny, dříve nežli se jich upotřebí. K tomuto účelu budiž za podpisu vydávajícím místem uvedeno na první stránce rejstříku nebo ternionu účel jeho, počet archů, z kterých se skládá, a dátum; pak budiž skrze rejstřík nebo ternion nit tím způsobem protažena, aby jeden její konec vynikal z prvního listu a druhý z posledního listu.

Tímto způsobem připravený rejstřík nebo ternion budiž v sídle vydávajícího místa přinesen k úřadu k tomu ustanovenému, který ohledav, že dotčené podmínky jsou řádně splněny, upevní jeden konec niti na prvním, druhý na posledním archu pečetním voskem a přitištěnou úřední pečetí.

Za tyto úřady ustanovují se ve Vídni ústřední klokový úřad, v Praze a Terstu kolkový úřad, v ostatních místech úřady k vybírání poplatků určené (berní úřady atd).

Kolkové známky budte přilepeny do rejstříku nebo na juxtu ternionu, u železničné správy chovaného, u příslušné položky na místě k tomu ustanoveném a budte přitištěným železničným razítkem znehodnoceny.

Poukázky, ze kterých poplatek byl zapraven, budte opatřeny přiměřeně vyplněným záznamem:

„Kolkový poplatek . . . K . . h zapraven.“

Při poukázkách kolku prostých budiž krátkými slovy označen v rejstříku nebo na juxtě ternionu zákonný důvod osvobozovací, vztažmo okolnost, na které se osvobození zakládá; příslušné poukázky samy budte opatřeny záznamem: „poplatku prosta podle § 12, třetího odstavce lit. *a* (vztažmo lit. *b* nebo lit. *c*) zákona o dani z jízdních lístků.“

Železničné správy mají oznámiti nejpozději až do konce března 1903 příslušnému řídícímu finančnímu úřadu první stolice (článek 9) služební místa dráhy k vydávání poukázek (legitimací) povolaná a pokaždé také oznámiti příslušné nastalé změny.

2. Z poukázek (legitimací) k jediné jízdě nebo k jediné jízdě tam a zpět (poukázky k jízdě jediné).

Kolkový poplatek z těchto poukázek budiž zapraven tím, že se kolkové známky nalepí na samých poukázkách, při čemž budiž šetřeno těchto okolností:

a) kolkový poplatek z poukázky zapravený budiž vydávacím místem zapsán číselně jak na poukázce tak i na příslušné juxtě ternionu nebo v rejstřících na místě takových ternionů snad vedených;

b) formuláře poukázek mají tak zníti, aby z toho zřejmě na jevo šlo, že tyto poukázky nabudou platnosti teprve po odkolkování osobní pokladnou a že pokládají se teprve potom za konečně platně vydané;

c) při poukázkách kolku prostých budiž učiněn přiměřený záznam druhu pod číslem 1 uvedeného na juxtě ternionu a na poukázce samé;

d) straně budiž uloženo, aby kolku podrobené poukázky na místě k tomu ustanoveném opatřila náležitou kolkovou známkou a předložila osobní pokladně k odkolkování;

e) osobní pokladna má přezkoušeti, zdali hodnota přilepených kolkových známek srovnává se s předepsaným obnosem, a znehodnotiti kolkové známky vytištěním razítka vlakového; poukázky, které by neměly náležitých kolkových známek nebo záznamu, že jsou kolku prosty, budte odmítnuty osobní pokladnou.

Jestliže by zařízení některé železničné správy nevyhovovala těmto ustanovením, finanční správa může žádati, aby kolkový poplatek také z poukázek k jediné jízdě zapravován byl způsobem pod číslem 1 pro poukázky k opětným jízdám předepsaným.

B. Z poukázek (legitimací), které nejsou vydány železničnými správami, nýbrž jinými místy (úřady).

1. Z takových poukázek (legitimací) k opětným jízdám kolkový poplatek budiž zapraven tím způsobem, že se kolkové známky přilepí na samé poukázce (legitimaci) na příslušném místě, a znehodnotí vytištěním úředního razítka vydávajícího úřadu.

2. Co se týče takovýchto poukázek k jízdě jediné, budiž postupováno stejným způsobem, jako jest předepsáno svrchu pod *A*, číslem 2, o poukázkách k jediné jízdě železničnými správami vydaných.

C. Poukázky (legitimace) pro železničné trati, ležící v obvodu platnosti tohoto zákona, které jsou vydány mimo obvod jeho platnosti, nejsou podrobeny kolkovému poplatku již při vydání, nýbrž teprve, když použije se jich k jízdě v obvodu, kde tento zákon platí; tento poplatek budiž zapraven v obvodu platnosti tohoto zákona tím, že kolkové známky přilepí se na poukázkách (legitimacích) a znehodnotí se vytištěním železničného razítka nebo jiným způsobem ke zvláštní žádosti správou finanční povoleným.

II. Místo nalepování obecných kolkových známek může vykonán býti výtisk příslušných kolkových známek ustanoveným k tomu úřadem kolkovým; finanční ministerium může ke zvláštní žádosti také povoliti, aby kolkový poplatek byl bezprostředně zapraven.

Článek 16.

Kontrola.

1. Cestující, kteří by při revisi přistiženi byli, že mají poukázky (legitimace), které nejsou řádně kolkovány podle článku 15, nebo nejsou opatřeny záznamem o zapravení kolkového poplatku neb o osvobození od něho, budte v konečné stanici od staničných zřízenců nejprve přidrženi, aby dodatečně zapravili kolkový poplatek; v tomto případě budiž náležitá kolková známka přilepena na poukázce (legitimaci) a znehodnocena vytištěním staničného nebo vlakového razítka.

Nevyhoví-li se tomuto vyzvání, staniční zřízenci sepište úřední nález podle vzorce za příklad přidaného a zašlete jej řídícímu finančnímu úřadu první stolice (článek 9). Vzor

2. Zřízenci finanční správy mohou prozkoumati poukázky (legitimace) cestujícím s odevzdanými jízdními lístky odňaté, zdali kolková povinnost jest splněna.

Zřízencům finanční správy budiž k žádosti pro touž kontrolu dovoleno nahlédnouti do rejstříků nebo ternionů vedených o vydávaných poukázkách (legitimacích).

Článek 17.

O platnosti všeobecných předpisů o kolkových a bezprostředních poplatcích.

K ustanovenému v § 12 zákona kolkovému poplatku z poukázek (legitimací) na jízdní výhody, pokud nemají místa zvláštní ustanovení v tomto zákoně a tomto nařízení daná, mají vztahovati se všeobecné předpisy o kolku a bezprostředních poplatcích, zejména co se týče závazku zapraviti poplatek, splniti kolkovou povinnost, ručení, škodlivých následků přestupků zákona, promlčení atd.

V. Ustanovení přechodná a závěrečná.

Článek 18.

Jízdné lístky vydané před počátkem působnosti zákona.

1. Jízdní lístky, před uplynutím roku 1902 vydané a ku potřebě po tomto čase připuštěné jsou podrobeny zásadně dani z jízdních lístků bez újmy výjimek v čísle 3 uvedených.

2. Z jízdních lístků v čísle 1 dotčených buď daň z jízdních lístků dodatečně vybrána, upotřebí-li se jich k jízdě v roce 1903, a budiž zároveň s definitivním zúčtováním za ten měsíc, kterého byla vybrána, úhrnem zvláště vykázána a odvedena; byla-li by však daň započtena cestujícím již roku 1902 při vydání jízdních lístků, tedy buď zároveň s definitivním zúčtováním za měsíc leden 1903 právě uvedeným způsobem vykázána a odvedena.

3. Bez daně z jízdních lístků budou připuštěny:

a) časové a předplatné lístky, které před 1. říjnem 1902 počaly a nejpozději koncem září 1903 přestanou platiti;

b) jinaké jízdní lístky (lístky k jednotlivé a zpáteční jízdě, lístky k cestám okružním a pod.), kterých počalo se potřebovati před 1. lednem 1903 a jejichž platnost uplyne nejpozději dne 28. února 1903.

Článek 19.

Poukázky (legitimace) vydané před počátkem působnosti zákona.

Poukázky (legitimace) k jízdě zdarma, jakož i k jízdě za sníženou cenu, které byly vydány před koncem roku 1902 s počátečnou platností od 1. ledna 1903 neb od některého jiného pozdějšího dne, jsou podrobeny, upotřebí-li se jich, od 1. ledna 1903 kolkovému poplatku v § 12 zákona stanovenému, leč by byly osvobozeny podle třetího odstavce § 12 zákona.

Nebyl-li kolkový poplatek již zaplacen podle ustanovení článku 15, budiž v těchto případech zapraven před upotřebením poukázky tím, že se kolkové známky na ní přilepí a znehodnotí vytištěním úředního nebo služebního razítka místa vydávacího.

Článek 20.

Osvobození od kolku.

Prosty kolku jsou i se svými přílohami podání, která podávají se podle článku 5, 6, 7, 11, 12, 14, 15, 16 a 18 nařízení, aby daň byla zapravena, aby přiřčeno bylo osvobození od daně nebo její slevení nebo k účelům kontrolním a evidenčním.

Článek 21.

Kdy toto nařízení počne působiti.

Toto nařízení nabude moci vůbec zároveň se zákonem ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 153, dnem 1. ledna 1903, co se týče pak ustanovení v článku 5, 6, 11, 12, 14, 15, 18 a 19 tohoto nařízení obsažených, pokud jednají o opatřeních, kterých je třeba již před 1. lednem 1903 ku provedení zákona, nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Böhm m. p. **Wittek** m. p.

Call m. p.

Firma železničné správy: .....

Vzoree k článku 7.

Definitivní zúčtování

daně z jízdních lístků za osobní dopravu po vlastních a na cizí účet provozovaných tratech železničných

za měsíc . . . . . .

Pojmenování železničných tratí	Zákonná berní sazba v procentech	Hrubý příjem z dopravy daní podrobené K	h	Ryzí příjem z dopravy daní podrobené K	h	Povinná daň K	h	Poznámka
1. Hlavní dráha								
a) Doprava podle § 1 zákona	12	3,117.587	20	2,783.560	.	334.027	20	
b) Doprava podle § 2 zákona	10	16.228	30	14.753	.	1.475	30	
2. Místní dráha *A*.....	6	57.584	50	54.325	.	3.259	50	
3. Místní dráha *B*.....	6	24.125	60	22.760	.	1.365	60	
4. Drobná dráha *C*.....	3	14.811	40	14.380	.	431	40	
Úhrn..		3,230.319	.	2,889.778	.	340.541	.	

jako splátka dne, ... pod článkem denníku ..... složeno .....

zbývá doplatiti / k dobrému .....

Firma železničné správy: .....

Vzorec k článku 16.

Úřední nález.

Při vlaku čís. . . . dne . . . . . byl(a) přistižen(a) s poukázkou (legitimací) k jízdě zdarma / za cenu sníženou pro jízdu prostou, tam a zpět / opětovné jízdy ve . . . třídě vozové, ani řádně kolkovanou, ani záznamem, že jest kolku prosta (že kolek byl zapraven), opatřenou*):

Jméno a příjmení, zaměstnání	Adressa	Vydávací místo, značka a číslo poukázky (legitimace)	Poznámka

což se tímto oznamuje podle 16. článku ministerského nařízení ze dne 27. září 1902, Z. Ř. 195, jímž ve skutek uveden byl zákon o dani z jízdních lístků daný dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 153.

Staničné razítko

Datum

Podpis.

*) Co se nehodí, budiž přetrženo.

(Böhmisch).

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CII. — Vydána a rozeslána dne 14. října 1902.

Obsah: (Čís. 196—199.) 196. Vyhláška o koncessování drobné elektrické dráhy dílem o rozchodu obyčejném, dílem o rozchodu úzkém z Kaltern na Mendolu (dráhy Mendolské). — 197. Vyhláška, že zřízen byl odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách. — 198. Vyhláška, že zřízen byl ukládací okres daně výdělkové pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách a že změněn byl ukládací okres daně výdělkové v Karlových Varech. — 199. Nařízení, jímž zřizuje se okresní soud v Těsně (Stretto) v Dalmatsku.

196.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 2. října 1902,

o koncessování drobné elektrické dráhy dílem o rozchodu obyčejném, dílem o rozchodu úzkém z Kaltern na Mendolu (dráhy Mendolské).

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených akciové společnosti „Zaadižská dráha“ v Bolzaně žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování drobné elektrické dráhy, která bude zřízena dílem jako adhesní dráha o rozchodu obyčejném, dílem jako lanová dráha o rozchodu úzkém, z Kaltern na Mendolu (dráha Mendolská).

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolenou železnici finančních výhod v článku V zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 25 let ode dneška.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna, stavbu svrchu řečené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou pak dráhu veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse alespoň od 1. dubna až do 31. října každého roku pravidelnou vozbu po ni provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené, koncessionářka jest povinna k žádosti státní správy dáti jistotu, složíc kauci 5000 K v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, koncessionářka vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány uděliti povolení k užívání silnice.

§ 5.

Koncessionářka jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou této svrchu naznačené dráhy bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou v době povolení této dráhy již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení.

§ 6.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a vozbě povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 7.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření obozu a na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

§ 8.

Koncessionářka jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionářka jest zavázána zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 9.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolené dráhy dočasně byla zastavena, koncessionářka podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 10.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 11.

Koncessionářka jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionářka může žádati přiměřené náhrady, která úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové této mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 12.

Koncessionářka jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po šedesáte (60) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí a dokončem stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 14.

Vozbu po povolené dráze bude provozovati c. k. priv. společnost Jižní dráhy na základě vozební smlouvy státní správou schválené.

Státní správa má právo, vozbu po povolené dráze kdykoli převzíti a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní na účet koncessionářčin provozovati s tím obmezením, že v tomto případu koncessionářce nesmějí uloženy býti obtížnější podmínky, nežli jak stanoveny jsou ve vozební smlouvě s c. k. priv. společností Jižní dráhy.

Ostatně podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionářkou učiní.

§ 15.

Správa státní vyhrazuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

3. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářce jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle předcházejících ustanovení vyhledaný bez přirážky v 2. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest ku 4½procentnímu zúrokování jmenovitého zakládacího kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářce důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se dále právo, že kdykoli místo ještě nedospělých důchodů, které by podle ustanovení předcházejících odstavců koncessionářce

měl platiti, může zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, jak se samo sebou rozumí po odečtení přirážky podle ustanovení 2. odstavce v těchto platech snad obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo ještě nezapravenými zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, též i vozební a jistinné reservy ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo k zapravení pohledávek státních nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které eventuálně s výhradou dodatečného upravení bude prozatímně ustanoveno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářčina a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

9. Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci s její strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 16.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materialní, jakož i pokladní hotovosti a vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, a vozební a jistinné reservy ze zakládacího kapitálu zřízené v rozsahu v § 15, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 15), podrží koncessionářka vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 17.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 18.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Wittek m. p.

197.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 8. října 1902,

že zřízen byl odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách.

Pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách (vyhláška ministeria vnitra ze dne 11. září 1902, Z. Ř. č. 183) zřizuje se na základě §§ 177 a 179 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, odhadní komise ze 6 členů pro ukládání osobní daně z příjmu.

Podle toho buď tímto způsobem doplněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhlášený výnosem finančního ministeria ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233:

(Stránka 1350 dne 9. října 1897 vydané XCII. částky Zákonníka říšského.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresu	Odhadní okres	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
86a	Politický okres Marianské Lázně .	—	1	Okresní hejtmanství Marianské Lázně	6

Böhm m. p.

198.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 8. října 1902,

že zřízen byl ukládací okres daně výdělkové pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách a že změněn byl ukládací okres daně výdělkové v Karlových Varech.

Pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Marianských Láznich v Čechách (vyhláška ministeria vnitra ze dne 11. září 1902, Z. Ř. č. 183) zřizuje se na základě §§ 13 a 16 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, ukládací okres pro III. a IV. třídu výdělkové daně a počet členů komisí pro tyto berní společnosti ustanovuje se na 4, vztažmo na 6 členů.

Počet členů komise výdělkové daně pro IV. třídu ukládacího okresu v politickém okresu Karlových Varech, poněvadž Bečovský okres z jeho obvodu byl vyloučen, snižuje se z 10 na 8 členů.

Podle toho buď tímto způsobem doplněn, vztažmo opraven seznam ukládacích okresů vše-

obecné daně výdělkové vyhlášený výnosem finančního ministeria ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117:

(Stránka 903 dne 11. května 1897 vydané XLVI částky Zákonníka říšského.)

Číslo okresu	Ukládací okresy	Sídlo komisí	Počet členů pro berní společnosti	
			III.	IV.
			třídy	
pro berní společnosti III. a IV. třídy				
8	Politický okres Karlovy Vary	Okresní hejtmanství Karlovy Vary	6	8
11 *a*	Politický okres Mariánské Lázně	Okresní hejtmanství Mariánské Lázně	4	6

Böhm m. p.

199.

Nařízení ministeria práv ze dne 10. října 1902,

jímž zřizuje se okresní soud v Těsně (Stretto) v Dalmatsku.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, zřizuje se v obvodu krajského soudu Šibenického pro obec Těsno (Stretto) okresní soud s úředním sídlem v téže obci.

Jakmile tento soud počne úřadovati, což později bude ustanoveno a vyhlášeno, řečená obec vyloučí se z obvodu okresního soudu Šibenického.

Spens m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CIII. — Vydána a rozeslána dne 16. října 1902.

Obsah: Čís. 200. Nařízení o výpomocných sluhách zaměstnaných u státních úřadův a ústavův.

200.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. října 1902,

o výpomocných sluhách zaměstnaných u státních úřadův a ústavův.

Oddíl I.

Služební poměr výpomocných sluhů.

§ 1.

Základ služebního poměru.

Služební poměr výpomocných sluhův u státních úřadův neb ústavů zaměstnaných spočívá na služební smlouvě ústně nebo písemně učiněné mezi přednostou úřadu se strany jedné a sluhou se strany druhé.

Služební smlouva musí vyhovovati ustanovením v prvním oddílu tohoto nařízení obsaženým a nesmí obsahovati žádných ujednání, která by se jim příčila.

§ 2.

Služební povinnosti.

Výpomocní sluhové jsou zavázáni, práce a úkony jim uložené pilně a svědomitě podle nejlepšího umu vykonávati, k svým představeným uctivě se chovati, jejich rozkazů poslouchati, jak ve službě tak i mimo ni slušně a čestně se chovati a služební tajemství věrně zachovávati.

Služební platy.

§ 3.

A. Jejich výměra.

Výpomocní sluhové dostávají denní plat (denní mzdu), který se jim vyplácí posledního dne každého měsíce ve lhůtě prošlé.

Výměra denního platu (denní mzdy) stanoví se takto od počátku působnosti tohoto nařízení pro úplně zaměstnané výpomocné sluhy, to jest po celé pravidelné úřední hodiny upotřebené:

I.

Pro výpomocné sluhy u státních úřadův a ústavů kromě c. k. pošty a telegrafu:

při služebním čase	v místech							
	I.		II.		III.		IV.	
	třídy aktivitních přídavků							
	K	h	K	h	K	h	K	h
až do 5 let	2	60	2	40	2	20	2	—
přes 5 až do 10 let	2	90	2	70	2	50	2	30
přes 10 až do 15 let	3	20	3	—	2	80	2	60
přes 15 až do 20 let	3	40	3	20	3	—	2	80
přes 20 let	3	60	3	40	3	20	3	—

II.

Pro výpomocné sluhy u c. k. pošty a telegrafu:

při služebním čase	v místech							
	I.		II.		III.		IV.	
	třídy aktivitních přídavků							
	K	h	K	h	K	h	K	h
méně 1 roku	2	40	2	20	2	10	2	—
přes 1 rok až do 3 let	2	60	2	40	2	30	2	20
přes 3 léta až do 5 let	2	80	2	60	2	50	2	40
přes 5 let	3	—	2	80	2	70	2	60

Při vyměřování denního platu (denní mzdy) přihlédá se toliko k služebnímu času, jejž kdos strávil jako úplně zaměstnaný sluha výpomocný; při čemž nečiní se však rozdílu, zdali služební čas byl vykonán před působností nebo po působnosti tohoto zákona s přetržením nebo nepřetržitě.

Z přetržitého služebního času přihlédá se však toliko k takovým dobám, které

a) jednotlivě činí alespoň šest měsíců a

b) od výpomocného sluhy před přijmutím do služby řádně byly prokázany.

Vyšší denní plat (denní mzda) nežli tuto stanovený může býti dán při velmi uspokojivé službě podle úvěrů po ruce jsoucích; naproti tomu není dovoleno smluviti nižší odměny pro úplně zaměstnané sluhy výpomocné.

Ti výpomocní sluhové, kteří již mají vyšší denní plat (denní mzdu), nežli by jim příslušel podle předcházejících ustanovení, pokud jejich dosavadní služební poměr trvá, buďte ponecháni při svém dosavadním platu, až by podle ustanovení tohoto nařízení nabyli nároku na vyšší denní plat (denní mzdu).

§ 4.

B. Čas, za který denní plat náleží.

Denní plat (denní mzda) náleží výpomocným sluhům z pravidla toliko za dni, ve kterých skutečně službu konali, jakož i za stanovené dni klidu, které připadají do času jejich služby.

Avšak výpomocní sluhové obdrží celý plat za nemoci tří dnů nepřesahující; rovněž za dovolené, leč by povolená dovolená výslovně na tom byla závislou, že sluha zcela nebo částečně nedostane platu.

Nemůže-li výpomocný sluha konati službu, protože jest povolán ke cvičení ve zbrani, může mu za okolností zřetele hodných ponechána býti polovice denního platu (denní mzdy).

Ve všech ostatních případech, kdy výpomocný sluha do služby nepřijde, pozbude denního platu (denní mzdy) na příslušnou dobu připadajícího.

§ 5.

Opatření pro případ nemoci.

Výpomocní sluhové jsou pro případ nemoci pojištěni podle ustanovení § 16 zákona ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, vztažmo podle zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33.

§ 6.

Jak se zrušuje služební poměr.

Služební poměr zrušuje se:

1. propuštěním,
2. výpovědí,
3. uplynutím času, na který byl učiněn,
4. úmrtím.

§ 7.

A. Propuštění.

Úplně zaměstnaný výpomocný sluha může bez předchozí výpovědi propuštěn býti toliko tenkráte, když byl trestním soudem odsouzen pro zločin nebo pro jiný trestný čin ze ziskuchtivosti spáchaný nebo veřejné mravnosti se příčící, pak stal-li se vinen těžkým porušením svých služebních povinností nebo takovým činem, pro který se jeví býti nehodným důvěry, nebo pro nějž by další jeho ponechání ve službě nedalo se srovnati se zájmy služby nebo s vážností úřadu.

Úplně zaměstnaný výpomocný sluha má právo stěžovati si na propuštění u vyššího správního úřadu; avšak stížností neodkládá se propuštění ze služby.

Kdyby propuštění bez předchozí výpovědi nebylo uznáno za důvodné, budiž výpomocnému sluhovi dodatečně k výplatě poukázán denní plat (denní mzda) za tolik dní, kolik jich výpovědní lhůta má, a služební poměr budiž pokládán za zrušený výpovědí.

§ 8.

B. Výpověď.

Jak zaměstnatel tak i zaměstnanec může kdykoli vypovědětí služební poměr.

Výpovědní lhůta činí: pro úplně zaměstnané výpomocné sluhy 14 dní; pro zaměstnatele *a)* za prvních pěti služebních let úplně zaměstnaného výpomocného sluhy 14 dní, *b)* po nepřetržité pětileté službě takového výpomocného sluhy jeden měsíc.

§ 9.

C. Uplynutí času.

Byla-li doba služebního poměru již napřed ustanovena, skončí se služební poměr uplynutím času, na který byl založen, a není třeba výpovědi.

§ 10.

Výpomocný sluha nemá právního nároku na požitky zaopatřovací.

Služba výpomocného sluhy u státních úřadů neb ústavů nezakládá právního nároku na odpočinkový plat nebo na zaopatření vdovy a sirotků.

Oddíl II.

Jak bude postaráno o výpomocné sluhy, kteří se stali k výdělku neschopni, pak o vdovy a sirotky výpomocných sluhů.

A. Platy z milosti výpomocným sluhům.

§ 11.

Výpomocným sluhům, kteří za služebního poměru pozbudou schopnosti k výdělku,

a) byli-li zaměstnáni alespoň deset let jako úplně zaměstnaní výpomocní sluhové u státních úřadů neb ústavů,

b) a nezpůsobili-li svou neschopnost k výdělku úmyslně nebo spácháním zločinu, budou povoleny na základě Nejvyššího zmocnění ze dne 14. října 1902 na dobu jejich neschopnosti k výdělku platy z milosti, které budou vyměřeny z pravidla ročně 360 K až 480 K, při zvláště dlouhé služební době ročně 480 K až 600 K.

Podle zásad v § 3 uvedených bude počítán služební čas za příčinou posouzení, zdali jsou tu podmínky pod lit. *a)* tohoto paragrafu naznačené, aby plat z milosti byl povolen.

§ 12.

Platy z milosti v též výměře budou dány na základě Nejvyššího zmocnění v § 11 dotčeného těm výpomocným sluhům, kteří následkem výpovědi služebního poměru zaměstnatelem dané vystoupili ze služby, za podmínek v § 11 pod lit. *a* a *b* uvedených a nastalé neschopnosti k výdělku a na její dobu, když buďto v pěti letech po zrušení služebního poměru pozbudou schopnosti k výdělku neb když v čase zrušení služebního poměru již překročili 60. rok věku.

§ 13.

Platy z milosti budou ve lhůtách napřed splatných k výplatě poukázány v případu § 11 ode dne, který následuje po zastavení denního platu, v případu § 12 však počínajíc měsícem, který následuje po řádném ohlášení neschopnosti k výdělku, a budou opět zastaveny koncem toho měsíce, ve kterém beroucí zemře nebo opět nabude schopnosti k výdělku, nebo ve kterém nastala taková okolnost, která podle všeobecně platných ustanovení má v zápětí zánik státního zaopatřovacího požitku.

Plat z milosti nebere se po dobu nemocenské podpory z pojištění, které stát provedl podle § 5 tohoto nařízení.

B. Platy z milosti vdovám výpomocných sluhů.

§ 14.

Vdově po výpomocném sluhovi, který zaměstnán byl alespoň deset let (§ 11) jako úplně zaměstnaný výpomocný sluha u státních úřadů neb ústavův a zemřel za služebního poměru neb až do své smrti skutečně požíval platu z milosti podle ustanovení §§ 11 nebo 12 anebo by jej v případu neschopnosti k výdělku byl odbržel, bude na základě Nejvyššího zmocnění ze dne 14. října 1902 po dobu jejího vdovství povolen plat z milosti, a to z pravidla 300 K ročně, ač nepřekročil-li manžel v čase uzavření sňatku ještě 60. rok věku a bylo-li manželství uzavřeno před časem nebo za času, kdy manžel posledně byl zaměstnán jako úplně zaměstnaný výpomocný sluha u některého státního úřadu (ústavu) a nebylo-li vinou manželčinou rozvedeno.

§ 15.

Tento plat z milosti bude vdově k výplatě poukázán v měsíčních napřed splatných lhůtách počínajíc dnem, který následuje po zastavení denního platu (denní mzdy), vztažmo platu z milosti jejího manžela, nepožíval-li pak takových platů, ode dne, který následuje po úmrtí jejího muže, a bude opět zastaven koncem toho měsíce, ve kterém vdova zemře nebo se opět provdá, nebo ve kterém nastala taková okolnost, která podle všeobecně platných ustanovení má v zápětí zánik státního zaopatřovacího požitku.

C. Platy z milosti sirotkům.

§ 16.

Manželským nebo následovavším manželstvím legitimovaným dětem výpomocného sluhy, který zaměstnán byl aspoň deset let (§ 11) jako úplně zaměstnaný výpomocný sluha u státních úřadů neb ústavů a zemřel za služebního poměru neb až do své smrti skutečně požíval platu z milosti podle ustanovení §§ 11 a 12 anebo by jej v případu neschopnosti k výdělku byl odbržel, ač-li manželství, ze kterého pocházejí nebo kterým byly legitimovány, bylo uzavřeno před časem nebo za času, kdy jejich otec posledně byl zaměstnán jako úplně zaměstnaný výpomocný sluha u některého státního úřadu (ústavu), budou na základě Nejvyššího zmocnění ze dne 14. října 1902 dány platy z milosti, které z pravidla budou vyměřeny pro jednoho sirotka otce nemajícího ročně 75 K, pro několik sirotků po výpomocném sluhovi otce nemajících dohromady ročně 150 K, pro jednoho sirotka otce i matky nemajícího ročně 150 K a pro několik sirotků po výpomocném sluhovi otce i matky nemajících ročně 300 K.

Tyto platy z milosti budou k výplatě poukázány v měsíčních napřed splatných lhůtách počínajíc

dnem, který následuje po zastavení denního platu (denní mzdy), vztažmo platu z milosti zemřelého rodiče, nepožíval-li pak takového platu, ode dne, který následuje po jeho úmrtí, a budou z pravidla ponechány až do ukončeného 14. roku věku.

Oddíl III.

Ku komu toto nařízení se vztahuje a kdy počne působiti.

§ 17.

Ustanovení tohoto nařízení vztahují se ke všem těm nikoli stálým zřízencům, kteří počínajíc dnem, kdy toto nařízení nabude moci, jsou zaměstnáni u státních úřadů neb ústavův a které buďto podle služebního názvu nebo způsobu jejich zaměstnání sluší pokládati za výpomocné sluhy.

Vyjati z toho jsou sluhové c. k. rakouských státních drah, pro které platí zvláštní předpisy dané svou dobou v oboru státní správy železničné.

§ 18.

Příslušným ústředním místům jest vyhrazeno ve shodě s c. k. finančním ministeriem podrobiti tomuto nařízení nebo jednotlivým jeho ustanovením také jiné skupiny nikoli stálých zřízenců, kteří náležejí do kategorie sluhů.

§ 19.

Toto nařízení nabude moci dne 1. listopadu 1902.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Spens m. p. **Hartel** m. p.
Rezek m. p. **Call** m. p.
Giovanelli m. p. **Piętak** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CIV. — Vydána a rozeslána dne 21. října 1902.

Obsah: (Čís. 201 a 202.) 201. Vyhláška, že hlavní celnice I. třídy v Celovci byla zmocněna vyřizovati beze cla přestěhovalecké svršky. — 202. Listina o koncessi pro místní dráhu z Absdorfu do Stockeravy.

201.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 10. října 1902,

že hlavní celnice I. třídy v Celovci byla zmocněna vyřizovati beze cla přestěhovalecké svršky.

C. k. hlavní celnice v Celovci zmocňuje se vyřizovati beze cla přestěhovalecké svršky podle čl. VIII, č. 7, odstavce 1 a čl. IX, č. 1, odstavce 2 a 3 zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

202.

Listina o koncessi ze dne 11. října 1902

pro místní dráhu z Absdorfu do Stockeravy.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi Juliu Schaumannovi, starostovi v Stockeravě, Hynku Weineckovi, vrchnímu řediteli spořitelny v Stockeravě, a dr. Michalu Eckerovi, c. k. notáři v Stockeravě, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která vystavěna buď jako místní dráha o rozchodu pravidelném ze stanice Absdorf-Hippersdorfu na trati státní dráhy z Vídně do Prahy přes Gaisruck a Hausleiten do Stockeravy, aby se připojila k c. k. priv. rak. Severozápadní dráze, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 21. prosince 1898, Z. Ř. č. 233:

§ 1.

Pro železnici, o niž jedná tato koncessní listina, koncessionáři požívají výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedených.

§ 2.

Železnici povolené zaručen jest státem na dobu od zahájení vozby až do uplynutí 76. roku koncessního roční ryzí výnos nejvyšší částkou 47.600 K, aby zabezpečeno bylo nejvýše čtyřprocentní zúrokování a umořovací kvota prioritní půjčky jmenovitou částkou nejvýše 1,120.000 K, kterážto půjčka pro opatření peněz bude učiněna a v řečené době umořena. Záruka tato dána bude tím způsobem, že když by ryzí roční výnos nedosahoval zaručené sumy, státní správa bude povinna doplniti schodek.

§ 3.

Z ryzího ročního výnosu, podle § 2 zaručeného, budiž k umoření uzavřené prioritní půjčky

(Böhmisch.)

užito té částky, která ustanovena bude státní správou podle umořovacího plánu od ní schváleného, podle něhož veškerý zakládací kapitál umořen býti má za doby koncessní.

Prioritní půjčka buď při tom dříve umořena nežli akcie.

§ 4.

Doplatek, jejž státní správa následkem převzaté záruky bude povinna platiti, vyplacen buď po předchozím prozkumu předloženého doloženého účtu ročního nejdéle tři měsíce po jeho předložení.

Erár však i dříve, aby podle smlouvy zúrokována a řádně umořována byla půjčka v určených lhůtách dospělosti, podle potřeby dle rozpočteného výnosu upravené dá splátky s výhradou, že zúčtování provedeno bude podle ročního účtu, požádají-li o to koncessionáři šest neděl před dospělostí.

Když by po konečném sestavení ročního účtu, kteréžto nejpozději ve třech měsících po uplynutí vozebního roku předložen buď, se shledalo, že zálohy vysoko byly vyměřeny, koncessionáři jsou povinni ihned vrátiti obdržený přebytek s připočtením šestiprocentních úroků.

Nárok, aby stát poskytnul doplatek, vznesen buď nejdéle do roka po uplynutí příslušného roku vozebního, jinak zanikne.

§ 5.

Suma, kterou státní správa zaplatí následkem převzaté záruky, pokládá se toliko za zálohu čtyřmi ze sta ročně zúročnou.

Jestliže by ryzí výnos dráhy převyšoval zaručenou roční sumu, tedy přebytek odveden buď ihned státní správě na splátku dané álohy i s úroky až do úplného vyrovnání.

Při tom dospělé úroky zapraveny budte před vrácením záloh.

Čeho by stát na takovýchto zálohách neb úrocích, které v čase, kdy koncesse zanikne nebo když dráha bude zakoupena, ještě nebyly zaplaceny, pohledávati měl, zapraveno buď ze zbývajícího ještě jmění podniku, ku kterému patří zejména také zákupné (§ 17).

§ 6.

Případné výdaje za záznam cenných papírů na tuzemských i cizozemských bursách, případné poplatky kuponové a daně, které po uplynutí let daně prostých podnik platiti bude, smějí zapsány býti do vozebního účtu jakožto výdaj.

Totéž platí o správním příspěvku, který by z učiněné půjčky prioritní byl placen, jakož i o náhradě daní a poplatků, která by byla dávána půjčujícímu ústavu úvěrnímu.

Za státní doplatky nebude podnik platiti žádné daně.

§ 7.

Stavba povolené železnice buď nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonána. Vystavěná dráha buď veřejné vozbě ihned odevzdána a budiž po celou dobu koncesse pravidelná vozba po ní provozována.

Za dodržení dotčené lhůty stavební, jakož i za to, že dráha bude podle koncesse zřízena a vystrojena, koncessionáři jsou povinni dáti k žádosti státní správy přiměřenou jistotu, složíce kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li koncessionáři svým zavinění závazkům uvedeným.

§ 8.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 9.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, i podle jiných příkazů, které o tom budou vydány, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř.

č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány.

Co se týče provozování vozby, bude se moci od bezpečnostních opatření a vozebních pravidel, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti potud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může povoliti, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům povolené dráhy, zejména ke zmírněné rychlosti jízdné, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 10.

Stavba povolené dráhy provedena bude podle předpisů, železničným ministeriem v této příčině daných, za bezprostředního řízení a dozoru železničného ministeria, vztažmo služebního místa od něho k tomu delegovaného.

Stavba a dodávky zadány budte podle podrobného návrhu a rozpočtu, zděláného za přiměřeného vlivu státních orgánů, a za bezprostředního spolupůsobení vlády a co možná podle podmínek obvyklých u státních staveb železničných.

Stavební práce zadány budte odděleně od opatření peněz.

§ 11.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených, aby povolený podnik železniční byl proveden, zříditi zvláštní akciovou společnost, která převezme všechna práva a závazky koncessionářů.

Koncessionáři mají právo, za podmínek státní správou ustanovených vydati prioritní obligace čtyřmi ze sta zúročné a v 76 letech, čítajíc ode dne udělení koncesse splatné jmenovitou částkou nejvýše 1,120.000 K. Vydané prioritní obligace budte zadány podle nařízení státní správou daných.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě se schválením státní správy skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu, a kromě částky státní správou ustanovené na opatření zásob materiálních a na pokladničnou dotaci, včetně interkalárních úroků a amortisačních kvot, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po úplném spotřebování prvního zakládacího kapitálu ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Stanovy společnosti a formuláře prioritních obligací a akcií, jež snad budou vydány, pak umořovací plán pro prioritní obligace a pro akcie, jakož i smlouva o zadání prioritní půjčky jsou podrobeny schválení správy státní.

Do stanov akciové společnosti, která se zřídí, pojato buď ustanovení, že veškeří členové představenstva (správní rady, ředitelstva) musí býti rakouskými státními občany a v území království a zemí na říšské radě zastoupených své bydliště míti.

§ 12.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. Co se týče platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, budou v této příčině, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platiti ustanovení u rakouských drah státních svou dobou zavedená. Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších transportech vojenských, též ku předpisům svou dobou platným pro železnice za války, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 13.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční atd.) platí obdobně snížená sazba pro dopravu vojska platná.

§ 14.

Vozbu po železnici tuto povolené bude provozovati stát na účet koncessionářů po celou koncessní dobu a koncessionáři jsou povinni nahraditi státní správě železničné náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnem ustanovené. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, která od státní správy s koncesionáři bude učiněna.

Při tom státní správa vyhrazuje sobě, pokud by státní záruky skutečně se potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané nebyly splaceny, podle své volné úvahy zařiditi vozbu, stanoviti tarify pro dopravu osob a zboží, jakož i klassifikaci zboží a všechna vedlejší pravidla k dopravě nákladů se vztahující, pak výkony železničného podniku pro službu veřejnou, zvláště pro poštovskou správu a pro státní telegrafy, při čemž prohlédati se má k dopravním potřebám té které doby.

Po uplynutí tohoto času koncessionáři mají se chovati podle daných podmínek provozovacích, vztažmo podle ustanovení v příslušné vozební smlouvě obsažených.

Zákonodárství má právo, kdykoli upraviti osobní a nákladní tarify a výkony pro veřejné účely, a koncessionáři jsou povinni podrobiti se takovéto úpravě.

§ 15.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 16.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyřčená, bude míti platnost po 90 let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by koncessionáři závazkům v § 7 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby a početí vozby, svou vinou dosti neučinili, a pokud vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11 zákona o povolování železnic.

§ 17.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Náhrada, která za zákup dráhy má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo koncessionářů sám ze svých peněz zaplatí prioritní půjčku v § 11 dotčenou a jinaké půjčky od koncessionářů se schválením státní správy za příčinou uhrazení vpočitatelných zakládacích nákladů (§ 11, odstavec 5) učiněné, v obnosech, které by v čase zákupu ještě nebyly splaceny, a že vyplatí kromě toho sumu, rovnající se akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, a to hotově nebo v státních úpisech dlužních, od kterýchž peněz odečteny budte pohledávky i s úroky, které by snad stát měl z nevrácených zaručených záloh (§ 5).

Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

2. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ náhradu v č. 1 vytčenou, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko ještě zbytky půjček, se svolením státní správy uzavřených zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to i oboz dopravní, jakož i zásoby materiální a hotovost pokladničnou, vlečné dráhy a společnostní vedlejší závody, vlastnictvím koncessionářů snad jsoucí, též i vozební a jistinné reservy ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by tyto nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení vládního.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo pro zapravení pohledávek státních z poměru ručebního nebo z jiných právních titulů spolu mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne případnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

6. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci z jejich strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 18.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovost pokladničnou, i vlečné dráhy a společnostní vedlejší závody, vlastnictvím koncessionářů snad jsoucí, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 17, čís. 2, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 17), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního z vlastního podnikového výnosu zřízeného i pohledávek saldovních, též zvláštních staveb a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa

(Böhmisch.)

státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 19.

Zřídí-li se akciová společnost v § 11 dotčená, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních rady správní nebo jiného zastupitelstva, které zastupovati bude představenstvo společnosti, jakož i ve valných hromadách, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, nebo která by na újmu byla prospěchu veřejnému a prospěchu finančnímu ručící státní pokladny; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, kteréžto bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 20.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CV. — Vydána a rozeslána dne 4. listopadu 1902.

Obsah: (Čís. 203 a 204.) 203. Čtvrtý dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896 o přímých daních osobních. — 204. Vyhláška, kterou uděluje se koncesse pro elektrickou drobnou dráhu o rozchodu obyčejném od severozápadního nádraží v Praze až k Bělského třídě.

203.

Čtvrtý dodatek

k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem c. k. finančního ministeria ze dne 18. října 1902.)

Článek 14, číslo 4 má budoucně takto znítí:

Změní-li některý pramen příjmu tak svou povahu, že příslušných požitků dostává se za podstatně jiných podmínek nežli dříve a musí-li vzhledem k tomu pokládány býti za požitky nového způsobu, budiž s nimi naloženo podle čís. 1, vztažmo 2 tohoto článku.

To platí zejména tenkráte, když proměnlivé požitky nastoupí na místo pevných požitků nebo naopak, nebo když spořitelní vklad neb cenné papíry promění se v pohledávku hypotekární nebo v podobnou pohledávku, nebo vystřídá-li se hypotekární neb osobní dlužník; naproti tomu toliko změnu míry úrokové nesluší pokládati za nabytí nového pramene příjmu, ač nezměnil-li se jinak dosavadní poměr dlužní.

Böhm m. p.

204.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 25. října 1902,

kterou uděluje se koncesse pro elektrickou drobnou dráhu o rozchodu obyčejném od severozápadního nádraží v Praze až k Bělského třídě.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo obci královského hlavního města Prahy žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické drobné dráhy o rozchodu obyčejném od severozápadního nádraží v Praze přes Štvanici a pak Bubenskou a Rudolfovu třídou až k Bělského třídě za podmínek tuto zevrubněji ustanovených:

§ 1.

Koncessionářka při povolené dráze bude požívati finančních výhod v článku V svrchu dotčeného zákona uvedených.

Osvobození od daní v článku V, lit. *d* uvedeného zákona vytčená propůjčují se na dobu ode dneška až do 10. května 1924.

Co se týče kolku na osobní lístky jízdné, mají se k němu vztahovati ustanovení článku XX, druhého odstavce zákona právě uvedeného.

§ 2.

Koncessionářka jest zavázána, stavbu železniční trati svrchu vytčené nejdéle do roka ode dneška dokončiti a hotovou dráhu po celou dobu koncessní až do 12. ledna 1987 určenou pravidelně provozovati.

§ 3.

K vystavění povolené dráhy povoluje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno při vlečných drahách od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud k založení povolené dráhy bude upotřebeno veřejných silnic, které nejsou v koncessionářčině správě, koncessionářka opatřiti si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou povolány podle platných zákonů, aby přivolily, by silnice bylo upotřebeno.

§ 5.

Koncessionářka má se chovati při stavbě a vozbě povolené dráhy podle obsahu této listiny koncessní a podle technických podmínek koncessních, které byly železničným ministeriem ustanoveny pro drobné dráhy, o kterých jedná vyhláška ze dne 10. května 1899, Z. Ř. č. 90, i podle příslušných zákonů a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů, které železničné ministerium a povolaní jinak úřadové vydají.

§ 6.

Ostatně ku povolené dráze, která jest doplňující součástkou sítí elektrických drobných drah obcí královského hlavního města Prahy povolené, mají se vztahovati obdobně ustanovení §§ 6 až včetně 15 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 12. ledna 1897, Z. Ř. č. 37, s doplňky v § 6 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 10. května 1899, Z. Ř. č. 90, obsaženými.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CVI. — Vydána a rozeslána dne 9. listopadu 1902.

Obsah: Čís. 205. Nařízení, jímž u patentového úřadu zřizují se dvě další oddělení přihlášková (VII. a VIII. oddělení).

205.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 29. října 1902,

jímž u patentového úřadu zřizují se dvě další oddělení přihlášková (VII. a VIII. oddělení).

Na základě ustanovení §§ 34 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

Článek I.

V úřadě patentovém budou zřízena dvě další oddělení přihlášková (VII. a VIII. oddělení).

Tím pozbudou platnosti §§ 2, 4, 5 a 7 ministerského nařízení ze dne 15. září 1898, Z. Ř. č. 157, o organisaci úřadu patentového ve znění, které zavedeno bylo ministerským nařízením ze dne 2. listopadu 1899, Z. Ř. č. 210, jímž u patentového úřadu zřízeno bylo VI. oddělení přihlášková, a mají takto zníti, čímž zároveň mění se I. a II. příloha ministerského nařízení ze dne 17. prosince 1900, Z. Ř. č. 217, kterým bylo změněno rozdělení patentových tříd:

Oddělení přihlášková.

§ 2.

V úřadě patentovém bude zřízeno osmero přihláškových oddělení, která mají označení:

přihláškové oddělení I.,
přihláškové oddělení II.,
přihláškové oddělení III.,
přihláškové oddělení IV.,
přihláškové oddělení V.,
přihláškové oddělení VI.,
přihláškové oddělení VII.,
přihláškové oddělení VIII.

Každé přihláškové oddělení obsahuje zvláštní obor techniky, jejíž odvětví jsou rozdělena na 89 patentových tříd, které z přílohy I jest seznati. Příloha I.

Každé přihláškové oddělení jedná a usnáší se v patentových třídách sobě přidělených (příloha II) samostatně o příslušných přihláškách patentů a o odporech, jakož i o jinakých patentových záležitostech povahy nesporné, které mu předsedou jsou přiděleny. Příloha II.

Předseda může třídy patentové podrobněji rozdělovati, pododdělení pak tříd patentových, jakož i přidělení patentových tříd a prací přihláškovým oddělením měniti.

Jak jsou přihlášková oddělení složena.

§ 4.

Každé přihláškové oddělení I. až VIII. skládá se z členů práva znalých a z členů odborně technických.

Každé přihláškové oddělení má přednostu práva znalého a přednostu odborně technického.

Vrchní řízení práce v každém přihláškovém oddělení přísluší znalému práva přednostovi tohoto oddělení.

Každé přihláškové oddělení usnáší se, jsouc obsazeno třemi stálými členy, čítajíc v to i předsedu.

Předsedou jest znalý práva přednosta přihláškového oddělení nebo v jeho zastoupení důstojenstvím nejstarší práva znalý člen příslušného oddělení.

Oba ostatní členové, pokud jde o záležitosti odborně technické, buďte vzati z odborně technických členů tohoto oddělení, pokud pak jde o právnické záležitosti ve smyslu § 40 zákona patentového, ze znalých práva členů téhož nebo jiného přihláškového oddělení, které však musí témuž stížnostnímu oddělení býti podřízeno.

Ustanovovati referenta a vybírati druhého člena pro zasedání přísluší, má-li oddělení býti obsazeno znalci právnickými, znalému práva přednostovi přihláškového oddělení, má-li býti obsazeno znalci odborně technickými, přísluší to odborně technickému jeho přednostovi.

Oddělení stížnostní.

§ 5.

V patentovém úřadě budou zřízena dvě stížnostní oddělení s označením:

stížnostní oddělení *A*
a „ „ *B*.

Stížnostní oddělení *A* jest příslušno pro stížnosti na usnesení přihláškového oddělení I., II., VI. a VIII., stížnostní oddělení *B* pro stížnosti na usnesení přihláškového oddělení III., IV., V. a VII.

Jak stížnostní oddělení jsou složena.

§ 7.

Každé z obou stížnostních oddělení skládá se z členů práva znalých a z členů odborně technických.

Stížnostní oddělení rozhodují konečně, čítajíc i předsedu, jsouce obsazena dvěma znalými práva členy a třemi odborně technickými členy. K rozhodnutím mezitímným stačí, jsou-li přítomni tři členové, z nichž dva musí býti členy odborně technickými (§ 37, odstavec 2 zákona patentového).

V zasedáních oddělení stížnostních předsedají buďto předseda patentového úřadu nebo jeho zástupce nebo stálý aneb dočasný práva znalý člen úřadu patentového.

Při konečných rozhodnutích budiž druhý práva znalý člen pro stížnostní oddělení *A* vzat ze znalých práva členů přihláškového oddělení III., IV., V. nebo VII. aneb z dočasných práva znalých členů; pro stížnostní oddělení *B* ze znalých práva členů přihláškového oddělení I., II., VI. neb VIII. anebo z dočasných práva znalých členů.

Při konečných rozhodnutích buďte tři odborně techničtí členové, při mezitímných rozhodnutích dva odborně techničtí členové pro stížnostní oddělení *A* vzati z odborně technických členů přihláškového oddělení III., IV., V. nebo VII. aneb z dočasných odborně technických členů, pro stížnostní oddělení *B* z odborně technických členů přihláškového oddělení I., II., VI. neb VIII. nebo z dočasných odborně technických členů.

Článek II.

Nařízení toto nabývá moci dnem 1. ledna 1903.

Call m. p.

Příloha I.

Ku § 2.

Seznam
patentových tříd a jejich pododdělení.

1. Úprava rud, nerostů a paliva.

2. Pekařství:
- *a)* pece, stroje k pečení, náčiní k pečení,
- *b)* stroje ku přípravě a zpracování těsta,
- *c)* postup ku přípravě těsta.

3. Oděvnictví:
- *a)* prádlo,
- *b)* části oděvu,
- *c)* zapínadla, péra, masky, vlásenky, květiny, kožešinové zboží, závoje,
- *d)* pomůcky při zhotovování šatů.

4. Osvětlovací úpravy (kromě elektrických a plynových osvětlovacích úprav).

5. Hornictví:
- *a)* vrtání hluboké,
- *b)* hornické práce dobývací, rubání, šachta, tunel, studně, výstroj důlní, těžení (též v třídě 20 a 35), větrování.

6. Pivo, kořalka, víno, ocet, droždí:
- *a)* obilí, slad, chmel,
- *b)* výroba piva,
- *c)* výroba lihu,
- *d)* příprava vína,
- *e)* výroba octa,
- *f)* výroba lisovaného droždí.

7. Výroba plechu a drátu, jakož i válcovny vůbec.

8. Bílení, barvení, tištění látek, appretura:
- *a)* práce čisticí, valchování (mechanická část),
- *b)* práce pro zhotovení rovných, stejných, hladkých a vzorkovaných povrchů, práce dokončovací a dodatečné, výroba a zpracování linolea (mechanická část),
- *c)* bílení,
- *d)* barvení a mercerisace,
- *e)* tištění látek (chemická část),
- *f)* appretura (chemická část).

9. Štětinové zboží.

10. Paliva:
- *a)* přirozená paliva,
- *b)* strojená paliva (též lisy na brikety),
- *c)* koksování (zuhelňování, zkoksování, pece na koks).

11. Knihařství:
- *a)* náčiní, stroje, postup, knihy, rejstříky,
- *b)* mapy, sběradla listů.

12. Chemické postupy a přístroje:
- *a)* nekovové prvky, jejich sloučeniny mezi sebou a s kovy žíravými a s kovy žíravých zemin (pokud nepatří do třídy 62 nebo 75),
- *b)* soli a sloučeniny všech kovů, kromě těch, které patří do třídy 12 *a)* a 75,
- *c)* postupy a přístroje anorganické chemie,
- *d)* zpracování plynů,
- *e)* postupy a přístroje organické chemie.

13. Parní kotly s výstrojem (kromě topenišť), jakož i vedení páry:
- *a)* parní kotly (kromě kotlů pro topení),
- *b)* předhřívání a mechanické čištění vody napájecí, napájení, úprava oběhu,
- *c)* vodní ukazovatelé, signální a bezpečnostní úpravy,
- *d)* vedení, sušení a přehřívání páry,
- *e)* čištění kotlů a trub, upevňování a ucpávání trub,
- *f)* zvláštní způsoby vyrábění páry.

14. Parní stroje (stabilní, lokomotivní a lodní stroje):
- *a)* s písty sem a tam se pohybujícími,
- *b)* s točivými a kývavými písty, parní turbiny,
- *c)* části rozvodu a jednotlivosti,
- *d)* postup k využitkování parní síly.

15. Tisk, linkovací a psací stroje, razítka:
- *a)* články, náčiní a stroje k zhotovení sazby,
- *b)* tiskařský postup (dřevoryt, litografie, hotovení obtisků [cliché] atd.),
- *c)* tiskařské lisy a tiskařské stroje, tiskařské stroje šablon,
- *d)* pomocné stroje a přístroje tiskařství (rycí, skládací, dírkovací, broncovací stroje, čištění, hlazení, gumování atd.),

e) linkovací stroje,
f) psací stroje,
g) razítkové a číslovací úpravy atd.

16. Příprava mrvy.

17. Výroba ledu a chladu, uschování ledu a výměna tepla:
a) výroba a dobývání ledu,
b) lednice, chladničky a ledničky,
c) kondensatory, úpravy pro výměnu tepla, chladiče komínů, gradovny,
d) stroje na chlad a ochlazování.

18. Výroba železa:
a) surové železo (vysoké pece, kupolny, vzduchová ohřevadla, surové železo zvláštní),
b) kujné železo (pudlové, Bessemerovy, Martinovy, tyglové tavní pece, zvláštní ocel, pancéřové desky, obělování, kalení, čištění).

19. Stavba železnic, silnic a mostů:
a) stavba železnic,
b) stavba silnic a mostů,
c) čištění ulic.

20. Vozba železničná:
a) stavba vozů a lokomotiv (kromě lokomotivních kotlů, rozvodů, topenišť, kondensace, úprav k hašení jisker, stravovačů dýmu),
b) pomůcky pro železničnou vozbu a staničná zařízení,
c) soustavy drah,
d) železničné signály a bezpečnostní úpravy,
e) elektrické dráhy a elektrický výstroj pro motorová vozidla (kromě spouštěcích a řídících úprav pro motory).

21. Elektrické přístroje:
a) telegrafie a telefonie,
b) galvanické články a akumulatory,
c) vedení, stavba vedení, příslušenstvo vedení,
d) přístroje a zařízení k výrobě a přeměně energie elektrické,
e) elektrické přístroje měřicí,
f) elektrické úpravy osvětlovací,
g) jinaké elektrické přístroje, vytahovadla a pod.,
h) regulovací úpravy pro elektrické proudy.

22. Barviva, fermeže, laky, nátěry, klih:
a) strojená (synthetická) organická barviva,
b) minerálná, rostlinná a zvířecí barviva,
c) fermeže a laky,
d) nátěry,
e) klih, tmely a jiná lepidla.

23. Průmysl tukový, svíčky, mýdla, oleje minerálné:
a) dobývání tuků, olejů, čištění tuků a olejů, zkoušedla oleje,
b) mýdla, svíčky, voňavky, mazadla,
c) minerálné oleje, parafin, asfalt.

24. Zařízení pro topení:
a) topeniště vůbec,
b) topeniště pro uhelný prach a pro tekutá paliva,
c) rošty a čištění roštů,
d) jinaké výstrojné předměty a nástroje (zařízení přikládací, dyšce, valachy, ohenní dvéře, jiskrojemy, úpravy komínů atd.),
e) topení plynová.

25. Stroje ku pletení:
a) pletení a stávkování,
b) pletení, drhání, stroje bobinetové, prýmkářství, síťování.

26. Příprava plynu a osvětlování plynem:
a) výroba plynu,
b) plynové lampy a hořáky,
c) žárová tělíska,
d) úpravy k rozžehání a zhasínání plynu,
e) příprava acetylenu a osvětlování acetylenem.

27. Dmychadla a úpravy větrací:
a) dmychadla měchová, pístová, otáčivá a tryskací,
b) větrací úpravy, zvlhčovadla vzduchu, sběradla prachu atd.

28. Koželužství, zpracování usně:
a) stroje k mechanické úpravě kůží a usně,
b) chemická část.

29. Přediva:
a) mechanické dobývání přediv,
b) chemická část.

30. Zdravotnictví:
a) lékařské nástroje a náčiní (kromě zubních technických nástrojů a náčiní),
b) zubní lékařské stroje, nástroje a náčiní, umělé chrupy, čistidla zubní,
c) inhalační, léčebné gymnastické a masažové přístroje, toilettní předměty, lázeňská, elektro- a světlo-therapeutická zařízení,
d) obvazy, umělé údy, orthopaedické přístroje,
e) uložení a doprava nemocných, mísy pro nemocné, operační stolice, pohřbívací zařízení,
f) hygienické a farmaceutické preparáty, farmaceutické pomocné náčiní, desinfekce.

31. Litectví:
a) litectví a modelování (kromě modelovacích strojů),
b) modelovací stroje.

32. Sklo:
a) obrábění skla ve stavu žhavém,
b) obrábění skla ve stavu vychladlém,
c) chemická část.

33. Příruční a cestovní náčiní:
a) deštníky a slunečníky, hole, stany, vějíře,

b) torby, schránky, úpravy k držení a nešení,
c) náčiní k česání, zapinadla.

34. Domácí náčiní:
a) náčiní a přístroje k vaření,
b) náčiní kuchyňské a stolní,
c) nábytek,
d) náčiní a úpravy cídicí pro domácí účely,
e) domácí náčiní zvláště neuvedené.

35. Zdvihadla:
a) vytahovací a těžná zařízení (kromě elektrických),
b) jeřáby, jeřáby pojezdné, zdviháky, kladkostroje, brzdy atd.,
c) řetězové a šroubové elevatory, číšková naběradla, hlubidla, nakládací zařízení, hydraulické úpravy.

36. Topení (vůbec):
a) kamna a krby pro pevná paliva,
b) kamna a krby pro topení plynem a pro tekutá paliva,
c) ústřední topení a regulatory tepla,
d) ohřevadla tekutin (kromě elektrických),
e) elektrické topení a přístroje pro elektrické zahřívání.

37. Pozemní stavitelství:
a) nosné a prostor uzavírající konstrukce,
b) konstrukční části,
c) vnitřní a zevnitřní provádění budov,
d) stavba lešení.

38. Dřevo:
a) pily,
b) obrábění dřeva nožem a krášlení povrchu dřeva (mechanická část),
c) hotovení zvláštních předmětů,
d) impregnování a konservování.

39. Roh, slonovina, kaučuk, guttaperča a jiné plastické látky:
a) mechanická část,
b) chemická část.

40. Hutnictví:
a) chemická úprava rud,
b) dobývání kovů, metallurgické pece (včetně elektrických),
c) slitiny kovů (kromě železa) a jejich obrábění.

41. Kloboučnictví.

42. Nástroje:
a) kreslířské nástroje (kružítka, kreslidla křivek),
b) měřítka délky, plochy, tloušťky,
c) geodetické nástroje,
d) registrovací a kontrolní zařízení,
e) plynoměry, vodoměry a objemoměry,
f) úpravy k vážení,
g) akkustické přístroje a fonografy,
h) optické přístroje (včetně fotografických objektivů),
i) fysikální nástroje a náčiní, kalendáře,
k) počitadla,
l) vyučovací prostředky,
m) samoúčtovadla.

44. Drobné zboží a kuřácké náčiní:
a) drobné zboží (knoflíky, náprsní jehly, sponky, ozdobné věci),
b) kuřácké náčiní, rozžehátka, ořezovadla cigar.

45. Polní a lesní hospodářství, zahradnictví, vinařství, mlékařství, zootechnika:
a) obdělávání půdy, setí, mrvení,
b) sklizení, zpracování sklizených plodin polních,
c) zahradnictví, zelinářství, ovocnářství, vinařství, chmelařství, lesnictví,
d) mlékařství,
e) chov zvířat, lov zvířat, hubení zvířat, zvěrolékařství,
f) podkovávání,
g) chemická část a příprava krmiva.

46. Vzduchové, plynové a jinaké silostroje:
a) výbušné a spalovací silostroje včetně prachových strojů,
b) rozvodové a regulační úpravy, záklopky, zplynovadla, karburovací úpravy, zápalníky, chladiče, spouštědla,
c) stroje pro horký a stlačený vzduch, ammoniak, kyselinu uhličitou, éther, párový vzduch a párový plyn; žentoury, šlapací stroje, motory s pružným perem a se závažím.

47. Části strojů:
a) pevné konstrukční části,
b) konstrukční části pro převod pohybu,
c) spojky, stěžejky, brzdy, zarážecí a přeřaďovací úpravy,
d) řemeny, provazy, řetězy a pod.
e) úpravy mazací,
f) roury, hadice a jejich spojení, ucpávky, zacpávky, ochranné prostředky proti teplu atd.,
g) záklopky, kohoutky, šoupátka,
h) strojní převody (bez udání zvláštního účelu).

48. Chemické zpracování kovů (smalt, galvanoplastika):
a) kovové povlaky, elektrolyticky zhotovené,
b) kovové povlaky, neelektrolyticky zhotovené, a zpracování kovů,
c) smaltování.

49. Mechanické obrábění kovů (kromě valcoven vůbec):
a) obráběcí stroje,
b) stroje na hotovení určitého zboží kovového,
c) pracovní postupy, nástroje a úpravy k jejich provedení.

50. Mlýny:
a) mlynářství v užším smyslu slova,
b) zdrobňovací stroje, pokud dopouštějí všeobecného upotřebení.

51. Hudební nástroje:
a) klavír, harmonium, varhany,
b) orchestrové nástroje,
c) mechanické hudební stroje a hudební pomocné náčiní.

52. Šicí stroje všeliké:
a) šití,
b) vyšívání.

53. Potraviny:
a) příprava,
b) konservování.

54. Papírové výrobky, zpracování papíru a reklama:
a) hotovení krabic,
b) hotovení listovních obálek, pytlíků, karet,
c) hotovení vzorkovaného papíru, jakož i předmětů z papíroviny a papíru (kromě krabic, listovních obálek, karet),
d) věci reklamní.

55. Výroba papíru:
a) výroba papíroviny z rozličných surovin mechanickým způsobem,
b) stroje na papír, dokončovací práce (mechanická část),
c) chemická část.

56. Sedlářství, jakož i postroje pro koně a jiná zvířata.

57. Fotografie:
a) fysikální část,
b) chemická část.

58. Lisy:
a) s tekutinovým tlakem,
b) bez tekutinového tlaku.

59. Pumpy a zdvihadla tekutin:
a) pístové, membranové pumpy, hasičské stříkačky,
b) odstředivé a vířivé pumpy,
c) parní a plynové tlakové pumpy komorové (pulsometry),
d) parotrysky (injektory),
e) rozličné methody ke zdvihání tekutin, čerpadla, čerpací kola atd.

60. Regulátory pro silostroje.

61. Ochrana úrazová.

62. Solní průmysl žíravin a zemitých žíravin, solivarnictví.

63. Stavba vozů, jízdná kola a motorová vozidla:
a) stavba vozů,
b) jízdná kola,
c) motorové jízdné kolo a motorový vůz,
d) kolo a obruče kol.

64. Výčepnické náčiní, láhvové závěry, vyplachovací zařízení:
a) láhvové a nádobové závěry vůbec,
b) čištění láhví, sklenic; přelévací, zazátkovací a vyzátkovací úpravy,
c) pivní tlakostroje, výčepní přístroje, závěry syfonů, pivní počítadla atd.

65. Stavba lodí a námořnictví:
a) stavba lodí,
b) pohon lodí a kormidelní úpravy,
c) lodní výstroj, signální a záchranné věci na moři,
d) čluny a jízdná kola vodní,
e) zvláštní válečná technická zařízení (pancéřování, torpedové a podkopní věci, plavidla podmořská),
f) vytahovací a spouštěcí úpravy, plující doky, zdvihání potopených lodí, čištění a konservování lodí.

66. Jatečnictví.

67. Broušení a leštění:
a) brousicí a leštící stroje,
b) brusidla a leštidla,
c) chemická část.

68. Zámečnické výrobky a pokladny:
a) závěry,
b) kování, kliky k zavírání, otvírání a zarážení dveří a oken,
c) pokladny.

69. Řezací nástroje včetně sečných a bodných zbraní.

70. Psací a kreslicí potřeby:
a) psací a kreslicí tužky, péra, držátka, kalamáře atd.,
b) kreslicí prkna, pravítka, zaostřovadla, úpravy vyškrabovací,
c) náčiní na psací stolky.

71. Obuv:
a) obuv,
b) závěry obuvi, kování, ostruhy a pod.,
c) stroje a nástroje na hotovení obuvi.

72. Střelné zbraně, střely, opevňování:
a) ruční střelné zbraně s příslušenstvem,
b) děla a střelné stroje,
c) lafety, mechanické přisluhování děl, pancéře a krytby,
d) střelivo,
e) měřicí úpravy, střelnice.

73. Provaznictví.

74. Signály (kromě železničných).

75. Soda a ostatní chemický velkoprůmysl:
a) kyseliny (kyselina borová, borečnany a kyselina uhličitá), síra a její sloučeniny,
b) kyselina uhličitá a žíravé alkalie (kromě elektrolyticky vyrobených), ammoniak, cyanové, ferrocyanové a rhodanové sloučeniny,
c) chlor a elektrolyticky vyrobené žíravé alkalie, chlorečnany a bělicí chlorové sloučeniny.

76. Předení:
a) přípravné práce,
b) předení a soukání,
c) navíjení a sviťení.

77. Sport, hry, zábavy lidu, vzduchoplavba:
a) společenské hry,
b) dětské hračky (figury, vlky, stavebnice a pod.),
c) tělocvičné nářadí, brusle atd., zábavy lidu,
d) vzduchoplavba.

78. Třaskaviny:
a) mechanická část, stroje na dřívka k sirkám,
b) chemická část, rozžehátka, ohněstrojství.

79. Tabák:

80. Průmysl zboží hliněného, kamenný, cementový:
a) stroje, nástroje a náčiní (kromě lisů),
b) lisy,
c) kamna,
d) strojené kameny (chemická část) a strojené massy kamenné,
e) asfalty a výrobky z nich, cementy (chemická část), malta, zařízení k hašení vápna,
f) ozdoby z hliněného zboží a kamenů (chemická část).

81. Doprava a balení:
a) balidla,
b) dopravní a nakládací úpravy, rourová pošta, odvážení smetí a skladní zařízení (obilnice),
c) stroje k balení a etiketování.

82. Vysušovací úpravy, sušení, stroje odstředivé (pro všeobecné účely):
a) vysušovací úpravy, vysušovadla průtoková a šachtová,
b) odstředivé stroje.

83. Hodiny (včetně elektrických).

84. Stavba vodní a spodní.

85. Voda, vedení vody a kanalisace:
a) vedení vody,
b) kanalisace,
c) filtry, filtrové lisy a čištění vody.

86. Tkalcovství:
a) přípravné a pomocné práce, brdové stavy, Jacquardovy stavy,
b) stavy, tkaní a tkaniny.

87. Nástroje a náčiní ne zvláště uvedené.

88. Větrné a vodní silostroje:
a) turbiny, vodní kola a vodosloupní stroje,
b) větrná kola.

89. Dobývání cukru a škrobu:
a) výroba cukru,
b) dobývání škrobu, dextrosy a dextrinu.

Příloha II.
Ku § 2.

Rozdělení

jednotlivých patentových tříd v osmero přihláškových oddělení.

Přihláškové oddělení I.

3. Oděvnictví:
a) prádlo,
b) části oděvu,
c) zapínadla, péra, masky, vlásenky, květiny, kožešinové zboží, závoje,
d) pomůcky při zhotovování šatů.

8. Bílení, barvení, tištění látek, appretura:
a) práce čistící, valchování (mechanická část),
b) práce pro zhotovení rovných, stejných, hladkých a vzorkovaných povrchů, práce dokončovací a dodatečné, výroba a zpracování linolea (mechanická část).

9. Štětinové zboží.

11. Knihařství.
a) náčiní, stroje, postup, knihy, rejstříky,
b) mapy, sběradla listů.

25. Stroje ku pletení:
a) pletení a stávkování,
b) pletení, drhání, stroje bobinetové, prýmkářství, síťování.

28. Koželužství, zpracování usně:
a) stroje k mechanické úpravě kůží a usně.

29. Přediva:
a) mechanické dobývání přediv.

33. Příruční a cestovní náčiní:
a) deštníky a slunečníky, hole, stany, vějíře,
b) torby, schránky, úpravy k držení a nošení,
c) náčiní k česání, zapínadla.

38. Dřevo:
a) pily,
b) obrábění dřeva nožem a krášlení povrchu dřeva (mechanická část),
c) hotovení zvláštních předmětů.

39. Roh, slonovina, kaučuk, guttaperča a jiné plastické látky:
a) mechanická část.

41. Kloboučnictví.

52. Šicí stroje všeliké:
a) šití,
b) vyšívání.

54. Papírové výrobky, zpracování papíru a reklama:
a) hotovení krabic,
b) hotovení listovních obálek, pytlíků, karet,
c) hotovení vzorkovaného papíru, jakož i předmětů z papíroviny a papíru (kromě krabic, listovních obálek, karet),
d) věci reklamní.

55. Výroba papíru:
a) výroba papíroviny z rozličných surovin mechanickým způsobem,
b) stroje na papír, dokončovací práce (mechanická část).

70. Psací a kreslicí potřeby:
a) psací a kreslicí tužky, péra, držátka, kalamáře atd.,
b) kreslicí prkna, pravítka, zaostřovadla, úpravy vyškrabovací,
c) náčiní na psací stolky.

71. Obuv:
a) obuv,
b) závěry obuvi, kování, ostruhy a pod.,
c) stroje a nástroje na hotovení obuvi.

73. Provaznictví.

76. Předení:
a) přípravné práce,
b) předení a soukání,
c) navíjení a svíjení.

78. Třaskaviny:
a) mechanická část, stroje na dřívka k sirkám.

86. Tkalcovství:
a) přípravné a pomocné práce, brdové stavy, Jacquardovy stavy,
b) stavy, tkaní a tkaniny.

Přihláškové oddělení II.

13. Parní kotly s výstrojem (kromě topenišť), jakož i vedení páry:
a) parní kotly (kromě kotlů pro topení),
b) předhřívání a mechanické čištění vody napájecí, napájení, úprava oběhu,
c) vodní ukazovatelé, signální a bezpečnostní úpravy,
d) vedení, sušení a přehřívání páry,
e) čištění kotlů a trub, upevňování a ucpávání trub,
f) zvláštní způsoby vyrábění páry.

14. Parní stroje (stabilní, lokomotivní a lodní stroje):
a) s písty sem a tam se pohybujícími,
b) s točivými a kývavými písty, parní turbiny,
c) části rozvodu a jednotlivosti,
d) postup k využitkování parní síly.

17. Výroba ledu a chladu, uschování ledu a výměna tepla:
a) výroba a dobývání ledu,
b) lednice, chladničky a ledničky,
c) kondensatory, úpravy pro výměnu tepla, chladiče komínů, gradovny,
d) stroje na chlad a ochlazování.

27. Dmychadla a úpravy větrací:
a) dmychadla měchová, pístová, otáčivá a tryskací,
b) větrací úpravy, zvlhčovadla vzduchu, sběradla prachu atd.

35. Zdvihadla:
a) vytahovací a těžná zařízení (kromě elektrických),
b) jeřáby, jeřáby pojezdné, zdviháky, kladkostroje, brzdy atd.,
c) řetězové a šroubové elevatory, číšková naběradla, hlubidla, nakládací zařízení, hydraulické úpravy.

46. Vzduchové, plynové a jinaké silostroje:
a) výbušné a spalovací silostroje včetně prachových strojů,
b) rozvodové a regulační úpravy, záklopky, zplynovadla, karburovací úpravy, zápalníky, chladiče, spouštědla,
c) stroje pro horký a stlačený vzduch, ammoniak, kyselinu uhličitou, éther, párový vzduch a párový plyn, žentoury, šlapací stroje, motory s pružným perem a se závažím.

47. Části strojů:
a) pevné konstrukční části,
b) konstrukční části pro převod pohybu,
c) spojky, stěžejky, brzdy, zarážecí a přeřaďovací úpravy,
d) řemeny, provazy, řetězy a pod.,
e) úpravy mazací,
f) roury, hadice a jejich spojení, ucpávky, zacpávky, ochranné prostředky proti teplu atd.,
g) záklopky, kohoutky, šoupátka,
h) strojní převody (bez udání zvláštního účelu).

58. Lisy:
a) s tekutinovým tlakem,
b) bez tekutinového tlaku.

59. Pumpy a zdvihadla tekutin:
a) pístové, membranové pumpy, hasičské stříkačky,
b) odstředivé a vířivé pumpy,
c) parní a plynové tlakové pumpy komorové (pulsometry),
d) parotrysky (injektory),
e) rozličné methody ke zdvihání tekutin, čerpadla, čerpací kola atd.

60. Regulátory pro silostroje.

65. Stavba lodí a námořnictví:
a) stavba lodí,
b) pohon lodí a kormidelní úpravy,
c) lodní výstroj, signální a záchranné věci na moři,
d) čluny a jízdná kola vodní,
e) zvláštní válečná technická zařízení (pancéřování, torpedové a podkopní věci, plavidla podmořská),
f) vytahovací a spouštěcí úpravy, plující doky, zdvihání potopených lodí, čištění a konservování lodí.

72. Střelné zbraně, střely, opevňování:
a) ruční střelné zbraně s příslušenstvem,
b) děla a střelné stroje,
c) lafety, mechanické přisluhování děl, pancéře a krytby,
d) střelivo,
e) měřicí úpravy, střelnice.

88. Větrné a vodní silostroje:
a) turbiny, vodní kola a vodosloupní stroje,
b) větrná kola.

Přihláškové oddělení III.

21. Elektrické přístroje:
- *a)* telegrafie a telefonie,
- *c)* vedení, stavba vedení, příslušenství vedení,
- *d)* přístroje a zařízení k výrobě a přeměně energie elektrické,
- *e)* elektrické přístroje měřicí,
- *f)* elektrické úpravy osvětlovací,
- *g)* jinaké elektrické přístroje, vytahovadla a pod.,
- *h)* regulovací úpravy pro elektrické proudy.

30. Zdravotnictví:
- *a)* lékařské nástroje a náčiní (kromě zubních technických nástrojů a náčiní),
- *b)* zubní lékařské stroje, nástroje a náčiní, umělé chrupy, čistidla zubní,
- *c)* inhalační, léčebné gymnastické a masažové přístroje, toiletní předměty, lázeňská, elektro- a světlo-therapeutická zařízení,
- *d)* obvazy, umělé údy, orthopaedické přístroje,
- *e)* uložení a doprava nemocných, mísy pro nemocné, operační stolice, pohřbívací zařízení.

42. Nástroje:
- *a)* kreslířské nástroje (kružítka, kreslidla křivek),
- *b)* měřítka délky, plochy, tloušťky,
- *c)* geodaetické nástroje,
- *d)* registrovací a kontrolní zařízení,
- *e)* plynoměry, vodoměry a objemoměry,
- *f)* úpravy k vážení,
- *g)* akustické přístroje a fonografy,
- *h)* optické přístroje (včetně fotografických objektivů),
- *i)* fysikální nástroje a náčiní, kalendáře,
- *k)* počitadla,
- *l)* vyučovací prostředky,
- *m)* samoúčtovadla.

51. Hudební nástroje:
- *a)* klavír, harmonium, varhany,
- *b)* orchestrové nástroje,
- *c)* mechanické hudební stroje a hudební pomocné náčiní.

57. Fotografie:
- *a)* fysikální část.

74. Signály (kromě železničných).

83. Hodiny (včetně elektrických).

Přihláškové oddělení IV.

7. Výroba plechu a drátu, jakož i válcovny vůbec.

34. Domácí náčiní:
- *a)* náčiní a přístroje k vaření,
- *b)* náčiní kuchyňské a stolní,
- *c)* nábytek,
- *d)* náčiní a úpravy cídicí pro domácí účely,
- *e)* domácí náčiní zvláště neuvedené.

49. Mechanické obrábění kovů (kromě válcoven vůbec):
- *a)* obráběcí stroje,
- *b)* stroje na hotovení určitého zboží kovového,
- *c)* pracovní postupy, nástroje a úpravy k jejich provedení.

63. Stavba vozů, jízdná kola a motorová vozidla:
- *a)* stavba vozů,
- *b)* jízdná kola,
- *c)* motorové jízdné kolo a motorový vůz,
- *d)* kola a obruče kol.

67. Broušení a leštění:
- *a)* brousicí a lešticí stroje,
- *b)* brusidla a leštidla.

68. Zámečnické výrobky a pokladny:
- *a)* závěry,
- *b)* kování, kliky k zavírání, otvírání a zarážení dveří a oken,
- *c)* pokladny.

69. Řezací nástroje včetně sečných a bodných zbraní.

81. Doprava a balení:
- *a)* balidla,
- *b)* dopravní a nakládací úpravy, rourová pošta, odvážení smetí a skladní zařízení (obilnice),
- *c)* stroje k balení a etiketování.

85. Voda, vedení vody a kanalisace:
- *a)* vedení vody,
- *b)* kanalisace.

87. Nástroje a náčiní ne zvláště uvedené.

Přihláškové oddělení V.

2. Pekařství:
- *c)* postup ku přípravě těsta.

6. Pivo, kořalka, víno, ocet, droždí:
- *a)* obilí, slad, chmel,
- *b)* výroba piva,
- *c)* výroba lihu,
- *d)* příprava vína,
- *e)* výroba octa,
- *f)* výroba lisovaného droždí.

8. Bílení, barvení, tištění látek, appretura:
- *c)* bílení,
- *d)* barvení a mercerisace,
- *e)* tištění látek (chemická část),
- *f)* appretura (chemická část).

10. Paliva:
a) přirozená paliva,
b) strojená paliva (též lisy na brikety),
c) koksování (zuhelňování, zkoksování, pece na koks).

12. Chemické postupy a přístroje:
a) nekovové prvky, jejich sloučeniny mezi sebou a s kovy žíravými a s kovy žíravých zemin (pokud nepatří do třídy 62 nebo 75),
b) soli a sloučeniny všech kovů kromě těch, které patří do třídy 12*a)* a 75,
c) postupy a přístroje anorganické chemie,
d) zpracování plynů.

16. Příprava mrvy.

18. Výroba železa:
a) surové železo (vysoké pece, kupolny, vzduchová ohřevadla, surové železo zvláštní),
b) kujné železo (pudlové, Bessemerovy, Martinovy, tyglové tavní pece, zvláštní ocel, pancéřové desky, obělování, kalení, čištění).

22. Barviva, fermeže, laky, nátěry, klih:
a) strojená (synthetická) organická barviva,
b) minerálná, rostlinná a zvířecí barviva,
c) fermeže a laky,
d) nátěry,
e) klih, tmely a jiná lepidla.

24. Zařízení pro topení:
e) topení plynová.

26. Příprava plynu a osvětlování plynem:
a) výroba plynu,
b) plynové lampy a hořáky,
c) žárová tělíska,
d) úpravy k rozžehání a zhasínání plynu.

28. Koželužství, zpracování usně:
b) chemická část.

29. Předíva:
b) chemická část.

32. Sklo:
c) chemická část.

39. Roh, slonovina, kaučuk, guttaperča a jiné plastické látky:
b) chemická část.

40. Hutnictví:
a) chemická úprava rud,
b) dobývání kovů, metallurgické pece (včetně elektrických),
c) slitiny kovů (kromě železa) a jejich obrábění.

48. Chemické zpracování kovů (smalt, galvanoplastika):
a) kovové povlaky, elektrolyticky zhotovené,
b) kovové povlaky, neelektrolyticky zhotovené, a zpracování kovů,
c) smaltování.

62. Solní průmysl žíravin a zemitých žíravin, solivarnictví.

67. Broušení a leštění:
c) chemická část.

75. Soda a ostatní chemický velkoprůmysl:
a) kyseliny (kyselina borová, borečnany a kyselina uhličitá), síra a její sloučeniny,
b) kyselina uhličitá a žíravé alkalie (kromě elektrolyticky vyrobených), ammoniak, cyanové, ferrocyanové a rhodanové sloučeniny,
c) chlor a elektrolyticky vyrobené žíravé alkalie, chlorečnany a bělicí chlorové sloučeniny.

Přihláškové oddělení VI.

12. Chemické postupy a přístroje:
e) postup a přístroje organické chemie.

15. Tisk, linkovací a psací stroje, razítka:
b) tiskařský postup (dřevoryt, litografie, hotovení obtisků [cliché] atd.).

21. Elektrické přístroje:
b) galvanické články a akumulatory.

23. Průmysl tukový, svíčky, mýdla, oleje minerálné:
a) dobývání tuků, olejů, čištění tuků a olejů, zkoušedla oleje,
b) mýdla, svíčky, voňavky, mazadla,
c) minerálné oleje, parafin, asfalt.

26. Příprava plynu a osvětlování plynem:
e) příprava acetylenu a osvětlování acetylenem.

30. Zdravotnictví:
f) hygienické a farmaceutické preparáty, farmaceutické pomocné náčiní, desinfekce.

38. Dřevo:
d) impregnování a konservování.

45. Polní a lesní hospodářství, zahradnictví, vinařství, mlékařství, zootechnika:
g) chemická část a příprava krmiva.

53. Potraviny:
a) příprava,
b) konservování.

55. Výroba papíru:
c) chemická část.

57. Fotografie:
b) chemická část.

78. Třaskaviny:
b) chemická část, rozžehátka, ohněstrojství.

80. Průmysl zboží hliněného, kamenný, cementový:
d) strojené kameny (chemická část) a strojené massy kamenné,
e) asfalty a výrobky z nich, cementy (chemická část), malta, zařízení k hašení vápna,
f) ozdoby z hliněného zboží a kamenů (chemická část).

85. Voda, vedení vody a kanalisace:
c) filtry, filtrové lisy a čištění vody.

89. Dobývání cukru a škrobu:
a) výroba cukru,
b) dobývání škrobu, dextrosy a dextrinu.

Přihláškové oddělení VII.

1. Úprava rud, nerostů a paliva.

2. Pekařství:
a) pece, stroje k pečení, náčiní k pečení,
b) stroje ku přípravě a zpracování těsta.

5. Hornictví:
a) vrtání hluboké,
b) hornické práce dobývací, rubání, šachta, tunel, studně, výstroj důlní, těžení (též v třídě 20 a 35), větrování.

15. Tisk, linkovací a psací stroje, razítka:
a) články, náčiní a stroje k zhotovení sazby,
c) tiskařské lisy a tiskařské stroje, tiskařské stroje šablon,
d) pomocné stroje a přístroje tiskařství (rycí, skládací, dírkovací, broncovací stroje, čištění, hlazení, gumování atd.),
e) linkovací stroje,
f) psací stroje,
g) razítkové a číslovací úpravy atd.

31. Litectví:
a) litectví a modelování (kromě modelovacích strojů),
b) modelovací stroje.

32. Sklo:
a) obrábění skla ve stavu žhavém,
b) obrábění skla ve stavu vychladlém.

44. Drobné zboží a kuřácké náčiní:
a) drobné zboží (knoflíky, náprsní jehly, sponky, ozdobné věci),
b) kuřácké náčiní, rozžehátka, ořezovadla cigar.

45. Polní a lesní hospodářství, zahradnictví, vinařství, mlékařství, zootechnika:
a) obdělávání půdy, setí, mrvení,
b) sklízení, zpracování sklizených plodin polních,
c) zahradnictví, zelinářství, ovocnářství, vinařství, chmelařství, lesnictví,
d) mlékařství,
e) chov zvířat, lov zvířat, hubení zvířat, zvěrolékařství,
f) podkovávání.

50. Mlýny:
a) mlynářství v užším smyslu slova,
b) zdrobňovací stroje, pokud dopouštějí všeobecného upotřebení.

56. Sedlářství, jakož i postroje pro koně a jiná zvířata.

64. Výčepnické náčiní, láhvové závěry, vyplachovací zařízení:
a) láhvové a nádobové závěry vůbec,
b) čištění láhví, sklenic; přelévací, zazátkovací a vyzátkovací úpravy,
c) pivní tlakostroje, výčepní přístroje, závěry syfonů, pivní počítadla atd.

66. Jatečnictví.

77. Sport, hry, zábavy lidu, vzduchoplavba:
a) společenské hry,
b) dětské hračky (figury, vlky, stavebnice a pod.),
c) tělocvičné nářadí, brusle atd., zábavy lidu,
d) vzduchoplavba.

79. Tabák.

80. Průmysl zboží hliněného, kamenný, cementový:
a) stroje, nástroje a náčiní (kromě lisů),
b) lisy,
c) kamna.

82. Vysušovací úpravy, sušení, stroje odstředivé (pro všeobecné účely):
a) vysušovací úpravy, vysušovadla průtoková a šachtová,
b) odstředivé stroje.

Přihláškové oddělení VIII.

4. Osvětlovací úpravy (kromě elektrických a plynových osvětlovacích úprav).

19. Stavba železnic, silnic a mostů:
a) stavba železnic,
b) stavba silnic a mostů,
c) čištění ulic.

20. Vozba železniční:
a) stavba vozů a lokomotiv (kromě lokomotivních kotlů, rozvodů, topenišť, kondensace, úprav k hašení jisker, stravovačů dýmu),
b) pomůcky pro železničnou vozbu a staničná zařízení,
c) soustavy drah,
d) železničné signály a bezpečnostní úpravy,
e) elektrické dráhy a elektrický výstroj pro motorová vozidla (kromě spouštěcích a řídících úprav pro motory).

24. Zařízení pro topení:
a) topeniště vůbec,
b) topeniště pro uhelný prach a pro tekutá paliva,
c) rošty a čištění roštů,

d) jinaké výstrojné předměty a nástroje (zařízení přikládací, dyšce, valachy, ohenní dvéře, jiskrojemy, úpravy komínů atd.).

36. Topení (vůbec).

a) kamna a krby pro pevná paliva,

b) kamna a krby pro topení plynem a pro tekutá paliva,

c) ústřední topení a regulatory tepla,

d) ohřevadla tekutin (kromě elektrických),

e) elektrické topení a přístroje pro elektrické zahřívání.

37. Pozemní stavitelství:

a) nosné a prostor uzavírající konstrukce,

b) konstrukční části,

c) vnitřní a zevnitřní provádění budov,

d) stavba lešení.

61. Ochrana úrazová.

84. Stavba vodní a spodní.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CVII. — Vydána a rozeslána dne 10. listopadu 1902.

Obsah: (Čís. 206—208.) 206. Nařízení o obchodě révou s kořeny v Tyrolsku. — 207. Nařízení, kterým doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „škalice“. — 208. Vyhláška, že vedlejší celnice I. třídy ve Felső-Tömösi byla přeložena na zemské hranice.

206.

Nařízení ministeria orby ze dne 26. října 1902

o obchodě révou s kořeny v Tyrolsku.

Nařízení ministeria orby ze dne 1. prosince 1890, Z. Ř. č. 210, se zrušuje a ve shodě s ministeriem vnitra a obchodu nařizuje se toto o obchodě révou s kořeny v Tyrolsku:

§ 1.

Dovoz rév s kořeny do Tyrolska z ostatních království a zemí na říšské radě zastoupených jest dovolen toliko na dovozné povolení, které vydá c. k. místodržitelství v Inšpruce, slyševši tyrolskou zemědělskou radu a ve kterém budiž uveden počet dovážených rév s kořeny, pramen odběru a místo, kam jsou určeny.

Dovozné povolení může však uděleno býti toliko tenkráte, pocházejí-li révy s kořeny z obcí, k nimž §§ 1 a 4 zákona ze dne 3. dubna 1875, Z. Ř. č. 61, se nevztahují.

Doba platnosti dovozného povolení budiž v každém případě zvláště ustanovena c. k. místodržitelstvím po slyšení zemědělské rady.

Obchod révami s kořeny z Tyrolska pocházejícími uvnitř Tyrolska jest dovolen toliko podle předpisů §§ 2 a 3 tohoto nařízení.

§ 2.

C. k. místodržitelství, vyžádajíc si dobré zdání zemědělské rady, může dovoliti jednotlivým vskutku spolehlivým vinařům, aby prodávali révy s kořeny. Toto povolení ku prodeji bude uděleno písemně nejdéle na tři léta a platí toliko pro omezený obvod, který v dovolovacím listě buď uveden a který bude ustanoven c. k. místodržitelstvím po slyšení zemědělské rady ve shodě s tyrolským zemským výborem, při čemž budte předepsány opatrnosti, na kterých tato výhoda jest závislá.

Školka ku pěstování rév s kořeny určená jest pod stálým dozorem příslušné okresní komise pro mšici révovou, vztažmo důvěrníků a bude jednou do roka prohlédnuta zřízencem zemědělského zemského učiliště a pokusné stanice ve Sv. Michele.

O odebraných révách s kořeny budiž veden seznam, ve kterém zevrubně budte uvedeni odběratelé a odkud révy pocházejí; rovněž v zápisku budiž uveden příslušný stav školky.

Tyto seznamy musí předloženy býti dozorčím osobám, požádají-li za to.

Zvláštním nařízením c. k. místodržitelství v Inšpruce bude upraven způsob, jak tyto seznamy mají býti vedeny.

§ 3.

Žádnému omezení není všeobecně podroben obchod révami s kořeny v jedné a téže obci, pro kterou nebyla vydána zápověď podle zákona ze dne 3. dubna 1875, Z. Ř. č. 61.

(Böhmisch.)

Pro vinaře v § 2 dotčené mají platnost také v obci jejich stanoviště ustanovení o obchodě révami s kořeny tamtéž obsažená.

§ 4.

Přestupky toho, co jest v §§ 1 a 2 ustanoveno, jsou podrobeny trestům v § 17 zákona ze dne 3. dubna 1875, Z. Ř. č. 61, ustanoveným.

§ 5.

K dovozu rév s kořeny z Tyrolska do ostatních království a zemí na říšské radě zastoupených vztahuje se také budoucně § 2 nařízení ze dne 1. března 1890, Z. Ř. č. 34.

O dovozu rév s kořeny z cizozemska do Tyrolska a o vývozu takových rév z Tyrolska do cizozemska a o jejich průvozu Tyrolskem trvají v platnosti předpisy uvedené v § 3 nařízení ze dne 1. března 1890, Z. Ř. č. 34.

§ 6.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Giovanelli m. p.

207.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 30. října 1902,

kterým doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „skalice".

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „skalice" těmito pravidly, která jako nové odstavce budiž zařazena:

Niklová skalice . . . . . 331 . . 10 zl.

Surová niklová skalice (niklová skalice modrou a zelenou skalicí znečištěná, na základě čl. IV celního zákona) . . . . . 324 . . 4 zl.

Poznámka. Surová niklová skalice smí býti vyřizována toliko tenkráte za cla s. p. 324, když ohledáním vzorce z každé zásilky úředně vybraného c. k. zemědělsko-chemickou pokusnou stanicí ve Vídni vykonaným na jevo vyjde, že obsahuje nejvýše 15 procent čistého niklu.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Böhm m. p. **Call** m. p.

208.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 1. listopadu 1902,

že vedlejší celnice I. třídy ve Felső-Tömösi byla přeložena na zemské hranice.

Podle oznámení královského uherského finančního ministeria vedlejší celnice I. třídy ve Felső-Tömösi (Horním Tömöši) byla přeložena na zemské hranice a počala tam úřadovati dnem 1. listopadu 1902 pod jménem „královská uherská vedlejší celnice I. třídy v Predeale".

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CVIII. — Vydána a rozeslána dne 14. listopadu 1902.

Obsah: Čís. 209. Nařízení, jímž zapovídá, vztažmo omezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z pobřeží Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město.

209.

Nařízení ministerií vnitra, obchodu a financí ze dne 13. listopadu 1902,

jímž zapovídá, vztažmo omezuje se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z pobřeží Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město.

Poněvadž vyskytly se případy cholery v pobřežním obvodě u Jaffy a Gazy v Syrii (Palestině), zapovídá, vztažmo omezuje se na základě mezinárodní zdravotní úmluvy ze dne 15. dubna 1893, Z. Ř. č. 69 z r. 1894, ve shodě s královskou uherskou vládou dovoz a průvoz těchto zboží a předmětů z pobřežního obvodu Syrského (Palestiny) od egyptských hranic až k Beirutu, vyjímajíc toto přístavní město:

1. Upotřebené prádlo oděvní, staré a nošené šaty (věci k osobní potřebě), upotřeběné věci ložní.

Dopravují-li se tyto předměty jako cestovní zavazadla nebo následkem přesídlení (věci pro zařízení domácnosti), tedy jsou podrobeny zvláštním ustanovením o zdravotně policejní prohlídce a o řízení při přestupu hranic.

2. Hadry.

Touto zápovědí nejsou stiženy:

a) Hadry, které jsouce v balíkách hydraulicky stlačeny a železnými obručí svázány zasílají se pro velkoobchod jako zboží se známkami původu a s čísly původu od úřadů té země uznanými, kam jsou určeny.

b) Nové odpadky z přádelen, tkalcoven, konfekčních závodů nebo bělidel, strojená vlna *(laines artificielles, shoddy)* a odpadky nového papíru.

Průvoz uvedených zboží a předmětů jest však dovolen, jsou-li tak zaobaleny, že styk s nimi za cesty není možný a je-li prokázáno povolení dovozu do sousedního cizozemského průvozného nebo dovozného území.

Toto nařízení nabývá moci tím dnem, kterého jest oznámeno příslušným celním, vztažmo námořsko zdravotním úřadům.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Call m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CIX. — Vydána a rozeslána dne 18. listopadu 1902.

Obsah: (Čís. 210 a 211.) 210. Vyhláška, že změněn byl § 19 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 30. června 1880 pro dráhu Kremsthalskou. — 211. Nařízení o poplatcích zdravotních osob upotřebených za znalce v občanských rozepřích právních.

210.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 7. listopadu 1902,

že změněn byl § 19 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 30. června 1880, Z. Ř. č. 94, pro dráhu Kremsthalskou.

Na základě Nejvyššího zmocnění vzhledem k vozební a pachtovní smlouvě, uzavřené dne 28. října 1902 mezi c. k. ředitelstvem státních drah v Linci a společností Kremsthalské dráhy, zrušují se ustanovení obsažená v § 19 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 30. června 1880, Z. Ř. č. 94, pro místní dráhu z Lince do Kremsmünsteru (Kremsthalskou dráhu), která podle § 8 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 26. srpna 1882, Z. Ř. č. 132, pro místní dráhu z Kremsmünsteru do Micheldorfu, pak podle § 6 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 25. října 1886, Z. Ř. č. 154, pro místní dráhu z Rohru do lázní Hallu, konečně podle § 9 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 17. května 1888, Z. Ř. č. 85, pro místní dráhu z Micheldorfu do Klausa mají se vztahovati také k těmto uvedeným právě třem železničným tratem společnosti dráhy Kremsthalské. Na místo uvedených ustanovení, která jednají o zákupu železničných tratí společnosti dráhy Kremsthalské státem, nastoupí tyto předpisy:

§ 19.

Státní správa vyhrazuje si právo, všechny povolené železničné trati společnosti dráhy Kremsthalské kdykoli, avšak toliko počátkem kalendářního roku, zakoupiti za těchto podmínek:

1. Zákupné, které za dráhu bude dáno, má v tom záležeti, že stát

a) na místo společnosti dráhy Kremsthalské jako její právní nástupce převezme a ze svého zaplatí všechny k rozkazu nebo se schválením státní správy učiněné půjčky v částkách v době zákupu ještě nesplacených a

b) že společnostní akcie v oběhu svou dobou jsoucí a ještě neumořené promění odkolkováním v státní dlužní úpisy, které až ke kuponové lhůtě nejblíže následující po zahájení vozby na Pyhrnské dráze (Selzthal—Klaus), nejdéle však až do konce 1905 třemi (3) ze sta a potom až do uplynutí koncessní doby dráhy Kremsthalské (30. června 1970) čtyrmi (4) ze sta budou zúrokovány a slosováním nebo zpáteční koupí z volné ruky umořeny podle schváleného plánu umořovacího.

Ustanovené úroky z akcií společnosti dráhy Kremsthalské na státní dlužní úpisy odkolkovaných budou placeny v prošlých lhůtách dne 2. ledna a 1. července toho roku, jenž po příslušném roku bude následovati, slosované nebo zpět koupené akcie budou vyplaceny ve lhůtách k tomu ustanovených, a jak zúrokování tak i splacení vykonáno bude bez jakékoli srážky na daních, kolcích a poplatcích.

Státní správa vyhrazuje sobě právo, že může potom, kdy tuto ustanovené čtyrprocentní zúrokování společnostních akcií na státní dlužní úpisy odkolkovaných nabude moci, na jejich místo, a vrátí-li se, vydati jejich majetníkům státní důchodové úpisy čtyrmi ze sta bez jakékoli srážky zúročné.

(Böhmisch.)

2. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo tolikéž nesplacenými ještě zbytky půjček, ku příkazu, vztažmo se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků povolených železničných tratí se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, fondy reservní, do železničné knihy nezapsaný majetek pozemkový, vlečné dráhy, které jsou snad vlastnictvím společnosti dráhy Kremsthalské a vedlejší obchody společnostní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 15. prosince roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Vláda má právo, na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Společnost dráhy Kremsthalské jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci s její strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

6. Společnost dráhy Kremsthalské má zároveň s odevzdáním majetkových předmětů pod č. 2 uvedených do držení státu odevzdati státní správě veškeré v jejím držení ještě jsoucí, ke stavbě a vozbě těchto předmětů se vztahující spisy, listiny, plány, knihy, účty a jiné zápisy.

7. Po vykonaném zákupu společnost dráhy Kremsthalské v době státní správou určené vstoupí do likvidace.

Náklad na likvidaci, která provedena bude způsobem státní správou předepsaným, čítajíc do něho odměnu likvidatorů na šest tisíc (6000) korun ročně ustanovenou, jakož i veškeré se zákupem spojené výdaje a poplatky hraditi bude stát.

Wittek m. p.

211.

Nařízení ministeria práv ze dne 8. listopadu 1902

o poplatcích zdravotních osob upotřebených za znalce v občanských rozepřích právních.

Aby proveden byl § 365 civilního řádu soudního (zákon ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 113), nařizuje se na základě LV. článku úvodního zákona k civilnímu řádu soudnímu (zákon ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 112):

Poplatky zdravotních osob, upotřebených za znalce v občanských rozepřích právních budte vyměřovány podle §§ 25 až 29, pak 31 ministerského nařízení ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221. Ministerské nařízení ze dne 17. února 1855, Z. Ř. č. 33, nevztahuje se naproti tomu nijak k vyměřování těchto poplatků.

Dotčena nejsou dosavadní ustanovení o vyměřování poplatků zdravotním osobám, kterých bylo upotřebeno za znalce v řízení nesporném.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CX. — Vydána a rozeslána dne 26. listopadu 1902.

Obsah: (Čís. 212–217.) 212. Nařízení, jímž místní obec Petřvald ponechává se v obvodu okresního soudu Bohumínského ve Slezsku. — 213. Nařízení, jímž místní obec Němčičky přidělují se k obvodu okresního soudu Pohořelického na Moravě. — 214. Vyhláška, že zřízena byla vedlejší celnice I. třídy na nádraží v Grünthale a že dosavadní název vedlejší celnice II. třídy v Grünthale změněn byl v název „celnice na Grünthalské silnici.“ — 215. Vyhláška, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Mürzzuschlagu. — 216. Vyhláška, že vedlejší celnice II. třídy v Přerani byla přeměněna v celní exposituru, pak že vedlejší celnice II. třídy v Privlace, Sali, Mulatě, Vodici, Novém Gradě, Sumartině, Postirech, Carobeře na Šoltě, Bobovišcích, Trstenice a Sipaně, které vykonávají také přístavní a námořskozdravotní službu, proměněny byly v celní expositury s přístavní a námořskozdravotní službou a konečně celní expositura s přístavní službou v Neumě proměněna byla v přístavní a námořsko zdravotní exposituru s celní službou. — 217. Vyhláška, že c. k. hlavní celnice II. třídy v Krnově jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

212.

Nařízení ministeria práv ze dne 13. listopadu 1902,

jímž místní obec Petřvald ponechává se v obvodu okresního soudu Bohumínského ve Slezsku.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, vztažmo zákona ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř. č. 62, místní obec Petřvald vylučuje se z obvodu okresního soudu v Polské Ostravě, který nařízením ministeria práv ze dne 2. prosince 1898, Z. Ř. č. 216, byl zřízen, ale ještě úřadovati nepočal, a ponechává se v obvodu okresního soudu Bohumínského, vztažmo se jemu opětně přiděluje.

Koerber m. p.

213.

Nařízení ministeria práv ze dne 13. listopadu 1902,

jímž místní obec Němčičky přiděluje se k obvodu okresního soudu Pohořelického na Moravě.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, vztažmo zákona ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř, č. 62, místní obec Němčičky vylučuje se z obvodu okresního soudu Židlochovického a přiděluje se k obvodu okresního soudu Pohořelického.

Toto nařízení nabude moci tím dnem, kterého počne úřadovati okresní soud Pohořelický.

Koerber m. p.

214.

Vyhláška ministeria financního ze dne 17. listopadu 1902,

že zřízena byla vedlejší celnice I. třídy na nádraží v Grünthale a že dosavadní název vedlejší celnice II. třídy v Grünthale změněn byl v název „celnice na Grünthalské silnici.“

Na nádraží v Grünthale v Čechách (ve finančním okresu litoměřickém) zřízena byla vedlejší celnice I. třídy všeobecnými vyclívacími právy hlavní celnice II. třídy nadaná.

Tato celnice jest oprávněna užívati zkráceného opovědného řízení při železniční dopravě, pak potvrzovati bez omezení vývoz průvozného zboží a konečně bez zvláštního zmocnění vyřizovati dovážené výrobky tabákové až včetně do 7·5 *kg* pro

(Böhmisch.)

cestující, jakož i beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

Tato celnice počala již úřadovati a má název „celnice na nádraží v Grünthale."

Vedlejší celnice II. třídy stejného jména ve finančním okresu chomútovském ležící obdrží nyní název „celnice na Grünthalské silnici."

Böhm m. p.

215.

Vyhláška ministeria vnitra ze dne 18. listopadu 1902,

že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Mürzzuschlagu.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 14. listopadu t. r. schváliti, aby částečně změněno bylo administrativní rozdělení vévodství Štýrského nařízením ministeria vnitra ze dne 10. července 1868, Z. Ř. č. 101, vyhlášené a aby zřízeno bylo okresní hejtmanství se sídlem v Mürzzuschlagu, jehož úřední okres má obsahovati soudní okres Kindberský a Mürzzuschlagský, které vyloučeny budou z dosavadního politického okresu v Brucku nad Murou.

Okresní hejtmanství v Mürzzuschlagu počne úřadovati dne 1. ledna 1903.

Koerber m. p.

216.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 19. listopadu 1902,

že vedlejší celnice II. třídy v Prčani byla přeměněna v celní exposituru, pak že vedlejší celnice II. třídy v Privlace, Sali, Mulatě, Vodici, Novém Gradě, Sumartině, Postirech, Carobeře na Šoltě, Bobovišcích, Trsteníce a Sipaně, které vykonávají také přístavní a námořskozdravotní službu, proměněny byly v celní expositury s přístavní a zdravotní službou a konečně celní expositura s přístavní službou v Neumě proměněna byla v přístavní a námořsko zdravotní expositura s celní službou.

Vedlejší celnice II. třídy v Prčani v Dalmatsku byla přeměněna v celní expositura a vedlejší celnice II. třídy v Privlace, Sali, Mulatě, Vodici, Novém Gradě, Sumartině, Postirech, Carobeře na Šoltě, Bobovišcích, Trsteníce a Sipaně, které vykonávají také přístavní a námořskozdravotní službu, byly přeměněny v celní expositury s přístavní a námořskozdravotní službou.

Na místo zrušené celní expositury a zároveň přístavního a námořskozdravotního jednatelstva v Neumě byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou.

Práva těchto celních míst, která již počala úřadovati, nijak se nemění.

Böhm m. p.

217.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 20. listopadu 1902,

že c. k. hlavní celnice II. třídy v Krnově jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané.

C. k. hlavní celnice II. třídy v Krnově jest zmocněna beze cla vyřizovati cestovní svršky před cestujícími nebo za nimi zaslané podle IX. článku, č. 1 zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXI. — Vydána a rozeslána dne 1. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 218 a 219.) 218. Nařízení o vyclívání sirníku draselnatého a sirníku sodnatého. — 219. Nařízení, jímž místní obec Schwarzebach přiděluje se k obvodu okresního soudu Neydeckého v Čechách.

218.

Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 19. listopadu 1902

o vyclívání sirníku draselnatého a sirníku sodnatého.

Na základě IV. článku zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882 ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi sirník draselnatý a sirník sodnatý přiděluje se k saz. pol. 324 (o clu 4 zl. ze 100 *kg*).

Proto budiž v abecedním seznamu zboží mezi hesly „sirné nitě“ a „sirníky (kyzy)“ vloženo toto nové heslo:

„**Sirník draselnatý** (sirková játra), (podle IV. článku zákona o celní sazbě) . 324 . . 4 zl.“

Heslo „sirková játra“ má zníti: „Sirková játra (sirnaté draslo), viz „sirník draselnatý“.

Poslední odstavec u hesla „draslo“ má nyní zníti: — sirnaté (sirková játra) viz „sirník draselnatý“.

Mimo to buď heslo „sirník sodnatý“ takto změněno:

„**Sirník sodnatý** (podle IV. článku zákona o celní sazbě) . . . . . 324 . . 4 zl.“

Tato ustanovení nabývají ihned moci.

Böhm m. p.

Call m. p.

219.

Nařízení ministeria práv ze dne 23. listopadu 1902,

jímž místní obec Schwarzebach přiděluje se k obvodu okresního soudu Neydeckého v Čechách.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, místní obec Schwarzebach vylučuje se z obvodu okresního soudu Loketského a přiděluje se k obvodu okresního soudu Neydeckého.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1903.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXII. — Vydána a rozeslána dne 2. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 220 a 221.) 220. Zákon, jímž částečně mění a doplňují se ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném, a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise. — 221. Zákon, jímž zvyšuje se dále normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, zvýšené.

220.

Zákon, daný dne 19. července 1902,

jímž částečně mění a doplňují se ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Normální výslužné (pense, platy odpočinkové) státních úředníků (státních učitelů) pěti nejnižších důstojenských tříd (šesti nejnižších dietních tříd), kteří před 1. říjnem 1898 byli přeloženi na odpočínek, zvyšuje se o deset procent, avšak nejméně na 800 K s tím omezením, že výslužné takto zvýšené nesmí přesahovati obnosu, který by na jevo vyšel, kdyby za základ vzaty byly čitatelné aktivitní platy, zákony ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, 167, 173, 174 a 175 ustanovené, a předpisy zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74.

§ 2.

Normální výslužné (pense, odpočinkové platy) osob četnického mužstva, které byly dány na odpočínek podle předpisův o civilním výslužném před působností zákona ze dne 25. prosince 1894, Z. Ř. č. 1 z r. 1895, zvyšuje se o deset procent, výslužné těch, kteří byli dáni na odpočínek po onom čase, až do dne, kdy moci nabyl zákon ze dne 29. ledna 1897, Z. Ř. č. 42, zvyšuje se o osm procent, konečně výslužné četnických kancelářských sluhů, kteří byli dáni na odpočínek před 1. lednem 1900 podle zásad o civilním výslužném, zvyšuje se o osm procent, všechny tyto kategorie výslužného však nejméně na 400 K s omezením, že takto zvýšené výslužné nesmí přesahovati obnosu, který by takové osobě příslušel podle předpisů zákona ze dne 29. ledna 1897, Z. Ř. č. 42, a kdyby za základ položeny byly čitatelné aktivitní platy, které dne 1. ledna 1900 nabyly moci.

§ 3.

Normální výslužné (pense, odpočinkové platy a provise) státních zřízenců, kteří do kategorie sluhů náležejí a přede dnem 1. září 1899 byli dáni na odpočínek, zvyšuje se o 15 procent, nejméně však na roční obnos 400 K s omezením, že takto zvýšené výslužné nesmí přesahovati obnosu, který by tomuto státnímu sluhovi příslušel podle ustano-

vení zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kdyby při úpravě platů býval zařaděn do nejvyšší třídy služného, vztažmo do nejvyššího stupně služného nejvyšší třídy služného, v § 2, vztažmo § 6 zákona ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, ustanoveného.

Co se týče osob mužstva uniformované stráže bezpečnostní, členů civilní policejní stráže a policejních agentů, zvýšené výslužné nesmí přesahovati toho obnosu, který by byl příslušné osobě jako výslužné náležel, kdyby za základ vzaty byly čitatelné aktivitní platy, pro její služební místo v § 5 zákona ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, ustanovené a kdyby šetřeno bylo předpisů zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74.

§ 4.

Výslužné na základě starších, zákonem ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, nezrušených pravidel o civilním výslužném vyměřené, které nedosahuje 800 K pro úředníka (státního učitele) a 400 K pro druhy státních zřízenců v §§ 2 a 3 uvedené, zvyšuje se na tyto obnosy, — ač nevychází-li na jevo jeho zvýšení z předcházejících paragrafů — a nebudiž příště nižádným menším obnosem vyměřováno.

§ 5.

Do zvýšeného výslužného, jak v §§ 1 až 4 tohoto zákona bylo ustanoveno, čítáno budiž zvýšení výslužného, poskytnuté zákony ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 83 (§ 2), ze dne 26. února 1876, Z. Ř. č. 19 (§ 43) a ze dne 25. prosince 1894, Z. Ř. č. 1 z r. 1895 (§ 34), pak zákonem ze dne 27. března 1873, Z. Ř. č. 50 (§ 2), jakož i snad z milosti propůjčená zvýšení normálního výslužného a cestou milosti povolené přídavky k němu.

§ 6.

Tento zákon nabude moci prvním dnem toho měsíce, který po jeho vyhlášení bezprostředně bude následovati.

§ 7.

Mému ministru finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 19. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

221.

Zákon, daný dne 19. července 1902,

jímž zvyšuje se dále normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích, zvýšené podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvyšuje se o dalších 25 procent s tím omezením, že tato zvýšení dohromady nesmějí převyšovati 50 procent původní normální pense.

Do těchto 50 procent počítají se povolené přídavky z milosti.

§ 2.

Tento zákon nabude moci prvním dnem toho měsíce, který po jeho vyhlášení bezprostředně bude následovati.

§ 3.

Mému ministru finančnímu jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 19. července 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXIII. — Vydána a rozeslána dne 2. prosince 1902.

Obsah: Čís. 222. Vyhláška o koncessování drobné koňské dráhy o rozchodu úzkém od nádraží bohumínského c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda k městu Bohumínu.

222.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 24. listopadu 1902

o koncessování drobné koňské dráhy o rozchodu úzkém od nádraží bohumínského c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda k městu Bohumínu.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených obci města Bohumína žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování drobné koňské dráhy o rozchodu úzkém od nádraží bohumínského c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda k městu Bohumínu.

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolenou železnici finančních výhod v článku V svrchu dotčeného zákona uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna, stavbu svrchu řečené železnice nejdéle do jednoho roku, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou pak dráhu veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené, koncessionářka jest povinna k žádosti státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, nejsoucích v koncessionářčině správě, koncessionářka vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

(Böhmisch.)

§ 5.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a vozbě povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů c. k. ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 6.

Číslice kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření obozu a na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

§ 7.

Koncessionářka jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionářka jest zavázána zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolené dráhy dočasně byla zastavena, koncessionářka podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 9.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 10.

Koncessionářka jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionářka může žádati přiměřené náhrady, která úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 11.

Koncessionářka jest zazázána postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u svazu řečeného.

Toto invaliditní a starobní zaopatření budiž tím způsobem provedeno, že koncessionářka má

přihlásiti definitivní zřízence tím dnem, kterého jsou definitivně ustanoveni, z ostatních pak zřízenců alespoň ty, kteří konají službu jako vozkové, kondukteři, hlídači nebo staniční sluhové, když řádně se chovají, nejpozději po dokonaných třech letech služebních u pensijního ústavu rakouských drah místních nebo u své vlastní pokladny pensijní.

§ 12.

Koncessionářka jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 14.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené dráze.

§ 15.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna, přenechati vozbu povolené dráhy osobám jiným.

§ 16.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba dráhy, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 17.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXIV. — Vydána a rozeslána dne 3. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 223 a 224.) 223. Nařízení, aby proveden byl zákon ze dne 19. července 1902, jímž částečně změněna a doplněna byla ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise. — 224. Nařízení, aby proveden byl zákon ze dne 19. července 1902, jímž bylo dále zvýšeno normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, zvýšené.

223.

Nařízení ministeria finančního ze dne 2. prosince 1902,

aby proveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 220, jímž částečně změněna a doplněna byla ustanovení o výslužném civilních úředníků státních (učitelů státních), osob četnického mužstva, k nimž vztahují se předpisy o civilním výslužném a četnických kancelářských sluhů, jakož i civilních státních zřízenců, kteří náležejíce ku kategorii sluhů, požívají výslužného nebo provise.

Aby bylo stejně postupováno při provádění zákona ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 220, který dne 1. ledna 1903 nabude moci, nařizuje finanční ministerium toto:

1. Podle tohoto zákona příslušející zvýšení normálního výslužného buďte poukázána tím způsobem, že počínajíc 1. lednem 1903 poukázáno bude zvýšené výslužné podle tohoto zákona příslušející, naproti tomu pak 31. prosincem 1902 zastaveno bude dosavadní výslužné. Toto zvýšení budiž vykonáno toliko k žádosti oprávněncově po předcházejícím prozkoumání nároku. K tomu účelu ti na odpočinku jsoucí státní zřízenci, kteří myslí, že mají nárok na zvýšení svého dosavadního výslužného, mají dekret, kterým jim dosavadní výslužné bylo povoleno, buďto odevzdati krátkou cestou místu, které jest povoláno k likvidaci jejich kvitancí, nebo zaslati jej nekolkovaným podáním tomu úřadu, který původně povolil dosavadní výslužné.

Požitečníci buďte zvláštním dekretem zpraveni o vykonaném poukázání zvýšených pensí.

2. „Normálním“ výslužným ve smyslu zákona ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 220, rozuměti sluší výslužné, které vyplývá podle pravidel platných v čase, kdy státní zřízenec byl dán na odpočinek, položí-li se za základ poslední aktivitní plat pro vyměření pense čitatelný a jeho služební čas započitatelný; mimo to budiž za normální pokládáno výslužné, které příslušným úřadem bylo vyměřeno, třeba že při tom započten byl osobní do výslužného čitatelný přídavek, jehož státní zřízenec za služebního času požíval, nebo že z milosti započten byl normálně nevčitatelný služební čas, vztažmo, že prominuto bylo nastalé přetržení služby.

3. V § 1 zákona uvedené zvýšení přísluší státním úředníkům (státním učitelům) pěti nejnižších důstojenských tříd (šesti nejnižších dietních tříd) také tenkráte, měli-li titul a charakter některé vyšší nežli této důstojenské, vztažmo dietní třídy.

4. Zvýšené provise, podle § 3 zákona příslušející, zaopatřených státních zřízenců do kategorie sluhů náležejících buďte pokaždé k výplatě pouká-

zány ročním obnosem, třeba by dosavadní zaopatřovací plat býval poukázán jen v denních částkách.

5. Na výhody tohoto zákona mají nárok podle jeho ustanovení také ti zřízenci bývalých společných ústředních míst, jejichž výslužné bylo poukázáno v době od 22. září 1848 až do 31. prosince 1867 na řad společného pensijního rozpočtu.

6. Vyjde-li na jevo, že příslušející podle zákona ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 220, zvýšení normálního výslužného (číslo 2) v určitém případě více činí, nežli zvýšení na základě zákonů v § 5 uvedených, budiž výslužné znova vyměřeno tím způsobem, že vyšetřený vyšší obnos připočte se k dosavadnímu výslužnému a že úhrnná suma takto na jevo vyšlá poukáže se jako výslužné nyní náležející.

Pokud jde o to, aby započteno bylo zvýšení normálního výslužného z milosti udělené neb aby započten byl přídavek k němu z milosti povolený, budiž na místo úhrnného dosavadního výslužného k výplatě poukázáno normální výslužné podle ustanovení přítomného zákona zvýšené (číslo 2) a jako zvýšení z milosti, vztažmo přídavek z milosti budiž k výplatě poukázán toliko ten vyšší obnos, o který by dosavadní úhrnný plat převyšoval zákoně zvýšené normální výslužné.

Böhm m. p.

224.

Nařízení ministeria finančního ze dne 2. prosince 1902,

aby proveden byl zákon ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 221, jímž bylo dále zvýšeno normální výslužné vdov po civilních státních úřednících a státních učitelích podle § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, zvýšené.

Aby bylo stejně postupováno při provádění zákona ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 221, který dne 1. ledna 1903 nabude moci, nařizuje finanční ministerium toto:

1. Tento zákon vztahuje se toliko k těm vdovám, jejichž normální pense nebyly již o 50 procent nebo více zvýšeny, vztažmo neměly býti zvýšeny na základě § 16 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, a čís. 3, odstavce 1 a čís. 4 vykonávacího nařízení ze dne 22. května 1896, Z. Ř. č. 77.

Vdovy, jejichž pense nebyly povoleny na základě norem platných před působností zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, nýbrž z Nejvyšší milosti, jsou vyloučeny ze zvýšení uvedeného v zákonu ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 221, kromě těch vdov, kterým z Nejvyšší milosti výslovně byl prominut nedostatek podmínek, kterých je třeba, aby vdovská pense normálně byla povolena.

2. Podle zákona ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 221, příslušející zvýšení normálních vdovských pensí, budiž provedeno tím způsobem, že počínajíc 1. lednem 1903 poukázána bude vdovská pense podle tohoto zákona zvýšená, naproti tomu pak 31. prosincem 1902 zastaveno bude dosavadní výslužné. V těch případech, ve kterých o to jde, aby do zvýšení podle zákona ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 221, příslušejícího, započteno bylo zvýšení normálního vdovského výslužného z milosti udělené neb aby započten byl přídavek z milosti k němu povolený, budiž na místo úhrnného dosavadního zaopatřovacího platu k výplatě poukázána vdovská pense podle tohoto zákona příslušející a jako zvýšení z milosti, vztažmo přídavek z milosti buď poukázán k výplatě toliko ten vyšší obnos, o který by dosavadní úhrnný plat převyšoval zákonně zvýšenou vdovskou pensi.

3. Aby dosáhly zvýšení pense podle tohoto zákona příslušejícího, vdovy po státních úřednících (státních učitelích), které myslí, že mají nárok na ně, mají dekret, kterým jim dosavadní výslužné bylo povoleno, buďto odevzdati krátkou cestou místu, které jest povoláno k likvidaci jejich kvitancí, nebo zaslati jej nekolkovaným podáním tomu úřadu, který původně povolil dosavadní výslužné.

Požitečnice buďte zvláštním dekretem zpraveny o vykonaném poukázání zvýšených pensí.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXV. — Vydána a rozeslána dne 11. prosince 1902.

Obsah: Čís. 225. Nařízení o sazbě lékárnické na rok 1903.

225.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 4. prosince 1902,

o sazbě lékárnické na rok 1903.

Dnem 1. ledna 1903 nabude platnosti lékárnická sazba, pod titulem „Sazba lékárnická na rok 1903 k rakouské farmakopoei z roku 1889 doplňky *(Additamenta)* z roku 1900 doplněné“ nákladem c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni vydaná a podle nejnovějších cenníkův o zboží lékárnickém upravená.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 29. listopadu 1901, Z. Ř. č. 195, o rakouské sazbě lékárnické na rok 1902, pozbude moci dnem 1. ledna 1903 a na jeho místo nastoupí tato ustanovení:

§ 1.

Všichni lékárníci bez výjimky, pak lékaři, ranhojiči a zvěrolékaři, kteří jsou oprávněni míti lékárnu domácí, mají se ode dne 1. ledna 1903 přesně spravovati touto novou sazbou lékárnickou a opatřiti si výtisk její.

§ 2.

Lékárníci, jakož i lékaři a ranhojiči mají se spravovati přesně podle „Všeobecných ustanovení a pravidel“ v čelo VII. vydání rakouské farmakopoee položených, nařízením ministeria vnitra ze dne 1. července 1889, Z. Ř. č. 107, vyhlášených, jakož i podle těchto zvláštních ustanovení.

§ 3.

Léčiva, o jichž vydávání dána jsou zvláštní omezující nařízení, a která — pokud náležejí k officinálním — vyznačena jsou v této lékárnické sazbě a i ve farmakopoei a dodatku nápadným (silným) písmem*) a kromě toho sestavena jsou ve IV. tabulce farmakopoee s dodatkem, smějí od lékárníků vydávána býti toliko na řádný předpis oprávněného k tomu lékaře, ranhojiče nebo zvěrolékaře.

Vyjaty z toho jsou podle nařízení ministeria vnitra ze dne 1. srpna 1884, Z. Ř. č. 131, karbolová kyselina, zinková skalice a měděná skalice, pokud těchto látek neužívá se jakožto léčiv, nýbrž toliko jakožto prostředků desinfekčních, v kterémžto případnosti však upotřebení toto označeno buď zřetelným nápisem: „K desinfekci“ na signatuře nádoby, pak chloroform ve směsi „K zevnitřní potřebě“ ustanovené, v níž množství chloroformu nesmí přesahovati 20 procent celé směsi.

§ 4.

Při přípravě a vydávání léků buďte přesně zachovávány příkazy lékařského předpisu (receptu) ve všech kusech.

*) Na místo dřívějšího křížku.

Recepty, v nichž překročeny jsou maximální dávky léčiv, v III. tabulce VII. vydání rakouské farmakopoee z roku 1889 a dodatku uvedené, smějí toliko tenkráte v předepsaném způsobu býti dispensovány, když lékař k dávce doložil vykřičník (!).

Kromě toho se nařizuje, že váhy v receptu předepsaných léčiv, která jsou obsažena v tabulce maximálních dávek, od lékaře přesně naznačeny býti mají netoliko číslicemi, nýbrž i slovy.

Když se vydávají rozdělené prášky, nebuďte papírové obálky ze zdravotních ohledů otvírány nafukováním pomocí úst.

§ 5.

Recept ve všech částech psán buď zřetelně a čitelně. Na recepty, nečitelně psané nebo lékárníkovi ne zcela srozumitelné, nesmí vydán býti žádný lék, dokud předpisující lékař nepodá vysvětlení.

Na každém receptu doloženo buď z pravidla jméno a byt strany, pro kterou předepsaný lék jest určen, a jestliže by lékař toho opominul, buď to doloženo v lékárně. Odepřela-li by strana jich oznámiti, budiž recept s jejím srozuměním opatřen vhodným označením, kterým by se předešlo záměně při vydávání léku.

§ 6.

Opětná dispensace léku podle jednoho a téhož receptu dovolena jest toliko pro stranu na něm naznačenou.

Bylo-li by se s důvodem obávati, že by léku se zneužilo, předpisující lékař ať doloží ku příslušnému receptu doložku *„ne repetatur“* a lékárníkovi jest zapovědděno, vydávati opětně léky na recepty touto doložkou opatřené.

Blankety receptů s vytištěným *„ne repetatur“* nejsou dopuštěny.

§ 7.

Vydávati léky na opis receptů a opisovati recepty v lékárnách jest zapovědděno, kromě že by toho třeba bylo následkem jistých okolností, na př. pro dispensaci léku na náklad veřejných fondů, humanitních ústavů, nemocenských pokladen, spolků a pod., v kterémžto případnosti však výslovně buď poznamenána na opisu receptu příčina, proč opis byl zdělán.

Opis receptu budiž opatřen zřetelným označením lékárny a podpisem expedientovým.

§ 8.

Recepty s poznámkou *„cito“* nebo *„statim“* buďte co možná rychle připraveny.

§ 9.

Recepty s doložkou *„secundum meam praescriptionem“* nebo s jinou poznámkou, která by poukazovala k tajnému dohodnutí nebo k jinaké úmluvě lékárníkově s lékařem, kterážto ve všech vztazích lékařových k lékárníkovi jest nedovolena, nesmějí v lékárnách býti připravovány. Lékařům zapovídá se, takových výrazů nebo poznámek užívati ve svých receptech.

§ 10.

Při připravování léků na účet veřejných fondů, humanitních ústavů, nemocenských pokladen a pod., jakož i pro nemajetné, pak ke zvláštní žádosti stran, upotřebeny a počítány buďte toliko nádoby v sazbě nejlevněji uvedené, leč by podle § 18 ordinační normy ze dne 17. března 1891, Z. Ř. č. 45, nádoby vůbec neměly býti účtány.

To státi se má také, když by pro nemajetnost osoby, která léku potřebuje, lékař na receptu připsal doložku: *„Fiat expeditio simplex“*.

V ordinační normě ze dne 17. března 1891, Z. Ř. č. 45, uvedených zjednodušení při vydávání léků a slev při jejich účtání budiž šetřeno, když vydávají se léky na účet nemocenských pokladen, zřízených podle zákona o nemocenském pojišťování ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, jakož i nemocenských pokladen pod státní kontrolou postavených, leč by lékařským receptem byly dány předpisy zvláštní.

§ 11.

Když se taxují recepty na účet nemocenských pokladen podle zákona o nemocenském pojišťování zřízených, jakož i nemocenských pokladen pod státní kontrolou postavených, budiž od lékárníka poskytnuta sleva alespoň 5 procent vyšetřené taxovní ceny léku.

Vyšší slevy ponechávají se úmluvě mezi lékárníky a nemocenskými pokladnami.

Ve sporných případech političní úřadové zemští jsou zmocněni, pro lékárny určitého obvodu nemocenských pokladen, zejména hlavních měst a průmyslových míst, podle množství léků odbíraných tam na účet řečených nemocenských pokladen, jakož i podle místních poměrů předepsati větší slevu procent, a to až do 15 procent úhrnné taxovní ceny, při čemž budiž pokaždé šetřeno stejného postupu vzhledem ke všem lékárnám příslušného obvodu, aby v úředně ustanovených odbytových obvodech lékáren obecenstvo nebylo rušeno v obyčejném odbírání léků.

§ 12.

Za desítinásobnou výměru (množství, počet kusů) prostředků v lékárnické sazbě obsažených budiž čítána toliko osminásobná cena v taxe ustanovená; vydává-li se stonásobná výměra, budiž opět čítán toliko osminásobný obnos ceny pro desítinásobnou výměru platné (to jest šedesátičtveronásobný obnos jednoduché ceny taxovní).

Tato snížená cena budiž také tenkráte čítána, když by při ocenění některé výměry (množství, počtu kusů) léčiv pod desítinásobnou nebo stonásobnou dávkou v lékárnické sazbě obsaženou na jevo vyšel vyšší obnos, nežli který jest přiměřen snížené ceně za množství větší.

§ 13.

Nejmenší cena pro ocenění některé věci při výpočtu ceny, ku kterému nevztahuje se ordinační norma, vydaná nařízením ministeria vnitra ze dne 17. března 1891, Z. Ř. č. 45, jakož i ustanovení § 14 tohoto nařízení, činí pět haléřů, při výpočtu ceny podle ordinační normy však toliko dva haléře.

Nečiní-li některá položka při výpočtu ceny celého haléře, smí počítati se za celý haléř, a rovněž jestliže při oceňování některého léčiva na jevo vyjde mimo jeden nebo několik haléřů ještě zlomek haléře, smí tento zlomek čítán býti za haléř celý.

§ 14.

Za *Aqua communis* až do jednoho litru, jakož i za každý další litr smějí počítati se dva haléře, kromě že by jí užito bylo k odvaru nebo k nálevu.

§ 15.

Lékárníkům, kteří při odběru lihu kromě státní daně z kořalky jsou povinni zapravovati značné obecní dávky z kořalky, může k žádosti politický úřad zemský povoliti přiměřené zvýšení taxovní ceny za ty lihovité věci, které vyjmenovány jsou v seznamu k lékárnické taxe připojeném.

§ 16.

Jestliže by v receptu lékař neudal zevrubněji dávku některé indifferentní součástky, nebo je-li ku přípravě této formy léčiva potřebí indifferentní přísady v receptu neuvedené, budiž při výpočtu ceny na receptu expedientem vyznačeno spotřebované množství indifferentní součástky nebo přísady.

O čítání léků předepsaných ve způsobě kapek platnost mají tato pravidla:

U mastných olejů, jakož i u těžkých silic, u tinktur, u zředěných kyselin minerálných a vodnatých tekutin vůbec čítá se 20 kapek, u ostatních silic, u octového étheru, u Hoffmannových kapek a chloroformu 25 kapek, u čistého étheru 50 kapek za jeden gramm.

§ 17.

Na každém receptu, podle něhož v některé veřejné nebo v některé domácí lékárně léky se připravují a vydávají, budiž před expedicí číslicemi zřetelně obnos sazby napsán a při prvním výpočtu ceny také podle materialií, práce a schran (nádob, krabiček a pod.) specifikován.

Ve veřejných lékárnách ten, jenž cenu léku vypočetl, vyznačiti má na receptě kromě ceny také datum a firmu lékárny a doložiti svůj podpis, kdežto ten, jenž lék expedoval, doložiti má na signatuře pokaždé datum expedice a podpis svůj.

Tytéž záznamy — při úchylném cenění také obnos sazby — buďte při opětné dispensaci některého léku podle téhož receptu učiněny pokaždé na receptu, vztažmo na signatuře.

§ 18.

Dovoleno jest vydávati léky níže sazby; v takovéto případnosti však budiž na receptu číslicemi poznamenána cena podle sazby i cena dobrovolně snížená.

Avšak léky níže sazby vydané musí býti téže bezvadné jakosti, jak předepsána jest ve farmakopoei, a nesmí také podle váhy snad býti méně podáno.

Také v ručním prodeji nesmějí ceny léčiv nikdy výše čítány býti nežli podle položek lékárnické sazby.

§ 19.

Při vyměřování cen těch léčiv, která ve farmakopoei nejsou obsažena, mají se říditi političtí úřadové ve případnostech k jich posouzení došlých týmiž zásadami, podle nichž vyměřuje se sazba pro léčiva ve farmakopoei s dodatkem obsažená a které doslovně jsou přidány k lékárnické sazbě na rok 1903.

§ 20.

Pijavky nepokládají se za věc lékárnickou. Lékárníci však jsou povinni míti je v dobrém stavu v zásobě.

Prodejní cena pijavek, čítajíc v to i dispensaci, ustanovuje se v lékárnách na 20 haléřův. Z této ceny nestrhne se při placení nižádného procenta účtovatelům, kteří na náklad fondů veřejných léky dodávají.

§ 21.

Ceny obvazadel do farmakopoee pojatých uvedeny jsou ve zvláštní sazbě v dodatku k sazbě lékárnické; ceny tyto v téže případnosti nejsou podrobeny nižádné procentní srážce.

§ 22.

Lékaři a ranhojiči, kteří oprávněni nebo zavázáni jsou míti domácí lékárnu nebo příruční léky (nařízení ministeria vnitra ze dne 26. prosince 1882, Z. Ř. č. 182), mají chemické a farmaceutické (jednoduché nebo složené) preparáty, k zařízení nebo doplnění svých domácích lékáren nebo příručních léků potřebné, jakož i jiné léčivé přípravky odebírati výhradně z některé nejbliže ležící lékárny a prokázati se o tom zvláštní knížkou odběrací, v níž uvedeno buď určitě jméno a váha léčiv a čas jich odběru, a lékárník potvrď to podpisem svým.

Při tom zůstavuje se stranám, aby se umluvily o snížení ceny.

§ 23.

Při čítání léků zvířecích, pokud nejsou uvedeny ve zvláštní taxe pro ně ustanovené, nýbrž jsou obsaženy v taxe pro léčiva farmakopoee, budiž s taxovních cen podle toho na jevo jdoucích sraženo 10 procent.

Za práce recepturní a za nádoby při lécích zvířecích dovoleno jest užívati téže taxy jako při lécích ku potřebě lidské.

§ 24.

Lékárníci jsou zavázáni, na skladě chovati prostředky osvěžující a desinfekční jakož i obvazadla, které jsou vytčeny ve „služebních předpisech pro porodní báby“ vydaných nařízením ministeria vnitra ze dne 10. září 1897, Z. Ř. č. 216, jakož i jsou oprávněni, míti ostatní náčiní k výstroji porodních bab potřebné.

Porodním babám budiž při přímém odběru těchto věcí z lékárny poskytnuta desetiprocentní sleva z ceny taxovní.

Lékárníci jsou též povinni, ze státního therapeutického ústavu na skladě míti aspoň dvě láhvičky sera proti difterii po 1000 antitoxických jednotek podle 2. druhu sera proti difterii.

§ 25.

Rozdružení officinálních léčiv, které jest ve shodě s c. k. obchodním ministeriem vyznačeno v lékárnické sazbě, má býti rukojetí, aby byla provedena nařízení ministerií vnitra a obchodu ze dne 17. září 1883, Z. Ř. č. 152, a ze dne 17. června 1886, Z. Ř. č. 97.

§ 26.

Každý přestupek nařízení výše položených bude potrestán, ač nevztahuje-li se k němu obecný zákon trestní, pokutou peněžitou až do 200 K nebo vězením až do 14 dní (nařízení ministerské ze dne 30. září 1857, Z. Ř. č. 198).

§ 27.

Předpisy, kromě tohoto nařízení platné, týkající se odebírání, chování a prodávání zboží lékárnického a léků, trvají v platnosti.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXVI. — Vydána a rozeslána dne 12. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 226—228.) 226. Nařízení, jímž místní obec Lužná přiděluje se k obvodu okresního soudu Vsetínského na Moravě. — 227. Nařízení, jímž mění se předpis o vývozu piva přes celní čáru za vrácení daně. — 228. Nařízení, jímž se zřizuje soudní dražebna v Krakově.

226.

Nařízení ministeria práv ze dne 1. prosince 1902,

jímž místní obec Lužná přiděluje se k obvodu okresního soudu Vsetínského na Moravě.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, vztažmo zákona ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř. č. 62, místní obec Lužná vylučuje se z obvodu okresního soudu Valašskoklobúckého a z obvodu krajského soudu Uherskohradišťského a přiděluje se k obvodu okresního soudu Vsetínského a krajského soudu Novojičínského.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1903.

Koerber m. p.

227.

Nařízení ministeria financí ze dne 9. prosince 1902,

jímž mění se předpis o vývozu piva přes celní čáru za vrácení daně.

Ve shodě s královským uherským finančním ministeriem zrušuje se ustanovení 2. odstavce, oddílu 3, II, přílohy *A* ku § 12 předpisu o provedení daně z piva (výnos finančního ministeria ze dne 21. července 1899 [č. 40378, V. n. č. 148] Z. Ř. č. 129) a nahrazuje se těmito pravidly:

„Tento průměrný obsah extraktu buď tímto způsobem vypočten:

a) Byly-li várky, které do výpočtů mají býti pojaty, na stoku vyšetřeny, budiž úhrnné množství hektolitrových stupňů, které podle úředního zjištění byly vyrobeny v posledních šesti měsících před vývozem, děleno úhrnem hektolitrů mladinky zjištěných při úředním vyšetřování těchto várek. Podíl jest průměrný hledaný obsah extraktu.

Zlomky saccharometrového stupně, které by činily méně nežli desetinu stupně, budte v tomto případu, jakož i v případech *b)* a *c)* v podíle opominuty.

b) Byly-li várky, které do výpočtu mají býti pojaty, úředně vyšetřeny kontrolním měřidlem mladinky, jest výsledek úředního vyšetřování uveden toliko v hektolitrových stupních extraktu, proto budiž hektolitrové množství vyrobené mladinky vypočteno nejprve pro normální teplotu + 14° R., a to pro každou jednotlivou várku. K tomuto konci budiž úředním vyšetřováním stanovený počet hektolitrových stupňů extraktu vyrobené mladinky dělen tím číslem, které na jevo vyjde, když k měrnému číslu extraktu v mladinkové okázce obsaženého, při úředním vyšetřování zjištěného, připočte se číslo, které jest seznati z následující tabulky.

(Böhmisch.)

Podíl, který nemusí býti stanoven na více desetinných míst nežli na dvě, jest hledané množství v hektolitrech.

Vyšetřený obsah extraktu mladinkové okázky v saccharometrových stupních	Přirážka v saccharometrových stupních
7 až 7·99	0·6
8 „ 8·99	0·6
9 „ 9·99	0·7
10 „ 10·99	0·8
11 „ 11·99	0·9
12 „ 12·99	1·0
13 „ 13·99	1·1
14 „ 14·99	1·1
15 „ 15·99	1·2
16 „ 16·99	1·3
17 „ 17·99	1·4
18 „ 18·99	1·5
19 „ 19·99	1·5
20 „ 20·99	1·6
21 „ 21·99	1·7
22 a více	1·8

(Byla-li na př. várka kontrolním měřidlem vyšetřena na 1250 hektolitrových stupňů extraktu a extraktový obsah mladinkové okázky na 11·35 saccharometrových stupňů, utváří se výpočet takto:

$$1250:(11{\cdot}35+0{\cdot}9)=1250:12{\cdot}25=102{\cdot}04$$

vypočtené množství hektolitrů činí tedy 102·04 hektolitru.)

Když úhrn hektolitrových stupňů extraktu, které podle úředního zjištění v posledních šesti měsících před vývozem byly vyrobeny, dělíme úhrnem hektolitrů předcházejícím způsobem vyhledaných, obdržíme žádaný průměrný obsah extraktu.

c) Byly-li várky, které do výpočtu mají býti pojaty, vyšetřovány dílem na stoku, dílem kontrolním měřidlem mladinky, budiž množství hektolitrů várek kontrolním měřidlem vyšetřených vypočteno způsobem pod číslem *b)* uvedeným a vypočtené množství budiž připočteno k úhrnu hektolitrů várek na stoku vyšetřených. Číslem takto nalezeným budiž dělen úhrn hektolitrových stupňů extraktu, které podle úředního zjištění byly vyrobeny v posledních šesti měsících před vývozem; podíl jest hledaný průměrný obsah extraktu.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Böhm m. p.

228.

Nařízení ministeria práv ze dne 10. prosince 1902,

jímž se zřizuje soudní dražebna v Krakově.

Na základě článku XLI úvodního zákona k exekučnímu řádu (zákon ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 78) a ku provedení §§ 274, odstavec 2 a 280, odst. 3 exekučního řádu nařizuje se toto:

O zřízení soudní dražebny a o její působnosti.

§ 1.

Aby byly prodávány soudně zabavené movité hmotné věci, které jsou v obvodě městské obce Krakovské, zřizuje se veřejná dražebna (soudní dražebna).

Soudní dražebna jest pod správou a dozorem c. k. okresního soudu civilního v Krakově.

Služba a výkon prací v dražebně budou upraveny návodem od ministeria práv schváleným.

§ 2.

Soudně zabavené movité hmotné věci, které nalézají se v těchto obcích k obvodu c. k. okresního soudu civilního v Krakově náležejících, Grzegórzki, Półwsie zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna wieś, Nowa wieś, Łobzów, Krowodrza, Prądnik czerwony a Prądnik biały, mohou v dražebně prodávány býti:

1. když pohánějící věřitel nebo zavázaný navrhuje, aby v dražebně byly prodány, nebo

2. dosáhne-li se asi při prodeji v dražebně bez značnějšího rozmnožení nákladů vyššího výtěžku, nežli kdyby předměty byly prodány na místě, kde se nalézají.

Soud může uložiti navrhující straně (č. 1), aby za příčinou zajištění nákladů dopravních, které převozem do dražebny vzniknou, jakož i nákladů zpětné snad dopravy, složila zálohou přiměřený obnos.

§ 3.

V dražebně mohou býti také prodávány:

1. v obvodě města Krakova jsoucí movité hmotné věci, které náležejí některé podstatě konkursní, je-li konkursní řízení zahájeno u některého tuzemského soudu a má-li zcizení vykonáno

býti způsobem v exekučním řádu předepsaným (§§ 142, 145 konk. řádu);

2. movité hmotné věci v obvodě města Krakova jsoucí, které soudně mají býti zcizeny podle §§ 145 až 148 a § 269 císařského patentu ze dne 9. srpna 1854, Z. Ř. č. 208, požádá-li za to soud pozůstalostní nebo soudní komisař, kterému jest uloženo, aby zcizení provedl;

3. soudně zabavené movité hmotné věci, které za příčinou dražby nebo prodeje z volné ruky zašlou se c. k. okresnímu soudu Krakovskému (§§ 268 a 274 ex. ř. a §§ 390 a 393 jed. ř.).

§ 4.

Do soudní dražebny nesmějí býti přijímány a tam prodávány:

a) ohněm nebezpečné nebo lehce vybuchující předměty;

b) předměty z bytů, ve kterých jsou nebo byly nakažlivé nemoci, pokud předepsaná desinfekce nebyla vykonána;

c) znečištěné nebo hmyz obsahující předměty, dříve nežli byly očištěny;

d) předměty, k jichž třeba také jenom částečnému umístění nestačí místnosti dražebny (na př. veliké sklady zboží, větší stroje a pod.);

e) předměty, které jsou rychlé zkáze podrobeny, a z pravidla také živá zvířata.

O prodeji v soudní dražebně.

§ 5.

Exekuční soud (c. k. okresní soud civilní v Krakově, §§ 272, odst. 1, 274 a 289 ex. ř.) rozhodne, zdali prodej má býti vykonán v soudní dražebně. Kromě výjimky, která na jevo jde z §§ 2, č. 1, a 3, č. 2, může prodej v dražebně nařízen býti z moci úřední nebo k návrhu.

Při nábytku obytném a jinakých věcech, jejichž hodnota není v žádném přiměřeném poměru proti výšce nákladů, které vzniknou dopravou těchto předmětů do dražebny a zpětnou snad dopravou, smí prodej v dražebně toliko tenkráte býti nařízen, když doprava a zpětná doprava může býti provedena při přepravě jiných předmětů beze všeho nákladu nebo nákladem nepatrným (§ 281 ex. ř.).

§ 6.

Prodej v dražebně vykonává se dražbou. Dražba může býti konána podle exekučních (konkursních) podstat nebo podle skupin předmětů, tak že předměty stejného druhu z rozličných podstat prodávají se současně, avšak jednotlivě. V případnosti posléz dotčené budiž pro každou podstatu veden protokol zvláštní.

Pro dražbu určitých skupin předmětů stejného druhu mohou napřed ustanoveny býti jednotlivé dny každého týdnu nebo každého měsíce.

§ 7.

Pro dražbu může podle potřeby místo počáteční hodiny ustanovena býti lhůta, po kterou dražba bude konána, na příklad: ve čtvrtek dne 7. června 1902 dopoledne mezi 9. a 12. hodinou budou se prodávati atd.

§ 8.

Předměty, za které by při dražbě v dražebně nebylo učiněno podání, které by vyvolací ceny dosahovalo, mohou v dražebně z volné ruky býti zcizeny, jestliže by se při prodeji z volné ruky asi dosáhlo tržní ceny, která přesahuje dosažené podání (§ 280, odst. 2 a 3 ex. ř.). Při tom nečiní rozdílu, zdali nejvyšší podání, které za tento předmět při dražbě bylo dosaženo, dosáhlo přípustného nejmenšího podání (§ 277 ex. ř.) nebo zdali jeho nedosáhlo. Při prodeji z volné ruky nesmí věc prodána býti pod polovici odhadní hodnoty, jestliže však nejvyšší podání při dražbě dosažené přesahovalo polovici odhadní hodnoty, tedy věc nesmí pod tímto podáním býti prodána.

Když exekuční soud nařizuje prodej v dražebně, má k návrhu nebo z úřední moci vyříkouti, zdali předměty, třeba-li toho, mají ve smyslu prvního odstavce v dražebně prodány býti z volné ruky. K návrhu může tento výrok ještě později se státi; avšak návrh musí nejpozději den před dražbou u exekučního soudu podán býti.

Povolí-li se prodej z volné ruky v dražebně, exekuční soud má pokaždé ustanoviti také cenu, pod kterou předměty při dražbě nesmějí býti příklepnuty.

§ 9.

Pro prodej předmětů, které za příčinou prodeje z volné ruky okresnímu soudu civilnímu v Krakově jsou zaslány a v dražebně se zcizují (§ 3, č. 3), jsou rozhodna ustanovení § 268 ex. ř. Předpis § 2, odst. 1 tohoto nařízení o prodávací ceně nevztahuje se k takovýmto prodejům z volné ruky.

§ 10.

Jak dlouho předměty do dražebny dopravené za příčinou prodeje z volné ruky tam smějí býti ponechány, ustanoví okresní civilní soud v Krakově občasně na určitou dobu napřed a prohlásí to, při-

hlédaje ke stavu prací a k volnému prostoru. Lhůta ku prodeji z volné ruky nemá z pravidla převyšovati 14 dní. Okresní soud civilní v Krakově může však v jednotlivém případu prodej z volné ruky obmeziti na kratší nežli všeobecně platnou lhůtu uschovací, je-li toho třeba pro povahu předmětu nebo z jiných věcných důvodů.

§ 11.

Dražby a prodej z volné ruky v dražebně konají se toliko ve dni všední.

§ 12.

Předměty ku prodeji ustanovené buďte z pravidla třetího, nejpozději však druhého dne před dražbou dopraveny do dražebny. Skvosty a jiné cenné věci v soudní kanceláři nebo v depositním úřadě uschované buďte z pravidla teprve v den samé dražby přineseny do dražebny.

Předměty z venku zaslané, které z volné ruky mají býti prodány v dražebně, buďte bez odkladu přineseny do dražebny.

§ 13.

Převzetí předmětů k dopravě do dražebny a odevzdání dražebně budiž provedeno výkonným orgánem.

Přenesení do dražebny za příčinou prodeje není zavedením uschování (§ 259 ex. ř.), a proto také návrh na prodej v dražebně nebudiž pokládán za návrh na uschování s návrhem ku prodeji spojený.

§ 14.

Když nařizuje se prodej v dražebně (§ 5, odstavec 1), budiž vyrčeno, že zabavené předměty v čase v § 12 ustanoveném mají býti výkonným orgánem odneseny a do dražebny dopraveny, aby prodej byl proveden.

Pozdějšímu návrhu, aby bylo upuštěno od přepravy předmětů do dražebny, smí toliko tenkráte býti vyhověno, když se zároveň zarazí neb odloží řízení prodávací neb exekuční.

O prohlídce předmětů do dražebny dodaných.

§ 15.

Koupěchtivým jest za vyhlášených úředních hodin dovoleno, prohlédnouti si předměty dodané do dražebny.

O nákladech dopravy a uschování. O pojištění.

§ 16.

Náklady na dopravu zapraví nejprve státní správa a účastníci mají je nahraditi podle tarifu ministeriem práv schváleného.

Dokud jinak nebude ustanoveno, strany nejsou povinny nahraditi jinaké náklady, které státní správě vzniknou uschováním a prodejem předmětů v dražebně.

Státní správa od okamžiku, kdy k dopravě převzala předměty, které mají ve dražebně býti zcizeny, nese jejich nebezpečenství.

Předměty do dražebny dopravené buďte pojištěny proti nebezpečenství ohně a mohou, je-li toho třeba, pojištěny býti proti vloupání a krádeži.

O náhradě nákladů na dopravu.

§ 17.

Náklady na dopravu (§ 16) jsou náklady soudního prodeje a buďte podle § 286, odst. 2 ex. ř. (§ 288 ex. ř.) nahrazeny z výtěžku prodejového.

Zarazí-li se exekuce nebo prodejové řízení, buďte tyto náklady na dopravu vybrány na pohánějícím věřiteli. Je-li prodej pohánějících věřitelů několik, mají náklady zapraviti podle poměrů svých vykonatelných pohledávek.

Při tomto výpočtu vykonatelné pohledávky buďte pokaždé čítány toliko číslicí, která rovná se desíti korunám nebo násobku desíti korun, při čemž zaokrouhlování staň se podle nejbližšího vyššího násobku. Ku pohledávkám menším desíti korun se nepřihlédá. Pro výpočet sečtou se kapitál, úroky a náklady.

§ 18.

Náklady na dopravu, které se nezapraví srážkou z prodejového výtěžku, buďte vydobyty podle předpisů platných pro dobývání nákladů na soudní komise.

Skladné za předměty vydražitelem nepřevzaté.

§ 19.

Vydražitel nebo kupec má převzíti koupené předměty ihned nebo nejpozději den po dražbě nebo po prodeji. Za předměty, které nebyly v čas

převzaty, vydražitel jest od počátku druhého dne po dražbě nebo po prodeji povinen zapravovati skladné. Týmž časem končí se ručení státní správy za koupený předmět (§ 16, odstavec 3). Exekuční soud jest kromě toho oprávněn, předměty někomu jinému do schování dáti na nebezpečenství a náklad vydražitelův.

Výše skladného bude ustanovena tarifem od ministerstva práv schváleným.

O zpětné dopravě neprodaných předmětů.

§ 20.

Předměty, které při dražbě nebo ve lhůtě ustanovené ku prodeji z volné ruky nebyly zcizeny, budte vráceny zavázanému (schovateli).

Vrácení bude z úřední povinnosti nařízeno a provedeno.

Náklady na zpětnou dopravu má zapraviti pohánějící věřitel (§ 17, odstavec 2 a 3).

Vykonaným vrácením končí se ručení státní správy (§ 16, odstavec 3).

O schování v dražebně (dobrovolné uschování).

§ 21.

Podle toho, jak volná prostora stačí, mohou soudně zabavené movité hmotné věci odevzdány býti dražebně, aby uschování bylo zavedeno. Pro toto uschování mají platnost předpisy § 259 ex. ř.; uschování v dražebně pokládá se za uschování v ústavě pod veřejný dozor postaveném.

Předměty v § 4 uvedené nemohou převzaty býti do uschování dražebny.

Okresní soud civilní v Krakově prohlédaje k volné prostoře má občasně na určitou dobu napřed ustanoviti a vyhlásiti, jak uschovací doba může pokaždé nejdéle trvati. Výjimečně může uschovací doba v jednotlivých případech ze závažných důvodů k návrhu býti prodloužena.

Za taková uschování budte poplatky zapravovány. Výše poplatků řídí se tarifem od ministerstva práv schváleným. O vybírání a přednostním právu těchto poplatků mají platnost ustanovení §§ 17 a 18 tohoto nařízení.

Poplatky za uschování, které bylo před dražbou zrušeno, budte podle § 18 tohoto nařízení (§ 259 ex. ř.) vybrány na pohánějícím věřiteli.

Co se týče nákladu na dopravu (zpětnou dopravu) těchto předmětů do dražebny, budiž obdobně šetřeno ustanovení §§ 16, odstavce 1, 17, 18 a 20 tohoto nařízení.

Ustanovení zvláštní pro dobrovolné dražby v dražebně.

§ 22.

Soudní komisař, kterému je svěřen výkon dražby, jest povinen o to pečovati, aby předměty v § 3, č. 2 dotčené byly odneseny a do dražebny (nebo z ní zpět) dopraveny, dražbu předsevzíti, výtěžek za tyto předměty převzíti a s ním dále naložili.

Doprava (zpětná doprava) vykoná se na nebezpečenství a náklad účastníků. Státní správa nese nebezpečenství předmětů do dražebny přijatých od okamžiku, kdy byly dražebně odevzdány. Též budiž šetřeno ustanovení § 19.

Kdy toto nařízení nabývá moci.

§ 23.

Dražebna soudní v Krakově bude otevřena dne 1. ledna 1903 v Krakově, ve Svato-Janské ulici o. č. 3.

Ustanovení tohoto nařízení nabývají moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1903 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském. slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1903** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. **26**, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888 . . . . . 40 K
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 24 „	„ 1889 „ „ 1898 . . . . . 60 „
„ 1869 „ „ 1878 . . . . . 32 „	

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899 . . . . . 60 K.
„ 1880 „ „ 1889 . . . . . 40 „	

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1867 za . . . . . 4 K — h	ročník 1885 za . . . . . 3 K 60 h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1889 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	

Cena ročníku 1902 bude oznámena počátkem ledna 1903.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXVII. — Vydána a rozeslána dne 16. prosince 1902.

Obsah: Čís. 229. Císařský patent, jímž svolávají se zemské sněmy Český, Haličský, Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Moravský, Slezský, Gorico-Gradišťský, Istérský a Vorarlberský.

229.

Císařský patent, daný dne 14. prosince 1902,

jímž svolávají se zemské sněmy Český, Haličský, Dolnorakouský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Moravský, Slezský, Gorico-Gradišťský, Isterský a Vorarlberský.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský; král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istérský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

(Böhmisch.)

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm arcivévodství Rakouského pod Enží jest svolán na den 19., zemský sněm markrabství Moravského na den 20., zemské sněmy arcivévodství Rakouského nad Enží a země Vorarlberské jsou svolány na den 22., zemské sněmy vévodství Solnohradského, vévodství Štýrského a vévodství Horno- a Dolnoslezského na den 29. prosince 1902 do zákonného shromaždiště, pak zemský sněm markrabství Isterského na den 27. prosince 1902 do Pulje.

Na základě Našeho rozhodnutí odročení zemští sněmové království Českého, království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským a knížecího hrabství Gorico-Gradišťského jsou svoláný, a to posléz uvedený sněm na den 22., sněm Český a Haličský na den 29. prosince 1902 do svého zákonného shromaždiště, aby opět započali svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 14. prosince léta tisícího devítistého druhého, Našeho panování roku padesátého a pátého.

František Josef m. p.

Koerber m. p. — Welsersheimb m. p.
Wittek m. p. — Böhm m. p.
Hartel m. p. — Rezek m. p.
Call m. p. — Giovanelli m. p.
Piętak m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1903 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském. slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1903** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení budte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 50 K
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 24 „
„ 1869 „ „ 1878 . . . . . 32 „
Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K

desítiletí 1879 až včetně 1888 . . . . . 40 K
„ 1889 „ „ 1898 . . . . . 60 „
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 32 K
„ 1880 „ „ 1889 . . . . . 40 „
Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

desítiletí 1890 až včetně 1899 . . . . . 60 K.

Zákonníky **německé** na **některý** rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1867 za . . . . 4 K — h	ročník 1885 za . . . . 3 K 60 h
„ 1850 „ . . . . 10 „ 50 „	„ 1868 „ . . . . 4 „ — „	„ 1886 „ . . . . 4 „ 60 „
„ 1851 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . 6 „ — „	„ 1887 „ . . . . 5 „ — „
„ 1852 „ . . . . 5 „ 20 „	„ 1870 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1888 „ . . . . 8 „ 40 „
„ 1853 „ . . . . 6 „ 20 „	„ 1871 „ . . . . 4 „ — „	„ 1889 „ . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . 8 „ 40 „	„ 1872 „ . . . . 6 „ 40 „	„ 1890 „ . . . . 5 „ 40 „
„ 1855 „ . . . . 4 „ 70 „	„ 1873 „ . . . . 6 „ 60 „	„ 1891 „ . . . . 6 „ — „
„ 1856 „ . . . . 4 „ 90 „	„ 1874 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1892 „ . . . . 10 „ — „
„ 1857 „ . . . . 5 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . 4 „ — „	„ 1893 „ . . . . 6 „ — „
„ 1858 „ . . . . 4 „ 80 „	„ 1876 „ . . . . 3 „ — „	„ 1894 „ . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . 4 „ — „	„ 1877 „ . . . . 2 „ — „	„ 1895 „ . . . . 7 „ — „
„ 1860 „ . . . . 3 „ 40 „	„ 1878 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1896 „ . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . 3 „ — „	„ 1879 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1897 „ . . . . 7 „ — „
„ 1862 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1880 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1898 „ . . . . 15 „ — „
„ 1863 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1881 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1899 „ . . . . 6 „ — „
„ 1864 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . 6 „ — „	„ 1900 „ . . . . 10 „ — „
„ 1865 „ . . . . 4 „ — „	„ 1883 „ . . . . 5 „ — „	„ 1901 „ . . . . 7 „ — „
„ 1866 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1884 „ . . . . 5 „ — „	„ 1902 „ . . . . 6 „ — „

Cena ročníku 1902 bude oznámena počátkem ledna 1903.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského budte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka,** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXVIII. — Vydána a rozeslána dne 17. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 230 a 231.) 230. Nařízení, jímž v komůrkovém vězení krajského a okresního soudu v Plzni počínajíc dnem 1. ledna 1903 ve skutek uvádí se zákon, dne 1. dubna 1872 o tom daný, jak trest na svobodě vykonávati se má vazbou o samotě a jak zřizují se komise pro vykonávání trestu. — 231. Listina o koncessi pro místní dráhu z Janova do Javorova.

230.

Nařízení ministeria práv ze dne 4. prosince 1902,

jímž v komůrkovém vězení krajského a okresního soudu v Plzni počínajíc dnem 1. ledna 1903 ve skutek uvádí se zákon ze dne 1. dubna 1872, Z. ř. č. 43, o tom daný, jak trest na svobodě vykonávati se má vazbou o samotě a jak zřizují se komise pro vykonávání trestu.

Podle § 16 zákona, daného dne 1. dubna 1872, Z. ř. č. 43, o tom, jak vykonávati se má trest vazbou o samotě a jak zřizují se komise pro vykonávání trestu, nařizuje ministerium práv, že ustanovení tohoto zákona ve skutek uvedena býti mají v komůrkovém vězení krajského a okresního soudu v Plzni počínajíc dnem 1. ledna 1903.

Koerber m. p.

231.

Listina o koncessi ze dne 14. prosince 1902

pro místní dráhu z Janova do Javorova.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti „místní dráhy ze Lvova (Kleparova) do Janova“ žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zařízena jako dráha místní o rozchodu pravidelném ze stanice Janova do Javorova podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, pod podmínkami tuto určenými:

§ 1.

Koncessionářka pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, bude požívati výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna, stavbu povolené železnice z Janova do Javorova dokonati nejdéle do půl druha roku ode dneška. Vystavená dráha budiž ihned veřejné vozbě odevzdána a budiž po ní po celou dobu koncesse pravidelná vozba provozována.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionářka jest povinna dáti jistotu, složíc k žádosti státní správy kauci 10.000 K v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedeným závazkům.

(Böhmisch.)

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9 lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená bude míti platnost ode dneška po dobu až včetně do 31. prosince 1984 a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo a překročení lhůty nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 5.

Ostatně povolená dráha budiž pokládána za doplňující část podniku místní dráhy ze Lvova (Kleparova) do Janova, o kterém jedná Nejvyšší koncessní listina ze dne 1. ledna 1895, Z. Ř. č. 55.

Proto ustanovení této Nejvyšší koncessní listiny kromě ustanovení v ní v §§ 1, 2, 3, 4 a 9 obsažených, která vztahují se toliko k místní dráze ze Lvova (Kleparova) do Janova, mají se budoucně vztahovati k oběma místním drahám jako ku podniku jednotnému tímto způsobem:

I. Ustanovení v §§ 5 až 8, 11, 13, 14 a 15 mají míti platnost s tou obměnou, že

a) přednostní dividenda v § 6, odstavci 4 uvedená nesmí vyměřena býti výše nežli 4 procenty a že

b) v § 13 obsažený poukaz ku § 12, č. 5 této listiny vztahuje se nyní k odstavci *b)* dle následujícího ustanovení pod II. obsaženého.

II. Na místo ustanovení v §§ 10 a 12 svrchu uvedené Nejvyšší koncessní listiny, která tímto se zrušují, mají nastoupiti tato ustanovení:

a) Vozba po místních drahách ze Lvova (Kleparova) do Janova a z Janova do Javorova, pokud nic jiného nebude ustanoveno, bude provozována státem na účet koncessionářčin a státní správě železničné budou od koncessionářky nahrazeny náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnným obnosem ustanovené.[25] Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, která mezi státní správou a koncessionářkou bude učiněna.

b) Státní správa má právo, místní dráhy ze Lvova (Kleparova) do Janova a z Janova do Javorova kdykoli zakoupiti za těchto podmínek:

1. Náhrada, která za zákup bude dána, má v tom záležeti, že stát na místo koncessionářky převezme a ze svého zaplatí půjčky koncessionářkou se schválením státní správy učiněné v obnosech v čase zákupu ještě nesplacených a že mimo to zapraví v hotovosti nebo v státních dlužních úpisech obnos rovnající se akciovému kapitálu v čase zákupu ještě nesplacenému.

Dlužní úpisy státní počítány buďte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

2. Zákupem drah a ode dne tohoto zákupu nabude stát, za náhradu v č. 1 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků drah se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní a zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, též i vozební a jistinné reservy ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by tyto nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení vládního.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

α) čas, kterým zákup se stane;

β) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo pro zapravení pohledávek státních, nebo z jiných titulů právních spolu mají připadnouti státu;

7) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení zatímně bude vyhledáno (č. 1), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářky a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne případnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním drah a passiva jinaká.

6. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci s její strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1903 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském. slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1903** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888 . . . . . 40 K
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 24 „	„ 1889 „ „ 1898 . . . . . 60 „
„ 1869 „ „ 1878 . . . . . 32 „	

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899 . . . . . 60 K.
„ 1880 „ „ 1889 . . . . . 40 „	

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1867 za . . . . . 4 K — h	ročník 1885 za . . . . . 3 K 60 h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1889 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	

Cena ročníku 1902 bude oznámena počátkem ledna 1903.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXIX. — Vydána a rozeslána dne 21. prosince 1902.

Obsah: Čís. 232. Výnos o vydání 1000korunových bankovek a o stažení bankovek po 1000 zl. r. m.

232.

Výnos finančního ministeria ze dne 11. prosince 1902

o vydání 1000korunových bankovek a o stažení bankovek po 1000 zl. r. m.

Jak jest z přiložené vyhlášky seznati, Rakousko-uherská banka počne dne 2. ledna 1903 vydávati 1000korunové bankovky, které mají firmu „Rakousko-uherská banka“ a datum ze dne 2. ledna 1902.

Rakousko-uherská banka zároveň svolá a vezme z oběhu dosud obíhající bankovky po 1000 zl. r. m. s datem ze dne 1. května 1880.

Na základě článku 89 stanov Rakousko-uherské banky, Z. Ř. č. 176 z r. 1899, vláda království a zemí na říšské radě zastoupených a vláda zemí koruny Uherské ve srozumění s generální radou Rakousko-uherské banky ustanovily, že řečené bankovky svolány býti mají podle ustanovení v uvedené vyhlášce Rakousko-uherské banky obsažených.

Böhm m. p.

Vyhláška

ohledně vydání 1000korunových bankovek Rakousko-uherské banky s datem ze dne 2. ledna 1902 a o stažení bankovek 1000 zl. rak. měny s datem ze dne 1. května 1880.

Dne 2. ledna 1903 počne Rakousko-uherská banka vydávati 1000korunové bankovky s datem ze dne 2. ledna 1902 u svých hlavních ústavů ve Vídni a Budapešti i u veškerých filiálek.

Popis těchto nových bankovek jest uveřejněn v dodatku této vyhlášky.

Bankovky 1000 zl. rak. měny, s datem ze dne 1. května 1880, dosud obíhající, se svolají a vezmou z oběhu.

Vláda království a zemí v říšské radě zastoupených a vláda zemí koruny Uherské ustanovily v této příčině ve srozumění s generální radou Rakousko-uherské banky toto:

1. Bankovky 1000 zl. rak. měny, s datem ze dne 1. května 1880, nyní obíhající, přijímají hlavní i pobočné ústavy Rakousko-uherské banky jako platidlo i výměnou do 30. června 1904.

2. Od 1. července do 31. prosince 1904 přijímají se tyto bankovky jako platidlo i výměnou toliko u hlavních ústavů Rakousko-uherské banky ve Vídni a v Budapešti, u ostatních bankovních ústavů však toliko výměnou.

3. Od 1. ledna 1905 Rakousko-uherská banka nepřijme více bankovek 1000 zl. rak. měny s datem 1. května 1880 jako platidla, takže 31. prosincem 1904 skončí se lhůta ke stažení těchto bankovek.

Od toho dne budou toliko hlavní ústavy Rakousko-uherské banky ve Vídni a v Budapešti svolané bankovky přijímati výměnou.

Pobočnými ústavy nahradí se řečené bankovky od 1. ledna 1905 toliko na zvláštní požádání strany se svolením generální rady Rakousko-uherské banky, ku kterémuž účelu třeba podati řečené bankovky soupisem u pobočných ústavů.

Po 31. prosinci 1910 Rakousko-uherská banka není povinna svolané bankovky 1000 zl. rak. měny ze dne 1. května 1880 dále vypláceti a vyměňovati (článek 89 stanov).

Ve Vídni, dne 13. prosince 1902.

Rakousko-uherská banka.

Biliński
guvernér.

Wolfrum
generální rada.

Pranger
generální sekretář.

Dodatek.

Popis tisíci-korunové bankovky Rakousko-uherské banky z roku 1902.

Tisícikorunové bankovky Rakousko-uherské banky ze dne 2. ledna 1902 jsou 192 millimetrů široké a 128 millimetrů vysoké, s dvojitým tiskem, na papíře bez vodního znamení, s textem německým na straně jedné a uherským na straně druhé.

Vlastní obraz bankovky, 185 millimetrů široký a 120 millimetrů vysoký, modrou barvou tištěný, lemován jest pravoúhlým rámem stejné barvy, vyplněným ozdobnými růžicemi.

V levém rohu tohoto rámce nahoře i dole jest umělý růžový věnec, v jehož středu, na jemné, modré guillochi, se světlozeleným základem, vytištěna jest tmavou barvou se světlozelenou obrubou číslice „1000“.

Po pravé straně bankovky jest na pruhu rázu rámcového, ve vejčitém výseku, idealní ženská hlava, jejíž tmavé vlasy zdobí po pravé straně vinný list s hroznem, po levé straně růže. Obraz tento lemován jest ozdobným věncovím a růžovými pletenci, které tvoří nad hlavou vejčitý věnec s číslicí „1000“ stejné úpravy jako dříve uvedeno.

Po levé straně bankovky, německým textem potištěné, jest nahoře uprostřed rakouský cís. orel, po pravé i po levé straně omezen jmenovitou hodnotou bankovky, t. j. tisíc korun, v osmi různých jazycích zemských, a to:

na levé straně:	na pravé straně:
TISÍC - KORUN	TISOČ - KRON
TYSIĄC - KORON	HILJADA - KRUNA
ТИСЯЧ - КОРОН	ХИЉАДА - КРУНА
MILLE - CORONE	UNA - MIE - COROANE

Každá z těchto skupin tvoří čtyrstěn, uzavřený nahoře i dole krátkou, ozdobenou lištou.

Na straně uherské jest na místě rakouského cís. orla znak zemí koruny Uherské a místo různojazyčného označení hodnoty po obou stranách znaku uprostřed čtverců stejného rozměru, jako byly výše uvedeny, vytištěna hodnota toliko maďarským jazykem, slovy: „Ezer korona“.

Pod orlem, vztažmo uherským znakem umístěn jest text bankovky, v němž zvlášť vynikají slova: „Tausend Kronen“, vztažmo „Ezer korona“, vytištěná velikými tmavými písmeny v trojhranném ornamentu a omezená na každé straně čtvercovým ornamentem.

Na nejspodnějším pokraji vnitřní plochy vytištěno jest na straně německé i uherské pod firmou trestní ustanovení: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, vztažmo „A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntettetik.“

Základ, barvy nahnědlé, tvoří v rámci ryté pole na způsob reliefu; toto pole prostírá se jako pruh, přitemnělý do zelena, po obou stranách bankovky přes orla, vztažmo znak zemí koruny Uherské až k dolnímu okraji plochy pro nápis, dříve uvedenou idealní ženskou hlavu však nezastírá.

Serie bankovky označena jest na straně německým textem potištěné, kdežto číslo vytištěno jest na straně uherské barvou červenou, a to po pravé i po levé straně zemských znaků mezi čtverci, obsahujícími jmenovitou hodnotu, a textem bankovky.

Doslovné znění textu bankovky i s podpisem firmy jest na straně německé:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Tausend Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Otto Wolfrum
Generalrath.

Pranger
Generalsecretär.“

na straně uherské:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeteinél

Ezer korona

törvényes érczpénzt. Bécs, 1902. január 2án.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
kormányzó.

Deutsch
főtanácsos.

Pranger
vezértitkár.“

Ve Vídni, v prosinci 1902.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1903 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1903** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, ponévadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888	40 K
„ 1859 „ „ 1868	24 „	„ 1889 „ „ 1898	60 „
„ 1869 „ „ 1878	32 „		

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899	60 K.
„ 1880 „ „ 1889	40 „		

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1867 za	4 K — h	ročník 1885 za	3 K 60 h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1868 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1884 „	5 „ — „		

Cena ročníku 1902 bude oznámena počátkem ledna 1903.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Ponévadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXX. — Vydána a rozeslána dne 24. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 233—236.) 233. Úmluva, která podle článku XV zákona ze dne 21. prosince 1898 učiněna byla mezi c. k. rakouskou vládou a c. a k. společným ministerstvem v záležitostech Bosny a Hercegoviny, aby upraveny byly právní poměry dílčích tratí na dalmatském území ležících dráhy o rozchodu úzkém z Gabely k zemským hranicím u Dolní Glavsky. — 234. Vyhláška, že zřízena byla hlavní celnice II. třídy v Seretu. 235. Vyhláška, že zřízen byl ukládací okres výdělkové daně pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu ve Štýrsku a že tím změněn byl ukládací okres výdělkové daně Bruck nad Murou. — 236. Vyhláška, že zřízen byl odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu v Štýrsku a že tím změněn byl odhadní okres Bruck nad Murou. — Oprava.

233.

Úmluva

ze dne 8. září / 25. září 1902,

která podle článku XV zákona ze dne 21. prosince 1898, Z. Ř. č. 233, učiněna byla mezi c. k. rakouskou vládou a c. a k. společným ministerstvem v záležitostech Bosny a Hercegoviny, aby upraveny byly právní poměry dílčích tratí na dalmatském území ležících dráhy o rozchodu úzkém z Gabely k zemským hranicím u Dolní Glavsky.

Poněvadž část dílčích tratí dráhy o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a Gruže (Dubrovníka) mezi kilometrem 92·796 a kilometrem 92·9565 a mezi kilometrem 93·685 a kilometrem 9.·9709 trati z Gabely k zemským hranicím u Dolní Glavky s přivolením c. k. vlády vedena byla přes dalmatské území ku katastrální obci Grbavci náležející a poněvadž tyto uvedené, asi 0·160 a 0·286 *km* dlouhé dílčí trati vzhledem ke své krátkosti a k nemožnosti samostatné vozby po nich nejsou způsobilé, aby byly předmětem řádné koncesse se strany c. k. vlády, učiněna byla na místě koncesse ke stavbě a ku provozování těchto železničných odštěpků mezi c. k. vládou a c. a k. společným ministerstvem v záležitostech Bosny a Hercegoviny tato úmluva:

§ 1.

C. k. rakouská vláda svoluje k tomu, aby svrchu uvedené dílčí trati byly provozovány správou bosenskohercegovinských státních drah podle ustanovení bosenskohercegovinského železničného řádu vozebního ze dne 23. dubna 1882 nebo podle ustanovení, která příště na jeho místo nastoupí.

§ 2.

Dotčené železničné odštěpky jsou po právní stránce doplňující částí v zavládnutém území ležících dílčích tratí železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a Gruže (Dubrovníka) a proto státní dozorčí právo ve všech stavebních a vozebních záležitostech, které se týkají těchto železničných odštěpků, provozováno bude

bosenskohercegovinskou zemskou správou jménem c. k. rakouské vlády s úplným zachováním státní svrchovanosti Rakouska, vyjma ty případy, ve kterých by šlo o práva státních rakouských příslušníků.

Každá změna v založení těchto dílčích tratí, jak po stránce stavební, tak i vozebně-technické, jest podrobena schválení c. k. rakouské vlády, při čemž budiž přihlédáno jednak k bezpečnosti a trvání dráhy, jednak k tomu, aby šetřeno bylo zájmů sousedů železničných.

C. k. rakouská vláda svoluje k tomu, aby při stavbě železničných odštěpků, které na rakouském území budou zřízeny, šetřeno bylo těch pravidel, která mají platnost pro části této dráhy na bosenskohercegovinském území ležící.

§ 3.

Doba, po kterou bude trvati povolení touto úmluvou dané, není omezena.

§ 4.

Bosenskohercegovinská zemská správa zavazuje se, že vozbu řečené železničné trati toliko ve srozumění s c. k. rakouskou vládou převede na některého soukromníka nebo na společnost.

C. k. rakouská vláda vyhrazuje sobě výslovně právo, z politických ohledů žádati, aby tyto železničné odštěpky na dalmatském území ležící byly přeloženy na bosenskohercegovinské území.

§ 5.

Pro knihovní zápis řečených železničných odštěpků mají platnost ustanovení rakouského zákona ze dne 19. května 1874, Z. Ř. č. 70; tento zápis bude tím způsobem proveden, že pod názvem „na rakouském území ležící části bosenskohercegovinských tratí železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a Gruže (Dubrovníka)* otevřena bude vložka v železničné knize a na jejím listu podstaty ve smyslu této úmluvy jako součást řečených bosenskohercegovinských státních drah zapsány budou pozemky pro tuto dráhu nabyté, vztažmo vyvlastněné v obci Grbavci, v soudním okresu Dubrovnickém ležící.

§ 6.

Na základě této úmluvy propůjčuje se bosenskohercegovinské státní železničné správě podle rakouského zákona ze dne 18. února 1878, Z. Ř. č. 30, vyvlastňovací právo, aby nabyla pozemků, jichž je třeba k založení těchto železničných odštěpků.

§ 7.

Výše všelikých veřejných dávek, které budou placeny c. k. rakouské státní pokladně za řečené železničné odštěpky na dalmatském území ležící, avšak kromě jediného převodného, které při zákupu pozemků bude zaplaceno, ustanovuje se úhrnným ročním obnosem jednoho sta (100) korun, který nijakému zvýšení po dobu této úmluvy není podroben.

§ 8.

Tato úmluva, která jest vyhotovena ve dvou kolku a poplatku prostých stejnopisech, nabude moci tím dnem, kterého Nejvýše bude schválena Jeho c. a k. Apoštolským Veličenstvem.

Ve Vídni, 8. září 1902. / 25. září 1902.

C. k. železničný ministr: **Wittek** m. p.

C. a k. společný finanční ministr: **Kállay** m. p.

C. k. finanční ministr: **Böhm** m. p.

234.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 10. prosince 1902,

že zřízena byla hlavní celnice II. třídy v Seretu.

V Seretu (Bukovině) byla zřízena hlavní celnice II. třídy. Tato celnice je zmocněna k stručnému opovědnému řízení v železničné dopravě a počala úřadovati dne 1. prosince 1902.

Böhm m. p.

235.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 13. prosince 1902,

že zřízen byl ukládací okres výdělkové daně pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu ve Štýrsku a že tím změněn byl ukládací okres výdělkové daně Bruck nad Murou.

Pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu ve Štýrsku (vyhláška ministeria vnitra ze dne 18. listopadu 1902, Z. Ř. č. 215) zřizuje se na základě §§ 13 a 16 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, ukládací okres pro III. a IV. třídu daně výdělkové a počet členů komisí pro tyto berní společnosti ustanovuje se na 4, vztažmo na 6 členů.

Počet členů komise daně výdělkové III. třídy ukládacího okresu, politický okres Bruck nad Murou, snižuje se ze 6 na 4 vzhledem k tomu, že okres Kindberský a Mürzzuschlacký z jeho obvodu byly vyloučeny.

Podle toho budiž seznam ukládacích okresů pro všeobecnou daň výdělkovou výnosem finančního ministeria ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117, vyhlášený tímto způsobem doplněn, vztažmo opraven:

(Stránka 897 v XLVI. částce Zákonníka říšského vydané dne 11. května 1897.)

Číslo okresu	Ukládací okresy	Sídlo komisí	Počet členů pro berní společnosti	
			III.	IV.
			třídy	
pro berní společnosti III. a IV. třídy				
5	Politický okres Bruck nad Murou	Okresní hejtmanství Bruck na Murou	4	6
18a	Politický okres Mürzzuschlag	Okresní hejtmanství Mürzzuschlag	4	6

Böhm m. p.

236.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 13. prosince 1902,

že zřízen byl odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu ve Štýrsku a že tím změněn byl odhadní okres Bruck nad Murou.

Pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Mürzzuschlagu ve Štýrsku (vyhláška ministeria vnitra ze dne 18. listopadu 1902, Z. Ř. č. 215) zřizuje se na základě §§ 177 a 179 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, pro ukládání osobní daně z příjmu odhadní komise o 6 členech.

Počet členů odhadní komise v Brucku nad Murou snižuje se z 12 na 6 vzhledem k tomu, že okresy Kindberský a Mürzzuschlacký byly vyloučeny z řečeného odhadního okresu.

Podle toho buď tímto způsobem doplněn, vztažmo opraven seznam odhadních okresů osobní daně z příjmu vyhlášený výnosem finančního ministeria ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233:

(Stránka 1345 v XCII. částce Zákonníka říšského vydané dne 9. října 1897.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresu	Odhadní okres	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
5	Politický okres Bruck nad Murou	—	1	Okresní hejtmanství Bruck nad Murou	6
18*a*	Politický okres Mürzzuschlag	—	1	Okresní hejtmanství Mürzzuschlag	6

Böhm m. p.

Oprava.

V XXIX. částce Zákonníka říšského v zákoně, daném dne 25. března 1902, čís. 70, jímž poskytují se poplatkové úlevy a osvobození od poplatků půjčkám zemí, okresů, obcí a jiných samosprávných svazův, má v článku I. v třetím odstavci na stránce 226 místo „výmazným prohlášením o zápisech“ státi „výmazným prohlášením, k zápisům.“

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXI. — Vydána a rozeslána dne 27. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 237—241.) 237. Vyhláška, že rozšířena byla vyclívací práva c. k. vedlejší celnice II. třídy ve Vejprtech (na silnici). — 238. Nařízení, kterým pro Moravu zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885 o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893 a ze dne 19. listopadu 1898 a ve shodě se zemským výborem Moravským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti na Moravě. — 239. Nařízení, kterým pro Krajinu zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885 o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893 a ze dne 19. listopadu 1898 a ve shodě se zemským výborem Kráňským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Krajině. — 240. Vyhláška, kteroužto se ustanovuje barva razitek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím. — 241. Vyhláška o splacení dílčích hypotečních poukázek a o snížení tohoto přechodného dluhu na 89,603.105 K.

237.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 9. prosince 1902,

že rozšířena byla vyclívací práva c. k. vedlejší celnice II. třídy ve Vejprtech (na silnici).

Vedlejší celnice II. třídy ve Vejprtech (na silnici) zmocňuje se vyclívati dovážené papírové čalouny s. p. 192 *b)* a kožené čalouny s. p. 217, a to pokaždé až do množství 50 *kg* v jedné dopravě.

Böhm m. p.

238.

Nařízení ministeria orby ze dne 13. prosince 1902,

kterým pro Moravu zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Moravským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti na Moravě.

I.

Na Moravě bude od roku 1903 úřadovati zemská komise pro vinařské záležitosti jako odborný rádce zemského úřadu. Činnost této komise vztahovati se má ke všem otázkám, které s vinařstvím souvisejí, tedy také k vyhubení mšice révové.

II.

Místodržitel nebo zástupce od něho k tomu ustanovený předsedá zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členy zemské komise k hlasování oprávněnými jsou:

a) zemědělský referent místodržitelský;

b) odborní orgánové státem na Moravě pro vinařství zřízení;

c) dva členové, povolaní místodržitelem z vinařských účastníků pokaždé na tříleté období nebo na jeho zbytek;

d) člen, kterého zemský výbor ze sebe vyšle;

e) odborní učitelé vinařství ustanovení na rolnických a na vinařských a ovocnářských učilištích na Moravě;

f) po zástupci obou odborů zemědělské rady.

Předseda může podle potřeby k zasedáním přibrati ještě jiné odborníky a důvěrníky, kteří však práva hlasovacího nemají.

III.

Komise shromažďuje se v Brně, když ji předseda svolá.

IV.

K zasedání zemské komise buďte pokaždé povolání všichni členové pod II *a)* až *f)* uvedení; komise má shromážditi se alespoň jednou do roka.

V.

Členové zemské komise vykonávají své funkce jako bezplatný úřad čestný.

Členové, kteří ve shromaždišti nebydlí, a odborníci a důvěrníci, kteří hlasovacího práva nemají, mohou požadovati diéty 10 K a náhradu výdajů, které jim skutečně vzešly cestou z jejich bydliště do Brna a zpět.

Příslušné výdaje budou zapraveny za členy pod II *d)* a *e)* uvedené z peněz zemských, za ostatní členy a důvěrníky z rozpočtu ministeria orby.

VI.

Členové budou pozváni, při čemž jim denní pořádek buď oznámen, ve lhůtě, kterou předseda ustanoví co možná přiměřeně ke vzdálenostem, jakož i k důležitosti a příslušné naléhavosti předmětů poradných.

Členové mohou v zasedáních přednésti také takové věci, které působnosti komise se týkají, avšak nejsou do denního pořádku pojaty.

VII.

Za odborné dobré zdání komise zemské pokládá se to, na čem se usnesla nadpoloviční většina členů k hlasování oprávněných a v zasedání přítomných.

Zasedací protokol pokládá se za spis dobrého zdání.

Dobrá zdání, o kterých se komise usnesla, buďte pravidelně vyhlašována.

VIII.

Zasedací protokoly sepisují se zapisovateli, které předseda přidělí z úředního personálu komisi, a mají vyličiti stručně postup jednání.

Předměty denního pořádku a učiněná usnesení buďte do slova uvedeny a při hlasování budiž poměr hlasů přesně vyznačen.

Náhledy od učiněného usnesení úchylné buďte do protokolu zapsány, žádá-li za to hlasovatel.

V X. článku nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, uvedené právo voliti delegáta do ústřední komise pro věci mšice révové, přísluší nyní moravské zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členové pod II *a)* až *f)* vytčení mají ze sebe zvoliti tohoto delegáta.

Giovanelli m. p.

239.

Nařízení ministeria orby ze dne 15. prosince 1902,

kterým pro Krajinu zrušuje se položka I. až VIII. v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby mají úřadovati jako odborní rádcové ve věcech mšice révové, vztažmo nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, a ze dne 19. listopadu 1898, Z. Ř. č. 208, a ve shodě se zemským výborem Kráňským zřizuje se zemská komise pro vinařské záležitosti v Krajině.

I.

V Krajině bude od roku 1903 úřadovati zemská komise pro vinařské záležitosti jako odborný rádce

zemského úřadu. Činnost této komise vztahovati se má ke všem otázkám, které s vinařstvím souvisejí, tedy také k vyhubení mšice révové.

II.

Zemský předseda nebo zástupce od něho k tomu ustanovený předsedá zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členy zemské komise k hlasování oprávněnými jsou:

a) zemědělský referent zemské vlády;

b) odborní orgánové státem pro vinařství v Krajině zřízení;

c) dva členové, povolaní zemským předsedou z vinařských účastníků pokaždé na tříleté období nebo na jeho zbytek;

d) člen, kterého zemský výbor ze sebe vyšle;

e) kočovný zemský učitel vinařství;

f) odborní učitelé vinařství při rolnických školách v Krajině ustanovení;

g) delegát c. k. hospodářské společnosti pro Krajinu.

Předseda může podle potřeby k zasedáním přibrati ještě jiné odborníky a důvěrníky, kteří však práva hlasovacího nemají.

III.

Komise shromažďuje se v Lublani, když ji předseda svolá.

IV.

K zasedání zemské komise buďte pokaždé povoláni všichni členové pod II *a)* až *g)* uvedení; komise má shromážditi se alespoň jednou do roka.

V.

Členové zemské komise vykonávají své funkce jako bezplatný úřad čestný.

Členové, kteří ve shromaždišti nebydlí, a odborníci a důvěrníci, kteří hlasovacího práva nemají, mohou požadovati diéty 10 K a náhradu výdajů, které jim skutečně vzešly cestou z jejich bydliště do Lublaně a zpět.

Příslušné výdaje budou zapraveny za členy pod II *d)*, *e)* a *f)* uvedené z peněz zemských, za ostatní členy a důvěrníky z rozpočtu ministeria orby.

VI.

Členové budou pozváni, při čemž jim denní pořádek bude oznámen, ve lhůtě, kterou předseda ustanoví co možná přiměřeně ke vzdálenostem, jakož i k důležitosti a příslušné naléhavosti předmětů poradných.

Členové mohou v zasedáních přednésti také takové věci, které působnosti komise se týkají, avšak nejsou do denního pořádku pojaty.

VII.

Za odborné dobré zdání komise zemské pokládá se to, na čem se usnesla nadpoloviční většina členů k hlasování oprávněných a v zasedání přítomných.

Zasedací protokol pokládá se za sepis dobrého zdání.

Dobrá zdání, o kterých se komise usnesla, buďte pravidelně vyhlašována.

VIII.

Zasedací protokoly sepisují se zapisovateli, které předseda přidělí z úředního personálu komisi, a mají vyličiti stručně postup jednání.

Předměty denního pořádku a učiněná usnesení buďte do slova uvedeny a při hlasování budiž poměr hlasů přesně vyznačen.

Náhledy od učiněného usnesení úchylné buďte do protokolu zapsány, žádá-li za to hlasovatel.

V X. článku nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, uvedené právo, voliti delegáta do ústřední komise pro věci mšice révové, přísluší nyní kráňské zemské komisi pro vinařské záležitosti.

Členové pod II *a)* až *g)* vytčení mají ze sebe zvoliti tohoto delegáta.

Giovanelli m. p.

240.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 19. prosince 1902,

kteroužto se ustanovuje barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím.

Prohlédajíc k nařízení ze dne 27. března 1890, Z. Ř. č. 56, o celním řízení při upravovacím ob-

chodě vyšívacím nařizuje se, že v čase od 1. ledna až do konce prosince 1903 na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím dovezených vytištěna budou razítka totožnosti barvou modrou.

Böhm m. p.

241.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 27. prosince 1902,

o splacení dílčích hypotečních poukázek a o snížení tohoto přechodného dluhu na 89,603.105 K.

Podle IV. článku zákona ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33, bude dne 27. prosince 1902 umořena částka dvou milionů tří set třicíti osmi tisíc (2,338.000) korun z dílčích hypotečních poukázek v státním majetku jsoucích a odepsána od úhrnné sumy přechodného dluhu v dílčích poukázkách hypotečních.

Tím tento přechodný dluh, který posléze vyhláškou finančního ministeria ze dne 28. prosince 1901, Z. Ř. č. 218, byl omezen na nejvyšší částku 91,996.000 K, zmenšuje se nyní na 89,658.000 K, vztažmo po odečtení dílčích poukázek hypotečních za 54.895 K, které z důvodu promlčení jakožto umořené až dosud byly odepsány, na částku osmdesáti devíti milionů šesti set a tří tisíc a jednoho sta pěti (89,603.105) korun a na místo svrchu uvedených dílčích poukázek za 2,338.000 K a 54.895 K nesmějí již vydány býti žádné dílčí hypoteční poukázky.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXII. — Vydána a rozeslána dne 27. prosince 1902.

Obsah Čís. 242. Nařízení, jímž vydávají se vykonávací ustanovení k zákonu ze dne 25. února 1902, kterým změněn a doplněn byl řád živnostenský.

242.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 27. prosince 1902,

jímž vydávají se vykonávací ustanovení k zákonu ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, kterým změněn a doplněn byl řád živnostenský.

Na základě zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, jímž změněn a doplněn byl řád živnostenský, nařizuje se takto:

§ 1.

Seznam věcí výhody požívajících k § 59, odstavci 3, zákona).

Při následujícím zboží dovoluje se vyhledávati objednávky mimo stanoviště u osob v § 59, odstavci 2 zákona dotčených také bez jejich vyzvání:

1. Stroje a motory a jejich součástky;

2. stavební materialy, čítajíc k nim všeliké strojené kameny, korkové desky, lepenku na střechu a umělý material ke dláždění silnic;

3. technické potřeby pro topeniště, pro osvětlovací a vodovodní zařízení;

4. dřevěné záclony a žaluzie;

5. šicí stroje, psací stroje, jízdná kola (velocipedy).

§ 2.

Žádost za legitimaci pro obchodní cestující (k § 59 *b*, odstavci 1, zákona).

Vydati legitimaci v §§ 59 a 59 *b*, odstavci 1, zákona uvedenou pro obchodní cestující jest k ústní nebo písemné žádosti majetníka živnosti, v jehož službě obchodní cestující stojí, povolán živnostenský úřad první stolice, v jehož okresu stanoviště živnosti leží.

Stranou snad podané písemné žádosti za vyhotovení legitimačních lístků pro obchodní cestující jsou prosty kolku.

Žadatel má uvésti jméno a příjmení, rok narození, rodiště a příslušnost cestujícího, jakož i data, kterých je třeba, aby osoba cestujícího v legitimačním lístku byla popsána. Kromě toho má žadatel uvésti živnost, pro kterou žádá za vydání legitimačního lístku, a zapraviti kolkový poplatek dvou korun na legitimační lístek.

§ 3.

Vyhotovení legitimačního lístku pro obchodní cestující (k § 59 *b* zákona). **Příloha 1.**

Legitimační lístek buď vyhotoven podle vzorce *A*, při čemž smí upotřebeno býti toliko tiskopisů úředně vydaných.

§ 4.

Kdy smí býti odepřen legitimační lístek pro obchodní cestující (k § 59 *b*, odstavci 2, zákona).

Legitimační lístek budiž odepřen, když:

a) při podání žádosti nebylo šetřeno předpisů § 2,

b) žadatel nemá udaného oprávnění živnostenského.

§ 5.

Vydání legitimačního lístku smí kromě toho toliko tenkráte býti odepřeno, byla-li osoba, pro kterou o legitimaci se žádá, odsouzena pro zločin vůbec, pro přečin ze ziskuchtivosti nebo proti mravnosti spáchaný nebo pro takový přestupek, neuplynula-li po vytrpění trestu ještě tři léta a když podle trestního činu se zřetelem k osobě odsouzené obávati se jest zlého užívání při obchodování.

§ 6.

Lhůta k vyhotovení legitimačního lístku pro obchodní cestující (k § 59 *b*, odstavci 2, zákona).

Poněvadž žádosti za tyto legitimace mají vyřízeny býti nejdéle v osmi dnech, proto vyhotovení legitimačních lístků nesmí býti zdrženo ani takovým pátráním, o kterém snad úřad uznal, že jest jeho třeba zavésti k tomu konci, aby se přesvědčil, že není důvodů v § 4, lit. *b*, a v § 5 vytčených, aby lístek byl odepřen.

§ 7.

Kdy může býti odňat legitimační lístek pro obchodní cestující (k § 59 *b* zákona).

Úřad, který vydal legitimační lístek, může jej odňati, vyjde-li na jevo, že v čase vydání legitimace zde byla některá podmínka v § 4, lit. *b*, a v § 5 uvedená, avšak úřadu neznámou zůstala nebo po udělení lístku vznikla.

§ 8.

Právní prostředky a řízení při odepření neb odnětí legitimačního lístku pro obchodní cestující (k § 59 *b* zákona).

Odepře-li neb odejme-li se legitimace, budiž to jak majetníku živnosti, tak i obchodnímu cestujícímu písemným výměrem oznámeno a důvody uvedeny.

Neupotřebený snad ještě kolek budiž zároveň majetníku živnosti vrácen.

Proti výměru může majetník živnosti pokaždé podati rekurs, avšak bez odkládacího účinku.

Právo k rekursu budiž s touž výhradou také obchodnímu cestujícímu tenkráte propůjčeno, byla-li legitimace odepřena neb odňata z důvodu v § 5 uvedeného.

K výměru obchodnímu cestujícímu vydanému, kterým se legitimace odnímá, budiž doložen příkaz, aby lístek ihned odevzdal vydávajícímu úřadu.

§ 9.

Čas, po který, a obvod, ve kterém legitimační lístek platí (k § 59 *b* zákona).

Legitimační lístek platí na celou dobu služebního poměru v něm uvedeného a pro obvod království a zemí na říšské radě zastoupených.

Majetník živnosti má pokaždé co nejrychleji a pokud možná připoje legitimační lístek, který pozbyl platnosti, oznámiti zrušení služebního poměru tomu živnostenskému úřadu, který vydal legitimační lístek.

Legitimační lístky, které zrušením služebního poměru pozbyly platnosti, buďte z úřední moci odňaty, nebyly-li již předloženy při dotčené oznámce.

§ 10.

Povinnost obchodních cestujících s sebou nositi legitimaci při vyhledávání objednávek (k § 59 zákona).

Obchodní cestující, vyhledávajíce objednávky, mají vždy s sebou míti lístek legitimační.

Jsou povinni svou legitimaci předložiti, jsou-li k tomu úředními zřízenci vyzváni, a neměli-li by ji u sebe, mají na poukaz úředních zřízenců zastaviti svou činnost, až by legitimaci přinesli. Nemohou-li se vůbec vykázati platnou legitimací, buďte potrestáni podle ustanovení živnostenského řádu.

Každé zneužití legitimačního lístku má v zápětí, že bude ihned odňat a předložen příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

§ 11.

Evidence vydaných legitimačních lístků pro obchodní cestující (k § 59 *b* zákona). **Příloha 2.**

Příslušní živnostenští úřadové mají o vydaných legitimačních lístcích vésti protokol podle vzorce *B*, ve kterém musí býti obsaženo číslo lístku, jméno majetníka živnosti, označení a stanoviště provozované živnosti, jméno, rok narození, rodiště a domovská příslušnost obchodního cestujícího, pak datum a spisovní číslo žádosti, datum vyhotovení, jakož i důvod a datum vykonaného snad odnětí s číslem spisu k tomu se vztahujícího.

Výpisy z tohoto protokolu o novém vyhotovení legitimačních lístků budte nejméně čtvrtletně vyhlašovány v úředním listě příslušného živnostenského úřadu, a kde by úřední list nebyl vydáván, budte vyhlášeny vývěskem na úřední tabuli.

§ 12.

Legitimace majetníků živnostenských při vyhledávání objednávek (k § 59 zákona).

Majetníci živností, kteří cestujíce z místa na místo, sami v mezích zákonem vytčených vyhledávají objednávky, mají k své legitimaci s sebou míti list živnostenský (list o koncessi) a jej k vyzvání úředních zřízenců předložiti.

Nemohou-li tohoto listu předložiti, mají ku příkazu úředních zřízenců zastaviti svou činnost, až by své živnostenské oprávnění prokázali.

§ 13.

Legitimace puncovního úřadu (k § 59 *a* a 59 *b*, 3. odstavci zákona).

V § 59 *a* zákona uvedení živnostníci, jejichž stanoviště živnosti jest v tuzemsku a kteří hodinky (ze zlata nebo stříbra, vztažmo se zlatými nebo stříbrnými pouzdry), zlaté a stříbrné zboží, jakož i klenoty chtějí s sebou míti na takových obchodních cestách, které od nich samých neb od zmocněnců v jejich bezprostřední službě postavených mají podnikány býti k tomu účelu, aby tato zboží prodávali podle ustanovení § 59 *a* zákona, jsou povinni ohlásiti to u puncovního úřadu, který jest podle stanoviště příslušen. Tento úřad vyhotoví jim, vztažmo zmocněncům od nich pojmenovaným zvláštní k tomu legitimaci podle vzorce *C*.

Příloha 8.

Tato legitimace puncovního úřadu smí však vydána býti toliko takovým živnostníkům nebo jejich zmocněncům, kteří se vykážou živnostenským listem, vztažmo platným legitimačním lístkem pro obchodní cestující.

Legitimace puncovního úřadu opravňuje majetníka prodávati zboží v tuzemsku puncované toliko oprávněným překupníkům.

V této legitimaci puncovního úřadu budte uvedeny obvody, které její majetník obmýšlí procestovati, a podle možnosti důležitější místa, která chce navštíviti, pak čas, na který legitimace platí.

Tato legitimace v těch místech, ve kterých jest puncovní úřad nebo expositura puncovního úřadu, budiž tomuto úřadu k vidování předložena.

Když uplynula doba platnosti legitimace, budiž legitimace vrácena příslušnému puncovnímu úřadu stanoviště.

Zneužití legitimace tím, že by přenechána byla jiné osobě, nežli která jest v legitimaci uvedena, prodej zboží po uplynutí času, na který jest legitimace vydána, konečně prodej zboží jiným osobám nežli oprávněným překupníkům má v zápětí ztrátu legitimace puncovního úřadu, bez ujmy trestů, které podle příslušných zákonných ustanovení snad ještě budou uloženy.

Puncovní zřízenci a živnostenští úřadové jsou oprávněni podle §§ 53, 54 a 55 zákona ze dne 16. května 1866, Z. Ř. č. 75, v každém čase, který se jim vhodným býti zdá, zásoby hodinek, zlatého a stříbrného zboží a klenotů, které obchodní cestující s sebou mají, podrobiti úřední přehlídce puncovní a zadržeti nepuncované zboží nebo takové, při němž jest podezření, že přestoupena byla jinaká ustanovení puncovního zákona, a je zaslati příslušnému puncovnímu úřadu k dalšímu řízení.

§ 14.

Označení vzorků u samostatných obchodních jednatelů (k § 59 *c* zákona).

Obchodní jednatelé, kteří podle § 11 živnostenského řádu provozují svobodnou živnost obchodního jednatelství, smějí s sebou míti toliko vzorky, které jejich zmocnitelem přiměřeně označeny jsou jako vzorky.

§ 15.

Legitimace samostatných obchodních jednatelů (k § 59 *c* zákona).

Ustanovení § 12 vztahují se obdobně k obchodování samostatných obchodních jednatelů na jejich cestách.

§ 16.

Roznášení na prodej výrobků polního a lesního hospodářství oprávněnými obchodníky (k § 60, 2. odstavci zákona).

Oprávnění obchodníci, v § 60, 2. odstavci zákona jmenovaní, mají při roznášení na prodej s sebou míti živnostenský list, který je k tomuto způsobu obchodování výslovně opravňuje.

Ustanovení § 12 vztahují se ostatně obdobně také k těmto živnostníkům.

§ 17.

Legitimace pro drobné živnostníky, kteří chtějí roznášeti na prodej své výrobky (k § 60, závěrečnému odstavci zákona). **Příloha 4.**

Podle vzorce *D* buďte živnostenským úřadem vyhotoveny úřední legitimace, v závěrečném odstavci § 60 zákona uvedené, pro drobné živnostníky v okresu usedlé, kterým pro jejich lepší obživu dovoluje se pokaždé na tři léta a na odvolanou, aby dům od domu prodávali své vlastní výrobky v obci, kde jest stanoviště jejich živnosti.

Tyto legitimace buďte opatřeny kolkem za dvě koruny a při obchodování stále s sebou nošeny a k vyzvání úředních zřízenců předloženy.

Ustanovení § 10, odstavce 2 a 3, mají obdobnou platnost tenkráte, nemůže-li tato legitimace býti předložena nebo zneužije-li se jí.

§ 18.

Kdy toto nařízení počne působiti.

Ministerské nařízení ze dne 4. září 1902, Z. Ř. č. 179, se zrušuje. Ustanovení tohoto nařízení nabývají moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Böhm** m. p. **Call** m. p.

Příloha I.: ku § 3 nařízení.

(Z venku.)

Vzorec A.

Místo pro kolek 2 korun.

Kolková známka budiž od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

Čís. lístku_____
z r. 19....

Legitimační lístek

pro

obchodní cestující (zmocněnce)

v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených

(Zákon ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49).

Jméno a příjmení obchodního cestujícího (zmocněnce):

.....

.....

Podpis obchodního cestujícího (zmocněnce):

.....

(Příslušná ustanovení zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č 49, a vykonávacího nařízení jsou obsažena ve vložce k legitimačnímu lístku přidané.)

Každé zneužití tohoto lístku má v zápětí, že bude ihned odňat a předložen příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

Popis osoby.

Rok narození: .....

Rodiště: .....

(polit. okres: .....)

Stav: .....

Postava: .....

Obličej: .....

Vlasy: .....

Oči: .....

Ústa: .....

Nos: .....

Zvláštní znamení: .....

.....

.....

Tímto se potvrzuje, že majetník tohoto lístku jest jako obchodní cestující / zmocněnec ve službě.....

.....

.....

(jméno nebo firma majetníka živnosti)

v.....

(místo, politický okres, země)

.....;

který / která tam má.....

(označení průmyslového, živnostenského neb obchodního podniku)

.....

Majetník obmýšlí podle oprávnění, jemu podle zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, poskytnutého, vyhledávati na účet uvedeného podniku objednávky na zboží.

Vydal(o):.....

.....

(Označení živnostenského úřadu I. stolice)

..... dne..... 19....

(Datum)

Podpis úředního přednosty:

.....

Tento legitimační lístek platí na dobu služebního poměru v něm uvedeného a pro obvod království a zemí na říšské radě zastoupených.

(Živnostenský úřad I. stolice)

Vzorec B.

Protokol

o legitimačních lísteích, které byly vyhotoveny podle zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, pro obchodní cestující v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

Ročník 19 . .

Řadové číslo lístků	Jméno (firma) majetníka živnosti	Označení provozované živnosti	Stanoviště (obec, politický okres, země), kde se živnost provozuje	Personalie obchodního cestujícího				Datum a spisovní čís. žádosti	Datum vyhotovení	Důvod, datum a spisovní čís., byl-li lístek odňat	Poznámka
				Jméno a příjmení	Rok narození	Rodiště (obec, polit. okres, země)	Obec, do které přísluší (polit. okres, země)				
1.											
2.											
3.											

Příloha 3: ku § 13 nařízení.

(Přední stránka.)

Vzorec C.

Místo pro kolek 2 koruny

Legitimace

pro

pana . . . . . .

majetníka / zmocněnce } živnosti (firmy), své stanoviště v tuzemsku mající:

. . . . . .

v . . . . . .

kterou se od puncovního úřadu oprávňuje prodávati hodinky (ze zlata neb stříbra, vztažmo se zlatými nebo stříbrnými pouzdry), zlaté a stříbrné zboží a klenoty, avšak toliko oprávněným překupníkům na své obchodní cestě:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

na dobu od . . . . . až do . . . . . .

Ohlášeno u:

c. k. puncovní(ho) { úřadu / expositury

. . . . . dne

. . . . . dne

. . . . . dne

. . . . . dne

. . . . . dne

Vydána c. k. puncovním úřadem

v . . . . . .

Kolková známka budiž na ustanoveném k tomu místě této legitimace přilepena a od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

(Format 27 × 17·5.)

(Böhmisch.)

(Zadní stránka.)

(Místo pro otištění §§ 59 *a* a 59 *b*, 3. odstavce zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, a příslušných paragrafů vykonávacího nařízení.)

Příloha 4: ku § 17 nařízení.

(Přední stránka.)

Vzorec D.

Čís. lístku:

Místo pro kolek 2 korun

Legitimační lístek

pro

pana
paní .....

bydlící(ho) v ....., okresu ....., ulici / náměstí čís. .....,

kterým jemu (jí) podle § 60, závěrečného odstavce živnostenského řádu na základě živnostenského listu

pro .....

živnost vydaného dne ..... čís. ..... povoluje se na dobu ..... let, to

jest od ..... 19..... až do ..... 19..... a na odvolanou, aby

na prodej roznášel(a) své vlastní výrobky dům od domu v obci .....

jakožto stanovišti své živnosti, při čemž se dokládá, že nesmí s sebou míti jiného zboží, nežli které sám (sama) vyrobil(a).

Toto oprávnění může vykonáváno býti na základě tohoto legitimačního lístku také rodinným členem

(zástupcem) panem / paní .....

....., bydlící(m) v ....., okresu,

..... ulici / náměstí čís. .....

(Živnostenský úřad I. stolice) ..... v ..... dne ..... 19.....

(Podpis.)

Kolková známka budiž na ustanoveném k tomu místě tohoto lístku přilepena a od vydávajícího úřadu razítkem přetištěna.

Oprávněná osoba má při obchodování stále s sebou nositi tento legitimační lístek, jej k žádosti úředních zřízenců předložiti, a jestliže by tak nemohla učiniti, má k jejich poukazu zastaviti obchodování, až by tuto legitimační listinu přinesla.

Zneužilo-li by se tohoto lístku, bude ihned odňat a předložen příslušnému živnostenskému úřadu, aby zavedeno bylo zákonné trestní řízení.

(Format 27 × 17·5.)

(Zadní strá.ka.)

Popis osoby

majetníka	rodinného člena (zástupce)	
Pan	Pan	
Paní	Paní	
Rok narození:	Rok narození:	
Rodiště:	Rodiště:	
(polit. okres:)	(polit. okres:)	)
Stav:	Stav:	
Postava:	Postava:	
Obličej:	Obličej:	
Vlasy:	Vlasy:	
Oči:	Oči:	
Ústa:	Ústa:	
Nos:	Nos:	
Zvláštní znamení:	Zvláštní znamení:	

Vlastnoruční podpis

majetníkův: rodinného člena (zástupcův):

(Místo pro otištění §§ 60, závěrečného odstavce, a 60 *b* zákona ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, a příslušných paragrafů vykonávacího nařízení.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXIII. — Vydána a rozeslána dne 27. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 243 a 244.) 243. Nařízení o poplatcích úředníků, kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů při soudních a státního zastupitelstva úřadech v Praze a jejích předměstích za úřední úkony mimo úřední budovu. — 244. Nařízení, kdy počne úřadovati okresní soud v Pohořelicích na Moravě.

243.

Nařízení ministeria práv ve shodě s finančním ministeriem ze dne 20. prosince 1902,

o poplatcích úředníků, kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů při soudních a státního zastupitelstva úřadech v Praze a jejích předměstích za úřední úkony mimo úřední budovu.

§ 1.

Úředníkům, kancelářským pomocníkům, písařům a kalkulantům při soudních a státního zastupitelstva úřadech v obecním území královského hlavního města Prahy a v předměstích s tímto obecním územím souvisejících, totiž v Karlíně, Žižkově, Královských Vinohradech a Vršovicích, Nuslích, Pankráci, Smíchově a Košířích budou dávány podle následujících ustanovení komisionální poplatky za venkovské úřední úkony v tomto území.

§ 2.

Okolí každého úředního sídla v uvedeném území ležícího budiž pro obvod v § 1 naznačený, rozděleno ve dvě pásma, která jsou utvořena kruhem kolem každého úředního sídla jako středu myšleným, jehož poloměr ve vzdušné čáře činí 1800 *m*.

Prostor v této kružnici činí první pásmo, prostor mimo ni pak druhé pásmo.

§ 3.

Ku kterému pásmu místo komise náleží, stanoví se podle mapy (plánu), na které dotčená pásma od příslušné úřední budovy jako středu budte vyznačena.

K tomuto účelu úřední přednostové mají si na účet úředního paušálu zjednati přiměřené mapy (plány) stavebním úřadem ověřené.

§ 4.

Leží-li místo komise v prvním pásmu, poplatky se nečítají.

Toliko ve zvláště naléhavých případech a když povozu skutečně bylo upotřebeno, kteréžto obojí okolnost úředním přednostou budiž potvrzena, bude úředníkům dána náhrada nákladů na povoz výměrou v § 8 uvedenou.

§ 5.

Leží-li místo komise v druhém pásmu, přísluší úředníkům náhrada nákladů na povoz výměrou v § 8 uvedenou, diéta (denní plat) však toliko tenkráte, vyžadoval-li úřední úkon více nežli půl dne (více nežli 6 hodin).

§ 6.

Kancelářským pomocníkům, písařům a kalkulantům přísluší stravné při komisích v druhém pásmu pod podmínkami ustanovenými pro diétu (denní plat) úředníků.

§ 7.

Výměra diét (denních platů) úředníků a stravného kancelářských pomocníků, písařů a kalkulantů se nemění.

§ 8.

Nemohlo-li býti upotřebeno železnice, parníku, parní tramwaye nebo podobných hromadných dopravních prostředků alespoň s dvěma třídami vozů, v kterýchžto případech náležité za to obnosy budiž počítány podle platných norem, přísluší jakožto náhrada nákladů na povoz úředníkům VII. důstojenské třídy a vyšší třídy obnos za dvouspřežní vůz podle jízdní sazby v Praze svou dobou platné, úředníkům VIII. až XI. důstojenské třídy náhrada za jednospřežní vůz.

Dosavadní ustanovení o společných jízdách v jednom voze nejsou dotčena.

§ 9.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

244.

Nařízení ministeria práv ze dne 20. prosince 1902,

kdy počne úřadovati okresní soud v Pohořelicích na Moravě.

Okresní soud v Pohořelicích, který podle nařízení ministeria práv ze dne 16. srpna 1901, Z. Ř. č. 130, bude zřízen, počne úřadovati dnem 1. února 1903.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXIV. — Vydána a rozeslána dne 30. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 245 a 246.) 245. Nařízení o celním stanovení váhy při některých druzích zboží dovážených z ciziny na celých vagonech. — 246. Vyhláška, že c. k. hlavní celnice I. třídy v Terstu byla zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké.

245.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 12. prosince 1902

o celním stanovení váhy při některých druzích zboží dovážených z ciziny na celých vagonech.

Povolení ministerským nařízením ze dne 20. září 1897, Z. Ř. č. 232, dané, že celní váha může býti vyšetřena tím, že tára vagonu drahou zaznamenaná odečte se od celně vyhledané hrubé váhy naloženého vagonu, rozšiřuje se ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi na tyto věci, dovážejí-li se na celých vagonech naložené.

Tuky s. p. 67 a mastné oleje s. p. 72 a 73 v sudech, maso s. p. 83, korkové zátky s. p. 228 *b*, hliněné zboží s. p. 254 a 255, železné zboží s. p. 261 *in* 266, pak klih a elektrodové uhlí, konečně všechna ta zboží, která jsou podrobena clu nejvýše 3 zl. ze 100 *kg*.

Při tekutinách v nádržkových vagonech budiž, jak se samo sebou rozumí, připočtena tára podle XVII. článku celního zákona v této příčině ustanovená.

Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení 1. odstavce v § 24 vykonávacího předpisu k celnímu zákonu o vyclívacích působnostech pohraničných celnic na železnicích.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Böhm m. p. **Call** m. p.

246.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 22. prosince 1902,

že c. k. hlavní celnice I. třídy v Terstu byla zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké.

C. k. hlavní celnice v Terstu jest zmocněna beze cla vyřizovati svršky přestěhovalecké podle článku IX, č. 1, odstavce 2 a 3, zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1903 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1903** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště:

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku předplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	50 K	desítiletí 1879 až včetně 1888	40 K
„ 1859 „ „ 1868	24 „	„ 1889 „ „ 1898	60 „
„ 1869 „ „ 1878	32 „		

Pět desítiletí od roku 1849 až včetně do roku 1898 stojí . . . 180 K
Desítiletí „ „ 1870 „ „ „ „ 1899 „ . . . 120 „

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	32 K	desítiletí 1890 až včetně 1899	60 K.
„ 1880 „ „ 1889	40 „		

Desítiletí od roku 1870 až včetně 1899 . . . 120 K.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1867 za	4 K — h	ročník 1885 za	3 K 60 h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1868 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1884 „	5 „ — „		

Cena ročníku 1902 bude oznámena počátkem ledna 1903.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXV. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1902.

Obsah: Čís. 247. Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v čase od 1. ledna až do 30. června 1903.

247.

Císařské nařízení ze dne 30. prosince 1902

o dalším vybírání daní a dávek a o zapravování státního nákladu v čase od 1. ledna až do 30. června 1903.

Na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, dále vybírati přímé daně a nepřímé dávky podle platných pravidel v čase od 1. ledna až do 30. června 1903.

§ 2.

Výdaje, které v čase od 1. ledna do 30. června 1903 vzniknou, buďte podle potřeby zapraveny na účet úvěrů, jak finančním zákonem na rok 1903 budou ustanoveny.

§ 3.

Následujících úvěrů (obnosů) může upotřebeno býti ještě až do 30. června r. 1903 a budiž s nimi, pokud by jich až do konce roku 1902 nebylo upotřebeno, tak naloženo, jako kdyby byly povoleny v rozpočtu na rok 1903.

A. V rozpočtu ministeria vnitra.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, § 6, na částečnou přestavbu budovy policejního ředitelství v Praze a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 131.752 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 1, jako erární příspěvek na zřízení jízdné cesty od Bersce k paroplavební stanici téhož jména a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 1.500 zl. nebo 3.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 4, jako erární příspěvek k opravě pujlské silnice říšské městskou obcí Terstskou prováděné, mezi kilometrem 0·8 a 2·7 a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 42.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 5, jako erární příspěvek ke stavbě mostu přes pohraničnou řeku Judrio u Merníka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . 4.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 6, jako erární přispě-

vek k vystavění silnice údolím Lijaským a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 16.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 3, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 8.000 zl. nebo 16.000 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 7, jako erární příspěvek k vystavění silniční sítí v pohraničném obvodě mezi řekou Sočí a Judriem a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 30.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 4, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 10.000 zl. nebo 20.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 9, na stavbu mostu s vrchní konstrukcí železnou přes řeku Soči u Gorice na trati podgorské silnice říšské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 140.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 70.000 zl. nebo 140.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 10, jako erární příspěvek na přeložení okresní silnice Klana—Vrh—Paka, pak na vystavění silnice Klana—Studena—Rečina a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . 7.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 13, jako erární příspěvek k vystavění silnice na levém břehu Soči od Kanálu až ku potoku Vogerščeckému a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 20.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 13, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 10.000 zl. nebo 20.000 K

14. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 15, jako erární příspěvek k částečným úpravám řeky Soči a Teru a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 10.000 K

15. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 7, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 15, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

17. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 9, a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 5.000 zl. nebo 10.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 7, položkou 17, jako erární příspěvek ke stavbě konkurenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinské hranici zemské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 36.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 7, § 5, položkou 2, jako erární příspěvek k opravě obecních cest živelnými pohromami porouchaných v Ročini, zejména na zřízení a opravu cesty z Ročini do Kambreška a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 7, položkou 4, jako erární příspěvek na vystavění mostu přes tomínskou rokli, jakož i na zřízení cesty před tímto mostem a k němu na trati od Sv. Petra do Čadry a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 4.000 zl. nebo 8.000 K

21. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou, 5 jako erární příspěvek ke stavbě železného mostu přes řeku Ter na trati konkurenční silnice z Vilesse do Rudy a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 23.500 zl. nebo 47.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 3, na úpravu průjezdné trati v místě Cavareno, kilometr 32·6 až 33·25 říšské silnice v levém údolí Nonském a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 6.500 zl. nebo 13.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 12, na stavbu nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Inn u Prutze a na úpravu připojujících se silnic, kilometr 140·5 až 141·0 vintschgavské silnice říšské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 77.200 K

24. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 8, položkou 14, na nabytí pozemků, na stavbu stájí a na úpravu přebytného domu na Franzenshöhe na trati říšské silnice přes Stilfské jho a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 6.000 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 25, na přeložení solnohradské silnice říšské na Mellekerberce a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 8.000 zl. nebo 16.000 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 5, § 8, položkou 28, na přeložení silničné trati „alla Pongajola“ a na stavbu nového mostu se zděnými pilíři a vrchní železnou konstrukcí přes potok Pongajolu, kilometr 12·2 až 13·0 říšské silnice levým údolím Nonským a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

27. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 5, § 8, položkou 16, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 15.000 zl. nebo 30.000 K

28. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 8, položkou 6, a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
10.000 zl. nebo 20.000 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 12, položkou 1, na stavbu mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Vislu mezi Krakovem a Podgoří a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
120.000 K

30. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 5, § 13, položkou 1, jako erární příspěvek ke zřízení mostu přes řeku Prut u Ludi-Horeczi na trati okresní silnice černovicko-mahalsko-budské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 14.000 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 1, na stavby na řece Dunaji a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 552.000 K

32. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 2, položkou 3, na stavby na řece Salzachu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . 40.000 K

33. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 7, položkou 3, na úpravu vnitrozemských vod v rakouském údolí rýnském a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 440.000 K

34. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 1, na úpravu Vltavy a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
420.000 zl. nebo 840.000 K

35. Úvěr, povolený k témuž účelu finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 6, § 8, položkou 1, a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
420.000 zl. nebo 840.000 K

36. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 8, položkou 2, na upravení Labe a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 186.000 K

37. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 8, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
100.000 zl. nebo 200.000 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 8, položkou 3, na motorový člun pro dozorčí orgány říční v Ústí n. L. a Krásném Březnu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
8.000 zl. nebo 16.000 K

39. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 11, položkou 6, na stavby na řece Prutu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . 50.000 K

40. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 11, položkou 6, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 25.000 zl. nebo 50.000 K

41. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 6, § 13, jako státní příspěvek na vysušení bažin při ústí řeky Jadra u Solině a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 8.000 K

42. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 6, § 13, položkou 2, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 10.000 zl. nebo 20.000 K

43. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 6, § 13, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 10.000 zl. nebo 20.000 K

44. Úvěr, povolený k témuž účelu na rok 1897 pod titulem 6, § 13, a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
10.000 zl. nebo 20.000 K

45. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 2, na novou budovu pro všeobecný ústav ke zkoumání potravin ve Št. Hradci a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 20.000 K

46. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 3, položkou 2, na stavbu úřední budovy ve Špitale a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
20.000 K

47. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 4, položkou 1, na stavbu místodržitelství v Terstu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
200.000 K

48. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 7, § 5, položkou 1, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
100.000 zl. nebo 200.000 K

49. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 5, položkou 1, na stavbu úřední budovy v Liberci a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
63.000 K

50. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 5, položkou 2, na stavbu úřední budovy v Králové Dvoře (koupě staveniště) a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 26.000 K

51. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 6, položkou 2, na stavbu úřední budovy v Krnově a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
50.000 K

52. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 7, § 7, na stavbu úřední budovy v Kra-

kově a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . 240.000 K

53. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II. pod položkou 1, na zřízení vorových přístavů na Vltavě a Labi a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 600.000 K

B. V rozpočtu ministeria věcí duchovních a vyučování.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 2, na úpravy, stavby a zařízení a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 3.358 K

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 5, na výzdobu auly university vídeňské jako 5. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

3. Obnos, uvedený k témuž účelu v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 5, k témuž účelu jako 6. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 5.000 zl. nebo 10.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 5, na subvence a dotace a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 9.100 zl. nebo 18.200 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 5, na subvence a dotace a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 12.000 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Rakousy pod Enží a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 29.800 K

7. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Solnohradsko a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 29.000 zl. nebo 58.000 K

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu kostelních budov v Neuberce a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 3.000 zl. nebo 6.000 K

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7, na opravu farního kostela v Neuberce a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 3.000 zl. nebo 6.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 3.000 zl. nebo 6.000 K

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, pod titulem 10, § 7, na opravu kostela sv. Václava v Praze jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 5.000 zl. nebo 10.000 K

12. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 10, § 7, na opravu průčelí radnice v Prachaticích a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 1.000 zl. nebo 2.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Čechy a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . 72.000 K

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 7, na opravu zámecké budovy v Rzeszowě jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 2.700 zl. nebo 5.400 K

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 2.700 zl. nebo 5.400 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898

pod titulem 10, § 7, na opravu klášterního kostela v Ležajsce jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 5.000 zl. nebo 10.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Halič a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 27.600 zl. nebo 55.200 K

18. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 11, § 7, na subvence a dotace pro Dalmatsko a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 41.970 zl. nebo 83.940 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 7, na subvence a dotace pro Dalmatsko a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 50.000 K

20. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 9, § 8, na stavby a zákup nemovitostí v Dalmatsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 10.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 1, na nové stavby, přestavby a přístavky v Rakousích pod Enží a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 80.872 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 8, jako vratitelná záloha v Krajině a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 10.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 13, na nové stavby, přestavby a přístavky v Čechách a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 115.124 K

24. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 12, § 14, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na zákup nemovitostí pro Moravu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 101.480 zl. nebo 202.960 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 14. na nové stavby, přestavby a přístavky, pak zákup nemovitostí pro Moravu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 130.080 K

26. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 10, § 12, na příspěvky ke stavbám v Dalmatsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 2.400 K

27. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 12, § 2, na opravu kostela Panny Marie na Nábřeží ve Vídni jako 11. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 6.000 zl. nebo 12.000 K

28. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Rakousích nad Enží a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 22.138 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na stavební úpravy v Tyrolsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 10.000 K

30. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 12, § 2, jako 1. částka na stavbu zvonice u kathedrály v Šibeníce a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 3.000 zl. nebo 6.000 K

31. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 11, § 2, na vratitelné zálohy v Rakousích pod Enží a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 8.000 K

32. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 13, na nové stavby, přestavby a pří-

stavky v Dalmatsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
58.260 K

33. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 15, § 1 na opatření, postavení a úpravu astro-fotografického dalekohledu pro universitní hvězdárnu ve Vídni jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
15.000 zl. nebo 30.000 K

34. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 3, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby university ve Št. Hradci a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 79.352 K

35. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 4, na úpravy a opravy na budovách německé university v Praze a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 20.000 zl. nebo 40.000 K

36. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 4, na režijní náklady české university v Praze a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
7.480 zl. nebo 14.960 K

37. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, pod titulem 14, § 4, na režijní náklady české university v Praze a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 460 K

38. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 5, na vědecké vystrojení a vnitřní zařízení ústavů a klinik při lékařské fakultě university lvovské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
55.000 zl. nebo 110.000 K

39. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 16, § 5, na stavby a koupě nemovitostí pro staveniště, aby rozšířena byla hlavní budova university lvovské, jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 6.200 zl. nebo 12.400 K

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu pathologicko-anatomického ústavu university krakovské jako 6. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
25.000 zl. nebo 50.000 K

41. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6, na zřízení zahřívárny v botanické zahradě university krakovské jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
1.500 zl. nebo 3.000 K

42. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6 na opatření nábytku pro *Collegium novum* university krakovské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . 318 zl. nebo 636 K

43. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu oční kliniky university krakovské jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 20.000 zl. nebo 40.000 K

44. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na stavby a koupi nemovitostí, aby zakoupeno bylo staveniště pro novou budovu hospodářského oddělení studijního při universitě krakovské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 90.000 K

45. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na stavby a koupi nemovitostí, aby vystavěna byla nová lékařská klinika a isolační pavilon se zařízením a úpravou a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 85.000 K

46. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 6, na úpravu, zařízení a vyučovací prostředky university krakovské a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 143.804 K

47. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 15, § 13, na zřízení zahradní klece pro zoologickou stolici vysokých škol technických ve

Št. Hradci a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
300 zl. nebo 600 K

48. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 13, na úpravu, zařízení a vyučovací potřeby vysoké školy technické v Št. Hradci a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 11.100 K

49. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 14, § 15, pro českou vysokou školu technickou v Brně jako úhrnná potřeba a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 420.000 K

50. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou stavbu a vnitřní úpravu státního gymnasia ve Vídni, II. Cirkusgasse, jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
130.000 zl. nebo 260.000 K

51. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na koupi budov a nemovitostí, aby umístěno bylo státní gymnasium ve Vídni, II., Cirkusgasse, jako 3. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 2.000 zl. nebo 4.000 K

52. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na režijní náklady ve Štýrsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . 600 zl. nebo 1.200 K

53. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby ve Štýrsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
2.200 K

54. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 1, aby bylo umístěno státní gymnasium v Budějovicích (německé) jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 120.000 K

55. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na stavby a zákup nemovitostí, aby bylo společně umístěno I. a V. státní gymnasium ve Lvově a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
112.000 zl. nebo 224.000 K

56. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 1, na stavby a zákup nemovitostí, aby umístěno bylo státní gymnasium v Buczaczi jako poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
10.000 zl. nebo 20.000 K

57. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro státní gymnasium u sv. Anny v Krakově a na vnitřní upravení jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 76.500 zl. nebo 153.000 K

58. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu pro III. státní gymnasium v Krakově a vnitřní úpravu jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
30.000 zl. nebo 60.000 K

59. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 16, § 1, na novou budovu státního nižšího gymnasia v Černovicích jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 60.000 zl. nebo 120.000 K

60. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěna byla státní nižší reálka ve Vídni, V. okres, jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
160.000 K

61. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, aby umístěna byla státní reálka v Praze (česká, na Starém Městě) jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 200.000 K

62. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 17, § 2, na stavby a koupě nemovitostí pro umístění státní reálky (české) v Brně jako 3. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
60.000 zl. nebo 120.000 K

63. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupě nemovitostí pro stejný účel jako 4. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 50.000 K

64. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2, na novou stavbu státní reálky v Krakově jako 3. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

65. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 15, § 2, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní reálka v Tarnově, jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . 160.000 K

66. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na dostavění státní průmyslové školy v Praze a na vnitřní úpravu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 92.000 zl. nebo 184.000 K

67. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní průmyslová škola na Smíchově, jako 3. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
160.000 K

68. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1, jako příspěvek obci Bilské na přístavek k budově tamní státní průmyslové školy jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
1.000 zl. nebo 2.000 K

69. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
1.500 zl. nebo 3.000 K

70. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 19, § 1, na subvence a dotace pro státní průmyslovou školu v Bilsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 1.500 zl. nebo 3.000 K

71. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na náklady na první zařízení odborné školy pro ruční a strojní vyšívání v Kraslicích jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 2.400 zl. nebo 4.800 K

72. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 18, § 1, na zřízení mechanické tkalcovny při tkalcovské škole v Aši jako 6. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
2.500 zl. nebo 5.000 K

73. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 19, § 1 *b)*, odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví na subvence a dotace pro Čechy a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
1.450 zl. nebo 2.900 K

74. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 1 *b)*, odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví na subvence a dotace v Čechách a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 10.000 K

75. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 17, § 2, ústřední ústavy, na stavby a koupě nemovitostí pro rozšiřovací stavby rakouského musea uměleckého a průmyslového ve Vídni a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 8.000 K

76. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na úpravy, zařízení a vyučovací potřeby v Tyrolsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
566 K

77. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 20, § 1, na novou stavbu učitelského

ústavu v Budějovicích a na vnitřní zařízení jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
76.600 zl. nebo 153.200 K

78. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 1, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěn byl ústav ke vzdělání učitelů v Litoměřicích, jako 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . 65.500 zl. nebo 131.000 K

79. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl učitelský ústav v Stříbře (německý) jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
80.000 K

80. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl ústav pro vzdělání učitelek ve Lvově jako 3. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 30.000 K

81. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 1, na stavby a koupi nemovitostí, aby umístěn byl ústav pro vzdělání učitelek v Samboře, jako 3. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 30.000 K

82. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 7, na zvelebení obecných škol v Istrii a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
3.000 zl. nebo 6.000 K

83. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 19, § 7, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 6.000 K

84. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 21, § 10, na stavby a koupě nemovitostí, aby umístěna byla státní obecná škola v Pulji, jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
50.000 zl. nebo 100.000 K

85. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 1, na hygienický ústav ve Vídni jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . 100.000 zl. nebo 200.000 K

86. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898, příloha II, pod položkou 1, na zřízení hygienického ústavu a státního ústavu pro zkoumání potravin ve Vídni jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
50.000 zl. nebo 100.000 K

87. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, přílohe II, pod položkou 1, na přestavbu tak zvané zbrojovky ve Vídni pro účely lékařské fakulty jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
130.000 zl. nebo 260.000 K

88. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, pod položkou 2, na stavbu hygienického ústavu německé university a státního ústavu pro zkoumání potravin v Praze jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 100.000 K

89. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, pod položkou 2, na koupi Slupských pozemků jako 3. částka trhové ceny a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 273.000 K

90. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898, příloha II, pod položkou 5, na stavbu fysikálně-mathematicko-astronomického ústavu české university v Praze jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
100.000 zl. nebo 200.000 K

91. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, příloha II, pod položkou 2, na zřízení botanických universitních zahrad s ústavy včetně koupě pozemku jako 3. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
50.000 zl. nebo 100.000 K

92. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898, příloha II, pod položkou 6, na stavbu fysiologického ústavu německé university v Praze jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 100.000 zl. nebo 200.000 K

93. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, příloha II, pod položkou 4, na stavbu chemického ústavu české university v Praze jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 100.000 zl. nebo 200.000 K

94. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 7, na lékařskou kliniku v Krakově a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
160.000 zl. nebo 320.000 K

95. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, v příloze II, pod položkou 3, na stavební úpravy vysokých škol technických ve Vídni jako 4. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 600.000 K

Úvěru 150.000 K, povoleného finančním zákonem na rok 1902 pod titulem 14, § 14, aby umístěno bylo několik ústavů německé technické vysoké školy, budiž k tomu upotřebeno, aby umístěn byl fysiologický ústav německé university, a úvěru 150.000 K, povoleného týmž finančním zákonem pod titulem 14, § 14, aby umístěno bylo několik ústavů české technické vysoké školy, budiž k tomu upotřebeno, aby umístěn byl chemický ústav české university.

C. V rozpočtu ministeria finančního.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční, na stavbu úřední budovy na Poříčí v Praze jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
50.000 zl. nebo 100.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 k témuž účelu jako 3. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, k témuž účelu jako 4. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 100.000 K

4. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, pod kapitolou 10, titulem 2, na stavbu úřední budovy ve Št. Hradci jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 200.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 10, titulem 3, služba daní přímých, na koupi tří domů a na stavbu úřední budovy v Chotěboři a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
1.650 zl. nebo 3.300 K

6. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod stejným titulem na přístavek a úpravu úřední budovy v Oberhollabrunně jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 13.000 zl. nebo 26.000 K

7. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 na stavbu úřední budovy v Storožynci jako 1. částka a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

pod kapitolou 10, titulem 3, služba daní přímých . . . . . 1.871 zl. nebo 3.742 K;

pod kapitolou 10, titulem 6, berní úřady
4.420 zl. nebo 8.840 K;

pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové . . . . . 1.700 zl. nebo 3.400 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 10, titulem 6, „berní úřady“, na stavbu úřední budovy ve Welsu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
28.000 zl. nebo 56.000 K

9. Obnos, uvedený v témž nařízení pod týmž titulem na rok 1899 na zákup pozemků a stavbu úřední budovy v Prostějově a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 19.020 zl. nebo 38.040 K

10. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 na novou stavbu v Podwołoczyskách a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

pod kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 18.000 K

pod kapitolou 10, titulem 8, celní správa 2. částka . . . . . 2.000 K

11. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy v Olomouci a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to pod:

kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční 30.000 K

kapitolou 10, titulem 3, služba přímých daní 6.000 K

kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 12.000 K

kapitolou 10, titulem 8, celní správa 12.000 K

12. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy v Novém Sączi a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to pod:

kapitolou 10, titulem 2, řídící úřady finanční 11.736 K

kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž 2.934 K

kapitolou 10, titulem 6, berní úřadové 2.940 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 4, zemské pokladny, na úpravu erární budovy v Zadru užívané dosud za kasárny finanční stráže a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 13.000 K

14. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 6, berní úřady a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

na stavbu úřední budovy v Delatyně 23.660 K

na stavbu úřední budovy v Ottensheimě 8.090 K

na stavbu úřední budovy v Gwózdci . 7.920 K

15. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové, na stavbu úřední budovy v Seretu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 9.950 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 10, titulem 3, služba přímých daní, v řádném nákladě ústřední správy a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 425.000 K

17. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, na stavbu úřední budovy ve Vídni, III. okres a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

pod kapitolou 10, titulem 1, řízení centrální 200.000 K

pod kapitolou 10, titulem 2, řídící finanční úřady . . . . . 80.000 K

pod kapitolou 10, titulem 9, katastr daně pozemkové . . . . . 100.000 K

pod kapitolou 17, titulem 1, kolky 100.000 K

pod kapitolou 18, loterie . . . 150.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 11, titulem 5, náklady na pořízení kontrolních závaží pro zemské zlaté mince měny korunové a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 10.000 zl. nebo 20.000 K

19. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 11, titulem 7, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 20.000 K

20. Úvěr, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. R. č. 265, na rok 1899 pod kapitolou 14, titulem 1, na stavbu úřední budovy ve Vídni, XV. okresu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 77.000 zl. nebo 154.000 K

21. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 14, titulem 1, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 80.000 K

22. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 14, titulem 1, na nové stavby, a to na stavbu nové budovy pro úřad daně potravní v Barkole a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
22.000 zl. nebo 44.000 K

23. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 14, titulem 1, daň potravní, na kontrolní měřidla mladiny a jiná měřicí náčiní pro kontrolu pivovarní a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
400.000 K

24. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod kapitolou 15, titulem 2, na nové stavby prodeje solního a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . 30.000 K

25. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod kapitolou 16, tabák, titul 2, úpravy u nové továrny na tabák ve Vídni (Ottakringu) a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . 150.000 zl. nebo 300.000 K

26. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod týmž titulem a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

na stavbu úřední budovy pro generální ředitelstvo tabákové správy (1. částka)
200.000 zl. nebo 400.000 K

na zřízení kladkové dráhy v Jihlavě
8.000 zl. nebo 16.000 K

na přístavek ke skladišti a zřízení vlečné dráhy v Jagielnici . . . . . 25.000 zl. nebo 50.000 K

na postavení patra na přístavku k dílnám v Krakově . . . . . 8.000 zl. nebo 16.000 K

na příspěvek k upravení řeky Leno v Sacce
5.000 zl. nebo 10.000 K

27. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod týmž titulem a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

stavba úřední budovy pro generální ředitelstvo tabákové správy (2. částka) . . . . . 400.000 K

nová stavba prodejového skladu v Praze (1. částka) . . . . . 160.000 K

stavby pro blaho dělníků a zřízení dělnické jídelny v Novém Jičíně (2. částka) . . . 36.000 K

přístavek k tovární budově (2. částka) a zřízení dělnických lázní v Hodoníně . . . . 136.000 K

stavba skladů v Metkovičích, Splětu, Senji, Slaném, po případě v Blátě (1. částka) 120.000 K

28. Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 na stavbu úřední budovy v Praze jako 3. částka a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, a to:

pod kapitolou 18, loterie
14.700 zl. nebo 29.400 K

pod kapitolou 20, puncování
6.917 zl. nebo 13.834 K

pod kapitolou 25, mincovnictví
6.917 zl. nebo 13.834 K

29. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod kapitolou 22, budovy dikasterijní, na slohové úpravy rodového zámku Tyrolu jako 19. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 1.800 K

30. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 2 na stavbu úřední budovy v XV. okresu ve Vídni a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902. . . . . 200.000 zl. nebo 400.000 K

31. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, příloha II, pod položkou 3, na stavbu úřední budovy na Poříčí v Praze jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 100.000 zl. nebo 200.000 K

D. V rozpočtu ministeria obchodního.

Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 9, § 4, jakožto náklad na stavbu nových poštovských a telegrafních budov a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
171.000 zl. nebo 342.000 K

E. V rozpočtu ministeria železničného.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, na rozšíření

stanice v Novém Sączi a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 50.000 zl. nebo 100.000 K

2. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, pod kapitolou 28, titulem 5, § 12, investice z následujících investičních fondů:

b) tratí rakouské společnosti drah místních, na rozšíření stanic připojovacích a na úpravu železničných tratí za příčinou připojení nových cizích drah a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 84.500 zl. nebo 169.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, totiž:

Pod kapitolou 27, titulem 5, § 11:

3. Nové založení a opravy v zařízení pro elektrický proud silný a nástroje i přístroje k ohledávání potřebné i amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské a jiných stanicích . . . . . 55.000 zl. nebo 110.000 K

4. Výměna dřevěných mostů definitivními konstrukcemi . . . . 90.000 zl. nebo 180.000 K

5. Zlepšení vody napájecí, po případě zřízení tlakostrojů . . . . 190.000 zl. nebo 380.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, totiž:

6. Pod kapitolou 27, titulem 1, § 4, mimořádné výdaje na vyměřování železnic a jinaké výdaje v železničných záležitostech . . . . 180.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 6, § 10:

7. Nové založení a opravy v zařízení pro elektrický proud silný a nástroje i přístroje k ohledávání potřebné i amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské a jiných stanicích 40.000 K

8. Provádění pokusů a novot. . . 10.000 K

9. Výměna dřevěných mostů za konstrukce definitivní . . . . . 180.000 K

10. Zlepšení vody napájecí . . 200.000 K

Pod kapitolou 27, titulem 6, § 11, investice z těchto fondů investičních:

11. *a)* tratí rakouské společnosti drah místních:

meliorace a rozličné doplňovací stavby 34.200 K

Pod kapitolou 27, titulem 7, § 5:

12. Strojní zařízení . . . . . 2.000 K

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900, příloha II, pod *a)* stavba železnic státních a prodloužené finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, totiž:

13. Na stavbu železnice Przeworsk—Rozwadów (položka 4) . . . . . 1,200.000 K

14. Na stavbu místní dráhy Bruntál—Malá Moravice (položka 5) . . . . . 1,212.000 K

F. V rozpočtu ministeria orby.

Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899, ve příloze II, pod položkou 3, na hospodářské investice na zrušeném léně Vranč v Dalmatsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 180.000 K

G. V rozpočtu ministeria práv.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 3, aby soudy přistoupily k checkovému a odúčtovacímu řízení poštovské spořitelny a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 6.000 K

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 4, § 22, na stavbu krajského soudu v Rzeszowě a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 5.000 zl. nebo 10.000 K

3. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 47, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 50.000 K

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 26, na stavbu úřední budovy v Karlových Varech jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 30.000 zl. nebo 60.000 K

5. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 34, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 20.000 zl. nebo 40.000 K

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 28, na stavební správu při stavbě soudní budovy a věznice ve Slaném, kterou obec provádí, a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
3.000 zl. nebo 6.000 K

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 29, na stavbu soudní budovy v Táboře a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
10.000 zl. nebo 20.000 K

8. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 27, na stavbu soudní budovy a věznice v Šibenice a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
50.000 zl. nebo 100.000 K

9. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 27, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 30.000 zl. nebo 60.000 K

10. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 25, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 34.000 K

11. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 40, na opravu (jako umělecká památka cenného) průčelí na úřední budově v Prachaticích a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
1.000 zl. nebo 2.000 K

12. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1898 pod titulem 4, § 42, na stavbu soudní budovy a věznice v Trutnově jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . 50.000 zl. nebo 100.000 K

13. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 36, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 40.000 K

14. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, na rok 1898 pod titulem 4, § 46, na stavbu soudní budovy a věznice v Jihlavě jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 40.000 zl. nebo 80.000 K

15. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1898 pod titulem 4, § 47, na stavbu soudní budovy ve Šternberce včetně nákladu na staveniště jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
20.000 zl. nebo 40.000 K

16. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 42, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . 30.000 zl. nebo 60.000 K

17. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 265, na rok 1899 pod titulem 4, § 36, na stavbu úřední budovy na Smíchově jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
20.000 zl. nebo 40.000 K

18. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 27. prosince 1900, Z. Ř. č. 227, na rok 1900 pod titulem 4, § 33, k témuž účelu jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 20.000 K

19. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 4, na stavbu soudní budovy a věznice ve Welsu a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 zbytek . . . . . 108.000 K

20. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 6, na vnitřní zařízení nové budovy v Ottensheimě a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902
4.000 K

21. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 7, na stavbu úřední budovy a věznice v Meraně jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 60.000 K

22. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 21, na stavbu úřední budovy v Radečích jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 34.000 K

23. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 22, na stavbu soudní budovy a věznice v Terstu jako 3. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 260.000 K

24. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 26, na stavbu soudní budovy v Zadru jako 4. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 300.000 K

25. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 38, na stavbu úřední budovy v Moravských Budějovicích a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, zbytek . . . . . 50.628 K

26. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 39, na stavbu úřední budovy ve Valašském Meziříčí jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 40.000 K

27. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 41, na stavbu úřední budovy v Polské Ostravě jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 . . . . . 20.000 K

28. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 42, na stavbu úřední budovy v Bílsku jako 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 60.000 K

29. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 56, na stavbu úřední budovy v Turce jako 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902 12.000 K

30. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 57, na rozšiřovací stavbu u krajského soudu v Złoczowě a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, zbytek . . . . . 57.200 K

31. Obnos, uvedený v témž nařízení na rok 1900 pod titulem 4, § 58, na stavbu soudní budovy ve Gwoździ a prodloužený finančním zákonem na rok 1902 až do konce prosince 1902, zbytek 54.504 K

Částky 20.000 K z obnosu 50.000 K uvedeného jako 1. částka v návrhu finančního zákona na rok 1901 pod kapitolou 29, titulem 4, na stavbu budovy civilního soudu v Černovicích,

pak částky 41.136 K z úvěru 50.000 K povoleného jako 1. částka finančním zákonem na rok 1902 pod kapitolou 29, titulem 4, § 5, na přístavbu patra na budovu trestního soudu ve Vídni,

pak částky 80.000 K z úvěru 100.000 K povoleného jako 1. částka finančním zákonem na rok 1902 pod kapitolou 29, titulem 4, § 6, na stavbu soudní budovy a trestnice v Solnohradě,

pak úvěru 100.000 K, povoleného jako 2. částka finančním zákonem na rok 1902 pod kapitolou 29, titulem 4, § 64, na stavbu budovy civilního soudu v Černovicích,

konečně zbytku 18.864 K z úvěru 20.000 K, povoleného finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 29, na stavbu soudní budovy v Táboře,

dohromady tedy 260.000 K,

budiž upotřebeno ke stavbě soudní budovy a trestnice ve Sv. Hypolitě.

H. Obnosy, uvedené v § 5 zákona ze dne 22. prosince 1901, Z. Ř. č. 210, kterých podle finančního zákona na rok 1902 může býti upotřebeno až do konce prosince 1902.

I. Ty obnosy, u kterých v návrhu zákona, na základě Nejvyššího rozhodnutí poslanecké sněmovně rady říšské předloženém, v příčině dodatečných úvěrů k státnímu rozpočtu na rok 1902, jest uvedeno, že jich déle nežli do roka může býti upotřebeno.

§ 4.

Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedl toto nařízení, které nabývá moci dnem 1. ledna 1903.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Hartel m. p. **Rezek** m. p.
Call m. p. **Giovanelli** m. p.
Piętak m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXVI. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1902.

Obsah: (Čís. 248—250.) 248. Zákon, jímž prodlužuje se dočasné zastavení postupného zvyšování domovní činžovní a pětiprocentní daně v městě Terstu a v území Terstském, zákonem ze dne 9. dubna 1900 až do konce roku 1902 rozšířené. — 249. Zákon, jímž ze státních peněz poskytují se podpory na úlevu a na zamezení nouze. — 250. Nařízení o některých změnách v zařadění míst do seznamu aktivitních přídavků státních úředníků.

248.

Zákon, daný dne 24. prosince 1902,

jímž prodlužuje se dočasné zastavení postupného zvyšování domovní činžovní a pětiprocentní daně v městě Terstu a v území Terstském, zákonem ze dne 9. dubna 1900, Z. Ř. č. 74, až do konce roku 1902 rozšířené.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Postupné zvyšování domovní činžovní a pětiprocentní daně z budov v městě Terstu a v území Terstském má se opět počíti teprve rokem 1906 a proto budiž daň na rok 1906 osmdesáti pěti procenty, na rok 1907 devadesáti procenty, na rok 1908 devadesáti pěti procenty, od roku 1909 pak počínajíc předepsána a vybírána úplným obnosem berní povinnosti podle zákona náležející; tím mění se zákon ze dne 9. dubna 1900, Z. Ř. č. 74

§ 2.

Tento zákon nabude moci dne 1. ledna 1903.

§ 3.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Wallsee, dne 24. prosince 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.

249.

Zákon, daný dne 27. prosince 1902,

jímž ze státních peněz poskytují se podpory na úlevu a na zamezení nouze.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Má vláda se zmocňuje, aby na podporu obyvatelstva pomoci potřebujícího v postižených neb ohrožených nouzí krajinách ve veškerém obvodě království a zemí na říšské radě zastoupených vyjala částky ze státních peněz až do úhrnu 3,900.000 K podle skutečné potřeby a na zúčtovanou.

§ 2.

Tento úvěr jest vůbec určen k tomu, aby podporována byla všechna opatření za příčinou úlevy a zamezení nouze, zejména však hlavně, aby poskytnuty byly nesplatné podpory, které mohou vydány býti osobám pomoci potřebujícím, obcím, okresům, družstvům a konkurencím, aby opatřeny byly potraviny, semena, píce a věci podobné, pak aby opětně zřízeny byly zničené nebo porouchané předměty, jakož i aby provedeny byly obecně prospěšné práce veřejné.

Ve vhodných případech mohou z tohoto úvěru také povoleny býti nezúročné zálohy na přiměřenou jistotu, které počínajíc 1. lednem 1908 splaceny budte ve lhůtách nejdéle do 20 let.

§ 3.

Státní úřadové mají přidělovati a rozdíleti tyto podpory a zálohy.

§ 4.

Právní listiny, podání a úřední jednání, podpor a záloh v tomto zákoně uvedených se týkající, jsou prosty kolků a poplatků.

§ 5.

Zadrželé lhůty záloh mohou vydobývány býti politickou exekucí.

§ 6.

Mým ministrům vnitra, financí a orby jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 27. prosince 1902.

František Josef m. p.

Koerber m. p. **Böhm** m. p.
Giovanelli m. p.

250.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 28. prosince 1902

o některých změnách v zařadění míst do seznamu aktivitních přídavků státních úředníků.

Na základě zmocnění v § 10, odstavci 3 zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, vládě uděleného překládá se výjimečně město Mödling v Dolních Rakousích z III. do II. třídy a města, vztažmo místa Kaltenleutgeben, Purkersdorf, Stein nad Dunajem a Vöslau v Dolních Rakousích, Gmunden, Ischl a Urfahr v Horních Rakousích, Wildbad-Gastein v Solnohradsku, Aussee ve Štýrsku, Opatije a Voloska v Istrii, Arco a Meran v Tyrolsku, Podmokly, Pankrác a Děčín v Čechách, pak Zakopané v Haliči překládají se výjimečně ze IV. do III. třídy aktivitních přídavků.

Vyšší aktivitní přídavky podle toho náležející budte oprávněným osobám k výplatě poukázány 1. lednem 1903 a dosavadní aktivitní přídavky budte zastaveny.

Dodatkem k nařízení veškerého ministerstva ze dne 17. prosince 1901, Z. Ř. č. 209, město Nusle v Čechách na základě úředního sčítání lidu vykonaného podle stavu ze dne 31. prosince 1900 zařaďuje se do III. třídy aktivitních přídavků.

Zároveň vyhlašuje se přehledný seznam úředních míst zařaděných do prvních tří tříd aktivitních přídavků.

Koerber m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Hartel m. p. **Rezek** m. p.
Call m. p. **Giovanelli** m. p.
Piętak m. p.

Přehledný seznam

úředních míst zařaděných do prvních tří tříd aktivitních přídavků.

I. třída.	
Dolní Rakousy	Vídeň.
II. třída.	
Dolní Rakousy	Baden, Floridsdorf a ostatní místa v policejním obvodu vídeňském, Mödling.
Horní Rakousy	Linec.
Štýrsko	Št. Hradec.
Přímoří	Terst.
Čechy	Karlovy Vary, Královské Vinohrady, Plzeň, Praha, Žižkov.
Morava	Brno.
Halič	Krakov, Lvov.
Bukovina	Černovice.
III. třída.	
Dolní Rakousy	Kaltenleutgeben, Klosterneuburg, Kremž, Neunkirchen, Purkersdorf, Stein nad Dunajem, Sv. Hypolit, Vídeňské Nové Město, Vöslau.
Horní Rakousy	Gmunden, Ischl, Steyr, Urfahr, Wels.

Solnohradsko	Solnohrad, Wildbad-Gastein.
Štýrsko	Aussee, Lubno, Maribor.
Korutansko	Celovec.
Krajina	Lublaň.
Přímoří	Gorice, Opatije, Pulje, Roviň, Voloska.
Tyrolsko a Vorarlbersko	Arco, Bozen, Dornbirn, Inšpruk, Meran, Rovereto, Trident.
Čechy	Asch, Budějovice, Děčín, Duchcov, Františkovy Lázně, Cheb, Chomútov, Chrudim, Jablonec, Karlín, Kladno, Klatovy, Kolín, Králové Dvůr, Kraslice, Kutná Hora, Liberec, Litoměřice, Louny, Marianské Lázně, Mladá Boleslav, Most, Náchod, Nusle, Pankrác, Pardubice, Písek, Podmokly, Příbram s Březovou Horou, Rumburk, Smichov, Tábor, Teplice, Trutnov, Ústí n. L., Warnsdorf, Vršovice, Žatec.
Morava	Hodonín, Jihlava, Kroměříž, Moravská Ostrava, Nový Jičín, Olomouc, Přerov, Přívoz, Prostějov, Šternberk, Šumperk, Třebíč, Znojmo.
Slezsko	Bilsko, Krnov, Opava, Těšín.
Halič	Bochnia, Brody, Brzežany, Buczacz, Chrzanów, Drohobycz, Grodek, Horodenka, Jaroslav, Jaworów, Kołomyje, Nový Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sniatyn, Stanislavov, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Zakopane, Zloczów.
Bukovina	Radovce, Sučava.
Dalmatsko	Šibeník, Splět, Zader.

Přednosta
okresního finančního ředitelství
v BRNĚ.

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právnické fakulty UJEP
BRNO